

Giới thiệu Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi

Thể loại: Ngôn tình, hài hước, sủng

Manhua: Ảnh hậu lão bà không được chạy

Edit: Shui

Bạn trai bắt cả hai tay? Đồi đi, làm hấn không có tiền đồ! Tỳ tỳ xấu xa? Ngược ả! Làm ả thân bại danh liệt! Các loại hãm hại hay là không ngăn cản được con đường siêu sao của Lục Diệp, mặt mũi nhóm cận bã đau không?

Chỉ là, vì sao có một bánh bao nhỏ ngày ngày đi theo phía sau đuôi cô Ô không, phía sau còn có một đại băng sơn (núi băng lớn).

“Em là người phụ nữ của anh, nghĩa vụ là làm ấm giường. Làm ấm rồi, anh sẽ nâng em thành siêu sao”

“Hừ, tôi mới không cần”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Còn ghê tởm hơn cô

Thành phố Hải Vân, trời đã khuya.

Hôm nay là tiệc đóng máy của công ty về bộ phim cổ trang huyền huyền mới nhất “Bộ Bộ Sinh Liên”, vì bộ phim này có diễn viên nam chính Giang Văn Thăng nên công ty đã dốc hết tâm huyết, Lục Diệp có ý từ nước Mỹ trở về, chính là vì cho vị hôn phu một sự ngạc nhiên.

Tầng lầu Giang Văn Thăng đang ở là hai người cùng mua 5 năm trước.

Lục Diệp một tay cầm món quà đã chuẩn bị tỉ mỉ, một tay lấy ra chìa khóa mở cửa, lòng tràn đầy chờ đợi thấy được đáng vẻ ngạc nhiên của bạn trai

Nhưng khi cô đẩy cửa ra, phòng khách không một bóng người, chỉ có ánh đèn ái muội, cùng đồng quần áo hỗn độn trên sàn, áo ngực da báo, giày cao gót màu hồng nhạt, quần lót ren, trải dài đến trước cửa phòng ngủ.

Âm thanh nam nữ hoan lạc truyền đến từ trong cánh cửa khép hờ, giống một cái búa đánh vào trong đầu Lục Diệp, đến nỗi khiến cô bất động tại chỗ trong nháy mắt.

“Văn thăng, anh khi nào mới có thể ngã bài cùng ả Lục Diệp ngốc nghếch kia.” Vang lên cùng với âm thanh thờ dốt của nữ tử mê mị tận xương kia.

Này không phải giọng nói của Lục Lăng Tuyết sao?

Lục Diệp quả thực không thể tin được, cốt truyện cầu huyết như thế có một ngày lại xảy ra đối với bản thân mình, Lục Lăng Tuyết là chị cùng cha khác mẹ của cô, 5 năm trước thành danh từ sau bộ phim đại hình cung đấu diễn diễn chung với cô “Tuý Linh Lung”, khi đó danh tiếng của Lục Lăng Tuyết không vang dội như cô, chỉ là sau đó.

Tim của Lục Diệp như bị bóp nghẹn.

“Ngaoan, giờ chưa phải lúc.” Nam nhân nặng nề mà thờ hồn hên, “Đừng quên cổ phần công ty còn có một nửa của cô ấy.”

“Kia lại như thế nào? Ta có thể mua lại cổ phần của ả, Văn Thăng, anh có phải còn yêu ả? Đừng quên 5 năm trước là chính tay anh gài bẫy đem ả đưa lên giường người khác, còn lấy đi con của ả.” Lục Lăng Tuyết giận dữ nói.

Khi nghe đến câu này, Lục Diệp chỉ cảm thấy một thanh kiếm nhọn cắm vào trái tim, thân thể như rơi xuống vực sâu vách băng giá, càng rơi càng sâu, lạnh lẽo đến tận xương.

5 năm trước cô vì đính hôn với Giang Văn Thăng mà không tiếc phản bội ông ngoại, tự cho rằng là vì dâng lên đêm đầu tiên quý giá nhất của bản thân mình, vì đẻ sinh ra đứa con của hai người, cô từ bỏ tiền đồ tốt, thậm chí đặt cược cả sinh mệnh mình!

Thì ra tất cả đều lại là trò đùa?

Ha ha, chuyện này không thể, hai người họ nhất định là đang đọc lời thoại, giả, tất cả đều là giả.

“Lăng tuyết, không phải đã nói không được đề cập chuyện này sao, anh làm nhiều như thế là vì ai? Còn không phải đều là vì em sao, nếu khi đó anh không làm như thế, em có thể có được thành tựu hôm nay? Có thể lấy được giải thưởng Tinh Cự ngay mai? Với năng lực cùng diễn xuất của Lục Diệp, cô ta sẽ vẫn luôn đập trên em.” Âm thanh ôn nhu của người nam trấn an.

Lục Lăng Tuyết bắt đầu mà “Hừ” một tiếng, trong giọng nói toàn là trào phúng, “Kỹ thuật diễn xuất của ả tốt, em thừa nhận, đáng tiếc là, quá ngu! Đến bây giờ cũng không biết ông ngoại ả để lại cho ả một khối tài sản lớn, còn ngây ngô vì anh mà từ chối một mối duyên tốt, bỏ lỡ cơ hội tốt gả vào hào môn, thật là một người ngu ngốc.”

“Kia không phải cô ta quá ngốc, là ông xã em có mị lực quá lớn!” Người nam cười nhẹ, nói xong, dường như đang trừng phạt người nữ không chuyên tâm, đột nhiên dùng sức tiến lên.

“A.....” Người nữ thét chói tai lại lần nữa vang lên.

Lục Diệp ngơ ngác đứng tại chỗ, cả người run lên, một quả tim còn sống bị dao đâm vào rồi rút ra, lập đi lập lại, vỡ nát, máu thịt mơ hồ.

Chờ đến khi trong cửa chỉ còn lại tiếng thờ đóc buồn nôn, cô mới thanh tỉnh lại.

Này không phải lời kịch, tất cả đều là sự thật.

Hiện thực hung hăng mà đập vào miệng cô!

Lục Diệp cắn chặt môi, đau lòng khuất nhục, phần nộ tuyệt vọng, hận không thể lập tức vọt vào, xé rách gương mặt giả tạo của đôi gà rừng thô câu này!

Nhưng như vậy quá dễ dàng cho bọn họ.

Lục Lăng Tuyết ngày mai không phải nhận thưởng sao? ả ta mấy năm nay nỗ lực đều là vì ngày này, cho nên.....

Lục Diệp hít một hơi thật sâu, hung hăng mà lau nước mắt, móc đi động ra, chỉnh chế độ yên lặng.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Có thể đưa lên cũng có thể chìm xuống

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Trong phòng vang lên âm nhạc trợ hứng, đôi nam nữ trên giường nam nữ đang trong lửa nóng triền miên, không cảm giác được người ngoài cửa.

Vài phút sau, sau khi quay xong, Lục Diệp thu hồi di động, lặng yên rời đi, dường như chưa bao giờ đã tới.

Rời khỏi căn nhà của cô với Giang Văn Thắng, Lục Diệp tìm được khách sạn gần đây vào ở, vốn dĩ cô hẹn với Giang Văn Thắng là buổi chiều ngày mai cùng tới thành phố Hải Vân, giúp Lục Lăng Tuyết việc nhận thưởng, mà cô lần đi nước Mỹ cũng là vì giúp Lục Lăng Tuyết mở ra cánh cửa lớn trên con đường tiến vào nghệ thuật quốc tế.

Nhìn hai thân thể hoan lạc bên nhau trên màn hình di động, trong đầu không ngừng lặp lại lời đối thoại vừa rồi của bọn họ, tim Lục Diệp như bị đao cắt, hừng hực bốc cháy lên ngọn lửa thù hận, hận không thể đem tất cả đốt sạch sẽ!

Dùng nước lạnh rửa mặt, cô ngẩng đầu nhìn chính mình trong gương, bảy năm trước cô dựa vào khuôn mặt tuyệt đẹp động lòng này bắt đầu tiến vào nghiệp diễn, rồi sau đó bằng vào thiên phú diễn xuất kinh người mà thành danh.

Chỉ là sau đó cô lại vì Giang Văn Thắng lui về sau.

Từ đây, tất cả này đều kết thúc, nợ cô, nhất định phải làm cho bọn họ trả giá. Lục Diệp nhìn chính mình trong gương, ánh mắt kiên định như lửa.

Lúc này di động vang lên, là Giang Văn Thắng gửi tin nhắn WeChat.

“Bảo bối, tiệc đóng máy hết thấy thuận lợi, trăm đóc hết sức mình, thật là mệt, chờ em trở về phải bồi thường cho trăm.”

Nhìn hàng chữ trên màn hình, Lục Diệp quả thực cảm thấy như nhìn thứ ghê tởm!

Nhưng vẫn trả lời một chữ: “Được.”

Qua vài giây, Giang Văn Thắng lại đã gửi một cái tin nhắn, “Anh ngủ đây, đại bảo bối, ngày mai gặp, yêu em.”

Lục Diệp xem cũng chưa xem, trực tiếp đem điện thoại liên kết với máy tính, chờ làm xong hết thầy, chân trời đã nổi lên ánh mặt trời.

Cô nằm trên giường, nhớ tới Lục Lăng Tuyết nói ông ngoại để lại cho cô một khối tài sản, vì sao cô không biết gì hết?

Còn có cái người nam kia đính hôn với cô nữa.....

Bọn họ đến tốt cùng còn che giấu cô bao nhiêu việc?

7 giờ tối, nghi thức trao giải thưởng Tinh Cự bắt đầu.

Lục Lăng Tuyết vừa mới đi qua thăm dò lên sân khấu đang còn chìm đắm trong hưng phấn, thấp giọng hỏi người nam bên cạnh, “Văn Thắng, hôm nay em có nổi bật chói lóa không?”

“Phải, em là đẹp nhất toàn hội trường.” Giang Văn Thắng ôn nhu trả lời, ánh mắt theo bản năng lại đảo tìm một vòng, “Kỳ lạ, Lục Diệp đâu? Cô tại sao lại không nghe điện thoại?”

Lục Lăng Tuyết trong mắt xẹt qua một tia chán ghét: “Như thế nào, không tìm thấy thì nhớ ả ta sao?”

“Nào có, anh là muốn hỏi một chút cô ta có hay không hiểu tin tức.” Giang Văn Thắng hơi hơi nhíu mày, hạ giọng nói.

Lục Lăng Tuyết nghe xong, không vui mà hừ lạnh một tiếng, “Ai bảo ả ta đi tìm hiểu tin tức? Anh chờ em mang cúp lấy về đây đi!”

Giang Văn Thắng không tỏ ý kiến mà cười cười, ánh mắt hướng về sân khấu.

Thời gian qua từng giây từng phút, rốt cuộc cũng đến bình chọn nữ chính xuất sắc nhất phim truyền hình.

Đoạn video ngắn về người được đề danh được đề cử ưu tú nhất trong phim hiện ra trên màn hình lớn, khi đến phiên Lục Lăng Tuyết, cô biểu tình kiêu ngạo, tựa công chúa đang chờ đợi thời khắc vinh quang của chính.

Nhưng mà, giây tiếp theo!

Khuôn mặt kiêu ngạo kia như đạo ngũ lôi oanh đỉnh.....

Ngần vạn con mắt nhìn lên màn hình lớn, cái miệng nhỏ của người nữ nhân khẽ nhếch, mặt đầy ửng hồng, một đôi mắt đầy nồng đậm, biểu tình kia gọi lên một cái say mê.

Ngay sau đó, màn ảnh kéo hướng lên trên, người nữ đang cười trên người nam, do góc quay, chỉ có thể thấy một bên mặt của người nam, nhưng Giang Văn Thắng lại nhận ra trước tiên, người nam này chính là hắn!

Tại sao lại như vậy?!

Da đầu hắn như nứt ra, thiếu chút nữa từ trên chỗ ngồi nhảy dựng lên, không nhịn xuống hô to một tiếng, “Tắt đi!”

Sắc mặt Lục Lăng Tuyết trắng bệch như tờ giấy, đã hoàn toàn bất động.

Lúc này, trong hội trường sớm đã âm ảm một mảnh, vô số người lấy di động ra, camera, nhắm ngay màn hình, còn hướng Lục Lăng Tuyết lách cách điên cuồng quay chụp.

Cả hội trường đều có thể nhìn ra được người nữ trong video chính là Lục Lăng Tuyết.

Mà nam chính trong video, vốn không bị nhận ra, nhưng lúc Giang Văn Thắng đứng lên, giống như đã thú gầm rú lên, mọi người tức khắc hiểu được, nam nhân kia..... Rất có thể cùng với Lục Lăng Tuyết, là em rể của cô Giang Văn Thắng!

Em rể cùng chị ruột ở bên nhau cũng không mới mẻ.

Mới mẻ chính là Giang Văn Thắng được công nhận là bạn trai quốc dân, năm đó đã cầu hôn Lục Diệp sau khi đang nổi danh, đã làm oanh động toàn bộ giới giải trí.

Lục Diệp năm ấy mười chín, tiền đồ vô hạn, lại vì hắn lui về sau.....

Chắc, không ngờ được Giang Văn Thắng này thật lợi hại, chị em đều ăn!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Hôm nay ngày xui xẻo

Lục Diệp ngồi ở thính phòng, xem màn vô cùng náo nhiệt này, không tiếng động mà cười lạnh.

Tuy rằng video chỉ truyền phát tin vài giây sau thì bị cắt đứt, nhưng toàn bộ hội trường đã sôi trào, thậm chí có phóng viên không màng bảo an ngăn trở, có ý đồ tiến lên phỏng vấn Lục Lăng Tuyết cùng Giang Văn Thắng.

Ngày hôm nay của hai người thật là đen đủi, trạng thái hiện tại so với cô tối hôm qua còn chật vật gấp mấy trăm lần!

Bộ mặt kia đại khái khó coi giống như trong chảo dầu chiên, hơn nữa Giang Văn Thắng nếu lúc này mang theo Lục Lăng Tuyết rời tiệc chẳng khác nào cam chịu video bắt nhả kia, nhưng nếu không rời đi? A! Chút nữa thôi chỉ sợ sẽ có nhiều hơn phóng viên cùng fans biết tin sẽ kéo đến.

Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết giờ phút này quả thực tựa như hai con chó nhà có tang.

Lục Diệp xa xa mà nhìn chăm chú vào, đáy mắt lạnh lẽo dấu điểm sự báo thù, một lát sau đứng dậy, mới vừa đi ra hội trường, điện thoại liền vang lên, là Giang Văn Thắng gọi tới.

Cô thu lại một chút cảm xúc, như thường lệ mà nghe điện thoại, “Alo! Văn Thắng.”

“Đã xảy ra chuyện rồi Lục Diệp, em hiện tại ở đâu? Nghe anh nói, em cái gì đều đừng tin, hiện tại em lập tức nghĩ cách đem mấy phóng viên trước cửa hội trường đuổi đi đi, Lăng Tuyết.....”

“A ——” vang lên một tiếng thét chói tai, điện thoại “” mà rơi trên mặt đất, trực tiếp bị ném ngã tắt máy.

Giang Văn Thắng lại gọi điện thoại vẫn tắt máy như cũ, như thế nào không thông, cả người hoàn toàn hồng mắt.

Hai mươi phút sau, Lục Diệp xuất hiện ở trước quầy một quán bar, để rượu cùng âm nhạc tạm thời phong ấn quá khứ bất kham và thống khổ.

Đều nói khi tâm tình không tốt, uống rượu dễ dàng say, quả nhiên như thế.....

Trong đầu cô trầm trầm, nghe thấy người chung quanh bàn luận gièm pha tiểu hoa đán đang nổi.

Trên mạng internet virus truyền bá tin tức hôm nay, không khó tưởng tượng, chưa tới mấy giờ, video bắt nhả của Lục Lăng Tuyết thoắt quét internet, hơn nữa sẽ nhanh chóng lên men, băng tuyết tiên tử mỹ dự cũng tạm chấp nhận một mảnh hỗn loạn này.

Trả thù quả nhiên thống khoái, nhưng cũng tan nát cõi lòng.

Bởi vì Giang Văn Thắng, cô bị ngủ cùng người nam khác, còn có thai.

Nghĩ đến con, đôi con nguoi ngậm nước say mê, khiến người không đành lòng đụng vào bi thương.

Nếu con cô còn sống, hiện tại cũng được năm tuổi. Đáng tiếc, Giang Văn Thắng nói con cô vừa sinh ra đã chết.....

Lục Diệp cười khổ một tiếng, đem ly rượu uống cạn, mới lao đảo lắc lư mà đứng lên.

Đối với một người nữ độc thân uống nhiều quá mà nói, quán bar cũng không phải là nơi tốt lành gì.

Vẫn là nên về khách sạn.

Lục Diệp nhắc chân phải đi, đột nhiên, hướng nhà bếp quán bar truyền đến một tiếng vang lớn rung động trời.

——

“Cháy! Chạy mau! Cháy, cháy.....”

Cùng với khói đặc cuộn cuộn, trong quán bar một mảnh hỗn loạn, đám người như đàn ong hướng tới cửa thoát hiểm, chai rượu, ly pha lê bị rơi “Lách cách” tràn đầy trên đất.

Trước sau bất quá trong chớp mắt, toàn bộ quán bar trở nên một mớ hỗn loạn.

Nhìn đám người thét chói tai trốn chạy ra bên ngoài, Lục Diệp trong nháy mắt cảm giác tỉnh rượu hơn phân nửa, nhưng đôi chân lại không nghe lời, mới vừa chạy không được hai bước, bị anh chàng sau lưng đẩy té ngã trên mặt đất.

Thủy tinh vỡ cắm vào bàn tay, truyền đến cơn đau thấu tim, tất cả mọi người đang chạy trốn, căn bản không ai lo lắng cho cô, sau lưng khói đặc lời cuốn ngọn lửa đang điên cuồng hừng hải cần nuốt hết thầy.

Lục Diệp quay đầu nhìn thoáng qua, không chấp nhận được chần chờ, hai tay chống đất, đang muốn bò dậy, đột nhiên, cô thấy ở lối đi nhỏ đối diện phía dưới bàn một đứa trẻ cực kỳ đẹp đang cuộn tròn, tầm bốn năm tuổi, đang run bần bật, con người đen nhánh tràn đầy hoảng sợ cùng phòng bị.

Quán bar sao lại có con nít? Nhất định là uống quá nhiều sinh ra ảo giác.....

Lục Diệp dùng sức hất hất đầu, lại nhìn, đứa nhỏ vẫn còn ở nơi đó, nó sợ hãi, hàm răng run lên, thu lại thành một đoàn nho nhỏ, giống như bánh bao nhỏ, mà lúc này đứa nhỏ cũng phát hiện Lục Diệp, một lớn một nhỏ tầm mắt hai người nhìn nhau một khắc, một góc đáy lòng mềm mại của Lục Diệp như bị cái gì lay động.

Sau lưng lửa lớn mắt thấy muốn cắn nuốt qua đây, tình huống vạn phần nguy cấp, bản thân cô muốn chạy đi đều khó khăn, lại như cũ quên mình mà tiến lên, một tay đem đứa nhỏ ôm vào trong lòng ngực.

“Nhóc con đừng sợ, cô sẽ bảo vệ nhóc!” Lục Diệp bế đứa nhỏ lên liền chạy ra bên ngoài.

Rõ ràng vừa rồi hai chân còn nhũn ra, lúc này lại có thể bước đi như bay, đại khái là tử vong trước mặt, sức mạnh của con người thật là lớn.

Lúc này, lối thoát hiểm an toàn đã không có gì người, Lục Diệp ôm đứa nhỏ chạy trốn thờ hồn hèn, một bước không dám ngừng lại, quán bar đã là một mảnh biển lửa, lửa hừng hực mãnh liệt có thể đem người đốt thành tro bất cứ khi nào, khói đặc sặc đến mỗi cô không mở được mắt, một lớn một nhỏ kịch liệt mà ho khan.

Lục Diệp giờ phút này trong đầu chỉ có một ý niệm, chính là mang theo bánh bao nhỏ này chạy đi! Nhưng trời cao luôn là thích trêu người, lúc gần tới cửa ra phía trước, Lục Diệp trượt chân, bị té ngã trên mặt đất, khi thân thể sắp chạm đến mặt đất trong nháy mắt, cô dùng khuỷu tay bộ ra sức đỡ, vật nhỏ trong lòng ngực bình yên vô sự, cánh tay Lục Diệp giống như gãy xương, đau đớn kịch liệt, như thể nào cũng bò dậy không được.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Cứu tới cứu lui

Biển lửa có thể phá tan cửa sắt bất kỳ lúc nào, cắn nuốt hết thầy, sinh tử trước mặt, Lục Diệp không có thời gian do dự.

“Tiểu tử, nghe cô nói đây, cửa ra ở phía trước, mau chạy ra đó, chạy ra là có thể nhìn thấy ba mẹ của nhóc, nhanh!”

Bánh bao nhỏ từ trên mặt đất bò dậy, lại không có chạy, mà là dùng sức lôi kéo cô, một bên lôi kéo một bên phát ra tiếng kêu “Ồ ô”, con người đen nhánh giống như con thú nhỏ chân kinh, chớp động nước mắt, khiến người đau lòng.

Không biết như thế nào, nhìn thấy dáng vẻ đứa nhỏ này ra sức kéo mình lên, tâm cô rất đau, đau đến sắp thở không thông.

Khỏe mắt bất tri bất giác có vật ấm áp chảy xuống, trước khi chết có thể cứu được bánh bao nhỏ hiểu chuyện như thế, tựa hồ cũng không tồi.

Lục Diệp cười kéo tay đứa nhỏ ra, “Là nam tử hán cũng đừng do dự, mau đi đi, nhóc chạy ra trước rồi tìm người tới cứu cô, mau!”

Cô đã nói như thế, bánh bao nhỏ vẫn có chút do dự, Lục Diệp trực tiếp đẩy đứa nhỏ ra, “Đi gọi người đi, gọi người tới cứu cô! Chậm nữa sẽ không còn được gặp lại cô nữa.”

Nghe thấy như thế, đôi mắt đen nhánh của bánh bao nhỏ hiện lên nét hoảng sợ, rồi mới xoay người liền chạy, thân ảnh nho nhỏ tự nhiên chạy đi rất nhanh khỏi ngọn lửa vô tình.

Ánh lửa ánh lên khuôn mặt đẹp động lòng người của người nữ, đôi mắt kia thanh nhuận linh tú, giống như ánh sao trời biển rộng, mình điễm lại cũng chứa đựng đầy bi thương vô tận.....

Giang Văn Thăng cùng Lục Lăng Tuyết làm nhiều chuyện thương tổn cô như vậy, chẳng lẽ một sự trả thù nho nhỏ cũng đều không được sao?

Vì sao phải trừng phạt cô như vậy?

“Khụ khụ khụ ——”

Lục Diệp bị khói đặc sặc đến ho kịch liệt, cô không muốn chết, thù cô còn chưa báo xong, mộng tưởng cô còn chưa thực hiện, cô làm sao có thể chết?

Cho dù dùng đôi tay dính đầy máu tươi, cô cũng muốn bò ra ngoài!

.....

Cùng lúc đó, ngoài quán bar, Chiến Vân Kỳ bất chấp sự ngăn cản của mọi người liều mạng mà muốn đi vào biển lửa.

“Đám hỗn đản các người, đều buông tay cho ta, Hựu Hựu còn ở bên trong, ta phải đi cứu Hựu Hựu, đừng cản ta, buông ra!”

“Vân thiếu, người bình tĩnh một chút, lửa lớn như thế đại, căn bản là vào không được, đi vào cũng là tìm cái chết vô nghĩa, người nhất định phải bình tĩnh.....”

“Đúng vậy, Vân thiếu, người bình tĩnh một chút!”

“Cút cút cút! Đều buông tay ra, ai không buông tay, lão tử liền ấy mạng hần!”

Lời Chiến Vân Kỳ vừa dứt, một chiếc xe Bugati màu đen chạy xuyên vào đám người, dừng lại tới trước mặt hần, người nam một bộ tây trang phẳng phiu từ trên xe xuống, dung mạo kinh người, sắc mặt lại lạnh đến tựa như muốn tàn sát hàng loạt dân trong thành.

“Hựu hựu đâu?”

Chiến Đình Kiều vừa xuất hiện, cái loại cảm giác uy áp mãnh liệt cùng với khí lạnh bức người sợ tới mức mọi người lập tức tản ra, ông chủ quán bar, giám đốc, còn có Chiến Vân Kỳ cùng với mấy người anh em chơi cùng tất cả đều nom nớp lo sợ lùi ra hai bên, một đám đôi chân nhũn ra như mò hôi, một bộ dáng biểu tình tai vạ đến nơi.

“Tiểu thúc ——” Chiến Vân Kỳ “thình thịch” một tiếng quỵ xuống, chưa đợi nói ra câu sau, Chiến Đình Kiều nhấc chân một cước vào giữa ngực.

Thanh âm xương cốt vỡ vụn khiến đa đầu người tê dại, tất cả mọi người có mặt đều run lên một chút.

Thấy chú ruột xoay người hướng đám cháy chạy tới, Chiến Vân Kỳ vội từ trên mặt đất bò dậy, đuổi theo, bắt lấy cánh tay Chiến Đình Kiều.

“Tiểu thúc, chú đừng đi, nếu đi cũng là con đi, là con hại Hựu Hựu.....”

“Cút!”

Giờ phút này Chiến Đình Kiều tựa như một con sư tử thịnh nộ sư tử, hai mắt màu đỏ tươi, trực tiếp một cái quăng ngã Chiến Vân Kỳ té ngã trên mặt đất, phẫn nộ mà hướng đám cháy chạy như điên.

Chiến Vân Kỳ quỵ rạp trên mặt đất không đứng dậy, toàn thân xương cốt tựa tan vỡ, chỉ có thể tuyệt vọng mà ngửa đầu, mắt đỏ nhìn bóng dáng Chiến Đình Kiều chạy vào phía đám cháy, hung hăng tự trách, hần thật không nên bởi vì có việc gấp muốn xử lý mà đem Hựu Hựu tới quán bar cùng.

Hiện tại Hựu Hựu đã xảy ra chuyện, còn đem chú hai cũng vào hố lửa.....

Tìm Chiến Vân Kỳ như tro tàn, lại thấy Chiến Đình Kiều sắp vọt vào biển lửa “Là tiểu..... Tiểu thiếu gia!!!” Ông chủ quán bar đứng ở bên, vừa vịn có thể thấy rõ tình huống.

Chiến Vân Kỳ vừa nghe là Hựu Hựu, lập tức kích động mà khóc lên.

Tất cả mọi người là một bộ dáng biểu tình sống sót sau tai nạn.

Chiến Đình Kiều càng là như hồn phách bám vào người, một tay đem đứa con kéo vào trong lòng ngực.

“Hựu Hựu.....”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Sao lại là cô ấy

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Hần quả thực không tin được, Hựu Hựu nhỏ như vậy lại cư nhiên từ đám cháy chạy ra, lại còn không tổn hao sợi lông nào!

Chiến Đình Kiều gắt gao mà ôm con trai, tựa như buông ra một chút, Hựu Hựu sẽ lại biến mất lần nữa, hần ôm con trai rời khỏi đám cháy, Hựu Hựu lại gặp đến độ ở trong lòng ngực hần vùng vẫy lung tung, trong cổ họng phát ra âm thanh như gào rống, tay nhỏ chỉ vào lối thoát hiểm kia, ánh mắt vội vàng

mà nôn nóng bất an.

Nhìn phản ứng của con trai, Chiến Đình Kiều chau mày, hướng theo phương hướng ngón tay con trai chỉ mà liếc mắt một cái, nơi đó đã là một mảnh biển lửa.

Hắn hơi chần chờ vài giây sau, nói với con trai, “Xin lỗi, lửa quá lớn, ba không vào được, rất nhanh nhân viên chữa cháy đến, họ sẽ cứu người.”

Bánh bao nhỏ nghe Chiến Đình Kiều nói xong, không có an tĩnh lại, ngược lại trở nên càng thêm nôn nóng, sử dụng tay chân như điên muốn từ trong vòng ôm ấp thoát ra, đồng thời phát ra âm thanh như gào rống phần nộ của con thú nhỏ.

Hựu Hựu từ nhỏ có bệnh tự kỷ, khi phát tác rất khó khống chế, lại chưa bao giờ kịch liệt như vậy.....

Chiến Đình Kiều lại nhìn hướng biển lửa liếc mắt một cái, ánh mắt thâm thúy, ấn đường nhăn đến càng sâu, chỉ dừng lại một lát liền thu hồi tầm mắt, rồi mới bắt lấy tay chân Hựu Hựu, tính dùng thủ đoạn cưỡng chế, đem con trai ôm đi, chỉ là hắn mới vừa đi ra hai bước, trên vai lại đột nhiên truyền đến một con đau thấu tim.

Chiến Đình Kiều cúi đầu nhìn lại, Hựu Hựu khom mình, dùng răng nhỏ cắn gao mà cắn hắn, khuôn mặt nhỏ một mảnh dữ tợn, vết máu từ từ thấm xuyên qua tây trang.

Thấy một màn như vậy Chiến Vân Kỳ ngậy người, Hựu Hựu ngày thường cho dù không nghe lời, cũng chưa từng có tổn thương người, càng đừng nói là cắn ông cha thiết diện Diêm La của mình!

Chẳng lẽ đứa nhỏ bị dọa hư đầu óc?

Chiến Vân Kỳ đang nói thầm trong đầu, lại thấy chú ruột hần trực tiếp đem Hựu Hựu để trên đất, liền vọt vào biển lửa.

“Chú

Đầu óc hổng rồi nên sẽ không bị lây bệnh chứ, Hựu Hựu ra tới, chú lại chạy đi vào làm gì a?!

Chiến Vân Kỳ gấp đến độ hận không thể đập đầu xuống đất, sau khi được người bên cạnh đỡ dậy sau, chạy nhanh đến trước đem Hựu Hựu ôm trở về, để tránh lại xảy ra tình huống “thiếu thân” gì nữa.

Lúc này, nhận được báo nguy nhân viên chữa cháy đã lục tục tới dập lửa cứu người.

Hựu Hựu vạn phần nôn nóng mà nhìn hướng biển lửa.....

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, tim gan mọi người tâm đều nôn nóng, năm phút đồng hồ sau, khi Chiến Đình Kiều ôm người nữ giống như thần thoát từ trong biển lửa lao ra, trên mặt mỗi người đều lộ ra biểu tình vô cùng khiếp sợ.

Th ra Chiến Đình Kiều quên mình vọt vào biển lửa lại là vì cứu người con gái kia?

Nhưng nghe đồn Thái Từ gia không phải cũng không gần nữ sắc sao?

Nữ nhân này lại là ai?

So với mọi người, Chiến Vân Kỳ mới càng là nghi vấn đầy mình, hẳn chính là cháu trai ruột của Chiến Đình Kiều! Chỉ là nghi vấn này sau khi thấy được về mặt Hựu Hựu như trút được gánh nặng liền hiểu rõ.

Xem ra là nữ nhân này cứu Hựu Hựu.

Cạc cạc!

Trận này lửa lớn có lẽ sẽ không lại là một tràng sự việc hành vi con người bởi vì dung mạo thịnh thế của chú mà dẫn đến chứ? Rốt cuộc loại chuyện này cũng không phải xảy ra lần đầu.

Nếu như là đúng, vậy người nữ này thật là một người bạt mạng nhất mà hẳn gặp được!

Bệnh viện Nhân Dân 1 thành phố Hải Vân.

Khi Lục Diệp tỉnh lại đã là sáng ngày ngày hôm sau.

Vừa mở mắt liền nhìn thấy một người nam nhân ngồi trên ghế đối diện bên cửa sổ.

Đôi chân thon dài bắt chéo nhau, tay đặt ở trên đùi, bộ tây trang cắt may tinh tế, bả vai rộng lớn cùng vòng eo gầy nhưng rắn chắc, sơ mi trắng nút thắt không chút cầu thả chỉnh chỉnh tề tề, tia nắng ban mai ánh lên hình dáng kiên nghị ngạnh lẫm, lại không cảm giác được chút độ ấm nào, trên người hẳn dường như khoác một tầng hàn băng, lạnh nhạt căng ngạo tựa vua nơi cao cao tại thượng.

Nam nhân tựa cảm thấy được tầm mắt cô, đột nhiên nâng lên con ngươi thâm thúy, ánh mắt lạnh lẽo lập tức nhìn sang cô.

Lục Diệp theo bản năng rung mình một cái, không rảnh lo tưởng quá nhiều, thần sắc nôn nóng hỏi, “Xin hỏi là anh cứu tôi sao? Anh ở đám cháy có hay không thấy một đứa nhỏ? Khoảng bốn năm tuổi, rất đẹp, nó hình như bị lạc ba mẹ.”

Không biết bánh bao nhỏ có hay không chạy đi, có hay không tìm được ba mẹ, Lục Diệp thật sự sốt ruột.

Thấy cô gấp đến độ giống như con mèo nhỏ bị lửa đốt cái đuôi, ánh mắt nam tử thâm thâm, ngay sau đó ánh mắt chuyển qua phía bên phải cô, thanh âm cùng người của hắn lạnh lẽo như nhau, lại cực kỳ dễ nghe, “Hựu Hựu rất tốt.”

Lục Diệp vội vàng theo tầm mắt nam nhân nhìn lại, chỉ thấy đứa nhỏ đã được tắm rửa sạch trắng nõn nà đang nằm trên giường ngủ say sát mình, trên mu bàn tay đang truyền dịch.

Tối hôm qua vội vã chạy trốn, không nhìn kỹ, thì ra này bánh bao nhỏ này đẹp như thế, phần điều ngọc trác, lông mi dày đậm cong vút lại nhỏ dài, giống búp bê sứ.

“Là nó, chính nó! Tên là Hựu Hựu?”

“Ừm.”

Lục Diệp nhẹ nhàng thở ra một hơi dài, trên mặt lộ ra một nụ cười an tâm, tựa như ánh mặt trời ấm áp làm tan rã băng tuyết trong tiết trời xuân hàn lạnh, làm ấm con tim người.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Gả cho tôi

Cô cẩn thận mà ngắm nghía bánh bao nhỏ, càng nhìn càng thích, nhin không được vuron tay muốn sờ sờ khuôn mặt nhỏ non mịn của đứa nhỏ, lại sợ nó bùng tình, nên thu trở về.

“Anh là?” Lục Diệp một lần nữa nhìn về người đàn ông núi băng siêu cấp cường đại phía trước mặt.

Lời mới vừa ra khỏi miệng, liền cảm thấy chính mình nào tàn.

Này một lớn một nhỏ quả thực chính là một khuôn đúc ra có được không? Là cha con, cha ruột à!

Quả nhiên, băng sơn trả lời: “Ba.”

“Hi, người đẹp, cô tỉnh rồi, ta là Vân ca đẹp trai mê người của Hựu Hựu!”

Đột nhiên xông vào trong tầm mắt một khuôn mặt to lớn, sợ tới mức Lục Diệp theo bản năng từ lui về sau, chò sau khi thấy rõ mặt người đàn ông, trực tiếp sợ ngây người, “Chiến..... Chiến Vân Kỳ?”

Trưởng tôn thiếu gia tập đoàn Chiến thị, ông chủ của giải trí Tinh Diệu, người này bề ngoài xuất sắc, cá tính phong lưu, vô số lần xuất hiện ở tạp chí cùng các trang web lớn, số lần hot search thậm chí còn nhiều hơn so với minh tinh.

Gương mặt này cô tuyệt đối không có nhận sai.

Nhưng này không phải trọng điểm dọa cô, quan trọng Chiến Vân Kỳ là anh của Hựu Hựu, vị trước mặt này chẳng phải là chú của hần..... Chiến - Đình - Kiều?!

Trời ơi.....

Ba cái chữ này to như một quả bom nặng nổ tung trong đầu Lục Diệp, dọa đến độ cả người cô đều huyền huyền, trợn mắt há hốc mồm.

“Ây da, cho dù tiểu thúc tôi là Thái Tử gia kinh thành, như là Ông Vua không ngại của toàn đế đô, cô cũng không cần biểu hiện khoa trương như thế chứ?” Chiến Vân Kỳ vẫn là có chút hiểu rõ như vậy, nữ nhân này giờ phút này hồn vía lên tận trời cao cũng không phải bởi vì hần.

Bình thường có Chiến Đình Kiều ở đây, thì không có việc gì của hần cả.

“Xin..... Xin lỗi, tôi chỉ là không nghĩ tới may mắn như vậy, lại có thể nhìn thấy Thái Tử gia thành phố Hải Vân chúng ta, có chút quá hưng phấn! Quá khản trương!” Lục Diệp âm thầm đỏ mồ hôi, chột dạ đến khóc, nhưng nếu khóc cũng phải diễn xong màn này.

Cái gì đây, cái gì gọi là oan gia ngõ hẹp? Cái gì gọi là phân khi đây?

Chiến Đình Kiều này chính là người đàn ông bị cô từ chối 5 năm trước, chỉ là hai người chưa bao giờ gặp mặt, nhìn phản ứng này của Chiến Đình Kiều có lẽ là còn chưa nhận ra cô.

Lục Diệp hiện tại hận không thể trốn chạy.

Nghe nói năm đó lúc cô cự hôn, Chiến Đình Kiều vừa xảy ra tai nạn xe cộ nghiêm trọng, thử nghĩ một chút, trong tình huống một người đàn ông tôn quý vô cùng, thân thể bị thương nặng, lại bị mất mặt mũi, có thể không mang thù sao?

Nếu như phát hiện cô chính là người phụ nữ lớn gan đó, ha ha..... Chỉ sợ chính mình chết như thế nào cũng không biết.

“Chỉ nhìn thấy tiểu thúc tôi lại hưng phấn như thế, tôi đây nếu nói cho cô biết..... Tôi hôm qua là tiểu thúc tôi tự mình vọt vào đám cháy ôm cô ra ngoài, cô có kinh ngạc? Kích thích không?” Chiến Vân Kỳ chọn một đôi mắt đào hoa dốc hết sức sắc, thật giống như đại anh hùng vọt vào cứu người chính là hần.

Tôi hôm qua lừ hung mãnh như thế, Chiến Đình Kiều lại xông vào đám cháy cứu cô? Lãng lãng? Ngơ ngẩn?!

Không phải lỗi tại có vấn đề chứ.....

Lục Diệp cảm giác chính mình cả người đều huyền huyền, dưới ánh mắt mãnh liệt chờ mong của Chiến Vân Kỳ nhìn chăm chú, mới lắp bắp mà trả lời, “Kinh..... Kinh hi.”

Rồi mới nhanh chóng điều chỉnh lại trạng thái, dùng hết khả năng của mình giống như người qua đường gặp đại vận được Thái tử gia cứu giúp, lòng đầy cảm kích “Chiến tiên sinh, vô cùng cảm ơn anh, thật không nghĩ tới là anh đã cứu tôi, thật sự phải rất cảm ơn anh.”

Lục Diệp tự giác đã lấy ra toàn bộ kỹ thuật diễn xuất, thiếu chút nữa chảy ra hai giọt nước mắt để chứng minh lòng thật tình.

Nhưng Chiến Đình Kiều lại thờ ơ? Hơn nữa trên mặt không có bất cứ biểu tình gì!

Được à, boss đều cao lãnh như nhau.

“Cảm ơn như thế nào?” Chiến Đình Kiều quan sát đánh giá cô, đột nhiên mở miệng.

Tình huống này không phải nên nói là không cần cảm tạ bla bla gì đó sao? Hấn sao lại không dựa theo kịch bản vậy kà!

Đầu óc Lục Diệp như bị mắc kẹt, “Tôi tôi tôi.” Tôi cả nửa ngày.

Dùng tiền để cảm ơn? Nói đến tiền với Thần Tài e là sẽ bị dùng trăm đồng đô la tiền nghiền nát thịt à.

Làm trâu làm ngựa? Nhưng cô có khả năng sao!

“Nếu không. Tôi làm cho anh một lá cờ biểu dương, viết cứu người trong lửa, anh đừng không sợ!” Chủ yếu là ánh mắt Chiến Đình Kiều có tính xâm lược quá, Lục Diệp bị anh ta nhìn đến độ khăn trương, buột miệng thốt ra.

“Phụt. Ha ha ha ha.” Chiến Vân Kỳ ôm bụng cười đến đau cả ruột, “Làm lá cờ biểu dương cho chú tôi? Cô cũng nghĩ ra được! Cô là muốn chọc cười chết tôi kể thừa tài sản kếch xù của tôi sao?”

Lục Diệp xấu hổ mà gãi gãi đầu, ăn ngay nói thật, “Chủ yếu là chú anh muốn tiền có tiền, muốn người có người, không thiếu cái gì, tôi thật sự không nghĩ ra được rốt cuộc phải cảm ơn như thế nào.”

“Kỳ thật cô cũng.” Không cần cảm ơn, Chiến Vân Kỳ vốn là muốn nói như thế, rốt cuộc người nữ này cũng cứu Hựu Hựu, nhưng hấn nói mới một nửa, đã bị chen ngang.

“Gà cho tôi.” Chiến Đình Kiều vẻ mặt không biểu tình như cũ.

Lục Diệp cả người đều ngơ người, ba giây đồng hồ vẫn chưa tỉnh trí.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Chứng minh chí hướng

Chiến Vân Kỳ vẻ mặt ngu người, đầu óc có chút khó hiểu, “Tiểu thúc, ý chú là sao? Không phải muốn cho nha đầu này lấy thân báo đáp chứ?”

Có quỷ mới tin, chú của hấn gần ba mươi năm cũng chưa coi trọng qua một cô gái nào, lúc này mới thấy lần đầu tiên muốn lấy người ta, giỡn gì vậy trời.

Chiến Vân Kỳ có bị đánh chết cũng không tin, nhưng mà.

“Là ý này.” Lời của Chiến Đình Kiều không làm người chết vì kinh sợ không thôi.

Lục Diệp với một tâm tình cực kỳ huyền huyền nhìn vị Boss băng sơn trước mắt này cười còn khó coi hơn khóc.

Không phải do cô 5 năm trước từ chối hôn ước với anh ta đó chứ? Không phải đã phát hiện ra cái gì rồi?

Không đúng không đúng. Hình như có chỗ nào không đúng.

Lục Diệp đột nhiên mắt sáng ngời, nhìn Chiến Đình Kiều nói hợp tình hợp lý “Chiến tiên sinh, có chuyện tôi muốn nhắc nhở một chút, anh đã cứu tôi một mạng, thật sự là không sai, nhưng tôi cũng đã cứu con anh một mạng, cho nên chúng ta xem như huề nhau!”

Ha ha ha, cô như thế nào lại suýt chút nữa lại quên một chuyện quan trọng như thế, chỉ cứ lo khăn trương!

Một bên Chiến Vân Kỳ cũng hoàn toàn đồng ý, cách nói này tuyệt đối không sai.

Ý kiến hai người đạt thành nhất trí, khi Lục Diệp âm thầm vui mừng trong lòng, thì Chiến Đình Kiều mở miệng ——

“Nó là nó, tôi là tôi.”

Đây lại là ý gì đây?

Lục Diệp lại lần nữa ngây người, rồi bài trừ, “Nhưng bánh bao nhỏ này là con của anh mà?”

“Ừm.” Chiến Đình Kiều hơi hơi gật đầu, tỏ vẻ khẳng định.

“Tôi đây cứu nó.....”

“Nó còn ở đó!”

Lúc này không chỉ có là Lục Diệp, ngay cả Chiến Vân Kỳ cũng bị lý luận kỳ dị này đánh bại hoàn toàn, cố gắng hiểu ý tứ của chú, “Cho nên..... Tiểu thúc, ý của chú là, nha đầu này cứu Hựu Hựu, cho nên muốn Hựu Hựu báo đáp cô ta, nhưng chú cứu nha đầu này, cho nên nha đầu này có thể lấy thân báo đáp chú! Là như này sao?”

“Có thể nói như thế.” Chiến Đình Kiều hơi suy tư sau lại gật đầu, thật giống như cách nói này là thiên kinh địa nghĩa, phù hợp nhân chi thường tình.

Cách giảng đạo ngụ biện này, cô vẫn là lần đầu tiên thấy được.

Trong lòng Lục Diệp buồn bực biết bao, vị này tuyệt đối là cố ý chơi cô! Chẳng lẽ Chiến Đình Kiều thật sự nhận ra mình?

Không đến mức đó.

Lúc ấy Chiến gia muốn ảnh của cô, cô cố ý hóa trang thánh bộ mặt siêu xấu, huống hồ hiện tại cô đã lại đổi tên, Chiến Đình Kiều cho dù phái người đi tra bối cảnh cô, cũng không có khả năng nhanh như thế được.....

Lục Diệp ổn định lại tinh thần, tuyệt đối không thể tự rối loạn trước đầu trận tuyến, “Boss đại nhân đừng nói đùa vậy, anh là Thái tử gia cao cao tại thượng thành phố Hải Vân, tôi chỉ là diễn viên nhỏ hết thời, thân phận hai người quá chênh lệch.”

“Không có việc gì, tôi sẽ nâng em lên thành siêu sao.” Chiến Đình Kiều mặt không đổi sắc.

“Khụ khụ khụ.....” Lục Diệp thiếu chút nữa bị chính nước miếng mình làm sặc chết, nhưng nghe được hai chữ siêu sao này, cô thật đúng là có chút động lòng.

Nhưng không tìm đường chết sẽ không phải chết!

“Kỳ thật tôi cảm thấy chủ yếu nhất chính là..... Giới tính hai ta bất hòa, tôi thích phụ nữ!”

Khi cô nói xong câu này, khuôn mặt băng sơn Boss vạn năm không thay đổi rốt cuộc có một tia biến hóa.

Lục Diệp đang mừng thầm.....

Chiến Đình Kiều: “Tôi không ngại.”

Nà nì, nhưng tôi đề ý! Tôi đề ý! Tôi đề ý!!!

Lục Diệp thật sự bị chọc tức, thiếu chút nữa rít gào ra, nhin rồi lại nhin, rốt cuộc khiến cô nghĩ tới cái lí do trời ơi này.

Cô cố ý ngưng ngừng một lát, mới nom nóp lo sợ mà mở miệng, “Chính là..... Tôi không muốn làm mẹ kế.....”

Nói xong câu này, toàn bộ nhiệt độ trong phòng trong giây lát hạ xuống thấp hơn 0 độ.

Không khí yên lặng đến độ cây kim rơi trên mặt đất đều có thể nghe thấy.....

Ngay cả Chiến Vân Kỳ không nhin được rung mình một cái.

Chỉ thấy sắc mặt lạnh đến kết băng của Boss chậm rãi từ ghế đứng lên, hai chân thon dài bước hướng đến gần Lục Diệp, “Vân Kỳ, mang Hựu Hựu đi ra ngoài.”

“A? Tiểu thúc, chú muốn làm gì? Giết người là phạm pháp đó!”

Chiến Đình Kiều dùng ánh mắt xâm lược của hãn nhin Lục Diệp, thông thả ung dung mà chỉnh lại cổ tay áo, “Không muốn làm mẹ kế, có thể làm mẹ ruột trước.”

Nhìn mặt của đối phương vô cùng âm trầm đáng sợ, cùng với ánh mắt như muốn đem cô hòa tan đi, Lục Diệp sợ tới mức thiếu chút nữa quay đầu lại mang bánh bao nhỏ làm tâm chần, nhưng nhin bộ dáng ngừ ngon lành của đứa nhỏ lại không nhần tâm, vì thế cái khó ló cái khôn, chấp tay trước ngực.

“** đại nhân, tôi sai rồi, tôi chỉ là cùng anh đùa chút thôi, anh đừng nóng giận nha, anh anh minh thần võ như vậy, Hựu Hựu thông minh đáng yêu như thế, có thể làm mẹ kế của nó là phúc đức tám đời tổ tông!”

Chiến Vân Kỳ đang sắp ôm Hựu Hựu đi Chiến Vân Kỳ, thì khoe miệng giật giật, nha đầu này có tiền đồ a, diễn xuất cũng thật xuất sắc à. Có lẽ xét thấy thái độ cô nhậ sai tương đối tốt, Chiến Đình Kiều tựa như cũng không có ý truy cứu, giờ tay nhin ánh mắt biểu tình.

Chiến Vân Kỳ lúc này mới nhớ tới thiếu chút nữa chậm trễ đại sự, nhẹ nhàng nhắc nhở, “Tiểu thúc, sáng hôm nay chú hình như có cái đặc biệt quan trọng sẽ.....”

Hắn này hoàn toàn chính là mã sau pháo.

Chiến Đình Kiều buông tay, nhìn nửa con mắt tỏ vẻ chưa đánh xong tên tiểu tử này, thoáng chần chờ vài giây sau mới mở miệng, ngữ khí nghiêm túc nói: “Chăm sóc tốt Hựu Hựu.”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Bánh bao nhỏ không biết nói

Trải qua buổi tối hôm qua kinh tâm động phách, tiểu thúc còn có thể đem con trai ruột giao cho mình, Chiến Vân Kỳ quả thực kích động đến thiếu chút nữa khóc, vỗ ngực bảo đảm, “Yên tâm đi, con thê lúc này nhất định trông chừng cẩn thận Hựu Hựu, nếu xảy ra ngoài ý muốn, tcon sẽ tự cung tạ tội!”

“Phi phi, là tự vận tạ tội.....” Hắn kích động đến độ miệng bị liệu.

Lục Diệp ở một bên che miệng cười, nhưng mới cười không đến ba giây, liền phát hiện tầm mắt cường mãnh nhìn xuyên qua chỗ cô, sợ tới mức cô nhanh chóng ngừng cười, ngại ngừng sốt ruột mà lại hát ra một tiếng kêu “eo”.

Còn có thể càng mất mặt hơn nữa không đây?

Dưới ánh mắt nhìn chăm chú, cô hận không tìm cái khe đất chui vào.

Lục Diệp lo sợ bất an, tìm đập nhanh, khi cô cho rằng Chiến Đình Kiều còn sẽ nhìn chăm chăm vào việc lấy thân báo đáp không bỏ này, thì tên này lại chỉ nói một câu nói liền rời đi.

“Đường thương cho tốt.”

Ha? Cứ như vậy?.....

Nhìn bóng dáng Boss rời đi, Lục Diệp huyền huyền, cho đến khi cửa đóng lại, cô mới trở lại hiện thực, nặng nề mà thở 1 hơi.

“mmp, hù chết cha.....”

“U a, sắc mặt này thay đổi nhanh vậy sao?” Vừa rời nha đầu này không phải là thái độ này.

Lục Diệp sợ tới mức run lên, đã quên sau lưng còn đang đứng một vị.

Chiến Vân Kỳ buồn bực đến thở dài, “Tôi không có cảm giác tồn tại vậy sao?”

Nói như thế nào hắn cũng mỹ mạo phong lưu có tiếng có được không, ít nhiều gì mỹ thiếu nữ đều bị gương mặt này của hắn làm cho chết mê chết mệt, lại bị bỏ như thế!

Nhìn vẻ mặt không vui của ai đó, Lục Diệp nhìn không được lại muốn đả kích một chút, chậm rì rì nói: “Tăng kinh thương hải nan vi thủy, trừ phi Vu Sơn bắt thị vân.”

Ý ngoài lời, gặp được Chiến Đình Kiều thịnh thế mỹ nhan này, hắn loại này căn bản khó để vào mắt.

Chiến Vân Kỳ tức giận đến vừa kéo trườ, “Được! Cô thật tàn nhẫn!”

Trải qua này một đêm say, việc video bắt nhả kia chỉ sợ hiện tại đã trở thành hot search, Giang Văn Thắng nhất định tìm cô đến điên rồi.

Kế tiếp, Giang Văn Thắng nhất định muốn tuyên bố cuộc họp báo làm sáng tỏ chuyện này, cũng sẽ để cô đứng ra thanh minh.

Rốt cuộc cô là em gái trên danh nghĩa của Lục Lăng Tuyết, hơn nữa còn là vị hôn thê của Giang Văn Thắng.

Là lúc cô nên xuất hiện!

Sau khi Chiến Đình Kiều đi, Lục Diệp liền cân nhắc phải như thế nào mới thoát thân, nhưng Chiến Vân Kỳ vẫn luôn nhìn cô, bánh bao nhỏ tính lại càng quần lấy cô, một khắc đều không rời.

Tuy rằng cô cũng thực thích ở cùng với bánh bao nhỏ, nhưng hiện tại thật sự không phải lúc, cô còn có nhiệm vụ gian khổ trong người.

“Hựu Hựu, chúng ta thương lượng được không?”

Lục Diệp vừa mở miệng, bánh bao nhỏ lập tức làm ra một bộ dạng ủy khuất đến giống như sắp bị vứt bỏ, ngay ngốc mắt to mà nhìn đến độ lòng cô dao động.

Không được! Lục Diệp mày còn phải cứng rắn lên, ổn định, ổn định!

“Cái kia..... Là như này, nhà cô nuôi 2 con chó nhỏ, nhưng cô từ ngày hôm qua ra ngoài đến bây giờ, chó kia đều không có ăn cái gì, chúng nó sẽ đói mất, cho nên, cô muốn về nhà trước cho chó ăn, chờ cô xong rồi lại đến thăm nhóc được không?”

Nói thực ra, cô cũng xem như không nói dối, bởi vì trong nhà xác thật là có hai con chó à, một con gọi Giang Văn Thắng, một con gọi Lục Lăng Tuyết, hơn nữa hai con này hiện tại cũng thật là nôn nóng ngóng trông cô trở về.

Một bên Chiến Vân Kỳ nghe xong, trên mặt lộ ra biểu tình không tin tưởng lắm, liền hỏi, “Nhà cô nuôi chó gì?”

“Teddy!” Lục Diệp không hề nghĩ ngợi buột miệng thốt ra.

Nói xong lúc sau mới phát hiện, chính mình hình dung thật sự là quá chuẩn xác à!

Lục Diệp hiện tại lo lắng nhất chính là bánh bao nhỏ buồn bực, cũng không biết chính mình như thế nào, đối với nhóc con này hoàn toàn không có sức chống cự.

Ánh mắt nhỏ ủy khuất của nhóc đều có thể khiến cô bức đến lúng túng.

Cũng may bánh bao nhỏ nghe xong lời cô lời nói cũng không có như thế nào, chỉ là vẫn ngơ ngác mà nhìn chăm chăm tay cô đang quần băng gạc.

Lục Diệp nhìn tay mình, đột nhiên phản ứng lại, hiểu ý cười, “Hựu Hựu không cần lo lắng, tay của cô không có việc gì, chỉ cần thay thuốc đúng hạn, miệng vết thương sẽ mau liền lại.”

Nói xong còn cùng bánh bao nhỏ nhẹ nhàng đánh một chường, bàn tay nhỏ mềm mại kia bỏ vào lòng bàn tay, có loại cảm giác tê tê đại đại, miệng vết thương thế nhưng một chút cũng không đau.

Bánh bao nhỏ nhìn chăm chăm tay cô lại nhìn một hồi, mắt to đen bóng như đang ngẫm nghĩ cái gì, rồi mới xoay người bò đến mép giường, từ cái bàn lấy giấy cùng bút nghiêm túc mà viết cái gì, viết xong đưa cho cô.

Lục Diệp lấy qua đi xem, trên mặt không khỏi hơi lộ ra biểu tình kinh ngạc, trên giấy ngay ngắn viết một từ tiếng Anh, “Ipone”

Bánh bao nhỏ mới năm tuổi, lại biết viết tiếng Anh? Còn viết tốt như thế.

“Khả năng của Hựu Hựu không chỉ như vậy, sau này cô từ từ sẽ biết!” Chiến Vân Kỳ đối với con của nhị thúc mà kiêu ngạo nhượng mày, cái đuôi muốn vẩy lên trời cao.

Bất quá cũng là, với gen Chiến Đình Kiều cường đại như vậy, con cái vừa sinh ra còn không phải bỏ xa mấy con phở so với những đứa trẻ bình thường.

Chỉ là đứa nhỏ này đã năm tuổi rồi, tại sao từ tối hôm qua đến giờ chưa từng thấy nhóc này mở miệng nói chuyện?

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Chỉ cảm thấy ghê tởm

Lục Diệp trong lòng hoang mang, xuất phát từ lễ phép cũng không có hỏi, cười sờ sờ đầu bánh bao nhỏ, khen nói: “Thì ra Hựu Hựu lợi hại như thế, giỏi quá!”

“Nhóc muốn số di động của cô?” Nhìn trên giấy tiếng Anh, Lục Diệp bừng tỉnh hiểu được.

Sau khi được khen, Bánh bao nhỏ rõ ràng có chút cao hứng, chỉ là không giống như những đứa trẻ khác giỏi biểu đạt, chỉ lặng nề mà gật đầu, nhượng một đôi mắt to đen nhánh đen nhánh nhìn cô.

Đứa nhỏ này thật khiến cho người ta cảm giác đau lòng.....

Giấu đi đáy mắt thương tiếc, Lục Diệp “Xoát xoát” trên giấy viết số di động mình cùng với tên, viết xong cũng không có thu bút.

Bánh bao nhỏ nghiêng đầu xem vẻ mặt nghiêm túc, Chiến Văn Kỳ cũng tò mò mà ngó đầu qua nhìn.

Không đến ba phút, một người nhỏ bản Q sinh động như thật sôi nổi trên giấy, một đôi mắt to nhuyễn manh nhuyễn manh, lông mi vừa dài vừa yêu kiều, đúng là hình ảnh của Bánh bao nhỏ.

“Oa, thần bút Mã Lương tái thế a, vẽ thật giống.....”

Chiến Văn Kỳ nhìn đứa nhỏ trên giấy lại nhìn Hựu Hựu, tám tấc khen ngợi.

Bánh bao nhỏ không hề chớp mắt mà nhìn chính mình bản Q, sau một lúc lâu, khóe miệng rớt cuộc tràn ra một tia ý cười, thực nhẹ thực nhẹ.

Chiến Văn Kỳ hung hăng mà xoa đem mắt, quả thực không thể tin được, Hựu Hựu lại cười?

A a a a..... Hựu Hựu lại cười?! Hắn muốn chạy nhanh cầm di động chụp!!! Di động đâu? Di động đâu.....

Làm Chiến Văn Kỳ càng không thể tin được chính là, sau khi Lục Diệp, Hựu Hựu lại nhìn tờ giấy này một ngày, trọng điểm là: vẻ mặt của nhóc không phải chết lặng, mà là có cảm tình!

.....

Từ bệnh viện ra, Lục Diệp trực tiếp gọi xe trở về Đông Cảnh Li Hào căn hộ chung cư độc thân cô mua khi còn đi học, thay quần áo sạch sẽ, mới khởi động lại máy điện thoại.

Từ tối hôm qua đến bây giờ, Giang Văn Thăng gọi cho cô không dưới một trăm cuộc.

Ngoài ra, các công ty, người đại diện, truyền thông trong vòng quen biết cũng không ít gọi đến.

Như cô dự đoán, video này phát tán tại hiện trường trao giải còn hiệu quả hơn nhiều so với phát tán trên mạng.

Cô đang chuẩn bị mở Weibo ra xem, chưa vào được, điện thoại Giang Văn Thăng lại gọi đến.

Lục Diệp trượt hạ màn hình nhận nghe.

“Lục Diệp, rốt cuộc em cũng mở máy! Đừng ngắt điện thoại, em nghe anh nói, sự tình không phải như em thấy đâu, cái video kia là giả, là có người ác ý làm ra để hủy hoại anh và Lăng tuyết, em nhất định phải tin anh!” Vừa nhận điện thoại, Giang Văn Thăng gấp không chờ nổi mà giải thích.

Có tạt giạt mình sao, có thể hiểu được.

Lục Diệp chờ hắn bên kia diễn xướng đủ rồi, mới bày ra một ngữ khí ngớ ngẩn không biết gì, ra vẻ đầy đầu mờ mịt mà nói, “Văn Thăng, anh đang nói cái gì vậy? Video nào? Em nghe không hiểu gì hết, đúng rồi, Lăng Tuyết như thế nào? Em tối hôm qua nghe được danh sách người được đề cử có cô ta.”

Nghe được cô nói như thế, Giang Văn Thăng hoàn toàn rơi vào trạng thái mộng lung, bình tĩnh ba giây mới thử thăm dò hỏi, “Em không biết việc video ư?”

Lục Diệp, “Rốt cuộc là cái video gì? Có phải đã xảy ra việc gì hay không?”

Cô cố ý biểu hiện bộ dáng thật sự quan tâm.

Giang Văn Thăng nửa tin nửa ngờ, “Vậy tối hôm qua em đi đâu vậy, vì sao lại tắt máy?”

“Đừng nói nữa, tối hôm qua em đi tìm hiểu tình huống, sốt ruột từ trên cầu thang té xuống, trực tiếp bị đưa vào bệnh viện, điện thoại cũng rơi hỏng rồi, vừa mới từ bệnh viện trở lại chung cư, đổi di động thì anh gọi điện thoại.” Cái màn này, Lục Diệp suy nghĩ ra trên đường trở về, cho nên nói không có nửa điểm bại lộ.

Điện thoại bên kia, Giang Văn Thăng tựa hồ nhẹ nhàng thờ ra, lập tức lại biểu hiện thập phần khẩn trương, “Em ngã từ cầu thang xuống? Trời ơi, có hay ngã bị thương không? Hiện tại em ở đâu? Anh lập tức qua tìm em, đều là do anh không lo tốt việc trao giải, không chăm sóc tốt cho em.....”

Nếu là trước đây, nghe được Giang Văn Thăng nói như thế, cô nhất định sẽ cảm động âm ập trong lòng, nhưng hiện tại chỉ cảm thấy thật ghê tởm, ghê tởm đến thiếu chút nữa nôn ra bữa sáng!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Cảm giác làm tiểu tam như thế nào

“Không cần khăn trang, chỉ là bị vết thương nhỏ, đã xử lý qua rồi, nghỉ ngơi mấy ngày là khỏe thôi. À, đúng rồi, anh nói video, rốt cuộc là chuyện như thế nào vậy? Có phải hay không anh cùng Lăng Tuyết.....”

“Không phải! Lục Diệp, em đừng nghĩ lung tung, em ở đâu? Anh lập tức qua đón em tới công ty.” Giang Văn Thắng một hơi ngắt quãng lời cô.

Lục Diệp ra về tức giận, “Không đúng, Văn Thắng, có phải anh có gì gạt em? Nói cho em nghe rốt cuộc chuyện như thế nào?”

5 năm trước, cô bằng vào năng lực diễn xuất tinh vi trong vòng một năm quét ngang 3 giải thưởng lớn giới nghệ sĩ, thi kỹ thuật diễn xuất với cô à? Ha ha..... Giang Văn Thắng, anh là đối thủ sao?

“Trong điện thoại nói không rõ, trước đừng hỏi, tóm lại mặc kệ như thế nào em nhất định phải tin tưởng anh, nói cho anh biết em ở đâu, anh lập tức đi đón em, một giờ sau công ty sắp mở cuộc họp báo, yêu cầu em tới phát ngôn.” Giang Văn Thắng bắt đầu không kiểm chế được, rốt cuộc lộ ra đuôi cáo.

Hết thấy đều tiến hành trong dự đoán của Lục Diệp.

Cô giống như đang thao bàn tay thao túng vận mệnh đôi gà rừng thổ cầu, tràn ngập khoái cảm trả thù lại cũng cảm thấy vô cùng bi thương.

Trên đời này, cô còn có ai có thể tin tưởng được đây?

“Không cần đón, em lập tức tới công ty.” Lục Diệp nói xong.

Giang Văn Thắng lại dặn dò một lần, “Vậy em nhanh lên, càng nhanh càng tốt!”

“Biết rồi.” Lục Diệp gác điện thoại cũng không có lập tức nhích người đi công ty, mà là làm việc có ý nghĩa hơn.

.....

Công ty giải trí Thịnh Diệp, cách cuộc họp báo còn mười phút.

“Lục Diệp như thế nào còn chưa tới? Không phải thấy ảnh chụp trên mạng nên không chịu tới đi?” Giang Văn Thắng liên tục gọi vài lần cho Lục Diệp đều không gọi được, tức giận ném điện thoại lên sô pha.

Lục Lăng Tuyết ngồi bên cạnh một đêm không ngủ, giờ phút này sắc mặt cực kỳ khó coi, nước mắt ràn rụa, tức giận đến hung hăng mà nắm chặt tay, “Em biết Lục Diệp à ta không phải thứ tốt lành gì! Nói không chừng video tới qua là à làm!”

“Không thể nào.” Giang Văn Thắng phủ định hoàn toàn, “Lục Diệp không phải người không chừng mực như vậy.”

“Anh ít bao che à ta đi, anh cho rằng à là cái thứ tốt gì sao? Mười sáu tuổi ra xã hội, mười chín tuổi thành danh, không biết cùng biết bao đạo diễn ngủ cùng, còn làm bộ chính mình thực thuần khiết, gặp quý còn hơn, em mới không cần à tới làm sáng tỏ!”

“Nhưng cô ta là vị hôn thê của anh, chỉ có cô ta đứng ra, truyền thông mới có thể tin người trên video kia không phải là anh và em!” Giang Văn Thắng chân thật đáng tin mà nói.

“À ta là vị hôn thê của anh, em đây lại là cái gì? Anh muốn phủ sạch quan hệ với em phải không?” Lục Lăng Tuyết phẫn nộ mà gầm nhẹ, nói nước mắt lại rơi xuống.

Rõ ràng cùng Văn Thắng yêu nhau chính là ta mà? Lục Diệp mới là kẻ thứ ba, tại sao lại muốn ta lên lút!

Giang Văn Thắng bị ồn ào đến đau đầu, xoa xoa ấn đường, “Được rồi, Lăng Tuyết, đừng khóc, khóc mất sưng lên kia, chờ truyền thông hạ nhiệt rồi hãy nói.”

Nói rồi, anh rút ra hai tờ khăn giấy, giúp Lục Lăng Tuyết nhẹ nhàng lau đi nước mắt.

“Em không phải nói muốn nổi hơn Lục Diệp năm đó sao? Lập tức, em sắp làm được rồi, không được từ bỏ, chúng ta cùng nỗ lực.”

Rốt cuộc, Giang Văn Thắng nửa khuyên nửa hống hạ, Lục Lăng Tuyết không khóc nữa.

Chính là trong lòng Giang Văn Thắng kỳ thật một chút tự tin đều không có, hắn cũng không biết nếu một khi Lục Diệp thấy trên mạng mấy thứ kia, còn có thể tin tưởng hắn giống như trước đây mà đứng ra giúp hắn cùng Lục Lăng Tuyết giải vây hay không.

Trong lòng hắn xưa nay chưa từng có nôn nóng bất an, cho đến lúc cuộc họp báo bắt đầu, Lục Diệp vẫn là không có xuất hiện, trong vô số trường thương đoán pháo trước mặt, cảm xúc Giang Văn Thắng cơ hồ hồng mắt.

“Giang tổng, xin hỏi vị hôn thê của anh Lục Diệp đâu?”

“Không phải nói cuộc họp báo là để cô ta ra mặt làm sáng tỏ sao? Người đâu? Có phải hay không cô ta cảm thấy không cần phải tới làm sáng tỏ?”

“Có liên quan video tối hôm qua, chỉ cần xem qua đều có thể nhận ra nữ nhân kia chính là Lục Lăng Tuyết cô, xin hỏi cô làm sao giải thích, sẽ không phải nói ngoại trừ em gái Lục Diệp ra, cô còn có chị em song sinh nào không?”

“Là tiểu hoa đán mới nổi lại ngủ với em rể mình, xin hỏi Lục tiểu thư đây là lưỡng tình tương nguyện? Hay là chịu khổ tiềm quy tắc?”

Cho dù Giang Văn Thăng đã gọi người trước tiên chuẩn bị một ít phóng viên, nhưng miệng từ người, lại nơi nào là có thể chặn được.

Vô số vấn đề không tốt đều được đề cập trước mặt.

Lục Lăng Tuyết mặt nghẹn đến mức đỏ bừng, hai tay đều run, cơ hồ muốn nhịn không được rống ra: Kỳ thật Lục Diệp mới là cái người không biết xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngồi Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Tái xuất đi tiểu ảnh hậu

Sắc mặt Giang Văn Thăng cũng không tốt, bất quá là miễn cưỡng mạnh mẽ, hấn nhắc tay ý bảo mọi người yên lặng: “Lục Diệp tối hôm qua xảy ra chút chuyện đi bệnh viện, vừa rồi có gọi điện thoại nói trên đường tới đây, sắp đến rồi, xin các vị chờ một lát.”

“Lục Diệp đi bệnh viện? Không phải sau khi xem thấy cái video kia thì bị bệnh chứ?”

“Rất có khả năng, tôi nghĩ Lục Diệp sẽ không xuất hiện đâu?”

“Đúng vậy, người trong video rõ ràng là ai, Lục Diệp rõ ràng nhất, bất quá cô không thể không nhận ra, đối lại là ai biết vị hôn phu mình cùng tỷ tỷ ở cùng nhau, còn không tức giận ngắt xù chứ!”

Mỗi nghi ngờ ngày một tăng cao. Hiện tại những lời gièm pha này đã lên hot search, các phóng viên gấp không chờ nổi đào ra ngày càng mãnh liệt.

Giang Văn Thăng mím môi, thần sắc dần dần không xác định được.

Chẳng lẽ..... Lục Diệp thật sự thấy được đoạn video trên mạng nên không tới? Ngay cả điện thoại cũng không nghe?

Tưởng tượng đến điều này, tâm tình hấn khẩn trương đến độ sắp từ cổ họng nhảy ra ngoài, Lục Diệp nếu thật sự không tới, hấn nên giải thích như thế nào với truyền thông?

Lục Diệp à Lục Diệp, có thật là bị cô đào hồ cho chết không.....

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, Giang Văn Thăng cùng Lục Lăng Tuyết đang trong những tiếng nghị luận sôi trào của đám phóng viên, tuy là đôi mắt màn ảnh, cũng có chút không giả vờ được nữa, sắc mặt hai người càng ngày càng khó coi, mồ hôi lạnh như tắm, như đứng trong đồng lửa, như ngồi trên đồng than.

Sự kiên nhẫn của đám phóng viên đã bị hao hết, khi hai đương sự đang lâm vào thế sâu tuyệt vọng, một đạo thân ảnh thanh lệ thoát tục từ xa đi đến hiện trường cuộc họp báo.

“Lục Diệp!” Giang Văn Thăng gần đó suýt chút bị làm hồng mắt tựa cừu hạn phùng cam lộ, kích động mà hô.

Ông kính phóng viên lập tức chuyển hướng sau lưng, trong nháy mắt tất cả mọi người bị kinh diễm, thời gian phảng phất đảo ngược về 5 năm trước, một thân nhu bạch chạm rồng thủy dung, mặc váy liền thêu hoa, tóc dài, chân mang một đôi giày cao gót thuần sắc, một cô gái với xương quai gợi cảm, một đôi chân thon dài cùng với dáng điệu đường cong, tay áo thiết kế kiểu phong lộ ra cánh tay tinh tế đều đều, tựa như một linh hồn linh động nghịch ngợm rớt vào một đóa tuyết liên hoa cao nhã thanh lệ thoát tục tuyết liên hoa.

Trông mắt mọi người đồng loạt dán vào khuôn mặt lập thể tuyệt mỹ, con mắt sáng trong như một dòng suối, song mũi cao, cánh môi đầy đặn như hoa hồng nhạt nở, hết thấy đều đẹp hoàn mỹ, đẹp đến rung động lòng người, tựa một sợi u hương thấm vào ruột gan, dư vị xa xưa.

Cô dường như sinh ra vì màn ảnh, giữa sóng mắt lưu chuyển toàn là có thể nắm bắt được hình ảnh đẹp, khí chất hoặc thanh thuần, hoặc vũ mị, hoặc cao lãnh, hoặc đoan trang, tràn đầy trên màn ảnh cảm khiến Lục Lăng Tuyết ghen ghét đến phát cuồng.

5 năm trước từ sau khi Lục Diệp tuyên bố rời khỏi con đường diễn nghệ, thì không còn có người thấy cô như vậy, thời gian 5 năm, vô số tân nhân như măng mọc sau mưa xuân ồ ạt tiến vào giới giải trí, còn có bao nhiêu người nhớ đến tiểu ảnh hậu nổi nhất một thời này?

Nhưng giờ khắc này, cũng đủ để cô lấy tư thái ưu nhã xinh đẹp làm kinh diễm mọi người.

Các phóng viên ở hiện trường không khỏi nhớ tới lời đánh giá rất nhiều năm trước đối với Lục Diệp, Lục Diệp nổi tiếng là nữ vương bình dân lộ tuyến, cô không cần đại bài, bởi vì bản thân cô chính là đại bài!

Mặc dù là trên người mặc hàng chợ, nhưng vẫn toát lên phẩm vị vô cùng cao quý.

Mà ngoài dung mạo hơn người ra, còn có khí chất bên trong tràn đầy tài hoa phong phú.

Nếu nói mỹ mạo Lục Diệp làm Lục Lăng Tuyết phát cuồng cực độ, thì khí chất cùng tự tin của cô quả thực cũng khiến cho Lục Lăng Tuyết ghen ghét đến muốn giết người, thống hận đến tận xương tủy!

Vì cái gì Lục Diệp trang điểm thành như vậy?

Vì cái gì cảm giác ánh mắt của ả không giống nhau?

Ả rốt cuộc muốn làm cái gì!

Lục Lăng Tuyết gất gao mà trừng mắt nhìn Lục Diệp, phảng phất khó mà tin được tận mắt, hận không thể xông lên đem cái hình ảnh người cảnh đẹp ý vui mừng này xé nát!

Trong lòng cô ghen ghét giống như kịch độc, nhanh chóng ăn mòn lục phủ ngũ tạng cùng lý trí của cô, dưới vô số ống kính, liều mạng ấn nhãn, móng tay hung hăng cắm vào da thịt lòng bàn tay, mà không cảm giác được chút đau đớn nào.

Lục Diệp thong dong từng bước về phía trước.

Các phóng viên tự động vì cô tránh đường. Thực mau, Lục Diệp đi tới trên đài.

Cô hơi hơi hạ tầm mắt, nhìn sắc mặt khác nhau của Lục Lăng Tuyết cùng Giang Văn Thăng.

Một hận ý sâu sắc, một thấp thỏm lo âu khó có thể che dấu được về kinh diễm sau khi thấy cô.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Hoàn toàn dựa vào kỹ năng diễn xuất

Cũng là làm khó hai người kia, trong lòng rõ ràng sớm đã sông cuộn biển gầm, lại còn phải làm bộ trấn định, nếu là lúc diễn kịch cũng có thể chuyên nghiệp như thế thì tốt rồi.

Nhìn thấy mấy con Teddy trong nhà sống không tốt, cô cười tươi sáng hơn.

Nụ cười này khiến Giang Văn Thăng hô hấp thêm nặng, hần cảm lòng không đành mà nuốt ực xuống, lúc này mới mở miệng, “Lúc này trên đường kẹt xe sao?”

Không thể không nói, kỹ năng diễn xuất của người đàn ông thật sự luôn online (kích hoạt) à, giờ khắc này phòng tuyến trong lòng rõ ràng đã gần sụp đổ, nhưng trên mặt vẫn là làm ra một bộ dáng nhẹ nhàng tự nhiên, đi qua cảm tay Lục Diệp.

Hắn lòng bàn tay ướt đầm mồ hôi.

“Xin lỗi, có chút tắc đường.” Lục Diệp cười cười, thanh sắc bất động mà rút tay về, rồi mới thoải mái hào phóng mà chào hỏi các vị phóng viên các bằng hữu, “Thật ngại quá, trên đường có chút kẹt xe, mọi người vất vả rồi, nga, đúng rồi, bên ngoài trời mưa, tôi đã kêu người chuẩn bị ô cho các vị, còn có album mới nhất của Tiểu Lạc An và Nhan Hải Nhi, mỗi người một phần, tự chọn mà dùng”

Lạc An cùng Nhan Hải Nhi là hai ca sĩ mới nổi của giải trí Thịnh Diệp, một vị là tiểu thịt tươi rất được sự yêu thích của giới nữ, một vị là nữ thần gọi cảm được trạch nam công nhận.

“Wow, Lục Diệp cô thật là tốt quá đi, lại chu đáo như thế.”

“Vừa chuẩn bị ô, lại vừa cho album, thật là yêu chết cô đi được!”

“A a a, tôi gần đây siêu mê Lạc An, nhưng album của anh quá hot, căn bản không giành được, Lục Diệp tỷ tỷ, tỷ thật là đẹp quá a...”

Vừa nghe có album mới nhất của Lạc An cùng Nhan Hải Nhi, phía dưới đều muốn sôi trào, cơ hồ tất cả máy quay đều nhắm ngay Lạc Diệp, chỉ muốn bắt lấy một mặt đẹp nhất của cô.

“Lạc Diệp, so với 5 năm trước ngây ngô, cô hiện giờ thật là thêm xinh đẹp, giờ tay nhắc chân gian đều có tính phong phạm, có nghĩ tới tái xuất hay không? Tin rằng có rất nhiều fans trung thành của cô đều đang chờ đợi ngày này à.”

Lúc này, có phóng viên nhắc đến vấn đề này.

Vô số bạn bè trên mạng vây xem phát sóng trực tiếp trên làn đạn điên cuồng mà phát nổ.

“Lạc Diệp Lạc Diệp trở về đi, chúng tôi rất nhớ cô!”

“Trời ơi! Lạc Diệp không hổ là tiểu ảnh hậu năm đó, thật là quá đẹp, ta muốn thành fans Diệp Nha + 1”

“Cầu Lạc Diệp tái xuất!”

.....

Hiệu quả mà Lạc Diệp muốn đã đạt được, thậm chí vai chính hôm nay thiếu chút nữa bị bỏ quên một bên.

“Tái xuất sao, tôi tạm thời còn chưa nghĩ tới, bất quá có thể một lần nữa đứng ở trước màn ảnh được mọi người khen, tâm tình thật sự không phải tốt bình thường, cảm ơn các vị.”

Một cái khom lưng cúi người gần chín mươi độ đủ để thể hiện phẩm hạnh của một người nghệ sĩ khiêm tốn, so với những minh tinh lớn khác, Lạc Diệp thật sự là có quá nhiều điểm sáng, khiến người đều thích.

Lạc Lăng Tuyết tức giận đến run cả người, cho dù là nữ chính bị gièm pha, cô đều không thể cướp đi cảm giác tồn tại từ trên người Lạc Diệp.

“Việc video kia tôi đã biết, anh muốn em nói như thế nào?” Thừa dịp phía dưới ầm ĩ, Lạc Diệp thấp giọng hỏi Giang Văn Thắng, trên mặt trước sau vẫn duy trì nụ cười không chê vào đâu được.

Gặp chuyện vững vàng bình tĩnh là tác phong trước sau như một của cô.

Giang Văn Thắng rất rõ ràng, kỹ năng này cũng không cho hắn nhiều thời gian nghĩ, “Lạc Diệp, em phải tin tưởng Lăng Tuyết, tin tưởng anh, cái video kia là bị người ta động tay chân, anh đã xuống tay đi tra xét, mặc kệ như thế nào em cần phải tin tưởng anh, anh nhất định sẽ cho em công bằng!”

Lời thề son sắt như thế, nghe tới nhiều thật, còn có ánh mắt kiên định kia, nếu không phải video kia xuất phát từ chính cô, thật sự thiếu chút nữa cũng tin.

“Yên tâm.” Lạc Diệp nhìn hắn cười cười, ánh hào quang lấp lánh đầy mê hoặc.

Ý cười kia làm Giang Văn Thắng thất thần, lại khiến Lạc Lăng Tuyết bức bối đến phát cuồng.

Nhìn thấy hai người thì thầm, các phóng viên rút cuộc an tĩnh lại, lại nghe không rõ trên đài nói cái gì, chỉ biết Lạc Diệp muốn mở miệng, nhanh chóng sôi nổi giờ camera trong tay lên.

“Hôm nay mời các vị tới, chủ yếu là muốn làm sáng tỏ một chút việc video tối hôm qua, video được phát ra ở tiệc trao giải, hiển nhiên là có người cố ý, Văn Thắng đã ra tay đi tra xét, là vị hôn thê của Giang Văn Thắng, tôi thực sự rất hiểu rõ anh ấy, tôi tin tưởng người đàn ông kia không phải anh ấy!”

Lạc Diệp vừa dứt lời, liền có phóng viên phản ứng lại, “Nói như thế, cô cũng không khẳng định người phụ nữ trong video kia có phải là Lạc Lăng Tuyết hay không?”

“Chủ yếu thủ đoạn giả tạo hiện giờ thật cao minh, có lẽ chỉ là người trông giống Lăng Tuyết, cũng có thể là ghép hình thông qua phần mềm nào đó.” Cô chớp chớp mắt.

Ý ngoài lời, người phụ nữ kia cũng có khả năng chính là bản thân Lạc Lăng Tuyết.

Các phóng viên hiểu ý tứ sau tầng ý này, lập tức đem camera sôi nổi nhắm ngay Lạc Lăng Tuyết.

“Từ khi cuộc họp báo bắt đầu Lăng Tuyết vẫn luôn không nói gì, là bởi vì chột dạ sao?”

“Người đàn ông trong video rốt cuộc là ai?”

“Đang lúc yêu nhau vì sao không dám công khai? Là sợ làm lỡ tiền đồ hay là có ẩn tình khác?”

“Các người đừng nói bậy, người kia không phải ta.....” Lạc Lăng Tuyết nhận hết dầy vò, rốt cuộc không màng máy quay, dùng ngón tay chỉ vào Lạc Diệp, trong mắt hận ý mãnh liệt mà rõ ràng, “Lạc Diệp, cô.....”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 13: Diễn kịch ai không biết

“Lăng Tuyết!” Thấy tình huống không ổn, Giang Văn Thắng đột nhiên quát khê một tiếng, kịp thời bắt lấy cổ tay Lục Lăng Tuyết.

Sau đó, cầm lấy microphone, vội nói: “Người trong video không phải Lăng Tuyết, là có người hãm hại, đối với việc này, công ty tôi nhất định sẽ truy cứu đến cùng.”

Giang Văn Thắng nói một hơi, kéo Lục Lăng Tuyết liền xuống sau hậu đài.

“Hôm nay kết thúc tại đây, vất vả cho các vị phóng viên rồi.” Mục đích đã đạt được, Lục Diệp công thành lui thân.

Cô đến văn phòng rồi, Lục Lăng Tuyết liền mặt mày dữ tợn vọt tới bên cô.

“Lục Diệp, ý cô là gì? Cô muốn hủy hoại tôi phải không? Video kia có phải do cô làm, có phải cô ghen ghét tôi, muốn hủy diệt tôi!”

Lục Diệp thong dong tránh sang bên cạnh một bước, Lục Lăng Tuyết nhào hụt, thiếu chút nữa té ngã.

Giang Văn Thắng thấy thế chạy nhanh lại, bắt lấy Lục Lăng Tuyết.

“Lăng Tuyết, em bình tĩnh lại đi.”

“Bình tĩnh? Anh kêu em bình tĩnh như thế nào? Lục Diệp nói như vậy trước mặt phóng viên, không phải rõ ràng là làm khó em sao? Cô ta là cố ý muốn hủy hoại em! Không nhận được khi thấy em nổi hơn cô ta!” Lục Lăng Tuyết nói xong, trực tiếp nép vào người Giang Văn Thắng “Ô ô ô” mà khóc lên.

Không chút kiêng dè gì.

Đụng phải tầm mắt Lục Diệp nhìn qua, Giang Văn Thắng giống như điện giật, nhanh chóng kéo Lục Lăng Tuyết ra.

“Lăng Tuyết, em đừng kích động, chúng ta phải hiểu Lục Diệp, đột nhiên thấy video như vậy, cô ấy hiểu lầm đều rất bình thường, nhưng là, thanh giả tự thanh, cho Lục Diệp chút thời gian, cô ấy nhất định sẽ tin tưởng chúng ta, huống chi cô ấy ở trước mặt truyền thông vẫn là hướng về anh với em không phải sao?”

Hiện giờ vẫn không phải lúc trở mặt, Giang Văn Thắng nói âm thầm với Lục Lăng Tuyết một phen nhắc nhở kêu cô phối hợp.

Lục Lăng Tuyết tự nhiên là lòng tràn đầy không tình nguyện, hung hăng mà trừng mắt Lục Diệp, hừ lạnh một tiếng.

Giang Văn Thắng vẫn luôn ở trong tối quan sát biểu tình của Lục Diệp, nhưng từ trên mặt cô không nhìn ra được bất cứ cảm xúc nào, lúc này mới càng khiến người bất an.

Hắn ổn định tinh thần, ôn nhu gọi tên cô như ngày xưa, “Lục Diệp, mặc kệ em tin hay không, anh với Lăng Tuyết là trong sạch, cái video kia bị phát ra ở tiệc trao giải rõ ràng là có người hãm hại, em phải tin trong lòng anh chỉ có em, anh đối với em rất mực chung thủy.”

Nhìn ánh mắt anh lưu luyến nhu tình, Lục Diệp có một loại cảm giác bị cọc bò trên lưng ——

Thật là ghê tởm!

Còn Lục Lăng Tuyết ở một bên lại như tức giận đến sắp nổ.

Lục Diệp che đi ánh sáng ở đáy mắt, phẳng phất như cái gì đều chưa từng cảm thấy được, đi một bước đến trước mặt Giang Văn Thắng, nhìn mắt anh, “Người đàn ông trong video kia thật sự không phải anh?”

“Không phải!”

“Anh thề đi.”

“Được, anh thề, nếu người trong video kia là anh, anh..... không chết từ tể được! Lục Diệp, em nhất định phải tin, trong lòng anh thật sự chỉ có một mình em.” Không biết vì cái gì, hôm nay nhìn người con gái này, hắn luôn có cảm giác không khống chế được chính mình, không cảm lòng được mà nắm lấy tay cô.

Thấy Lục Lăng Tuyết sắp bị tức điên lên, Lục Diệp đột nhiên thuận thế ngã vào lòng Giang Văn Thắng, hai tay vòng lấy eo hắn, “Văn Thắng, chúng ta lại có con nữa đi?”

Trên thực tế, Lục Diệp cùng Giang Văn Thăng chỉ ngủ qua có một lần, mà lần đó cũng là cô nghĩ như vậy.

Sau khi đứa nhỏ sinh non, cô từng mắc bệnh trầm cảm, rất bài xích việc quan hệ nam nữ, dần dà Giang Văn Thăng cũng không còn có đòi hỏi nữa.

Cô vẫn luôn ngây ngô tưởng gặp được người đàn ông tốt yêu thương và hiểu cô, thì ra là bởi vì hần đã sớm tìm được người phụ nữ khác bù đắp.

Ha ha.....

Khi đang nghe thấy lại muốn có con, Lục Diệp rõ ràng cảm giác được thân mình Giang Văn Thăng cứng đờ vài giây, rồi mới có chút không được tự nhiên mở miệng, “Sao đột nhiên lại muốn có con?”

“Anh không muốn sao?” Lục Diệp vui đầu vào ngực hần, nơi khoe mắt vừa vặn có thể thấy được khuôn mặt vạm vỡ dù tợn ghen ghét cùng phần nộ của Lục Lăng Tuyết.

Khóe miệng cô hơi cong lên mang chút ý cười.

Lục Lăng Tuyết còn nghĩ rằng mình hoa mắt, lập tức ngây cả người.

Ôm trong lòng ngực thân thể mềm mại, ngửi thấy mùi hương nhẹ tỏa ra từ người cô, Giang Văn Thăng gật đầu, “Muốn, anh đương nhiên là muốn rồi.”

Nói xong, hơi thở của hần càng nặng nề hơn, sinh ra xúc động, muốn đem người phụ nữ từng vô số lần cự tuyệt hần đè ở dưới thân, chinh phục cô, chiếm hữu cô!

Phản ứng của Giang Văn Thăng thế nào, không có người nào hiểu rõ bằng Lục Lăng Tuyết, cô gất gao mà cắn môi, cả người tức giận đến phát run, đáy mắt hiện lên một tia ác độc, giây tiếp theo gió tay đỡ trán, thân thể lung lay sắp đổ, “Văn Thăng.....”

Cùng với tiếng kêu yếu ớt, Lục Lăng Tuyết nhẹ nhàng yếu đuối ngã xuống, trên mặt rơi hai hàng nước mắt.

“Lăng Tuyết.” Giang Văn Thăng mắt đầy thương tiếc, một tay ôm vào lòng người con gái kia.

“Văn Thăng, em đau đầu quá, đau đến sắp nứt ra rồi.” Lục Lăng Tuyết dựa vào người Giang Văn Thăng, như sắp nhũn rớt xuống đất.

Giả vờ bộ dáng nhu nhược yếu đuối đáng thương, cô thật đúng là không phải đối thủ của Lục Lăng Tuyết.

Lục Diệp trong lòng cười lạnh.

Bất quá không sao cả, kẻ yếu chỉ có thể đổi lấy sự đồng tình nhất thời, người mạnh mới được tôn thờ.

Nhóm cận bã, chờ quỳ xuống đất cầu xin tha đi.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Không được nói không được cười

Ban đêm, số 9 Đế Cảnh Thiên.

Phòng khách rộng lớn lại yên tĩnh lạnh lẽo như vậy, Bánh bao nhỏ ngồi bên điện thoại đã thủ một ngày, trên bàn đặt tờ giấy mà Lục Diệp để lại.

Chiến Đình Kiêu nhận được tin báo của người hầu, xuống lầu đi đến trước mặt đứa con: “Đi ăn cơm.”

Bánh bao nhỏ mắt đẫm tai ngơ.

Chiến Đình Kiêu: “Ba nói lại lần cuối.”

Bánh bao nhỏ mí mắt đều không nâng một chút, toàn bộ lực chú ý đều nằm trên tờ giấy kia.

Chiến Đình Kiêu sau khi nhìn lướt qua, vươn tay lấy, Bánh bao nhỏ nhanh chóng mang tờ giấy ôm vào lòng, cảnh giác mà nhìn ông ba, sợ ba sẽ lấy đi.

Chiến Đình Kiêu bất đắc dĩ xoa xoa ấn đường, ngồi xuống ghế sofa, ngồi suốt một giờ, cuối cùng.

Vẫn là gọi cho Chiến Vân Kỳ, “Đưa địa chỉ của Lục Diệp cho chú.”

Ha? Tiểu thúc thật sự là cây vạn tuế ra hoa sao?

Vì hạnh phúc của tiểu thúc, Chiến Vân Kỳ hiệu suất làm việc bay vọt lên, chưa đến năm phút đã đem địa chỉ Lục Diệp gửi vào di động Chiến Đình Kiều, đương nhiên phía sau còn kèm thêm một đồng lịch sử quan hệ tình cảm của Lục Diệp.

Lúc này không cần Chiến Đình Kiều mở miệng, Bánh bao nhỏ vừa thấy ba cầm lấy chìa khóa xe, lập tức nhảy xuống sô pha chạy lạch bạch theo.

Vật nhỏ chạy tới, khuôn mặt nhỏ đụng vào chân anh, Chiến Đình Kiều bắt đắc dĩ mà cúi người ôm đưa con lên.

Sau cuộc họp báo, tin tức mặt trái trên mạng của Giang Văn Thăng dần dần được không chế, Lục Lăng Tuyết lại bị đẩy đến nơi đầu sóng ngọn gió, cơ hồ tất cả chuyện chú ý này người đều nhận định người trong video chính là cô.

Dám làm không dám nhận, chỉ có thể chứng minh trong đó có ẩn tình không thể cho ai biết.

Cùng lúc đó, tin tức hy vọng Lục Diệp tái xuất cũng càng lúc càng lớn.

Để ăn mừng cuộc chiến đầu thắng lợi, Lục Diệp chiều về nhà sau đột nhiên muốn ăn lẩu, trực tiếp đi xuống lầu siêu thị mua đồ ăn, ngang qua cửa hàng hoa, thấy hôm nay vừa hay khai trương, thuận tay mua một bó.

Vạn mệnh đã gian nan như thế, sao phải khổ tra tấn chính mình?

Càng là lúc khổ sở, càng nên từ từ yêu thương chính mình!

Đại khái là trận hòa hoãn lớn tới hôm kia đã làm cô sức tỉnh, xem ra trong họa có phúc họa thật là có đạo lý.

Mới vừa nấu nồi canh chuẩn bị bỏ đồ ăn vào, thì tiếng gõ cửa vang lên.

Lúc này ai đến vậy?

Lục Diệp hồ nghi ghé nhìn mắt mèo trên cửa thoáng qua, rồi ngây người.

Ngoài cửa, Chiến Đình Kiều tây trang phẳng phiu, một tay ôm Bánh bao nhỏ, một tay cầm theo rổ trái cây không chút nào xứng với bản thân tự tôn của anh ta.

Ai có thể nói cho cô biết vị tôn phật sao lại tìm tới đây?

Lục Diệp cào cào đầu, lưỡng lự, tính già chết, dù sao Chiến Đình Kiều cũng không biết trong nhà có người hay không, vào lúc này, cô thấy người nào đó móc di động ra.

Một tia chớp đánh lên đỉnh đầu, wa khoa! Điện thoại đâu? Điện thoại đâu.

Cô bay nhanh vào phòng tìm một vòng, mới nhớ tới điện thoại ở trên người! Mới từ trong túi lấy ra, điện thoại liền vang lên, thanh âm vừa đủ lớn, cũng đủ để người ngoài cửa nghe thấy.

Xuyên qua mắt mèo nhìn người đàn ông ngoài cửa hơi hơi nhăn mày, Lục Diệp thật là hận không thể đập đầu xuống đất, lúng túng nhanh chóng mở cửa.

“Chiến. Chiến tiên sinh?” Cô ra vẻ kinh ngạc, giống như căn bản không biết ngoài cửa là ai, nom nớp lo sợ hỏi: “Trễ như thế. Ngài sao tìm tới được nhà tôi, có việc gì sao?”

“Thăm bệnh.”

Khi Chiến Đình Kiều nói xong, dang rổ trái cây trong tay lên, một lớn một nhỏ đều là bộ mặt không biểu tình.

Lục Diệp thờ dãi 1 tiếng, thụ sủng nhược kinh nhanh chóng nhận lấy rổ trái cây, rồi mới nghiêng người nhường đường, “Hai cha con anh thật là quá khách khí, cái kia. Mời vào!”

Đón người vào, cô thuận tay đóng cửa, nhìn trong phòng có thêm một lớn một nhỏ, tâm tình vô cùng huyền huyền.

“Ngồi tự nhiên, hai người uống gì? Nước trái cây?”

“Có thể.”

Lục Diệp một bên bận rộn, một bên thiêu đốt tế bào não suy đoán ý đồ đến đây của đại nhân.

Nghĩ tới nghĩ lui, thật sự là đoán không ra.

Dứt khoát không đoán nữa, dù sao có Bánh bao nhỏ ở đây, cho dù giết người diệt khẩu ba ba đứa nhóc cũng không thể giở trò trước mặt con cái!

Rót nước trái cây cho hai người, sau khi bùng lên, Lục Diệp mới ngồi xuống ghế sofa đối diện hai người.

Có lẽ Boss đại nhân quá cao lớn, vốn dĩ không gian còn được được đột nhiên có vẻ nhỏ hẹp lại, Bánh bao nhỏ quy củ ngồi ở bên cạnh Boss đại nhân.

Tư thế này đầu giống là tới thăm bệnh, rõ ràng chính là tới mở đại hội thẩm phán mà.

Không được nói không được cười!

Hai người đều là mặt không chút biểu tình.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Có thể làm sao bây giờ

Lục Diệp đào rỗng căn não cũng không tìm được đề tài thích hợp.

Vì thế cứ xấu hổ tẻ nhạt như vậy, lạnh đến độ khiến người khác không ra nước mắt.

Một lát sau vẫn là Bánh bao nhỏ cầm lấy giấy bút trên bàn trà trước, nghiêm túc mà viết cái gì đó.

Lục Diệp trong lòng vui mừng, cuối cùng không cần tiếp tục tẻ nhạt nữa.

Khi cô tiếp nhận tờ giấy Bánh bao nhỏ đưa qua sau khi nhìn lướt qua, trực tiếp lại lần nữa học máu bỏ mình.

“Teddy???”

Trách không được Bánh bao nhỏ vừa vào cửa liền tìm kiếm khắp nơi, thì ra là đang tìm..... cún.

Cô phải giải thích như thế nào đây?

Sau ba giây trầm tư, Lục Diệp buông tờ giấy, nhìn Bánh bao nhỏ mặt đang mỉm cười mà trả lời, “Mấy ngày nay phải dưỡng thương, cho nên tạm thời mang cún đi rồi.”

Sau khi cô nói xong câu này, rõ ràng cảm giác được Chiến Đình Kiêu nhìn cô thoáng qua, sau đó lại quét mắt trên tờ giấy, ánh mắt ý vị thâm trường.

Nhìn thấy được trong lòng cô chút xấu xa mơ hồ.

Bánh bao nhỏ gật gật đầu, không nói nữa, lại khôi phục trạng thái mặt không biểu tình.

Lục Diệp trong lòng chửi móa nó chó, một lớn một nhỏ cả buổi tối chạy tới đây là muốn cô đang sống sờ sờ đây làm cho chết cớ gì mà, cô còn chưa được ăn một ngụm lẩu nữa đây này?

Cô vừa nghĩ xong, phòng bếp bên kia liền truyền đến tiếng nước sôi “Ừng ục ừng ục”, trong không khí tràn ngập mùi hương mê người.

Người thấy mùi hương Bánh bao nhỏ nuốt nuốt nước miếng, yên lặng quay đầu nhìn về phía nồi cái lẩu, đôi mắt to đen lúng liếng rõ ràng viết lên hai chữ to đùng “Muốn ăn”.

Lục Diệp xấu hổ mà gãi gãi đầu, “Cái kia, hai người ăn cơm chiều chưa? Tôi đang chuẩn bị nồi lẩu, có muốn ăn cùng không?”

Chiến Đình Kiêu: “Được.”

Bánh bao nhỏ theo sát gật gật đầu.

Lục Diệp, “.....”

Cô chỉ là nghĩ nhắc nhở một chút con ngài Boss đói bụng rồi, nên về nhà ăn cơm đi, làm gì phải đồng ý đến không khách khí như vậy chứ?!

Một đại tổng tài tài sản trăm tỷ mang theo con trai, chạy đến nhà cô ăn chực lẩu? Quả thực, rốt cuộc là nháo đến mức nào à?

“Thật ra..... Tôi mua đồ ăn không quá nhiều, có thể không đủ ăn, nếu không hay là ra ngoài ăn?” Lục Diệp cố ý dùng ánh mắt lo lắng nhìn thoáng qua hướng phòng bếp.

Cô sẽ không nói, nhưng biểu hiện như thế chỉ là muốn đuổi khách! Một mình cô an tĩnh mà ăn cái lẩu kia cũng không được sao?

Chiến Đình Kiều: “Cũng được.”

Bánh bao nhỏ lại gật đầu theo.

Lục Diệp tâm tình tựa như đậu mọt, hôm nay cuộc họp báo mới vừa xong, cô với Teddy trong nhà kia chỉ mới được lên hot search, liền cùng người đàn ông khác mang theo đứa con khác ra ngoài ăn cơm?

Kia không phải không có việc gì làm sao!

Lời đã nói ra, có thể làm sao bây giờ? Ngắc? Còn có thể làm sao bây giờ!

Cô nơi này đang suy nghĩ như thế nào quay trở lại vấn đề, nhưng kia một lớn một nhỏ hai tòa băng sơn đã sắp ra tới cửa. Lục Diệp lập tức vọt lên, ngăn trước mặt hai người.

“Từ từ, tôi nhớ rồi! Tôi gần đây đầu có khăn trương. không mời nổi hai người ăn cơm.”

“Không sao, tôi có.” Chiến Đình Kiều hài hước mà đánh giá Lục Diệp.

Anh như nhìn ra cô đang luống cuống tay chân mà tìm cớ, lúc này chờ ở cửa, giống như là đang xem cô phát huy như thế nào.

Được, một khi đã như vậy! Thì cô cũng muốn làm cho Chiến Đình Kiều xem rõ kỹ thuật diễn xuất ảnh hậu cô đây không phải sao?

Rất nhanh, sắc mặt Lục Diệp tức khắc tái nhợt, vừa mới còn một bộ dáng hấp tấp, giờ đây đột nhiên nhu nhược thành một đóa bạch liên hoa. cô ôm bụng, cả người ngồi xồm xuồng, khuôn mặt cực kỳ thống khổ.

Nhìn thấy bộ dáng cô như này, Bánh bao nhỏ tức khắc tiến lên, lo lắng mà kéo Lục Diệp.

Bánh bao nhỏ cặp mắt kia tròn to phẳng phất tích đầy nước mắt, dường như sẽ rơi xuống bất cứ lúc nào.

Lục Diệp liền có chút hối hận, lừa gạt một đứa trẻ hồn nhiên như thế, cô luôn có chút áy náy.

Vì thế, kỹ thuật diễn của cô tức khắc giảm đi, chỉ là ôm bụng nói, “Tôi. Tôi đau bụng, nếu không hai người đi trước, tôi tới sau?”

Chiến Đình Kiều khoanh tay trước ngực, dù bận vẫn ung dung mà nói, “Không sao, chúng tôi không đói bụng, có thể chờ cô.”

Nà nỉ? Đây là ăn vạ sao?

Cô sâu kín mà trừng mắt liếc nhìn một cái Chiến Đình Kiều, rồi mới cực kỳ xấu hổ mà cười nói, “Không được. Tôi thời điểm làm cái kia, mùi rất nặng. Tôi sợ đến lúc đó hai người nghe được, không nuốt trôi cơm!”

Lục Diệp mỗi chữ đều nói ra cực kỳ gian nan.

Xong rồi xong rồi, cô sau này đều mất hết mặt mũi rồi!

Nhưng là chỉ cần bọn họ bắt hòa rồi, mặt mũi tính cái gì?!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Nháo làm sao

Chiến Đình Kiều không nói lời nào, Bánh bao nhỏ bên người anh liền thất vọng. Nhóc cúi đầu, gục xuống, thoạt nhìn giống như lúc nào cũng đều sẽ tan nát cõi lòng sắp chết đến nơi.

Nhìn thấy bộ dạng này của Bánh bao nhỏ. Được rồi, Lục Diệp lại mềm lòng.

Cô nuốt nước miếng miễn cưỡng mà nói: “Kia. Như vậy đi, hai người ăn trước, tôi, tôi tới sau. Cũng đừng đi ra ngoài, ăn ở chỗ này đi.”

Lục Diệp đau lòng cực kỳ, cô chuẩn bị kỹ càng một nồi lẩu như vậy, chính là tính một mình chậm rãi hưởng thụ. Được, giờ tất cả đều không có.

Cô gian nan mà vào WC, sau đó làm bộ làm tịch mà ngồi ở trên bồn cầu.

Cũng không biết rốt cuộc là cái tình huống gì, bên ngoài kia một lớn một nhỏ hai khối băng son thực sự như xem nơi đây trở thành nhà của chính mình, hai người thực mau liền bắt đầu ăn lẩu.

Mùi hương kia cố tình còn len lỏi vào trong WC.

Lục Diệp cả người đều không ổn.

Một lát sau, cô thật sự nhìn không được, ngồi dậy, rồi mới ra WC. Cô đi rửa sạch tay, rồi lúc chuẩn bị ăn cơm, lại phát hiện.

Ờ? Nồi lẩu lại bị bọn họ ăn hết rồi?

Lúc này mới có bao lâu đâu?

Khối băng son này một lớn một nhỏ thoát nhìn lẫnh khốc, giờ nhìn lại, tuyệt đối là hai tên đại tham ăn a.

Lục Diệp nuốt nước miếng một cái, muốn nói chuyện, nhưng luôn cảm thấy có chút khốc không ra nước mắt.

Được thôi, cuối cùng cô cũng để hai người họ ăn no rồi, giờ hai người có thể đi rồi chứ?

Lục Diệp cười cười, nhìn Chiến Đình Kiều khách khí mà nói, “Đại Boss, hai người ăn no rồi, có cần xuống lầu tản bộ gì không? Chúng tôi nơi này. Hoàn cảnh cũng không tệ lắm, không khí cũng khá tốt.”

Chiến Đình Kiều một chút cũng không khách khí, nói, “Ăn quá no rồi, đi không nổi.”

Khao! Anh đương nhiên ăn quá no rồi! Một nồi lớn như vậy, hai người lại chưa tới vài phút liền ăn sạch.

Tốt xấu gì cũng chừa lại chút cho cô chứ?

Lục Diệp cắn cắn môi, trên mặt đôi môi cực kỳ sáng lạn giả cười, “Vây hai người. Sớm trở về đi, nhóc còn nhỏ, về nhà muộn cũng không tốt.”

Hừ Hừ vừa nghe Lục Diệp nói như vậy, tức khắc bất an cực kỳ. Nhóc đột nhiên tung ta tung tăng chạy hướng về phía Lục Diệp, một bàn tay nhỏ mềm mại nắm lấy tay Lục Diệp. Nhóc ngẩng đầu lên, ủy khuất mà nhìn Lục Diệp.

Cặp mắt Bánh bao nhỏ xinh đẹp cực kỳ, giống như hai viên đá quý lộng lẫy bên trong, hơn nữa điểm chết người chính là lại còn ngân nước!

Lục Diệp ngẩn ra, phong tuyến trong lòng lại lần nữa bị đánh bại.

Cô nhìn Bánh bao nhỏ bộ dáng ủy khuất, chỉ có thể ôn nhu an ủi, “Được được được, cô không đuổi nhóc đi, không đuổi nhóc đi!”

Bánh bao nhỏ lúc này mới yên tâm, trong mắt giống như có lực hấp dẫn lùi về một chút.

Lục Diệp mi giác hơi trùu.

Nói cô là ánh hậu, sao cô cảm thấy Bánh bao nhỏ này thiên phú biểu diễn cũng rất lợi hại à?

Sắc mặt kia biến hóa giống như ảo thuật vậy.

Bất quá Lục Diệp có thể thỏa hiệp với Bánh bao nhỏ, nhưng cũng tuyệt đối không có khả năng thỏa hiệp Chiến Đình Kiều.

Anh ta là ai a, chính là nhân vật phong vân thành phố Hải Vân! Còn cô chỉ là một người đang có kế hoạch tái xuất mà thôi.

Đến lúc đó bị chụp được, Lục Diệp đã thật là một đồng rắc rối.

Cho nên cô nhanh chóng lộ ra nụ cười ấm áp như của phục vụ viên, đương nhiên, nét cười lại mang chút lạnh. Lục Diệp nhìn Chiến Đình Kiều, khách khí nhưng lại kiên quyết nói, “Chiến tiên sinh, ngài trở về trễ quá, lái xe trên đường cũng không an toàn lắm?”

Lục Diệp không khỏi bội phục chính mình!

Lời này rất có thể diện a!

Chiến Đình Kiều ở trên sofa, đối mặt đáng ngồi càng thoải mái hơn.

Anh rất có hứng thú mà nhìn Lục Diệp, tà mị mà nói, “Cô nói rất đúng.”

Lục Diệp trong lòng đã như nở hoa.

Đúng không đúng không? Anh đã sớm có thể đi về rồi! Ăn vạ này không đi thì làm gì nữa?

Nhưng câu sau của Chiến Đình Kiều lại làm Lục Diệp cơ hồ té xỉu.

Cô còn chưa nói gì, Chiến Đình Kiều liền đuổi người ra, “Buổi tối lái xe thực sự không an toàn, tôi sáng ngày mai đi vậy.”

Lục Diệp sắc mặt tức khắc đen lại.

Đây lại nháo gì nữa trời? Còn bám lấy cô không tha?

Bánh bao nhỏ bám lấy cô, cô còn có thể nghĩ ra được lí do..... Có thể là bởi vì mình cứu nhóc. Nhưng Chiến Đình Kiều, đây là ý gì?

Chẳng lẽ!

Chẳng lẽ anh đã biết mình 5 năm trước từ chối hôn ước, cho nên tính trả thù cô?

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tham quan

Chiến Đình Kiều không để Lục Diệp có bất cơ hội từ chối nào liền mang theo con trai mình bắt đầu tham quan.

Một lớn một nhỏ giống như xem nhà cô là viện bảo tàng, hơn nữa đụng tới giường, cửa sổ, luôn muốn chính mình dùng tay thử một lần, giống như sau này đem nhà cô trở thành nhà của chính mình.

Lục Diệp ở một bên nhìn đến độ không nói được lời nào, nhưng cô lại thật sự không có cách nào ngăn cản hai người họ.

Cô ở một bên nhìn, trong lòng càng ngày càng thê lương.

Đúng lúc này, Giang Văn Thắng gọi điện thoại tới. Lục Diệp lén nhìn một lớn một nhỏ một cái, lúc sau trốn đến một góc nghe điện thoại.

Điện thoại vừa mới được một lúc, Giang Văn Thắng liền nùng tình mật ý hỏi, “Lục Diệp, em đang làm gì?”

Hắn mới tiễn Lục Lăng Tuyết, liền nghĩ tới Lục Diệp. Hắn nhất quyết không quên, Lục Diệp trước đây còn nói với hắn một cách cực kỳ nhu tình lưu luyến: “Văn Thắng, chúng ta có con đi.”

Hắn thật vất vả ứng phó xong Lục Lăng Tuyết, hiện giờ rốt cuộc mới có thời gian.

Lục Diệp nghe được âm thanh Giang Văn Thắng hư tình giả ý này, cố chịu đựng không để mình nôn ra, nói, “Văn Thắng, em gần đây có thể không có thời gian ở cùng anh.”

“Em phải làm cái gì?”

“Em biết, kỳ thật căn bản em không thể chăm sóc tốt anh..... Thực xin lỗi Văn Thắng, có lẽ chỉ có Lăng Tuyết ở bên anh, mới là lựa chọn tốt nhất.....”

“Lục Diệp, em đang nói bậy gì vậy, anh với Lăng Tuyết căn bản đều không có gì hết.” Giang Văn Thắng ý thức được có gì không thích hợp, ngữ khí cũng khẩn trương lên, “Từ từ, Lục Diệp, em có phải nghe người khác nói bậy cái gì? Anh nói, em một chữ cũng đừng tin!”

“Không phải, căn bản là không có người nào nói với em cái gì hết.” Lục Diệp hít hít mũi, “Văn Thắng, em hy vọng anh hạnh phúc.” Cô nói xong, lập tức gác điện thoại.

Giang Văn Thắng thật sự không cam lòng, nhanh chóng gọi điện thoại lại.

Lục Diệp nhìn di động, không nhận được nụ cười nơi khoe miệng.

Hừ hừ, cô cố ý muốn gác điện thoại Giang Văn Thắng! Chẳng sợ cô nhìn thấy Giang Văn Thắng lại hết muốn ăn, hiện giờ nếu hắn còn có ý quán lấy cô, vậy thì cô liền cùng hắn “Chơi trò chơi”!

Nhưng mà lúc này, tất cả cuộc nói chuyện điện thoại của cô đều bị Chiến Đình Kiều nghe được. Anh đứng ở một bên tường phòng khách, không nhận được phát ra một nụ cười cực kỳ bén nhọn.

“Chiến, chiến tiên sinh, anh như thế nào lại rảnh nghe lén người khác nói điện thoại a?”

Chiến Đình Kiêu không nhiều lời, chỉ là chỉ chỉ Bánh bao nhỏ trong phòng. Có lẽ Chiến Đình Kiêu từ nhỏ chính là thiên chi kiêu tử, cho nên lúc này anh nói chuyện có vẻ như ra lệnh, “Hựu Hựu muốn ngủ, cô đỡ nó đi.”

Đây là xem cô là bảo mẫu sao?

Lục Diệp tuy rằng trong lòng khó chịu, nhưng vẫn đi vào trong phòng.

Nói thật, cô rất thích Bánh bao nhỏ, mà Bánh bao nhỏ thật sự ý lại cô.

Cô vừa mới vào phòng, Bánh bao nhỏ liền nắm cô không chịu buông.

Lục Diệp chỉ có thể ôn nhu dỗ, “Ngoan nào, ngủ ngoan nào!”

Nghe được thanh âm cô, cảm nhận được bàn tay Lục Diệp đỡ dành thân thể nho nhỏ mềm mại thân thể của mình, Bánh bao nhỏ vừa mới tiến vào mộng đẹp.

Có thể bởi vì bận cả ngày, Lục Diệp cũng có chút mệt mỏi. Cô ngã vào đầu giường, chạm vào đầu Bánh bao nhỏ mà ngủ.

Chiến Đình Kiêu nghe thấy trong phòng không có động tĩnh, theo bản năng mà đi vào bên trong.

Trong phòng, trên chiếc giường trải ra màu trắng ngà, một lớn một nhỏ đang trầm vào giấc ngủ.

Chiến Đình Kiêu nhìn hình ảnh như vậy, bất giác sững sờ tại chỗ.

Từ khi nào, anh cũng từng ao ước xa vời có một gia đình như vậy. Nhưng hiện giờ, tất cả đều không còn xa nữa.

Cho đến sáng hôm sau, Lục Diệp tỉnh định đứng dậy tới công ty làm việc. Công ty giải trí Thịnh Diệp ty tuy rằng đại diện pháp nhân là Giang Văn Thắng, nhưng Lục Diệp cũng có cổ phần, cô không đạo lý đem công ty chấp tay nhường cho người khác.

Không chỉ không cho, cô còn phải nghĩ cách nhanh chóng đoạt lại công ty mới được.

Vì thế sáng sớm thức dậy, cô liền thu dọn một chút tính tới công ty.

Nhưng Bánh bao nhỏ lại thức dậy sớm hơn cô, túm tay áo cô không chịu buông ra.

Mà lúc này, Lục Diệp nhìn quanh bốn phía, lại không tìm thấy bóng dáng Chiến Đình Kiêu. Vì thế cô cắn răng một cái, chỉ có thể ôm Bánh bao nhỏ lên.

Chỉ là cô nói cảnh cáo, “Hôm nay cô phải đi làm, nếu cô dẫn theo nhóc, có thể, nhưng nhóc tuyệt đối không thể ảnh hưởng tới cô, được không?”

Bánh bao nhỏ lập tức dùng sức gật gật đầu, biểu hiện thành khản vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Giữ trẻ nhỏ

Lục Diệp quả nhiên như thế mang theo Bánh bao nhỏ đi.

Cô bỗng nhiên phát hiện, Bánh bao nhỏ đối với cô có mười phần mười ý lại. cô giống như là không vứt bỏ được nó, hơn nữa Lục Diệp đối Bánh bao nhỏ cũng có một loại hảo cảm thân thiết.

Chỉ cần Chiến Đình Kiêu không ở đây, tất cả đều dễ nói rồi.

Lục Diệp rất nhanh liền đến công ty, cô dẫn theo đứa nhỏ, khẳng định có chút dòm ngó.

Hơn nữa lúc cô vừa mới tới dưới lầu công ty, Giang Văn Thắng liền nhận được điện thoại. Giang Văn Thắng đã sớm kêu người dưới lầu trông chừng, chỉ cần Lục Diệp vừa đến, lập tức gọi điện thoại cho hắn.

Vì thế lúc Lục Diệp dẫn theo đứa nhỏ tới cổng công ty, Giang Văn Thắng trực tiếp mang theo một bó hoa liền vọt xuống dưới.

Lục Diệp đi tới cửa, nhìn đến Giang Văn Thắng ôm một bó hoa tươi hướng chính mình đi tới, dừng bước.

Đây là muốn chơi dạng gì a?

Cô nhưong mày đánh giá nhất cử nhất động của Giang Văn Thắng, từ đầu đến cuối đều bất động thanh sắc.

Nếu là Lục Diệp trước kia, thời điểm cô không biết chân tướng sự việc, có lẽ còn sẽ bị dáng vẻ này Giang Văn Thắng đả động. Nhưng hiện tại, cô đã tự động đem hấn quy kết thành một loại ghê tởm, làm cái gì đều là ghê tởm.

Nếu không phải Lục Diệp thật sự không cam lòng đem công ty đưa cho Giang Văn Thắng, cô sẽ không muốn tới công ty.

Lại làm gì? Chính mình ăn uống sao?

“Văn Thắng, anh sao lại xuống đây?” Lục Diệp đi lên trước, mỉm cười.

Giang Văn Thắng sớm đã tra lời kịch lăng mạn từ trên mạng, lúc chuẩn bị nói với Lục Diệp, lại chú ý tới đứa nhỏ dư thừa trên người Lục Diệp.

Lúc này, Bánh bao nhỏ cũng thấy được Giang Văn Thắng, tức khắc cực kỳ hung ác mà trừng mắt hấn.

Cái kia ánh mắt, tràn ngập địch ý.

Giang Văn Thắng cũng không biết vì cái gì, thế nhưng lại bị một tên tiểu tử như thế uy hiếp.

Hấn chỉ chỉ Bánh bao nhỏ, hoang mang hỏi, “Lục Diệp, đây là.....”

“À, con trai bạn của em, bảo em giữ mấy ngày.”

“Cho nên trước đây em nói với anh là muốn có con, là bởi vì nó sao?”

Câu hỏi của Giang Văn Thắng khiến cho trong lòng Lục Diệp cười nhạo một trận. Bởi vì Bánh bao nhỏ, cho nên cô muốn có con với Giang Văn Thắng? Hấn thật sự là muốn diễn thêm cho chính mình!

Nhưng Lục Diệp vẫn là cực kỳ kiên nhẫn mà phối hợp hấn, cười nói, “Đúng vậy.”

Ngoài cửa nhanh chóng náo nhiệt lên, Lục Lăng Tuyết cũng không biết có phải hay không nghe được tin gì, lập tức từ cửa thang lầu đi ra.

Cô như là ngẫu nhiên gặp được, thời điểm nhìn thấy Lục Diệp còn có chút kinh ngạc.

“Lục Diệp, cô sao lại tới đây, đứa nhỏ này là.....”

Ánh mắt Lục Lăng Tuyết không có ý tốt, duỗi tay liền muốn ôm Bánh bao nhỏ. Nhưng Bánh bao nhỏ nào để cô ôm, tay cô vừa mới duỗi qua, Bánh bao nhỏ liền hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lăng Tuyết.

Cả người đứa nhỏ đều dán trên người Lục Diệp, nó chỉ thân cận với Lục Diệp, những người khác nó đều là ôm thái độ “Người sống chó tiền”.

Lục Lăng Tuyết ngược lại cũng không tức giận, thu tay lại, sau đó ngượng ngùng mà nói, “Lục Diệp, cô thật là có bản lĩnh a.”

Lời này hai tầng ý nghĩa, nghe thấy hình như là đang khen điệu bộ Lục Diệp ôm đứa nhỏ, nhưng cẩn thận hiểu sâu xa hơn mà nói, là Lục Diệp cố ý ôm Bánh bao nh tới đây với ý định khiến cho bọn họ ngọt ngào hơn.

Lục Diệp không giận mà cười, “Sao lại như thế chứ, muốn tôi nói..... Có bản lĩnh vẫn là chị mới đúng. Tôi trước đây tra qua, công ty chúng ta gần đây lên hương một phen, toàn dựa vào công lao của Lăng Tuyết chị đây.”

Đương nhiên dựa vào là Lục Lăng Tuyết!

Hiện tại trên mạng chỉ cần search tên công ty giải trí Thịnh Diệp, lập tức nhảy ra tất cả tin tức về Lục Lăng Tuyết.

Lục Lăng Tuyết đương nhiên biết ảnh hưởng của sự việc chính mình trước đây, lập tức sắc mặt có chút không được tốt. cô ra về thân mật mà lời kéo cánh tay Giang Văn Thắng làm nũng, “Văn Thắng..... Anh xem, Lục Diệp vẫn là trách chúng ta.”

Có thể là bởi vì trước đây bị Bánh bao nhỏ trừng mắt liếc nhìn, Giang Văn Thắng hiện giờ toàn thân có chút cứng đờ.

Vì thế tâm tình của hấn cũng không được tốt.

Hấn nói có vài phần trách cứ, nghe như là đang chỉ trích.

“Lục Diệp, anh với Lăng Tuyết thật sự không có gì. Trước đây em rõ ràng cũng nói qua sẽ tin tưởng chúng ta, như thế nào hiện tại em lại nhắc tới chuyện này?”

Lục Diệp tức khắc rũ xuống mắt, vô tội nói, “Em rõ ràng cái gì cũng chưa nói a.”

Rõ ràng chính là bọn họ đang chột dạ được không!

Nhưng mà bộ trang phục này của Giang Văn Thắng vốn dĩ thu hút nhiều ánh mắt.

Lúc này cấp cao công ty đứng ngay cửa nói chuyện, tự nhiên đưa tới không ít người suy đoán.

Trong công ty người nhìn Lục Diệp, lại nhìn Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết, ý suy đoán trên mặt suy tức khắc thập phần rõ ràng.

Giang Văn Thắng bị nhìn đến có chút chột dạ, vội vàng nói, “Lục Diệp, hay là chúng ta đi lên rồi nói?”

“Văn Thắng. Em không ngờ, anh thế nhưng lại coi em như vậy.” Lục Diệp thoát nhìn thương tâm cực kỳ, diện mạo cô lúc này đã mang bộ dáng khóc lóc lại khiến người đau lòng. “Anh nếu là thật sự không tin em nói, em đây. Em cũng đành phải.”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Ai không biết diễn

Chắc, giả vờ nhu nhược ai không biết chứ?

So với kỹ thuật diễn, Lục Lăng Tuyết vẫn còn chưa xứng xách dép cho Lục Diệp.

“Lục Diệp, em đừng nói như thế!” Giang Văn Thắng tức khắc có chút nóng nảy. Ở trước cửa công ty mình nói như này, đến lúc đó nhân viên trong công ty sẽ nghĩ như thế nào?

Nhưng Lục Diệp này, hẳn lại không dám xé rách mặt. Vì thế hẳn chỉ có thể nhẫn nhịn, muốn lừa đem Lục Diệp lên trước rồi nói.

Lục Diệp lại như hiểu được ý nghĩ trong lòng của Giang Văn Thắng, cô ngược lại càng thêm khổ sở. Cô nhìn người chung quanh, ủy khuất mà nói, “Văn Thắng, trước kia anh không phải đối với em như vậy. Anh có phải hay không, không thích em nữa?”

Nói 1 hơi hết lời này, dạ dày Lục Diệp giống như quay cuồng.

“Làm sao như thế chứ!”

“Chính là như vậy mà, anh cùng Lăng Tuyết. Các người hiện giờ thoát nhìn giống như em chen chân vào không được.” Lục Diệp trên mặt ủy khuất càng ngày càng nặng, “Anh muốn em giúp anh nói chuyện với phóng viên, em cũng giúp anh nói. Nhưng Văn Thắng, hiện tại ở bên anh, em thật sự cảm thấy rất mệt mỏi, chúng ta có phải không tìm lại được cảm giác như trước đây?”

Lục Diệp theo bản năng mà lui lại sau.

Cô càng lui, Giang Văn Thắng càng nhẹ nhàng tiến lại gần. Hắn đuổi theo Lục Diệp, Lục Lăng Tuyết cũng không ngăn lại được.

Lục Diệp liên tục lùi về sau, cẩn thận mà ôm Bánh bao nhỏ.

Cô lắc lắc đầu, trên mặt tất cả ngập tràn một dòng nước mắt như mưa sa. Nhưng cho dù như vậy, trong mắt Lục Diệp trước sau như có một loại quật cường.

Về giả vờ nhu nhược của cô hoàn toàn khác với về giả vờ đáng thương của Lục Lăng Tuyết. Nếu nói Lục Lăng Tuyết giả vờ là một đoá tiểu bạch liên bị gió tàn phá, thì diễn xuất nhu nhược của Lục Diệp trước sau như mang theo vài phần cao ngạo, như là tuyết mai đứng ngạo nghễ trong sương lạnh mùa đông gió tuyết. Văn Thắng, em muốn tin tưởng anh, nhưng nhìn bộ dạng hiện tại của anh, thực xin lỗi em thật sự làm không được!” Lục Diệp nói, lập tức ôm Bánh bao nhỏ hướng công lớn công ty mà đi.

Cô bước nhanh đi rồi, Giang Văn Thắng lại một đường đi theo.

Lục Diệp thấy hắn sắp đuổi theo, bỗng nhiên bước nhanh hơn.

Cô chính là muốn duy trì khoảng cách với Giang Văn Thắng, hiện tại tốt nhất là cô không muốn nhìn thấy Giang Văn Thắng. Vốn dĩ Lục Diệp là muốn đến xử lý việc công ty, nhưng cô cũng không nghĩ tới, Lục Lăng Tuyết lại cũng ở trong công ty! Cô nếu có động tác gì, rất dễ dàng bị Lục Lăng Tuyết phát hiện.

Cho nên mới luôn mãi trì hoãn, Lục Diệp vẫn là cảm thấy đem việc công ty để sang một bên, dù sao sau này.

Là đồ vật của cô, cô chung quy sẽ lấy về hết!

Lục Diệp vốn dĩ ôm Bánh bao nhỏ, tự nhiên chạy không lại Giang Văn Thắng.

Giang Văn Thắng thời điểm mắt thấy sắp đuổi theo kịp Lục Diệp, bỗng nhiên có người chặn đường đi. Giang Văn Thắng buồn bực vô cùng, đang định mắng chửi, ngẩng đầu lại giật mình tại chỗ.

Chiến Vân Kỳ?

Sao là hần?

Giang Văn Thắng vừa thấy được Chiến Vân Kỳ, tức khắc như thay đổi một khuôn mặt khác. Dáng vẻ hần thoát nhìn như là một bộ mặt nịnh nọt ghê tởm.

Chiến Vân Kỳ nghe Chiến Đình Kiêu nói, mới đến nơi này che chở Lục Diệp cùng Hựu Hựu.

Nhưng anh nào nghĩ đến, vừa mới tới nơi này, lại nhìn đến Lục Diệp bị người ta đuổi theo.

Anh tưởng tượng đến Chiến Đình Kiêu cho anh công đạo, tức khắc vọt lên, lập tức đem Lục Diệp cùng Hựu Hựu bảo vệ ở sau lưng.

“Chiến công tử, anh sao lại ở đây?” Giang Văn Thắng lúc trước còn một bộ dáng thâm tình, lúc này lại cực kỳ nịnh nọt.

Chiến Vân Kỳ nhìn thoáng qua Lục Diệp ở sau lưng, tầm mắt dừng ở trên người Lục Diệp đang ôm Bánh bao nhỏ. Rồi anh cũng không tính giải thích gì với Giang Văn Thắng, liền lạnh lùng rơi xuống một câu, “Giang Văn Thắng, anh hần là biết, Người Chiến gia anh đặc tội không nổi chứ.”

“Vâng, tôi biết.....”

Nhưng hần đuổi theo Lục Diệp a, chẳng lẽ không phải Chiến Vân Kỳ tự mình đột nhiên vọt ra sao?

“VẬY là tốt rồi, không có gì việc của anh, anh có thể đi rồi.”

Giang Văn Thắng quả nhiên không dám đuổi theo nữa.

Hần vừa mới trở lại trong công ty, Lục Lăng Tuyết liền theo lên. Vừa mới sự tình ở công công ty, cô tất cả đều thấy rõ ràng.

Lúc này cô nhìn Lục Diệp trên xe Chiến Vân Kỳ, trong mắt tức khắc bốc lên ngọn lửa ghen ghét. Nhưng cô vẫn làm bộ như cái gì cũng chưa xảy ra, không mặn không nhạt hỏi Giang Văn Thắng: “Văn Thắng, kia là trưởng tôn thiếu gia Chiến gia?”

“Đúng vậy.”

“VẬY kỳ quái, trước đến giờ em chưa nghe nói qua Lục Diệp có quen biết anh ta a. Văn Thắng, anh nói xem..... Thái độ Lục Diệp gần đây đối với, có phải hay không bởi vì quen biết thiếu gia Chiến gia này? Nếu không phải nói như vậy, em thật sự cảm thấy Lục Diệp sẽ không đối xử với chúng ta như vậy.”

Cô nói tự nhiên là Chiến Vân Kỳ.

Lục Lăng Tuyết nhìn thấy dáng vẻ của Chiến Vân Kỳ đối với Lục Diệp có chút che chở, trong lòng liền tức giận không chịu được.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 20: Xúi giục

“Sao có thể chứ?” Giang Văn Thắng dù sao cũng không tin.

Hần biết rõ, Lục Diệp tuy rằng xinh đẹp, nhưng cô vẫn luôn thật sự yêu chính mình. Cho nên, Giang Văn Thắng cho tới nay đều mới có thể yên tâm như thế.

“Như thế nào không thể? Anh nói Lục Diệp rất yêu anh, vậy việc ả ta cùng Chiến gia thiếu gia quen biết nhau như thế nào không nói cho anh biết? ả ta nếu sớm nói 1 tiếng với anh, công ty chúng ta trước đây xuất phẩm mấy bộ phim kia, đã sớm có thể hợp tác cùng với giải trí Tinh Diệu rồi.” Lục Lăng Tuyết thật vất vả mới tìm được một cơ hội xúi giục, đương nhiên không dám buông tha, “Văn Thắng, em cảm thấy anh hay là nhìn rõ chút việc này đi, em không muốn anh bị người ta cho đội nón xanh, kết quả trái lại còn nói chuyện giúp người khác.”

Giang Văn Thắng vừa nghe, sắc mặt tức khắc có chút không được tốt.

Chia tay hần?

Cũng phải, Lục Diệp xinh đẹp như vậy, lại ưu tú như vậy. Kỳ thật cô ta muốn đội nón xanh cho chính mình cũng luôn là một việc dễ như trở bàn tay.

Hơn nữa hai người ở bên nhau 5 năm, hần lại trước nay không có cơ hội chạm qua cô.

Bị Lục Lăng Tuyết nói như vậy, Giang Văn Thắng tức khắc cả người đều không tốt.

Chẳng lẽ..... Chiến Vân Kỳ thật sự ở cùng Lục Diệp?

Bản năng của Giang Văn Thắng bắt đầu hoài nghi Lục Diệp, hoàn toàn quên, rõ ràng người làm ra việc xuất quỷ (ý nói vượt giới hạn, bắt cả hai tay, phản bội) chính là hần.

Mấy ngày sau, Giang Văn Thắng quả thực bắt đầu đem toàn bộ trọng tâm điều tra Lục Diệp. Hần nhanh chóng nghe được chỗ ở hiện tại của Lục Diệp, biết được thời điểm Lục Diệp bắt đầu tự mình thuê một căn hộ chung cư, Giang Văn Thắng liền càng ngày càng không thể tin Lục Diệp.

Đặc biệt mấy ngày hôm trước, Giang Văn Thắng còn ở công ty mở cuộc họp.

Nhằm vào sự việc trước đây của Lục Lăng Tuyết cùng Giang Văn Thắng, hiện tại tiếng hô của quần chúng đều là hy vọng Lục Diệp mau chóng tái xuất. Sách lược ứng phó của công ty là —— lấy tin Lục Diệp tái xuất để văn hồi danh dự Thịnh Diệp.

Cứ như vậy, Giang Văn Thắng không thể không đem tất cả trọng tâm đặt hết trên người Lục Diệp. Hần ngoài sáng muốn tìm được Lục Diệp kêu cô mau chóng vì công ty tái xuất, trong tối lại ngầm điều tra mối quan hệ của Lục Diệp cùng Chiến Vân Kỳ.

Mà lúc này, Lục Diệp đang ở trong nhà chính mình cắm hoa cát cánh cô mới mua, cả người thoát nhìn nhàn nhã cực kỳ.

Cô không thể để Chiến Vân Kỳ ở lại nơi này, cho dù Chiến Vân Kỳ muốn ở lại, Chiến Đình Kiều cũng tuyệt đối là không cho phép.

Lục Diệp ở nhà “Cắm hoa”, Bánh bao nhỏ còn lại là an an tĩnh tĩnh mà ở cùng bên người cô. Mấy ngày nay Chiến Đình Kiều đều không có xuất hiện, Bánh bao nhỏ thật sự vẫn luôn đi theo Lục Diệp như thế.

Lục Diệp chính mình cũng có chút không rõ, Bánh bao nhỏ vì cái gì lại ý vào cô như vậy. Dựa theo giải thích của Chiến Vân Kỳ, anh ta chỉ là, từ lần hóa kiếp đó đến nay, Hựu Hựu sau này có thể vẫn luôn như vậy.

Cô nghe được bắt đầu dĩ, nhưng cũng không có cách nào. Cũng may Lục Diệp đối với Bánh bao nhỏ cũng có hảo cảm cực kỳ, nếu 5 năm trước không bị “sinh non”, hiện tại bảo bảo của cô cũng khoảng tầm tuổi với Bánh bao nhỏ. Nguyên nhân chính là vì như vậy, cho nên Lục Diệp cơ hồ là đem Bánh bao nhỏ trở thành con trai.

Mấy ngày nay người Chiến gia cũng không ở đây, Lục Diệp càng buông lỏng một ít so với trước đây.

Nhưng vốn dĩ từ từ hưởng thụ ngày phép, Lục Diệp cũng muốn yên tĩnh một thời gian, Giang Văn Thắng lại luôn cố tình gọi điện thoại tới quấy rầy.

Cô đương nhiên biết Giang Văn Thắng muốn tìm mình làm cái gì —— căn cứ tin tức bên ngoài hiện nay, Giang Văn Thắng nhất định là tới cầu cô tái xuất.

Lục Diệp làm bộ thương tâm đường thương, không để ý ý tứ của Giang Văn Thắng.

Không, kỳ thật cũng không xem như hoàn toàn không để ý tới, cô rút cuộc vẫn là muốn ngắt điện thoại Giang Văn Thắng.

Nhưng mà Lục Diệp đang cắm hoa được một nửa, đột nhiên truyền đến một tiếng gọi cửa.

Cô vội vàng đứng dậy đi tới cửa, lộ ra mắt mèo, cô thấy được một màn bất luận như thế nào cô cũng không dám tin tưởng.

Giang Văn Thắng tự nhiên xuất hiện cùng Chiến Đình Kiều?

Lục Diệp đau đầu mà muốn mệnh, hai người kia, cô hiện tại đều không muốn thấy người nào hết!

Lúc cô đau đầu, Bánh bao nhỏ cũng đã thấy được ba ba chính mình, sau đó vội vàng giúp ba mở cửa.

Lúc này Lục Diệp, giống như bị sét đánh!

Cửa vừa mở ra, Giang Văn Thắng liền tự quyết định đi vào. Hần chờ mong nhìn thấy Lục Diệp, giống như chưa từng xảy ra có sự gì, “Lục Diệp, em không biết đâu, anh tìm em lâu rồi!”

Hần vừa mới nói xong, đã bị Chiến Đình Kiều chặn một bên. Chiến Đình Kiều ôm Hựu Hựu, làm như có ý dụng phải vai Giang Văn Thắng.

Lục Diệp không rõ nguyên do, chỉ cảm thấy trất xấu hổ trong khoảng thời gian ngắn.

Giống như áp suất thấp di chuyển, lúc nào cũng đều có thể xảy ra đại chiến thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Tiếp tục dây dưa

Trong trường hợp này Lục Diệp có chút khó ứng phó.....

Vốn dĩ Chiến Đình Kiều còn chưa nói xong, nhưng một người đàn ông ở bên cạnh, sẽ trực tiếp ảnh hưởng sự phát huy của cô!

Tuy rằng cô là phái diễn xuất kỹ năng, nhưng không biết vì cái gì, khi Chiến Đình Kiều bên cạnh, cô lại không phóng ra được cái diễn xuất đó. Trừ phi là vai diễn phối hợp cùng Chiến Đình Kiều.

Vì thế, Lục Diệp liền đẩy đẩy Chiến Đình Kiều, khách khí mà nói, “Chiến tiên sinh, nếu không ngại vào bên trong ngồi trước?”

Cũng may Chiến Đình Kiều không có nhiều chuyện, anh nhìn sâu vào Lục Diệp liếc mắt một cái, sau đó liền mang theo Hựu Hựu vào bên trong phòng. Giang Văn Thắng vẫn luôn không chuyển mắt mà nhìn thấy hết thấy, cảm thấy sự tình đã hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của mình!

Lúc đứng trước cửa, trong lòng anh không phải không khiếp sợ.

Khi ở dưới lầu nhìn thấy Chiến Đình Kiều, liền tính cùng Chiến Đình Kiều chào hỏi. Nhưng lại không nghĩ tới, Chiến Đình Kiều căn bản đều không để ý tới anh, xem anh là không khí.

Duyên phận chân chính vẫn là lúc hai người vào cùng cửa căn hộ.

Giang Văn Thắng nhìn thấy Chiến Đình Kiều, trong lòng cũng có chút khâm trọng. Bên người đứng một người mẫu mực như thế, anh làm sao không có áp lực?

Hơn nữa Chiến Đình Kiều còn ôm đứa nhỏ đi vào.....

Giang Văn Thắng càng ngày càng cảm thấy, Lục Lăng Tuyết nói thực đúng. Khả năng Lục Diệp cùng Chiến Văn Kỳ thật sự có bí mật không thể cho ai biết được, cho nên thân là chú hai của Chiến Văn Kỳ, Chiến Đình Kiều mới có thể xuất hiện ở chỗ này. Còn Lục Diệp ôm đứa bé kia, cũng có lẽ là Chiến Đình Kiều ủy thác Chiến Văn Kỳ chiếu cố.

Như vậy mới trấn trọc rồi vào tay Lục Diệp.

Giang Văn Thắng trong đầu suy nghĩ một lúc sau, lập tức tiến lên một bước, anh như là vì nhìn thấy Lục Diệp mà vui mừng khôn xiết, “Diệp Tử, cuối cùng anh cũng gặp được em!”

Lục Diệp lại biểu hiện có chút thương tâm, cô cúi đầu nói, “Văn Thắng..... Thực xin lỗi, em còn chưa điều chỉnh lại được cảm xúc. Nếu không, hay là anh mấy ngày nữa qua tìm em?”

Cô dùng sức lau lau nước mắt không có tồn tại hai bên khóe mắt mình, làm bộ liền đóng cửa lại. Kết quả cửa còn chưa đóng, Giang Văn Thắng một chân liền duỗi ra chặn.

Lục Diệp làm bộ không thấy được, trực tiếp mạnh mẽ đóng cửa lại. Cho đến khi Giang Văn Thắng kinh hô kêu đau, Lục Diệp như là vừa mới phản ứng lại, ngạc nhiên mà che miệng hỏi, “Văn Thắng, anh không sao chứ?”

“Chân anh bị em làm cho bị thương rồi, anh muốn biết, anh có thể vào ngồi một hồi hay không.....”

“Đương nhiên có thể, nhưng mà Văn Thắng, hiện giờ em nhìn thấy anh, thật sự sẽ cảm thấy rất khó sở thương tâm. Cho nên anh nếu là không có việc gì quan trọng, tốt nhất ngồi một chút rồi đi thôi.” Cô nhìn thấy Giang Văn Thắng thật sự hết muốn ăn, cũng làm khó cho cô vì ác mà chính tra nam, thế nhưng còn muốn ủy khuất chính mình tiếp tục nhìn bộ mặt này chính mình dường như muốn nôn.

Giang Văn Thắng cực kỳ tự nhiên mà ngồi xuống, cũng là không khách khí mà đem nơi này cơ hồ trở thành nhà chính mình.

Anh nhìn trang hoàng chung quanh, chỉ cảm thấy Lục Diệp cách trang hoàng phòng này tươi mát lịch sự tao nhã. Anh trước kia cũng thích Lục Diệp, nhưng trước nay đều chưa từng cẩn thận xem xét sinh hoạt thái độ cùng tất cả hoàn cảnh thiết kế sáng tạo khác người của cô. Giang Văn Thắng cảm thấy, Lục Diệp chỉ là gương mặt kia cũng đủ để khiến mình mang đến kinh hi.

Nhưng là gương mặt kia 5 năm luôn luôn sẽ nhìn thấy phát chán.

Hiện tại tốt rồi, anh dần dần có chút phát hiện mặt khác loang lổ của Lục Diệp. Phối hợp với gương mặt kia của cô, anh càng nhìn càng cảm thấy vừa lòng.

Lục Diệp lại rất không thích đánh giá của Giang Văn Thắng.

Như thế nào qua đi lâu như vậy rồi, ánh mắt Giang Văn Thắng nhìn mình thế nhưng có chút đang xem xét vật phẩm? Nhưng hiện tại Lục Diệp đối với thái độ của anh đã không thực để ý, cô sau này chỉ để ý chính mình.

“Diệp Tử, anh..... Anh biết như vậy sẽ làm em khó xử.” Giang Văn Thắng ngữ khí cực lực vẫn duy trì thành khẩn động lòng người, “Anh nhớ rõ em trước kia rất thích làm mình tỉnh, cũng rất thích diễn kịch. Đầu là bởi vì anh, mới làm lỡ em. Sau anh cẩn thận ngẫm lại, trong khoảng thời gian này là anh đối với em có chút thật quá đáng, cho nên anh suy nghĩ, em có muốn hay không tái xuất, anh đều sẽ giúp em?”

Lục Diệp trong lòng cười lạnh, nhưng trên mặt như cũ bất động thanh sắc.

“Chính là, anh hẳn là biết em..... Từ sau khi em và anh ở bên nhau, em cũng chỉ muốn cuộc sống bình dị. Giới giải trí nhiều loạn lắm, nếu em trở lại, anh còn có thể tin tưởng em sao?”

“Anh đương nhiên tin em! Diệp Tử, anh chỉ cảm thấy, là anh lúc trước làm chậm trễ mộng tưởng em. Hiện tại, anh đều nghĩ kỹ, cũng nghĩ thông suốt, chỉ cần là chuyện em muốn làm, anh nhất định sẽ giúp em vô điều kiện!”

Lục Diệp đã sớm chuẩn bị tốt con đường tái xuất cho chính mình.

Cô 5 năm trước chính là một tiểu ảnh hậu, nơi nào còn cần đến Giang Văn Thắng?

Hắn nói lời này, cũng không có cảm thấy chính mình cách ứng người sao?

“Văn Thắng, em biết anh tốt với em, nhưng là.....” Lục Diệp tiếp tục muốn nói lại thôi, “Em gần đây thật sự không có thời gian a.”

“Em yên tâm, chỉ cần là chuyện em muốn làm, anh nhất định sẽ an bài tốt. Diệp Tử, anh sẽ chờ em!”

Lục Diệp liền chờ những lời này của hắn!

Đương nhiên, cô chờ tuyệt đối không phải lời thề mở miệng này của Giang Văn Thắng, mà là chờ hắn nói cho hết lời, rồi mới có thể đuổi người.

Lục Diệp từ trên sofa đứng lên, cô đi tới cửa, “Được, vậy anh để em suy nghĩ. Đúng rồi, em muốn xuống dưới mua đồ ăn, đi cùng không?”

Giang Văn Thắng vui vẻ đáp ứng, hai người vừa mới đi đến cửa, trong phòng từ Chiến Đình Kiều liền đi ra.

Anh nhân lúc Lục Diệp cùng Giang Văn Thắng đi tới cửa, lập tức đem Lục Diệp kéo vào, rồi sau đó mặc kệ Giang Văn Thắng, trực tiếp đóng cửa lại ngay trước mặt hắn.

Phanh một tiếng, tấm cửa thiếu chút nữa đập vào mũi Giang Văn Thắng.

Lục Diệp trong lòng không khỏi mà tán thưởng cách làm của Chiến Đình Kiều, nếu không phải là anh, cô thật sự có thể phải tiếp tục phối hợp diễn với Giang Văn Thắng rồi. Cho nên, sau khi Chiến Đình Kiều đóng cửa phòng lại, Lục Diệp cũng thông thả ung dung ngồi trở lại phòng khách.

“Cô muốn tái xuất?” Chiến Đình Kiều thâm thúy con ngươi vẫn luôn dừng lại trên người Lục Diệp.

Nói thật, lúc này Lục Diệp nói chuyện cùng Giang Văn Thắng ở phòng khách, Chiến Đình Kiều đều nghe thấy được toàn bộ. Đương nhiên, với thân phận này câu anh tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện cố tình nghe lén như vậy, anh chỉ là “không cẩn thận” nghe được mà thôi.

Chiến Đình Kiều đã sớm quyết định chủ ý, nếu Lục Diệp muốn tái xuất, anh hoàn toàn có thể giúp cô.

Nhưng là Giang Văn Thắng bên kia..... không cần chứ?

Lục Diệp nghe được Chiến Đình Kiều hỏi như thế, cũng không cảm thấy có gì kỳ quái. Cô tự nhiên nhún vai, lười nhác mà nói, “Đúng vậy, nhưng loại chuyện tái xuất, tôi muốn dựa vào chính mình.”

Nghĩa là, Giang Văn Thắng muốn giúp cô tái xuất, cũng đến cầu cô.

Trừ phi là chính cô tái xuất.

Hợp phóng viên lần trước, Lục Diệp cũng đã thành công tạo ra ưu thế cho chính mình, hiện tại cô muốn tái xuất, vốn dĩ chính là việc rất đơn giản.

Tùy tiện một cái tài nguyên, cô là được. Nơi nào còn cần đến Giang Văn Thắng làm đá kê chân?

Chiến Đình Kiều thừa cơ hội này, khí phách mà nói, “Nếu cô muốn tái xuất, tôi công ty tôi, tôi sẽ để cô trở thành siêu sao!”

Lục Diệp luôn cảm thấy, Chiến Đình Kiều trong khoảng thời gian này thường xuyên xuất hiện ở trước mặt mình, hiện tại lại nói muốn giúp đỡ mình tái xuất, thật sự quá mức ân cần. Chẳng lẽ..... Dù sao anh nhất định có âm mưu gì đây!

Vô sự hiền ân cần, phi gian tức đạo.

Cô nghĩ đều không có nghĩ, trực tiếp từ chối, “Không cần, tôi nói rất rõ ràng, tôi muốn tái xuất, nhưng là muốn dựa vào chính bản thân mình.”

Đại Boss thấy bản thân mình lần đầu tiên trong đời bị người cự tuyệt, tức khắc sắc mặt đen vài phần. Anh đột nhiên tới gần Lục Diệp, một bộ mặt soái nhân cộng với phần mặt ở cổ trước mặt dần dần lớn ra.

“Cô là không cần tôi hỗ trợ, hay là cái gì?”

Chiến Đình Kiều không thể không nghĩ như thế.

Lúc trước nghe Lục Diệp cùng Giang Văn Thắng nói chuyện, cô từ chối luôn là để lại một đường sống. Nhưng hiện tại đối với chính mình..... cô từ chối đến không khỏi cũng quá mức quyết đoán chứ?

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Thổ phỉ vào cửa

Lục Diệp sùng sốt, tức khắc đổi thành một khuôn mặt tươi cười sáng lạn.

Chiến Đình Kiều dựa sát cô như vậy, cô vẫn là áp lực cực lớn à.

Lục Diệp nhin phun máu mũi xúc động, cười nói, “Nào dám a! Tôi chính là cảm thấy..... Ai nha, hôm nay thời tiết thực không tồi đâu. “

Cô cho dù muốn tái xuất, đâu ra nhiều cái gì như vậy? Ngắc? Cô vì cái gì phải cùng Chiến Đình Kiều giải thích nhiều như vậy chứ?

Nhưng mà Đại Boss trước mắt bá đạo vô cùng căn bản không tính cho Lục Diệp một cơ hội nghĩ ra đề tài gì, anh lại nhẹ nhàng tới gần vài phần, bắt gặp Lục Diệp có vẻ né tránh.

Cô lùi về sau cứ thế dường như đụng vào mặt sau sofa, Chiến Đình Kiều ánh mắt dần dần trở nên sâu thẳm, “Cô là không muốn ở bên cùng với tôi, hay là cái gì?”

“Nào có nào có!”

Không biết vì cái gì, Chiến Đình Kiều dần dần đề thấp thanh âm, Lục Diệp trong lòng cũng không khỏi mà khản trương lên.

Cô nuốt nước miếng một cái, cả người cơ hồ đều dán ở trên sofa. Cô cơ hồ sắp đến cực hạn, chỉ cần thả lỏng một chút, cả người cô đều sẽ ngã vào trên sofa.

“Không có a, tôi chính là..... Tôi chính là muốn tốt cho anh thôi! Anh nếu là sùng tôi, sợ người ta nói ánh mắt anh có vấn đề thì làm sao bây giờ? Anh anh mình thần võ như vậy đúng hay không! Nếu đột nhiên sùng tôi..... Aiza, đến lúc đó người ta sẽ nghĩ như thế nào, có đúng hay không?!”

Lục Diệp mới không có ngốc như vậy đâu!

Cô nếu là thật sự bị Chiến Đình Kiều phùng hồng, sau này còn không phải là địch của toàn dân?

Đến lúc đó..... ảnh hậu cô nói không chừng còn bị người ta nói là dùng quy tắc ngầm à! Cô mới không cần!

Lúc này tái xuất, cô nhất định phải dựa vào chính mình, hơn nữa nhất định phải dương mi thổ khí một phen. Làm đám cận bã kia xem cho kỹ, ai là dựa vào thực lực, ai là dựa vào hai chân!

Ừm, chính là như vậy!

“Chiến, chiến tiên sinh, thân thể của ngài dịch về sau một chút được không?”

Chiến Đình Kiều cũng không biết có phải hay không hài lòng với câu trả lời của Lục Diệp, sau đó lùi ra. Hắn không nhanh không chậm mà sửa sang lại

một chút quần áo của mình, sau đó thông thả ung dung nói, “Chỗ cô quá tệ.”

Lục Diệp sắc mặt cứng đờ, có chút không nghe rõ.

“Gi?”

“Chỗ cô quá tệ, tôi thực không thoải mái.”

Lục Diệp sắc mặt trầm xuống.

Đại Boss chẳng lẽ còn tính thường trú ở chỗ này?

Không phải chứ? Còn không chịu đi? Nói như vậy, cô sau này còn như thế nào đi ra ngoài?

Lục Diệp ho nhẹ một tiếng, xấu hổ mà nói, “Kia. Kia xin hỏi chiến tiên sinh có dặn dò gì sao?”

Chiến Đình Kiều như đã sớm chờ đợi câu hỏi này của Lục Diệp, cô vừa mới hỏi xong, anh liền lập tức chém đinh chặt sắt nói, “Ở nhà tôi!”

Nghe xong những lời này, Lục Diệp cả người đều không bình tĩnh.

Ở nhà anh?

Cô có phải hay không có tật xấu gì?

Hai người bọn họ rõ ràng mới quen biết nhau được mấy ngày!? Hai người bọn họ là cái quan hệ gì chứ, bảo cô dọn nhà.

Lục Diệp xoa xoa mồ hôi trên trán, cứng đờ mà cười nói, “Như vậy. Không tốt lắm?”

“Hừ Hừ rất ý lại cô.”

Ý lại! Lời như thế, có phải hay không mục đích của Đại Boss rất thuần lương, là do Lục Diệp cô hiểu sai?

“Kia. Kia nếu không anh trở về đi, tôi ở chỗ này thay anh chăm sóc Bánh bao nhỏ? Ách. Khụ khụ, Hừ Hừ. Ân, hoặc là. Anh có thể mang nhóc về, tập quen dần là tốt rồi, hơ hơ.”

Lục Diệp nhìn Chiến Đình Kiều đột nhiên quay đầu lại, nghiêm nghị đến cơ hồ không từ chối, thanh âm càng ngày càng cứng đờ.

Được a, cô trời sinh chính là cái loại này. Sẽ khuất phục với tiền tài bạc uy người. Được thôi, cô vẫn là cái nhan cầu.

Nhưng là, nhan cầu cũng cần có tôn nghiêm được không!

“Chiến, chiến tiên sinh, chúng ta.”

Ô ô ô, bọn họ căn bản là không thân a.

Chiến Đình Kiều như vậy, rốt cuộc là muốn nháo loại nào!

“Ngày mai tôi sẽ phái người tới thu dọn đồ đạc.” Chiến Đình Kiều căn bản là không cho Lục Diệp lưu lại một chút đường sống để từ chối, nói xong câu đó, anh liền nhẹ nhàng rời đi.

Lục Diệp đang muốn đuổi theo từ chối, nhưng Chiến Đình Kiều thế nhưng trực tiếp đi ra cửa luôn!

Cô nhìn Chiến Đình Kiều cái dạng này, trong lòng không nhịn được một trận réo rắt thảm thiết.

Không, cô mặc kệ! cô tuyệt đối không cần dọn! Ngày mai cô liền chơi trò mất tích, nhìn xem ai rốt cuộc ương ngạnh hơn ai!

Đêm đó, Lục Diệp sớm dỗ Bánh bao nhỏ ngủ. Sáng sớm ngày hôm sau, cô thừa lúc Bánh bao nhỏ ngủ ngon lành, liền chuẩn bị lén chuẩn đi.

Lục Diệp chuẩn bị xong hết thảy, cô tỉnh dậy rạng sáng! Sớm như vậy, hẳn là sẽ không có người tới?

Nhưng mà lúc cô khom lưng chuẩn bị lén rời khỏi nhà mình, cửa lại đột nhiên truyền đến một trận xao động.

Lục Diệp trong lòng cả kinh, lập tức liền đến cửa xem. Mà lúc này, Chiến Vân Kỳ vẻ mặt mệt mỏi đứng ở cửa, phía dưới mắt có quầng thâm lớn, hơn nữa phía sau anh còn đứng một hàng bảo tiêu áo đen nhìn không quá bình thường.

Đặc biệt, những bảo tiêu áo đen đó trong tay mỗi người một thùng dụng cụ!

Đây là muốn làm gì? Là muốn nhà cô hủy đi sao!?

Lục Diệp khóc không ra nước mắt, cô gầy giữa một hồi, cũng không có do dự lâu lắm, liền ra một quyết định cực kỳ vĩ đại.

Giữ được rừng xanh thì sợ gì không có củi đốt!

Cô chuồn trước, sau này..... Chuyện khác sau này rồi hẵng nói!

Cô vừa mới trở về phòng mình lấy quần áo, cửa phòng liền truyền đến một âm thanh cạy khóa.

Lục Diệp nghe được cơ hồ muốn chết, trong lòng bắt đầu một trận rống giận.

Thồ phi a!

Nhưng cô quần không được nhiều như vậy, Lục Diệp nhanh chóng liền từ chính tủ đồ mình tìm được một đồng quần áo. Đồng thời lại tìm khăn lụa, kính râm, liền như thế che mặt lại.

Sau khi hóa trang xong, cô nhìn vào gương vừa lòng mà xoay người đi, sau đó nghênh ngang đi ra ngoài.

Cô vừa mới đi ra ngoài, Chiến Vân Kỳ đã mang theo đám bảo tiêu sau lưng giữ cửa khóa cạy ra tới. Anh nhìn quanh bốn phía, lúc sau tầm mắt rơi xuống trên người Lục Diệp.

“Lục Diệp, cô ở kia làm gì vậy?!”

Lục Diệp sững sốt, lúc sau bình tĩnh mà gằn cổ lên nói, “Tiên sinh..... ngại quá, anh nhận nhầm người rồi. Tôi là, tôi là bảo mẫu nhà này.”

“Phốc!”

Chiến Vân Kỳ vừa thấy liền biết Lục Diệp đang giả trang, cô mặc dù ăn mặc thành một bộ dáng đại thẩm, vẫn là không che dấu được khí chất đặc biệt trên người cô.

Lấy có vụng về như thế, lừa người khác còn được, còn tưởng lừa được Chiến Vân Kỳ hử ư?!

“Diệp Tử, cô như vậy không được đâu à.....” Chiến Vân Kỳ hít hít cái mũi, “Tôi nếu là không mang cô về, chú hai trở về sẽ dùng gia pháp với tôi à.”

“Anh thật sự nhận nhầm người rồi! Tôi thật sự chỉ là bảo mẫu nhà này!” Lục Diệp vẫn cứ ở tiếp tục hấp hối giữa giữa.

Chiến Vân Kỳ bị gia pháp hành hạ, liên quan gì cô chứ?

Dù sao cô tuyệt đối không thể đi theo Chiến Vân Kỳ về nhà.

Tuyệt đối không thể!

Lục Diệp bịt khăn che mặt, sau đó cực kỳ tự nhiên mà đi qua bên cạnh Chiến Vân Kỳ. Cô bình tĩnh mà dùng giọng nói mà mình cố tình thay đổi nói, “Đúng rồi, nếu anh nhìn thấy chủ nhân nhà này, nhớ bảo cô trả tiền lại cho tôi.”

Nói xong, cô liền lảng lảng mà rời đi.

Chiến Vân Kỳ cũng liền như thế để Lục Diệp chạy đi.

Anh đương nhiên biết cô là Lục Diệp, nhưng cô nếu nói thế, anh cũng lười vạch trần cô.

Dù sao..... cô rất nhanh sẽ trở lại!

Nghĩ đến đây, Chiến Vân Kỳ liền trầm giọng phân phó, “Đem đồ vật nơi này, dọn hết thảy cho tôi!”

Động tĩnh phòng khách nhanh chóng đánh thức Bánh bao nhỏ trong phòng.

Thời điểm Bánh bao nhỏ thức dậy, xoa xoa mắt. Nhóc nhìn quanh bốn phía, lại phát hiện Lục Diệp căn bản không ở bên người mình!

Mấy ngày nay lúc ngủ cùng Lục Diệp, Bánh bao nhỏ trong lòng có một loại cảm giác ấm áp của mẹ phảng phất. Nhưng là hiện tại, đột nhiên không thấy!

Nghĩ đến đây, Bánh bao nhỏ lập tức hoang mang rối loạn mà từ trên giường nhảy xuống, lúc sau chân trần trụi một đường chạy ra bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Không ngừng quấy rầy

Cùng lúc đó, Lục Diệp thành công xuống dưới lầu.

Cô vạch khăn che mặt ra, thở phào nhẹ nhõm.

Còn Chiến Vân Kỳ không theo cùng xuống dưới.

Hừ, muốn đấu với cô à! Còn non lắm à!

Có thể bởi vì nãy hơi khăn trương, lúc này tới dưới lầu rồi, Lục Diệp cũng cảm giác có chút nóng.

Cô kéo khăn che mặt xuống, sau đó liền phe phẩy khăn che mặt quạt mát.

Không ngờ tới mới đi đến một nửa, liền nhìn thấy xe Giang Văn Thắng lái lại đây.

Lục Diệp cả người cứng đờ tại chỗ.

Đến lúc này, cô muốn tránh cũng không thể trốn rồi.

Giang Văn Thắng nhìn thấy Lục Diệp, vội vàng xuống xe. Hắn bước nhanh đi đến trước mặt Lục Diệp, vể mặt ân cần kéo tay Lục Diệp, “Diệp Tử, thật tốt quá! Anh hôm nay muốn hẹn em cùng ra ngoài ăn sáng, đang nghĩ em có thể chưa rời khỏi giường. Em nói xem, chúng ta có được coi là tâm linh tương thông không!”

“Văn Thắng, không ngờ chúng ta ở bên nhau nhiều năm như vậy, vẫn còn ăn ý như vậy.”

Lục Diệp giả cười, đôi tay lại từ trong tay Giang Văn Thắng rút ra.

“Đúng rồi Diệp Tử, sự tình hôm qua xem suy nghĩ thế nào rồi?”

Giang Văn Thắng cực kỳ tự nhiên mà bao lấy tay Lục Diệp, sau đó liền kéo cô lên xe hắn.

Lục Diệp xoa xoa đầu mình, nói, “Văn Thắng, em hình như thức dậy quá sớm. Hiện tại cảm giác đầu đau quá đi. Nếu không anh ăn một mình trước, tối nay chúng ta lại nói nói chuyện?”

Kêu cô đi theo Giang Văn Thắng, chỉ bằng đi với Chiến Đình Kiêu cho rồi!

Tuy rằng Đại Boss kia áp lực rất lớn, nhưng còn tốt hơn bản mặt ghê tởm của tên Giang Văn Thắng kia!

“Em không thoải mái chỗ nào à! Nếu không thoải mái, anh làm sao có thể bỏ em một người mà đi ăn sáng chứ? Diệp Tử, anh lập tức đưa em đi bệnh viện!”

“Không cần.” Lục Diệp vội vàng giơ tay, chặn Giang Văn Thắng tới gần, “Văn Thắng anh vội như vậy, em như thế nào không biết xấu hổ để anh đưa em đi bệnh viện vậy chứ?”

“Vi em, anh một chút đều không vội!”

Nôn.

Lục Diệp nhin kích động xuống mà không nôn ra, tiếp tục cùng Giang Văn Thắng đánh Thái Cực, “Văn Thắng anh yên tâm đi, em nói sự việc kia, em sẽ thận trọng suy xét. Nga, nếu không ngày mai đi? Ngày mai em sẽ tới công ty tìm anh, chúng ta sẽ nói kỹ chuyện này?”

Giang Văn Thắng tức khắc có chút cảm động, kinh hi hỏi, “Thật sao? Em thật sự đồng ý với anh sao?”

“Đương nhiên!” Lục Diệp che lại ngực mình ngực mà nói “Chỉ là. Anh cũng biết, việc tái xuất phải chuẩn bị rất nhiều chuyện. Nếu không anh đi công ty giúp trước em chuẩn bị một chút?”

Giang Văn Thắng nghe được Lục Diệp đồng ý, rất cuộc vui vô cùng.

“Được, anh lập tức tới công ty chuẩn bị cho em!”

Nói xong, hắn lập tức hấp tấp mà lên xe, sau đó nghênh ngang mà đi.

Cư nhiên trực tiếp liền đem Lục Diệp vứt lại tại chỗ.

Chuyện tới hiện giờ, Lục Diệp trong lòng ngược lại có chút may mắn. Còn may là cô đã sớm thấy rõ bản mặt thật của Giang Văn Thắng, bằng không chính mình cũng không biết cô bị lừa gạt đến lúc nào.

Nhưng đang lúc cô chuẩn bị tìm một chỗ trốn đi, đám người Chiến Văn Kỳ đã tới dưới lầu.

Chiến Văn Kỳ liếc mắt một cái liền thấy được Lục Diệp ở cửa hoa viên dưới lầu, sau đó hướng về người phía sau lưng ra lệnh một tiếng, “Đi, đem cô bắt lại cho tôi!”

Lục Diệp vừa quay đầu lại, tức khắc liền nhìn thấy một đám hắc y nhân hướng phía chính mình vọt lại đây. Cô sợ hãi, liên tục lui về sau, sắc mặt tái nhợt, “Các người! Các người muốn làm gì?!”

Ban ngày ban mặt, chẳng lẽ còn muốn cưỡng đoạt dân nữ sao?!

Kêu Lục Diệp cô chạy, là tuyệt đối không có khả năng chạy trốn. Cho nên cô đơn giản đứng tại chỗ chờ những hắc y nhân đó vọt lên, sau đó chờ Chiến Văn Kỳ không nhanh không chậm mà theo lại đây.

Chiến Văn Kỳ vừa mới đi đến, Lục Diệp liền cười mỉa nói, “Chiến thiếu gia, thật khéo nha, sớm như vậy a.”

“Không còn sớm a, này còn mới gặp cô.” Chiến Văn Kỳ khoanh tay trước ngực, “Tôi thật hối hận lúc này còn thả cô đi, cô không biết sau khi cô đi rồi, Hựu Hựu vội vã tìm cô!”

“Nó xảy ra chuyện gì?”

Tuy rằng Lục Diệp thật sự không muốn giao thiệp cùng Chiến gia này đó gọi là “Danh môn vọng tộc”, nhưng cô không thể không thừa nhận, cô vẫn là rất thích Bánh bao nhỏ.

Không biết vì cái gì, chỉ cần vừa thấy Bánh bao nhỏ, cô trong lòng liền không nhịn được dâng lên một trận mềm mại.

Chiến Văn Kỳ không có giải thích quá nhiều, Lục Diệp cũng đi theo anh.

Sau khi trở lại chính nhà mình, Lục Diệp cả người đều choáng váng.

Cô xuống lầu đến bây giờ, tuyệt đối là chỉ có một tí xú, thời gian chưa đến nửa giờ.

Toàn bộ đồ đạc trong nhà tất cả đều bị dọn sạch!

Mà lúc này, Bánh bao nhỏ cả người ngồi xổm ngồi trong một góc, một người dựa vào chân tường, thoạt nhìn cô độc lại đáng thương.

Lục Diệp lúc này cũng quả không được Bánh bao nhỏ, cô quay đầu lại, không thể tin được mà nhìn Chiến Văn Kỳ, trong lòng một cỗ áp lực sắp bùng nổ lửa giận, cô khẩu khí đã tận từ hòa hoãn tới cực hạn, “Anh. Các người đã làm gì nhà tôi?”

Lục Diệp tuyệt đối dám tin rằng, nếu cô về muộn chút nữa, nói không chừng nơi này toàn bộ đều bị san thành bình địa!

“Hôm qua chú hai không nói với cô sao? Hựu Hựu không rời được cô, chú hai ở lại chỗ cô lại không thoải mái, cho nên. Hắc hắc, ở tại đây, nếu không cô nói xem cô rốt cuộc cùng chú hai giao kèo như thế nào.” Chiến Văn Kỳ nói đến một nửa, thần sắc toàn bộ đều mập mờ.

Chú hai anh là ai chứ!

Anh sống lớn đến như thế này, trước nay đều chưa gặp qua chú hai mình đẻ bụng người con gái nào như vậy!

Hơn nữa. Chú hai cư nhiên còn qua đêm ở chỗ Diệp Từ.

Qua đêm!

Này thực truyền kỳ có hay không!

Người khác bát quái còn chưa tính, chú hai anh bát quái, anh nhất định phải biết rõ ràng!

“Tôi cùng Chiến tiên sinh, cái gì đều không có a!”

“Sao có thể! Chú hai chẳng lẽ không có cùng cô. Cùng cô cái kia sao?”

Không có cái gì, Chiến Đình Kiêu ở nơi này. Chiến Văn Kỳ không tin!

Lục Diệp bắt đầu dĩ. Chiến Văn Kỳ tốt xấu cũng là trưởng tôn thiếu gia Chiến gia được không! Muốn hay không bát quái như vậy? Muốn hay không gà mẹ như vậy?

“Tôi và chú hai anh, thật sự cái gì cũng chưa làm!”

“Đừng như vậy mà thím hai, cô lộ ra khẩu khí như vậy, chúng ta sau này chính là người một nhà!” Chiến Vân Kỳ thật sự tò mò đến muốn mệnh, “Thím nếu cùng chú hai cái gì cũng chưa phát sinh, chú hai như thế nào sẽ đột nhiên kêu thím dọn đến Chiến gia!”

Anh đòi này đều chưa gặp qua chú hai từng mang nữ nhân nào về nhà!

Lục Diệp tuyệt đối là người đầu tiên!

Nguyên nhân chính là vì như vậy, Chiến Vân Kỳ trong lòng mới tò mò muốn chết!

“Cái gì thím hai chứ, anh không được gọi bậy có được không!” Lục Diệp kề bên tức giận, đôi tay chống nạnh, chỉ vào trên mặt đất nói, “Được, nếu anh gọi tôi một tiếng thím hai, tôi đây giờ lấy thân phận thím hai mệnh lệnh anh, lập tức khôi phục lại nguyên dạng nhà tôi!”

Chiến Vân Kỳ cơ hồ té xỉu.

Lục Diệp vừa mới còn từ chối, giờ lại lập tức sử dụng đặc quyền!

“Không được, chú hai bảo tôi đem đồ đạc nhà mợ toàn bộ thu dọn sạch sẽ đưa đến nhà chú hai. Hiện tại hẳn là đều đã tới rồi, thím hai, tôi thấy thím cũng đừng giằng giụa, nhanh mang theo Hựu Hựu cùng nhau đi thôi.”

“Tôi không cần.”

Lục Diệp cũng có chút tức giận.

Vài lần trước như vậy, còn chưa tính. Hiện tại Chiến Đình Kiều tâm huyết dâng trào, liền đem đồ vật cô toàn bộ dọn đi. Kia cô sau này làm sao bây giờ?

Lục Diệp đã sớm nghĩ kỹ rồi, sau này cô đều phải vì chính mình mà sống, tuyệt đối không thể để cho người khác khoa tay múa chân, quất mắng bản thân mình!

“Thím hai, đừng như vậy mà, nói như vậy, chú hai sẽ cho rằng thím từ chối chú chính là vũ nhục chú. Thím nghĩ đi, thím cùng chú đã như vậy rồi. Kết quả thím còn không chịu cùng chú hai ở bên nhau, thím làm như vậy, không phải đang biến tướng mà ghét bỏ chú hai sống rất kém cỏi sao?!”

Phốc!

Lục Diệp thiếu chút nữa một bụm máu phun ra tới.

Cái gì kêu sống rất kém cỏi?

Cô cùng Chiến Đình Kiều, rõ ràng cái gì cũng không có được không hả!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Biết chân tướng

Hiện tại Chiến Đình Kiều chỉ là ở một đêm nhà Lục Diệp thôi, cái sự tình gì đều bị Chiến Vân Kỳ bôi móc ra nói. Cô nếu là thật sự dọn đi Chiến gia, sau này sẽ vẫn bị như vậy không phải sao?

“Ta không!” Lục Diệp cũng lười đến giải thích.

Dù sao cô tin, bất luận cô giải thích như thế nào, Chiến Vân Kỳ đều sẽ không tin.

Tê bào nào này của anh giống như là chuyên vòng vèo loại chuyện này.

“Thím hai, thím sẽ đi chứ!”

Chiến Vân Kỳ nói đến một nửa, Bánh bao nhỏ bỗng nhiên chạy tới. Nhóc ngẩng đầu chờ mong nhìn Lục Diệp, tay nhỏ vẫn luôn nắm lấy cổ tay áo Lục Diệp.

Như là sợ cô sẽ chạy trốn, nhóc ý lại đều có vẻ thật cẩn thận như vậy thật.

Lục Diệp trong lòng như là bị chọc tức một chút, sợ lại tức giận, lúc này lại bị Bánh bao nhỏ trộn đều như cục bột.

“Thím hai, thím cũng thấy rồi. Hừ Hừ thật sự thực thích thím.” Chiến Vân Kỳ tiếp tục ở một bên xúi giục, “Thím hai, thím ngẫm lại xem, nếu thím tiếp tục ở lại nơi này, cái gì cũng đều không có! Cái này cũng chưa tính là gì, thím còn muốn mỗi ngày bị cái người bạn trai cũ kia quấy rầy. Thiết nghĩ, vẫn là không khí Chiến gia tương đối trong lành đúng hay không!”

Lục Diệp không thể không thừa nhận, cô thật sự có chút dao động.

Bánh bao nhỏ là nguyên nhân chủ yếu, sau đó quả thật là bởi vì Giang Văn Thắng.

Cô cũng không biết, Giang Văn Thắng rút cuộc từ cái đâu tìm được nơi này. Trước đây Lục Diệp đáp ứng hẳn, chủ yếu cũng là kẻ hoãn binh. Dù sao ngày mai ở chỗ Giang Văn Thắng, cô khẳng định cũng là muốn chơi trò biến mất.

Nhìn bộ dáng Lục Diệp cúi đầu trầm ngâm, Chiến Vân Kỳ trong lòng cũng cơ bản đoán được cô đã dao động, vì thế anh tiếp tục thêm mắm thêm muối, châm ngòi thổi gió, xúi giục đến cùng. “Thím hai, thím đi Chiến gia, chú hai cũng sẽ không làm gì thím hết! Thím ngẫm lại đi à, có Hừ Hừ ở đó, chú hai có thể làm gì thím chứ? Thím ở chỗ này, ngược lại tương đối dễ dàng bị chú hai. Khụ khụ! Hơn nữa quan trọng nhất chính là, Chiến gia còn có cháu ở đây, nếu chú hai khi dễ thím, cháu nhất định sẽ giúp đỡ thím hai!”

Một câu cuối cùng hoàn toàn chính là lừa gạt.

Chiến Vân Kỳ không phải không có gặp qua bộ dáng tức giận của Chiến Đình Kiêu, anh có thể cam đoan, nếu thật sự Chiến Đình Kiêu muốn làm gì Lục Diệp, anh tuyệt đối đứng ở bên chiến tuyến chú hai nhà mình!

“Thím hai, thím đồng ý đi. Với điều kiện của chú hai, hẳn là sẽ không đối với thím như thế nào đâu!”

Lục Diệp cúi đầu, nhìn thấy Bánh bao nhỏ làm nũng dường như quơ quơ tay áo chính mình.

Cô xoa xoa đầu Bánh bao nhỏ, ôn nhu hỏi một câu, “Bánh bao nhỏ không có mẹ sao?”

Bằng không như thế nào sẽ ý lại cô như vậy?

Chiến Vân Kỳ bị Lục Diệp thỉnh linh hỏi đến vấn đề này liền ngẩn ra, anh nghĩ nghĩ, sau đó nói, “Không có. Dù sao trước nay cháu chưa thấy qua, hơn nữa chú hai cũng không có nói qua.”

Cũng là, Chiến Đình Kiêu nam nhân như vậy, bên người khẳng định không thiếu người phụ nữ ưu tú nữ thích chứ?

Nếu trong lòng anh có người, mà hiện giờ chỉ là Bánh bao nhỏ ý lại chính mình, còn có Giang Văn Thắng cái tên tra nam đó quấy rầy, đương nhiên, còn bao gồm ngôi nhà cùng trồng trái trước kia của mình, Lục Diệp đành thỏa hiệp.

“Được rồi. Nhưng, tôi chỉ có thể đáp ứng với anh, ta thử xem xem trước. Nếu không đúng như lời nói, anh nhất định phải hộ tống tôi rời đi!”

Chiến Vân Kỳ cười hắc hắc, lập tức dùng sức gạt đầu, “Đương nhiên đương nhiên! Thím hai phân phó, ta như thế nào dám không tận lực đâu?”

Tới nhà Chiến gia, Lục Diệp đã không thể chạy lạc được!

Cùng lúc đó, công ty giải trí Thịnh Diệp.

Mấy ngày nay, Lục Lăng Tuyết cả người đều tối tăm cực kỳ. Cô tưởng tượng đến Giang Văn Thắng mỗi ngày đều phải đi tra việc Lục Diệp, còn mỗi ngày đều đi cầu Lục Diệp tái xuất, trong lòng cô liền ghen ghét đến muốn mạng.

Rõ ràng cô mới là người càng có tư cách trở thành siêu sao hơn so với Lục Diệp, nhưng mỗi ngày cô đều phải chịu đựng Giang Văn Thắng bỏ qua mình mà đi tìm người phụ nữ cô khinh thường nhất, trong lòng cô sao lại có thể dễ chịu?

Mà mấy ngày nay, Lục Diệp còn thông đồng người Chiến gia!

Lục Lăng Tuyết thật sự ngồi không yên, cô do dự ở ghế trên nửa ngày, chính là đang đợi Giang Văn Thắng trở về.

Tối giữa trưa, Giang Văn Thắng mới trở về. Lục Lăng Tuyết lập tức tìm cớ, chạy tới phòng Giang Văn Thắng.

Lúc này Giang Văn Thắng nhìn thấy Lục Lăng Tuyết, trong lòng luôn có chút không kiên nhẫn, hẳn cau mày nói, “Lăng tuyết, anh trước đây không phải nói với em rồi sao? Khoảng thời gian này chúng ta phải tránh hiềm khích ở trong công ty hay sao?”

Lần trước đó, nhiều người công ty như vậy đều thấy được. Hiện tại bọn họ tự nhiên phải tận lực hết mức mà duy trì khoảng cách, đừng để người khác nhìn được mới tốt.

Lục Lăng Tuyết mặt mày lập tức chất đầy ủy khuất, cô hít hít cái mũi, thiếu chút nữa khóc, “Văn Thắng, anh căn bản không biết, mấy ngày nay em nhớ anh biết bao, thời điểm cổ tình kéo áo thấp xuống lộ ngực, giờ là một bên khóc tang, một bên dựa vào trước mặt Giang Văn Thắng.

“Em yên tâm, hiện tại cũng là kẻ sách tạm thời, anh sẽ không ủy khuất em lâu đâu.”

“Mấy ngày nay anh đều tìm Lục Diệp, căn bản là quên em rồi.”

“Sao có thể chứ? Anh đi tìm cô ấy tái xuất, em cũng biết, hiện tại chỉ có cô ấy tái xuất, mới có thể cứu lại danh dự công ty chúng ta.”

Nghe đến đó, Lục Lăng Tuyết trong lòng càng là không phục. Trong công ty, kỳ thật cổ phần Lục Diệp căn bản là không có bao nhiêu, lại nói tiếp, trong giải trí Thịnh Diệp, cổ đông lớn nhất chính là Giang Văn Thắng và cô. Hiện tại Lục Lăng Tuyết không chỉ không quyết định được việc công ty, thế nhưng ngược lại còn muốn cầu Lục Diệp tái xuất, cô nơi nào nuốt trôi cục tức này?

“Văn Thắng, chẳng lẽ thật sự không có biện pháp khác sao?”

“Nào còn có biện pháp khác?”

Lục Lăng Tuyết vẫn là cảm thấy có điểm không quá thích hợp.

Cái video trước đây, bọn họ nhất trí đều nói với bên ngoài, người trong video là ghép. Nhưng Lục Lăng Tuyết cùng Giang Văn Thắng lại rõ ràng bắt quá, chuyện này là thật sự.

Nhưng rốt cuộc là ai có bản lĩnh lớn như vậy, lại có thể quay được video này?!

Lục Lăng Tuyết không ngừng nghi hoặc hỏi, “Văn Thắng, anh có nghĩ tới việc bắt cái người quay lên video kia??”

“Người quay lên video?”

“Văn Thắng, anh thật sự không cảm thấy chuyện này rất kỳ quặc sao? Em sau này kiểm tra qua, chung cư kia của chúng ta không thể có camera vật như vậy. Rồi em lại thấy góc quay video kia.....”

Giang Văn Thắng nhanh chóng đã bị Lục Lăng Tuyết nói mà theo qua.

Lục Lăng Tuyết nói căn bản không sai, hơn nữa góc quay video bản thân không phải ở trong phòng chụp!

Một khi đã như vậy, kia xem ra.....

Chỉ có có thể là có người cố tình quay ở cửa phòng bọn họ.

Nhưng rốt cuộc là ai? Ai có bản lĩnh như vậy, lại nhắm vào mục đích gì?

Lục Lăng Tuyết càng nói càng ngưng trọng, “Anh nói xem..... Chuyện này có thể là Diệp Từ làm hay không?”

“Sao có thể?” Giang Văn Thắng thật sự không tin Lục Diệp sẽ làm ra loại sự tình này, “Em trước đây không phải còn nói cô ấy ngốc sao? Cô ta nào có đầu óc có thể làm ra loại chuyện này!”

Lục Lăng Tuyết trong mắt hiện lên một tia ác độc, sau đó tiếp tục dẫn dắt ý nghĩ Giang Văn Thắng.

“Chung cư chúng ta, ai có thể vào? Văn Thắng, anh lúc trước không phải đi tra quan hệ của Lục Diệp với Chiến gia sao? Nói không chừng chính là Lục Diệp vượt quá giới hạn, cho nên mới hãm hại chúng ta!”

“Sẽ không, lúc trước Diệp Từ còn giúp chúng ta.”

“Như thế nào sẽ không?” Lục Lăng Tuyết sắc mặt trầm xuống.

Lục Diệp nơi nào giúp bọn hắn a? Cô nói với phóng viên mấy câu kia, nói rõ chính là muốn hãm hại cô.

Mấy ngày nay, Lục Lăng Tuyết đối với những việc này là càng nghĩ càng cảm thấy không thích hợp.

Cô quay đầu lại, liền nhìn thấy khuôn mặt Giang Văn Thắng có chút không kiên nhẫn, vì thế vội vàng ôn nhu sửa lời nói, “Văn Thắng, em cũng là muốn tốt cho anh, kỳ thật nói trắng ra, em chính là sợ anh bị người ta lừa!”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Dê vào miệng cạp

Giang Văn Thắng không nói gì nữa, trong lòng vẫn là tin tưởng Lục Diệp.

Về Hải Vân Lâm khu biệt thự.

Dưới sự chuẩn bị của Chiến Vân Kỳ, Lục Diệp đã hoàn toàn dọn vào trong nhà Chiến Đình Kiêu.

Lục Diệp vốn đang tưởng rằng Chiến Đình Kiêu không ở nhà, không nghĩ tới lúc theo Chiến Vân Kỳ trở về, Chiến Đình Kiêu đã ngồi ở sofa phòng khách chờ. Cô vừa vào cửa, liền nhìn thấy Chiến Đình Kiêu ngồi ở kia chờ cô, giống như đã sớm đoán được cô nhất định sẽ đến.

Như vậy Chiến Đình Kiêu tức khắc khiến cho Lục Diệp có chút khó chịu.

Nhưng cô cũng không có giải thích gì.

Chỉ là đi vào một vòng, vừa mới phát hiện đồ vật đã được dọn sạch trong nhà của căn bản không có đưa đến nhà của Chiến Đình Kiêu.

Lục Diệp có chút ngạc nhiên, “Chiến tiên sinh, đồ vật tôi đâu?”

Chiến Đình Kiêu còn chưa nói, Chiến Vân Kỳ đã tận dụng mọi thứ nói, “Diệp Tử, cô bình tĩnh trước một chút, nghe tôi giải thích nha.....”

Ai có rảnh nghe hẳn giải thích chứ? Lục Diệp một phen đẩy Chiến Vân Kỳ ra.

Cô dọn vào đây còn chưa tính, như thế nào..... Đồ vật tất cả đều không có?

Như vậy không khỏi cũng thật quá đáng đi?

“Vứt rồi.” Chiến Đình Kiêu lạnh lùng mà nói, “Nếu cô muốn, có thể mua mới.”

Lục Diệp thiếu chút nữa té xỉu.

Chung cư cô nhiều đồ dùng như vậy không thấy còn chưa tính, hiện tại cư nhiên đều bị Chiến Đình Kiêu vứt đi!

Anh nếu không thích đồ đạc của cô, hà cớ gì còn muốn cô dọn lại đây?

“Chiến tiên sinh..... Như vậy không tốt cho lắm.....”

Chiến Vân Kỳ sợ Lục Diệp tức giận trốn chạy, vội vàng đi lên chân chó mà giải thích, “Kỳ thật chú hai là cảm thấy..... Vài thứ kia của cô vốn dĩ cũng không có dùng đến, Chiến gia cái gì cũng đều có, cho nên liền.....”

“Kia cũng không thể như vậy được?”

Cô tốn nhiều tiền, đồ đạc nhiều như vậy đều là mới mua! Ngày nào đó cô nếu như bị người Chiến gia đuổi ra ngoài, cô không phải còn phải tốn tiền mua lại lần nữa sao?

Quả thực là phí phạm của trời!

“Đương nhiên có thể như vậy a, thím hai, ý chú hai..... Cô tạm thời ở chỗ này chăm sóc Hựu Hựu, cô yên tâm, chú hai sẽ trả tiền lương cho cô!”

Nghe thấy “Tiền lương”, Lục Diệp mặt nháy mắt liền thay đổi.

Trách không được cô thấy tiền liền sáng mắt, hiện tại đối với cô mà nói, cảm tình cái gì hết thấy đều là chó má, vẫn là tiền mới là chân lý!

“Thật sự?”

Chiến Vân Kỳ thấy Lục Diệp biến sắc mặt nhanh như vậy, mi giác hơi nhướn, “Đương nhiên là thật sự! Còn phải ký hợp đồng nữa!”

“Hợp đồng lấy ra cho tôi xem chút!”

“Đã chuẩn bị rồi!” Chiến Vân Kỳ cũng không biết từ nơi nào biến ra một phần văn kiện, lại trực tiếp đưa tới trước mặt Lục Diệp.

Này rõ ràng là đã sớm chuẩn bị hợp đồng bán thân!

Lục Diệp hồ nghi đánh giá liếc mắt Chiến Vân Kỳ một cái, lại nhìn thoáng qua Chiến Đình Kiêu ngồi ở trên sofa như “Thế ngoại cao nhân”, mở hợp đồng ra.

Hợp đồng này đây trên cơ bản là tiêu chuẩn của bên giải trí Tinh Diệu, nội dung hợp đồng công việc thực bình thường, chỉ là công việc bảo mẫu chăm sinh hoạt hàng ngày của Bánh bao nhỏ, cao cấp hơn một chút với với bảo mẫu bình thường. Nhưng khi xem đến tiền lương phía dưới, Lục Diệp không nhịn được mắt choáng váng.

Không hổ là đại Thái Tử gia Hải Vân! Không hổ là Đại Boss giải trí Tinh Diệu.

Này vừa ra tay thật là rộng rãi hào phóng!

“Cái này..... Có thể hay không quá.....”

Lục Diệp có chút ngưng ngưng, cô rõ ràng chỉ cần phụ trách chăm sóc Hựu Hựu, với nhiều tiền như vậy có phải có chút đoan a?

Cô vừa mở miệng, Chiến Đình Kiều tức khắc cho rằng cô ngại tiền không đủ. Âm thanh mát lạnh tức khắc truyền đến: “Nếu cô cảm thấy không đủ, tiền còn có thể tăng thêm.”

“Đủ đủ đủ! Này tuyệt đối là đủ!” Lục Diệp không nhịn được hưng phấn cực kỳ, “Nhưng là..... Lỡ như tôi đột nhiên muốn từ chức, kia làm sao bây giờ a?”

Mấy thứ này, trên hợp đồng đều không có nói rõ.

Chiến Đình Kiều tầm mắt tức khắc dừng ở trên người Lục Diệp, ánh mắt lạnh lẽo như là miệt mài theo đuổi đánh giá cô, tầm mắt bức người phảng phất muốn đem cô đâm thủng.

Chiến Đình Kiều không được ghé mắt, Lục Diệp vẫn là rất có đầu óc.

Người bình thường nhìn thấy hợp đồng như vậy, đã sớm cảm thấy không có vấn đề gì rồi mới ký. Cô lại còn có thể nghĩ đến vấn đề này, có thể thấy được ánh mắt vẫn là thập phần nhạy bén.

“Đến lúc hẵng nói.”

Điều khoản vi phạm hợp đồng Chiến Đình Kiều bắt luận như thế nào đều không thể nói, anh lưu lại cho Lục Diệp biện pháp tốt nhất.

Nếu từ lúc bắt đầu liền nói ra lựa chọn kia, Lục Diệp tuyệt đối không thể ký bản hợp đồng này.

“Này như thế nào có thể sau này hẵng nói?” Lục Diệp đối với việc này là không thể nhượng bộ.

Hơn nữa cô nhìn kỹ, càng thêm cảm thấy hợp đồng này rất nhiều điều khoản không rõ ràng lắm. Lỡ như đến lúc đó Chiến Đình Kiều đổi ý, kia không phải ngày một ngày hai?

Nhưng..... Giống như cho dù hợp đồng không viết rõ ràng, Đại Boss muốn đổi ý cũng là dễ như trở bàn tay?

“Ai nha, nếu đến lúc đó hẵng nói, vậy đến lúc đó lại nói! Diệp Từ, cô ký đi, địa vị Chiến gia chúng tôi ở thành phố Hải Vân, còn có thể hổ cô sao?”

Hừ hừ, hổ chính là anh!

Chiến Vân Kỳ trong lòng chờ mong cực kỳ, hận không thể chính mình thay cô đem bản hợp đồng này ký.

Lục Diệp nói thầm, cũng là, Chiến Đình Kiều nào phải hãm hại cô? Cô cũng không có gì hay để hãm hại! Vì thế cô dao to búa lớn mà ký tên mình cực kỳ nghệ thuật, còn ở dưới chữ ký vẽ một cái cười. Sau khi ký xong, Lục Diệp liền đem hợp đồng đưa cho Chiến Vân Kỳ.

“Được.”

“Thật tốt quá, sau này cô chính là thím hai tôi!” Chiến Vân Kỳ mặt ngoài nhìn vui vẻ, kỳ thật đáy lòng lại là thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Hắn nhanh chóng mang Lục Diệp đi phòng mới, toàn bộ biệt thự, trang hoàng xa hoa không nói, lại còn cực kỳ to lớn. Bánh bao nhỏ một đường đi theo cô, tay nhỏ vẫn luôn chộp vào cô góc áo, một chút cũng không dám buông ra.

Nhìn thấy Chiến gia cái dạng gì, Lục Diệp cũng có chút hiểu Bánh bao nhỏ.

Bánh bao nhỏ không có mẹ, nhà lại to như vậy, lại không có nhiều người. Khó trách nhóc từ nhỏ đều không nói lời nào, có chút khép mình.

Nếu là cô từ nhỏ liền ở tại nơi này, cô cũng sẽ tự ký mất!

Lục Diệp dạo xong phòng, sau đó lại đi phòng Bánh bao nhỏ. Phòng Lục Diệp ở cách vách phòng Bánh bao nhỏ, có thể là để tiện cô chăm sóc Bánh bao nhỏ.

Sau khi xem xong phòng thì cũng tới giờ cơm, Lục Diệp vội vội vàng vàng, thật sự là một muốn mạng rồi.

Cô mang theo Bánh bao nhỏ tới phòng khách dưới lầu, thức ăn trên bàn đã chuẩn bị xong.

Đồ ăn phong phú hơn nhiều so với nồi lẩu trước đây cô làm, Lục Diệp nhìn rất muốn ăn, nhìn không được cầm đũa lên.

Cô cũng không quên Bánh bao nhỏ, gấp đồ ăn bỏ vào trong chén mình một ít, sau đó lại gấp cho Bánh bao nhỏ một ít.

Năm lần bảy lượt, đồ ăn trong chén Bánh bao nhỏ chất cao lên.

Lục Diệp nhìn, trong lòng liền rất thỏa mãn.

Lúc ăn cơm cũng không có gọn sóng gì, buổi chiều vừa lúc cũng không có việc gì, Lục Diệp tính tắm rửa rồi ngủ trưa. Nhưng lúc cô ngang qua thư phòng, lại nghe thấy bên trong truyền đến giọng nói Chiến Vân Kỳ cực kỳ kinh ngạc, “Cái gì?! Anh nói..... Thím hai lại là người nắm đũa từ chối hôn ước với chú hai? A? Cái gì?! Chú hai biết chuyện này?!”

Không trách Chiến Vân Kỳ lúc kinh lúc rồ, hẳn thật sự không nghĩ ra được chú hai tốt của hắn, như thế nào đột nhiên ân cần với Lục Diệp như thế?

Trước đây, nếu không có sự tồn tại của Hựu Hựu tồn tại, mọi người đều hoài nghi Chiến Đình Kiêu là gay!

Hiện tại đột nhiên lại ân cần như thế, Chiến Vân Kỳ khẳng định cảm thấy có chút nghi hoặc! Vì thế hắn liền thập phần bát quái đi tra xét.

Nhưng là tra tới tra đi, chỉ có thể tra được một tầng này.

Hơn nữa Chiến Vân Kỳ từ trước đến nay làm việc đều không đủ kín đáo, còn cư nhiên không nghiêng không lệch mà bị Lục Diệp nghe được.

Lục Diệp đứng ở cửa, cả người đứng thẳng bất động tại chỗ.

Không thể nào? Có làm hay không a?

Chiến Đình Kiêu biết là cô cự hôn?

Hơn nữa năm đó lúc ấy anh còn xảy ra tai nạn xe! Hiện tại đem cô giam ở nhà, chẳng lẽ.....

Lục Diệp thật bình tĩnh không được, cô hiện tại tức khắc cảm thấy, tình cảnh chính mình quả thực chính là dẽ vào miệng cọp!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Quá nhiều chuyện đại sự

Lục Diệp còn chưa kịp trốn, Chiến Đình Kiêu đã đứng ở sau lưng Lục Diệp.

Âm thanh trầm thấp mà lại lạnh lẽo của anh vang lên phía sau Lục Diệp, “Cô đứng ở chỗ này làm gì?”

Lục Diệp nghe được âm thanh của Đại Boss, tức khắc thân thể cứng đờ.

Thật đúng là nghĩ Tào Tháo Tào Tháo liền đến!

Cô hiện tại làm sao bây giờ?

Lục Diệp hiện tại trong lòng rất hy vọng, dưới sàn nhà nếu có cái khe đất có thể cho cô chui vào thì tốt rồi.

Nhưng là không được!

Cô hít sâu một hơi, sau đó quay đầu lại, nổi lên gương mặt tươi cười sáng lạn, “Sao trùng hợp vậy..... Tôi vừa mới ăn cơm no, không có chuyện gì, ở chỗ này tản bộ.....”

Cô ngày thường diễn kịch nói dối rất tự tin, như thế nào ở trước mặt Chiến Đình Kiêu, trong lòng cô lại chột dạ như vậy.....

Ân! Nhất định là Đại Boss lực uy hiếp quá cường đại, nhất định là như thế này!

“Đi xuống tản bộ đi.”

Chiến Đình Kiêu cho một bậc thang lớn như thế, Lục Diệp có thể không tiếp sao?

Cô giờ nhìn thấy Chiến Đình Kiêu, xem như sợ cực kỳ. Lỡ như hắn muốn trả thù mình, hiện tại là dễ như trở bàn tay.

Cô lập tức đáp ứng, như sợ Chiến Đình Kiêu sẽ đổi ý, lập tức nói: “Được! Tôi đây đi xuống liền!”

Nhưng mà Đại Boss câu tiếp theo, tức khắc khiến cho Lục Diệp phảng phất như bị sét đánh.

“Tôi đi với cô.”

“.....”

Không được sao?

Đại Boss, anh cũng ăn cơm no không có chuyện gì sao?

Anh ăn cơm no không có chuyện gì có thể đừng tản bộ không?

Cho dù tản bộ, có thể đừng đi cùng tôi được không?

Lục Diệp cả người đều không tốt, cô hiện giờ chỉ có thể nghĩ đến, cách ổn thỏa duy nhất chính là giả bệnh!

“Ai da..... Tôi đau bụng quá.” Lục Diệp nhanh chóng hơi khom người, tức khắc ôm lấy bụng chính mình, “Tôi..... Tôi phải đi WC một chút.”

Cô vừa mới chuẩn bị quay đầu lại, cánh tay thuận thế bị Chiến Đình Kiều bắt lấy.

Lục Diệp kéo kéo tay mình, lại không có thể thu trở về.

Cô có chút da đầu tê dại, hiện tại hận không thể đây không phải là tay của mình. Cô quay đầu lại, tiếp tục ngây thơ vô tội mà nhìn Đại Boss, “Cái kia..... Chiến tiên sinh, anh còn có gì dặn dò sao?”

Không phải anh cũng muốn đi WC chứ?

Cùng đi?

Hay là vì trả thù nên cố ý giành bồn cầu với cô?

Lục Diệp trong lòng loạn muốn bệnh.

Nhưng Chiến Đình Kiều ánh mắt ngưng trọng mà lại thâm thúy: “Cô sợ tôi như thế sao?”

Anh liếc mắt một cái liền nhìn thấu việc cô trốn tránh.

Lục Diệp không rõ nguyên do, chẳng lẽ đây là kịch bản Đại Boss sao? Nếu đúng vậy, kia kịch bản cũng thật đủ thâm.....

Vấn đề này, Lục Diệp cũng không biết trả lời như thế nào. Nói như vậy, ông chủ đều hy vọng nhân viên mình sợ mình, nhưng cô xem Chiến Đình Kiều, giống như anh cũng không có ý tứ này, ngược lại là hy vọng không sợ anh?

Mặc kệ! Dù sao ngàn xuyên vạn xuyên mộng ngựa không mặc, Lục Diệp lập tức bung gương mặt tươi cười nói, “Anh hiện tại là ông chủ tôi, tôi luôn..... Luôn có chút sợ.....”

Nhìn cô vì phối hợp với lời nói của mình mà bày ra dáng vẻ nhút nhát, Chiến Đình Kiều buông lỏng tay ra.

“Được, vậy cô chút nữa tới chỗ tôi báo danh.”

Ách?

Lục Diệp mặt đầy vạch đen chấm hỏi nhưng Chiến Đình Kiều cũng đã tránh ra.

Cô trong lòng càng cảm thấy quỷ dị.

Chẳng lẽ.....

Anh kêu cô qua đó, chính là vì nói chuyện hôn ước 5 năm trước?

Nghĩ đến đây, Lục Diệp cũng không dám đi toilet. Việc hiện giờ cô muốn làm nhất —— chính là chạy nhanh thu dọn đồ đạc về nhà!

Không đúng, nhà cô hiện tại cũng không thể ở, nếu không hay là xuất ngoại?

Cô xuất ngoại, cô sao trả thù được đôi tra nam tiện nữ kia?

Lục Diệp trong lòng lắc lư không chừng, cô luôn cảm thấy, chính mình chọc phải đại sự!

Nhưng mà lúc này, Bánh bao nhỏ lại chạy tới. Nhóc nhìn Lục Diệp ở hành lang, tung ta tung tãng mà chạy tới bên người cô.

Rồi mới dang hai tay ra, cho Lục Diệp một cái ôm thật lớn.

Nhìn thấy Bánh bao nhỏ như vậy, tâm Lục Diệp đều thay đổi.

“Sao con ở đây?”

Bánh bao nhỏ không nói gì, đôi mắt to đen lúng liếng vẫn luôn nhìn Lục Diệp.

Nhìn thấy Bánh bao nhỏ, Lục Diệp là thật sự một chút cũng không muốn đi.

Cô không phải chưa gặp qua dáng vẻ nom nớp lo sợ của Bánh bao nhỏ, huống chi, Bánh bao nhỏ còn không có mẹ.....

Nếu là trước kia, Lục Diệp nhất định là tiêu sái trốn đi.

Nhưng là hiện tại, sau khi tới Chiến gia, nhìn thấy hoàn cảnh trông không như vậy của Bánh bao nhỏ, ngôi nhà lạnh lẽo không ai chăm sóc, Lục Diệp lại thật sự không quá yên tâm.

Lục Diệp không có do dự lâu, bế Bánh bao nhỏ lên đi thư phòng Chiến Đình Kiêu.

Có Bánh bao nhỏ ở đây, Chiến Đình Kiêu sẽ không trả thù cô chứ?

Nhìn thấy Bánh bao nhỏ, Lục Diệp cũng yên tâm một ít. Cô đi vào thư phòng Chiến Đình Kiêu, cung kính gập đầu, “Chiến tiên sinh!”

Lục Diệp không thể không câu nệ, quan hệ của Chiến Đình Kiêu với cô, còn có bộ dáng của anh cùng thân phận địa vị, tất cả đều tạo nên áp lực cho Lục Diệp.

Cô giống như ở trước mặt anh, luôn có chút không cách nào ngẩng đầu lên được.

“Không cần kêu tôi Chiến tiên sinh.”

“Được Chiến tiên sinh! Chiến tiên sinh kêu tôi qua đây có việc gì sao?”

Bớt giong đi, không gọi anh là Chiến tiên sinh, vậy gọi là gì?

Anh không trả lời, mà đi đến trước mặt Hựu Hựu, thấp giọng nói một câu, “Hựu Hựu, con đi ra ngoài trước đi.”

Bánh bao nhỏ tròn xoe mắt tức khắc nhìn Lục Diệp, trong mắt tràn ngập không tha.

Để đáp lại nhóc một cái hoàn mỹ, Lục Diệp trong mắt cũng tràn ngập vẻ không nở rời xa.

Cô diễn kịch thiên phú mười phần, cặp mắt nhu mì động lòng người kia chính xác tràn ngập ba cái chữ to: “Không được đi!”

Bất đắc dĩ Bánh bao nhỏ căn bản nhìn không hiểu, không tha mà nhìn cô, sau đó chậm rãi lui về sau, cho đến khi rời khỏi cửa.

Lục Diệp không thể tin được! Chuyện tới hiện giờ, cô mới nhìn ra, hai tòa băng sơn một lớn một nhỏ này căn bản là là một đám!

Nếu không thì là kỹ thuật diễn của cô khiến cho tiểu thí hài căn bản nhìn không hiểu!

Sau khi Bánh bao nhỏ đi ra ngoài, Lục Diệp càng không biết phải làm sao bây giờ. Cô cảm giác được không khí thư phòng có chút xấu hổ cùng quý dị, vì thế chỉ có thể miễn cưỡng mà xả ra một cái tươi cười hỏi: “Chiến tiên sinh, có gì cần dặn dò sao?”

“Cái kia.....” Lục Diệp không đợi Chiến Đình Kiêu nói chuyện, tức khắc lại bắt đầu da đầu tê dại, trong lòng bất an lên, “Cái kia..... Tôi hôm nay ký bản hợp đồng kia, có phải trở thành phế thải hay không?”

Chiến Đình Kiêu thanh âm tức khắc trầm giọng rơi xuống, “Vì sao?”

Lục Diệp từ đặt câu, căng da đầu mở miệng: “Tôi có điểm hối hận..... Rốt cuộc tôi cùng tiểu..... Ách Hựu Hựu, không có quan hệ gì. Lỡ như sau này Hựu Hựu có mẹ kế, tôi còn như vậy, người khác không phải sẽ hiểu lầm sao?”

Lục Diệp cảm thấy, lời nói của mình cũng đủ uyển chuyển!

Cô hôm nay ký bản hợp đồng kia, căn bản là hợp đồng bán mình được không!

Cô sau này nếu như tái xuất, vạn nhất đến lúc đó không có thời gian, vạn nhất sau này Chiến Đình Kiêu có thích người khác, tình cảnh kia của cô chẳng phải là rất rất xấu hổ?

“Chuyện này cô không cần lo lắng, căn bản sẽ không xảy ra.”

Chiến Đình Kiều đã sớm nhận định Lục Diệp, mà Hựu Hựu cũng là nhận định Lục Diệp. Một khi đã như vậy, sau này như thế nào còn có người phụ nữ khác?

Nhưng Lục Diệp lại không cảm thấy như thế.

Chiến Đình Kiều rõ ràng đã biết cô chính là người nắm đố từ chối hôn ước.

Anh sao lại không có khúc mắc trong lòng?

Nói không chừng trong lòng đã sớm chuẩn bị kịch bản tổng tài bá đạo kinh điển, ví dụ như: “Nữ nhân, cô đã thành công chọc giận tôi!”

Ý nghĩ như vậy.

Không được không được, cô thật sự không thể tiếp tục ở lại chỗ này!

Cô lúc trước không cho anh mặt mũi như thế, hiện tại Chiến Đình Kiều cũng sẽ nhất định không cho cô sống yên ổn.

Nghĩ đến đây, Lục Diệp trong lòng sợ hãi.

“Việc sau này, Chiến tiên sinh làm sao có thể chắc chắn được chứ?”

Nhưng Lục Diệp vừa dứt lời, con người bức người nguy hiểm kia của Đại Boss tức khắc nheo lại.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Ôn nhu chút

Lục Diệp nhìn thấy ánh mắt Chiến Đình Kiều như vậy, tức khắc có chút không biết làm sao.

Không sai, cô đúng là chột dạ! Ai kêu cô nắm đố không có mắt như vậy, lại cự hôn.....

Hiện tại làm sao, hay là nói thật?

Trầm ngâm một lát, Lục Diệp vừa mới chuẩn bị tốt lý do thoái thác, hít sâu một hơi, nói: “Chiến tiên sinh, tôi thừa nhận lúc trước tôi..... Có chút gì đó, nhưng tôi cũng là bị bắt đắc dĩ!”

“Cô đang nói cái gì?”

Chiến Đình Kiều nghe được không hiểu ra sao, anh còn chưa nói rõ ràng với cô, cô lại đoán được chính mình muốn nói cái gì sao?

Tức khắc, khuôn mặt lạnh băng kia của Đại Boss đột nhiên trở nên nhu hòa. Không sai, tuyệt đối nhu hòa! Ngũ quan sắc bén liền giãn ra, thế nhưng lại mang một tia ôn nhu. Ôn nhu an ủi cô, cũng có thương tiếc đối với Lục Diệp.

Trên thực tế, Chiến Đình Kiều biết lịch sử tình cảm lên xuống của Lục Diệp, cũng chính bởi vì vậy, nghe được cô nói lúc trước là bị bắt đắc dĩ, anh mới có chút thất thố.

Cô giống như chịu khổ quá nhiều, hẳn là đối cô có chút ôn nhu.

Nghĩ đến đây, Chiến Đình Kiều càng đến gần Lục Diệp vài bước, ánh mắt thâm thúy nhu hòa mà nói: “Chỉ cần cô chăm sóc tốt Hựu Hựu, tôi sẽ không bạc đãi cô.”

Lục Diệp nghe được âm thanh Đại Boss đột nhiên ôn nhu xuống, tức khắc ngạc nhiên vô cùng!

Ày? Người vừa mới nói chuyện thật là Chiến Đình Kiều sao?!

Cô chuẩn bị muốn chạy trốn, tức khắc liền nuốt trở vào trong cổ họng mình. Thật sự không trách Lục Diệp nhất gan, Đại Boss lực uy hiếp căn bản là quá mạnh! Hơn nữa..... Chiến Đình Kiều nếu là muốn cô chết, cô hẳn là sẽ bị chết rất khó xem.....

“Được, không có việc gì nữa, cô ra ngoài trước đi.”

Gi?

Không có việc gì sao?

Không! Cô có việc, hơn nữa còn rất quan trọng!

“Từ từ, tôi.....” Lục Diệp vừa mới mở miệng, rồi lại nói không ra lời. Đại Boss hiện tại hẳn là tâm tình đang tốt? Lỡ như anh đột nhiên tâm tình không tốt, kia sau này cô còn không phải chịu khổ hay sao?

Hơn nữa những việc trước kia Lục Diệp làm như vậy đối với Đại Boss, bản lĩnh hẳn là không nhỏ chứ?

Càng như vậy, Lục Diệp trong lòng càng hết hoảng.

Nhưng chờ cô quay đầu lại, khi nhìn đôi mày lạnh lùng của Chiến Đình Kiều, cô lại nói không ra lời.....

Anh làm gì nhìn tôi như vậy!

“Có việc?” Chiến Đình Kiều mày kiếm đẹp mà khoi mào, như là cực có kiên nhẫn đang chờ đợi Lục Diệp đáp lời.

Lục Diệp không dám nói tiếp nữa, cô dám khẳng định, cô nếu là nói tiếp nữa..... cô có thể bị Đại Boss ném ra ngoài cửa sổ hay không?

Cô đứng ở chỗ này đã thực khiến cho người ta ngọt ngào, hay là không cần không có việc gì lại tìm việc?

Chiến Đình Kiều căn bản là không biết, đang lúc Lục Diệp cúi đầu muốn nói lại thôi trong khoảng thời gian này, cô trong lòng đã trình diễn một vở kịch cực kỳ hot của năm. Mà vở kịch lớn của năm này, lại có kết cục thê thảm.....

Lục Diệp lập tức lắc lắc đầu, nơm nớp lo sợ mà nói: “Không có việc gì không có việc gì, Chiến tiên sinh anh tiếp tục làm việc đi, tiếp tục.....”

Lục Diệp vừa nói, một bên đã gấp không chờ nổi mà rời khỏi thư phòng. Khoảnh khắc đóng cửa lại kia, cô thật sự nhịn không được thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thôi đi, việc rời khỏi hay là sau này lại nói.

Nghĩ như vậy, Lục Diệp liền trở lại phòng ngủ.

Nhưng mấy ngày kế tiếp, cô bắt đầu dần dần ý thức được không thích hợp.

Không sai, là thực không thích hợp!

Vốn dĩ phòng Chiến Đình Kiều ở dưới lầu, nhưng có lẽ vì Lục Diệp tới, cũng có thể là bởi vì liên quan Hựu Hựu, anh bỗng nhiên dọn đến ở trên lầu.

Không chỉ như vậy, anh còn dùng phòng tắm trên lầu.

Mỗi ngày buổi tối, Lục Diệp đều là giống điên đi qua. Cô ở gần Chiến gia căn bản là ngủ không yên, mỗi tối, cô đều cảm giác giống như có một đôi mắt len lén nhìn chăm chú vào mình.

Tình huống hiện tại, Lục Diệp liền cảm thấy chính mình hình như bị người ném vào trong chảo dầu, mỗi ngày chờ đợi các loại dày vò.

Được lắm! Nếu Đại Boss thật sự muốn trả thù, tốt xấu gì cũng cho cô được thông khoái a!

Sáng sớm tỉnh mơ, Lục Diệp một đôi mắt cực kỳ dày đặc quầng thâm, mệt mỏi. Cô vừa mới tới cửa thang lầu, Bánh bao nhỏ liền tung ta tung tãng vọt lại bên cô.

“Bánh bao nhỏ, chào!”

Bánh bao nhỏ chỉ cần tiến đến trong lòng Lục Diệp, như thế nào cũng không chịu buông tay. Lục Diệp đơn giản cũng ôm nhóc vào lòng, tới bàn cơm.

Cô vừa mới ngồi xuống, liền cảm giác được một ánh mắt chú ý chính mình. Lục Diệp ngẩng ra, lúc ngẩng đầu liền đón nhận được cặp mắt thâm trầm của Đại Boss.

Cô sặc một chút, rồi ho kịch liệt.

Loại trường hợp ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy này, thật là muốn mang cô đang sống sờ sờ mà hù chết! Cô một bên ho khan, một bên vuốt vuốt ngực mình. Nhưng lúc cô cả người sắc mặt đỏ lên, Đại Boss cũng đã đi tới cô, một chiếc khăn tay bằng tơ lụa đã để sát gò má cô.

Lục Diệp một bên ho khan, một bên nói tiếng “Cảm ơn”, nhưng quay đầu lại, lại thấy rõ bên người là khuôn mặt của Đại Boss.

Cô tức khắc ho khụ thêm hung mãnh.

Chiến Đình Kiều nhìn thấy Lục Diệp như vậy, mày không tự giác mà nhủ lại. Nhưng tay anh lại cố chấp không chịu buông ra, tay anh vuốt vuốt lưng Lục Diệp, trầm giọng hỏi: “Có đỡ hơn chút nào không?”

Đừng mà, Đại Boss!

Lục Diệp cả người hoảng hốt cực kỳ. Nếu không phải bởi vì anh ta, cô sao có thể bị sặc bởi chính nước miếng mình? Hiện tại anh ở một bên “Ân cần” như vậy, có phải có âm mưu gì hay không.

“Khụ khụ, tôi tự mình làm được, tôi. Khụ khụ.”

Lục Diệp vội vàng đoạt lấy khăn trong tay Chiến Đình Kiều, sau đó che lại môi dùng sức mà ho.

Bánh bao nhỏ ngẩng đầu, lo lắng nhìn Lục Diệp.

Lúc này, hai ngọn núi bằng một lớn một nhỏ tất cả đều vây quanh Lục Diệp. Hai người giống như sốt ruột thực sự, lo lắng thực sự, lại cũng không biết nên làm sao bây giờ.

Vì thế bọn họ cũng chỉ có thể ở một bên nhìn.

Một hồi lâu, Lục Diệp mới ngừng lại được. Cô hít sâu một hơi, cuối cùng hòa hoãn một ít.

Được rồi, cô là thật sự cảm thấy. Nơi này căn bản là không phải nơi người ở.

Ô ô ô, cô nhất định phải mau rời khỏi cái nơi thị phi này.

Nghĩ vậy, Lục Diệp liền ăn com sáng tâm tình đều không có. Cô nhìn một bàn đồ ăn phong phú, không nhận được mà nói yếu ớt: “Tôi. Tôi khả năng sắp không được. Tôi xin nghỉ một ngày, muốn đi bệnh viện!”

“Tôi giúp cô gọi bác sĩ.”

Chiến Đình Kiều nói tức khắc đánh tan tất cả mộng tưởng của Lục Diệp.

“Không, không cần đâu. Tôi tự muốn khám một chút yết hầu có bị gì không thôi.” Trải qua cơn ho khan kịch liệt vừa mới đây, Lục Diệp giọng nói đã rõ ràng có chút khàn khàn. Cô vốn dĩ muốn mượn cái cớ này chuẩn bị, bằng không chờ khi Chiến Đình Kiều không ở đây lại tìm một cơ hội lên trở về.

Dù sao, cô cảm thấy mình tuyệt đối không thể xuất hiện trước mặt Đại Boss quá thường xuyên!

Chiến Đình Kiều căn bản là không cho Lục Diệp cơ hội từ chối, lúc cô còn đang tìm lí do cưỡng từ đoạt lí, Chiến Đình Kiều đã gọi điện thoại đi ra ngoài.

Lục Diệp khoe miệng run rẩy vài cái, không nhận được liền hô vài câu, nói: “Không cần không cần! Anh xem, tôi hiện tại khỏe rồi!”

Nếu Đại Boss biết cô giả bệnh, kia chẳng phải là dậu đổ bìm leo?

Lục Diệp trong lòng thật sự có chút khó chịu.

Sớm biết sẽ xấu hổ như thế xấu hổ, cô tuyệt đối không cần dọn đến Chiến gia! Hiện tại thoát nhìn, đối mặt với tên tra nam Giang Văn Thăng ghê tởm kia, cũng tốt hơn so với Đại Boss đáng sợ này!

“Tôi thật sự khỏe rồi!”

Chiến Đình Kiều vừa mới buông xuống điện thoại, ôn thanh nói: “Vậy cô đi lên nghỉ ngơi đi.”

“Được, tuân mệnh!”

Sau khi Lục Diệp tuân lệnh, lập tức lên lầu. Cô vừa mới trở lại phòng, liền nhìn thấy trên màn hình di động mình đầy cuộc gọi nhỡ.

Lục Diệp nhìn lướt qua, đa số đều là Giang Văn Thăng gọi. Lục Diệp vốn dĩ không có muốn nghe, cô hiện tại chính là treo Giang Văn Thăng, rồi mới thả hân bồ câu.

Nhưng trong các cuộc gọi nhỡ đó lại có một dãy số nước ngoài.

Nhìn thấy dãy số này, Lục Diệp không nhận được trong lòng vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Theo dõi

Lục Diệp mau chóng điện thoại lại, điện thoại rất nhanh liền thông.

Nghe được âm thanh quen thuộc, Lục Diệp bất giác có chút kích động: “Tiểu bạch, anh tìm em?”

Âm thanh ôn nhuận của Bạch Dã Đồng từ đầu điện thoại kia không nhanh không chậm mà truyền đến, tuy rằng ngữ khí vẫn là trước sau như một mà gọi tròn: “Diệp Tử, em thật sự không chết, thật tốt quá.”

Lục Diệp đôi tay chống nạnh, nhưng là nghe được thanh âm quen thuộc kia, cô vẫn là không nhịn được vài phản cảm động.

Bạch Dã Đồng từ nhỏ cùng cô cùng nhau lớn lên, hai người vẫn luôn là thanh mai trúc mã. Có thể nói, trên thế giới này, người hiểu Lục Diệp nhất chính là Bạch Dã Đồng.

“Tiểu bạch, nói chuyện với anh sao vẫn khó khăn như vậy. Anh mất tích lâu như vậy, ở nước ngoài có khỏe không?”

Lục Diệp thanh âm dần dần có chút ủy khuất, cũng lộ ra vài phần làm nũng.

“Anh đã về nước, như thế nào, có muốn ra gặp mặt? Anh lúc này thật rảnh à.....”

“Muốn muốn, đương nhiên muốn!”

Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng hẹn xong thời gian, liền lập tức ngắt điện thoại. Bạch Dã Đồng ở trong nước, Lục Diệp hiện giờ muốn tìm anh cũng tiện. Hai người hẹn tới tiệm lẩu trước kia hay đi, sau khi điện thoại xong, Lục Diệp cũng đã chuẩn bị ra cửa.

Nghĩ đến Bánh bao nhỏ có khả năng không thấy được cô sẽ không yên tâm, cho nên Lục Diệp lén lút, tay chân nhẹ nhàng mà ra cửa.

Cô khom lưng, giống tên ăn trộm mà đi tới cửa, lại không biết hành động của cô đã sớm nằm trong tầm mắt của Chiến Đình Kiều ở thư phòng.

Anh đứng ở cửa sổ, nhìn Lục Diệp ra cửa.

Bên cửa sổ, Bánh bao nhỏ đứng ở bên người anh. Nhóc ngẩng đầu nhìn về ba chính mình, một đôi mắt chờ mong vô cùng.

Là ba của Bánh bao nhỏ, Chiến Đình Kiều làm sao mà không hiểu ánh mắt chờ mong của con trai chính mình? Huống chi, chính anh cũng có chút không yên tâm.

Anh ôm Bánh bao nhỏ, thanh âm lạnh lùng quanh quẩn ở thư phòng.

“Hừu Hừu, muốn biết cô ấy đi đâu sao?”

Bánh bao nhỏ tức khắc dùng sức gật gật đầu.

Mặt khác một bên, Lục Diệp mau chóng rời khỏi khu biệt thự. Không thể không nói, vùng phụ cận nơi này gọi xe thật sự là khó! Hơn nữa muốn đi ra nơi này, còn phải đi rất xa rất xa. Lục Diệp chậm trễ thật lâu thật lâu, cơ hồ đi hơn nửa giờ, vừa mới đi ra khỏi khu biệt thự cao cấp này.

Tới đường cái, cô đợi thật lâu mới gọi được xe.

Tới địa điểm hẹn, Bạch Dã Đồng đã chờ ở cửa.

Bạch Dã Đồng là ai!? Anh chính là bạn trai quốc dân? Mặc dù mang kính râm, cũng khó nén lại hào quang bức người trên người anh.

Có chút trời sinh chính là minh tinh, bất luận đứng ở nơi nào đều là vật phát sáng thu hút ánh mắt mọi người.

Anh mới đứng chờ ở tiệm lẩu một chút, cũng đã có không ít ánh mắt nóng bỏng của nữ nhân nhìn anh. Mấy người mặt đỏ mà chạy đi, vài người còn lại là thật cẩn thận mà nhìn lên một bên.

Bạch Dã Đồng như là không thấy được phản ứng của người chung quanh, liền vẫn đứng chờ như thế ở cửa.

Anh xuất ngoại 5 năm, hiện tại danh khí cũng không bằng như trước. Những nữ nhân đỏ mặt nhìn thấy anh đó, hơn phân nửa cũng chỉ là bởi vì giá trị nhan sắc của anh mà ghé mắt nhìn.

Lục Diệp nhìn thấy anh cao ngạo như vậy, khóe miệng bất giác hiện ra một tia ý cười.

Đã nhiều năm không gặp như vậy, Tiểu Bạch vẫn đáng vẻ như này.

Cô vui mừng mà đến gần Bạch Dã Đồng, rồi mới nhiệt liệt đánh chào hỏi, “Tiểu Bạch, ngại qua để anh đợi lâu.”

Bạch Dã Đồng không tỏ ý kiến mà nhướn mày, “Không có lâu.”

Anh vừa mới tới không bao lâu, bởi vì anh thật sự rất rõ thói quen của Lục Diệp. Cô hẹn thời gian, luôn vượt qua một giờ mới có thể đến. Bạch Dã Đồng cũng sớm đã quen với giờ đây thun này của Lục Diệp, cho nên hai người như là đạt thành nhận thức chung, anh luôn tới trễ hơn nửa tiếng thời gian mà cô đã hẹn là được.

Nhưng Lục Diệp chính mình đôi khi đều cảm thấy có chút kỳ quái.

Cô đôi khi cũng đến sớm, nhưng bất luận cô đến giờ nào, Bạch Dã Đồng đều luôn không sớm hơn cô bao nhiêu.

Anh mỗi lần đều như là tính toán được thời gian, luôn đến sớm hơn cô năm phút. Lần này cũng là vừa vặn năm phút.

Hai người vào tiệm lẩu.

Một đám con gái một bên tức khắc thất vọng rời đi.

“Cô nhìn thấy không, nam sinh vừa nãy thật soái ca à!”

“Đúng vậy, đáng tiếc anh đã có bạn gái. Bạn gái anh ta cũng thật xinh đẹp a.”

“Ài, vô đi, những năm gần đây, soái ca như thế nào sao có thể là câu độc thân chứ. Còn may bạn gái anh ta xinh đẹp như thế, chúng ta trong lòng cũng có chút cân bằng.”

Hai cô gái nói đến một nửa, bỗng nhiên cảm giác được không khí có chút không quá thích hợp.

Giống như. Giống như chính mình đang bị người nhìn chăm chăm, cổ cũng có chút lạnh lạnh.

“Cô có cảm thấy không đúng chỗ nào không.”

“Hình như là có chút. Kỳ quái, thời tiết có phải đang hạ nhiệt độ không, có phải sắp tuyết rơi, aiza nhanh về nhà thôi.”

Hai cô gái tức khắc nhanh rời đi.

Chờ sau khi bọn họ đi, một bên ven đường Chiến Đình Kiều trong xe mới thu hồi tầm mắt.

Anh nghe được rành mạch, hai cô gái kia nói Lục Diệp là tới gặp bạn trai mình.

Bạn trai, anh như thế nào không biết Lục Diệp có bạn trai?

Nghe được hai cô gái nói chuyện, Chiến Đình Kiều ở trong xe càng ngồi không yên. Anh nhìn Bánh bao nhỏ ngồi ở ghế phó, lạnh lùng mà nói: “Hựu Hựu, con nghe được không? Có người muốn tới đoạt lấy mẹ con.”

Hựu Hựu đôi mắt to đen ngầy thơ vô tội đột nhiên trầm tĩnh xuống, tầm mắt đen nhánh mà lại thâm thúy.

“Con biết phải làm như thế nào rồi chứ?”

Bánh bao nhỏ ngẩn người, lúc sau dùng sức gật gật đầu.

“Ngoan, con đi trước, ba ba lúc sau liền tới.”

Chiến Đình Kiều nói, lập tức liền thay Hựu Hựu kéo cửa xe ra. Hựu Hựu lập tức nhảy xuống xe, một đường chạy vào tiệm lẩu.

Lúc này, Lục Diệp đang cùng Bạch Dã Đồng ngồi mặt đối mặt, hai người trò chuyện với nhau thật vui.

Lục Diệp không thể không thừa nhận, khi cô cùng Bạch Dã Đồng ở bên nhau luôn có loại cảm giác thực thoải mái. Tựa như hiện tại, anh rõ ràng biết việc mình cùng Giang Văn Thắng, nhưng anh vẫn hòa nhã, vẫn luôn không nhắc tới. Đối với sự việc của Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết, anh từ đầu tới cuối cũng không đề cập tới.

“Diệp Tử, em sau này dự tính làm gì?”

“Em muốn tái xuất lần nữa.” Đối với chuyện tái xuất này, về mặt cùng thái độ của Lục Diệp đều rất nghiêm trọng, “Hơn nữa em đã có kế hoạch.”

nhìn thấy Lục Diệp bộ dạng phần chần như vậy, Bạch Dã Đồng trong lòng cũng thoáng yên tâm

Nụ cười anh luôn ôn nhuận ấm áp, tuy rằng đôi khi nói chuyện rất ít, nhưng cho tới nay, Bạch Dã Đồng đều là một người cực kỳ ôn nhu.

Anh giống như là gió xuân, giống như chỉ cần nhìn thấy khuôn mặt ấm áp kia của anh, trong lòng có thể bất giác mà mềm lại.

Đối lập với giá trị nhan sắc, ngũ quan Bạch Dã Đồng kỳ thật không tính là đặc biệt, nhưng thắng ở khuôn mặt trắng nõn, thoát nhìn luôn có cảm giác vài phần “duang xuân bạch tuyết xuân phong tễ nguyệt”. Gương mặt này cũng như là nhìn không chán, giống như có thể làm người nhìn thoải mái, cũng có thể lại nhìn tiếp.

Nhưng Chiến Đình Kiêu thì không giống, diện mạo Chiến Đình Kiêu thuộc về hào quang bắn ra bốn phía.

Hào quang này cùng với Bạch Dã Đồng không giống nhau.

Hào quang Bạch Dã Đồng như là đèn huỳnh quang, tươi đẹp mà tinh thần phấn chấn. Nhưng Chiến Đình Kiêu..... hào quang lại mang theo nghiêm nghị cùng công kích, khiến người ở trước mặt anh ta không dám ngẩng đầu.

Lục Diệp nghĩ đến đây, bất giác thân mình cứng đờ.

Kỳ quái, cô như thế nào sẽ đem Đại Boss so sánh đối lập với Tiểu Bạch?

Cô hắt hắt đầu, tức khắc vứt bỏ ý tưởng kỳ quái của mình. Nhưng đột nhiên, cô cảm giác bàn tay phía dưới tựa hồ có một đôi tay bắt được chân mình.

Lục Diệp cúi đầu, lập tức liền nhìn thấy Bánh bao nhỏ cặp mắt đen lúng liếng, giống như sắp rơi nước mắt.

“Nhóc sao lại ở đây?” Lục Diệp có chút kinh ngạc.....

Bánh bao nhỏ, không phải đang ở nhà sao?

Sao lại ra đây?

Chẳng lẽ?

Lục Diệp trong lòng căng thẳng, tức khắc nhìn quanh bốn phía, khắp nơi tìm kiếm tung tích Đại Boss.

May mắn là Đại Boss căn bản không cùng tới đây.

Được à, cô còn xem như có chút tự mình đa tình.

Lục Diệp cũng nói không nên lời rốt cuộc là yên tâm hay là thất vọng, tóm lại không có đoán được. Cô ôm Bánh bao nhỏ lên, đặt ở trên đùi mình.

Tiểu Bạch thấy thế, bất giác nhướn mày trêu chọc nói, “Không phải chứ Diệp Tử, ngay cả con, em cũng sinh rồi sao? Đây..... Đây muốn nhanh chóng có đời thứ ba?”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Khói thuốc súng tràn ngập

Bạch Dã Đồng vừa mới đối diện cặp mắt kia của Bánh bao nhỏ, liền cảm giác được một dịch ý ác liệt.

Anh không thực để ý, chỉ là nhún vai.

Lục Diệp xoa xoa sợi tóc mềm mại của Bánh bao nhỏ, thân thiết mà nói: “Nhóc có đói bụng không, có muốn ăn chút gì không?”

Bánh bao nhỏ lắc lắc đầu, tầm mắt vẫn cứ có chút dịch ý mà trừng mắt Bạch Dã Đồng.

Lục Diệp nhìn, như thế nào cảm thấy Bánh bao nhỏ có chút ghen? Cô bất giác trong đầu nhìn thấy được bộ dáng ghen tuông của Chiến Đình Kiêu, thế nhưng cảm thấy không hề không hào cảm.

“Nhóc này, vậy có muốn uống gì không?”

Bánh bao nhỏ vẫn cứ lắc lắc đầu, ánh mắt vẫn cứ dịch ý mà trừng mắt Bạch Dã Đồng.

“Diệp Tử, em không giới thiệu với anh một chút sao?” Bạch Dã Đồng cũng có chút không bình tĩnh. Anh từ nhỏ là thanh mai trúc mã với Diệp Tử, hiện tại cư nhiên hỏi han ân cần một đứa nhóc xấu xa này, lại như không nhìn thấy bị nó trêu chọc, thậm chí căn bản là không có ý muốn giải thích, “Nó.....

không phải là của Giang.”

“Hựu Hựu, thì ra con ở chỗ này.”

Bạch Dã Đồng nói đến một nửa, Chiến Đình Kiêu liền như đang lên sân khấu. Anh không nhanh không chậm mà hướng nơi này đi tới, giống như quanh thân mang theo một con lốc.

Chiến Đình Kiêu không chỉ có diện mạo nghịch thiên, ngay cả lúc điệu bộ đi đều giống như đang đi diễn tuồng, tùy ý một động tác là có thể trở thành phong cảnh.

Anh cực kỳ tự nhiên mà đi đến bên người Bánh bao nhỏ, anh xoa xoa đầu Bánh bao nhỏ, sau đó cực kỳ tự nhiên mà ngồi ở bên Lục Diệp. Không hẳn là không phải ngồi, mà là chen vào!

Lục Diệp nhìn thấy Đại Boss lại đây, cũng chỉ có thể xê dịch vào trong. Nhưng Chiến Đình Kiêu hình như là cố ý, cái tay kia tuy rằng như là cung chiêu khẽ vuốt an ủi Hựu Hựu, nhưng là lại cơ hồ chiếm phần lớn chỗ ngồi bên Lục Diệp.

Lục Diệp khóe miệng run rẩy.

Đại Boss, mộng anh rất lớn sao?

“Cái kia.” Lục Diệp đang muốn hướng Bạch Dã Đồng giải thích.

Lại nghe một bên Đại Boss lưu loát mở miệng, “Hựu Hựu nhìn thấy cô lên ra khỏi cửa, thật sự rất lo lắng cho cô.”

Bạch Dã Đồng nghe đến đó, sắc mặt cứng đờ.

Chiến Đình Kiêu nói mập mờ đến cực điểm, Lục Diệp nghe xem ra có vẻ rất bình thường. Nhưng người khác nghe được lại đủ để khiến cho hiểu lầm.

Lén ra khỏi cửa. Nghe thấy giống như bọn họ chính là người một nhà vậy!

Bạch Dã Đồng mau chóng phản ứng lại, cười cười nói, “Anh là Chiến tiên sinh? Diệp Từ cũng có nhắc qua với tôi.”

Lục Diệp kỳ thật căn bản là không có nói qua, hai người tuy rằng vừa mới ăn cơm trò chuyện với nhau thật vui, nhưng lại chỉ nói một vài sự tình sắp tới. Lục Diệp chưa quên Chiến Đình Kiêu mang cho cô bóng ma tâm lý, cô như thế nào có thể nói ra chuyện khiếp sợ như vậy, việc mất mặt như vậy có thể nói ra hay sao!

“A? Em có nói qua sao?” Lục Diệp vẻ mặt ngu ngơ.

Cô càng như vậy, càng có vẻ Chiến Đình Kiêu không là thân phận gì. Bạch Dã Đồng thực vừa lòng biểu hiện của Lục Diệp, liền đối với Lục Diệp yêu chiều mà nói: “Phải, phải, phải, em không có nói qua. Em cũng nhắc tới một chút thôi, chỉ là anh ấn tượng tương đối sâu sắc mà thôi.”

Chiến Đình Kiêu từ khi tới đây, cũng đã chuẩn bị tốt sẽ có một trận đánh ác liệt phải đánh. Chỉ là anh không nghĩ tới, Bạch Dã Đồng so trong tưởng tượng càng trầm ổn, càng có chút đầu óc hơn thôi.

“Nói tôi cái gì? Nói xấu tôi sao?” Chiến Đình Kiêu nhún vai, không sợ chút nào.

Anh nói như là đang chất vấn, nhưng trong giọng nói lại luôn mang theo vài phần ái muội cùng cung chiêu.

“Cũng không có nói anh cái gì hết à, Chiến tiên sinh, quan hệ chúng ta cũng chính là quan hệ bầu trời cùng mặt đất. Người bên ngoài nói anh như thế nào, Diệp Từ đương nhiên nói anh như thế đó.”

Bằng không người còn tưởng như thế nào?

Chiến Đình Kiêu cười khế, tươi cười lạnh băng, “Phải không? Tôi còn tưởng rằng, Diệp Từ sẽ đem chuyện tôi ở nhà cô ấy nói với anh. Như vậy xem ra, quan hệ của hai người cũng không có gì đặc biệt!”

Nụ cười Bạch Dã Đồng cứng đờ trên mặt.

Anh biết Diệp Từ có một căn hộ mang tên chính mình, căn hộ kia anh đều rất ít đi qua, Chiến Đình Kiêu thế nhưng còn ở qua đêm?

Bạch Dã Đồng tầm mắt bắt giắc dừng trên người Lục Diệp.

Chỉ cần Lục Diệp gạt đầu, anh có thể tiếp tục ra nước ngoài, chúc phúc Diệp Từ hơn nữa sẽ không trở về nữa. Đương nhiên, anh chỉ cần Diệp Từ tỏ thái độ.

Nhưng Lục Diệp đến bây giờ cũng không biết đến tột cùng đã xảy ra tình trạng gì, cô lo cúi đầu ăn lẩu, đôi khi lại đút cho Bánh bao nhỏ hai miếng.

Lời nói hai người đàn ông cạnh cô, cô căn bản một chữ cũng chưa nghe vào.

Lục Diệp trước nay đều không phải là một người ngu đần gì, cô chỉ là đang giả ngu mà thôi.

Hiện tại người ngồi ở bàn này, ai không phải người lớn? Cô không muốn mất đi người bạn Tiểu Bạch này, đồng thời cũng không dám đắc tội Đại Boss. Cứ như vậy, cô cũng chỉ có thể ở một bên cúi đầu mà ăn.

Cảm giác được tầm mắt hai người đàn ông đồng thời dừng trên người mình, Lục Diệp ngẩng đầu, vẻ mặt mờ mịt hỏi: “Đồ ăn ngon như thế, hai người không ăn thì tôi sẽ ăn hết nha!”

Chiến Đình Kiều cùng Bạch Dã Đồng tức khắc liếc nhau, từng người cầm lấy đũa.

“Diệp Tử là nữ nhân của tôi, anh tốt nhất cách xa ra một chút!” Chiến Đình Kiều tầm mắt bá đạo vô cùng, mang theo cảnh cáo cực kỳ nghiêm trọng.

Bạch Dã Đồng cười khẽ, ánh mắt ôn nhuận ấm áp cũng bắt gặp vài phần khiêu khích, “Tôi với Diệp Tử thanh mai trúc mã, anh có thể so sánh sao?”

“Nhưng hiện tại tôi với cô ấy đang sống chung.”

“Kia lại như thế nào?”

Tầm mắt hai người giao nhau, như là mang theo tia chớp.

Có lẽ cảm giác được không khí dần dần trở nên có chút quái dị, Lục Diệp liền đứng dậy, “Tôi cũng xong rồi, hai người muốn tiếp tục nói chuyện, thì cứ tiếp tục, tôi mang Bánh bao nhỏ đi trước.”

Cô phải nhanh chóng rời đi.

Tiếp tục ở lại nơi này, cô nhất định sẽ trở thành vật hi sinh!

Cô vừa mới đứng dậy, hai người đàn ông bên cạnh như đã cùng thương lượng qua lập tức đứng dậy.

“Tôi đưa cô về!”

“Anh đưa em về!”

Hai người đồng thời mở miệng.

Lục Diệp ngưng ngưng cười nói: “Không. Không cần đâu. Tôi ăn no rồi, muốn tản bộ! Hai người tiếp tục, tiếp tục.”

“Anh đi cùng em!”

“Tôi đi cùng cô!”

Lại là một lần trăm miệng một lời.

Lục Diệp nhìn hai người đàn ông này, đột nhiên cảm thấy. Chiến Đình Kiều nếu ở cùng Bạch Dã Đồng, nói không chừng cũng khá tốt. Sau này Chiến Đình Kiều chính là quý đế vương công, Bạch Dã Đồng chính là ngao kiều thụ. Chắc, nghĩ đến hình ảnh đó, Lục Diệp liền nhịn không được xúc động muốn phun máu mũi!

“Thật sự không cần, tôi muốn. Tôi đau bụng!” Lục Diệp cảm thấy, hay là giả bệnh là hữu dụng nhất. Cô cũng không tin, hai người đàn ông trước mắt này lại có thể theo mình cùng vào WC nữ.

Nhưng mà, cô cuối cùng vẫn là xem nhẹ bản lĩnh hai người.

“Tôi chờ cô.”

“Anh chờ em.”

Lại một lần trăm miệng một lời.

Lục Diệp quả thực muốn điên rồi.

Hai người kia, là muốn bức tử mình sao? Hừm? Bạch Dã Đồng cũng thôi đi, anh khó lắm mới được về nước một chuyến, hai người lại là bạn bè lâu như vậy. Còn Đại Boss là gì chứ?

Chẳng lẽ. Chẳng lẽ anh cho rằng mình cùng Bạch Dã Đồng là một đôi, cho nên muốn chia rẽ cô cùng Tiểu Bạch, để báo thù việc năm đó từ hôn sao?

Lục Diệp cơ hồ té xỉu.

Cô trầm ngâm một lát, vẫn là đi đến trước mặt Bạch Dã Đồng, có chút khẩn trương mà nói: “Tiểu Bạch, thực xin lỗi em không thể đi cùng anh. Anh yên tâm, mấy ngày nữa em nhất định sẽ tìm một cơ hội tạ lỗi với anh, nhưng bây giờ..... Nếu không anh về trước đi?”

Bạch Dã Đồng tự nhiên hiểu rõ ý của Lục Diệp, anh trước nay đối với ý kiến cùng quyết định của cô đều rất tôn trọng, bởi vậy anh gật gật đầu, lại khôi phục dáng vẻ ôn nhuận trước đây.

“Được, anh chờ điện thoại em”

Sau khi Bạch Dã Đồng đi rồi, Lục Diệp mới lấy hết can đảm, đi đến trước mặt Đại Boss.

“Cái kia..... Chúng ta trở về thôi, tôi có lời muốn nói với anh.”

Lục Diệp cơ hồ đã đủ dũng khí, cô cảm thấy, có lẽ cũng đến lúc phải ngả bài với Chiến Đình Kiều rồi!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Ngả bài

Sau khi ba người trở về, Chiến Đình Kiều liền để Bánh bao nhỏ rời khỏi.

Anh dường như dự cảm được Lục Diệp sẽ nói cái gì, tức khắc có chút khẩn trương.

Tuy rằng anh ngoài mặt nhìn qua có vẻ như cái gì cũng chưa xảy ra, nhưng Chiến Đình Kiều chính mình biết, trong lòng bàn tay mình thế nhưng có chút mồ hôi.

“Chiến, Chiến tiên sinh..... Tôi, thật ra tôi nói thật với anh vậy, tôi thừa nhận! 5 năm trước tôi vốn dĩ phải kết hôn với anh, nhưng tôi lại từ hôn anh. Nhưng tôi thật sự có nỗi khổ, cho nên anh nếu trong lòng thật sự còn khúc mắc này, tôi có thể lập tức chạy lấy người.”

Lục Diệp nói xong, lên ngẩng đầu đánh giá Chiến Đình Kiều.

Cô vừa mới ngẩng đầu một chút, liền cảm giác được tầm mắt bức người kia đến từ Chiến Đình Kiều.

Má ơi, sợ tới mức Lục Diệp vội cúi đầu xuống.

Cô như đứng ở vách núi cheo leo không điểm tựa có được không!

Chính là không có cách nào, người đàn ông trước mắt cô lực uy hiếp thật lớn. Cho dù cô là siêu sao, ở trước mặt anh giống như cũng không dám ngẩng đầu.

Chiến Đình Kiều trời sinh liền có loại khí chất này, cũng có loại mị lực này.

Huống chi chuyện năm đó vốn dĩ Lục Diệp đuối lý a!

“Tôi thế, tôi năm đó từ hôn, căn bản là không biết anh! Nếu sớm biết là Chiến tiên sinh anh đây, cho tôi một trăm lá gan tôi cũng không dám a!”

Ô ô ô, cho nên Đại Boss, anh đừng lại trừng mắt nhìn được không!

Lục Diệp đứng nửa ngày, cũng không có chờ được hồi đáp của Chiến Đình Kiều.

Được thôi, anh không nói lời nào, cô coi như anh chấp nhận!

Àn, cứ như vậy!

“Kia..... Nếu Chiến tiên sinh anh đã chấp nhận, tôi giờ trở về thu dọn đồ đạc nha.”

Lục Diệp đang muốn rời đi, nhưng mà cánh tay của cô lại bỗng nhiên bị Chiến Đình Kiều nắm lấy. Lực tay anh không nhỏ, túm lấy cánh tay Lục Diệp có chút đau.

Lục Diệp bắt gặp có chút chột dạ, cô thật cẩn thận hỏi: “Anh, anh làm gì.....”

Chiến Đình Kiều tới gần Lục Diệp, trầm giọng hỏi: “Là bởi vì người đàn ông kia?”

Nói vấn đề không đầu đuôi như thế, liền mang Lục Diệp hỏi cho choáng váng.

Gi?

Người đàn ông nào?

Giang Văn Thắng?

Cô năm đó từ hôn, thực sự có chút liên quan tới Giang Văn Thắng. Này hoá ra được a! Cô đơn giản thoải mái hào phóng mà thừa nhận sao! Rồi mới câu dẫn Đại Boss đi trả thù tra nam, đừng tới tìm mình.

Thật là chủ ý tốt à!

Vì thế, Lục Diệp lập tức kiên quyết gật đầu, “Đúng vậy, chính là bởi vì anh ta!”

Nghe được cô trả lời chắc chắn như thế, trên mặt Chiến Đình Kiêu được một tầng lạnh lùng vây kín giận tái đi.

“Cô thích hẳn?”

“Ách..... Trước kia thích, hiện tại.....”

Cô lời còn chưa nói xong, Chiến Đình Kiêu đầu bỗng nhiên liền hạ xuống. Anh không muốn nghe thấy cô nói ra câu nói kia, mặc dù vấn đề này vốn chính là do mình hỏi.

Anh tức khắc bắt lấy môi Lục Diệp.

Lục Diệp nhìn khuôn mặt phòng đại kia của Chiến Đình Kiêu, mắt không khỏi trừng lớn giật mình đứng tại chỗ.

Cô cảm giác môi mỏng của anh bao lấy môi của mình, mang theo tính xâm lược mạnh mẽ.

Lục Diệp phản ứng lại, đôi tay dùng sức mà đẩy bờ vai anh ra.

Sức Chiến Đình Kiêu thật sự quá lớn, cô đẩy như thế nào đều không đẩy ra được.

“Áy.....”

Cô vừa mới há mồm, anh liền càng thêm không cố kỵ mà đòi lấy.

Lục Diệp thân mình dần dần xụi lơ, cả người cơ hồ ngã vào trong lòng Chiến Đình Kiêu.

Thật lâu sau, Chiến Đình Kiêu mới buông cô ra.

Lục Diệp vẫn còn có chút thờ dốc, cô ngẩng đầu lên thì thấy gương mặt kia của Chiến Đình Kiêu, không tự chủ được mà đỏ mặt.

Cứ việc như thế, cô vẫn là quật cường mà nhìn Chiến Đình Kiêu, “Anh! Anh làm gì!”

Không thể không nói, Chiến Đình Kiêu hôn làm cô có chút cảm giác quen thuộc. Giống như chính mình đã từng trải qua trong mơ.

“Em là người của tôi.”

“Cho nên tôi nói, chúng ta cùng giải ước trong hoà bình đi.”

Không! Này nhất định là trả thù!

Lục Diệp càng cố gắng trong lòng thì càng không thể bình tĩnh. Chiến Đình Kiêu bất thành linh hành động thật sự là dọa sợ hãi Lục Diệp, cô cơ hồ là không hề dự liệu được chuyện này.

Hừm, nhất định là trả thù.

Nếu không Đại Boss còn có thể coi trọng cô sao?

“Em là người phụ nữ của tôi, tôi không thể để em đi.”

Chiến Đình Kiêu nói tức khắc làm Lục Diệp đứng bất động tại chỗ.

Cái gì, người phụ nữ của anh?!

Cô là người của chính mình được không!

“Cái kia. Chiến Đình Kiêu, anh có phải hiểu lầm cái gì hay không? Tôi chính là muốn nói rõ ràng với anh, tuy rằng việc từ hôn 5 năm trước là ngoài ý muốn, nhưng tôi hiện giờ cũng không có hối hận.”

Cho dù lại một lần nữa, cô cũng chưa chắc sẽ hối hận.

Cho dù Giang Văn Thăng là tên tra nam, cho dù từ hôn một lần, cô mất đi quá nhiều.

Nhưng thật sự trở về quá khứ, cô nói không chừng vẫn sẽ làm như vậy.

Huống chi, đòi người nào có cơ hội trọng sinh?

“Tôi đây sẽ khiến cho em hối hận.” Chiến Đình Kiêu tiếng nói mang theo một ý chí nghiêm nghị không từ chối, anh càng tới gần Lục Diệp, cơ hồ ép sát cô vào góc tường.

Lục Diệp lưng sát vào vách tường, tim đập nhanh.

“Anh. Anh rốt cuộc muốn như thế nào.”

Lục Diệp trong lòng không khỏi cũng bắt đầu chột dạ, được thôi, dù sao việc đã đến nước này, không bằng cho cô một đao thống khoái. So với mỗi ngày kinh hồn táng đảm còn tốt hơn?

“Em là người phụ nữ của tôi, tôi không cho phép em rời đi.”

Cũng không cho em nghĩ tới người đàn ông khác.

Chiến Đình Kiêu ánh mắt chột buộc chặt.

Lúc anh nhìn thấy Lục Diệp ở cùng Bạch Dã Đồng, trong lòng ghen ghét. Cô cùng người khác ở bên nhau có thể trò chuyện vui vẻ với nhau, lại dè dặt cẩn thận trước mặt mình.

Chiến Đình Kiêu thật sự nhìn không được, cũng chờ không nổi nữa.

“Được, được, được, tôi không rời đi.” Lục Diệp hoảng hốt cực kỳ.

Hai người hiện tại tư thế rất là ái muội, Chiến Đình Kiêu vừa giận lên liền cưỡng hôn cô, nếu cô lại chọc giận anh nữa, nói không chừng anh có thể xử lý cô tại chỗ. “Cái kia, Chiến Đình Kiêu, tôi giờ phải đến xem Bánh bao nhỏ.”

Ý là cô muốn mượn cơ đi qua.

Nếu không đồng ý, vậy lại nghĩ cách khác.

Ngay tình hình hiện tại, Lục Diệp vẫn là muốn rời đi.

Chiến Đình Kiêu buông lỏng tay ra, cuối cùng là để lại cho Lục Diệp một không gian có thể trốn tránh. Lục Diệp nhanh chóng quyết định, lập tức xông ra ngoài.

Cô bước nhanh đi đến thư phòng bên ngoài, đóng cửa lại trong nháy mắt, cô dựa lưng vào cửa thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Cô cả người trọng lượng đều ở trên cửa, nào nghĩ đến Chiến Đình Kiêu sẽ đột nhiên mở cửa?

Lục Diệp một trận lão đảo, cả người ngã xuống. Đúng lúc, ngã vào lòng Chiến Đình Kiêu.

Cô sao lại xui xẻo như thế! Cách ngã này, tuyệt đối là nhào vào trong ngực có đúng hay không!

Lục Diệp nhanh chóng phản ứng lại, đứng thẳng lên, vội cúi đầu chạy.

Chỉ là chính cô đều có chút không nghĩ ra, vì sao tìm cô lại đập nhanh như vậy?

Ừm, nhất định là Chiến Đình Kiêu quá soái. gương mặt kia, bất luận cái gì cũng sẽ không ai có sức chống cự?

Chạng vạng, công ty giải trí Thịnh Diệp.

Trôi qua ba ngày, tin tức Lục Diệp như đá chìm đáy biển. Giang Văn Thăng mấy ngày nay điện thoại đều không buông xuống, nhưng hần trước sau vẫn không liên hệ được Lục Diệp.

“Diệp Tử không phải đã xảy ra chuyện gì chứ?”

Giang Văn Thắng mấy ngày nay luôn gọi cho Lục Diệp, càng gọi càng cảm thấy lo lắng.

Hắn vẫn là thực thích Diệp Từ, đặc biệt mấy ngày nay Lục Diệp không ở đây, hắn càng cảm thấy trong lòng mình vắng vẻ.

Mặc dù, hắn vẫn không chống cự được mê hoặc của Lục Lăng Tuyết.

“Sao có thể xảy ra chuyện gì được chứ? Văn Thắng, Lục Diệp cô tacăn bản là cố ý.” Lục Lăng Tuyết càng thêm kiên định ý nghĩ của chính mình, “Anh qua nhà cô đi? Em nói anh, cô ấy đã dọn ra ngoài rồi. Nói không chừng, cô ta quả thật đã bị người Chiến gia bao dưỡng rồi!”

“Sao có thể, em không cần ở nơi đó nói hươu nói vượn.”

“Em nào nói hươu nói vượn? Văn Thắng, anh hiện giờ đối em ngày càng không để bụng.” Lục Lăng Tuyết thanh âm có chút ủy khuất, “Anh căn bản là không biết, Lục Diệp cô ta ở sau lưng anh rồi cuộc lên làm những gì!”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Tin tức xấu

Lục Lăng Tuyết biết Giang Văn Thắng nếu là không “Mất thấy là thật”, khẳng định sẽ không tin lời mình nói.

Phải, cô vốn dĩ vẫn luôn cảm thấy Lục Diệp là kẻ ngốc, nhưng hiện tại xem ra, cô ta không chỉ không ngốc, lại còn có tâm cơ rất nặng!

Lục Lăng Tuyết thấy Giang Văn Thắng vẫn cứ chấp mê bất ngộ, lập tức ném xuống một phần báo chí.

“Đây là tin của phóng viên nhật báo Quất Từ em quen biết đưa cho em, ngày mai, tin tức này sẽ là độc nhất vô nhị.”

Giang Văn Thắng không khỏi ghé mắt, hắn cúi đầu liền nhìn thấy ảnh chụp trên báo với dòng chữ lớn.

Tiểu ảnh hậu 5 năm trước chuẩn bị tái xuất, hư hư thực thực bị phú hào bao dưỡng thuận lợi tiền đồ.

Dưới tiêu đề, chính là ảnh chụp của Lục Diệp. Trong tám ảnh, cô lên một chiếc siêu xe.

Ảnh chụp khác không phải không chụp được, mà là thật sự không dám đăng. Phóng viên nhật báo Quất Từ này, cũng chính là biên tập viên viết bài báo này, quen biết với Lục Lăng Tuyết. Loại hình ảnh này với phương hướng viết tin cũng coi như là Lục Lăng Tuyết có “Một chút bày mưu đặt kế”.

“Văn Thắng, anh đến bây giờ còn tin tưởng Lục Diệp đối với anh thù thân như ngọc nữa không? Anh nghĩ lại xem, cô ta trước nay đều không cho anh chạm vào người, nếu không phải như vậy, anh cũng sẽ không ở bên em. Anh vẫn luôn cho rằng cô ta là vì anh, hiện tại xem ra, cô ta căn bản là vì tiền!”

Giang Văn Thắng không thể tin được.

Tin tức này, ảnh chụp này, cơ hồ quét sạch lòng tin trong lòng của Giang Văn Thắng.

“Diệp Từ cô ấy.....”

“Văn Thắng, anh bị vớt bỏ. Lục Diệp căn bản là không muốn tới công ty anh tái xuất, em thấy a. cô ta gần đây lui tới mật thiết với thiếu gia Chiến gia, sau này tái xuất khẳng định cũng là tới giải trí Tinh Diệu?”

Thanh âm Lục Lăng Tuyết như đâm vào tim, Giang Văn Thắng trong lòng đột nhiên dâng lên một khối âm giác thất bại.

Năm đó, kỳ thật Giang Văn Thắng thực thích Diệp Từ. Nếu không phải bởi vì thực sự thích, hắn cũng không có cách nào làm ra nhiều việc cảm động Diệp Từ như vậy.

Nhưng 5 năm trước, Diệp Từ cũng đã là ảnh hậu, mà chính mình lúc ấy còn chỉ là một kẻ thất bại mà thôi.

Giang Văn Thắng biết, tất cả hiện tại của mình đang có được đều nhờ Diệp Từ. Nhưng hào quang Diệp Từ quá lớn, ép tới hắn ngạt thở. Cho nên sau đó, hắn mới phản bội Diệp Từ. Đường như chỉ có như vậy, trong lòng mới có chút điểm cân bằng, cảm thấy chính mình có thể áp đảo được Diệp Từ.

Hiện tại, cô thế nhưng muốn vứt bỏ mình đi dựa vào cây cổ thụ lớn hơn nữa sao?

Giang Văn Thắng mặc dù không muốn tin, nhưng sự thật bày ra ở trước mắt như thế.

“Văn Thăng, anh đừng lại tin tưởng Lục Diệp. Chúng ta đều nhìn lầm cô ta!”

“Em đừng nói nữa.” Giang Văn Thăng trong lòng cực kỳ bức bối.

Hắn như thế nào không biết, Lục Lăng Tuyết đang ép mình đưa ra lựa chọn. Lựa chọn giữa mình với Lục Diệp, nhưng hắn sao có thể chọn được?

Bao nhiêu năm trôi qua, hắn đã sớm thích “Bắt cá hai tay”, hiện tại bất luận là nữ nhân nào, hắn đều luyện tiếu không nỡ vứt bỏ.

“Em chờ anh, anh gọi điện thoại hỏi cô ta một chút.”

“Còn gọi a? Văn Thăng, mấy ngày nay anh gọi điện thoại còn ít sao?” Lục Lăng Tuyết nói, không khỏi thở dài một hơi, ngồi ở trên đùi Giang Văn Thăng. “Văn Thăng, so với cách công ty suy xét sự tái xuất của Diệp Từ, còn không bằng tìm mối quan hệ xã hội tẩy trắng chuyện của chúng ta. Đến lúc đó lại tìm mấy nhà đầu tư chúng ta đóng phim. Nga đúng rồi, danh nghĩa chúng ta không phải còn có Lạc An sao? Chúng ta còn có thể dựa vào hắn.”

“Dựa vào hắn?”

Giang Văn Thăng không khỏi càng thêm ngơ ngẩn.

Lục Lăng Tuyết khả năng không rõ lắm, nhưng Giang Văn Thăng đối với chuyện này hiểu rõ vô cùng.

Lạc An năm đó là được Lục Diệp làm cho hot, tuy rằng mặt ngoài hai người thoạt nhìn không có liên hệ gì. Nhưng nếu nói Lạc An không cảm kích Lục Diệp, tuyệt đối không có khả năng.

Mấy năm nay giải trí Thịnh Diệp, Lạc An cũng coi như là chủ lực. Nhưng sau khi hắn nổi tiếng, Giang Văn Thăng làm ông chủ đều căn bản không mời được hắn.

Đi một vòng lớn nữa, cuối cùng còn không phải đến tìm Lục Diệp?

“Chuyện này từ từ nói sau, anh muốn nghĩ cách khác.”

Lục Lăng Tuyết nhìn bộ dáng ủ rũ Giang Văn Thăng, trong lòng cũng không khỏi có chút khổ sở.

Đồng thời, cô đối với Lục Diệp càng có nhiều phản ghen ghét cùng hận ý.

Hôm sau, nhật báo Quất Từ đăng tin tức kia. Không chỉ báo chí, còn có trên app cùng trang web, bốn phía bắt đầu tung ra tin hot bắt lợi đối với Lục Diệp.

Vì thế, Lục Diệp cũng thừa dịp cơ hội này lên hot search một phen.

Tất cả trang web, báo chí, đều đăng tin cô bị người bao dưỡng. Vì thế trên diễn đàn, Weibo, web tất cả bạn bè mạng bắt đầu thảo luận kịch liệt.

Có nhiều lời mắng chửi, nhưng fans cứng trước đây của Lục Diệp đều không quên cô, trong khoảng thời gian này lại đứng ra bảo vệ thần tượng mình.

Mà lúc này, trong khu biệt thự Vân Lâm

Lục Diệp một bên cắn hạt dưa, một bên ở trên giường lướt Weibo.

Cô nhanh chóng lướt thấy tin này.

Mới quét hai mắt 2 lần, Bạch Dã Đồng gọi điện thoại tới.

“Diệp Từ, em không sao chứ?” Bạch Dã Đồng cũng là mới thấy được tin tức, cho nên lập tức gọi điện thoại tới an ủi.

Trước kia Lục Diệp rất chú ý hình tượng cùng tin tức, lúc ấy cô chỉ đến hai mươi tuổi, còn có chút coi trọng đối với ánh mắt của người khác.

Lúc đó Lục Diệp, nhìn thấy trên mạng có người mắng cô, còn lên khóc nữa.

Nhưng hiện tại không giống nhau, sau khi trải qua sự việc của Giang Văn Thăng cùng Lục Lăng Tuyết, Lục Diệp không bao giờ lại để trong lòng sự việc này.

“Không có việc gì, anh có phải đang nói tới tin tức hot search?”

“Không sai, anh nhìn thấy một số lời nói trên mạng rất khó nghe, em có muốn ra mặt giải thích hay không? Anh có thể an bài người quen cho em.”

Lục Diệp tức khắc nói: “Không cần đâu, như vậy không phải rất tốt sao?”

“Sao?”

Lục Diệp bóc hạt dưa, không nhanh không chậm mà nói: “Lăng xê a, trước hết để cho mọi người ằm ỉ một chút, ồn ào càng nhiều càng tốt. Như vậy qua một thời gian, em tái xuất không phải là cơ hội tuyệt hảo hay sao.”

Cô đã sớm nghĩ kỹ, Lục Lăng Tuyết sẽ không dễ dàng buông tha cô như vậy.

Trước đây ở buổi họp báo, Lục Diệp làm trò khiến cho Lục Lăng Tuyết nổi bật như vậy, cô khẳng định sẽ không cam tâm lui về sau.

Lục Diệp vẫn luôn đang đợi, chính là đang đợi cơ hội Lục Lăng Tuyết bôi đen mình.

Cô có thể bị bôi đen như thế nào?

Tại lễ trao giải, Lục Lăng Tuyết bị gièm pha chính là thật sự, còn tin cô bị bao dưỡng lại là giả.

Cô cũng không tin, giả còn có thể đầu không lại thật.

“Em không sợ đến lúc đó dư luận không khống chế được?”

Bạch Dã Đồng xem như một lòng một dạ đang lo lắng cho Lục Diệp.

Tin Lục Lăng Tuyết là một ví dụ rất tốt, rất nhiều gièm pha, ngay từ đầu lăng xê cũng thôi đi, nếu vẫn luôn lăng xê như vậy, một ngày nào đó dư luận cũng sẽ mất đi phương hướng. Đến lúc đó lại muốn tẩy trắng đã có thể khó khăn.

“Không thể khống chế thì không thể khống chế vậy, em lại không phải thật sự bị bao dưỡng. Tiểu Bạch, anh cứ yên tâm đi!”

Lục Lăng Tuyết cô đã sớm muốn thu thập rồi.

Nếu cô ta không muốn mình sống tốt như thế, vậy cô sẽ đập Lục Lăng Tuyết xuống.

Đúng, chính là như vậy.

Lục Diệp tin tưởng tràn đầy, cô nghiêng đầu nói: “Được rồi, em không nói chuyện với anh nữa, em chút nữa còn có việc.”

Bạch Dã Đồng cũng coi như yên tâm, nhưng anh vẫn cứ muốn thay Lục Diệp xử lý chuyện này.

Mà lúc này, cửa phòng Lục Diệp liên mở ra.

Bánh bao nhỏ từ kẹt cửa chui vào, một đường tung ta tung tăng mà chạy tới.

“Bé con, có muốn ăn hạt dưa hay không?”

Lục Diệp nhìn thấy Bánh bao nhỏ, càng nhìn càng thân thiết, càng xem càng thích.

Nếu mình không có “Sinh non”, hẳn là cũng lớn như Bánh bao nhỏ rồi.

Có thể là bởi vì chính mình đã từng mất đi, cho nên Lục Diệp cơ hồ đem tất cả nỗi tiếc của mình đều đặt trên người Bánh bao nhỏ.

Cô cả người đều dựa vào giường, hoàn toàn không ý thức được, sau lưng Bánh bao nhỏ còn có một bóng dáng thon dài.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Con riêng

Chiến Đình Kiều vốn tưởng rằng Lục Diệp sẽ bởi vì những tin tức hắt nước bẩn đó của dư luận mà ảo não, nhưng sự thật dường như là không phải.

Anh lo lắng cho cô ta, lúc này cả người lại nhàn nhã dựa trên giường. Không thể không nói, dáng người Lục Diệp cực đẹp, cô dựa vào giường bóc hạt dưa như thế, nhưng dáng người là lướt hấp dẫn, tư thái không chút để ý kia lại khiến cho Chiến Đình Kiều bị mê hoặc.

Chiến Đình Kiều vừa mới vào cửa, vội vàng quay đầu ra ngoài.

Loại chuyện nhìn thấy ăn không được này, anh sao phải chịu đựng?

Chiến Đình Kiều vừa mới có chút “Mặt xám mày tro” mà ra tới, lại vừa vụng bị Chiến Vân Kỳ đụng trúng.

Chiến Vân Kỳ lại không biết rốt cuộc đã xảy ra cái gì, chỉ là nhìn thấy chủ hai mình, liền cực kỳ hưng phấn mà tiến lên báo cáo, “Chủ hai! Hiện tại tin tức ngất trời, chú xem, bọn họ lại dám nói thím hai như vậy?!”

Anh chính là vì chuyện này mà chạy tới đây vượt mông ngựa, nào biết đâu rằng một tiếng tiếp đón này của mình lại hoàn toàn làm bại lộ hành tung của Chiến Đình Kiều.

Anh mang theo lời vô nghĩa tới rút dây động rừng, này không phải vỗ mông ngựa mà ở trên đùi sao?

Chiến Đình Kiều sắc mặt lập tức lạnh xuống, giật lấy tờ báo trong tay Chiến Vân Kỳ.

Nhìn thấy mặt Chiến Đình Kiều mây đen dày đặc, Chiến Vân Kỳ tức khắc có chút không rõ, “Chủ hai, chú.”

“Chuyện này chú sẽ xử lý.” Chiến Đình Kiều thanh âm lạnh tới cực điểm.

Lúc này, trong phòng Lục Diệp cũng nghe thấy động tĩnh ngoài cửa. Cô mang theo Bánh bao nhỏ đi ra, không rõ nguyên do mà nhìn hai người đứng ở cửa.

Nhưng khi vừa thấy Đại Boss, Lục Diệp không khỏi liền nghĩ tới cái hôn kia, cô liền đỏ mặt.

Tựa hồ cảm giác được không khí có chút xấu hổ, Lục Diệp cũng sợ Chiến Vân Kỳ sẽ nhìn ra manh mối, vì thế cô nhanh chóng điều chỉnh lại cảm xúc. Tay chống ở cửa, làm bộ không để ý hỏi: “Hai người làm gì ở đây vậy?”

Chiến Vân Kỳ vội vàng tận dụng mọi thứ nói: “Thím hai, thím có xem tin tức hôm nay chưa!”

“Có.” Đối với chuyện này, Lục Diệp ngược lại biểu hiện đến cực kỳ bình tĩnh.

Chiến Vân Kỳ không nghĩ tới, Lục Diệp thế nhưng một chút đều không tức giận. Kỳ thật trên báo chí, nội dung còn có thể xem được, nhưng trên diễn đàn có một vài bình luận. Đã có không ít người bắt đầu chửi mắng Lục Diệp.

Nói cô là hồ ly tinh, còn nói cô năm đó chính là dùng quy tắc ngầm đi lên.

Đồng thời, còn liên lụy đến việc của Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết.

Danh tiếng của Lục Diệp hiện tại đã xem như rất xấu rồi.

Nhưng Lục Diệp căn bản lại không để ý một chút nào. Cô thuận tay lấy tờ báo trong tay Đại Boss, rồi mới không chút để ý mà xếp lại.

“Thím hai, thím một chút phản ứng cũng không có? Chẳng lẽ thím không phải nên tức giận, sau đó liền chuẩn bị một cuộc họp báo rồi đem đám người đánh bạch bạch thật mạnh sao?”

Lục Diệp căn bản không nghĩ tới điều đó.

Hiện tại mở họp báo lúc này, cô nếu như thật sự có người bạn trai như vậy ra mặt làm sáng tỏ, bằng không cô nói cái gì đều sẽ không có người tin tưởng.

Biết rõ điểm này, Lục Diệp mới không có động tác dư thừa.

Cô hiện giờ làm cái gì cũng đều không được.

Bất quá suy xét đến Đại Boss đang tại đây, Lục Diệp ngược lại chỉ có thể thực uy khuất mà nói: “Tôi uy khuất muốn chết. Bọn họ, bọn họ cứ nhiên nói tôi như vậy! Được rồi, hai người không có việc gì thì đi nhanh đi, tôi muốn yên tĩnh một mình.”

Chiến Đình Kiều đứng ở bên người cô, cô luôn nhìn không được ánh mắt ngó về hướng Đại Boss.

“Thím hai, thím rõ ràng.”

“Còn không đi, tôi liền khóc à!”

“Được, được, được, cháu đi cháu đi.” Chiến Vân Kỳ bất đắc dĩ, nhưng anh như thế nào cũng không dám quyết định thay Chiến Đình Kiều.

Chiến Vân Kỳ cho rằng Chiến Đình Kiều sẽ dây dưa tại chỗ một hồi, nào biết đâu rằng Chiến Đình Kiều ném xuống một câu “Cô nghỉ ngơi cho tốt đi”, rồi cũng đi theo anh xuống lầu.

Không cần đi? Hiện tại chú nhỏ thực khủng bố có hay không?

Chú sẽ không đem việc của người khác đối với thím hai mà trút giận lên chính mình chứ?

Không thể nào? Hẳn là không thể nào?

Lúc xuống lầu, Chiến Văn Kỳ đã nghĩ đủ loại tình huống trong lòng. Lúc xuống dưới lầu, Chiến Đình Kiêu mới ngừng lại trước mặt anh, thanh âm lạnh lẽo bức người.

“Mang điện thoại của tất cả tòa soạn báo ở Hải Vân này đưa cho chú.”

“Chú không phải đích thân gọi điện thoại?” Chiến Văn Kỳ không khỏi có chút ngạc nhiên.

Anh đã sớm biết Chiến Đình Kiêu đối với Lục Diệp không bình thường, nhưng anh không nghĩ tới, lại không bình thường như thế!

“Ừm.”

Chiến Đình Kiêu gật gật đầu, sau đó cũng không hề nhiều lời gì.

Mấy ngày sau, phương hướng dư luận lập tức bắt đầu có chút không quá thích hợp —— Vốn dĩ tin tức chỉ là nói Lục Diệp là bị phú hào bao dưỡng, mấy ngày nay lại có người đưa ra ảnh chụp chung của cô cùng Hựu Hựu.

Trên tin tức nói, Lục Diệp có con riêng.

Nhưng lại đến mặt sau, thì lại đào bới ra ba của đứa trẻ.

Lục Diệp làm tỏ ở trong phòng xem tin tức, sau khi ăn cơm rồi thêm chút điểm tâm thì nhìn thấy tin tức vô nghĩa này. Nhưng lúc cô vui vẻ thoải mái kéo xuống lại nhìn thấy tin tức nhất phía dưới dán ảnh chụp của Chiến Đình Kiêu.

Hơn nữa không thể không nói, bức ảnh này của Đại Boss rất soái à.

Mà Lục Diệp không nghĩ tới chính là, đám phóng viên đó lại đào ra được ba của đứa nhỏ chính là Chiến Đình Kiêu.

Phốc! Lục Diệp thiếu chút nữa không bị chính nước miếng mình làm sặc chết.

Tấm ảnh chụp gương mặt Đại Boss trên di động kia gọi cảm cực kỳ.

Lục Diệp không thể không cảm thấy, đám phóng viên đó lá gan thật lớn a, cư nhiên dám giỡn với Đại Boss!

Mà lúc này, Chiến Đình Kiêu đã bước tới cửa phòng Lục Diệp.

Tin tức hôm nay, cơ hồ tất cả đều là bút tích của anh. Anh một mặt là muốn thay Lục Diệp làm sáng tỏ, mặt khác lại là muốn tuyên bố quyền sở hữu chính mình.

Mục đích hiện tại của anh đã đạt được, anh tự nhiên nhin không được nghĩ đến nhìn xem phản ứng của Lục Diệp rốt cuộc là như thế nào.

Khi tới cửa phòng cô, Chiến Đình Kiêu thể nhưng cũng không khỏi mà có chút khẩn trương.

Anh đẩy cửa vào, đi tới sau lưng Lục Diệp. Lúc này Lục Diệp cơ hồ còn không biết, cả người đều đắm chìm trong tin tức không thể hiểu.

Không bao lâu, cô thấy được một bóng dáng thon dài, trong lòng mới cả kinh, lập tức đứng dậy.

“Chiến, Chiến tiên sinh.” Lục Diệp lúc kinh lúc rống mà chào hỏi, “Chiến tiên sinh đột nhiên lại đây, là có việc gì sao?”

Anh kỳ thật chính là muốn đến xem xem phản ứng của Lục Diệp mà thôi, không nghĩ tới lại cô hoảng sợ.

Anh mở miệng, “Không có việc gì thì không thể tới sao?”

“Có thể, đương nhiên có thể……” Lục Diệp ngượng ngùng cười nói. Có thể không thể sao? Anh là ông chủ đương nhiên do anh định đoạt.

Lục Diệp nghĩ đến việc mình xem tin tức, tức khắc dâng lên một dự cảm không tốt.

Đại Boss tự nhiên không có khả năng vô duyên vô cớ chạy tới đây, chẳng lẽ…… Chẳng lẽ anh thấy được tin tức? Cho nên thấy cô cực kỳ không vừa mắt sao?

Này tuyệt đối là tới tìm phiền toái a!

Cô từ hôn còn không có xong đâu, hiện tại người khác lại đem cô cùng Đại Boss đặt cạnh nhau.

Nói như vậy, Đại Boss nhất định sẽ không không vui chứ?

Lục Diệp hít sâu một hơi, mở miệng hỏi, “Cái kia…… Chiến tiên sinh, tin tức hôm nay anh có thấy chưa?”

“Rồi.”

Lục Diệp vừa nghe, trong lòng nháy mắt như bị sét đánh.

Cô quả nhiên đoán không sai! Chiến Đình Kiều chính là tôi vì chuyện này!

“Kia..... Nếu không tôi sẽ mở hộp báo, chúng ta sẽ làm sáng tỏ chuyện này. À không, tự tôi là được, không cần làm phiền Chiến tiên sinh người.”

Lục Diệp trong lòng khẩn trương mà bất ổn.

Đám phóng viên này cái gì không viết, một hai phải đi viết Đại Boss sao?

Cho cô một cái đề khó như vậy!

Cô nếu là biết ai viết, nhất định không tha cho bọn họ!

Hừ!

Lục Diệp trong lòng ngạo kiều, lại không biết Đại Boss trước mắt sắc mặt đột nhiên trầm xuống.

Anh bỗng nhiên lại gần cô, thanh âm lạnh ngắt chất vấn nói: “Cô vội vã muốn phủ sạch mối quan hệ của chúng ta như vậy sao?”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Đồng đội heo

Lục Diệp không khỏi ngạc nhiên.

Chẳng lẽ cô nghĩ sai rồi sao?

Đại Boss căn bản là không phải ý này?

“Không có a, Chiến tiên sinh, anh anh minh thần võ như vậy có phải không, còn tôi chỉ là một tiểu minh tinh còn chưa tái xuất, tôi cột cùng anh như vậy, không tốt lắm đâu?”

“Có cái gì không tốt?”

“Ha hả, anh nói gì đều đối.....”

Lục Diệp chợt dạ cực kỳ.

Chiến Đình Kiều luôn cảm thấy chính mình ăn cái đỉnh mềm, trong lòng có chút bức bối.

“Việc về tin tức, tôi sẽ xử lý tốt.” Chiến Đình Kiều ném xuống những lời này liền bỏ đi.

Lục Diệp không khỏi hơi giật mình, trong lòng càng không hiểu rốt cuộc là cái quái quỷ gì!

Sau khi Chiến Đình Kiều rời đi liền lập tức gọi điện thoại kêu Chiến Vân Kỳ trở về.

Sau khi trải qua quan sát, anh cũng coi như là đã nhìn ra, Lục Diệp tựa hồ đối với “Kinh hĩ” của anh rất không vừa lòng. Trước kia, Chiến Đình Kiều loại chuyện này đều rất có chủ kiến, nhưng lúc này đây, anh bỗng nhiên lại muốn nghe xem ý kiến của Chiến Vân Kỳ.

Chiến Đình Kiều tuy rằng năng lực rất mạnh, cho dù chính bản thân anh đều không thể không thừa nhận kinh nghiệm cảm tình của mình cơ hồ bằng không, EQ càng thấp.

Hoặc là nói, lúc anh đối người khác, EQ rất cao, nhưng tới trước mặt Lục Diệp, thì có chút không biết đến tột cùng nên làm như thế nào với cô.

“Chú hai, như thế nào rồi!” Chiến Vân Kỳ tựa hồ nhìn ra khổ cảnh của Chiến Đình Kiều, về mặt không khỏi chờ mong mà đợi lệnh.

Chiến Vân Kỳ thường xuyên ra vào quán bar, đối với trường hợp này cũng coi như là một cao thủ tình trường. Đương nhiên, Đại Boss cao ngạo nếu không phải thật sự không biết phải đối với Lục Diệp làm sao bây giờ, cũng tuyệt đối không muốn gọi Chiến Vân Kỳ tới hỏi.

Anh nhìn thấy Chiến Vân Kỳ, có chút không biết mở miệng như thế nào.

Bộ dáng muốn nói rõ 621ai5 thôi kia của anh, cùng với bệnh tự kỷ của Hựu Hựu quả thực giống nhau như đúc!

Chiến Vân Kỳ lập tức liền hiểu, bưng tỉnh đại ngộ gật gật đầu, nói: “Chú hai, chú gọi con tôi là muốn biết đối đãi như thế nào với thím hai à?” Nói tới đây, Chiến Vân Kỳ càng là có chút kiêu ngạo.

Hắc hắc, tuy rằng việc quản lý công ty anh không quá thành thạo, nhưng đối phó thím hai, anh có rất nhiều biện pháp!

Chiến Vân Kỳ bỗng nhiên vỗ vỗ bộ ngực, dương cảm đặc ý mà giải thích nói: “Chú hai, hiện tại thím hai bị người ta nói như vậy, thím nhất định rất thương tâm! Hiện tại thím hai yêu cầu chính là gì! Còn không phải cần an ủi? Chú hai, chuyện này chú nghe con nói chuẩn không sai đâu, chú trước tiên kêu tòa soạn báo tất cả xin lỗi thím hai, sau đó lại thả lời nói ra ngoài, nói Thím hai là người chú coi trọng! Sau đó làm tốt hết thảy các việc phía sau, lại..... Hắc hắc.”

Sự tình kế tiếp, hẳn là không cần con đây tới dạy nữa rồi chứ?

“Thật sự có thể?” Chiến Đình Kiều nhướn mày, có chút không quá tin tưởng.

Chiến Vân Kỳ bỗng nhiên bảo đảm nói: “Đương nhiên! Chú không biết, con lúc trước trêu ghẹo cô gái chính là dùng chiêu thức ấy. Chú hai người căn bản là không hiểu con gái..... then thùng, cho nên chú nhất định phải cường thế một chút, nếu không thím hai cây hoa mắc cỡ này cả đời cũng sẽ không nở hoa.”

Chiến Đình Kiều chợt vừa nghe, cũng cảm thấy rất là có đạo lý.

“Chú hai, chú liền tin tưởng con đi, chú nếu ngại ngần, con làm việc này cho chú!”

Chiến Đình Kiều toàn bộ quá trình đều không nói chuyện, còn Chiến Vân Kỳ cho là anh chấp nhận. Sau khi hạ quyết tâm, bèn đi làm việc.

Chưa đến Nửa giờ, điện thoại Lục Diệp đã bị các nhà truyền thông lớn gọi tới đột ngột. Không chỉ như vậy, mọi người đều hướng về cô nhận lỗi cũng thôi đi, nhưng cách xưng hô vô cùng khách khí còn cực kỳ tinh xảo, như là trải qua quá trình suy nghĩ hoàn mỹ mới đưa ra kết luận.

“Chiến phu nhân! Xin lỗi, trước đây là chúng tôi có mắt không thấy Thái Sơn.”

“Chiến phu nhân, thật ngại quá, nếu sớm biết rằng người là Chiến phu nhân, chúng tôi nào dám đối với người như vậy a.”

“Chiến phu nhân, xin giờ cao đánh khẽ, giờ cao đánh khẽ.”

Một hồi tiếp một hồi điện thoại tức khắc như sóng triều dồn dập mà gọi tới, cái câu “Chiến phu nhân” thật sự khiến Lục Diệp căn bản sờ không hiểu gì.

Bởi vì Chiến Đình Kiều là ba của đứa nhỏ, phi phi, bởi vì người khác bối rối ra nói Chiến Đình Kiều là ba của đứa nhỏ, cô liền thành Chiến phu nhân sao?

Không thể nào, sự tình hẳn là không có đơn giản như vậy?

Lục Diệp nghĩ, tức khắc lưu lại chút suy tư. Cuối cùng nhật báo Quất Tử gọi điện thoại tới, Lục Diệp rút cuộc chặn phủ đầu, trực tiếp nói: “Xin chào, tôi không phải Chiến phu nhân.”

Phóng viên Nhật báo Quất Tử là người nữ, khi nhắc tới cái gọi là “Chiến tiên sinh”, tức khắc như hoa si vậy.

“Sao lại như thế? Trước đây Chiến tiên sinh đều nói qua với chúng tôi, nói người là phụ nữ của anh ta. Hơn nữa Chiến tiên sinh còn rất khí phách mà nói cho chúng tôi biết, bảo chúng tôi sau này nhìn thấy người đều phải đi đường vòng..... Không, phi phi phi, Chiến tiên sinh ý là, sau này gặp phải tin tức Chiến phu nhân người, đều phải dùng đầu óc rồi mới viết.”

Chẳng sợ cách điện thoại, Lục Diệp cũng có thể nghe ra được tiểu phóng viên này đối với kính ngưỡng “Chiến tiên sinh” quả thực giống như nước sông cuộn cuộn, liên miên không dứt!

Lục Diệp ngạc nhiên, truy vấn nói: “Là Chiến tiên sinh nào?”

“Chính là Chiến gia soái nhất ấy!”

Lục Diệp sửng sốt, nghĩ nghĩ, hỏi: “Chiến Đình Kiều?”

“Đúng đúng đúng, chính là anh ta! Chiến phu nhân, người cũng thật hạnh phúc!”

Lục Diệp tức khắc cắt đứt điện thoại.

Cô vội vàng mở tin tức ra, lập tức liền nhìn thấy tất cả tòa soạn đều nhất trí thay đổi. Các loại văn chương bắt đầu thù ghét các kiểu ân ái của Lục Diệp

cùng Chiến Đình Kiều, hai người là như thế nào quen biết nhau rồi hiểu nhau, cuối cùng tới giai đoạn chân ái.

Những bài viết đó, Lục Diệp xem đến muốn phun!

Đương nhiên, không chỉ một mình cô muốn phun, người trên diễn đàn cũng đã sớm bắt đầu “Phun” lên.

Một ít vốn là fans cứng của Lục Diệp, sau khi biết được việc này cũng không khỏi phản chiến tương hướng: “Tôi còn tưởng Diệp Từ là cô gái tốt, không ngờ cô ta bị phú hào bao dưỡng lại là sự thật!”

“Đúng đó, tuy rằng là Chiến Đình Kiều..... nhưng ánh mắt Diệp Từ thật đúng là không tệ.”

“Nhưng cô ta trước kia không phải có bạn trai rồi sao? Còn nói vì bạn trai mà lui về hậu kỳ, nguyên nhân thoái ảm thật sự là bởi vì bị bao dưỡng.....”

Diễn đàn không ít fans trước kia của Lục Diệp, nhưng sự tình tới tình trạng hiện nay này, bọn họ cũng có chút không cách nào nói chuyện thay cho Lục Diệp.

Hiện tại Chiến Đình Kiều tự mình thanh minh, ai còn dám nói chuyện này là giả?

Lục Diệp nhìn thấy mảy tin tức đó trên diễn đàn, tức khắc xù lông lên!

Như thế mà còn nhịn nữa thì sao chịu được!

Cô cảm di động, tức khắc xụ mặt sắc vọt vào thư phòng Chiến Đình Kiều.

Diệp Từ trước nay đều không phải loại người dễ dàng tức giận, cô đa số đều là hi hi ha ha cợt nhả, nhưng chuyện tới hiện giờ, cô thật sự nhịn không nổi nữa.

Bất kể Chiến Đình Kiều là ai?! Làm như thế, căn bản là muốn nhìn chính mình chết như thế nào!

Lục Diệp tức giận, nhưng cô tức giận trong khoảng thời gian này, thì người đã tới thư phòng Chiến Đình Kiều.

“Chiến Đình Kiều, anh ra đây cho tôi!”

Cô vừa mới tới cửa, nhịn không được mà rống lên.

Thật sự không có cách nào, Diệp Từ vẫn cứ vẫn là lúng túng. Cô hiện tại tuy rằng có giận, cho dù nhìn thấy gương mặt kia của Chiến Đình Kiều, cô nói không chừng phát không ra cục giận này.

Mà lúc này trong thư phòng, Lục Diệp tới, Chiến Vân Kỳ so với Chiến Đình Kiều vui vẻ hơn nhiều. Anh không khỏi chờ mong mà lôi kéo Chiến Đình Kiều nói: “Chú hai chú xem xem, con nói hữu dụng chứ?!”

Cảm giác được Chiến Đình Kiều trừng mắt liếc nhìn mình một cái, Chiến Vân Kỳ lập tức im tiếng. Anh nhỏ giọng chỉ chỉ bên ngoài, yếu ớt mà nói: “Kia Chú hai..... Con không làm bóng đèn hai người nữa. Chú nhớ rõ lời nói của con nha, nhất định phải.....”

Chiến Vân Kỳ ném xuống một cái ánh mắt “Chú hiểu mà” ánh mắt, lập tức rời đi.

Trước khi đi, còn hướng về phía Lục Diệp ném một ánh mắt mỉa người.

Lục Diệp đi vào thư phòng, hít sâu một hơi, thật sự nhịn không được hỏi tội.

“Chiến Đình Kiều, anh rốt cuộc muốn làm sao?!”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Công cụ làm ấm giường

Lục Diệp trong lòng đã có lấy dũng khí.

Này nhất định là trả thù! Không sai, tuyệt đối chính là trả thù!

Chiến Đình Kiều làm như thế, nói trắng ra chính là bôi đen mình!

Ừm, chính là như vậy.

Nếu cô lại không nói rõ ràng với Chiến Đình Kiều, anh ta nhất định sẽ còn tiếp tục trả thù mình.

Để kết thúc chuyện “Trương ái tương sát” như vậy, Lục Diệp quyết định hôm nay nói rõ ràng toàn bộ mọi chuyện.

Ừm, cũng chính là tiếp tục lần ngả bài trước.

“Tôi chính là muốn cho người khác biết, cô là người của tôi.” Không cần hoài nghi, những lời này cũng là giáo huấn của Chiến Vân Kỳ đồng đội heo kia.

Lục Diệp vừa nghe, tức khắc mặt liền đỏ lên. Cô lắp bắp lại cực kỳ khiếp sợ mà nói: “Anh... anh... anh, anh nói hươu nói vượn cái gì vậy, tôi như thế nào lại là người phụ nữ của anh?!”

“Cô nếu đã ký hợp đồng, vậy cô chính là người phụ nữ của tôi.”

Nếu đã mở ra đề tài, Chiến Đình Kiều tự nhiên rút cuộc không cố kỵ chỗ nào.

Đúng vậy, trong tay anh còn có một phần hợp đồng.

Lục Diệp nghe xong, nhanh chóng quyết định: “Tôi muốn hủy hợp đồng với anh!”

Trên hợp đồng viết rõ ràng, cô chỉ cần chăm sóc tốt Bánh bao nhỏ là được. Trên đó lại không viết, cô cũng cần phải hầu hạ chung.

Hơn nữa, Lục Diệp cô căn bản không phải người hầu!

“Không được.” Chiến Đình Kiều lạnh lùng mà nói: “Cô nên biết, trên hợp đồng không có ghi chú rõ điều khoản hủy hợp đồng.”

Lục Diệp kinh ngạc, trên khuôn mặt lạnh lùng nghịch thiên kia phải chăng có một tia cười xấu xa?

Nà nì, cô bị tính kế rồi.

“Vậy hơn nữa cái điều khoản kia.” Lục Diệp cơ hồ sắp điên rồi. Cô có thể cảm giác được, cô nếu tiếp tục ở lại nơi này, ngày tháng sau này quả thực như địa ngục.

Tuy rằng cô luyện tiếu Bánh bao nhỏ, nhưng..... nhưng..... cô có thể ở nơi khác lên nhìn Bánh bao nhỏ! Cùng nhau sống với Đại Boss xấu xa trước mắt này, đó là bất luận như thế nào đều không được!

“Thật cũng không phải không thể.” Chiến Đình Kiều đột nhiên chuyển lời, anh nhìn thấy trên mặt Lục Diệp buông lỏng một chút mừng thầm, liền lập tức trầm giọng nói: “Vậy cô bồi thường tiền vi phạm hợp đồng đi.”

“Tiền vi phạm hợp đồng? Bao nhiêu?”

Lục Diệp đã bắt đầu tính số tiền của mình, cô tích góp mấy năm nay, hơn nữa còn lợi nhuận sau này tái xuất nữa.

Nhiều đó tiền hẳn là vẫn đủ chứ?

Chỉ là.....

Mất nhiều hơn được a!

Cô tới Chiến gia chưa tới một tháng, cái khoản tiền lương kén xù kia còn chưa lãnh.

Nói cách khác, thịt tới tay thịt còn không ăn được, cô hiện tại phải nhờ ra cùng với xương cốt.

Quả thực không có thiên lý à!

“Một trăm triệu.” Chiến Đình Kiều đại não nhanh chóng tính qua con số chính xác.

Không sai, một trăm triệu con số này thực hợp lý. Số tiền này đã là con số mà Lục Diệp không có được, đồng thời lại là số tiền mà cô sau này có thể kiếm được.

Chỉ cần ——

Cô cùng Tinh Diệu ký hợp đồng, chỉ cần Tinh Diệu đem cô nâng lên thành siêu sao. Rồi làm việc không ngủ không nghỉ mấy tháng liền, hẳn là cũng có thể kiếm được?

Lục Diệp nghe thấy con số này, quả thực sắp điên rồi.

Cô 5 năm trước khi là ảnh hậu, thù lao đóng phim cũng mấy trăm ngàn mà thôi.

Chiến Đình Kiêu đưa ra con số này, tuyệt đối là cướp a!

“Tôi..... Tôi.....” Lục Diệp cắn chặt răng, cũng đã cơ hồ sắp nói không ra lời, “Kia, việc hủy hợp đồng, tôi đột nhiên cảm thấy như vậy hình như có chút không quá thỏa đáng à. Nếu không Đại Boss, anh để tôi từ suy nghĩ một chút?”

“Đương nhiên có thể, bất quá nếu muốn thêm điều khoản hủy hợp đồng, vậy cũng phải thêm điều khoản phục vụ.”

Phi phi phi! Còn hăng hái không?

Lục Diệp nhìn Chiến Đình Kiêu, trên mặt giả cười đã cứng không được. Nếu không phải cô được trời ưu ái cho kỹ thuật diễn xuất, e là giá trị nhan sắc cô cũng không cứu được nụ cười xấu hổ hiện tại của cô.

“Anh nói.....”

Lục Diệp thanh âm đều đã trở nên có chút hữu khí vô lực.

Cũng đúng, cô nào đấu lại Đại Boss chứ!

Sớm biết cô đừng nên tới! Hiện tại hay rồi, vừa mất phu nhân lại vừa thiệt quân!

Cô tốt xấu cũng là người có mỹ mạo cùng trí tuệ, như thế nào trước mặt Đại Boss bị hại đến xương cốt đều không còn?

Ừm, quả nhiên vô gian không thương.....

“Làm ấm giường cho tôi.” Chiến Đình Kiêu vẻ mặt không chút biểu tình mà nói.

Tiếng nói vừa dứt, bầu không khí tức khắc yên lặng ba giây.

Không sai, tuyệt đối là ba giây.

Giây đầu tiên, Lục Diệp tưởng mình nghe lầm. Giấy thứ hai, cô xác nhận chính mình không nghe lầm. Vì thế giây thứ ba, vừa vặn khiến cô đứng đứng lông.

“Cái gì?! Sao?!”

“Ngoại trừ phải chăm sóc Hựu Hựu ở ngoài, cô còn phải trở thành người phụ nữ của tôi. Nếu là người của tôi, vậy cô phải làm ấm giường cho tôi.” Chiến Đình Kiêu ngữ khí cực kỳ kiên quyết mà lại không thể nghi ngờ, “Nói cách khác, cô bồi thường một trăm triệu tiền vi phạm hợp đồng.”

Lục Diệp cả người đứng bất động tại chỗ.

Cô đột nhiên không biết nên nói như thế nào.

Cô đời này tất cả chỉ số thông minh đều không đủ dùng để đối phó được với phúc hắc Đại Boss.

Tạm dừng hồi lâu, Lục Diệp mới cương mặt hỏi, “Cái kia Đại Boss, có nên hữu nghị gì? Hoặc là thương lượng cho đường sống?”

“Không có.”

Này tuyệt đối là trả thù!

Từ khi cô lúc trước từ hôn anh, nói không chừng anh cũng đã lên kế hoạch trả thù này.

Ô ô ô, đáng thương Lục Diệp cô một đời anh danh, tới hôm nay thế nhưng cũng phải trở thành pháo hôi!

Trí thông minh của cô đâu?

Quả nhiên vô quyết dây có móng tay nhọn a.

Cô ngược người khác, tới trước mặt Chiến Đình Kiêu lại bị anh ngược.

Tuyệt đối không có thiên lý!

“Kia.....”

Lục Diệp còn muốn giãy giụa, nhưng Chiến Đình Kiêu, một cơ hội từ chối cũng đều không cho. Anh lập tức kéo cô qua, mang cô mang ra thư phòng.

Nà nì, này vẫn là ban ngày ban mặt a! Đại Boss rốt cuộc muốn làm gì?!

Lục Diệp thiếu chút nữa muốn kêu cứu mạng!

Nhưng Chiến Đình Kiều hoàn toàn hấp thu được tất cả chiến thuật cường thế do Chiến Vân Kỳ dạy, một đường đem Lục Diệp kéo cô vào trong phòng, sau đó đóng cửa lại.

Muốn làm gì đây? Ày? Đây là muốn làm gì?!

Chẳng lẽ cô hôm nay bị làm sao ở chỗ này!

Lục Diệp cả người đều cương đến không được, cô bỗng nhiên cảm giác được, sự giàu có hạn chế sức tưởng tượng phong phú của cô.....

Ý nghĩ của Đại Boss, thật sự không phải loại bình dân như cô có thể nghĩ thông.

“Cái kia Đại Boss, hiện tại vẫn là.....”

Hiện tại vẫn là ban ngày a! Bức màn đều mở ra a!

“Đừng nói chuyện.” Chiến Đình Kiều nói, tức khắc bá đạo mà đem Lục Diệp cả người đẩy ngã trên giường. Lục Diệp phản ứng nhanh chóng, lập tức liền dùng tay che ngực mình.

Chiến Đình Kiều không có động tác dư thừa, cũng không có giống ngày đó bị cưỡng hôn, mà nhanh chóng nằm ở bên người Lục Diệp.

Hai người chui vào trong chăn.

Chiến Đình Kiều đắp lại chăn cho Lục Diệp, nói: “Hiện giờ chính là thực tiễn một chút.”

Nà nì, loại chuyện này còn có cách nói thực tiễn hay sao?

Lục Diệp cả người nóng lên, cô rõ ràng chính là cá tính lãnh đạm, như thế nào hôm nay, bỗng nhiên toàn thân khô nóng lên?

Thực tiễn cái quý a!

Lục Diệp đang muốn đứng dậy, rồi lại bị Chiến Đình Kiều ấn xuống. Anh dựa vào bên người cô, chỉ là ôm, không dám có động tác nào khác.

Cô còn muốn giãy giụa, lập tức liền nghe được giọng nói khàn khàn của Chiến Đình Kiều: “Đừng nhúc nhích.”

Cô như thế nào có thể bất động chứ!

“Cái kia, tôi muốn đi WC.....”

Quả nhiên lúc này, đây vẫn là cách hữu dụng nhất.

“Nếu cô lại nói, tôi không dám được sẽ làm ra việc gì đối với cô.”

Lục Diệp vừa nghe xong, lập tức ngoan ngoãn nằm yên, thật là một chút cũng không dám động.

Cô cũng là sợ hãi, ngộ nhờ Chiến Đình Kiều thú tính quá độ, làm ra việc gì đối cô như lời nói, có thể không tốt lắm.....

Nghĩ đến đây, Lục Diệp cả người đều an phận cực kỳ.

Cô cứ như vậy không nhúc nhích mà nhìn trần nhà.

Qua thật lâu, lâu đến độ bả vai cô cơ hồ đều có chút tê rần, cô mới hơi chút giật giật.

Chiến Đình Kiều tay vẫn cứ ôm lấy eo cô, chỉ là anh đã ngủ bên cạnh rồi.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Đá xuống giường

Tầm mắt Lục Diệp không khỏi bị Chiến Đình Kiều hấp dẫn.

Không thể không nói, lúc ngủ Đại Boss thoạt nhìn giống như là phiên bản phóng to của Bánh bao nhỏ. Lục Diệp sờ dĩ nghĩ đến Bánh bao nhỏ, một mặt là bởi vì hai người là cha con, còn có một nguyên nhân nữa, chính là hiện tại Đại Boss thoạt nhìn giống như là một đứa nhỏ vô hại.

Không biết có phải vì liên quan tới vụ tai nạn xe cộ, mà lúc ngủ anh luôn có vài phần bất an.

Mặt nghiêng của Đại Boss vẫn là rất cường hãn, lông mi dài khê giật, thoạt nhìn có chút đáng yêu.

Đáng yêu?

Phi phi phi!

Lục Diệp cực kỳ trịnh trọng mà nói cho chính mình, cô tuyệt đối không thể bị gương mặt này của Chiến Đình Kiều làm cho mê hoặc!

Không sai, chính là mê hoặc.

Rõ ràng anh vừa mới còn phúc hắc như vậy mà dùng công phu sư tử ngoạn, muốn cô bồi thường tiền vi phạm hợp đồng với cái giá trên trời. Ừm, như vậy còn chưa tính đi, lại còn có ý bồi đen cô, muốn trả thù việc cô từ hôn 5 năm trước.

Hộp tất cả những việc này lại, đều không thể đáng yêu.

Lục Diệp nghĩ, trong lòng liền không khỏi mà có chút tức giận. Cô giật giật mình, lại cảm giác Chiến Đình Kiều như ôm cô ngủ rất say.

Cô không khỏi có chút đen tối như vậy, muốn “Trả thù” nho nhỏ một chút.

Lục Diệp trong lòng cười xấu xa, sau đó nhắm lại mắt, hung hăng một cước ——

đạp Đại Boss xuống.

Đại Boss nhanh chóng liền phản ứng lại tới bên cạnh giường liền tỉnh lại.

Anh đương nhiên biết Lục Diệp là cố ý, bất quá anh cũng không có ý truy cứu. Đối với Chiến Đình Kiều mà nói, kỳ thật như vậy cũng đã rất thỏa mãn.

Dù sao trước đây, anh vẫn luôn cho rằng anh tìm không thấy cô.....

Anh sửa sang lại một chút quần áo của mình, trầm giọng nói: “Tôi đi trước, cô từ từ nghỉ ngơi đi.”

Lục Diệp giả bộ ngủ.

Một lát sau, cô nghe được tiếng đóng cửa, vì thế mới thỉnh lĩnh từ trên giường xoay người ngồi dậy.

Câu nói kia của Đại Boss, nghe rất đen đối.

Giống như bọn họ hai người vừa mới xảy ra cái gì không bằng.

Lục Diệp trong lòng hoang mang, cô còn chưa điều chỉnh lại cảm xúc, Chiến Văn Kỳ đã âm thầm vào phòng Lục Diệp. Anh xoay người, dựa vào trên cửa, nặng nề mà thở dài phào một hơi nhẹ nhõm.

Lục Diệp đang muốn mở miệng, Chiến Văn Kỳ lại lập tức làm động tác im lặng.

Qua năm giây, Chiến Văn Kỳ vừa mới hưng phấn mà mở miệng, “Thím hai, như thế nào? Chú hai công lực không tồi chứ? Kích thích không? Có cảm giác đại chiến ba trăm hiệp hay không?”

Chiến Văn Kỳ nấp ở đây rất lâu, nhưng vẫn không dám tiến vào.

Nhưng anh thật sự nhịn không được tính bất quái của mình, tưởng tượng đến chú hai mình dùng chính kinh nghiệm mình để thực chiến, Chiến Văn Kỳ tức khắc cảm thấy, chẳng sợ mạo hiểm tính mạng, anh cũng muốn biết cái bất quái này a.

“Cái gì đều không có.”

“Sao có thể chứ!” Chiến Văn Kỳ ngắt ngang, vẻ mặt không tin, “Thím hai, thím nếu theo chú hai, chúng ta sau này chính là người một nhà. Người một nhà, có cái gì là tất phải giấu chứ? Chúng ta đều là người trưởng thành! Người trưởng thành ấy à, tất cả mọi người đều hiểu!”

Lục Diệp nhịn mà đem gối đầu đập cậu ta, lạnh lùng mà nói: “chú hai anh nào xem tôi trở thành người một nhà? Anh ta căn bản là muốn trả thù tôi!”

Câu “chú hai anh” như thế nào nghe ra giống như là “ba đứa nhỏ” vậy?

Chiến Vân Kỳ không khỏi mắt tròn trắng.

Anh xem như đã nhìn ra, Lục Diệp rụt rè, đã làm mà như không làm rõ ràng là đang giả bộ mà.

“Thím hai, thím ở trước mặt chú hai thẹn thùng không quan trọng, không cần như vậy với cháu đâu. Thím yên tâm, cháu tuyệt đối sẽ không nói với chú hai! Thím nói mau đi, kỹ thuật chú hai như thế nào?”

Lục Diệp cơ hồ sắp ngất đi rồi.

“Tôi không có nói giỡn với cậu, Chiến Đình Kiều căn bản là trả thù tôi.” Lục Diệp không khỏi đem tất cả sự tình của mình ngày hôm nay, nghe điện thoại linh tinh ra nói “Cậu xem, anh ta bôi đen tôi như vậy, như thế nào còn không phải trả thù?”

Chiến Vân Kỳ nghe xong Lục Diệp nói, tức khắc lông mày nhíu lại.

Làm nửa ngày, anh lại đưa ra chủ ý bậy cho chú hai mình.

“Thím hai, thím nhầm rồi. Kỳ thật chuyện này là cháu đề nghị chú hai làm.” Chiến Vân Kỳ có chút ngượng ngùng mà nói, “Cháu không nghĩ tới thím lại nghĩ tới phương diện, lúc chú hai tới hỏi cháu, thật sự chỉ muốn giúp thím! Thím hai, thím hiểu lầm chú hai rồi!”

Lục Diệp không khỏi ngẩn người ra.

Cô thật sự hiểu lầm Chiến Đình Kiều?

Chẳng lẽ lý do thoái thác này không phải Chiến Vân Kỳ giúp người thân mình nói chuyện sao?

“Cậu xác định?”

“Cháu đương nhiên xác định, thím ngẫm lại xem đám phóng viên tòa soạn đó gọi điện cho thím, không phải cúi đầu cúi người thành khẩn xin lỗi. Còn bạn bè trên mạng thì nói những lời này lời nọ, cũng không phải chú hai có thể không chế được sao! Bất quá thím yên tâm, nếu thím hai để ý, chú hai đến lúc đó nhất định sẽ mua thủy quân cho thím!”

“Không cần không cần.”

Nghe những lời này, Lục Diệp không khỏi có chút tự trách mình.

Cô thật sự là hiểu lầm Đại Boss.

“Tôi biết rồi, tôi sẽ tìm cơ hội xin lỗi anh ta.”

Tuy rằng Đại Boss thực sự rất xấu xa, nhưng việc nào ra việc đó, chuyện này cũng do Lục Diệp sai.

Cô sai, chính cô sẽ nhận.

“Vậy thím nói với cháu xem, hai người rốt cuộc chuyện như thế nào.”

“Tôi với anh ta thật sự cái gì cũng không có, cậu mau đi đi, nếu không tôi liền nói cho Chiến Đình Kiều cậu có mưu đồ gây rối với tôi!”

Lục Diệp đã bắt đầu không kiên nhẫn mà đuổi người.

Vốn dĩ Chiến Vân Kỳ còn có chút không chịu đi, nghe được nửa câu sau của Lục Diệp, tức khắc đến bóng người cũng không còn.

Chờ anh ta đi rồi, Lục Diệp mới phục hồi tinh thần lại.

Đến tối, Lục Diệp vẫn không tìm được cơ hội xin lỗi Đại Boss. cô tới phòng Bánh bao nhỏ, sau khi dỗ nhóc ngủ thì trở về phòng nghỉ ngơi.

Cô nằm xuống mơ mơ màng màng mà ngủ, bỗng nhiên cảm giác được có người chui vào trong chăn mình.

Lục Diệp trong lòng kinh hãi, lại tức khắc đối diện một đôi mắt đen nhánh.

“Chiến Đình Kiều?”

Chiến Đình Kiều không nói gì, thừa lúc Lục Diệp thả lỏng, cả người chui vào trong chăn. Sau đó hay tay chặt chẽ giữ lấy eo cô, dùng sức vừa phải không làm Lục Diệp cảm thấy khó chịu, rồi lại đem cô cuốn lấy.

“Anh làm gì vậy?! Buông tay.”

Lục Diệp lăm bầm một tiếng, lại như thế nào cũng không gỡ tay Chiến Đình Kiều ra được.

Anh từ khi tiến vào một câu cũng không nói, nhưng lại cực kỳ cố chấp mà ôm cô.

Lục Diệp một bên gãy gối, một bên có chút ngượng ngùng mà xin lỗi: “Kỳ thật. Tôi hôm nay hiểu lầm anh. Thực xin lỗi, tôi không biết anh là vì muốn tốt cho tôi, tôi còn tưởng rằng anh nói với truyền thông như vậy, là muốn cố ý bôi đen tôi. Cho nên. Cho nên chúng ta có thể hay không đừng thêm điều khoản hủy hợp đồng, cũng đừng thêm cái khoản phục vụ kia?”

Cô đang dùng khẩu khí tốt nhất để cùng anh thương lượng, nhưng Chiến Đình Kiều bên kia lại vẫn cứ không có chút phản ứng nào.

Cô liền cảm giác được có chút không thích hợp, quay người lại mới cảm giác được Đại Boss cả người nóng lên.

“Chiến Đình Kiều, anh xảy ra chuyện gì vậy?” Lục Diệp không khỏi có chút hoảng hốt. Đại Boss nếu là xảy ra chuyện, cô có thể trở thành người hiểm nghi lớn nhất không?

Này tuyệt đối sẽ là như vậy!

Nhưng hiện tại cô vẫn là lo lắng cho tình trạng của Chiến Đình Kiều, vì thế, cô giờ tay sờ sờ trán anh.

Quả nhiên, Chiến Đình Kiều phát sốt.

Lục Diệp không khỏi khẩn trương nói: “Chiến Đình Kiều, anh sốt rồi, anh buông tay ra trước, tôi đi lấy khăn đắp cho anh.”

Cô vừa mới động, Chiến Đình Kiều lại dùng sức hơn.

Anh trầm giọng nói: “Đừng nhúc nhích.”

“Là anh đang bệnh đó.”

“Không có gì, cô cho tôi ôm một chút là được rồi. Đừng quên, cô hiện giờ là người phụ nữ của tôi.”

Lục Diệp lông mày nheo lại, cười lạnh nói: “Là người phụ nữ làm ấm giường cho anh chứ.”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Làm trầm trọng thêm

Chiến Đình Kiều hừ nhẹ một tiếng, không nói gì.

Cả người anh nóng muốn chết, Lục Diệp nào còn dám lộn xộn? Cho dù anh không hạ nhiệt, hẳn là cũng không tốt lắm đâu?

Lục Diệp trong lòng tức khắc có chút lo lắng.

“Chiến Đình Kiều, hay là anh để tôi đứng lên, tôi đảm bảo không đi, sẽ lấy khăn cho anh.”

Chiến Đình Kiều lạnh giọng nói: “Không cần.”

“Nhưng anh như vậy.”

“Cô thật sự muốn đi?”

Đôi mắt đen nhánh trong bóng đêm, Lục Diệp dùng sức gật gật đầu.

Này nếu là Đại Boss bệnh nặng ở bên người cô, đến lúc đó chuyện này khẳng định sẽ đẩy hết lên đầu cô. Sau khi đưa tin, không chừng lại nói cô hồng nhan họa thủy!

Lục Diệp không ngừng mà tìm các cơ không hề có sức thuyết phục, có thể chính cô cũng không biết, thật ra chính mình là đang rất lo lắng cho tình trạng hiện tại của Chiến Đình Kiều mà thôi.

“Em hôn anh một cái, anh sẽ để em đi.”

“.” Thanh âm Lục Diệp tức khắc lạnh xuống, “Nga, kia sốt chết anh đi.”

Sốt đến ngu người, tiền vi phạm hợp đồng cũng không cần trả, như vậy thật tốt?

“Em yên tâm, anh đã sớm mời luật sư. Anh và em ở bên nhau trong khoảng thời gian này, nếu anh xảy ra chuyện, em sẽ là Chiến phu nhân kế thừa Chiến gia.”

“!!!”

Lục Diệp cả người khiếp sợ cực kỳ.

Này cái gì vậy? Hậu sự? Phi phi phi! Sao lại là hậu sự?

“Chiến Đình Kiều, anh sao lại làm như vậy.....”

“5 năm trước em nên gả cho anh.” Chiến Đình Kiều trầm giọng nói: “Cho nên hiện tại, cũng chỉ là thực hiện nghĩa vụ lúc trước mà thôi.”

Mặc dù trước khi gặp mặt Lục Diệp, anh căn bản không biết người con gái phải kết hôn với mình 5 năm trước chính là cô.

Cọc hôn ước kia đối với Chiến Đình Kiều mà nói kỳ thật không có ý nghĩa lớn gì, nhưng lần này gặp lại Lục Diệp, lại mặc định giao cho hết thảy.

“Cho dù 5 năm trước tôi đều đã.....” Lục Diệp nói tới đây, lập tức thông minh mà dừng lại. Không được không được, cô suýt chút nữa đã nhắc lại quá khứ! Cô nếu nói ra câu nói kia, đến lúc đó thật đúng là cái hay không nói, lại nói cái dở, “Ài, chuyện cũ không cần nhắc lại!”

Chiến Đình Kiều gật đầu, nói: “Được, chúng ta không đề cập tới.”

Một vòng này, đề tài lại quay trở lại.

“Vậy anh giờ còn muốn để tôi rời giường chăm sóc anh?”

Chiến Đình Kiều không muốn làm phiền Lục Diệp, anh thích Diệp Tử, cảm thấy Diệp Tử hẳn là bị chính mình chờ che trong lòng bàn tay. Một khi đã như vậy, kia lại như thế nào có thể để cô đi làm những chuyện lung tung rối loạn chướng khí mù mịt?

Thanh âm lạnh lùng của anh từ chối: “Không cần, em chỉ cần làm ấm giường cho anh là được, anh có hơi lạnh.”

Lục Diệp không khỏi bắt đầu hoài nghi, Chiến Đình Kiều là cố ý.....

Cô chỉ có thể nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng anh, như là đồ Bánh bao nhỏ ngủ vậy.

Cũng không biết qua bao lâu, Lục Diệp cũng không khỏi buồn ngủ rồi.

Sáng sớm hôm sau, Chiến Đình Kiều đã không ở bên người.

Nhìn thấy dấu vết khăn trải giường bên cạnh mình, Lục Diệp cũng không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Như vậy thoạt nhìn, Chiến Đình Kiều hẳn là không có việc gì.

Cô tiếp tục mỗi ngày nên làm gì, vốn tưởng rằng việc Chiến Đình Kiều gọi là “Ấm giường” chỉ là nhất thời hứng thú mà thôi. Không nghĩ tới vào lúc ban đêm, lúc Lục Diệp cơ hồ mơ mơ màng màng ngủ, trong chăn lại không thể hiểu được ở đâu lại chui vào một thân ảnh thon dài.

“Chiến Đình Kiều..... Anh không có giường sao?!”

Lục Diệp quả thực cực kỳ không lời nào nói được!

“Anh chưa hết sốt, trong chăn lạnh.”

Lục Diệp lập tức duỗi tay ra sờ trán anh, sau đó lại sờ sờ trán mình.

Không có việc gì a, hạ sốt rồi a.

Nhưng cảm giác được lúc đôi tay đang qua lại tự do trên người mình, Lục Diệp cảm thấy được có chút không thích hợp.

Đại Boss hôm nay căn bản là đang giả bệnh!

Dựa vào đâu anh ta lại còn muốn ăn đậu hủ của mình!

Lục Diệp đập đập chân, ý đồ đá anh xuống giường. Nhưng sức cô sức làm sao là đối thủ của Chiến Đình Kiều? Vài lần, anh căn bản không chút sút mẻ gì.

Như vậy còn không tính, môi anh lại như cảnh cáo mà dừng lại trên trán cô.

“Em nếu lại lộn xộn, anh sẽ cưỡng hôn em”

Lục Diệp quả nhiên không dám lại lộn xộn.

Ô ô ô, cô muốn từ chức, cô muốn về nhà.

“Chiến Đình Kiều, tôi ngày mai có việc muốn đi ra ngoài.”

“Đi ra ngoài một giờ, tiền vi phạm hợp đồng thêm một trăm ngàn.”

Nima? Đây là hắc thương sao?

“Tôi thật sự có việc quan trọng! Tuyệt đối quan trọng!” Lục Diệp không khỏi nóng nảy.

Cô lúc trước như thế nào mắt bị mù cộng thêm tâm hồn tham tiền, mà lại ký khế ước bán mình như vậy. Hiện tại thì tốt rồi? Hoàn toàn cười lên lưng cọt khó leo xuống, cô muốn làm cái gì đều không thể, giống như duy nhất còn lại một con đường chính là làm ấm giường cho Chiến Đình Kiều.

Không được, cô mới không cần, cô còn muốn tái xuất à.

“Em có việc chính đáng hay không, anh rất rõ ràng.”

Một câu Chiến Đình Kiều, tức khắc cơ hồ đem Lục Diệp nhốt đánh vào từ hình.

Này hán đều biết?! Không thể à? Không tồn tại?

“Kia ngộ nhờ anh làm thì sao?”

“Dù sao ngày mai em nhất định không có việc đứng đắn gì.” Cho dù có, phỏng chừng cũng là đi gặp Bạch Dã Đồng. Nhưng hán không được!

“.....”

Lục Diệp vô lời.

Tối buổi tối ngày thứ ba, Đại Boss lại trộm sờ soạng vào được. Lục Diệp đã sớm tập mãi thành thói quen, động cũng không muốn động, lời nói cũng không muốn nói. Cả người như là một bãi bùn lầy mà nằm, tùy ý Đại Boss muốn làm gì thì làm đi. Dù sao Đại Boss cũng không làm ra chuyện gì quá đáng, cho nên Lục Diệp cũng cơ bản từ bỏ trị liệu, à nhầm, từ bỏ giấy giả.

Nhưng không được, cô không thể vẫn luôn mặc kệ chuyện này cứ tiếp tục như vậy!

Sau khi hạ quyết tâm, Lục Diệp cũng không khỏi suy nghĩ biện pháp.

Buổi chiều, cô đặc biệt đến thư phòng Đại Boss, nộp lên một phần đơn xin.

Đúng! Cô đến đây bồi dưỡng tâm phúc mình —— mà người được chọn tốt nhất chính là Chiến Văn Kỳ!

Tục ngữ nói không sai, biết người biết ta trăm trận trăm thắng. Cô nếu có thể tiếp xúc với Chiến Văn Kỳ, rồi mới hiểu rõ nhược điểm của Đại Boss, rồi mới..... cô nói không chừng có thể trở mình!

Nhưng cách liên hệ với Chiến Văn Kỳ cô không có, hơn nữa trưởng tôn thiếu gia Chiến gia này lại thường xuyên xuất quỷ nhập thần, bởi vậy Lục Diệp cũng có chút không rõ.

Cô đứng ở trước mặt Chiến Đình Kiều, đang chờ đợi anh hồi đáp.

Nhưng Đại Boss lại là hơi hơi gật đầu, nhúu mày hỏi: “Em muốn thăng nhóc đó làm gì?”

“Chân sai vật a, tôi muốn mua đồ trang điểm, muốn shopping! Chiến Đình Kiều, anh đã không thể trách tôi được à, tôi đã sớm nói với anh hôm nay tôi có việc đứng đắn muốn đi ra ngoài, anh lại cứ muốn trừ tiền tôi.”

Hừ, dù sao cô chính là lấy cớ!

“Anh sẽ bảo trợ lý đi mua cho em”

“Trợ lý anh làm sao biết tôi dùng nhãn hiệu gì?”

“Vậy mỗi loại mua một cái.”

Lục Diệp không khỏi chấn kinh.

Cô chính là muốn tìm Chiến Vân Kỳ, có khó như vậy sao?

Tựa hồ nhìn ra suy nghĩ cô, Đại Boss bỗng nhiên ngừng đầu, hướng về phía cô cười xấu xa, “Anh có kiến nghị không tề, trên hợp đồng hẳn là còn muốn lại thêm điều khoản —— không được gặp người đàn ông khác ngoài anh và Hựu Hựu, nếu không tiền vì phạm hợp đồng tiếp tục tăng lên.”

Lục Diệp khóe miệng run rẩy.

Có thể như vậy luôn sao?

Đến mức này sao? Hở? Được sao?

Như nhìn ra cô không biết nói gì, Chiến Đình Kiêu lại bổ sung thêm một câu: “Hựu Hựu không thích gặp người lạ.”

Nhưng sự giàu có lại một lần hạn chế sức tưởng tượng của Lục Diệp, cô thật sự không nghĩ tới chính là, cô ngay cả mặt trợ lý cũng không thấy.

Cô muốn vài thứ kia, thật đúng là mỗi thứ một cái. Thậm chí ngay cả thứ này, đều là Chiến Đình Kiêu buổi tối mang vào phòng.

Lục Diệp là thật sự cơ hồ té xỉu, dù sao bất luận như thế nào, cô hiện tại đã thấy nhưng không thể trách.

Chỉ là cô có một kế hoạch tốt, ngày tháng như thế này khi nào mới có thể kết thúc.....

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Tra nam dây dưa

Mấy ngày sau, Chiến Đình Kiêu lá gan càng lúc càng lớn, cũng giống như anh đối với Lục Diệp cũng càng ngày càng tốt, càng ngày càng ôn nhu.

Lục Diệp dần dần cảm thấy..... Chính mình thiếu chút nữa ngã vào “hương vị ôn nhu” của Chiến Đình Kiêu.

“Phu nhân, đây là buổi tối tiên sinh chuẩn bị cho người.”

“Phu nhân, tiên sinh nói người thích ăn điểm tâm ngọt nhà này, cho nên cố ý dặn dò chuẩn bị.”

“Phu nhân, tiên sinh nói trước đây mang đồ đặc người toàn bộ bỏ đi, đây là tiên sinh bồi thường.”

“Phu nhân, đây là quần áo tiên sinh mua cho người.”

Lục Diệp nhìn hầu gái Chiến gia công việc lu bù lên, trong lòng không khỏi bắt đầu kích động lên.

Chiến Đình Kiêu chuẩn bị cho cô đều là đồ vật tốt nhất, hơn nữa không thể không nói, mấy thứ này cơ bản tất cả đều là những thứ Lục Diệp rất thích.

Cô không khỏi nghĩ tới Đại Boss khuôn mặt ngàn năm băng sơn kia nhưng thật ra lại rất có tâm tư.

“Đồ vật để đó, các người có thể đi ra ngoài.” Lục Diệp nghiêm mặt nói.

Mấy người hầu gái vừa mới đi ra ngoài, Lục Diệp tức khắc hưng phấn lên. Cô đảo một lượt từng bao lớn bao nhỏ đồ vật trong phòng, thiếu chút nữa hoan hô lên.

Bên này, chính là đồ ngọt Vinh Ký cô thích nhất, cô ngày thường rất ít ăn, bởi vì đồ ngọt tiệm này phải xếp hàng, Đại Boss lại đưa qua cho cô!

Còn có bên kia quần áo, tất cả đều là hiệu cô thích nhất!

Chiến Đình Kiêu một hơi liền mua cho cô cả tủ quần áo, mà những cái đó tất cả đều là mẫu mới nhất năm nay và số lượng giới hạn!

Lục Diệp quả thực, cô cảm giác cả người đều như đang nằm mơ!

Những quần áo đó, trước kia cô đều luyến tiếc mua.....

Lục Diệp nhìn thấy một đống lớn đồ vật trong phòng mình, trong lòng không khỏi bắt đầu do dự. Cô nhìn ra được, tuy rằng nhiều tiền này đối Chiến Đình Kiêu không tính là gì, nhưng anh ta có thể biết được sở thích của mình, hẳn là cũng không tốn ít tâm tư.

Này nếu đổi lại là cô gái khác, hẳn đã sớm bị Chiến Đình Kiêu “Bắt được” rồi?

Nhưng may mắn, hừ hừ! Cô đã sớm biết Chiến Đình Kiều biết việc mình từ chối.

Anh làm như thế, nhất định là muốn dả kích trả thù mình, sau đó lại đem mình hung hăng vứt đi!

Xi, Lục Diệp cô mới sẽ không bị mắc mưu đâu.

Cô sửa sang lại một chút đồ vật, điện thoại đột nhiên vang lên liên tục. Lục Diệp nhìn thoáng qua màn hình, nhanh chóng thấy được tên của Giang Văn Thắng.

Giang Văn Thắng?

Hắn còn gọi điện thoại cho mình làm gì?

Lục Diệp tiếp điện thoại, làm bộ dường như không có việc gì lười nhác mà mở miệng: “Alo? Văn Thắng, anh tìm em có việc gì à?”

Giang Văn Thắng đã thật lâu không có nhìn thấy Lục Diệp, hắn vốn tưởng rằng, mình nhìn thấy những cái tin tức sẽ tức giận. Không ngờ được mới nghe thấy thanh âm Lục Diệp, hắn liền phát giác mình đang nhớ cô!

“Diệp Tử, anh rất cuộc gặp được em!” Giang Văn Thắng chính mình đều có chút cảm động, “Anh có rất nhiều chuyện muốn nói với em”

“Văn Thắng, tuy em đồng ý với anh tái xuất, nhưng em.....”

“Không cần nói nhiều, em không cần phải nói gì, anh hiểu mà! Người khác đều nói em cùng Chiến Đình Kiều ở bên nhau, nhưng em không biết, anh căn bản là không tin lời bọn họ! Diệp Tử, có phải Chiến Đình Kiều ép em không? Em yên tâm, chỉ cần có anh đây, không ai có thể khi dễ em”

Nghe xong Giang Văn Thắng nói, Lục Diệp thiếu chút nữa cười ra tiếng.

“Văn Thắng, kỳ thật em.....”

“Không có việc gì, anh hiểu em, em hiện tại ở đâu! Anh lập tức tới tìm em!” Giang Văn Thắng giọng nói bên trong vài phần cấp bách, “Diệp Tử, anh biết trong khoảng thời gian này chúng ta giống như cảm tình có chút lạnh nhạt, chúng ta ra gặp từ từ nói chuyện được không?”

Nói cái gì? Còn có cái gì để nói?

“Văn Thắng, anh đều cùng Lăng Tuyết như vậy..... Em cố gắng muốn mình không tin, nhưng em phát hiện, em căn bản là làm không được!”

Nếu diễn tình cảm với Giang Văn Thắng, như vậy Lục Diệp cũng chỉ còn cách phối hợp với hắn thôi!

Hắn đến bây giờ còn chưa từ bỏ ý định, còn muốn dây dưa mình, còn không phải là thích vượt giới hạn sao?

Cho nên Lục Diệp quyết định, cô nhất định phải thành toàn hắn!

Nghĩ vậy, Lục Diệp thuận tiện tức đáp ứng nói: “Được, em tới gặp anh liền. Văn Thắng anh không biết đâu, trong khoảng thời gian này anh không ở đây, em cũng có chút nhớ anh.....”

“Được, chúng ta gặp nhau ở đâu?”

“Ồ..... Nơi chúng ta trước kia hay hẹn đi.”

Sau khi hẹn xong, Lục Diệp liền ngắt điện thoại. Cô vừa mới ngắt điện thoại, Bánh bao nhỏ liền vọt vào. Nhóc tựa hồ có dự cảm Lục Diệp muốn đi ra ngoài, lập tức gắt gao mà ôm Lục Diệp.

Không thể không nói, từ khi cô vào ở Chiến gia, Bánh bao nhỏ tựa hồ đối cô càng ngày càng y lại.....

Loại này y lại, tựa như tới rồi khó mà tách ra.

“Bánh bao nhỏ con hãy nghe cho kỹ, chút nữa cô muốn đi xử lý việc hai con cún cô nuôi. Nếu con hy vọng cô trở về, nhất định phải yểm trợ cho cô, đừng để cho ba ba con biết chuyện này!”

Lục Diệp trong lòng có chút chột dạ.

Mấy ngày liền, Chiến Đình Kiều đột nhiên quật khởi bá đạo tới xem, nếu cô đi ra ngoài gặp Giang Văn Thắng, cũng không biết Đại Boss sẽ làm ra việc gì.

Cho nên, cô cần phải bảo mật tốt bí mật.

Hừ, Giang Văn Thắng hiện tại còn lì lợm la liếm, cô nhất định phải giáo huấn hắn một trận!

Nghĩ vượt giới hạn là không sai, cô khiến cho hần sáng mất ra!

Bánh bao nhỏ tuy rằng có chút không hiểu Lục Diệp đang nói gì, nhưng vẫn là nghe lời nói gật gật đầu.

Mấy ngày nay Bánh bao nhỏ cũng có chút ghen với Chiến Đình Kiều, từ sau khi Chiến Đình Kiều cường thế, buổi tối mỗi ngày đều cùng Lục Diệp ở bên nhau. Thời gian dành cho nhóc không còn toàn bộ nữa!

Không thể không nói, Bánh bao nhỏ cũng rất có tính chiếm hữu!

Ở điểm này, nhóc cơ hồ được di truyền từ tính sở hữu tình cảm bá đạo của Chiến Đình Kiều.

Nhưng so với ở cùng người đàn ông khác, Bánh bao nhỏ đương nhiên vẫn là càng hy vọng Diệp Từ ở cùng ba ba.

Nhóc gật gật đầu, rồi lại nhìn Diệp Từ, đôi mắt to đen lúng liếng không ngừng chuyển động.

Như là đang hỏi: “Hừu Hừu có thể đi cùng hay không?”

Lục Diệp nhìn nửa ngày, cũng không thể nhìn hiểu Bánh bao nhỏ đang nói gì. Cô không khỏi nghi hoặc hỏi: “Con nói gì?”

Bánh bao nhỏ bắt lấy Lục Diệp, chỉ chỉ ngoài cửa sổ.

“Con muốn đi xem Teddy cô nuôi đúng không? Không được, trẻ con không thể đi!”

Hừu Hừu cúi đầu, trên mặt tức khắc dâng lên một trận tràn đầy mất mát.

Không được, nhóc phải nói với ba ba, nhóc cũng muốn nuôi Teddy!

Lục Diệp đương nhiên không biết thế giới nội tâm Bánh bao nhỏ, cô không nhanh không chậm mà bắt đầu sửa sang lại chính mình —— Thời gian cô hẹn với Giang Văn Thắng, nhưng cô căn bản là không chuẩn bị đến sớm, tuy rằng cô vốn dĩ cũng sẽ không đến sớm như vậy.

Cô chính là muốn Giang Văn Thắng chờ cô!

Hơn nữa nếu cùng Giang Văn Thắng đi ra ngoài, Lục Diệp cũng không tính mặc quần áo mới mua đó, thậm chí trang điểm cô cũng lười trang điểm.

Lục Lăng Tuyết không ở đó, cô “câu dẫn” Giang Văn Thắng cũng không có ý nghĩa gì.

Vì thế Lục Diệp buông trong tay sự tình, cùng Bánh bao nhỏ đi chơi.

Dù sao Bánh bao nhỏ thực sự mất mát, cô cũng xác thực hẳn là tận lực thỏa mãn nhóc.

Lục Diệp cơ hồ cùng Bánh bao nhỏ chơi cả buổi chiều, chờ đến Giang Văn Thắng thật sự không kiên nhẫn, gọi điện thoại thúc giục, cô vừa mới không nhanh không chậm mà ra cửa.

Cô đã lên kế hoạch hết thảy, tối nay, cô rút cuộc lại có thể ngược tra nam!

Sau khi tới tiệm đã hẹn với Giang Văn Thắng, Lục Diệp vừa mới từ tốc độ tản bộ chuyển sang bước nhanh hơn. Cô bước vào tiệm, vừa vào trong, liền về mặt xin lỗi mà nói: “Văn Thắng, thật là xin lỗi a, em không nghĩ tới bị tắc đường như vậy!”

Giang Văn Thắng xấu hổ mà cười cười, nói: “Không có việc gì.”

Kẹt xe có thể cả một buổi chiều sao?!

Cho dù nhìn Lục Diệp về mặt vô hại mà lại nôn nóng kia, Giang Văn Thắng tức giận tức khắc lại đè ép trở xuống.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Yêu cầu

Sau khi Lục Diệp ngồi xuống, Giang Văn Thắng liền hiện lên khuôn mặt thâm tình.

“Diệp Từ, anh biết trước đây là anh xem nhẹ em, thực xin lỗi, chúng ta…… Chúng ta còn có thể tiếp tục ở bên nhau không?”

Giang Văn Thắng không khỏi cúi đầu.

Dáng vẻ này của hắn, không khỏi làm cho Lục Diệp nhớ tới lúc trước.

Năm đó, hắn chính là bộ dáng tự ti, không tự tin như vậy, mới khiến cho Diệp Tử đối với hắn này sinh đồng cảm cùng một số mặt tình cảm khác. Cô biết Giang Văn Thắng kỳ thật vẫn luôn không có tự tin gì, nhưng ngay lúc đó hắn lại rất có tài hoa. Hơn nữa hắn rõ ràng không tin chính mình như vậy, lại có thể dũng cảm mà theo đuổi Diệp Tử.

Chính là bởi vì vậy mới đã động đến cô.

Hiện tại nhìn thấy bộ dáng của hắn, Lục Diệp cũng không khỏi nhớ lại sự tình trước kia. Chính là càng nghĩ cô càng cảm thấy tức giận.

Năm đó cô vì cổ vũ Giang Văn Thắng, vì làm hắn càng có tự tin, cô vẫn luôn nỗ lực làm rất nhiều việc. Cô cùng hắn mở công ty, lại còn cho hắn rất nhiều thứ khiến hắn có thể tự tin.

Kết quả.....

Hắn năm đó lại chuốc say mình, đưa cho một người đàn ông xa lạ ngủ cùng?!

Như thế mà còn nhịn được thì còn có gì không nhịn được nữa!

Chuyện này Lục Diệp vẫn chưa có trả thù đâu, không nghĩ tới Giang Văn Thắng hiện tại lại tự dẫn xác tới cửa!

“Văn Thắng, chúng ta không phải còn chưa chia tay sao? Chẳng lẽ, anh?”

“Không có không có, như thế nào sẽ chứ! Anh do nhìn thấy tin tức gần đây, cho rằng em đã thay lòng.”

“Văn Thắng, anh biết, em yêu anh nhiều năm như vậy, vì anh trả giá nhiều năm như vậy. Em sao có thể nói thay lòng đổi dạ liền thay lòng đổi dạ, đúng không?”

Nôn.....

Vừa nói đến đây..... Chính cô đều bội phục kỹ năng diễn xuất tinh vi chính mình!

“Diệp Tử, em còn yêu anh, vậy thật tốt quá! Em yên tâm, sau này anh nhất định sẽ đối đãi tốt với em, tuyệt đối sẽ không lãnh đạm chút nào với em nữa!”

“Ha ha..... Văn Thắng, anh vẫn đối xử với em tốt như vậy.....” Lục Diệp nói tới đây, bỗng nhiên đề nghị nói: “Nếu hôm nay vui như thế, chi bằng chúng ta uống rượu chúc mừng một chút đi?”

“Được a!”

Giang Văn Thắng nhìn qua tựa hồ thật cao hứng.

Lục Diệp thấy hắn vui hồng rồi, trong lòng mừng thầm.

Chờ xem, trò hay còn ở phía sau.

Lục Diệp liền gọi hai ly Trường Đào Băng Sơn, thừa lúc người phục vụ còn chưa tới, Lục Diệp liền đứng dậy nói: “Anh chờ em một chút, em đi toilet.”

“Được, anh chờ em.”

Lục Diệp đương nhiên không có đi toilet, mà là vòng tới sau quán cà phê. Cô đi đến phòng pha chế rượu, sau đó khom lưng lén đi vào.

Bên trong người pha chế nhanh chóng thấy được Lục Diệp, bartender là nam sinh viên bình thường, nhìn thấy Lục Diệp theo bản năng hỏi: “Cô là ai? Chạy đến nơi đây làm gì?”

Lục Diệp đứng dậy, vuốt vuốt tóc, tươi cười sáng lạn mà nói: “Xin chào, tôi là Lục Diệp, nhận ra tôi không?”

“Nga..... Hình như có chút ấn tượng, có phải là cái người.....”

“Anh hẳn là biết tôi chứ? Tôi vừa hay làm một tiết mục nơi này, bên tiết mục yêu cầu pha chế rượu một chút.”

Nam sinh viên cực kỳ thông minh đạt lý, lập tức thông suốt: “Nga! Biết biết, có phải là người tổng nghệ linh tinh gì đó?”

“Đúng đúng đúng, chính là cái kia.”

“Oa, tôi nhớ ra rồi! Cô là Diệp Tử, mỹ nữ đại minh tinh, ký tên cho tôi với.”

“Đương nhiên có thể.”

Lục Diệp trên quần áo phục vụ của nam sinh viên rỗng bay phượng múa mà ký tên rồi đi. Sau khi rời đi, cô còn quăng lại cái hôn gió, nói: “Ngàn vạn chớ quên việc của tôi nga.”

Nam sinh viên thiếu chút nữa đã bị Lục Diệp bóng quang điện giật ngất đi, hần nhanh chóng thu lại tinh thần, làm tư thế ok.

Làm sao bây giờ làm sao bây giờ! Hần giống như muốn lên tiết mục!

Nghĩ đến đây, nam sinh viên kia liền kích động lên, nhịn không được liền hướng rượu Cocktail thêm rất nhiều thành phần.

Mà lúc này, Lục Diệp cũng trở về chỗ ngồi.

Giang Văn Thắng nghi hoặc mà nhìn Lục Diệp, “Diệp Tử, em có phải đi nhầm hay không? Toilet hình như không phải hướng đó?”

“Đúng vậy, lúc em vừa mới đi qua toilet, người phục vụ bên trong phục vụ kêu em ký tên cho hần, nên em liền ký.”

Những lời này, Lục Diệp chính là trả lời “đúng sự thật”.

Chỉ chớp lát, nam sinh viên quầy bar đó liền tự mình đưa tới Trường Đào Băng Sơn.

Nói giỡn sao, việc tốt như thế hần như thế nào có thể chấp tay nhường cho người khác?

“Trường Đào Băng Sơn của hai người.”

“Cảm ơn.” Lục Diệp cười với hần.

Nụ cười này..... Nam sinh viên quả thực thiếu chút nữa liền hôn mê bất tỉnh.

Tựa hồ cảm giác được loại này bầu không khí không giống bình thường cùng với sự thân thiện, chung quanh rất nhiều người phục vụ đều chú ý tới nơi này. Trước kia Lục Diệp cũng thường xuyên tới, chỉ là bọn họ lúc ấy căn bản là không nhận ra. Hiện tại nhìn thấy Lục Diệp, mấy người hưng phấn cực kỳ.

“Mau xem, cô có phải hay không chính là tiểu ảnh hậu năm đó?”

“Thật xinh đẹp a, đẹp hơn nhiều trên TV!”

“Người đàn ông bên cạnh là ai?”

“Không biết, nhìn như rất bình thường, căn bản không xứng với tiểu ảnh hậu!”

“Đúng đó!”

“Các người đừng nói vậy, người kia cùng với Diệp Tử một chút quan hệ đều không có, vốn dĩ chính là vai diễn quần chúng của Diệp Tử.”

“Vốn dĩ là như thế này!”

Mấy người phục vụ vẫn luôn ở bên cạnh lên nhìn, Lục Diệp đã sớm chú ý tới ánh mắt bọn họ, nụ cười trên mặt ưu nhã mà lại đoan trang.

Cô cảm giác được Giang Văn Thắng tựa hồ có chút co quắp cùng xấu hổ, liền đem Trường Đào Băng Sơn đẩy tới trước nói: “Văn Thắng, vì ngày mai tươi đẹp chúng ta, cạn ly!”

Giang Văn Thắng xem nhẹ những lời chung quanh này đó, liền cùng Lục Diệp chạm ly.

Lục Diệp nhấp một ngụm, mà Giang Văn Thắng vừa mới uống một ngụm, sắc mặt tức khắc có chút không quá thích hợp.

“Văn Thắng, mọi người đều đang nhìn kia, anh nhất định phải uống đó.”

Giang Văn Thắng chịu đựng chính mình không dễ chịu gì, đem rượu nuốt vào. Vừa mới nuốt xuống, hần liền hít sâu một hơi, nói: “Cái gì mà Trường Đào Băng Sơn chứ, bên trong sao lại có mùi vị cồn?”

Lục Diệp trong lòng cười trộm, xem ra cái người sinh viên kia làm không tồi, nhất định cho hần không ít thành phần!

Như vậy tốt nhất.

Còn muốn uống rượu Cocktail à? Giang Văn Thắng loại tra nam này chỉ xứng cho hần uống còn!

Hắn lúc trước chuốc say mình, cho tới bây giờ không nghĩ tới Lục Diệp cũng là rót còn a.

“Văn Thắng, tiếp nào.” Lục Diệp giơ lên ly mình, “Ly này, chúc mừng chúng ta ở bên nhau.”

Giang Văn Thắng đã không ngờ được.

Hắn tuy rằng bình thường cũng không phải không uống rượu loại này, nhưng trước mắt ly rượu Cocktail, còn nồng vị cồn hơn so với rượu trắng.

Hắn thậm chí đều hoài nghi, có phải hay không có người đem cồn bỏ vào hết.

“Còn a? Nếu không em bảo phục vụ đổi hai ly, rượu này cũng quá khó uống. Chúng ta đổi hai ly Bloody Mary như thế nào?”

Lục Diệp nhìn lướt qua sau lưng mình, tay chống cằm miễn cưỡng mà nói: “Được..... Nhưng mà, người ta có thể sẽ nói chúng ta lãng phí a? Anh xem, rượu này mới uống được nhiều đâu.”

Giang Văn Thắng nhìn người phục vụ chung quanh phí sau sô pha nhìn lên, trầm ngâm một lát, không khỏi cũng chỉ có thể đáp ứng.

“Được..... Được.”

Hắn nhìn ly trước mắt, hiện tại màu sắc thoát nhìn có chút kỳ quái, không khỏi có chút chột dạ.

Nhưng thanh âm Lục Diệp lại tràn ngập cực kỳ dày đặc mê hoặc, “Uống đi.”

Giang Văn Thắng nuốt nước miếng một cái, căng da đầu lại uống một ngụm.

Lúc này đây, hắn thật sự uống đến cả người thất điên bát đảo.

Hắn vội vội vàng vàng mà buông cái ly, vì không cần mắt mặt, hắn cực kỳ khó xử mà nói: “Diệp Từ..... Anh, anh thật sự uống không nổi, chúng ta đi thôi.”

Lục Diệp đang chờ những lời này của Giang Văn Thắng!

“Được, Văn Thắng.” Lục Diệp cười hi hi đỡ Giang Văn Thắng, lúc sau rồi đi quán cà phê.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Tính kế

Lục Diệp đặt khách sạn, sau đó liền một đường đem Giang Văn Thắng khiêng tới khách sạn.

Cô không thể không nói, lần này Bánh bao nhỏ hành động cực kỳ đáng tin cậy. Cho dù tới hiện tại, cô cũng không có nhận được một chút tin nhắn nào của Đại Boss.

Ai? Không đúng rồi! Cô bắt kẻ Đại Boss nghĩ như thế nào?

Cô chẳng lẽ không có tự do thân thể sao?! Huống chi, cô cùng Chiến Đình Kiều một chút quan hệ cũng không có được không!

Mặc kệ, hiện tại quan trọng nhất chính là phải thu thập một chút Giang Văn Thắng mới đúng!

Lục Diệp một bên đỡ Giang Văn Thắng uống say, một bên thay hắn thuê phòng khách sạn. Vừa đến khách sạn, cô liền đem Giang Văn Thắng ném vào trong phòng khách sạn.

Đối với Giang Văn Thắng, cô đều lười đem hắn đỡ đến trên giường.

Sau khi xử lý thích đáng Giang Văn Thắng, cô liền rời khỏi khách sạn.

Sau đó, ở hành lang khách sạn, cô nhặt lên một tấm danh thiếp trên mặt đất, lúc sau gọi điện thoại qua.

Đầu dây điện thoại kia thanh âm quả thực là của con gái, Lục Diệp nghe được toàn thân tê rần, rồi mới báo số phòng. Cô trực tiếp nói cho tiểu thư Lily trên tấm danh thiếp, Giang Văn Thắng yêu cầu phục vụ.

Cái Lily tiểu thư kia tiếp điện thoại, lập tức liền tới đây.

Lục Diệp chờ ở cửa.

Sau khi chờ Lily tiểu thư tới rồi, Lục Diệp mới ngăn cô lại.

Cảm giác được Lục Diệp khác thường, Lily không khỏi đánh giá một vòng Lục Diệp, rồi mới khó hiểu hỏi: “Lúc nãy gọi điện thoại cho tôi là cô? Cô yêu cầu phục vụ?”

Cô lúc nhận điện thoại tuy cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng cũng không có nghĩ quá nhiều.

Các cô làm ngành này, vốn cái dạng khách gì đều đến phục vụ.

“Là tôi gọi, nhưng tôi không cần phục vụ.” Lục Diệp từ trong bao lấy ra một số tiền: “Phí phục vụ tôi cho cô gấp ba, nhưng yêu cầu cô làm cho tôi một chuyện.”

Lily kỳ thật vẫn là sợ chọc phải phiền toái, cô từ chối nói: “Hay là từ bỏ đi.”

Lục Diệp cười cười, đem tiền ngạnh nhét vào tay cô, khách khí mà nói: “Cô yên tâm, kêu cô tới phục vụ là tôi, chỉ có tôi biết số điện thoại cô mà thôi. Cô hoàn thành việc, tôi sẽ đưa cô một số tiền nữa”. Lily nhận tiền rồi gật đầu, sau đó vào khách sạn.

Không thể không nói, cô tiếp khách đến bây giờ, rất ít nhìn thấy người khách như vậy.

Diện mạo Giang Văn Thắng thuộc về trung đẳng, lúc này hắn tuy rằng uống say mềm, nhưng vẫn cứ một bộ tây trang hàng hiệu, thoát nhìn thật sự áo mũ chỉnh tề.

Lily lại gần, nói: “Tiên sinh, tôi đỡ ngài đứng lên.”

“Được. Lãng tuyết, em không phải nói muốn đổi tư thế sao? Tư thế mới em nghĩ ra rồi sao?” Giang Văn Thắng say muốn mạng, hiện tại đã hoàn toàn không có lý trí. Hắn cảm giác được có một đôi tay non mịn đang cởi quần áo mình ra, không khỏi liền nghĩ tới Lục Lăng Tuyết.

Cũng cũng chỉ có Lục Lăng Tuyết mới có thể nhiệt tình như vậy.

Lily nhìn cặp mắt mê ly kia của Giang Văn Thắng, không khỏi tim đập thình thịch.

Cái người khách này diện mạo không tồi còn chưa nói, hiện tại thoát nhìn, phương diện khác hình như cũng rất không tệ!

Nếu cô nhìn thích, tự nhiên phải hầu hạ tốt một chút.

Lily rốt cuộc là nữ tử phong trần, làm bộ tự nhiên là thuận buồm xuôi gió. Không bao lâu, liền khiến cho Giang Văn Thắng bộc phát dục vọng. Hắn cả người khó chịu, đơn giản đẩy một phen, trực tiếp đem Lily đè dưới người mình.

“Vật nhỏ, em càng ngày càng lợi hại, xem anh đêm nay thu thập em như thế nào!”

Lúc này, Lục Diệp vẫn luôn đứng nghe ở cửa khách sạn.

Không thể không nói, Giang Văn Thắng người này thật đúng là mặt người dạ thú. Ngày thường thoát nhìn như là bộ dáng người thành thật, không ngờ tới vừa đến loại tình huống này, lập tức hóa thân vì hiệp khách bóng đêm.

Cô ở cửa đều nghe được Giang Văn Thắng không bị cản trở, trong lòng ngược lại thở dài nhẹ nhõm một hơi.

May mà lúc trước cô không có cho hắn, bằng không nhìn thấy loại chuyện này của hắn, liền “Biến thân” thành bộ dáng vậy, cô thật là xấu hổ khi chứng kiến phải.

Lục Diệp rung mình, lập tức rời đi.

Cô sợ Bánh bao nhỏ sẽ không chống đỡ được, rốt cuộc mình ở bên ngoài cũng lâu rồi.

Sau khi trở về, Đại Boss quả nhiên không có phát hiện. Lục Diệp thuận lợi mà đến phòng của Bánh bao nhỏ, không khỏi vui sướng mà nhéo nhéo mặt Bánh bao nhỏ.

“Bánh bao nhỏ, con giỏi quá a!” Lục Diệp hưng phấn cực kỳ, “Nói cho cô nghe, con làm như thế lừa được ba ba mặt đen của con vậy?”

Cô cũng có chút hiểu kỳ a!

Bánh bao nhỏ không thích nói chuyện, nhưng lại nghiêm túc cực kỳ thành khẩn mà trả lời Lục Diệp.

Nhóc chỉ có thể dùng bút vẽ.

Nhưng về nửa ngày, Lục Diệp một chút cũng không xem hiểu.

Lục Diệp không khỏi giật mình hỏi: “Bánh bao nhỏ, con vì sao không thích nói chuyện? Có phải con ở với ba con lâu ngày, cho nên bị dạy hư?”

Lục Diệp căn bản liền không nghĩ tới, nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, hơn nữa lại là trong tình huống cô đang đang nói xấu Đại Boss.

“Hừ Hừ không thích nói chuyện, là bởi vì.....”

Chiến Đình Kiều mới nói một nửa, Lục Diệp lập tức cả kinh suýt chút nhảy dựng lên!

Phi, Đại Boss đi đều không có tiếng động sao? Không tồn tại! Rõ ràng cô lúc này còn nhìn thấy anh đi đường nhanh như gió mà!

“Anh anh anh! Anh tới lúc nào?”

Cô mới chuẩn ra, cũng không biết Đại Boss có phát hiện không.

Này không khỏi cũng quá dọa người rồi!?

“Vừa mới.” Chiến Đình Kiều cực kỳ thân mật tự nhiên mà ngồi ở bên cạnh Lục Diệp. Lục Diệp có chút không biết làm gì, liền muốn dịch sang bên cạnh một cái. Nhưng Đại Boss dường như đã sớm nhìn thấu ý nghĩ cô ý, cô còn chưa động, anh liền mạnh mẽ đè cô lại.

Lục Diệp gật đầu, Chiến Đình Kiều cũng đã trầm giọng mở miệng: “Em không muốn biết Hừ Hừ vì sao lại như vậy sao?”

Lục Diệp cứng đờ động tác, tầm mắt dừng lại trên người Bánh bao nhỏ.

Bánh bao nhỏ nhìn cô, một đôi mắt trong sáng như sao đang chờ mong.

Nhóc dường như cũng không thích chính mình như vậy, như là đang chờ Lục Diệp cứu giúp. Lục Diệp trong lòng mềm nhũn, nói: “Anh nói đi, rốt cuộc chuyện như thế nào?”

Chiến Đình Kiều đang muốn mở miệng, nhưng Lily lại gọi tới.

Lục Diệp sắc mặt biến đổi, vội vàng đi ra ngoài nhận điện thoại.

Lily bên đầu kia thanh âm rất có vài phần hưng phấn, nghe ra là có loại tình cảm mãnh liệt còn chưa mất đi cảm giác.

“Lục tiểu thư, cảm ơn cô đã giới thiệu cho tôi vụ làm ăn này, sau này nếu lại có khách như vậy, nhớ liên hệ tôi nha.”

Lục Diệp nghe được thanh âm cô, trong lòng cũng có thể tưởng tượng được, cô hẳn là rất sang khoái.

Không không không, quan trọng nhất chính là, Giang Văn Thăng sang khoái được là tốt rồi.

Nhưng Lục Diệp căn bản là không có ý thức được, cô Lily này sao biết mình họ Lục. Lúc đó tới giờ cô vẫn chưa có giới thiệu qua chính mình.

Lục Diệp gật đầu lên tiếng, sau đó liền ngắt điện thoại trở về phòng.

Khi trở về, Bánh bao nhỏ cũng đã ngủ rồi.

Lúc Lục Diệp đi vào, Chiến Đình Kiều ra dấu im lặng với cô.

Cô đến gần, đắp chăn cho Bánh bao nhỏ. Nhưng vừa mới đắp một nửa, cô liền ý thức được có chút không quá thích hợp.

Lúc này, Lục Diệp vừa mới quay đầu lại, liền thấy ánh mắt thâm thúy của Đại Boss nhìn chăm chú mình. Cô không dám ra tiếng, có chút sợ ồ ồ đến Bánh bao nhỏ.

Nhưng Đại Boss tựa hồ bất đúng điểm này, đột nhiên một cái xoay người liền đem Lục Diệp đè ở trên người.

Hắn thật sự nhìn không được, nhìn thấy gương mặt tuyệt sắc kia của Lục Diệp, còn có khi cô ôn nhu chăm sóc Hừ Hừ. Anh liền rất muốn tới gần cô, rất muốn chiếm hữu cô.

Lục Diệp nhìn nhìn Bánh bao nhỏ một bên ngủ yên, trừng mắt liếc mắt nhìn Chiến Đình Kiều một cái.

Anh ta muốn làm sao?!

Sẽ không..... Không phải là muốn nhân lúc mình không thể làm ồ ồ đến Bánh bao nhỏ, cho nên muốn ăn đậu hũ cô ngay lúc này chứ?

Nima, kịch bản Đại Boss càng ngày càng thâm sâu phải không?

Chương 40: Lời ngon tiếng ngọt

Lục Diệp đoán quả nhiên không sai chút nào, cô vừa mới trừng mắt liếc một cái, nụ hôn Chiến Đình Kiều liền giáng xuống.

Thời điểm này, cô cũng không dám giãy giụa, chỉ có thể khóc không ra nước mắt mà mặc người xâu xé.

Nhưng nhưng! Có thể là bởi vì Bánh bao nhỏ ở bên cạnh ngủ, hai người hành động ngược lại vài phần kích thích.

Loại tối lửa tắt đèn này, một bên còn có tiếng hít thở đều đều, cô tim thể nhưng lại đập loạn lên.

Không phải chứ?

Cô sao lại khẩn trương như vậy? Vì sao không đáng tin cậy như vậy a?

May mà, Đại Boss căn bản không có chú ý tới tim cô đập thình thịch, chỉ là đang còn nhắm nháp vị tốt đẹp của cô. Nhưng lần này, anh có chút không muốn dừng lại.

Nhân lúc Lục Diệp không dám ra tiếng, cũng không dám giãy giụa, tay Đại Boss cũng không an phận theo.

Lục Diệp tim càng thêm đập nhanh, toàn bộ trên lưng đều là từng lớp mồ hôi lạnh.

Không được không được! Cô tuyệt đối không thể như vậy!

Lục Diệp nhắm hai mắt lại, bỗng nhiên cắn chặt răng, liền đem Chiến Đình Kiều đẩy ra.

Chiến Đình Kiều tựa hồ không nghĩ tới, cô sẽ có động tác mạnh như vậy, vì thế không khỏi có chút ngạc nhiên.

Lúc vừa mới hôn môi, anh rõ ràng cảm giác được ý ngênh đón của cô, nhưng như thế nào đột nhiên, cô liền thay đổi thành một bộ dáng cực kỳ kháng cự?

Chiến Đình Kiều thoáng chút như tỉnh mộng, có chút khó hiểu mà nhìn Lục Diệp.

Ánh mắt anh hiện tại giống y như Bánh bao nhỏ có được không! Nhìn ánh mắt này, Lục Diệp không biết nên nói như thế nào.

Cô lập tức đứng dậy, sửa sang lại một chút chính mình, sau đó liền nhẹ nhàng mà ra cửa phòng.

Chiến Đình Kiều không có cùng ra.

Lục Diệp thở dài nhẹ nhõm một hơi, chạy nhanh trở về phòng mình. Nhưng khi tới nửa đêm, Đại Boss lại vào được.

Cô trong lúc ngủ mơ mơ màng màng, đối với động tác của anh cũng thành thói quen, cho nên hai người cái gì cũng không có phát ra tiếng, lại ôm ngủ một đêm như thế.

Đối với chuyện này, Lục Diệp đã hoàn toàn toàn toàn mà từ bỏ giãy giụa. Cô chỉ cần quản tốt tim mình, không làm cho Đại Boss thực hiện được là được.

Còn không phải là muốn trả thù cô sao? Còn không phải là muốn đuổi theo cô, sau đó lại hung hăng vứt bỏ cô sao!

Cô không trúng chiêu đâu?!

Tối ngày hôm sau, Lục Diệp nhanh chóng nhận được điện thoại của Giang Văn Thắng.

Cuộc điện thoại, cô đã sớm muốn nghe.

Đêm qua. Đối với Giang Văn Thắng mà nói, nhất định thực kinh hi, nhất định thực kích thích!

Lục Diệp không nhanh không chậm mà nghe điện thoại, thân nhiên nói: “Văn Thắng, anh sao lại nghĩ đến gọi điện thoại cho em a.”

Thanh âm của Giang Văn Thắng nghe ra có chút kích động, không đợi Lục Diệp nói hết lời, hắn cũng đã dẫn đầu: “Diệp Tử, anh không nghĩ tới. Anh thật sự không nghĩ tới em lại yêu anh như vậy! Trải qua việc tối qua, em sau này chính là người của anh. Em yên tâm, anh sau này nhất định sẽ đối xử tốt

với em, tuyệt đối sẽ không để em chịu một chút ủy khuất nào!”

“Tôi hôm qua? Tôi hôm qua đã xảy ra chuyện gì?”

Lục Diệp cảm thấy, cô thế nào giống như có chút nghe không hiểu.....

Giang Văn Thắng không khỏi có chút thẹn thùng, nuốt một ngụm nước miếng, mới nói: “Em còn hỏi..... Diệp Tử, anh không nghĩ tới, em ngày thường nhìn qua còn rất ngây thơ, không ngờ tới lợi hại như thế!”

Lục Diệp tức khắc hiểu rõ.

Giang Văn Thắng là xem Lily tới qua Lily nghĩ là cô?

Này cũng khó trách Lily biết tên cô.

Nghĩ đến chính mình bị Giang Văn Thắng tên tra nam như vậy xem thành đối tượng YY, Lục Diệp trong lòng rét lạnh buồn nôn.

Cô hỏi theo Giang Văn Thắng: “Phải không? Em đây so với Lăng Tuyết, ai lợi hại hơn?”

“Đương nhiên là em.....” Giang Văn Thắng phản ứng cực nhanh, nhanh chóng liền ý thức được không thích hợp: “Phi phi phi! Diệp Tử, em không phải nói em tin tưởng anh sao? Cái video kia..... Anh với Lăng Tuyết thật sự cái gì cũng không có!”

Lục Diệp phối hợp với Giang Văn Thắng càn quấy, “Hừ, anh vừa mới rõ ràng lỗ miệng nói ra, lại còn muốn gạt tôi? Giang Văn Thắng anh là người phụ tình, tôi không bao giờ tin tưởng anh nữa!”

Giang Văn Thắng vừa nghe, tức khắc nóng nảy: “Diệp Tử, anh thật sự không có gì với Lăng Tuyết! Anh tin anh đi..... Anh lại không phải không có mắt, Lăng Tuyết sao có thể so sánh với em được?”

Lục Diệp nghe, trong lòng chửi thầm: Không sai, anh là mắt bị mù rồi.

“Đàn ông các anh chính là biết nói lời ngon tiếng ngọt, tôi mới không tin.”

Giang Văn Thắng càng nóng nảy, “Vậy em muốn như thế nào mới có thể tin tưởng đây! Diệp Tử, anh đối với em là thật tình, cho dù..... Cho dù anh với Lăng Tuyết đôi khi khá thân cận, kia cũng chỉ là yêu cầu công việc, nếu không chính là gặp dịp thì chơi! Những việc này em hẳn là minh bạch mà..... Em vì anh trả giá nhiều như vậy, anh sao có thể thích Lăng Tuyết mà không thích em?”

“Phải không?”

“Đương nhiên là như thế vậy rồi! Diệp Tử, em tin anh được không, anh nhất định sẽ yêu em đến thiên hoang địa lão, tuyệt đối sẽ không cô phụ em!” Giang Văn Thắng dừng một chút, lại nói: “Huống hồ đêm qua chúng ta đều như vậy.....”

Nhắc tới việc đêm qua, Lục Diệp liền có chút ghê tởm.

“Mặc kệ như thế nào, nếu anh nói anh yêu ôi, nói tôi tốt hơn Lăng Tuyết hảo, vậy anh liền chứng minh cho tôi xem đi!”

“Như thế nào, chứng minh như thế nào?”

“Xem kìa, anh đang chột dạ sao?” Lục Diệp nói chắc như đinh, “Tôi mặc kệ, tin video ngày đó tôi đã xem qua. Anh với Lục Lăng Tuyết căn bản là đã sớm ở bên nhau sau lưng tôi rồi, anh nếu là không đuổi cô ta đi, tôi tuyệt đối tuyệt đối sẽ không tiếp nhận anh!”

Hiện tại nhắc lại sự tình của hắn cùng với Lục Lăng Tuyết, vừa lúc chính là thời cơ tốt nhất!

Giang Văn Thắng lại còn muốn狡辯: “Diệp Tử, cái video kia căn bản là giả, là người ta ghép, em lúc trước không phải còn nói tin tưởng anh sao?”

“Tôi nói tin anh khi nào? Văn Thắng, anh thật sự làm tôi thất vọng! Người khác không biết, tôi chẳng lẽ còn không biết sao? Cái video kia căn bản là thật!” Lục Diệp nói cực kỳ khẳng định: “Video tôi đã sớm tìm người đi đối chứng, căn bản là không có bất dấu vết gì là ghép. Văn Thắng, nếu không phải bởi vì tôi còn có chút tình cảm với anh, vẫn còn có chút tình chị em với Lăng Tuyết, tôi đã sớm tìm người tuồn ra chuyện này rồi. Nhưng tôi không phải ngốc tử, đến bây giờ anh còn muốn tiếp tục gạt tôi sao?”

Giang Văn Thắng lâm vào trầm mặc thật lâu.

Kỳ thật hắn đã sớm đoán được giấy không gói được lửa, nhưng hắn không nghĩ tới, Lục Diệp lại biết được nhanh như vậy.

“Diệp Tử, anh.....”

“Không cần nói thêm nữa, nếu anh không đuổi Lục Lăng Tuyết đi, giữa chúng ta không có khả năng!”

Giang Văn Thắng thấy Lục Diệp tựa hồ có ý muốn cắt đứt điện thoại, tức khắc vội vàng vàng mà nói: “Diệp Tử em nghe anh nói! Phải, anh thừa

nhận, anh với Lăng Tuyết thực sự từng có cái gì kia, nhưng cũng chỉ có 1 lần trong video kia mà thôi! Hơn nữa, anh đối với cô ta chỉ là nhu cầu sinh lý, 5 năm anh không có cái gì kia, là một người đàn ông, anh sao chịu được? Em yên tâm, anh đối với cô ta tuyệt đối chỉ là nhu cầu thân thể, đối với em mới là tình yêu chân chính.”

Chân chính?

Giang Văn Thắng cũng không biết xấu hổ mà xuất khẩu như vậy!

Lục Diệp trước kia chính là bị lời nói ngọt ngào này lừa!

“Được thôi, nếu anh đối cô ta chỉ là nhu cầu sinh lý, vậy anh nhanh làm cô ta cút đi!”

Giang Văn Thắng không khỏi lâm vào do dự, nhưng hắn không có nói rõ, mà là đem đề tài vòng vo: “Diệp Tử, anh nếu là thật sự làm như vậy, Lăng Tuyết chẳng phải là rất khó chịu sao?”

“Anh không muốn? Không muốn cũng không sao, hy vọng anh sau này đừng đến tìm tôi nữa!”

Lục Diệp nói kiên quyết mà lại rõ ràng, chính là đang ép Giang Văn Thắng làm ra lựa chọn.

Cho dù cô biết, Giang Văn Thắng căn bản là sẽ không làm ra lựa chọn.

Hắn nếu có thể đoạn tuyệt được với Lục Lăng Tuyết, kia cũng sớm nên chặt đứt!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Chết vẫn

Nhưng Lục Diệp tin, Giang Văn Thắng nhất định sẽ chọn giả dối ở trước mặt mình. Nghĩ đến đây, cô nhanh chóng quyết định ấn nút ghi âm.

Giang Văn Thắng quả nhiên ngay lúc này khẳng định mà trả lời, nói: “Diệp Tử, anh thật sự yêu em, em yên tâm, ngày mai anh cùng Lăng Tuyết nói rõ ràng! Người anh yêu chỉ có một mình em, em nhất định phải tin tưởng anh.”

Lục Diệp hôn vào điện thoại một cái, “Đó là đương nhiên, Văn Thắng, em cũng yêu anh! Em không nghĩ tới, anh lại thật sự sẽ vì em mà vứt bỏ Lăng Tuyết, được, chúng ta rảnh thì hẹn hò đi?”

“Được!”

Giang Văn Thắng nghe thấy trong lòng kích động cực kỳ, vừa nhớ tới tối hôm qua triền miên, hắn không khỏi lại dâng lên một trận khô nóng.

Không thể không nói, đêm qua thật sự quá kịch liệt.

Nhưng tưởng tượng đến Lục Diệp nói hẹn hò, hắn liền không khỏi muốn đi bồi bổ thân thể.

Vì thế sau khi ngắt điện thoại, Lục Lăng Tuyết tới văn phòng, hắn cũng có vẻ cực kỳ bình thường.

Lục Lăng Tuyết căn bản không biết sự việc giữ Giang Văn Thắng cùng Lục Diệp, cô chỉ cảm thấy kỳ quái, cho nên liền hỏi: “Văn Thắng, anh đêm qua đi đâu? Em ở nhà đợi anh cả đêm!”

“Bảo bối, anh công việc rất bận, em lại không phải không biết.” Giang Văn Thắng cực kỳ nhiệt tình mà nói cho có lệ.

Hắn thông đồng với Lục Lăng Tuyết ở bên nhau cũng không phải một ngày hai ngày, dù sao ở cùng Lục Lăng Tuyết, hắn cũng đại đa số đều cùng cô làm loại chuyện này.

Nhưng hiện tại không giống nhau, hiện tại Lục Diệp đã biết video là thật, kia hắn cũng đích xác hẳn là có chút hơi né tránh cùng Lục Lăng Tuyết. Nhưng nếu bảo hắn từ chối Lục Lăng Tuyết, Giang Văn Thắng có đánh chết đều sẽ không làm như thế!

Lục Lăng Tuyết đối với hắn mà nói, chính là một lớp xe dự phòng được trời ưu ái.

“Xây ra chuyện gì, anh có việc gì sao?”

Lục Lăng Tuyết lập tức dựa cả người vào Giang Văn Thắng, bên tai thổi khí, “Không có gì, người ta chính là đang nhớ em đó mà.....”

Một hơi thở này, như là tiền khí, Giang Văn Thắng tức khắc cả người phấn chấn lên.

Nhưng nghĩ đến tối hôm qua..... Giang Văn Thắng vẫn là đem cảm xúc đè nén lại, “Ngoan, buổi tối anh còn có chút việc, mấy ngày nữa anh lại đến tìm em? Được không?”

Nghe được Giang Văn Thắng sùng nịch cùng trấn an, Lục Lăng Tuyết tự nhiên cũng sẽ không tiếp tục truy cứu. Cô gật gật đầu, liền ra văn phòng.

Nhưng mà tới cửa văn phòng, Lục Diệp liền gọi điện thoại đến.

Nhìn trên màn hình di động nhảy lên hai chữ “Lục Diệp”, Lục Lăng Tuyết thật sự khịt mũi coi thường.

Lục Diệp? Cô ta gọi điện thoại tới làm gì?

Hừ, cô thật ra muốn cho Lục Diệp xem cho kỹ, bạn trai cô hiện tại đối với chính mình quan tâm chăm sóc bao nhiêu.

Lục Lăng Tuyết lập tức nghe điện thoại, hư tình giả ý mà cười nói: “Là Diệp Tử a, cô tìm tôi có việc gì sao? Ài, tôi đang vội, Văn Thắng ném rất nhiều công việc giao cho tôi làm à.”

“Phải không?” Lục Diệp khoe miệng cong lên một mặt tà cười, “Anh ta đang vội gọi điện thoại cho tôi đó?”

“Lục Diệp, cô không thật sự cảm thấy mình có vài phần tự sắc, đàn ông khắp thiên hạ đều muốn vây quanh cô sao? Thật là buồn cười, bản thân mình bị bao dưỡng gièm pha..... Tôi nói cho cô biết, Văn Thắng đã sớm nhìn thấy tin đó, nếu cô đội nón xanh cho anh ta, anh ta khẳng định sẽ chia tay với cô, hơn nữa sau này sẽ không đến tìm cô nữa!”

Lục Diệp không khỏi tấm tắc bảo lạ.

Cô cũng không nghĩ tới, Lục Lăng Tuyết lại thiếu kiên nhẫn như vậy.

“Phải không? Chính là hần vừa mới còn gọi điện thoại cho tôi, cô không biết à, Văn Thắng hần liền mạng muốn cùng tôi hợp lại, tôi muốn từ chối đều từ chối không được. Cô nói, hần đối với tôi dễ bụng như thế, tôi sao lại không biết xấu hổ từ chối chứ!”

Lục Diệp khẩu khí liền thay đổi.

Không sai, cô chính là cố ý dùng loại đặc biệt này khiêu khích.

Cô hôm nay chính là đến trước mặt Lục Lăng Tuyết thù ghét trò ân ái.

“Cô đừng nói vậy, Văn Thắng không thể nào làm ra loại sự tình này!”

“Ài, tôi cùng Văn Thắng đã hợp lại, hôm nay gọi điện thoại cho cô, chính là muốn chào hỏi cô một cái. Sau này cô nếu là có việc gì, ngàn vạn ngàn vạn không cần làm phiền Văn Thắng. Anh ta muốn ở cùng tôi, còn phải làm việc nữa, cũng sẽ rất mệt à.”

Lục Lăng Tuyết đầu dây điện thoại bên kia thanh âm đã bắt đầu có chút nghiêng răng nghiêng lợi.

“Lục Diệp, cô không biết sao? Cái video kia toàn bộ đều là thật sự! Văn Thắng người anh ta yêu là tôi, anh ta sớm đã ở bên tôi suả lưng cô rồi!”

Hiện tại cái videonày đã có nhiều người biết đến, Lục Lăng Tuyết tức khắc cảm thấy, chính mình cũng không có cái gì mà dấu diếm.

Dù sao Lục Diệp cũng đội nón xanh cho Giang Văn Thắng.

Chỉ là cô không nghĩ tới, Giang Văn Thắng lại đối tốt với Lục Diệp như thế. Cô vài lần đề cập với Giang Văn Thắng, hần thể nhưng còn muốn cùng Lục Diệp hợp lại!

nhưng loại lời nói này, Lục Lăng Tuyết tuyệt đối không nói cho Lục Diệp nghe.

Âm thanh lộ ra trong điện thoại, cô đều hận không thể lập tức theo đường dây điện thoại đi qua đem Lục Diệp xé thành mảnh nhỏ!

“Phải không? Chuyện này Văn Thắng cũng có nói cho tôi rồi. Nhưng anh ta nói, anh ta đối với cô chỉ là nhu cầu sinh lý, đối với tôi mới là tình yêu chân chính.” Lục Diệp biết, Lục Lăng Tuyết hiện tại vẫn cứ duy trì trạng thái bán tín bán nghi. Bất quá không quan trọng, cô còn có ghi âm. Vì thế cô bỗng nhiên cắt điện thoại, đem đoạn ghi âm lựa chọn của Giang Văn Thắng là Lục Diệp mà tính vứt bỏ Lục Lăng Tuyết tất cả đều phát ra.

Lúc sau, Lục Diệp cắt đứt điện thoại.

Cô trong lòng sáng khoái.

Được, hiện tại ngược tra đều không cần tự mình tới, còn lại, khiến cho hai người bọn họ tự cào xé lẫn nhau đi!

Mặt khác, Lục Lăng Tuyết nghe được đoạn ghi âm, thực sự không thể tin được.

Cô nghe xong vài lần, vừa mới xác nhận được giọng nói kia đích đích xác chính là Giang Văn Thắng.

Cô tức khắc bất an lên.

Làm sao bây giờ, chẳng lẽ Văn Thắng thật sự muốn vứt bỏ chính mình?!

Nói đến cùng, đều trách ả tiện nhân Lục Diệp kia!

Lục Lăng Tuyết thật sự trong lòng bất an, vì thế lại ngược trở lại văn phòng. Giang Văn Thắng thấy cô quay lại, vẫn cứ dường như không có việc gì hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

Lục Lăng Tuyết không khỏi hiểu rõ một chút, khó trách lúc này Giang Văn Thắng đối xử lãnh đạm với mình như vậy, thì ra là hắn muốn cùng Lục Diệp hợp lại!

Nghĩ vậy, Lục Lăng Tuyết tức khắc thay bằng một khuôn mặt cực kỳ ủy khuất.

Cô khóc lóc hỏi: “Văn Thắng, anh có phải muốn hợp lại cùng Diệp Từ không?”

Giang Văn Thắng sùng sốt, hỏi: “Em nghe được tin từ đâu vậy?”

Hắn vừa này biết Lục Lăng Tuyết thực sẽ đến thăm, nhưng hắn không nghĩ tới, cô thế nhưng lại sẽ đến thăm như vậy! Tin vừa mới chưa được bao lâu, cô đều đã biết?

“Văn Thắng, anh vì cái gì muốn ở cùng Lục Diệp! Anh trước đây không thấy tin tức sao? Rõ ràng Lục Diệp đã bị phú hào bao dưỡng, hơn nữa việc cô ta 5 năm trước cùng với người đàn ông khác, chẳng lẽ anh đều đã quên sao!”

Cô thật sự không hiểu, Giang Văn Thắng rốt cuộc làm như thế nào được mà trong lòng không có khúc mắc lại muốn tiếp tục cùng Lục Diệp ở bên nhau.

Chẳng lẽ chính mình cho tới nay, đều chỉ là công cụ hắn dùng để phát tiết mà trong lòng không có khúc mắc gì hay sao?

Sự việc này, Lục Lăng Tuyết thật sự chịu không nổi. Cô không thể chịu đựng được Giang Văn Thắng năm lần bảy lượt mà sùng Lục Diệp, đối với cô lại chỉ xem cô là bạn trên giường.

Giang Văn Thắng vội vàng ôn nhu nói: “Em nói bấy cái gì vậy, anh cùng Lục Diệp ở bên nhau lâu như vậy rồi, em không phải vẫn luôn không sao cả sao? Em hiện tại lại không cho ta cùng cô ấy hợp lại, rốt cuộc là muốn làm sao?”

Lục Lăng Tuyết thương tâm cực kỳ, “Phải, trước kia em thông tình đạt lý, đó là bởi vì em tin tưởng anh sớm muộn gì có một ngày sẽ rời khỏi Lục Diệp cùng em ở bên nhau! Nhưng Văn Thắng, em không nghĩ tới anh thế nhưng sẽ vì muốn cùng cô ấy hợp lại mà vứt bỏ em!”

Càng tức hơn chính là chuyện này vẫn là làm trò cười cho Lục Diệp.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Không biết tốt xấu

“Lăng Tuyết, anh không có muốn chia tay với em. Nhưng việc anh với Diệp Từ, em trước kia đều có thể nhẫn, hiện tại vì cái gì không được?”

Giang Văn Thắng thật sự không rõ, trước kia Lục Lăng Tuyết còn rất thông tình đạt lý hiểu ý người, như thế nào hôm nay không hiểu sao lại bắt đầu đưa lên.

“Không được, em không tiếp thu được!” Lục Lăng Tuyết nói, lập tức vọt tới trước mặt Giang Văn Thắng. Cô ngồi xổm bên người anh, ngẩng đầu nhìn anh, “Văn Thắng, anh cùng Diệp Từ nhất đao lưỡng đoạn được không?”

Bằng không Lục Diệp tới cô trước mặt “khoe ra”, cô đã có thể thật sự không dám ngẩng đầu.

“Rồi sau đó?”

“Rồi chúng ta trực tiếp nói cho truyền thông, video là thật, chúng ta ở bên nhau. Còn về Lục Diệp, anh nói là cô ta bị phú hào bao dưỡng trước, đem nước bẩn toàn bộ hất ở trên người cô ta không phải tốt sao?”

Nếu là trước đây, Giang Văn Thắng nói không chừng vẫn là nguyện ý. Nhưng gần đây Lục Diệp rời khỏi mình một đoạn thời gian, anh thật sự không

cách nào không nhớ Diệp Tử. Hơn nữa các loại tin tức trước đây, trong lòng anh càng ngày càng cảm thấy, thật ra anh vẫn rất coi trọng Lục Diệp.

Trong lần bộc lộ quan điểm cuộc họp báo trước đây cũng khiến Giang Văn Thắng cảm giác mới mẻ.

Thật sự phải so sánh giữa Lục Lăng Tuyết với Lục Diệp, kia cũng đích xác chính là cấp bậc nhu cầu sinh lý.

Hiện tại Lục Lăng Tuyết, thật sự còn không xứng đứng ở bên người anh.

Vì thế Giang Văn Thắng chỉ có thể kéo tay Lục Lăng Tuyết ra, nghiêm mặt nói: “Lăng Tuyết, em phải nhìn rõ tình hình hiện tại. Không phải anh không muốn cùng em ở bên nhau, nếu anh giờ ở cùng em, đối với em và anh ảnh hưởng cũng không tốt.”

“Không, em mặc kệ, em chính là muốn ở cùng bên anh!”

Lục Lăng Tuyết cố chấp làm Giang Văn Thắng đau đầu cực kỳ, anh trước kia như thế nào không phát hiện, Lục Lăng Tuyết là một người không biết tốt xấu như vậy?

Cho dù sớm biết, anh cũng sẽ làm như vậy.

“Lăng Tuyết, em đừng tùy hứng như vậy! Hiện giờ đang ở công ty, em nếu để người khác nghe được em nói như vậy, đến lúc đó người ta sẽ nghĩ như thế nào? Được rồi, không có gì em nhanh ra ngoài đi!”

Lục Lăng Tuyết không thể tin được, cô ngạc nhiên mà nhìn Giang Văn Thắng, quả thực không thể tin được đó là lời từ trong miệng Giang Văn Thắng nói ra!

Cô thật sự không ngờ được, Giang Văn Thắng thế nhưng có thể xấu xa đến trình độ này. Lúc hấn muốn ngủ với mình thì ra những lời ngon tiếng ngọt, hiện tại không cần cô, liền đem cô một chân đá văng ra?!

Lục Lăng Tuyết nản lòng thoái chí mà đi ra văn phòng, tức khắc trong lòng một trận chua xót.

Nhưng rất mau, cô tỉnh lại lần nữa!

Nếu Giang Văn Thắng đối cô vô tình, kia cô cũng có thể vô nghĩa đối với hấn!

Cô lập tức gọi cho phóng viên báo Quất Tử, điện thoại chuyển trong nháy mắt, Lục Lăng Tuyết tức khắc lạnh lùng nói: “Alo? Tôi muốn tin hot!”

Biệt thự Vân Lâm.

Chiến Vân Kỳ có được tư liệu trực tiếp, lập tức hưng phấn mà hướng nơi này chạy như điên. Nhưng mà sắp đến trước phòng Lục Diệp, Chiến Đình Kiều đã chặn lại.

Chiến Vân Kỳ còn chưa nhìn ra có cái gì không thích hợp, còn cao hứng mà nói: “Chú hai, chú đừng ngăn cháu, cháu có tin tức tốt muốn nói cho thím hai!”

Trong tay của anh cầm một quyển báo chí, Chiến Đình Kiều vừa thấy, liền biết có tin tức.

Nhưng loại chuyện này, vẫn là nói trước với anh tốt hơn.

Vì thế, Chiến Đình Kiều từ trong tay Chiến Vân Kỳ rút lấy tờ báo.

Chiến Vân Kỳ thấy chú hai xem, không khỏi trong lòng cũng có chút xấu hổ: “Chú hai, loại chuyện này chú hấn là không thích xem, chỉ là một số bát quái rất bình thường mà thôi.”

Anh đích xác ham thích với bát quái, cái loại tin tức rối loạn lung tung này, anh luôn có thể lấy được tư liệu trực tiếp. Đặc biệt sau khi quen biết Lục Diệp, anh đối với sở thích bát quái càng thêm cuồng nhiệt.

Ai bảo thím hai anh mê hoặc như vậy, giống như cái gì cũng chưa làm thì đã thu phục được chú hai mình!

Anh đặc biệt tò mò, Lục Diệp rốt cuộc là dùng cách gì hàng phục Chiến Đình Kiều!

Tầm mắt Chiến Đình Kiều quét một vòng trên tờ báo, rất mau, sự chú ý liền rơi xuống tin giải trí Thịnh Diệp.

Anh ngẩng đầu, như có như không, làm như có chút khó hiểu.

Loại công ty này, Chiến Đình Kiều trước nay đều không để vào trong mắt, tự nhiên cũng chưa từng nghe qua.

Vì thế đang nhìn thấy vẻ mặt khó hiểu của Chiến Đình Kiều, Chiến Vân Kỳ cả người khoa trương cực kỳ: “Không phải chứ chú hai?! Chú không phải không biết, thím hai chính là người trong công ty này chứ? Nhưng mà, cổ phần của thím hai tại công ty này không phải rất nhiều, cho nên hiện tại hơi có chút ảnh hưởng, hấn là cũng không là gì.”

Sau khi nghe được Chiến Văn Kỳ giải thích, Chiến Đình Kiều lại chú ý lần nữa tin trên tờ báo.

Kỳ thật anh biết trước đây Lục Diệp là cổ đông của một công ty giải trí, chỉ là không biết tên mà thôi.

Hơn nữa anh còn biết, ở công ty đó còn có bạn trai cũ của cô.

Những việc này, Chiến Văn Kỳ đã sớm làm thành quyển sách nhỏ hết thầy nói cho anh biết. Sự việc này, Chiến Văn Kỳ bất quá cùng tin tức tiểu đạo vẫn là rất hữu dụng.

“Có người bạo hắc liễu a chú hai!” Chiến Văn Kỳ hưng phấn mà nói, “Chú không biết chứ, nhật báo Quát Từ viết thực khoa trương, bọn họ nói tổng tài tập đoàn Thịnh Diệp Giang Văn Thăng lối sống kém! Kinh hi không? Như vậy thoát nhìn, thím hai hẳn là cũng không có gì với hẳn.”

Chiến Văn Kỳ nói đến một nửa, liền thấy Chiến Đình Kiều đem báo chí nhét trở lại trong tay của anh.

Chiến Văn Kỳ lập tức liền hiểu.

Chiến Đình Kiều chính là muốn nhìn một chút phản ứng của Lục Diệp, nhưng chính hẳn lại hơi xấu hổ, muốn tự cao tự đại, cho nên mới để mình đi.

Chiến Văn Kỳ lập tức nói: “Tuân mệnh!”

Lúc sau liền cầm báo chí đi hướng phòng Lục Diệp.

Lúc này Lục Diệp đang đàn dương cầm cho Bánh bao nhỏ nghe, cô lúc trước vô tình phát hiện bên trong, Bánh bao nhỏ còn rất có dự cảm. Vừa lúc Chiến gia có đàn dương cầm, cô hôm nay nhận rồi tới không có việc gì liền đàn.

Rồi mới nhìn thấy ba ba Bánh bao nhỏ nhìn cô, cho nên cô liền đàn một lần, dạy một hồi.

Cô cảm thấy, âm nhạc thực là vật không tệ, nói không chừng đến lúc đó có thể cởi bỏ khúc mắc của Bánh bao nhỏ, để nhóc có thể không cần lại khép kín như bây giờ.

Chiến Văn Kỳ cũng không nghĩ nhiều như vậy, lập tức xông lên trước, hưng phấn mà hô: “Thím hai, cháu tới rồi!”

Lục Diệp một chút cũng không chào đón Chiến Văn Kỳ, “Anh tới làm cái gì?”

“Thím hai, cháu mang cho thím tin tức tốt, à không, là tin tức xấu.” Chiến Văn Kỳ chính mình cũng phân chia không được rốt cuộc việc Giang Văn Thăng đối với Lục Diệp mà nói là tốt hay là xấu. Chỉ là anh thật sự quá bất quá, quá muốn nhìn một chút phản ứng của Lục Diệp, bởi vậy anh mang theo tờ báo tới.

Chiến Văn Kỳ cơ bản đều ở tại chung cư bên ngoài, trên danh nghĩa anh cũng có không ít bất động sản, cho nên không thường xuyên trở về.

Huống chi, anh là người linh động như thế, tổng không thể phá hư Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều không phải?

“Anh đến chính là tin tức xấu.”

Cư nhiên dám quấy rầy cô đánh đàn!

“Thím hai, thím đừng nói như thế nói mà! Cháu cho thím xem xem báo chí, thím xem thấy tin tức nhất định sẽ cảm thấy thực kích thích!”

Lục Diệp chán đến chết mà nhìn lướt qua tờ báo, đang xem đến ba chữ to dùng “Giang Văn Thăng”, cô tức khắc trong lòng cả kinh, không khỏi quét qua nhiều lần.

Có thể thấy không rõ lắm, bởi vậy cô cuối cùng đơn giản vẫn là đoạt lấy báo chí.

Chiến Văn Kỳ nhìn thấy phản ứng của Lục Diệp, không khỏi trong lòng càng là mong đợi. Anh nóng lòng muốn thử hỏi: “Thím hai, người trên báo này hẳn là bạn trai cũ của thím?”

Anh thấy hai tròng mắt Lục Diệp không hề chớp mắt mà nhìn chăm chăm nội dung trên tờ báo, biểu tình ngưng trọng mà lại cẩn thận, không khỏi trong lòng chột dạ.

Lục Diệp sẽ không còn nhớ tới người đàn ông kia chứ?

Không phải chứ?

Chú hai còn đứng ở cửa mà!

Hơn nữa giống như không thích hợp..... Anh như thế nào lại cảm thấy thần sắc chú hai giống như càng ngày càng đáng sợ?

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Làm đẹp

Chiến Đình Kiêu đi lên trước, một phen rút tờ báo trong tay Lục Diệp ra.

“Đừng xem” giọng nói anh trầm thấp.

Lục Diệp khó có được can đảm dám chống cự, giật lại tờ báo từ trong Chiến Đình Kiêu. Hai mắt cô bên trong tràn ngập một tia cuồng nhiệt hưng phấn, “Anh đừng đoạt đi, tôi còn chưa có xem xong đâu!”

Chiến Văn Kỳ cả người hóa đá tại chỗ, đã không dám nói tiếp nữa.

Nhưng mà sau khi Lục Diệp xem xong hàng cuối cùng trên báo, tức khắc lộ ra vẻ mặt mừng rỡ như điên: “Tôi thật là quá thiên tài! Không, là Lục Lăng Tuyết, thật sự thật tài tình, ha ha ha ha ha!”

Tiếng cười cô sang sảng quanh quẩn ở trong phòng.

Đừng nói Chiến Văn Kỳ hoang mang không thôi, ngay cả Chiến Đình Kiêu cũng đều trong trạng thái có chút không rõ ràng lắm.

Lục Diệp năm đó không phải còn vì người đàn ông này lui về hậu đài sao? Như thế nào hiện tại,.....

Trong báo nói, chính là Giang Văn Thắng cách sống kém a!

Đây đối với một người đàn ông mà nói, là sự vũ nhục rất nghiêm trọng!

Lục Diệp lại cao hứng cực kỳ.

Cô vừa thấy liền biết, tin tức này tuyệt đối là xuất từ bút tích của Lục Lăng Tuyết! Cô vốn dĩ chỉ là muốn khiêu khích một chút Lục Lăng Tuyết, không ngờ tới cư nhiên có hiệu quả lớn như vậy.

Nghĩ đến những việc này, Lục Diệp trong lòng quả thực thống khoái cực kỳ.

“Hai người buổi tối ăn gì? Nếu không tôi nấu một nồi lẩu, chúng ta chúc mừng một chút?”

“Không đúng không đúng, không chỉ ăn lẩu, mà hẳn là đốt pháo nữa.”

Lục Diệp nói, lập tức hấp tấp đi chuẩn bị.

Đại Boss cùng Chiến Văn Kỳ hai người sững sờ tại chỗ, trong khoảng thời gian ngắn hai mắt nhìn nhau.

Chiến Văn Kỳ dẫn đầu phản ứng lại, hướng về phía Đại Boss hỏi: “Chú hai, đây là chuyện như thế nào a?” Anh còn tưởng rằng, Lục Diệp trong lòng sẽ có chút khổ sở, như thế nào..... Không chỉ không khổ sở, giống như còn rất vui vẻ?

Hay là..... Chẳng lẽ, là bị kích thích?!

Chiến Đình Kiêu lạnh lùng trở về một câu, “Không biết.”

Rồi sau đó liền thông thả ung dung đi qua trước mặt Chiến Văn Kỳ.

Nhưng Chiến Văn Kỳ rõ ràng cảm giác được có chút không thích hợp.

Kỳ quái, anh như thế nào cảm thấy chú nhỏ núi băng lạnh lùng kia của anh có chút mừng thầm và đắc ý vậy chứ?

Cùng lúc đó, giải trí Thịnh Diệp.

Giang Văn Thắng nhìn thấy tin tức đăng trên báo như vậy, tức khắc tức giận đến mặt đều tái rồi. Văn phòng anh bên cạnh còn có một thư ký, mấy ngày nay thư ký anh lúc đưa cà phê tới thường thường lên nhìn anh.

Cái ánh mắt kia, Giang Văn Thắng căn bản là không thể nhìn không hiểu.

Rõ ràng chính là ánh mắt hoài nghi!

Lại còn có như có như không mà ngó chỗ anh một chút.

Này còn chưa tỉnh, lúc tan tầm trở về, nhân viên trong công ty tuy rằng vẫn giống như ngày thường chào hỏi anh, nhưng chỉ cần anh quay người đi, lập tức có thể nghe được sau lưng bị cười trộm cùng khinh miệt.

Không thể không nói, Giang Văn Thắng lần này xem như hoàn toàn phát hỏa.

Lại là dùng phương thức này bốc lửa.

Anh ném tờ báo trên bàn làm việc, trên mặt tức khắc bật kín một tầng giận tái đi.

Nhật báo Quát Từ! Anh vừa thấy đến tên tòa soạn này, lập tức liền nghĩ tới Lục Lăng Tuyết.

Anh nhớ rõ, lúc trước Lục Lăng Tuyết đã từng nói, cô có người bạn làm phóng viên ở nhật báo Quát Từ này. Nếu anh đoán không sai, tin này nhất định chính là Lục Lăng Tuyết thích mà không được, ghi hận trong lòng, cho nên cố ý đưa tin nóng!

Mấy ngày nay Giang Văn Thắng vốn dĩ đối với Lục Lăng Tuyết nhiều phần chán ghét, hiện tại nhìn thấy tin tức này, cả người đều không khỏe.

Nếu cô bắt nạt, kia anh cũng không thể dễ dàng buông tha cô như vậy!

Giang Văn Thắng cũng xem như quản lý trong giới giải trí này rất lâu, trong đó tự nhiên cũng quen không ít phóng viên.

Di động anh không nghiêng không lệch, vừa hay còn có mấy tấm hình riêng tư của Lục Lăng Tuyết. Vì thế anh liền gọi điện thoại cho phóng viên mình quen biết, bảo người đem mấy tấm ảnh đó của Lục Lăng Tuyết phát ra.

Tin tức phát ra, ngày hôm sau, Lục Lăng Tuyết cũng phát hỏa.

Lục Lăng Tuyết tự nhiên không ngờ tới, Giang Văn Thắng cư nhiên có thể tuyệt tình như vậy!

Hai người rốt cuộc cũng coi như là người của công chúng, đấu với nhau như vậy, thanh danh hai người đã rất xấu đi.

Quả nhiên, cái tra nam này hiện tại không cần chính mình, thì cái gì cũng làm được, một lòng liền muốn đem mình đá văng!

Lục Lăng Tuyết tức giận đến sắc mặt xanh mét, vì thế lập tức lại hẹn phóng viên Quát Từ ra uống cà phê.

Mấy ngày nay tin tức cơ hồ đều là Lục Lăng Tuyết cùng Giang Văn Thắng gây thương tổn cho nhau, Lục Diệp ở Chiến gia xem đến vui vẻ vô cùng.

Nhìn thấy hai người tấn công càng ngày càng mạnh, độ nóng càng lúc càng lớn, cô mỗi ngày nằm mơ đều suýt chút nữa muốn cười ra tiếng!

Hừ, quả nhiên là kỹ nữ xứng cầu thiên trường địa cửu!

Lục Diệp lần đầu tiên phát hiện, bọn họ hai người thế nhưng lại xứng đôi như vậy. Ngay cả tác phong hành sự, còn có khệ khệ..... Đều cơ hồ giống nhau!

May mà cô sớm nhận rõ bộ mặt thật của Giang Văn Thắng, hiện giờ mới có thể kịp thời ngăn ngừa tổn hại.

Mấy ngày nay Lục Diệp đại đa số thời gian vẫn luôn cầm tờ báo, bằng không lại cầm di động, thường cập nhật động thái việc cấu xé lẫn nhau giữa Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết.

Không thể không nói, quả thực so với bộ phim truyền hình lúc 8 giờ còn xuất sắc hơn!

Cô năm lần bảy lượt cơ hồ cười đến hình chữ X, Đại Boss đều đã thấy nhiều không trách.

Nhưng mà Bánh bao nhỏ lại có chút không vui, mấy ngày nay Lục Diệp vẫn luôn đều đắm chìm trong tin tức, đối với nhóc cũng lãnh đạm không ít.

Nhóc lười kéo Lục Diệp, một chút cũng không dám buông tay.

Lục Diệp tâm tình tốt, vì thế véo má nhóc một lượt, “Yên tâm, để cô vui vẻ mấy ngày, cô nhất định sẽ sủng ái con!”

Bánh bao nhỏ vừa mới yên tâm một chút.

Tin tức mấy ngày nay, Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết đã là lưỡng bại câu thương. Hai người chỉ cần đi ra ngoài, danh tiếng thập phần ác liệt. Không chỉ các diễn đàn lớn bắt đầu đối với vụ việc bọn họ biên độ công kích, ngay cả trong công ty giải trí Thịnh Diệp, đa số người cũng bắt đầu ngầm nói chuyện say sưa đối với lãnh cao công ty.

Tin tức bùng nổ như vậy, tự nhiên toàn bộ đều nổi hứng sôi trào!

Mấy ngày nay đi làm, Lục Lăng Tuyết mỗi ngày tới làm tất cả đều mang về cực kỳ mệt.

Không thể không nói, cô thật sự quá bị thương.

Những tin tức đó cô đều chú ý, hơn nữa đôi khi cũng sẽ xem diễn đàn. Nhìn thấy công chúng đánh giá, Lục Lăng Tuyết tự nhiên tâm tình không tốt.

Kỳ thật từ khi Giang Văn Thăng tuyên bố những bức ảnh riêng tư của cô, cô tuy rằng tức giận, nhưng cũng có chút hối hận.

Cứ tiếp tục như vậy, hai người họ sẽ thân bại danh liệt.

Vì thế tới văn phòng mình, Lục Lăng Tuyết vẫn là nhìn không được gọi cho Giang Văn Thăng.

“Alo, Văn Thăng, chúng ta nói nói chuyện được không?”

Lục Lăng Tuyết thanh âm nghe ra nói không nên lời mệt.

Cho dù giờ kêu cô đi đối phó Lục Diệp, cô cũng thật sự không có chút sức lực nào.

“Không cần, tôi và cô không có gì để nói!” Giang Văn Thăng cực kỳ quyết đoán mà từ chối, “Cô bôi đen tôi như vậy, hiện tại còn muốn cùng tôi nói chuyện? Thực xin lỗi, tôi làm không được.”

Anh hiện tại chỉ cần nghĩ đến gương mặt kia của Lục Lăng Tuyết, trong lòng liền vô cùng bức bối.

Cư nhiên nói anh cách sống tệ!

Hiện tại đại đa số người đều đã bắt đầu hoài nghi phương diện kia của anh không được.

Này đối với người trong lòng đã từng có tự ti bóng ma như Giang Văn Thăng mà nói, quả thực chính là sự sỉ nhục vô cùng lớn.

Hiện tại Giang Văn Thăng, đã không muốn cùng Lục Lăng Tuyết có bất cứ một chút quan hệ gì.

Nhưng mà lúc hai người ci như thương tổn lẫn nhau, người phục vụ qua trước đây cho Giang Văn Thăng, cô Lily cũng vừa lúc gặp thời mà xuất hiện.

Cô cũng theo Lục Lăng Tuyết giống nhau tìm phóng viên đưa tin nóng, thuận tiện đem sự việc một đêm kia ở khách sạn hết thảy tuôn ra.

Lục Lăng Tuyết thật sự không ngờ tới, Giang Văn Thăng thế nhưng lại cùng loại đàn bà phong trần này lên lút sau lưng cô, cô tức khắc tức điên lên.

Ngay lúc cô cơ hồ sắp tức chết, Giang Văn Thăng cũng đã tới văn phòng cô.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Tái xuất

Cùng lúc đó, Lục Diệp tham dự một cuộc họp báo long trọng.

Trong cuộc họp báo, cô kinh diễm vô cùng, một thân vinh trang.

Mấy ngày nay cô không chỉ ở nhà xem những tin tức câu xé nhau giữa Giang Văn Thăng cùng Lục Lăng Tuyết, mà cũng đang tính toán thời gian chính mình tái xuất.

Từ khi bắt đầu cô thông báo tin hot Lily, cô cũng đã chuẩn bị tốt con đường tiếp theo của mình.

Cô đã sớm hạ quyết tâm, muốn cho Lục Lăng Tuyết cùng Giang Văn Thăng trở thành đá kê chân trên con đường thành công của mình. Hôm nay, cô rốt cuộc đã làm được!

Cô mở họp báo, chính là để tuyên bố —— chính mình sắp tái xuất.

Đối mặt với tất cả nhiệt tình của phóng viên, Lục Diệp dưới ánh đèn flash cười ưu nhã mà ôn nhu: “Chào mọi người?”

“Lục Diệp tiểu thư, cô đối với tin tức gần đây về Giang Văn Thăng thấy như thế nào!”

“Lục Diệp tiểu thư, tin tức gần đây liên tiếp xuất hiện Lục Lăng Tuyết, là em gái của Lục Lăng Tuyết, cô có cảm nghĩ ra sao!”

“Lục Diệp tiểu thư, về tin lúc trước cô.....”

“Lục Diệp tiểu thư, vị tiểu thư phát sinh quan hệ trước đây cùng Giang Văn Thắng tiên sinh.....”

Từ khi Lục Diệp lên sân khấu, tất cả phóng viên liền như sóng triều hướng tới cô thổi quét mà đến. Mấy ngày nay tin tức soi trào, nhưng mà đương sự lại chậm chạp không ra mặt giải thích. Lục Diệp xuất hiện không chỉ làm cho bọn họ một phen kinh diễm, đồng thời cũng giải quyết được cơn khát việc bát quái còn có chân tướng ham học hỏi của quần chúng.

Lục Diệp tuy rằng không phải đương sự, nhưng lại là người gần đương sự nhất.

Phóng viên nhìn thấy cảnh Lục Diệp lên sân khấu, tự nhiên sẽ không dễ dàng buông tha lần cơ hội này.

Còn Lục Diệp đứng ở trên đài, chỉ là hơi hơi nâng cánh tay, phóng viên dưới đài liền im tiếng.

“Chào mọi người, tôi là Lục Diệp. 5 năm trước, tôi cũng đã là tiểu ảnh hậu..... Ngày đó tôi còn rất trẻ, một lòng khát khao tình yêu. Cho nên tôi đã khiến mọi người thất vọng mà lui về sau, dự tính giúp chồng dạy con.”

Toàn bộ họp báo tổ chức ở một hội sở xa hoa, Lục Diệp thanh âm tuy rằng không lớn, lại nói năng có khí phách như trong nhà.

Phảng phất như đôi phổi hợp với thanh âm cô, ngay cả tiếng chụp ảnh “Sát” đều trở nên cực kỳ rất nhỏ.

Cô giống như là thiên chi kiều nữ, chỉ cần vừa đứng ra, là có thể hấp dẫn tất cả ánh đèn cùng ánh mắt!

Tuyệt sắc như vậy còn không ra nữa, tất cả mọi người đều sẽ cảm thấy tiếc hận à?

Đặc biệt đang nói đến dĩ vãng mình trải qua, Lục Diệp ánh mắt tức khắc trở nên nhu hòa mà lại sâu xa.

Cô thành khẩn mà hồi tưởng lại, ngưng trọng kể ra chuyện xưa thuộc về chính mình.

“Mọi người cũng đều biết quan hệ giữa tôi với Văn Thắng, mấy năm nay, bởi vì nguyên nhân bản thân mình, tôi với Văn Thắng không có xảy ra cái gì..... Cho nên nếu mọi người muốn hỏi, báo nói có phải sự thật hay không, tôi thật không thể nói cho mọi người được!”

Cô cực kỳ tự nhiên khoi mào gièm pha Giang Văn Thắng, nhưng mà lại uyển chuyển.

Phóng viên tức khắc có vài phần háo cảm đối với Lục Diệp.

Đại đa số mình tinh nghe được sự tình như vậy, cơ hồ trước nay đều lười giải thích với phóng viên. Nhưng Lục Diệp vừa lên liền trịnh trọng mà trả lời vấn đề, phóng viên như thế nào có thể không có hảo cảm với cô chứ!

“Lục Diệp tiểu thư, vậy cô.....”

“Video trước đây mọi người cũng đã thấy..... Tôi vốn tưởng rằng Văn Thắng là bởi vì yêu tôi, cho nên trong suốt 5 năm thủ thân như ngọc cùng với tôi, nhưng tôi thật sự không ngờ tới, anh ta thế nhưng lại cùng chị tôi.....” Nói tới đây, khuôn mặt tinh xảo của Lục Diệp liền bị một tầng thương tâm phủ kín, “Văn Thắng kỳ thật cũng đối với tôi rất áy náy, lúc trước anh ta cũng vẫn luôn cầu tôi tha thứ. Mặc kệ nội dung video có phải thật sự hay không, anh ta đều biết sẽ gây ra ảnh hưởng đến tôi, cho nên vẫn luôn tận lực bù đắp sai lầm chính mình.”

Lục Diệp đương nhiên không phải không muốn hất nước bẩn vào Giang Văn Thắng, chỉ là loại sự việc bôi đen này đối với Giang Văn Thắng, Lục Lăng Tuyết đã làm không ít. Cô thật sự không cần phải làm điều thừa, hướng chỉ, hiện tại đối với cô mà nói, giúp đỡ Giang Văn Thắng nói chuyện ngược lại có thể làm cô nhìn qua càng tạo sự đồng tình, càng dễ dàng hơn.

Điểm này, Lục Diệp đã sớm tính toán qua.

Dù sao Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết hai người họ, hiện giờ hoàn toàn tẩy không trắng!

“Văn Thắng kỳ thật đối với tôi rất tốt, tuy anh ta có chút thói quen không tốt lắm..... Tôi vốn dĩ cũng rất muốn nỗ lực tha thứ cho anh ta. Nhưng tôi bỗng nhiên nghĩ thông suốt, tôi cảm thấy nếu còn tiếp tục như vậy nữa vì tình yêu mà từ bỏ mộng tưởng mình, thật sự quá cô phụ chính mình, cũng cô phụ người thích tôi. Cho nên hôm nay, tôi mới mở cuộc họp báo, chính là muốn thanh minh, tôi tính tái xuất. Còn về Văn Thắng cùng Lăng Tuyết..... Tôi không có nói nhiều gì, tôi dù sao cũng thật tình từng yêu Văn Thắng, cho nên tôi hy vọng anh ta có thể hạnh phúc, cũng hy vọng anh ta có thể cùng chị tôi ở bên nhau hạnh phúc mãi mãi.”

Nhưng mà Lục Diệp một phen nói ra, dưới đài người người đều sôi nổi cảm động.

Đây mới là tình yêu to lớn có phải không!?

Rõ ràng chính mình bị phản bội, lại nhẫn nhục phụ trọng, cơ hồ đem tất cả sai lầm đều ôm hết vào người mình!

Không để bụng cách nhìn của người khác, vì tình yêu lui về sau, hiện giờ lại vì fans một lần nữa tái xuất, đây mới là siêu sao có được không?!

Tất cả những việc này hợp lại với nhau, hình tượng Lục Diệp nháy mắt liên tục cao lớn vô cùng.

Lại phối hợp với kỹ năng diễn xuất tinh vi của cô, loại đau xót này sau khi niết trọng sinh kiên cường cùng quật cường, cơ hồ đều được cô thể hiện hoàn mỹ.

Hơn nữa cảm xúc nhuộm đậm, tất cả mọi người lập tức saury ra những ủy khuất sau lưng tiểu ảnh hậu này.

Tức khấc, tất cả mọi người đều không hề ra tiếng.

Bọn họ ngẩng đầu nhìn Lục Diệp trên đài, thậm chí cũng không dám nhìn thẳng cô!

Xinh đẹp ưu nhã, hào phóng mà lại ôn nhu lưu luyến.

Tất cả tốt đẹp đều cơ hồ ở trên người cô một lần nữa hợp lại, hình thành một người con gái giống Lục Diệp như vậy!

Trong hội trường tức khấc an lặng vài giây, ngay cả tiếng chụp ảnh đều yên tĩnh.

Vừa hay lúc này, sau lưng tất cả phóng viên đột nhiên xuất hiện âm thanh vang dội.

“Diệp Tử, tôi yêu cô!”

“Diệp Tử, làm tốt lắm!”

“Diệp Tử, Giang Văn Thắng không cần cô, chúng tôi cần cô!”

“A a a a a! Nữ thần, cái tra nam kia vốn là không xứng với cô! Nữ thần nên cùng nam thần ở bên nhau!”

Sau an tĩnh lại là một trận bão táp.

Sau lưng phóng viên tất cả đều là fans, những fans đó đột nhiên như điên mà lao tới Lục Diệp.

Lục Diệp thoải mái hào phóng mà đi xuống đài, dịu dàng cười nói: “Cảm ơn mọi người nhiều năm như vậy vẫn còn nhớ đến tôi, ủng hộ tôi, có muốn ký tên cùng tôi thì nói nha, tôi sẽ lần lượt ký tên cho các người!”

“Diệp Tử, làm tốt lắm!”

Tất cả fans bỗng nhiên cũng không điên cuồng nữa, một hàng hai hàng mà chờ Lục Diệp ký tên cho.

Lục Diệp cũng cực kỳ có kiên nhẫn, ngồi cạnh mà lần lượt ký tên trên ảnh.

Phóng viên đem toàn bộ sự việc ở hội trường mà chụp lại hết, bọn họ là người ngoài cuộc cũng không thể không cảm thấy tán thưởng đối với Diệp Tử tự đáy lòng.

Thật là một người con gái tốt a, Giang Văn Thắng có phải mất bị mù chẳng?

Cùng với tin tức của Giang Văn Thắng, hợp báo phóng viên của Lục Diệp sẽ thực mau liền lên hot search.

Hơn nữa tên cô, như một phen mãnh liệt đứng đầu bảng.

Mà xếp hạng dưới cô tự nhiên chính là Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết.

Không thể không nói, hợp báo Lục Diệp tái xuất sẽ cực kỳ thành công. Cô đã hoàn toàn đem Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết lấn áp xuống, hơn nữa còn dẫm bỏ lên trên bọn họ.

Chuyện tới hiện giờ, Lục Diệp cũng coi như là một cọc tâm sự.

Cô hiện tại nếu đã thành công tái xuất, như vậy bước tiếp theo, cô cũng nên mau chóng lấy về thứ thuộc về chính mình! Tất cả những thứ cô đã từng giao cho Giang Văn Thắng, còn có vốn nên thuộc về cô, lại vài ba thứ ở trong tay Lục Lăng Tuyết, cô hết thấy đều phải thu hồi về!

Cứ chờ xem, cô tái xuất chỉ là mới bắt đầu mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Nhược điểm

Lục Diệp kỳ thật đối Giang Văn Thắng đã thực khách khí, người khác nói như thế nào, cùng cô rốt cuộc không có quan hệ gì.

Sau cuộc họp báo, cô tự nhiên cũng không nói được quá nhiều, rốt cuộc, Giang Văn Thắng trong tay còn nắm nhược điểm cô.

Chạng vạng 6 giờ, công ty giải trí Thịnh Diệp.

Toàn bộ công ty như bị họp báo Lục Diệp spam, Giang Văn Thắng tự nhiên không thể không nhận được tin tức. Mà lúc này, anh còn ở trong văn phòng Lục Lăng Tuyết.

Anh vốn muốn đến tìm Lục Lăng Tuyết nói chuyện, nhưng Lục Lăng Tuyết một đôi mắt gắt gao mà trừng mắt nhìn họp báo làm nổi bật Lục Diệp, hận không thể đem cô ta xé nát tại chỗ!

Này đã không phải lần đầu tiên!

Mỗi lần, Lục Diệp đều dầm mà leo lên mình, Lục Lăng Tuyết trong lòng tự nhiên hận cực kỳ.

Mà hiện tại, Giang Văn Thắng đứng ở bên người cô, cô không khỏi mà con tức giận trong lòng tất cả phát tiết lên người Giang Văn Thắng.

“Anh tới làm cái gì? Không phải nói, không có chuyện gì muốn nói cùng tôi sao?”

Hai người bọn họ cẩu xé nhau, kết quả lại làm Lục Diệp nổi bật.

Lục Lăng Tuyết trong lòng thật sự không cam lòng, từ khi lễ trao giải bắt đầu, danh tiếng cô bèn xuống dốc không phanh. Nhưng mà lúc trước, cô vốn nên ở lễ trao giải mà bình bộ thanh vân!

Sự tình sao lại biến thành tình trạng hôm nay?

Nhưng mà chuyện tới hiện giờ, Lục Lăng Tuyết trước nay đều không ngờ đến mình cùng Giang Văn Thắng sẽ đi đến bước ngày hôm nay này.

Giang Văn Thắng vừa mới phản ứng, “Nếu cô không muốn nói, vậy quên đi!”

Anh vừa nói, người sắp đi rời.

Nhưng đang nhìn thấy anh sắp rời đi, Lục Lăng Tuyết liền gọi lại.

“Văn Thắng, anh chẳng lẽ không cảm thấy, chúng ta bị Lục Diệp tính kế sao?”

Giang Văn Thắng quay đầu lại, trên mặt tức khắc dâng lên một trận hoang mang.

Trước nay, anh đều không có hoài nghi, nhưng mà chuyện tới hiện giờ, anh không tin cũng không được.

Vốn dĩ buổi tối ngày đó, anh cho rằng chính mình cùng Lục Diệp..... Kết quả thế nhưng lại là một người khác! Giang Văn Thắng cả khuôn mặt ghê tởm đến xanh lè, nghĩ đến sự tình tối ngày đó, anh liền có chút ghê tởm.

Anh tuy rằng ham thích loại chuyện này, nhưng thật sự không đến mức phải đi tìm một kiểu gái phong trần như vậy để mà phục vụ. Đặc biệt tối ngày đó, anh vốn dĩ hẳn là cùng Lục Diệp ở bên nhau.

Giang Văn Thắng trong lòng cực kỳ phức tạp.

Nhưng anh luôn cảm thấy, Lục Diệp sẽ không làm ra loại sự tình này.

“Vì sao nói như thế?”

“Lúc trước em tới tìm anh, chính là bởi vì Lục Diệp gọi điện thoại cho em, nói anh họp lại với cô ta! Văn Thắng, em biết mấy ngày nay em có chỗ làm không đúng, quá kích động. Nhưng anh phải tin, nếu không phải Lục Diệp ở bên kia xúi giục, nói cho em biết việc anh muốn vứt bỏ em, em tuyệt đối không có khả năng làm ra như thế!”

Lục Lăng Tuyết vừa nói, một bên khiến cho chính mình bình tĩnh lại.

Đúng vậy, cô cần phải bình tĩnh.

Hiện tại Lục Diệp dầm dấp mà bò lên mình, còn bò cao như vậy. Cô nếu thật sự lại cùng Giang Văn Thắng đấu đá nhau, cô sau này nhất định sẽ cứ bị dầm dấp không đứng dậy được.

Hơn nữa cô cùng Giang Văn Thắng đều lệ thuộc công ty giải trí Thịnh Diệp, cô sau này nếu còn muốn tiếp tục ở lại giới giải trí, cũng phải dùng đến rất

nhieu nhân mạch cùng tài nguyên và Giang Văn Thắng.

Nghĩ như vậy, Lục Lăng Tuyết nháy mắt thanh tỉnh rất nhiều.

Không sai, cô đều bị Lục Diệp xúi giục, nếu không cô như thế nào lập tức choáng váng đầu óc, làm ra nhiều sự việc đáng sợ như vậy?

“Văn Thắng, anh phải tin em. Hai người chúng ta như bây giờ, cơ hồ tương đương lưỡng bại câu thương, anh nghĩ kỹ lại cho rõ ràng, nếu là tiếp tục đấu đá lẫn nhau, hai người chúng ta đều tiêu hết!” Lục Lăng Tuyết nói tới đây, không khỏi lại nhả ra nói: “Em nhưng thật ra không sao cả, cầm trong nhà kia một số tiền, sau này lui vẫn còn có thể sống tốt. nhưng Văn Thắng anh.....”

Giang Văn Thắng nghe được có liên quan tới tiền đồ mình, cũng lập tức bình tĩnh lại.

“Cô nói rất đúng, chúng ta vốn dĩ chính là người cùng công ty, tuyệt đối không thể đấu tranh nội bộ.”

“Văn Thắng, như vậy mới đúng chứ.....” Lục Lăng Tuyết trong lòng cuối cùng bình tĩnh một chút.

Sự tình xem như qua đi như thế, chỉ là có chút quá dễ dàng cho Lục Diệp.

Lục Lăng Tuyết nghĩ tới hợp báo làm cho Lục Diệp nổi bật hôm nay, không khỏi mà cắn răng nói: “Văn Thắng, vậy trong khoảng thời gian này anh làm ra nhiều việc quá đáng đối với em như vậy, có phải nên đền bù cho em một chút?”

Cô hiện tại nhu cầu cấp bách muốn có một tài nguyên tốt tới tẩy trắng giúp mình.

Không thể không nói, Giang Văn Thắng trong tay thật đúng là có.

“Anh biết Trần đạo diễn kia không? Ông ta gần đây muốn quay một bộ phim, vừa lúc thiếu một nữ chính.”

“Em đây có thể không?”

“Lăng Tuyết..... Cô cũng đừng quên, mấy ngày nay chuyện xấu của cô cũng không thiếu, bằng cái gì kêu một mình tôi thường cho cô?”

Lục Lăng Tuyết lập tức ôm vòng lấy bả vai Giang Văn Thắng, rồi sau đó nhu mì mà hướng bên tai anh thổi một hơi, “Được, đêm nay em sẽ bồi thường anh. Nhưng anh hứa với người ta nha, chúng ta sau này không thể đấu đá nhau.”

“Em yên tâm, anh nào nỡ lại thương tổn em!”

Lúc này, trong biệt thự Văn Lâm.

Lục Diệp bận cả một ngày, lúc trở về, xe Chiến Văn Kỳ xe đã đang chờ cô.

Hơn nữa, Lục Diệp cũng cảm thấy đặc biệt ngại ngùng!

Chiến Văn Kỳ tốt xấu cũng là thiếu gia trưởng tôn Chiến gia, như thế nào có thể ủy khuất như thế để anh làm tài xế cho mình chứ!

“Thím hai, thím hôm nay biểu hiện không tồi nha! Cháu xem cuộc họp báo, thiếu chút nữa đều bị làm cho xúc động hẳn lên.” Chiến Văn Kỳ tự đáy lòng mà tán thưởng.

Không thể không nói, Lục Diệp thật là diễn viên xuất sắc.

Nếu không phải lúc trước ở Chiến gia nhìn thấy bộ dạng vui sướng kia của Lục Diệp khi người gặp họa, anh nói không chừng thật cho rằng Lục Diệp bị ủy khuất vô cùng, vì tình yêu nhẫn nhục à!

Đương nhiên, anh đã gặp qua nên mới biết được. Nếu chưa thấy qua dáng vẻ kia của Lục Diệp khi ở nhà, anh đã có thể thật sự tin, nói không chừng cũng muốn bị Lục Diệp cảm động, trở thành fan nào tàn của cô.

Lục Diệp đắc ý mà lắc lắc đầu tóc mình, “Kia đương nhiên, tôi trời sinh chính là vì diễn kịch mà!”

“Nhưng thím hai, khi thím trở về phải cẩn thận chút.”

Lục Diệp khó hiểu, “Vì sao?”

“Chú hai cũng nhìn thấy cuộc họp báo, giống như có chút..... Không mấy vui vẻ.”

Nghĩ lúc anh ra tới, Chiến Đình Kiều sắc mặt mây đen dày đặc, Chiến Văn Kỳ trong lòng vẫn là có chút sợ.

Nhưng nếu để Đại Boss biết anh đang ở chỗ này nói cho Lục Diệp biết, có thể kết quả còn càng đáng sợ?

Lục Diệp giờ giờ lên cầm, “Kỳ quái, anh ta vì cái gì không vui a.....”

Nga!

Cô thiếu chút nữa đã quên!

Chiến Đình Kiêu còn nhớ vụ cô từ hôn kia á!

Hừ, anh ta nhất định không thể để mình tốt, căn bản là không muốn nhìn thấy cô giống như bây giờ.

Xong rồi xong rồi, cô hẳn là khiêm tốn một chút!

Chính là Lục Diệp trời sinh không phải là người khiêm tốn a.....

Cô nghĩ nghĩ, trong lòng thế nhưng cũng có chút co rúm hẳn đi.

Tưởng tượng đến phải đi về đối mặt với Đại Boss kia, Lục Diệp muốn chết tâm đều có.

“Chiến Vân Kỳ, nếu không..... Nếu không chúng ta không cản trở về đi?”

Chiến Vân Kỳ cả kinh, kinh ngạc nói: “Thím hai, thím có phải muốn nhìn cháu chết hay không a! Muốn nhìn cháu chết, cứ nói thẳng!”

“Không có không có, tôi chính là..... Ai, được được đi về!”

Trên đường trở về, Lục Diệp vẫn luôn sửa sang lại tìm tòi. Cô không ngừng suy nghĩ, rốt cuộc phải như thế nào mới có thể làm cho trong lòng Đại Boss cân bằng chút.

Nhưng bất luận cô nghĩ như thế nào, trước sau đều nghĩ không ra được một kết quả vừa lòng.

Thôi đi, chỉ có thể căng da đầu mà về trước vậy.

Chiến Vân Kỳ sau khi mang Lục Diệp đưa về, lại giao cho trước mặt Chiến Đình Kiêu, rồi mới chuồn nhanh.

Trường hợp này, anh cho dù đợi một chút cũng không được!

Lục Diệp đứng ở trước mặt Chiến Đình Kiêu, ủy khuất mà lại cẩn thận cúi đầu, như là một đứa con đang chờ đợi nhận phạt vậy.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Cơ hội

Dáng điệu này của Lục Diệp, Chiến Đình Kiêu ngược lại cũng không dám phát hỏa.

Anh xem cuộc họp báo, đương nhiên biết, biểu hiện của Lục Diệp tốt bao nhiêu. Đồng thời, là một người làm ăn, anh cũng thật sự rất rõ ràng, Lục Diệp đích xác chính là người bẩm sinh xuất hiện ở màn ảnh.

Cô sở hữu hết thảy đều là được trời ưu ái.

Lục Diệp nếu không làm minh tinh, thật là có chút lãng phí.

Nhưng lúc anh nhìn thấy họp báo kia, Lục Diệp có nhiều fans nam như vậy, Đại Boss sắc mặt cũng thật sự trầm đến vô cùng.

Nếu sau này Lục Diệp nổi danh, mỗi ngày đều phải giao tiếp cùng những fans nam đó, Chiến Đình Kiêu anh thật sự nhìn không được.

“Đã trở lại?” Chiến Đình Kiêu thấy Lục Diệp không nói lời nào, liền trầm giọng mở đầu.

Ba chữ, một câu hỏi, đã mang ra vô hạn áp lực.

Lục Diệp cả người da đầu tê dại, một chút cũng không dám ngẩng đầu. Cô thật cẩn thận mà nói: “Chiến Đình Kiêu..... Tôi, tôi.....”

Không phải, phi phi phi! Cô chột dạ cái gì chứ!

Cô đi ra ngoài đứng đắn làm việc kiếm tiền, vì cái gì phải sợ hãi anh ta như vậy chứ!

Nghĩ vậy, Lục Diệp tựa hồ nhiều phần dũng khí, cô lập tức ngẩng đầu nói: “Không sai, tôi muốn tái xuất!”

Chiến Đình Kiều như rụng mảy, căng chặt khuôn mặt tức khắc có rõ ràng không vui.

“Nhiều việc anh đừng động tới, dù sao trong hợp đồng anh cũng chưa nói tôi không được làm hai công việc! Chiến Đình Kiều, anh nếu thật sự xem tôi không vừa mắt, dứt khoát giết tôi đi! Nhưng làm mình tỉnh là mơ ước xưa nay của tôi, bất luận kẻ nào bất luận cái gì sự đều không thể ngăn cản, không thể phá hư!”

Lục Diệp nói được cực kỳ cao lớn, giống như cô sắp vì mơ ước chính mình vượt lửa qua sông, đều không chối từ.

Kỳ thật làm mình tỉnh cũng không xem như là mơ ước của Lục Diệp, cô chủ yếu vẫn là muốn diễn kịch.

Bắt đầu từ lúc nhỏ, cô rất thích diễn kịch. Hơn nữa cô diễn kịch cũng không phải bắt buộc là nữ chính, cho dù kêu cô diễn một người xấu tội ác tà trời, kỳ thật cô cũng là nguyện ý.

Nếu không cô như thế nào 5 năm trước đã là ảnh hậu chứ?

Cô thật sự thích diễn kịch, mặc kệ Chiến Đình Kiều có phải tính trả thù cô hay không, đây là việc cô tuyệt đối không thể lùi bước.

“Chiến Đình Kiều, anh nếu không muốn ta tốt, anh dứt khoát để tôi diễn nữ phụ xấu xa này đi. Như vậy cũng có thể vừa ý của anh, nhưng tôi mặc kệ, tôi nhất định phải diễn kịch, nếu không thể diễn kịch, chỉ bằng để tôi chết đi!”

Chiến Đình Kiều nghe được Lục Diệp nói như thế, tự nhiên vài phần bất đắc dĩ thỏa hiệp.

Anh xoa xoa ấn đường, nói: “Anh đã biết.”

Cái gọi là “Đã biết”, là muốn nói anh sẽ an bài.

Giới giải trí đó là cái nơi nào, kia chẳng phải là một cái chảo nhuộm lớn hay sao? Ngoại trừ fans nam ở ngoài, Chiến Đình Kiều cũng lo lắng Lục Diệp sẽ cùng đạo diễn có chút xã giao gì, sợ cô bị hại.

Hiện tại thấy cô căn bản không muốn nhượng bộ, vì thế anh cũng chỉ có thể thỏa hiệp.

Còn Lục Diệp lại xem như Đại Boss buông tha chính mình, vì thế cô thở dài nhẹ nhõm một hơi, lập tức rời khỏi thư phòng.

Sau khi Lục Diệp đi rồi, Chiến Đình Kiều vừa mới nhất điện thoại gọi, anh cần thiết muốn nói cho mọi người, Lục Diệp là người phụ nữ của anh. Nếu không những đạo diễn đó lỡ như nổi lên tâm tư gì, anh sợ chính mình đến lúc đó sẽ đem người bầm thây vạn đoạn!

Làm không tốt thật là muốn lấy mạng người!

Đương nhiên, công việc nặng nề như thế, Chiến Đình Kiều đương nhiên mà ném toàn bộ lên trên đầu Chiến Vân Kỳ.

Chiến Đình Kiều cũng không phải không muốn tự mình đi đánh, chỉ là anh mỗi lần gọi điện thoại đi, những đạo diễn đó luôn muốn cùng anh xả một đồng lớn. Anh nếu từ chối, còn lo có vài người sẽ ghi hận trong lòng, sau lại lên trả thù trên người Lục Diệp.

Bởi vậy con đường tái xuất này của Lục Diệp, Chiến Đình Kiều thật sự xem như tổn không ít tâm tư.

Sau gọi tất cả, Chiến Đình Kiều cũng hơi chút thả lỏng. Sự tình xong xuôi, Chiến Vân Kỳ lập tức liền tới báo cáo chiến quả.

“Chú hai, việc chú bảo cháu làm đều OK cả rồi!”

Chiến Vân Kỳ cũng không dám cầu khen thưởng gì, tuy rằng Chiến Đình Kiều đối rất nghiêm khắc với chính mình, nhưng đáy lòng anh vẫn luôn rất thiết tình mà kính sợ chú nhỏ mình.

“Ừm.”

Chiến Vân Kỳ như là đột nhiên nhớ ra, lập tức chắn trước mặt Chiến Đình Kiều: “Chú hai, đúng rồi, cháu nhớ tới một việc! Thím hai muốn tái xuất sao? Gần đây vừa lúc Trần đạo có phim mới, lúc trước khi cháu gọi điện thoại đến đã hỏi qua Trần đạo, Trần đạo xác thật là có nói, ông ta hiện tại còn thiếu một nữ chính. Cái phim truyền hình kia cháu có nhìn một chút, kịch bản là gì kia Nga! Nghĩ tới, cái gì mà Tuyệt Lạc Khuynh Thành.”

“Trần đạo nói như thế nào?”

“Hắn nói..... hay là chú hai tự mình qua đi. Chú cũng biết, Trần đạo cái lão cổ hủ loại này, căn bản sẽ không nể mặt cháu đâu!”

Trừ phi Chiến Đình Kiều tự thân xuất mã, nếu không cái vụ thử kính này toàn bộ phải dựa theo quy tắc mà nói!

Chiến Vân Kỳ lên quan sát biểu tình Chiến Đình Kiều, kỳ thật chính anh cũng có chút không chắc, Chiến Đình Kiều rốt cuộc có đi hay không. Trong ấn

tượng anh, Chiến Đình Kiều từ trước đến nay thực chán ghét loại chuyện này.

Giải trí Tinh Diệu hiện giờ cũng như cũ là long đầu lão đại quản lý công ty giải trí, trước nay đều là đạo diễn tới cửa chủ động tìm anh ta, nào có để Chiến Đình Kiều chạy tới?

Nhưng lần này Trần đạo chính là không hiểu sao lại đưa ra cái yêu cầu cực kỳ vô lý này.

Chiến Đình Kiều cũng không vội vã đi, chỉ là đơn giản dặn dò một tiếng, “Đi đem các tác phẩm trước đây của ông ta sắp xếp lại cho chú xem.”

Chiến Đình Kiều đã quyết định, nếu muốn giúp Lục Diệp tái xuất, như vậy tất nhiên là cho cô ta sự lựa chọn cùng hoàn cảnh và điều kiện tốt nhất!

Cho nên anh rốt cuộc muốn hay không tự mình đi gặp một lần Trần đạo, còn phải nhìn xem cái đạo diễn công lực rốt cuộc như thế nào.

Chiến Văn Kỳ thực mau liền chuẩn bị tốt, anh lật lại mấy tác phẩm phim truyền hình 11uc đầu của Trần đạo —— đều là một ít dvd, còn có một ít là video, cũng là một ít phim điện ảnh của Trần đạo.

Không thể không nói, cái Trần đạo này đóng phim điện ảnh cùng phim truyền hình đều là một bộ.

Kịch bản hẳn chọn công lực không thể khinh thường, hơn nữa tác phẩm của ông ta, nữ chính trước nay đều quay đẹp nhất.

Lục Diệp nếu có thể đi theo hần.....

Chiến Đình Kiều lập tức đứng lên, nói: “Lập tức sắp xếp cho chú đi gặp hần.”

Chiến Văn Kỳ cả người kinh ngạc mà muốn mệnh!

Không phải chứ?

Chiến Đình Kiều thật sự vì Lục Diệp, tự mình đi gặp Trần đạo kia?

Chiến Đình Kiều lần này tự mình đi, kỳ thật không chỉ là vì con đường minh tinh của Lục Diệp, còn có một nguyên nhân chính là anh cần thiết đi thăm dò Trần đạo này rốt cuộc nhân phẩm như thế nào.

Anh không hy vọng Lục Diệp đi theo hần sẽ xảy ra chuyện.

Chiến Đình Kiều làm việc từ trước đến nay cương quyết, thực mau cũng đã xong xuôi xong việc.

Mà buổi tối, Lục Diệp cũng thuận lý thành chương mà nhận được điện thoại của Trần đạo.

Trong giới này, Trần đạo vẫn luôn là rất có danh. Lục Diệp nhìn hồi lâu dãy số, thiếu chút nữa không nhận ra. Cho đến khi nghe điện thoại, cô mới cảm động mà suýt chút nữa kêu ra tiếng heo.

“Ông..... Ông? Ông là Trần đạo?!”

Lục Diệp lời nói đều nói không rõ.

“Không sai.”

Trần đạo vừa mới nói xong, Lục Diệp suýt chút kích động mà thét chói tai ra tiếng, cô trong tay vắt gao mà bất lấy di động, rồi mới cực kỳ nhiệt thành mà nói: “Trần đạo xin chào! Tác phẩm của ông tôi vẫn xem, quay thật sự tốt!”

Trần đạo thực mau liền theo Lục Diệp mà hỏi: “Nếu như vậy, vậy cô có muốn làm nữ chính kịch mới của tôi không?”

Lục Diệp tức khắc trầm mặc.

Cô không phải không muốn, mà là cô thật sự rất rất rất rất rất rất muốn đó!

Cô siêu cấp kích động cùng hưng phấn, hận không thể lập tức đem nóc nhà xóc lên để chúc mừng!

Trần đạo nghe thấy đầu kia điện thoại trầm mặc thật lâu, không khỏi nhíu mày hỏi: “Như thế nào? Không muốn?”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Thử kính

“Không! Tôi muốn!” Lục Diệp tức khắc như trống bỏi liều mạng gật đầu, “Tôi muốn, siêu siêu muốn, nằm mơ cũng đều muốn!”

Lục Diệp thật đúng là rất thích Trần đạo, tác phẩm ông giống nhau đều có chút chiều sâu, không phải cái loại đặc biệt nào tàn.

“Được, vậy ngày mai cô tới đoàn phim thử kính!”

Trần đạo sau khi nói xong, lập tức gác điện thoại.

Lục Diệp thiếu chút nữa không từ trên giường nhảy lên, cuộc gọi bất thành linh thật là làm cô hưng phấn không thôi.

Nhưng rất mau, cô liền bình tĩnh lại.

Kỳ thật cô cũng có chút không rõ, Trần đạo như thế nào đột nhiên gọi điện thoại cho mình?

Nhưng Lục Diệp cũng nghĩ nhiều, mấy ngày nay cô bởi vì sự việc hợp báo vẫn luôn bá chiếm bảng đề nhất hot search, nói không chừng Trần đạo phải chăng vì hợp báo trước đây mà chú ý tới mình?

Lục Diệp đêm đó đi ngủ sớm, sáng sớm ngày hôm sau liền chuẩn bị đi thử kính.

Lần này giúp Lục Diệp bắt lấy tài nguyên này, Chiến Đình Kiều không có nhắc đến một chút nào.

Nhưng mặt khác Giang Văn Thăng lại không phải.

Lục Lăng Tuyết cũng phải đi tham gia thử kính, trước khi đi, Giang Văn Thăng thật sự có chút không quá yên tâm. Anh nghiêm túc ngưng trọng luôn mãi dặn dò nói: “Lăng Tuyết, lần tài nguyên này anh xem như giúp em bắt lấy, em qua đó thì biểu hiện tốt một chút, đừng làm mất mặt công ty.”

Lục Lăng Tuyết trước kia cùng Giang Văn Thăng náo một trận, hiện giờ nếu không phải vì tiền đồ, cô cũng lười ở bên cùng Giang Văn Thăng.

Thật giống như hiện tại, cô nghe được lời anh nói liền tức giận.

Cái gì gọi là mất mặt? Cô sao có thể làm mất mặt công ty chứ?

Bất quá chuyện này cũng không trách được Giang Văn Thăng —— Anh cảm thấy như thế, là bởi vì trước đây vì việc ngoài ý muốn của Lục Lăng Tuyết hật sự là quá nhiều.

Từ lễ trao giải bắt đầu, cô chưa làm qua một việc thuận lợi nào. Như thế, Giang Văn Thăng hoài nghi cô cũng là điều đương nhiên.

Giang Văn Thăng không đưa Lục Lăng Tuyết đi.

Loại thử kính này, trong lòng mọi người đều rõ. Chỉ là đi ngang qua sân khấu mà thôi, kỳ thật nhân vật đã sớm được chọn nội bộ.

Bởi vậy Lục Lăng Tuyết cũng không có chuẩn bị gì nhiều, chỉ là xem lại một chút mình không sai biệt lắm, rồi mới đi.

Lúc này, tại đoàn phim Lục Tuyết Khuynh Thành.

Trần đạo đã phụ trách bắt đầu dựng lều, tất cả diễn viên cũng đến đông đủ, đang chờ nữ chính. Ông trước đó vốn dĩ cùng Giang Văn Thanh đạt thành thỏa thuận, ban đầu tính dùng Lục Lăng Tuyết —— không phải Trần đạo xem trọng Lục Lăng Tuyết, thật sự là bởi vì Lục Lăng Tuyết có khí chất tương đương với nữ chính mà thôi.

Ông ta cũng không có quá xem trọng Lục Diệp, tuy rằng Lục Diệp rất xinh đẹp, nhưng Lục Diệp khí chất lại có chút chênh lệch với nữ chính phim truyền hình.

nhưng suy xét đến quan hệ của Chiến Đình Kiều, cho nên ông ta mới an bài thử kính —— cho dù biết, mặc kệ Lục Diệp thử kính thành công hay thất bại, cuối cùng vẫn sẽ chọn Lục Diệp.

Lục Diệp đến rất sớm, cô đến gần trước mặt Trần đạo cung kính chào hỏi: “Trần đạo xin chào!”

Trần đạo thấy Lục Diệp không kiêu ngạo làm giá lại bình dị gần gũi như thế, nháy mắt cũng có vài phần hảo cảm. Vì thế gật đầu lên tiếng, lại khách khí mà nói, “Ngồi đi.”

Lục Diệp ngồi cạnh Trần đạo, giữa hai người cách một cái ghế.

Cô có chút không hiểu biết tình hình, không phải nói muốn thử kính sao?

Một lát sau, vấn đề của Lục Diệp liền có đáp án.

Lục Lăng Tuyết mới bắt được nhân vật mà thôi, cả người ông ọ tạo dáng mà hướng đoàn phim đi tới —— Cô giống như căn bản là không có ý thức được mình đã đến muộn.

Lục Diệp nhìn thấy Lục Lăng Tuyết, không khỏi có chút ngỡ ngàng. Còn Lục Lăng Tuyết như nghênh ngang ngạo nghễ đi vào, thời điểm nhìn thấy Lục Diệp kia trong nháy mắt sắc mặt liền biến đổi.

Không thể nào? Lục Diệp ở chỗ này làm gì?

Nghĩ đến đây, Lục Lăng Tuyết vẫn là thoải mái hào phóng đi qua. Cô biểu hiện ôn nhu rộng lượng, nhưng trong giọng nói lại như mang theo vài phần bén nhọn khắc nghiệt: “Diệp Tử, thật khéo nha, sao cô lại ở đây…… Không phải cô làm vai phụ cho tôi đó chứ? Ài nha kia sao lại có thể chứ!”

Lục Lăng Tuyết nói cực kỳ khoa trương, lại còn có cố tình tăng thêm hai chữ “vai phụ”.

Cô một lòng cho rằng, mình rốt cuộc cũng có thể xả giận.

Lục Diệp nghe xong Lục Lăng Tuyết nói, tức khắc khịt mũi coi thường: “Không thể? Lăng Tuyết, cô đừng làm, ngộ nhờ đến lúc đó cô lại là nữ phụ cho tôi, vậy thì thật khó coi à.”

“Sao có thể!”

Lục Lăng Tuyết trước đó cũng đã luôn xác nhận qua với Giang Văn Thắng, bộ Lạc Tuyết Khuynh Thành này đến bây giờ mới xong, tất cả diễn viên cơ bản đã tìm đủ, chỉ còn nữ chính là chưa định. Hơn nữa Giang Văn Thắng cũng đã sớm cùng Trần đạo đánh tiếng, nữ chính này chính là để cho Lục Lăng Tuyết cô diễn.

“Diệp Tử a, tuy rằng tôi thật sự rất muốn đem vai nữ chính này nhường cho cô, nhưng mà Văn Thắng nói với tôi…… Đây là anh ta thật vất vả tranh thủ cho tôi, cho nên thật ngại quá.”

Lục Diệp căn bản không để vào mắt lời nói của Lục Lăng Tuyết, cô xoa xoa lỗ tai phát ngứa chính mình, hỏi: “Nga, cô vừa mới nói cái gì, có thể lặp lại lần nữa không?”

Lục Lăng Tuyết đại khái là đặc ý cực kỳ, thế nhưng thật sự là đem lời nói lặp lại một lần.

Nói xong, cô thấy Lục Diệp sắp đi, vừa mới ý thức được chính mình bị Lục Diệp chơi một trận.

Cô nhìn Lục Diệp, trong lòng hung tợn mà so đo nói: “Chúng ta chờ xem!”

Dù sao đến lúc đó vào đoàn phim, cô lại là nữ chính, cô khẳng định có cách có thể trị Lục Diệp.

Lục Diệp thực mau liền đến bên Trần đạo, Trần đạo đã dọn xong màn ảnh, thì chờ hai người thử kính. Kỳ thật lần thử kính này vốn dĩ không nên có, chỉ là Chiến Đình Kiều thực sự tới tìm mình, trước đó lại cũng đã đáp ứng qua với Giang Văn Thắng, nên không tiện từ chối, chỉ có thể diễn một hồi “thử kính”, rồi đến lúc đó thuận tiện mà từ chối Giang Văn Thắng thôi.

Trần đạo sau khi cùng Chiến Đình Kiều gặp mặt, sao còn có thể để Lục Lăng Tuyết làm nữ chính?

Nhưng Lục Diệp căn bản là không biết chuyện này, cô rất nỗ lực mà thử kính. Vừa đến trước màn ảnh, cô thực mau liền tiến vào nhân vật.

Đầy trời bay tán loạn tuyết, cô một mình lẳng lặng mà đau thương.

Trần đạo nhìn màn ảnh Lục Diệp, cũng không khỏi xuất thần.

Cảm xúc Lục Diệp so với trong tường tượng ông còn tuyệt hơn nhiều, hơn nữa gương mặt tuyệt sắc kia của cô cũng thực sự khuynh quốc khuynh thành!

Trần đạo nhìn chăm chăm vào màn ảnh, thế nhưng đều đã quên kêu “Cắt”.

Cho đến khi Lục Lăng Tuyết đã đi tới, nhìn thấy Trần đạo đang quay Lục Diệp, hơn nữa cặp mắt kia của Trần đạo còn giống như đang bị mê hoặc!

Lục Lăng Tuyết tức giận lập tức, cô cắn chặt răng, đi đến bên cạnh Trần đạo, mỉm cười mà lại khách khí hỏi: “Trần đạo…… Cái kia, tôi khi nào mới có thể bắt đầu?”

Trần đạo cực kỳ không kiên nhẫn mà quay đầu lại, ngữ khí thập phần bất mãn: “Giang Văn Thắng không nói với cô sao? Hôm nay cô là tới thử kính.”

“Không phải trước đó đã xác định rồi sao?”

Trần đạo nhìn thoáng qua màn ảnh Lục Diệp, trong mắt hiện lên một tia kinh diễm.

Ông ta lúc trước vẫn luôn cảm thấy, kỳ thật Lục Diệp khí chất không quá phù hợp nữ chính, không ngờ tới hiện tại thoát nhìn, thế nhưng hiệu quả giống như tốt hơn nhiều so với Lục Lăng Tuyết.

Vì thế Trần đạo liên nói: “Hiện tại tôi thấy được có người càng có khả năng tốt hơn, cho nên tôi để cho các người công bằng thử kính.”

Lục Lăng Tuyết không thể tin được.

Cô vẫn luôn muốn vượt qua Lục Diệp, nhưng chính cô cũng biết, bộ dáng cùng kỹ thuật diễn của cô đều có chút khoảng cách so với Lục Diệp. Cô lấy cái gì so cùng cô ta?!

Hơn nữa, đều tại Giang Văn Thắng.

Anh ta không phải xác định nhân vật này là cô sao? Như thế nào hiện tại lại có thể bị Lục Diệp có cơ hội chen vào ranh đoạt với cô?!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Không tôn trọng công việc

Lúc này, bên ngoài đoàn phim, một chiếc xe màu đen Minibus.

Bánh bao nhỏ vài lần muốn từ trên xe đi xuống, nhưng đều bị Chiến Đình Kiều túm lại. Bánh bao nhỏ thở phì phì mà trừng mắt liếc mắt một cái ba ba mình, rồi sau đó chỉ có thể ghé vào cửa sổ xe nhìn.

Nhóc nhìn thấy Lục Diệp nơi xa xa, trong lòng có chút khổ sở.

Lục Diệp thật giống như mẹ nhóc, hiện tại nhìn thấy mẹ mình bị khi dễ, Bánh bao nhỏ tự nhiên liền muốn vì cô xả giận!

Chiến Văn Kỳ nhìn thấy hai cha con này không khỏi cực kỳ bất đắc dĩ.

Trong ấn tượng anh, chú nhỏ vẫn luôn là rất bận có được không! Nhưng hiện tại thì sao, tự nhiên lại mang theo Hựu Hựu hai người lên ở cửa đoàn phim Lạc Tuyết Khuynh Thành. Này cũng quá dọa người đi?

“Chú hai, việc trong công ty.....”

“Trò về rồi xử lý.”

Lúc này, Chiến Văn Kỳ cũng nhìn thấy màn thử kính kia. Đồng thời, anh cũng nhìn thấy giữa Lục Lăng Tuyết cùng Lục Diệp tựa hồ đã xảy ra tranh chấp gì đó.

Anh thế nhưng cũng không khỏi bắt đầu lo lắng thím hai mình, “Chú nhỏ, có muốn qua hỗ trợ không?”

“Tạm thời không cần.”

Chiến Đình Kiều cũng coi như là thực hiểu Diệp Tử, anh biết, nếu mình lúc này đi ra ngoài, Diệp Tử nhất định sẽ không vui. Nữ chính bộ phim truyền hình này, Chiến Đình Kiều chỉ hy vọng cô cho rằng chính mình dựa vào thực lực mà có được, chứ không phải dựa vào anh. Càng quan trọng hơn là, anh tin tưởng Diệp Tử có thể đối phó được Lục Lăng Tuyết.

Sự tình cũng chính như anh dự liệu.

Lục Diệp khoanh tay trước ngực, khiêu khích mà nhìn Lục Lăng Tuyết, “Lăng Tuyết, hôm nay thử kính này, cô phải cố lên nga.”

Đúng, không sai! Chính là giả vờ như thế, chính là đối trá như thế!

Không giả vờ đối trá như thế sao có thể làm tức chết Lục Lăng Tuyết chứ?

Lục Diệp nói không thể nghỉ ngơi gì, trong lòng Lục Lăng Tuyết lại một phen bốc hỏa, cô cực tức, nhưng lại thực bất đắc dĩ. Hôm nay cô một chút đều không có chuẩn bị. Lục Lăng Tuyết vẫn luôn cho rằng, Giang Văn Thắng nói tốt cho cô. Nói là thử kính, cô cũng xem như chỉ là đi ngang qua sân khấu mà thôi.

Nhưng cô cũng thật sự ngờ được, Lục Diệp rút cuộc sao lại xen vào như thế?

Nhất định là có liên quan?

Lục Lăng Tuyết căng da đầu thử kính, tuy rằng cô không hề chuẩn bị, nhưng không thể không nói, cô trường thi phát huy năng lực cũng coi như không

tôi.

Ở trước mặt Trần đạo, Lục Lăng Tuyết cũng coi như là lọt qua cửa.

Nhưng bộ phim truyền hình này, nữ chính chỉ có thể có một! Trần đạo rất ngại ngùng mà gọi Lục Lăng Tuyết tới, đặc biệt áy náy nói: “Lăng Tuyết a, chuyện này là tôi đuối lý. Tôi tuy rằng đã đáp ứng qua Giang tiên sinh, tôi không nghĩ tới. Ai, trong vòng quy củ nói vậy cô cũng hiểu rõ mà, chắc không cần tôi nói thêm câu nào nữa đâu ha?”

“Trần đạo, tôi hiểu ông có nỗi niềm khó nói, nhưng ông đã đáp ứng rồi, như thế nào có thể đột nhiên thay đổi như vậy?”

Lục Lăng Tuyết nghĩ đến là Lục Diệp dẫm lên chính mình, trong lòng cô càng thêm không cam lòng.

Người khác còn không nói, nhưng người này như thế nào có thể là Lục Diệp?

Cô hận nhất chính là Lục Diệp ở trên đầu cô, vốn dĩ lúc nhỏ, Lục Diệp vẫn luôn đè ép cô đủ thứ. Như thế nào đến hôm nay, ngay cả vận khí đều tốt hơn cô?

Không đúng, cô ta nhất định là dựa vào đàn ông!

Lục Lăng Tuyết chỉ vào Trần đạo, có chút không thể tin tưởng hỏi: “Trần đạo. Ông không phải? Không phải có cái gì đó với Lục Diệp chứ?”

Bằng không nào có thể cho vai nữ chính một cách thoái mái như thế, còn đạp lên mình!?

Nói tới đây, Lục Lăng Tuyết lập tức khoanh tay trước ngực. Hừ, nhất định là cái dạng này.

Cô sẽ không dễ dàng bỏ qua chuyện này như vậy, chẳng sợ Trần đạo thật sự không có cái gì với Lục Diệp, đến lúc đó cô sẽ đem sự tình nói cho người khác.

Trần đạo nghe Lục Lăng Tuyết nói xong, liền kinh ngạc một trận. Khuôn mặt ông ta cực kỳ khoa trương mà nhú lại, lạnh lùng nói: “Cô nói hươu nói vượn cái gì vậy!”

“Trần đạo, nếu không đúng sự thật ông làm gì khản trương như thế?” Lục Lăng Tuyết cũng cảm thấy chính mình nói có chút quá đáng, vì thế cô chỉ có thể thay đổi một loại ngữ khí tương đối hiền lành, rồi mới ôn nhu nói, “Trần đạo, tôi không nói ông có cái ý gì nga. Chỉ là tôi rất cuộc vì cái gì bị rút, ông phải cho tôi một nguyên nhân? Tôi dù sao cũng phải biết chính mình đến tốt cùng là không làm chỗ nào chứ?”

Trần đạo vô ngữ đến muốn mạng, “Tôi vừa mới không phải nói với cô rồi sao? Đây là quy tắc, tôi cũng không có biện pháp!”

“Tôi đây cũng muốn biết, rốt cuộc là cái quy tắc gì. Nếu là Trần đạo ngài thật sự cùng Lục Diệp có cái gì kia, như vậy còn chưa tính.”

Trần đạo bị Lục Lăng Tuyết cuốn lấy thật sự không được, chỉ có thể bất đắc dĩ nói: “Được rồi được rồi, tôi cùng Lục Diệp thật sự một chút cái gì đều không có, cô đừng đến bên ngoài nói bậy. Cô ta hiện tại chính là được người Chiến gia chống lưng, cô nói chuyện cũng chú ý chút. Được rồi, trước đó cho Giang tiên sinh nhân vật này xem như cũng là thiếu anh ta một ân tình, cô nếu đồng ý tham diễn nữ số 2, tôi sẽ đưa cho nữ số 2 này.”

Lục Lăng Tuyết sùng sốt, lập tức gật đầu đáp ứng.

Cô trước đây quả nhiên đoán không sai, Lục Diệp tuyệt đối là cùng tiểu thiếu gia Chiến gia kia có một chân quan hệ!

Lục Lăng Tuyết âm thầm cáu giận.

Nhưng cô cũng biết, Chiến Vân Kỳ thường xuyên ra vào quán bar nơi này, cô tin rằng, Chiến Vân Kỳ sớm hay muộn cũng sẽ vứt bỏ đôi giày rách Lục Diệp này đi!

Vì thế Lục Lăng Tuyết cũng không có nghĩ nhiều, chuẩn bị một chút rồi vào đoàn phim.

Lúc Lục Diệp đang hoá trang, thấy được Lục Lăng Tuyết đi tới từ phía sau lưng mình.

Cô không khỏi nhiệt tình mà hướng về phía Lục Lăng Tuyết chào hỏi: “Lăng Tuyết a, ai da thật ngại quá, cô xem, cô ngay từ đầu còn tưởng rằng tôi phải làm nữ phụ cho cô. Hiện tại không nghĩ tới, phong thuỷ xoay chuyển, thật là thực xin lỗi nha.”

Lục Lăng Tuyết nghe được Lục Diệp nói, thiếu chút nữa không bị cô ta làm cho tức chết.

Đúng vậy, khi cô vừa mới tiến đoàn phim, thật sự cho rằng Lục Diệp phải làm nữ phụ cho chính mình. Không nghĩ tới, hiện tại tình thế lại đảo ngược.

Lục Lăng Tuyết cắn chặt răng, sắc mặt khó coi cực kỳ, “Lục Diệp, cô tốt nhất đừng đắc ý quá sớm!”

“Tôi không có đắc ý gì, người ta là thật tình muốn xin lỗi cô à! Rốt cuộc chúng ta cũng là chị em, đúng không?”

Lục Diệp thanh âm càng ngọt phát ngán, Lục Lăng Tuyết sắc mặt càng thêm âm trầm.

Không thể không nói, cô thật là tức chết!

Cho dù hiện tại nếu để cô từ bỏ nhân vật nữ số 2 này, cô lại thật sự không muốn.

Từ tài nguyên sắp tới, cách có thể tẩy trắng mình tốt nhất chính là bộ phim truyền hình này.....

Chỉ là cái nữ số 2 này, tần suất ra kính rất cao, nhưng nhân vật thật sự không quá tốt.

Lục Lăng Tuyết tới giờ đều chưa xem qua kịch bản kịch như thế nào, cho nên lúc Trần đạo nói là nữ số 2, cô liền trực tiếp đồng ý. Không nghĩ tới khi khởi động máy, cô nhìn thấy kịch bản, tức khắc cả người liền không khỏe.....

Nhưng mà cảnh quay đầu sau khi khởi động máy chính là cảnh Lục Lăng Tuyết cùng Lục Diệp quyết đấu.

Lục Tuyết Khuynh Thành là một bộ phim trọng sinh.

“Action!” (Diễn)

Theo âm thanh trợ lý vang lên, cùng với màn ảnh theo dõi mở ra, Lục Lăng Tuyết thể nhưng trực tiếp ném một bạt tai vào trên mặt Lục Diệp!

Cô vừa lên tới chính là cái động tác này, tức khắc toàn bộ người trong đoàn phim đều ngáy ngẩn cả người.

Lục Diệp cũng không ngờ tới, Lục Lăng Tuyết lại không tôn trọng công tác như thế!

“Lục Lăng Tuyết, cô làm cái gì vậy?!” Trần đạo cũng không khỏi có chút tức giận. Khi khởi động máy, mọi người vừa mới thấp nhang, hiện tại lại bị một cái bạt tai này của Lục Lăng Tuyết ập xuống đến ông ta cũng không thể hiểu được.

Còn có thể làm cái gì? Còn không phải là cố ý trả thù riêng sao?

“Đạo diễn tôi nhớ nhầm lời kịch, ông yên tâm, chúng ta một lần nữa!”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Không phải kẻ ngốc

Lục Lăng Tuyết căn bản là cố ý.

Cảnh quay đầu khi khởi động máy là nữ số 2 giết chết nữ chính, vì thế nữ chính Lục Khuynh Thành có thể trọng sinh.

Nơi này đối với Lục Lăng Tuyết mà nói, thật sự là cơ hội được trời ưu ái. Theo một tiếng bắt đầu, cô lại động oai cân não —— Cô hướng bụng Lục Diệp đập một cái.

Nhưng Lục Diệp sớm đoán được cô sẽ thay đổi đa dạng để chinh cô, cho nên Lục Diệp đã sớm hạ quyết tâm chờ ở kia.

Cô nhìn thấy Lục Lăng Tuyết một chân đạp lại đây, vì thế cô lập tức né thân. Chờ đến lúc Lục Lăng Tuyết một chân dẫm hụt, cô lại lên đá một đạp.

Ai cũng không có nhìn thấy động tác của Lục Diệp động tác, chỉ có Lục Lăng Tuyết biết.

Nhưng lúc cô phản ứng lại, cả người đã ngã ở trên mặt đất.

Lục Lăng Tuyết một tiếng hét chói tai vang lên.

Chuyện tới hiện giờ, Trần đạo cũng có chút không kiên nhẫn. Lúc này mới cảnh quay đầu thôi, Lục Lăng Tuyết liền tiếp làm lỗi.

Này không phải làm chậm trễ người khác sao?

“Lục Lăng Tuyết, cô rốt cuộc muốn làm sao?” Chẳng sợ lại như thế nào thiếu nhân tình, Trần đạo cũng thật sự không nghĩ cho Lục Lăng Tuyết một chút mặt mũi nào.

Lục Lăng Tuyết ủy khuất cực kỳ, lập tức chỉ vào Lục Diệp nói: “Đạo diễn, ông không phát hiện, căn bản là Lục Diệp đá tôi một cái!”

Lục Diệp kinh ngạc mà che miệng, “Thật vậy sao? Tôi cũng không biết a..... Nếu phải, Lăng Tuyết, tôi thật sự xin lỗi nếu đã đá được cô, kia đã có thể

thật sự quá ngượng ngùng nga!”

Hừ, Lục Lăng Tuyết đánh cô một cái tát, cô lại chỉ làm cô té ngã một cái, không khỏi cũng quá dễ dàng cho cô ta!

Trước đó Lục Lăng Tuyết xuống tay thật sự không nhẹ, hiện tại đều qua đi có một chút, Lục Diệp trên vẫn có một chút đau.

Nhưng mà đối với Lục Diệp mà nói, không có gì quan trọng hơn so với đóng phim. Nếu không phải quan trọng, cô cũng không muốn báo thù với Lục Lăng Tuyết lúc đóng phim.

Nhưng Lục Diệp cũng không muốn lại cùng Lục Lăng Tuyết có phân tranh gì, đơn giản liền đề nghị nói: “Trần đạo, hiện tại Lục Lăng Tuyết hình như cũng bị thương, chỉ bằng cảnh quay của cô ta lùi về sau, để cho người khác diễn trước.”

Lục Diệp nói cũng có lý, Trần đạo liền gật đầu đồng ý.

Nhưng Lục Lăng Tuyết chính là một chút cũng không muốn nghe Lục Diệp sắp xếp, vì thế cô khắp khiêng mà chạy đến trước mặt Trần đạo cáo trạng các loại.

“Đạo diễn, ông căn bản là không biết, vừa nãy rõ ràng chính là Lục Diệp cố ý đá tôi!” Lục Lăng Tuyết ủy khuất mà lại nhu nhược mà nói, “Tôi vốn dĩ cũng không muốn như vậy, đạo diễn, ông nhất định phải tin tôi!”

Trần đạo nâng nâng mí mắt xem cô, nói: “Đã biết.”

Hắn còn có rất nhiều việc cần hoàn thành, thật sự không muốn lãng phí quá nhiều thời gian trên người Lục Lăng Tuyết.

Nhưng Lục Lăng Tuyết vẫn không cam lòng, đặc biệt hiện tại cô ở một bên thổi gió lạnh, mà Lục Diệp cũng đã bắt đầu cùng người khác diễn. Vừa nhìn thấy hình ảnh Lục Diệp đang diễn, Lục Lăng Tuyết liền hận không thể xé nát cô ta!

Lục Lăng Tuyết ngồi một hồi, Trần Y Y bỗng nhiên lại đây cầm một chiếc áo khoác.

Trần Y Y này là nữ số 3, lệ thuộc công ty giải trí Tinh Diệu. Cô hiện giờ danh khí đã rất lớn, hơn nữa nhập vòng hai năm, sức ảnh hưởng vẫn luôn rất ổn.

Dù sao cũng là ở Tinh Diệu, tài nguyên cùng hướng phát triển cũng cơ hồ đều là đứng đầu.

Trần Y Y thuộc kiểu người thanh thuần hình, thoát nhìn giống như rất đơn thuần. Vì thế Lục Lăng Tuyết đi qua cô ta, nhiệt tình đánh tiếng tiếp đón.

“Xin chào, là Trần Y Y sao?”

Trần Y Y ngẩng đầu, khó hiểu mà nhìn Lục Lăng Tuyết.

Cô không phải không quen biết Lục Lăng Tuyết, hơn nữa cô cũng biết, chính là Lục Lăng Tuyết giành vị trí nữ số 2 của mình, cho nên Trần Y Y xem cô thật sự có chút không quá thuận mắt.

“Cô ngoài đời thật xinh đẹp, so với trong TV xinh đẹp hơn nhiều, lần này hẳn là lần đầu tiên chúng ta hợp tác?”

Trần Y Y đã thực không kiên nhẫn.

Cô thật sự lười nói chuyện nhiều với Lục Lăng Tuyết loại vết nhơ nghệ sĩ này.

Cô đi đến ngày hôm nay, tất cả đều là dựa tác phẩm mà nói chuyện. Nhưng Lục Lăng Tuyết loại này, muốn tác phẩm không có tác phẩm, gây chú ý tất cả đều là dựa vào quy tắc ngầm lãng xê nữ nghệ sĩ, Trần Y Y thật sự khinh thường mà muốn chết.

“Cô có gì cứ nói thẳng, tôi không rảnh nói chuyện phiếm với cô!”

Hơn nữa cô ta thậm chí còn cảm thấy, Lục Lăng Tuyết da mặt dày như thế, sợ không phải là kẻ ngốc chứ?

Lục Lăng Tuyết ngược lại cũng không tức giận, rất vững vàng mở miệng: “Tôi biết trong lòng cô nhất định có chút bất mãn với tôi, kỳ thật Trần tiểu thư, tôi cũng thực sự cảm thấy có lỗi với cô. Vốn dĩ cô là nữ số 2, nhưng lại bởi vì tôi em gái kia của tôi là Lục Diệp chen vào, mà đẩy cô xuống nữ số 3.”

“Nghe, như vậy a.” thái độ Trần Y Y đối với Lục Lăng Tuyết xem như tốt hơn một chút.

“Loại lời nói này của cô tốt nhất nói với người khác, tôi nói thật, tôi vốn dĩ không thích đóng nữ số 2.” Trần Y Y lại nhìn Lục Lăng Tuyết liếc mắt một cái, sau đó liền đi.

Cô đối với Lục Lăng Tuyết thật sự không có hảo cảm gì.

Nhưng mà Trần Y Y lãnh đạm, thật là vút mặt mũi Lục Lăng Tuyết.

Vì thế Lục Lăng Tuyết rất tức giận, lập tức đi tìm nữ số 4 nữ số 5 của đoàn phim, điên cuồng mà bắt đầu nói xấu Lục Diệp cùng với Trần Y Y.

Người trong đoàn phim cũng không ít có rất nhiều ba phải bất chính, hơn nữa Lục Lăng Tuyệt lại nhiệt tình hiền lành như thế, tự nhiên cũng tin cô lời nói.

Thời gian bắt tri bắt giác liền đến giữa trưa, Lục Diệp đóng phim cả một buổi sáng, thật sự mệt chết đi được. Cô tùy tiện tìm cái ghế nằm nghỉ ngơi, vừa mới nằm xuống tới, liền cảm giác được có thứ gì ở dưới ghế cô nằm mấp máy, Lục Diệp trong lòng cả kinh, lập tức cúi đầu nhìn thoáng qua, thực mau liền thấy được Bánh bao nhỏ.

“Ày? Sao con lại ở đây?”

Lục Diệp trực tiếp đem Bánh bao nhỏ từ dưới ghế nằm xách lên, đồng thời, cô cũng theo bản năng mà nhìn chung quanh.

Bánh bao nhỏ tự nhiên là không thể tự mình tới.

Quả nhiên, phía sau nhóc, Chiến Vân Kỳ cũng không nhanh không chậm mà đi tới.

Chính là không có nhìn thấy Chiến Đình Kiêu.

Lục Diệp trong lòng thế nhưng giống như dâng lên một tí xúu thất vọng, cô lại dường như không có việc gì mà nói: “Hai người sao lại tới đây?”

Chiến Vân Kỳ hưng phấn cực kỳ, “Tới thăm a! Thím hai thím thực ngẫu ai!”

Mấy việc vừa nãy, Chiến Vân Kỳ tất cả đều xem ở trong mắt. Không thể không nói, Lúc Lục Diệp biểu diễn thật sự xinh đẹp, đầy sức sống như là một cái đèn tụ quang.

“Còn phải nói sao?”

Nhưng cô đang đắc ý hết sức, Bánh bao nhỏ tay lại xoa gương mặt cô.

Lúc sau, cái miệng nhỏ dùng sức thổi thổi gương mặt cô.

Lục Diệp sùng sốt, không khỏi hướng Chiến Vân Kỳ hỏi: “Vừa nãy? Hai người tới lúc nào?”

Cô vốn là muốn hỏi, bọn họ có phải đều nhìn thấy sự việc vừa nãy hay không? Nhưng như vậy lại có chút không đánh đã khai, cho nên Lục Diệp chỉ có thể hỏi.

Chiến Vân Kỳ đương nhiên mà nói: “Thím hai, thím thực ngây thơ à, thím tới giờ nào, chúng tôi tới giờ đó!”

Anh đã thấy hết, không trách được, rốt cuộc Lục Diệp vừa mới từ khi thử kính đến đóng phim kia, toàn bộ buổi sáng này, Chiến Đình Kiêu cùng Hựu Hựu hai cha con này, luôn là nhìn về hướng Lục Diệp.

Thật là một chút cũng chưa thả lỏng.

Lục Diệp nuốt một ngụm nước miếng, cũng khó trách Bánh bao nhỏ sẽ như vậy.

Lục Diệp ôm Bánh bao nhỏ, nói: “Bánh bao nhỏ con yên tâm, cô một chút đều không đau nga.”

Bánh bao nhỏ chu mỏ lên, lúc sau chậm rãi đến gần Lục Diệp.

Nhóc vừa mới thổi “phù phù” cho cô hiện tại nhìn thấy gương mặt Lục Diệp, liền muốn hôn một cái.

Đối với Bánh bao nhỏ mà nói, Lục Diệp giống như là mẹ.

Nghĩ đến đây, cái miệng nhỏ của như thế đã rơi xuống trên má Lục Diệp “chụt” một cái hôn.

Lục Diệp tức khắc kinh ngạc, “Oa, nhiều nước miếng như thế, trang điểm của cô đều bị nhóc hôn trôi mất rồi! Mặc kệ mặc kệ, cô phải đánh vào mông nhóc!”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Không phải dựa vào thực lực sao

Lục Diệp làm bộ vỗ mấy cái vào mông Bánh bao nhỏ, cô thật sự không dám dùng sức, rốt cuộc chính cô cũng có chút luyến tiếc.

Bánh bao nhỏ lại rất hạnh phúc, lập tức tới gần Lục Diệp, và gần hơn nữa khuôn mặt Lục Diệp.

Cảm giác cái hôn vừa rồi như thực không tởi..... Hắc hắc.

Nhưng lúc miệng đang sắp tới gần má Lục Diệp, nhóc lại bỗng nhiên bị Chiến Vân Kỳ xách lên.

Chiến Vân Kỳ nói: “Hừ Hừ, lão ba nhóc sắp tới.”

Ý là không cần tiếp tục ở lại nơi này làm bóng đèn nữa!

Nhưng Bánh bao nhỏ vừa mới hôn Lục Diệp, nào muốn rời đi? Nhóc mặc kệ! Nhóc phải ở lại chỗ này, cho dù gây trở ngại ba ba mình cũng không quan trọng.

Bánh bao nhỏ dùng hết sức giãy giụa, nhưng trước sau không thoát ra được Chiến Vân Kỳ.

May mà Lục Diệp đoạt trở lại Bánh bao nhỏ, để nhóc ngồi lên trên đùi mình.

“Thím hai, Hừ Hừ còn chưa ăn cơm đâu!”

Chiến Vân Kỳ làm bộ lại muốn bế Bánh bao nhỏ lên.

Lục Diệp dằng nhóc lại nói: “Anh đi lấy cơm, tôi dứt Bánh bao nhỏ ăn là được.” Tuy rằng cô rất ghét nước miếng Bánh bao nhỏ, nhưng lúc Bánh bao nhỏ vừa mới chạm đến mặt mình. Cái cảm giác đau lòng và thương tiếc này..... Cảm giác được trên người từ một đứa nhỏ này, đối với Lục Diệp mà nói, thật sự là một cảm giác rất đặc biệt.

Có một khắc như vậy, cô có thể cảm giác được Bánh bao nhỏ tựa hồ tựa như là con của chính mình.

Loại cảm giác thân tình cùng tình thương của mẹ này nảy sinh tận đáy lòng Lục Diệp làm cô vô cùng ấm áp.

Cô bỗng nhiên có chút luyến tiếc Bánh bao nhỏ rời đi.

Rất nhanh, Chiến Đình Kiều tới. Sau khi anh tới, cũng không có ý đuổi Bánh bao nhỏ đi, ngược lại Chiến Vân Kỳ trước mặt mới giống như người dư thừa.

“Chú hai, cháu.....”

“Không có việc gì nữa, cháu có thể đi trước.”

“Chú hai, cháu ở lại đây còn có thể hỗ trợ.”

“Không có gì cần cháu hỗ trợ.”

Chiến Vân Kỳ có chút hóa đá.

Phi, hiện giờ lại xem anh là bóng đèn, người dư thừa sao!

Chiến Vân Kỳ đi vài bước lại quay đầu, quả nhiên, anh đi rồi, ba người kia giống như là người một nhà hoà thuận vui vẻ. Nhìn thấy cảnh ấm áp như vậy, Chiến Vân Kỳ không khỏi càng bị thương.

Ô ô ô, anh tự nhiên là người dư thừa.

Nhưng mà lúc này, Chiến Đình Kiều cầm một ít đồ ăn tới, tự mình đặt ở trước mặt Lục Diệp.

Lục Diệp tự nhiên cũng không khách khí, cúi đầu đang chuẩn bị ăn, bỗng nhiên ngẩng đầu, liền thấy ánh mắt Chiến Đình Kiều vẫn dừng ở trên má.

Bị anh nhìn như thế, Lục Diệp tức khắc có chút ngượng ngùng.

“Anh nhìn tôi..... làm gì?”

Tầm mắt anh cùng với bánh bao nhỏ vừa nãy chạm vào mắt loại cảm giác này giống nhau, thế nhưng trong lòng cô nháy mắt hóa thành mềm mại.

Chiến Đình Kiều Đại Boss như vậy, cũng biết quan tâm vết thương nhỏ nhoi trên mặt mình hay sao?

Lúc này, Chiến Đình Kiều thanh âm đều cực kỳ mềm mại, anh nhìn vết thương trên mặt Lục Diệp, không khỏi hỏi: “Đau không?”

Lục Diệp lắc đầu, “Đã không còn đau, hơn nữa..... Người kia nhất định sẽ đau hơn so với tôi!”

Hừ, cô mới không có dễ dàng buông tha Lục Lăng Tuyết như vậy!

Đồng thời, cô cũng không hy vọng chuyện này Chiến Đình Kiều sẽ tham gia.

Lục Diệp cơ hồ quên đi mục đích tiếp cận mình của Chiến Đình Kiều, rượu đủ com no, cô liền tiếp tục công việc.

Vừa mới trở lại đoàn phim, Lục Diệp liền phát hiện có chút không thích hợp.

Một ít trang phục cùng đạo cụ trước đó cô dùng không hiểu sao bị người cắt nát, hơn nữa cũng không có chuyên viên trang điểm muốn trang điểm cho cô lúc này.

Những màn diễn tiếp theo, Lục Diệp như vậy có vẻ càng thêm đơn bạc.

“Diệp Tử a, cô không phải không có quần áo mặc chứ?” Lục Lăng Tuyết thông thả ung dung đi qua trước mặt cô, sau đó đắc ý nói, “Không sao, có muốn hay không tôi cho cô mượn? Nhưng mà, đây toàn là quần áo nữ phụ a, quần áo cô phải mặc lại là của nữ chính, cô hẳn là còn chướng mắt tôi chứ?”

Lục Diệp cười lạnh, nói: “Cô yên tâm đi, tôi căn bản là không cần hỏi mượn cô!”

Trang phục đoàn phim từ lúc bắt đầu cơ bản đều đã an bài tốt, quần áo Lục Diệp bị cắt hỏng rồi, tự nhiên cũng không có để thay.

Hơn nữa cái cảnh này, phải mặc loại quần áo này.

Lục Diệp căng da đầu mặc vào quần áo, vừa mới đứng ở trước màn ảnh, Trần đạo liền không khỏi hỏi: “Sao lại thế này?”

Lúc này mới có một thời gian buổi sáng, quần áo sao lại hỏng rồi?

Trần đạo thật sự không nghĩ ra.

“Đạo diễn, quần áo tôi hỏng rồi..... Không biết là do ai làm” Lục Diệp như suy tư gì mà nhìn Lục Lăng Tuyết, rồi sau đó cúi đầu nói: “Đạo diễn, trong phòng này, hẳn là có camera, chỉ bằng chúng ta kiểm tra xem. Nếu không đến lúc đó đoàn phim có chuột, làm hư hỏng quần áo người khác cũng không chừng.....”

Trần đạo đang muốn đáp ứng, Lục Lăng Tuyết lập tức đứng dậy.

“Không được Trần đạo, rõ ràng chính là do Lục Diệp không cẩn thận, cũng không tôn trọng đồ đạc đoàn phim, giờ sao có thể lao sư động chúng mà trách người khác như vậy?”

Hành động của Lục Lăng Tuyết, Trần đạo cũng đã nhìn ra một chút manh mối.

Hơn nữa nhiều sự tình trước đó, ông ta hiện tại đại khái cũng đã hiểu.

Trần đạo gặp qua không ít diễn viên nữ loại này, tự nhiên cũng biết Lục Lăng Tuyết rớt cuộc vì cái gì làm như thế.

Nói trắng ra, còn không phải là bởi vì ghen ghét hay sao?

Ông thở dài một hơi, đem Lục Lăng Tuyết đi, thở dài một hơi mà nói: “Lăng Tuyết, cô hẳn là biết, tôi này nếu không phải thiếu Giang tiên sinh một ân tình, tôi sẽ không hợp tác với giải trí Thịnh Diệp, cô có biết không? Tuy rằng tôi nợ nhân tình, nhưng không đại biểu cho là cô có thể vô pháp vô thiên, cô nếu tiếp tục gây loạn nơi đây, thì nhanh chóng chạy lấy người đi, còn về nợ tình Giang tiên sinh kia, tôi đến lúc đó trả bằng cách khác.”

“Đừng a đạo diễn, như thế nào có thể như vậy được chứ?”

Trần đạo sắc mặt tức khắc khó coi cực kỳ.

Rớt cuộc là ai như vậy a?

ông ta có thể dung túng Lục Lăng Tuyết đến bây giờ, đã cơ hồ sắp đến cực hạn! Nếu sớm biết Lục Lăng Tuyết là loại người phiến toái, ông ta căn bản sẽ không để cô ở lại đoàn phim!

Hiện tại cô cư nhiên còn không biết xấu hổ quay đầu hỏi chính mình “Như thế nào có thể như vậy?”

Trần đạo đều sắp tức chết rồi.

Nhưng Lục Lăng Tuyết giống như không hiểu dáng vẻ Trần đạo, lập tức nói: “Trần đạo, ông có thực sự không ngủ cùng Lục Diệp chứ? Nói cách khác, ông làm gì tin tưởng lời cô ta nói như vậy và ủng hộ cô ta như thế? Ông đừng nói tôi nhằm vào cô ta, cô ta cũng là nhằm vào tôi vậy.”

“Kia còn không phải do cô trước à!” Trần đạo sắc mặt đỏ bừng cực kỳ, “Chính cô phải nhìn rõ, Lục Diệp rớt cuộc là người của ai, tôi tuổi này rồi còn ngủ với tiểu cô nương sao! Lục Lăng Tuyết tôi nói cho cô hay, tôi hiện giờ không muốn cho cô diễn nữa số 2 nữa.”

Danh khí cả đời này của Trần đạo, Lục Lăng Tuyết liền ý thức được không thích hợp, cô lập tức kéo Trần đạo lại, bạt mạng xin lỗi.

Mà cuộc nói chuyện giữa hai người đều bị Lục Diệp nghe được rõ ràng.

Cô không thể không cảm thấy, Lục Lăng Tuyết thật sự ngu xuẩn!

Chỉ là.....

Cô trước đó nghe được Trần đạo nói, luôn cảm thấy giống như đối với nhân vật mình có chút không tình nguyện.

Chẳng lẽ cô không phải dựa vào biểu hiện chính mình mới có được vị trí hiện tại này sao?

Lục Diệp không khỏi có chút ngơ ngẩn.

Có lẽ là bởi vì giáo huấn qua Lục Lăng Tuyết, vì thế sau đó quay cực kỳ thuận lợi. Trần đạo không có tính toán truy cứu vụ việc quần áo kia của Lục Diệp, rốt cuộc chuyện này chỉ cần ông hướng đến phản ứng của Chiến Đình Kiêu, Chiến Đình Kiêu sẽ lập tức đưa tới một xe tài trợ trang phục.

Tuy rằng vài lần quay Lục Diệp đều qua cái một, nhưng càng về sau, cô càng có chút bất an.

Đặc biệt nam chính Lục Tuyết Khuynh Thành cũng sắp đến rồi!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Sửa kịch bản đi

Kỳ thật công tác bảo mật của bộ phim truyền hình Lục Tuyết Khuynh Thành vẫn luôn trong trạng thái hoàn hảo, bên trong bảng diễn viên đến bây giờ cũng chưa có công bố ra bên ngoài.

Cho nên ngoại trừ một ít người ở đoàn phim có thể xem thấy, còn có một ít đối diễn trước đó, Lục Diệp cũng không biết còn ai vào đây.

Hơn nữa nam chính bộ phim truyền hình này, nghe nói rất thần bí —— thần bí đến độ ngay cả Chiến Đình Kiêu cũng không biết.

Không, Đại Boss mới không phải không biết, anh trước nay đều không có quan tâm phương diện này.

Nhưng nếu anh sớm biết, anh nhất định sẽ rất quan tâm chuyện này.

Buổi chiều, Bạch Dã Đồng tới đoàn phim. Vừa mới đi vào đoàn phim, anh vừa đi, một bên hướng về phía Lục Diệp dang hai tay ra: “Diệp Tử, surprise!”

Oách!

Diệp Tử kinh ngạc nói không ra lời, cô ngậy người hai giây, sau đó mới phản ứng lại, liền xông lên ôm nhiệt tình Bạch Dã Đồng một cái.

Trước đó lúc về nước, cô đều không có cơ hội nào chiều đãi anh. Hiện tại hai người cùng nhau vào đoàn phim, cô mới cảm giác được —— loại cảm giác năm đó giống như đã trở lại.

Lục Diệp cực kỳ hưng phấn, nhìn Bạch Dã Đồng hai tròng mắt rực rỡ lấp lánh, “Tiểu Bạch, chúng ta rốt cuộc lại có thể kề vai chiến đấu rồi!”

Bạch Dã Đồng nắm chặt tay Lục Diệp, cười nói: “Đó là đương nhiên!”

Trước kia, Lục Diệp muốn ở bên Giang Văn Thắng, Bạch Dã Đồng thực sự có thể yên lặng rời khỏi, chúc phúc Diệp Tử cuộc sống mà cô mong muốn. Nhưng hiện giờ thì khác, cô trước đó đã tuyên bố rõ ràng với mọi người trong cuộc họp báo, hiện giờ cô cùng Giang Văn Thắng chia tay trong hoà bình.

Đến nỗi Chiến Đình Kiêu, anh cảm giác được, Lục Diệp cũng không phải thực sự thích anh ta.

Bạch Dã Đồng thật sự không muốn bỏ qua cơ hội lần này.

“Nhưng mà Tiểu Bạch, anh sao lại ở đây?”

“Buổi sáng anh còn có mấy cái quảng cáo, tóm lại việc rất nhiều.”

“Anh cũng muốn tái xuất sao?” Lục Diệp không khỏi có chút kinh ngạc, nhưng nghe được Bạch Dã Đồng nói như thế, trong lòng cô tự nhiên cảm thấy

được Tiểu Bạch vui như thế từ từ đáy lòng, “Nhưng cũng tốt, anh nếu quay lại, sau này nhất định lại là đệ nhất bảng nam thần.”

Trước kia Tiểu Bạch rất được hoan nghênh.

Giống cái gì mà bảng nam thần muốn gả nhất: đứng nhất Tiểu Bạch, bảng nam thần ám áp: đứng nhất Tiểu Bạch; nam minh tinh nhất ôn nhu, nam minh tinh ngón tay xinh đẹp nhất, mấy bảng đơn này Tiểu Bạch luôn đứng nhất bảng.

Nhưng anh cũng thực không có quá nhiều fans nam.

Bộ phim truyền hình lần này, Lục Diệp nhìn 1 lượt qua toàn bộ kịch bản. cô tin rằng, nếu Tiểu Bạch diễn nam chính, cũng sẽ có chút fans nam.

Bởi vì phim truyền hình này, nam chính thật sự là quá cool! Quả thực là nam tính mẫu mực!

Lục Diệp không đầu không đuôi mà cùng Bạch Dã Đồng nói chuyện tào lao, lại không ý thức được một chút nào, đã bị bánh bao nhỏ ở bên mình theo dõi.

Bánh bao nhỏ vẫn luôn thật cẩn thận chờ ở bên ngoài, nhưng khi thấy Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng ôm nhau, nhóc lại thật sự không bình tĩnh được.

Diệp Tử của nhóc sắp bị người khác cướp mất rồi sao!?

Bánh bao nhỏ lập tức mở cửa Minibus, vọt xuống.

Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng trò chuyện với nhau vui vẻ, thỉnh thoảng lại bị Bánh bao nhỏ chui vào. Cô liền ngừng đề tài, sau đó ôm Bánh bao nhỏ lên.

Trước đó ăn cơm còn được, nhưng hiện giờ xem như đang lúc quay phim, việc Lục Diệp ôm một đứa nhóc mọi người cũng đều thấy được.

Bạch Dã Đồng biết tình hình, anh nhìn Bánh bao nhỏ, không khỏi hỏi: “Diệp Tử, em vẫn luôn chăm sóc nhóc này sao?”

“Đúng vậy, nhóc này thực đáng yêu!” Lục Diệp vừa thấy đến Bánh bao nhỏ, tâm đều có chút hòa tan. Tuy đôi khi Bánh bao nhỏ thực chán ghét, nhưng không thể không nói, cô thật sự thích Bánh bao nhỏ!

Đương nhiên, phiên bản lớn Chiến Đỉnh Kiêu kia, cô hẳn là không thích như vậy.

“Diệp Tử, em giờ vừa mới tái xuất, không sợ sẽ.....”

“Không sợ không sợ, trước đây không phải đã có tin tức nói qua nói nhóc này là con riêng của em hay sao? Nên người khác đã nói rồi, hơn nữa còn là bản vô nghĩa nhất, em tin phóng viên hẳn là cũng không thông minh như vậy, có thể đem nhóc này cùng chuyện của em một ngày thêu dệt ra chuyện xưa?”

Ví dụ như nói, nhóc này là cô nhặt được.

Hay tỷ như, Bánh bao nhỏ là con ruột của cô thất lạc nhiều năm.

Rõ ràng phóng viên còn chưa có viết, Lục Diệp ngược lại đã bắt đầu nghĩ đến suy nghĩ này của đám phóng viên trước.

Bạch Dã Đồng xem đến có chút xấu hổ, nhưng ánh mắt Bánh bao nhỏ nhìn anh càng là địch ý. Đôi tay nhóc vòng lấy cổ Lục Diệp, chết cũng không chịu buông ra, giống như ở tuyên cáo chủ quyền của mình.

Điều bộ bá đạo này, thật là giống y chang lão ba của nhóc!

“Cậu nhóc, cô sắp quay rồi, nhóc buông tay ra được không?”

Bánh bao nhỏ đương nhiên không chịu!

Lục Diệp muốn đi quay, còn không phải quay cùng Bạch Dã Đồng?

Đừng nói là Bánh bao nhỏ, ngay cả Chiến Đỉnh Kiêu cũng rất mâu thuẫn.

Anh sở dĩ không xuất hiện ở đây, là bởi vì anh đã sớm đã tìm được một góc không ai chú ý, hơn nữa đã bắt đầu liên hệ Trần đạo đang nói về việc sửa kịch bản.

Trần đạo đầu đầu muốn bệnh: “Chiến tiên sinh, này không thể như vậy..... Anh không thể để cho một bộ phim truyền hình, 5-60 tập này mà nam nữ chính lại không thấy mặt được?”

“Vậy để bọn họ ghép qua máy tính.”

“.....” Trần đạo thanh âm có chút run rẩy, “Chính là, đây là phim cổ trang.”

“Tóm lại ông tự nghĩ cách.”

Trần đạo quả thực tức giận đến tái mặt, thiếu chút nữa liền muốn đuổi Lục Diệp đi. Nhưng ông thật sự không dám, Chiến Đình Kiều năng lực cùng thủ đoạn, toàn bộ thành phố Hải Vân này không ai không sợ. Nhưng giờ lại đem phim truyền hình của ông làm thành như thế này, ông cũng thật sự có chút không thoải mái trong lòng.

“Tôi biết, nhưng Chiến tiên sinh, anh xem, Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng quan hệ rất tốt, kịch bản này nam nữ chính một chút quan hệ đều không có được không!”

Chiến Đình Kiều đột nhiên trầm mặc trong điện thoại.

Nhưng anh trầm mặc, liền khiến Trần đạo cảm giác được một loại sợ hãi cực kỳ vô hạn.

Ông chỉ có thể ngượng ngùng dứt khoát lại đặc biệt xấu hổ mà nói: “Được được được, tôi biết rồi. Tôi sửa lại liền đây!”

Chiến Đình Kiều vừa mới “Ừm” một tiếng, cực kỳ cao lãnh lại ngạo kiều ngắt điện thoại.

Sau đó anh liền đến đoàn phim.

Chiến Đình Kiều đó là cái diện mạo gì?! Anh đến đoàn phim, tức khắc cơ hồ nổ tung!

Đoàn phim này diễn viên cũng không thiếu có chút đại bài, nhưng ngày thường Đại Boss làm người khiêm tốn, cho nên bọn họ giờ phút này cũng không nhận ra được.

Đặc biệt là Lục Lăng Tuyết, cô không nghĩ tới, Lục Diệp thế nhưng lại quen được một soái ca như vậy!

Đã vậy, bên người cô còn có Bạch Dã Đồng.

Lúc này Lục Diệp căn bản là không chú ý tới ánh mắt khác thường chung quanh, cô thậm chí còn không chú ý tới Chiến Đình Kiều đang đi về phía mình.

“Tiểu Bạch, nếu không anh thay em chăm sóc Bánh bao nhỏ? Em quay một chút liền trở lại.”

Bạch Dã Đồng kỳ thật không muốn chăm sóc Bánh bao nhỏ, nhưng ngại với Lục Diệp, anh bèn gật gật đầu.

Lục Diệp lúc sắp đi quay, Chiến Đình Kiều lại bỗng nhiên đi tới. Anh cố ý thoải mái hào phóng, cực kỳ rêu rao mà đi đến bên người Hựu Hựu, chính là muốn tuyên cáo chủ quyền chính mình.

Sau khi tới cạnh Bánh bao nhỏ, Chiến Đình Kiều không khỏi ôn nhu trấn an, “Chờ Diệp Tử trở lại, chúng ta về nhà ăn lẩu.”

Bánh bao nhỏ nghe đến đó, tức khắc vẽ mặt kinh hãi.

Khi người khác nghe được, những lời này lại mập mờ kỳ cục —— giống như Lục Diệp cùng Bánh bao nhỏ còn có Chiến Đình Kiều, đều là người một nhà.

Lục Diệp bước chân dừng lại, biểu tình trở nên vạn phần xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Nghĩ không ra

Lục Diệp chỉ có thể nhủ mảy, cô đi quay mấy cảnh, quay lại lại nhìn thấy Đại Boss cùng Bánh bao nhỏ còn ở kia. Hai tòa băng sơn liền như thế ăn và không đi, ở đằng kia chờ Lục Diệp trở lại.

Cứ như vậy, Lục Diệp thật sự trong lòng có áp lực.

Hơn nữa cô có thể cảm giác được, hai tòa băng sơn lớn nhỏ này đối với Bạch Dã Đồng cực kỳ có địch ý.

“Hai người có thể chờ ở bên ngoài không. Bằng không, không cần chờ cũng được, kết thúc công việc tôi sẽ tự về.”

Này chỉ mới bắt đầu mà thôi! Hậu kỳ đoàn phim đến lúc đó nhất định còn phải chuyển nơi khác lấy cảnh quay, cô đến lúc đó không thể chạy qua lại giữ đoàn phim cùng Chiến gia chứ?

“Chúng tôi sẽ đi với em.” Chiến Đình Kiều đã sớm an bài, “Nếu thật sự không được, em đổi phim truyền hình cũng được.

Chiến Đình Kiều đã lên kế hoạch, nếu Lục Diệp thật sự đổi phim, kia anh nhất định sẽ nghĩ cách chen ép Lạc Tuyết Khuynh Thành, dù sao tuyệt đối không thể để phim khác chen ép phim Lục Diệp đóng.

Mặc dù Chiến Đình Kiều thật sự không hy vọng Lục Diệp lẫn lộn trong giới giải trí, nhưng từ thời khắc quyết định giúp cô kia, anh cực kỳ nghiêm túc mà mỗi một bước đều tính toán cho Lục Diệp.

Chiến Đình Kiều nói tới đây, Lục Diệp không khỏi nhớ tới trước đó mình nghe được cuộc nói chuyện của Trần đạo cùng Lạc Lăng Tuyết.

Cô bỗng nhiên bắt đầu nghi hoặc tới cơ hội lần này của mình.

“Chiến Đình Kiều, có phải anh bảo Trần đạo tới mời tôi diễn nữ chính?” Lục Diệp càng nghĩ càng cảm thấy không thích hợp.

Chiến Đình Kiều cùng Bánh bao nhỏ không khỏi cũng quá tự nhiên đó chứ? Trần đạo người này, tính tình không tính là tốt..... Ít nhất thời điểm quay, trong mắt căn bản không chấp nhận được một chút hạt cát.

Ông ta nếu nhìn thấy hai tòa băng sơn lớn nhỏ này “Người không liên quan” ở cửa đoàn phim lúc ẩn lúc hiện, thật sự không có đạo lý không đuổi người a.

“Không phải.” Chiến Đình Kiều rất rõ ràng so với bất cứ kẻ nào, Lục Diệp muốn dựa vào thực lực chính mình, “Anh căn bản không quen biết Trần đạo gì cả.”

Nghe được anh nói như thế, Lục Diệp cuối cùng thoáng yên tâm một chút.

Nhưng cô vẫn cảm thấy kỳ quái..... Nhớ tới, có thể là bởi vì chính mình trước đó nói qua chí khí ngút trời, cho nên Chiến Đình Kiều mới không dám phá hư chứ!

Anh như vậy cũng tốt.

Lục Diệp bất giác nhớ tới lúc trước ở bệnh viện tỉnh lại, Chiến Đình Kiều đã từng nói qua muốn nâng mình thành siêu sao.....

Nghĩ vậy, Lục Diệp nhanh chóng thu hồi suy nghĩ chính mình.

Phi phi phi phi! Đại Boss căn bản là trả thù cô, cho nên mới đối tốt với cô như thế!

“Com chiều của em, anh cũng chuẩn bị rồi, com hộp của đoàn phim em cũng đừng ăn.”

“Được.” Lục Diệp không khỏi nghĩ, Chiến Đình Kiều sẽ không hạ độc vào com chiều chứ?

“Nếu em tối nay muốn ở đây, anh đây cũng sẽ ở lại cùng em.” Chiến Đình Kiều cũng không biết từ đâu dọn ra một cái ghế nằm, liền nằm cạnh Lục Diệp bắt đầu nghỉ ngơi. Còn Bánh bao nhỏ lại ngồi ở ghế nhỏ đối diện, cẩn thận đề phòng khác thường trùng mắt Bạch Dã Đồng đã đến đóng phim.

“Cái gì? Ai nói tôi muốn ở đây!” Lục Diệp khó hiểu, “Hơn nữa, Đại Boss! Anh sẽ không ngại hoàn cảnh ác liệt nơi này sao?”

Rõ ràng lúc trước lúc ở nhà cô, anh chê nhỏ, lại chật chội, cuối cùng còn dọn sạch chung cư cô.....

“Có em ở đâu, nơi đó như thế nào sẽ ác liệt?”

Lục Diệp nghe anh nói vậy lại nghe ra một loại nghĩa khác, vì thế híp mắt cười lạnh nói: “Hừ, anh đừng tưởng rằng ở bên ngoài tôi còn có thể hùa hạ anh! Anh cũng đừng quên, trong hợp đồng có nói, tất cả điều khoản phục vụ đều chỉ có hiệu lực khi ở Chiến gia thôi!”

Lúc ấy Lục Diệp nhớ kỹ những lời này.

Chiến Đình Kiều không ngờ tới Lục Diệp lại hiểu lầm anh như vậy, đang muốn mở miệng giải thích, Bạch Dã Đồng đã đi tới.

“Diệp Tử, chúng ta nên tập lời thoại chút.”

“Được!” Lục Diệp lập tức đứng dậy, “nhưng không phải còn chưa tới lượt chúng ta diễn sao?”

“Đúng vậy, nhưng nghe đạo diễn nói, hình như kịch bản ngày mai có sửa lại. Chúng ta mấy cảnh quay này yêu cầu đối thoại, mặt khác.....” Bạch Dã Đồng tầm mắt lơ đãng dừng trên người Chiến Đình Kiều.

Lục Diệp không rõ ràng lắm, nhưng anh lại biết, này nhất định chính là “chiến tích” của Chiến Đình Kiều.

Mà lúc này, Đại Boss cũng không cam lòng yếu thế trùng mắt nhìn trở về.

Cặp mắt lạnh như sương băng của anh mang theo tà nịnh mà khiêu khích.

“Không phải chứ, em nhớ rõ kịch bản không phải như vậy a.”

“Bởi vì sau lại đã sửa qua.” Bạch Dã Đồng nói, “Diệp Từ, chúng ta đối diễn đi thôi.”

Lục Diệp gật gù đầu, liền đi theo Bạch Dã Đồng.

Tất cả tình huống trước đó, Lục Lăng Tuyết đều xem ở trong mắt. Hiện tại nhìn thấy Diệp Từ tựa hồ rất thân thiện đối với Bạch Dã Đồng, còn đối với Chiến Đình Kiều không quá để bụng, Lục Lăng Tuyết trong lòng liền không khỏi bắt đầu hoài nghi. Lục Diệp muốn câu dẫn Chiến Văn Kỳ, sau lại lên bao đường bên ngoài một tên tiểu bạch kiểm.

Nghĩ như vậy, cô liền muốn nói chuyện này cho Chiến Văn Kỳ biết.

Nếu không nói sao có thể vạch trần Lục Diệp được?!

Đáng tiếc Lục Lăng Tuyết thật sự không có số điện thoại của Chiến Văn Kỳ.

Mà lúc này, Trần đạo cũng bởi vì kịch bản bị sửa khá nhiều, trong lòng tóm lại là có chút oán giận. Ông ta cũng lười đến ra ngoài lấy cảnh, để tránh Chiến Đình Kiều lại có cái gì nữa, dù sao Chiến Đình Kiều cũng ra tiền ở đoàn phim, cho nên tất cả cảnh quay trong nhà đều là dựng, tiền đầu tư đều là của Chiến Đình Kiều.

Vốn dĩ yêu cầu quay khoảng bốn tháng, thì chưa đến một tháng đã quay xong.

Mà một tháng này, Chiến Đình Kiều mỗi ngày mang theo con trai tới đây thăm hỏi. Bạch Dã Đồng thật ra cùng Lục Diệp thoát nhìn không có gì, còn Lục Diệp đối với con trai của Chiến Đình Kiều thì đặc biệt tốt, cũng chỉ có lúc có Hựu Hựu ở đây, ba người họ mới có cảm giác cực kỳ ấm áp, như là một gia đình hoà thuận vui vẻ.

Lục Diệp cũng không nghĩ tới, nhanh như vậy đã quay chụp xong rồi.

Kỳ thật mấy ngày trước khi đóng máy, Chiến Đình Kiều đã bắt đầu tìm “nhà dưới” cho Lục Diệp. Nhà tiếp theo anh tìm là Phong đạo diễn.

Suy xét đến sau này phải thường xuyên chuẩn bị tài nguyên cho Lục Diệp, vì vậy Chiến Đình Kiều chuyên môn thay Lục Diệp như làm một cái “Sơ yếu lý lịch”. Vì thế anh một mặt tự mình gọi điện thoại cho Phùng đạo, một mặt kiểm tra “Sơ yếu lý lịch” Lục Diệp làm được như thế nào.

Này vừa thấy, thật đúng là thứ thấy được chứ không biết được.

Chiến Đình Kiều lúc nhìn thấy họ tên kia, vừa mới nhìn thấy được họ tên thật của Lục Diệp —— Lục Tư Tiêu.

Đây là tên thật cô ấy sao?

Sao lại quen mắt như vậy?

Vì thế, Chiến Đình Kiều trong lòng mình cân nhắc chuyện này cả ngày, chờ đến khi đóng máy trở về, anh mới nhớ tới tên thật Lục Diệp, do đó thử tính kêu một tiếng, “Lục Tư Tiêu?”

Nghe thấy cái tên xa xưa này, Lục Diệp cả người đều ngơ ngẩn.

Quả nhiên!

Anh nhất định mang theo thâm trầm oán niệm nhớ kỹ tên này!

Lục Diệp chột dạ, không khỏi hỏi, “A..... A xảy ra chuyện gì sao?”

Cô hiện giờ có thể giả vờ mất trí nhớ không a?

Cô có thể hay chui xuống lỗ được không!

Cô cứ nhiên loi loi, cô tự nhiên quay một tháng ở đây, thiếu chút nữa đã quên chuyện này!

Quả nhiên, một tháng này, Chiến Đình Kiều đối với cô rất tốt, cẩn thận tỉ mỉ chiếu cố tất cả đều là giả!

Hiện tại, anh trả thù rốt cuộc sắp bắt đầu rồi sao?!

Lục Diệp trong lòng liền dâng lên một trận sóng to gió lớn.

“Sao em lại có cái tên này?”

“Tôi làm sao biết được, tên này lại không phải do tôi đặt!”

Vấn danh tự, chỉ là mới bắt đầu thôi.

Lục Diệp trong lòng đã bắt đầu có chút phát run.

“Lục Tư Tiêu, anh luôn cảm thấy tên này rất quen thuộc.” Chiến Đình Kiêu có chút mê hoặc mà nói, “Nhưng hiện giờ có chút không nhớ ra.”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Thì ra là em

Lục Diệp nhìn bộ dáng cau mày kia Đại Boss, trong lòng liền dần dần chột dạ.

Anh ta hẳn là cố ý như vậy?

Cố ý tra tấn mình như vậy?

Cô hung hăng cắn răng, đơn giản nhắm hai mắt nói, “Chiến Đình Kiêu, anh nếu thật sự chấp nhất đối với việc quá khứ, liền nhân lúc còn sớm xử lý tôi đi! Phải, tôi chính là Lục Tư Tiêu, chính là người từ hôn anh 5 năm trước. Tôi cũng biết, 5 năm trước, anh còn xảy ra tai nạn xe cộ, rất thê thảm thê thảm, tôi từ hôn giống như là thêm một nhát dao cho anh. Nhưng tôi thật sự không biết, nếu biết, tôi nào dám a!”

Những lời này Lục Diệp nói đều là sự thật.

Nếu cô sớm biết đối tượng kết hôn mà ông nội an bài cho cô là Chiến Đình Kiêu nói, cô hẳn là sẽ thận trọng suy xét, sau đó tìm một cách thức từ chối nhẹ nhàng.

Từ chối trực tiếp như thế, 5 năm sau, Đại Boss thế nhưng còn có thể tìm được cô, lại còn dùng chuyện này để trả thù cô!

Lục Diệp không khỏi cảm thấy, chuyện này đối Chiến Đình Kiêu ảnh hưởng nhất định rất sâu.

Dù sao anh đã biết Lục Tư Tiêu, hôm nay chuyện này dứt khoát nói thẳng ra!

Nói cách khác, cô thật sự không biết phải bị tra tấn đến khi nào.

Lục Diệp lời nói vừa dứt, Chiến Đình Kiêu mới phản ứng lại. Anh như có mảy may, hỏi: “Từ hôn?”

Lục Diệp nhìn thấy Chiến Đình Kiêu như vậy, cũng không khỏi có chút tức giận, “Đúng vậy, anh làm nhiều như vậy, còn không phải là vì trả thù tôi năm đó từ hôn anh sao? Anh cũng đừng giả ngốc nữa, tôi trước đó đều nghe được. Tất cả mọi người đều biết, anh đã sớm biết tôi chính là cái người 5 năm trước từ hôn anh!”

“Thì ra là em sao?” Chiến Đình Kiêu có chút hoang mang, “Chúng ta đây thật đúng là có duyên, đã từ hôn rồi còn có thể một lần nữa ngồi cùng nhau.”

Trong tay anh vừa lúc cầm một phần tư liệu của Lục Diệp, rồi sau đó lại mở ra nhìn một vòng. Quả nhiên, trên phần tư liệu kia, đích xác có chút như là ảnh chụp năm đó từng đưa cho anh xem, người phụ nữ mà anh vốn phải kết hôn.

Ảnh chụp trong tư liệu Lục Diệp so với bộ dáng ngày thường không giống nhau.

Chiến Đình Kiêu vẫn là thích dáng vẻ chân thật của Diệp Từ, ảnh chụp ngược lại chụp không quá đẹp.

“Đúng vậy, là tôi a!” Lục Diệp nói, tức khắc cau mày lại.

Kỳ quái, cô mới là người từ hôn ai kia mà! Cô không phải thực chột dạ quá sao? Vì sao cô muốn thừa nhận đến hăng say như vậy.

Nói đến đều do Chiến Đình Kiêu!

Anh ta đây là đang diễn kịch với mình sao?

Cố ý làm bộ không biết chuyện này à?

“Chiến Đình Kiêu, anh không cần như vậy nữa! Tôi nói cho anh biết, anh căn bản là không gạt được tôi đâu. Anh đã sớm biết chuyện này, cho nên vẫn luôn lên trả thù sau lưng tôi! Hừ, hôm nay chúng ta nói rõ ràng ra đi!”

Cô tùy hứng mà khoan tay trước ngực.

Dù sao phim truyền hình của cô cũng quay xong rồi, sau này cô hoàn toàn có thể tự mình đứng vững trong giới giải trí!

Chiến Đình Kiêu như nhìn thấu suy nghĩ của Lục Diệp, không khỏi cười nói, “Thật đúng là người phụ nữ bạc tình. Nhanh như thể bèn qua cầu rút ván.”

“Cái gì qua cầu rút ván chứ?”

Lục Diệp nhú nhú mày, không khỏi nghĩ đến cuộc nói chuyện trước đó của Trần đạo cùng Lục Lăng Tuyết. Cô dừng một chút, lại ngắc đầu nói, “Anh vừa mới còn nói với tôi, Trần đạo không phải do anh giới thiệu.”

Nhưng Lục Diệp vẫn cứ có chút không tin chuyện này, nếu thật sự Trần đạo không quen biết Chiến Đình Kiêu, sao lại để anh vào đoàn phim.

Nga đứng rồi!

Việc sửa lại kịch bản nào tàn như vậy, Lục Diệp thật sự không thể tin được đây là ý của Trần đạo.

Có lẽ không.

“Chiến Đình Kiêu, kịch bản cũng là do anh ép sửa lại?”

Chiến Đình Kiêu không tỏ ý kiến mà nhướn mày, anh không tính thừa nhận, lại cũng không có ý phủ nhận.

“Em nếu thích diễn kịch, anh đây liền tiến cử em một chút.”

“Tiến cử, anh xác định không phải trả thù?” Lục Diệp hoài nghi mà nhìn chăm chăm Chiến Đình Kiêu.

Chuyện tới bây giờ, cô cũng bắt đầu dần dần hoài nghi, Chiến Đình Kiêu có phải thật sự không biết việc kia hay không?

Cô có thể cảm giác được, Chiến Đình Kiêu kỳ thật thật sự đối tốt với mình. Chỉ cần là cô muốn, giống như cơ bản đều có thể đạt được trong khoảng thời gian ngắn. Lục Diệp cảm thấy, chuyện này hẳn là có chút liên quan với Chiến Đình Kiêu.

“Anh trả thù em làm gì? Thương em còn không kịp.”

Nửa câu sau, Chiến Đình Kiêu thật sự không còn mặt mũi mà nói ra.

Thanh âm ngữ khí lạnh lạnh càng ngày càng nhỏ, nghe tới như là trẻ con lẩm bẩm.

Lục Diệp vừa nghe, máu mũi thiếu chút nữa chảy xuống.

Đại Boss đây là đang. làm nũng sao?!

Hả? Hình ảnh khủng bố như thế lại bị cô thấy được!

Cô thật sự không thể tin được!

“Anh. anh anh anh! Anh hay là cách tôi xa xa một chút!” Lục Diệp chỉ có thể duy trì khoảng cách cùng Chiến Đình Kiêu. Nà nỉ, này quá dọa người rồi, cô có thể bị diệt khẩu hay không a?

“Diệp Tử, em trước đây có nói với anh muốn rời đi, cũng là vì cho rằng anh muốn trả thù em sao?”

Chiến Đình Kiêu biểu tình đột nhiên ngưng trọng xuống.

Lục Diệp trong lòng căng thẳng, nói: “Kỳ thật. Xem như là vậy đi.”

Cô hiểu lắm Đại Boss như vậy, giống như không được lắm. Cho tới nay, Lục Diệp đều cực kỳ đề phòng anh, nhưng vốn dĩ Chiến Đình Kiêu căn bản không có ý trả thù cô.

Kia Lục Diệp chính mình cũng không thể không thừa nhận, mình đúng là có tâm tiểu nhân.

Cô vốn tưởng rằng Đại Boss nghe thấy được mình hiểu lầm như vậy, có thể sẽ tức giận. Không nghĩ tới Chiến Đình Kiêu không chỉ không tức giận, ngược lại còn có chút cao hứng.

“Vậy là tốt rồi.”

Trước đây anh vẫn luôn cho rằng Diệp Tử chán ghét mình.

Thì ra chỉ là có chút sợ hãi chính mình mà thôi.

“Tốt cái gì a.....”

“Diệp Từ em yên tâm, sau này anh sẽ đối xử ôn nhu với em.”

Lục Diệp nhú mày.

Này vẫn là chiêu bài của Đại Boss?

Như thế nào mới mấy ngày công phu như thế, anh liền lão luyện như vậy!

Nhưng Lục Diệp cũng không thể không thừa nhận, cô thật đúng là có chút bị khiêu khích.

Nếu không phải bởi vì trả thù, như vậy Đại Boss trong khoảng thời gian này đối tốt với mình như thế, chỉ có thể là đang theo đuổi mình?

Chắc không phải đâu?

Anh ta chính là Chiến Đình Kiêu!

Anh ta thật sự có thể coi trọng mình?

Lục Diệp trong lòng tức khắc trình diễn một hồi giao tranh. Cô một mặt không tin Chiến Đình Kiêu là thật sự theo đuổi mình, mặt khác lại cảm thấy, Chiến Đình Kiêu căn bản là không phải một cái đèn cầy đâu, hiện giờ anh có thể ôn nhu như vậy mà đối đãi mình..... Không không không, nhất định còn có âm mưu khác cô không biết.

Sau khi ba người về đến nhà, Lục Diệp vẫn luôn trong bộ dáng tâm sự trùng trùng. Chiến Đình Kiêu tựa hồ nhìn ra manh mối, tầm mắt trước sau đều đi theo người Diệp Từ.

Chẳng lẽ biểu hiện của anh còn chưa đủ rõ ràng sao?

Anh còn tưởng rằng, anh đã nói rất rõ ràng với cô rồi.

Rất nhanh, Chiến Đình Kiêu liền kêu Chiến Vân Kỳ qua đây. Chiến Vân Kỳ ba ba chạy tới, lập tức liền hiểu.

“Chú hai, có phải thím hai lại có chuyện gì không?”

Chiến Đình Kiêu gật gật đầu.

“Thím hai xảy ra chuyện gì? Lúc ở đoàn phim, cháu như nghe nói Bạch Dã Đồng.” Với tin tức của Chiến Vân Kỳ, anh tự nhiên đã sớm rõ ràng lộ trần tất cả quá khứ của Bạch Dã Đồng.

Hơn nữa còn đào đến sạch sẽ, tuyệt đối không có khả năng để sót lại chút gì.

Cũng đúng bởi vì mọi móc sạch sẽ như vậy, Chiến Vân Kỳ mới không thể không có chút tán thưởng.

“Chú hai, Bạch Dã Đồng này thật đúng là lợi hại. 5 năm trước cùng thím hai xuất đạo, sau đó cơ hồ không chút tai tiếng nào! Hơn nữa cháu còn điều tra được tình sử của hắn, chắc chắn chắc, ngoại trừ cùng thím hai có kết giao ở ngoài, bên người ngay cả một người bạn nam khác cũng không có!”

Lúc Chiến Vân Kỳ vừa mới tra được, cũng có chút kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Thổ lộ

Cuộc sống Bạch Dã Đồng như là địa cầu, mà Lục Diệp chính là mặt trời.

Anh có thể nói, từ khi sinh ra, liền không ngừng vây xoay quanh Diệp Từ.

Đúng là bởi vì như vậy, Chiến Vân Kỳ mới cảm thấy thực khủng bố.

“Anh ta không phải xuất ngoại sao?” Chiến Đình Kiêu tuy rằng không có bất quái như Chiến Vân Kỳ, nhưng một phần tư liệu kia của Bạch Dã Đồng anh

vẫn phải có.

“Đúng vậy, thím hai lúc ấy công khai muốn ở bên cùng Giang Văn Thắng, Bạch Dã Đồng liền mất tích. Sau lại nghe nói anh đã xuất ngoại, rồi ở nước ngoài 5 năm. Cháu đã tự đi đào bới, chú hai, không phải năng lực cháu có vấn đề, thật sự là một chút cũng đào không ra.”

Đây cũng là chỗ khiến Chiến Vân Kỳ kinh ngạc.

Bạch Dã Đồng từ sau khi ra nước ngoài, cả người tin tức thật giống như là đá chìm đáy biển.

Anh ta cũng không bạn bè nào, người thích cũng chỉ có mỗi mình Lục Diệp.

Chỉ sợ dùng hết thấy biện pháp, cũng không biết Bạch Dã Đồng 5 năm ra nước ngoài kia rốt cuộc đi đâu, làm cái gì. Chỉ là biết, tự khi lễ trao giải bắt đầu, Bạch Dã Đồng liền lập tức về nước.

“Chú hai, tình địch này của chú, giống như thực khó giải quyết.....”

Cũng không phải nói là Bạch Dã Đồng rất mạnh đi, chỉ là người này toàn thân bí mật thật sự quá nhiều, có chút không dễ dàng xuống tay.

Chiến Đình Kiều lại cười lạnh.

Dù sao anh cũng sẽ không đem Diệp Tử nhường cho bất cứ kẻ nào.

Anh nghĩ, rồi đem phần tư liệu kia của Lục Diệp giao cho Chiến Vân Kỳ. Chiến Vân Kỳ ngờ ngác tiếp nhận, không khỏi có chút nghi hoặc.

“Chú không phải muốn cháu đem tư liệu thím hai tư liệu như truyền đơn rải cho các đạo diễn lớn chứ?” Chiến Vân Kỳ hoàn toàn có thể tin rằng, hiện giờ chú nhỏ anh tuyệt đối có thể làm ra loại sự tình này.

“Không phải.” Chiến Đình Kiều thanh âm lộ ra lạnh lẽo, “Cháu xem tên trên đó đi.”

“Lục Tư Tiêu..... Nga, chính là người năm đó từ hôn chú mà!” Chiến Vân Kỳ đương nhiên nói, nhưng rất mau, liền ý thức được không đúng, vội vàng bùm miệng mình lại.

Phi, anh cư nhiên lại bán đứng chính mình!

Quả nhiên, Chiến Đình Kiều sau khi nghe câu nói đó, thanh sắc dần dần lại lạnh vài phần, “Cháu đã sớm biết chuyện này?”

“Cháu..... cháu mới biết chưa được bao lâu đâu, đang chuẩn bị nói với chú hai á!” Chiến Vân Kỳ ngượng ngùng nở nụ cười.

Lục Diệp vừa vận ngang qua, đem cái cười Chiến Vân Kỳ tất cả xem ở trong mắt.

Cô không khỏi tấm tắc than hai tiếng, đi đến bên người anh thông thả ung dung mà nói: “Cười quá giả, kỹ thuật diễn quá kém, thật sự quá kém.”

Lục Diệp nói tuy như hắt chậu nước lạnh vào Chiến Vân Kỳ, nhưng cô xuất hiện lại là cứu tinh lớn nhất đối với Chiến Vân Kỳ. Anh lập tức chạy đến sau lưng Lục Diệp, cầu cứu mà nói: “Thím hai, thím đến giúp cháu với!”

“Giúp anh cái gì?”

“Giúp cháu thu thập chú hai!”

Phốc ——

Cô? Thu thập Chiến Đình Kiều?

Đừng nói đến lúc đó người bị thu thập chính là mình thì có!

“Thím hai, thím nếu giúp cháu thu thập chú hai, sau này cháu cả đời này đều là người của thím, thím phải suy nghĩ kỹ càng à!”

Chiến Vân Kỳ lần này đã hạ quyết tâm.

Anh là người Chiến gia, trong khoảng thời gian này lại thường xuyên bị vứt bỏ! Được à, hiện tại là lúc có thể trả thù!

Chiến Vân Kỳ nói quả nhiên khiến Chiến Đình Kiều càng thêm không vui, anh đi đến trước mặt Lục Diệp, trong lòng lập tức dâng lên một trận kích động muốn xách Chiến Vân Kỳ lên ném văng ra xa.

Nhưng Lục Diệp thể nhưng thật đúng là đang che chở anh ta.

“Chiến Đình Kiều, anh đừng qua đây nha!” Lục Diệp thanh sắc nặng nề mà nói: “Nếu anh dám lại đây, tôi liền..... Tôi liền.....”

“Em liền như thế nào?”

Lục Diệp thật sự không nghĩ ra được mình có cái gì có thể uy hiếp Chiến Đình Kiêu, cô ấp úng nửa ngày không nói lời nào, Chiến Vân Kỳ lại nóng nảy, liền giúp Lục Diệp trách móc nói: “Nếu chú dám lại đây, thím hai sẽ không bao giờ để ý chú nữa! Hắc hắc, như thế nào? Chú hai, yêu Diệp Từ như chú có sợ không!”

Lục Diệp không khỏi có chút ngơ ngẩn.

Anh ta nếu dám lại đây, cô liền không để ý tới hấn. Lời nói này như thế nào lại nghe như là kiểu giận dỗi của đứa trẻ thế?

Này nếu hữu dụng đối với Chiến Đình Kiêu, có quý mới tin!

Nhưng Lục Diệp như thế nào cũng không nghĩ tới, Chiến Vân Kỳ vừa dứt lời, Chiến Đình Kiêu thế nhưng đứng đứng bất động tại chỗ.

Lục Diệp hơi nhướn mày.

Chiến Đình Kiêu là đang diễn kịch sao? Anh có phải đang tiến vào nhân vật kỳ quái nào đó đến mức nhập tâm?

Lục Diệp lúc trong lòng vô cùng phức tạp, Chiến Vân Kỳ đã lên chuồn đin. Anh vừa nói như vậy, chính là cố ý!

Tư liệu Bạch Dã Đồng khoa trương như vậy, anh nhin không được liền muốn ép chú nhỏ mình. Nếu chú nhỏ lại không mở miệng nói, thím hai sẽ có thể sắp bay đi mất!

Cho nên Chiến Đình Kiêu nhìn Chiến Vân Kỳ rồi đi, Chiến Vân Kỳ trước khi rời đi, anh cũng xem hiểu ánh mắt của anh ta.

Lục Diệp đang hoang mang hao tổn tâm trí, Chiến Đình Kiêu lại bỗng nhiên tiến lên một bước.

Anh vừa động, vừa đến trước Lục Diệp. Hai người dựa vào rất gần rất gần, Lục Diệp chỉ cần vừa nhấc đầu, là có thể đụng vào ngực Chiến Đình Kiêu.

Mà lúc này, Lục Diệp cũng vừa lúc ngẩng đầu.

Cô bất ngờ với vị trí Chiến Đình Kiêu, tức khắc cả người lao đảo về phía sau. Không ngờ tới Chiến Đình Kiêu bỗng nhiên giữ lấy cô, tay anh bắt lấy eo cô, đem cả người cô ôm vào trong ngực.

Hai người tuy rằng trước đây từng có ôm ấp hôn hít, nhưng Lục Diệp chưa từng có gần như thế mà chậm chạp nhìn đến mặt của Chiến Đình Kiêu!

Hơn nữa còn có thể nhìn rõ ràng từng lỗ chân lông trên mặt.

Lục Diệp nhìn, không khỏi trong lòng nhiều phần co quắp.

Khuôn mặt chết người kia của Chiến Đình Kiêu, thật đúng là nhìn không ra một chút lỗ chân lông nào. Nhưng Lục Diệp cô không giống vậy a, làn da cô tuy rằng rất đẹp, nhưng vẫn là có chút tí vết.

Nghĩ đến đây, Lục Diệp mặt tức khắc đỏ, cô thấy Chiến Đình Kiêu chậm chạp không có động tác gì, vì thế chỉ có thể do dự mà mở miệng, “Cái kia..... Anh có thể hay không..... xê ra chút?”

Đặc biệt là móng vuốt!

Không đúng, đầu cũng nên đừng trở về!

Dù sao bất luận như thế nào, buông ra cô là được!

Lục Diệp vốn dĩ có thể như không có việc gì mà đem tất cả yêu cầu của mình như trong sách vở mà nói ra một lần, nhưng hiện tại nhìn chăm chăm khuôn mặt phóng to kia của Chiến Đình Kiêu, cô không khỏi mà khản trương lên.

Cô thậm chí đều cảm thấy hô hấp mình không thông.....

Không, hấn là không phải hô hấp không thông. Mà là trên người Chiến Đình Kiêu có một mùi nước hoa nam nhân nhạt, nhất định là loại cực kỳ quý báu, cho nên cô cảm thấy rất dễ chịu.

Chỉ là, nghe nhiều có chút hơi say.

Cô không dám hít sâu, cũng không đẩy ra được, chỉ có thể tùy ý Chiến Đình Kiêu ôm lấy cô với tư thế mập mờ này.

Sau đó, cô lại theo bản năng mà đẩy đẩy Chiến Đình Kiêu cho có lệ.

Dù sao Chiến Đình Kiêu không buông tay, cô cũng không đẩy ra được.

“Không buông.” Chiến Đình Kiều khẩu khí có chút kiên quyết.

Nếu đã tới hôm nay rồi, như vậy anh chỉ bằng dứt khoát nói rõ ràng ra hết?

Dù sao Lục Diệp sớm hay muộn thân thể và con tim đều là của anh!

“Chiến Đình Kiều, anh.....”

“Lục Tư Tiêu, Lục Diệp, Diệp Từ. Anh mặc kệ tất cả, anh chỉ muốn để em trở thành người phụ nữ của anh, hơn nữa sau này em cũng chỉ có thể là của anh. Anh tin, Hựu Hựu hẳn là cũng không có ý kiến, hơn nữa em cũng có thể chăm sóc Hựu Hựu.....”

“Dừng dừng dừng lại!” Lục Diệp mặt càng ngày càng đỏ.

Cô đương nhiên nghe ra được, Chiến Đình Kiều đây là đang tỏ lộ.

Cô thiếu chút nữa chống cự không được, suýt chút nữa liền buột miệng thốt ra “Em nguyện ý”!

Nhưng tuyệt đối không được a!

Lục Diệp không thể không thừa nhận, mọi mặt điều kiện hoàn cảnh của Chiến Đình Kiều dường như đều hoàn mỹ, cô thật sự không có lý do gì từ chối.....

Nhưng khoảng thời gian trước đó cô mới vừa thoát ra khỏi vụ việc của Giang Văn Thắng, một khi đã như vậy, hiện tại sao lại có thể ngã vào một hố sâu khác được chứ?!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Chuyên viên trang điểm

Đồng thời, Lục Diệp trong lòng còn có một hố sâu không vượt qua được.

Cô ngày đó nghe được rất rõ ràng, 5 năm trước Giang Văn Thắng đã từng đưa cô lên giường của một người đàn ông xa lạ, hơn nữa sau đó, cô còn từng có một lần sinh non.

Đối với sự tình này, Lục Diệp thật sự cảm thấy mình không xứng với Chiến Đình Kiều.

Anh lại còn chính là người đàn ông độc thân đứng đầu bảng ở thành phần Hải Vân này à!

Cô nào dám trèo cao như vậy?

Hơn nữa Lục Diệp lại chịu khổ không ít khi còn bên cạnh Giang Văn Thắng, hiện giờ, cô thật sự không muốn nghĩ đến tình yêu gì cả.

“Chiến Đình Kiều, anh buông tôi ra trước được không?” Lục Diệp thanh âm bỗng nhiên trầm xuống. Cô quay mặt đi, cũng không dám nhìn tới Chiến Đình Kiều một cái.

Cái nhan sắc giá trị vô địch kia, cô tuyệt đối không thể tiếp tục nhìn!

Tiếp tục nhìn nói không chừng lại từ chối không được.....

“Không được, trừ phi em đồng ý với anh, nếu không anh sẽ không buông tay.”

Lục Diệp thiếu chút nữa không bị Chiến Đình Kiều làm cho tức chết.

Như vậy cũng được sao?

Nhưng Lục Diệp nhanh chóng phản ứng lại, hướng về phía Chiến Đình Kiều giả ngu, “Đồng ý anh cái gì vậy? Anh nếu nói là mượn tiền Bánh bao nhỏ, ha ha, được a.....”

Sắp chết đến nơi, cô đều xả đi nơi nào.....

Chiến Đình Kiều cường ngạnh ngăn mặt của Lục Diệp trở lại.

Thanh âm anh kiên định mát lạnh, “Em biết, anh không nói tới cái này kia mà.”

Lục Diệp đương nhiên biết, nhưng cô cũng đích xác chỉ có thể thành không biết thôi à! Cô vội vàng nói theo Chiến Đình Kiều thiếu chút nữa sử dụng tay chân: “Tôi biết tôi biết! Anh nói không phải tiền sao, vậy.....”

Thực mau, Lục Diệp liền nghĩ ra cách.

Tốt nhất vẫn là khổ nhục kế đi.

Vì thế vừa mới còn giãy giụa hai tay hai chân, Lục Diệp tức khắc sắc mặt biến đổi, cả khuôn mặt thống khổ mà vận vẹo lên.

Kỹ thuật diễn của cô, cấp bậc ảnh hậu được không?

Phối hợp âm thanh suy yếu kia rồi nói “Ai da.....”, Chiến Đình Kiều lập tức bại trận. Anh vội vàng thả lỏng Lục Diệp, lại không dám buông tay cô ra, chỉ quan tâm hỏi: “Em sao vậy?”

Giọng nói lạnh băng, mang theo vẻ nôn nóng cực kỳ.

Lục Diệp mặc kệ, tiếp tục giả đau. Cô cảm thấy tay cách eo mình tương đối gần, vì thế cô liền thống khổ mà xoa eo mình.

“Tôi..... Tôi có thể vừa mới chạm đến eo.....”

Tiếng nói Lục Diệp vừa dứt, Chiến Đình Kiều lập tức bế ngang cô lên.

Cô tức khắc kinh ngạc, trong nháy mắt, cô thiếu chút nữa có hơi lo lắng. Vì thế cô nhìn Chiến Đình Kiều, không thể tin hỏi: “Anh anh anh, anh muốn làm gì!”

“Em đau eo, anh bế em trở về phòng.”

“.....”

Được, được..... Như vậy cũng được, ít nhất không cần tiếp tục giằng co với cái đề tài kia nữa.

Sau khi trở về phòng, Lục Diệp liền giả đau các kiểu, còn Đại Boss lại tự mình mà dốc lòng giúp Lục Diệp xoa eo.

Chỉ cần cô có một chút không thoải mái, Chiến Đình Kiều liền rất mềm nhẹ mà xoa xoa cho cô.

Nghĩ đến trước đó mình bị áp bức sức lao động còn có sửa kịch bản, Lục Diệp hiện giờ cũng nổi lên một chút ý xấu. Đơn giản mình cứ luôn giả vờ đau như vậy, rồi mới sai phái một chút Đại Boss.

Nhưng lúc cô quay đầu lại, nhìn Đại Boss quan tâm mà ánh mắt lại ngưng trọng, Lục Diệp vẫn là mềm lòng.

“Chiến Đình Kiều, tôi..... Tôi không có việc gì, muốn nghỉ ngơi, anh cũng nên trở về đi.”

Lục Diệp hiện giờ đã nắm giữ kịch bản.

Có thể nói chuyện cùng Đại Boss, thật sự không thể quanh co lòng vòng. Liên tính muốn đuổi anh đi, vậy cũng trực tiếp đuổi! Nếu đuổi không đi, cô liền giả bệnh!

Dù sao như cẩn thận nhớ tới, cũng dùng khổ nhục kế đối với Đại Boss là hường thụ nhất.

Chiến Đình Kiều đêm nay quả nhiên không có ý tiếp tục quấy rầy Lục Diệp, anh thật sự cho rằng, Lục Diệp bị thương. Hơn nữa Chiến Đình Kiều còn có chút băn khoăn, lúc này rất có thể chính là bởi vì tư thế mình..... Cho nên cô mới?

“Anh biết rồi, em yên tâm đi, sau này anh sẽ điều chỉnh tư thế lại.”

Chiến Đình Kiều thật sự không nghĩ tới, eo Lục Diệp lại yếu ớt như vậy.

Nhưng mà Lục Diệp nghe Chiến Đình Kiều nói xong, sắc mặt càng thêm đỏ.

Cái gì mà..... Cái gì gọi là đổi tư thế vậy trời? Bọn họ rõ ràng cái gì cũng chưa làm, sau này cũng sẽ không làm được không hả!

Chuyện tới bây giờ, Lục Diệp rốt cuộc bắt đầu có chút thống hận sức tưởng tượng phong phú của mình. Chiến Đình Kiều còn chưa có phản ứng gì, Lục Diệp lại ở chỗ này mà đào ra các kiểu tư thế.

Không được, dừng dừng!

“Được, tôi thật sự buồn ngủ!”

Nếu không ngủ, cô thật sự sắp điên mất rồi!

Chiến Đình Kiêu cũng không có miễn cưỡng cô, gật gật đầu liền rời khỏi phòng.

Lục Diệp cho rằng, Chiến Đình Kiêu đi rồi, cô hẳn là có thể ngủ rất say rất ngon. Nhưng cô không ngờ được, Chiến Đình Kiêu đi rồi, cô lại lăn qua lộn ngủ không được.

Cô chỉ cần nhắm mắt lại, đầu óc đều ngập tràn vẻ ôn nhu đặc biệt kia của Đại Boss đối với cô. Còn có lúc trước sự ủng hộ cùng yêu chiều, còn mua cho cô nhiều thứ cô thích như vậy nữa.....

Hơn nữa còn có việc từ hơn 5 năm trước.

Lục Diệp con người mập mạp, nếu cô không có vụ sinh non, cô nói không chừng có lẽ sẽ cùng Chiến Đình Kiêu ở bên nhau.....

Hôm sau, Lục Diệp dậy rất sớm. Tuy rằng đoàn phim đóng máy, nhưng rất mau, cô liền nghênh đón cuộc họp báo tuyên truyền Lạc Tuyết Khuynh Thành. Ngày xem như Lục Diệp lần đầu tiên xuất cảnh tuyên truyền, cho nên cô phải chuẩn bị kỹ càng ở nhà.

Nhưng cô mới chuẩn bị một nửa, Tiểu Bạch liền gọi điện thoại tới.

Bạch Dã Đồng thực hiểu tình cảnh Lục Diệp, vì thế cũng không vòng vo gì nhiều, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, “Diệp Tử, anh từ nước Pháp mang về chuyên viên trang điểm cùng nhà tạo hình, cho em mượn dùng có cần hay không?”

“Đương nhiên cần!”

Lục Diệp kích động cực kỳ, Tiểu Bạch quả nhiên là người hiểu cô nhất!

Nhưng nhanh chóng, Lục Diệp không khỏi nghĩ tới việc tạo hình cho bản thân mình.

5 năm trước, cô cũng có nhân viên chuyên môn tạo hình chỉ là anh ta.....

Cũng không biết anh ta hiện giờ như thế nào.

Nếu anh ta biết mình tái xuất, cũng không biết còn muốn trở lại hay không.

Lục Diệp thu dọn đơn giản một chút, sau đó liền ra cửa.

Cô ở Chiến gia ở cũng có một đoạn thời gian, hiện giờ tình hình của cô đối với Chiến gia, còn có quy luật làm việc của Chiến Đình Kiêu cũng đã rất quen thuộc. Lục Diệp tin rằng, cô ra cửa, ít nhất trong vòng hai tiếng đồng hồ, Chiến Đình Kiêu mới phát hiện việc cô không ở nhà.

Một giờ sau, Lục Diệp đã vội vàng chạy tới căn hộ Bạch Dã Đồng.

Cô ấn một hồi chuông cửa, mở cửa lại là một cô gái giống như búp bê Tây Dương.

Lục Diệp còn tưởng rằng mình đi nhầm, ngờ ngẩn một lúc sau, lại đối diện tên cửa hiệu, “Nơi này là.....”

“Là Diệp Tử sao? Cô không có đi nhầm, vào đi!”

CÔ gái mở cửa vừa thấy chính là con lai, tóc cô ấy màu vàng tự nhiên, ngũ quan lập thể, mặt mày thâm thúy.

Cô gái này..... Không phải là Tiểu Bạch từ nước ngoài mang về bạn gái chứ?

Lục Diệp đang định hỏi, Bạch Dã Đồng cũng đã cực kỳ tự giác mà nói đúng sự thật, “Em cũng không nên hiểu lầm cái gì..... Catherine thật sự chỉ đơn thuần là chuyên viên trang điểm.”

“Em nào có hiểu lầm gì đâu, hơn nữa cho dù em hiểu lầm lại như thế nào. Tiểu Bạch, anh nếu có thể mang chính mình gả đi, em thật sự rất vui mừng!”

Có thể bởi vì cô là thật sự từ nhỏ cùng Bạch Dã Đồng cùng nhau lớn lên, cho nên cô thật sự xem Tiểu Bạch như người thân. Cứ như vậy, cũng ít có chút cảm giác giữa nam nữ.

Bạch Dã Đồng nụ cười trên mặt cứng đờ, nhưng thực mau liền giãn lại.

“Anh đây cũng muốn gả.”

“Vậy sao anh không gả đi!”

Bạch Dã Đồng bắt đắc dĩ mà lắc lắc đầu.

Lục Diệp trước mặt người khác điểm này vẫn luôn rất thông minh, nhưng tới mình, lại có chút không tiếp thu được.

Anh nghĩ, có chút lời nói hần là phải nói rõ ràng với Diệp Từ.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Vì sao phải chịu khổ

Lục Diệp thấy Bạch Dã Đồng trịnh trọng đứng lên, không khỏi cũng có chút ngơ ngẩn.

Anh ta muốn làm gì vậy?

Không phải muốn đi một chuyến nước ngoài, dẫn về một bé gái năm tuổi, rồi mới nhận thân kết hôn, giờ tính trịnh trọng tuyên bố chứ?

Lúc này, trong đầu Lục Diệp đã nổi lên một màn kịch như phim truyền hình ngôn tình 11 uc 8 giờ.

Cô tin rằng, bất luận Bạch Dã Đồng cuối cùng nói ra lời gì, cô đều tuyệt đối không thể khiếp sợ tẹo nào như vậy!

“Diệp Từ, những lời anh nói hôm nay, là thực sự nghiêm túc.” Bạch Dã Đồng trên mặt mỉm cười dần dần tắt đi, lại thay bằng khuôn mặt trịnh trọng, “Thật ra anh sớm biết chuyện trước kia của em với Giang Văn Thắng, nếu như đổi lại là 5 năm trước, anh có thể sẽ nghiêm túc suy xét yêu đương gì đó. Nhưng hiện tại..... Em khiến anh không tin tình yêu, ăn nhậu chơi bời không tốt sao? Việc gì phải chịu khổ vì tình yêu?”

Lục Diệp nghe Bạch Dã Đồng nói xong, tức khắc có chút ngơ ngẩn.

Nói thật, việc Giang Văn Thắng, loại bóng ma này ở trong lòng cô còn chưa hoàn toàn xóa nhòa đi.

Cô cũng không phải không muốn nghe lời Tiểu Bạch nhắc, cũng không phải không nghe người khác nhắc tới. Chỉ là nghĩ đến chính mình còn chưa chinh được Giang Văn Thắng, Lục Diệp trong lòng luôn có chút tiếc nuối.

Chỉ là, cô cũng xác thật không thể lại tiếp tục đi sâu vào.....

“5 năm trước anh thấy em lui về hậu kỳ, một lòng muốn giúp chồng dạy con, anh thật sự cảm động. Hiện tại nhìn thấy sự tình biến thành cục diện như ngày nay, anh cảm thấy..... Chuyện tình cảm này thật sự rất khó nói. Đôi khi, đích xác cũng không phải nỗ lực của một phía là có thể đạt được.”

Tựa như hiện giờ của anh.

Bạch Dã Đồng chưa từng có ý định nói tâm ý của mình cho Diệp Từ.

Trong lòng anh, chỉ cần Diệp Từ hạnh phúc là được rồi. Cô nếu nguyện ý lựa chọn chính mình, lúc đó bản thân mình đều sẽ đồng ý với cô. Nhưng nếu cô chọn người khác, như vậy Bạch Dã Đồng cũng sẽ mỉm cười thành toàn.

Anh biết, hiện tại trong lòng Diệp Từ không có anh. Cho nên anh cũng chỉ có thể nói như thế.....

Lục Diệp cũng hiểu được lời anh, đồng thời cũng ghi tạc sâu trong lòng câu nói kia của Tiểu Bạch.

Ăn nhậu chơi bời không tốt sao? Việc gì phải chịu khổ chứ?

Tựa như cô hiện giờ, vất vả lắm mới chui ra khỏi cái hố Giang Văn Thắng, giờ lại thiếu chút nữa ngã vào hố Đại Boss!

May mà —— hôm nay cũng coi như là được Tiểu Bạch kéo trở về.

Lục Diệp gật gật đầu, biểu đạt đã hiểu, “Tiểu Bạch, lời anh nói, em thật rất tán thành! Được rồi, em nên trang điểm rồi! Nhớ giúp em trang điểm đẹp đẹp, vừa lúc em muốn làm tức chết Lục Lăng Tuyết!”

Trường hợp hôm nay, Lục Lăng Tuyết tự nhiên cũng sẽ đến.

Cho nên Lục Diệp nếu không trang điểm đẹp, làm nổi bật tất cả, cô nhất định sẽ cảm thấy thật đáng tiếc.

Bạch Dã Đồng đoán chừng cũng biết được điểm này, mới đặc biệt gọi điện thoại cho Diệp Từ, đồng thời cũng mời Catharine đến.

Ngày thường, anh không cần nhà tạo hình với chuyên viên trang điểm làm gì.

Hai người sau khi chuẩn bị mấy tiếng đồng hồ, thời gian cuộc họp báo cũng không sai biệt lắm. Bạch Dã Đồng gọi một cuộc điện thoại, kêu người đại diện mình chuẩn bị xe, sau đó cùng Lục Diệp đến cuộc họp báo.

Lục Diệp không nghĩ tới, cô mới tái xuất mà hiệu quả ảnh hưởng vẫn là rất lớn. Cô vừa mới xuống xe, liền nhìn thấy cửa hội trường đang chờ một tổ ong fans.

Hơn nữa những fans có nam có nữ, tất cả mọi người đều đang cuồng nhiệt kêu gào: “Diệp Tử! Diệp Tử!”

Lục Diệp thoải mái hào phóng mà vẫy tay hướng về phía fans.

Không bao lâu, Lục Lăng Tuyết liền đến. Cô một bộ lễ phục dạ hội cực kỳ khoa trương, lại còn có chút hở hang, như là đang tham gia thảm đỏ.

Nhưng Lục Diệp cũng không thể không nói, Lục Lăng Tuyết thật thông minh.

Cô tựa hồ đã sớm ý thức được diện mạo mình không bằng Lục Diệp, cho nên mặt khác của cô phải khoa trương nổi bật hơn.

Lấy kiểu tạo hình khoa trương này thu hút tầm mắt người khác, chính là muốn để ánh mắt mọi người đều ở trên người cô.

Lục Lăng Tuyết giống như tự cho rằng như vậy là được, liền đắc ý mà hướng Lục Diệp chào hỏi, “Diệp Tử a, cô mặc như vậy không phải rất đơn thuần mỏng manh hay sao?”

“Cô hở như vậy không lạnh hay sao a?” Lục Diệp không cam lòng yếu thế mà hỏi lại, “Nga, tôi mới nhớ ra, lúc trước Văn Thắng hình như có nói cô hai cái..... Một lớn một nhỏ, giờ xem ra, đúng là như vậy thì phải!”

Lục Lăng Tuyết sắc mặt biến đổi, theo bản năng mà nhìn lại ngực mình.

“Mày nói hươu nói vượn gì vậy? Cái loại tin tức này mà mày cũng xem, cũng tin được?”

“Tôi đương nhiên tin a, Văn Thắng thuận tay trái, bên nhỏ này hẳn chính là cái bên trái kia rồi!”

Lục Lăng Tuyết nghe được tức khắc sắc mặt thẹn thùng, nhưng thực mau, cô phản ứng lại, “Cô thật ra đổi chuyện này của tôi với Văn Thắng rất quan tâm à!”

“Kia thật không có, là tin tức mà, chỉ là xem náo nhiệt thôi. Tôi luôn xem, vì cái gì fans đột nhiên phi nhỏ gièm pha, để tránh bản thân mình phạm phải như vậy, đúng không?”

Lục Lăng Tuyết nói không lại Lục Diệp, vì thế tầm mắt cô nhanh chóng dừng lại trên người Bạch Dã Đồng cạnh bên.

Cô có biết Bạch Dã Đồng.

5 năm trước Bạch Dã Đồng nổi trội không nói, hơn nữa lại là thanh mai trúc mã của Lục Diệp. Lục Lăng Tuyết đối với Bạch Dã Đồng cũng là có hảo cảm, Bạch Dã Đồng rất tuần tú, đồng thời cũng bởi vì như vậy, cô liền thêm ghen ghét Lục Diệp.

Trong mắt Lục Lăng Tuyết, Lục Diệp một bên qua lại với Chiến Văn Kỳ, đồng thời còn kèm luôn Chiến Đình Kiêu, giờ lại lên một chân lên thuyền của Bạch Dã Đồng.

“Tận ba người đàn ông, cô không một sao?”

“Cái gì ba người đàn ông?” Lục Diệp cơ hồ cũng ý thức được Lục Lăng Tuyết bên trong miệng chó hẩn là phun không ra ngà voi, nhưng cô vẫn cứ vẫn là có chút nghi hoặc.

Cho dù Lục Lăng Tuyết nói việc bất quá nào, kia cũng chỉ có hai cái thôi á.....

Hơn nữa chuyện này, lại khiến cho Diệp Tử theo bản năng mà nghĩ tới Chiến Đình Kiêu. Đồng thời, cũng nghĩ đến sự việc khoảng thời ở đoàn phim kia của Chiến Đình Kiêu.

Cũng chính vì vậy mà nghĩ đến người này, Lục Diệp bất giác mà chột dạ lên.

Cô bỗng nhiên cảm thấy, mình không nói tiếng nào với anh ta lại ra khỏi nhà như vậy, có phải hay không?

Nhưng lúc cô đang chuẩn bị gọi điện, Chiến Đình Kiêu lại tới.

Anh một đường cơ hồ là đưa xe tới!

Anh căn bản không nghĩ tới, hôm nay là buổi họp báo tuyên truyền bộ phim mới. Anh vốn dĩ muốn chờ Diệp Tử tỉnh lại, rồi mới cho cô chuyên viên trang điểm. Không nghĩ tới chờ lúc anh vào phòng, Lục Diệp cũng đã không thấy đâu. Anh tìm một vòng lớn, cuối cùng tới nơi này.

Hiện tại, anh cũng đích xác thấy được Diệp Tử.

Chỉ là sau khi nhìn thấy Diệp Từ, Chiến Đình Kiều vẫn cứ có chút tức giận.

Lục Diệp cũng nhìn ra được biểu tình không thích hợp của Chiến Đình Kiều, cô đến gần phía Đại Boss, cúi đầu vội vàng ngoan ngoãn mà nhận sai, “Tôi tôi..... Tôi sai rồi.....”

Chiến Đình Kiều sắc mặt càng thêm đen, anh vừa nhấc đầu, cũng đã biết Lục Diệp là cùng Bạch Dã Đồng tới. Mà đối với Chiến Đình Kiều hiện giờ mà nói, người anh kiêng kỵ nhất chính là Bạch Dã Đồng.

“VẬY em cùng về với anh.”

Cuộc họp báo, Lục Diệp vốn dĩ đã tới nhưng lại không tới.

Sau khi nhìn thấy Bạch Dã Đồng, Chiến Đình Kiều thật sự không có chút tâm tình nào để Diệp Từ tiếp tục tham gia.

“Chúng ta trở về?” Chiến Đình Kiều lại “rất có kiên nhẫn” hỏi một lần.

Lục Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không được, tôi muốn giúp Trần đạo tuyên truyền phim mới!”

Chiến Đình Kiều tiến lên một bước, cố chấp mà nói: “Anh đi cùng với em.”

Anh chính là muốn cùng Diệp Từ ở bên nhau!

Lúc anh mới đến hội trường, ở cửa nghe được người khác nói chuyện.

Chiến Đình Kiều mới biết được, Diệp Từ là cùng đến với Bạch Dã Đồng.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Hủ giám chùa

Đồng thời đám fans không có mất lại bắt đầu loạn lên.

Hơn nữa bộ phim này Diệp Từ cùng với Tiểu Bạch lại là nam chính nữ chính, hiện giờ phim truyền hình còn chưa phát ra, quần chúng tự nhiên cũng không biết cốt truyện.

Vì thế, đã bắt đầu có người tự cho là thông minh thậm chí cơ hồ đem chính mình trở thành nhà biên kịch mà bắt đầu đào bới ra các loại cốt truyện.

Chiến Đình Kiều thật sự là nhìn không được, cũng nghe không nổi nữa.

Nếu Diệp Từ nhất định muốn tới buổi họp báo, như vậy sẽ tới cùng với hắn ta!

Lục Diệp nhìn bộ dáng cố chấp của Chiến Đình Kiều, cũng không khỏi quả quyết nói: “Không cần!”

“Vì sao?”

Chẳng lẽ cô thích Bạch Dã Đồng sao?

“Bởi vì anh không phải diễn viên chính a, tôi sao lại tới đứng cùng khung hình với anh được?” Lục Diệp đương nhiên hỏi, “Anh nếu muốn lên đài, thì tự mình nghĩ cách xem.”

Chiến Đình Kiều nghe xong, khuôn mặt cuối cùng hòa hoãn một tí xiu.

Thực mau là đến phiên Lục Diệp Bạch Dã Đồng lên đài, Lục Lăng Tuyết đã sớm lên đài, còn diễn viên chính cùng đạo diễn còn lại là trực phóng cuối cùng.

Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng đi đến một nửa, Chiến Đình Kiều cũng đi lên.

Anh vừa mới đi lên, tức khắc giới nhân sĩ dưới đài liền dâng lên một trận oanh động nhỏ.

Tất cả người ở đây tự như đều biết thân phận Chiến Đình Kiều, ngoại trừ số ít diễn viên nhỏ, tự nhiên cũng bao gồm Lục Lăng Tuyết cùng Trần Y Y.

Trần Y Y tuy rằng thuộc giải trí Tinh Diệu, nhưng cô ký trung gian, trước nay chưa hề gặp qua ông chủ.

Lục Lăng Tuyết vẫn luôn cho rằng Chiến Đình Kiêu chỉ soái, hẳn là không có thân phận gì, cho nên nhìn thấy dáng vẻ này của Chiến Đình Kiêu, cô bèn cười nhạo một trận.

Cô cho rằng, Chiến Đình Kiêu đi lên thật mất mặt.

Như vậy xem ra, đẹp trai làm gì cơ chứ!

Chiến Đình Kiêu đi đến bên cạnh Trần đạo, trực tiếp giành lấy micro của Trần đạo. Trần đạo vẻ mặt không lời, nhưng lại không dám đắc tội, vì thế chỉ có thể đưa micro ra.

Được, ông chủ ngài muốn làm gì thì cứ làm đi!

Trần đạo sau khi đưa micro ra, người liền đứng ở phía sau.

Trong túi ông ta còn cầm theo một bản thảo đầy diễn thuyết, phỏng chừng hôm nay hẳn sẽ không sử dụng đến.

Chiến Đình Kiêu lấy micro, mở đầu tự giới thiệu, “Tôi là nhà tài trợ chủ yếu bộ phim truyền hình lần này, nếu các người không có ý kiến gì, tôi hôm nay muốn như thế nào thì như thế đó, được không?”

Đại Boss nói rất khí phách, mà cũng rất tùy ý.

Trên đài cũng chưa có người nào dám phản bác, dưới đài còn có ai dám đây?

Chiến Đình Kiêu cảm thấy mình đoạt micro của Trần đạo, cũng thấy hơi quá đáng, nên thuận miệng nói một câu, “Kế tiếp mời Trần đạo nói.”

Anh nhanh chóng đưa trả lại micro cho Trần đạo.

Chiến Đình Kiêu tuy rằng không tiếp xúc nhiều với Trần đạo, nhưng kỳ thật anh cũng hiểu đạo diễn này. Nếu không đoán sai, lúc này trong túi Trần đạo hẳn là có mang theo một túi đầy bản diễn thuyết. Hơn nữa nếu anh không nghĩ sai, Trần đạo thậm chí sẽ không đem bản thảo này ra mà đọc.

Anh nhất định sẽ mình đối với microphone ngậm nga, nếu không không đủ giả vờ.

Chiến Đình Kiêu lẩn lộn làm ăn lâu như vậy, ánh mắt tinh chuẩn, tự nhiên không có sai.

Mà lúc này, Lục Lăng Tuyết hoàn toàn chấn kinh! Cô vẫn luôn cho rằng, Chiến Đình Kiêu chỉ là rất soái mà thôi. Soái như vậy, còn có tiền có năng lực, rồi còn toàn tâm toàn ý khẳng khái đối tốt một mực với Diệp Tử, trên thế giới này nào có người như vậy chứ!

Lục Lăng Tuyết một chút cũng không dám tin tưởng.

Cô một mặt ghen ghét Lục Diệp, một mặt trong lòng càng hận không thể chính mình một chân đạp Lục Diệp, rồi chính mình trèo lên đầu ả ta.

Nếu ngày nào đó Lục Diệp không có, vậy Lục Lăng Tuyết cô sẽ là nữ chính, đồng thời cũng tiêu không hết tiền, thậm chí, bên người Lục Diệp có nhiều tiểu ca ca soái ca như vậy sau này tất cả đều sẽ là của cô!

Nghĩ vậy, Lục Lăng Tuyết trong lòng rất thống khoái.

Nhưng sự việc khiến cô thống khoái thế nhưng chỉ có thể là chuyện của cô, cô thật sự hy vọng khác thường, việc suy nghĩ chính mình có thể trở thành sự thật!

Mà Lục Diệp căn bản không chú ý tới Lục Lăng Tuyết.

Cô cơ hồ một lòng một dạ đều ở trên người Chiến Đình Kiêu.

Ai bảo Đại Boss trực tiếp lấy danh nghĩa nhà tài trợ lên đài, rồi còn không thể hiểu được người vẫn luôn đứng ở cạnh cô, lại còn lên nắm lấy tay cô?

Anh ta cố ý thừa lúc Lục Diệp không dám vọng động mà độc chiếm tay cô, còn len lén nắm chặt mười ngón tay.

Lục Diệp đầy đầu hắc tuyến, hạ giọng nói bên tai Chiến Đình Kiêu, “Anh rốt cuộc muốn làm gì?”

“Làm tốt cuộc họp báo của em.”

Trần đạo sau khi nói xong, người chủ trì liền bắt đầu giới thiệu một số nhân viên công tác khác. Đạo diễn, biên kịch, nhiếp ảnh.... Sau đó lại là diễn viên chính từng nhóm mà chính thức giới thiệu, còn Chiến Đình Kiêu đôi lời giới thiệu tại đây, giống như là một người không thích hợp.

Nhưng rõ ràng diện mạo khiến anh thoát nhìn rất giống như là một nhân vật không thể thiếu trong bộ phim truyền hình này.

Sau khi giới thiệu qua Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng, rồi đến phiên Lục Lăng Tuyết.

Lục Lăng Tuyết tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt của mình mà cố gắng biểu hiện thật tốt, cô vừa cầm lấy microphone, liền tự cho là đúng mà chớp chớp mắt, vô nghĩa cực kỳ giới thiệu nói: “Chào mọi người, tôi là Lục Lăng Tuyết. Trong bộ phim truyền hình lần này, tôi đóng vai nhân vật nữ số 2. Chủ yếu vẫn muốn cảm ơn Trần đạo cho tôi cơ hội này, cảm ơn Trần đạo, cũng hy vọng mọi người tiếp tục ủng hộ tôi nhiều hơn.”

Lục Lăng Tuyết nói được quá nhiều, Trần Y Y tự nhiên có chút bất mãn.

“Hy vọng mọi người ủng hộ tôi nhiều hơn.” Trần Y Y thuận miệng ứng một câu, microphone liền một đường truyền xuống.

Sau một vòng trở về, liền đến thời gian phỏng vấn.

Thời điểm phỏng vấn, tự nhiên là đã sớm an bài tốt các câu hỏi. TBuổi họp báo này xem như phát sóng trực tiếp, đồng thời lại không có diễn tập trước, những người hỏi chuyện dưới đài vốn dĩ chính là người của đoàn phim đã chuẩn bị.

Nhưng lúc này vẫn là xuất hiện ngoài ý muốn.

“Lục Lăng Tuyết tiểu thư, xin hỏi cô đối với nhân vật mình đóng có cảm nhận như thế nào?”

Câu hỏi đầu tiên không phải là câu đã sắp xếp, ngay cả Lục Diệp cũng có chút bất ngờ. Nhưng cô lại giấu cảm giác được, Chiến Đình Kiêu tựa hồ cố ý vô tình siết chặt tay mình.

Chẳng lẽ, đây là do anh sắp xếp?

Ngoại trừ anh, còn ai có thể tác động đến toàn bộ đoàn phim?

Lục Lăng Tuyết còn chưa biết vấn đề này chỉ là cái bẫy thả con tép, bắt con tôm. cô vuốt vuốt tóc bên má mình, đắc ý dào dạt mà nói: “Thật ra nhân vật này..... Tôi cảm thấy cũng khá tốt, cho dù không có không gian phát huy gì nhiều. Đây cũng không có cách nào, vốn dĩ tôi không phải diễn nhân vật này, nhưng đột nhiên có thay đổi bất ngờ mà thôi.”

Lục Lăng Tuyết cố ý nói như thế, chính là đang nhắc nhở người dưới đài —— nhanh nhạy nắm bắt tin tức.

Cô đi một vòng lớn như vậy thông gió, không phải cho đám phóng viên dưới đài này phát ngốc.

Lục Lăng Tuyết một lòng cho rằng, mình nói như thế, người dưới đài sẽ nắm lấy lỗ hổng trong lời nói của cô, truy hỏi sự sắp xếp cùng điều động thay đổi như thế nào.

Nhưng mà.....

Bớt giống đi! Người của Chiến Đình Kiêu! Nào có dễ dàng buông tha cho Lục Lăng Tuyết như vậy?

“Lục tiểu thư, lúc trước hình như có nghe nói, cô đã ở đoàn phim cảnh quay đầu tiên khi dễ đánh người, chuyện này có phải có liên quan tới chuyện điều động thay đổi người hay không?”

Lục Lăng Tuyết ngăn ra, vội vàng phủ quyết, “Đương nhiên là không có!”

Nhưng từ khi cô bắt đầu những lời này, tình hình của cô cũng đã bắt đầu trở nên vô cùng bị động.

“Vốn dĩ buổi tuyên truyền trước đó cũng có nói, đoàn phim Lục Tuyết Khuynh Thành, tất cả mọi người đều rất hoà thuận. nhưng Lục tiểu thư hôm nay thoạt nhìn giống như không rất hòa hợp à, có phải ngày thường cũng hay.....”

Mấy vấn đề này càng hỏi càng bén nhọn khác nghiệt, loại phát sóng trực tiếp này, Lục Lăng Tuyết trả lời cũng không được, không trả lời cũng không được. Cô không có chuẩn bị trước, lúc này cũng chỉ có thể chờ xấu mặt mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Nam khuê mật

Lục Lăng Tuyết dừng một chút, nói: “Không có a, tôi vẫn luôn ở cùng với người trong đoàn phim rất tốt à.”

Người hỏi chuyện dưới đài ngược lại cong lên khóe môi, khuôn mặt có vẻ thông suốt trong nháy mắt.

“Đúng vậy, tôi nói Lục tiểu thư không hợp chính là nhắc tới vai chính Lục tiểu thư. Nhưng mà hiện giờ nghe thấy Lăng Tuyết tiểu thư cô nói như thế, xem ra hẳn là Lục tiểu thư ở đoàn phim thực sự không hòa hợp a.”

Lục Lăng Tuyết cười lạnh, “Đúng vậy, em gái này của tôi thật sự vẫn là có chút.....”

“Lăng Tuyết tiểu thư cô vẫn luôn biểu hiện bên ngoài thật sự hào phóng, giống như là chị của Diệp Từ rất chiều cô ta vậy. Hiện giờ các người ở trong một đoàn phim, em gái bị cô lập, chị ruột lại không giúp một chút nào sao?”

Lục Lăng Tuyết cả người cơ hồ ngất xỉu.

Người này rõ ràng cố tình nhắm vào cô mà!

Loại cố tình này, bất luận Lục Lăng Tuyết nói như thế nào, cuối cùng đề tài vẫn sẽ vòng trở lại bất lợi đối với cô.

Đặc biệt lúc này, mọi người thấy Lục Lăng Tuyết không nói lời nào, tức khắc liền cảm thấy, cô hẳn là nói không ra lời.

Lục Lăng Tuyết như thế nào có thể nói được nữa, một tháng nay ở đoàn phim cô không ít châm ngòi li gián quan hệ người khác với Diệp Từ. Cô nếu không thừa nhận, đến lúc đó khẳng định sẽ không kết thúc dễ dàng như thế.

Những người dưới đài đó nhìn thấy biểu hiện của Lục Lăng Tuyết, tức khắc trong lòng đều hiểu rõ ràng.

Bọn họ vốn dĩ vì tin tức bên lề của Lục Lăng Tuyết mà rất phản cảm với cô, hiện tại còn nhìn thấy cô bá chiếm màn hình, còn ăn mặc khoa trương giống như bước trên thảm đỏ như vậy, lập tức liền muốn nôn ra.

“Được rồi, được rồi, mau tránh ra.”

Dưới đài đã bắt đầu có người ghét bỏ la hét ầm ĩ.

Lục Lăng Tuyết sắc mặt vô cùng khó coi, lại rất xấu hổ, nhưng cô cũng không có cách nào, chỉ có thể lui sau một bước.

Cô lén nhìn về phía Lục Diệp, trong lòng âm thầm cắn răng.

Cô tuyệt đối sẽ không để Lục Diệp sống yên ổn!

Sau khi Lục Lăng Tuyết giới thiệu qua, cuộc họp báo bắt đầu câu hỏi.

Mà câu hỏi phỏng vấn này đương nhiên là sự an bài sắp xếp của tổ tiết mục, Chiến Đình Kiều căn bản không tấu cùng được nữa.

Sự chú ý của Lục Diệp vẫn luôn đều ở trên người Đại Boss, tới phân đoạn bắt đầu phỏng vấn, cô liền nhận không được có chút đặc ý.

Ai kêu anh một hai phải đi theo, hiện tại ngơ người chưa!?

Lục Diệp có chút vui sướng khi người gặp họa mà cười, cô vừa mới cong cong khóe môi, liền cảm giác được tầm mắt Đại Boss cũng đột nhiên xoay lại, thẳng tắp mà bắn về phía chính mình. Lục Diệp bỗng nhiên ngẩn ra, vội vàng thu lại tầm mắt mình.

Mà lúc này, Bạch Dã Đồng thì ở bên người cô.

Lục Diệp có chút xấu hổ cùng cực xúc, liền nắm tay họ nhẹ một tiếng, lúc sau bắt đầu bài phỏng vấn cùng Tiểu Bạch.

Chiến Đình Kiều vốn dĩ có chút cảm giác được Lục Diệp tựa hồ đang nhìn mình, không ngờ quay đầu lại thì bắt gặp hình ảnh như vậy. Sắc mặt anh tối sầm lại, tầm mắt lại dừng ở người Trần đạo.

Trần đạo về mặt khó xử, vốn dĩ muốn giả vờ như không phát hiện, nhưng nào biết đâu rằng Chiến Đình Kiều đã đi về hướng mình.

“Trần đạo, ông trước đó không nói với tôi, kết thúc phim truyền hình còn có loại an bài này.”

Chiến Đình Kiều thanh âm lãnh khốc cực kỳ, anh hiện giờ tâm tình thật không tốt, vô cùng không tốt.

“Này..... Tôi làm sao biết sẽ có loại chuyện này. Chiến tổng, tôi là đạo diễn, anh có vấn đề gì, tìm bên chủ sự mà nói!”

Chủ sự là ai?

Bên chủ sự còn không phải là Chiến Đình Kiều anh sao!

Nhưng anh căn bản không hề biết đến chuyện hôm nay!

Chiến Đình Kiều sắc mặt tối sầm, lập tức gọi điện cho Chiến Vân Kỳ, rồi sau đó lạnh giọng dặn dò: “Kế hoạch của công ty, cháu kêu hẳn ngày mai không cần tới làm việc nữa!”

Chiến Vân Kỳ một câu “Được!”, bèn ngắt điện thoại.

Đối với quyết định mang tính đột xuất như vậy của Chiến Đình Kiều, Chiến Vân Kỳ sớm đã thấy nhiều cũng không còn lạ gì.

Chú hai đột nhiên như vậy còn có thể có nguyên nhân nào khác ngoài liên quan đến thím hai sao?

Còn buổi họp báo, Chiến Đình Kiều cũng thật sự xấu hổ cực kỳ bên cạnh. Tất cả tiết mục, đồ vật linh tinh, cơ hồ đều đã lên kế hoạch tốt ngay từ đầu, rất nhiều phân đoạn kỳ thật cũng là dựa theo kịch bản. Cho nên Chiến Đình Kiều giờ muốn xen vào cũng không thể.

Vì thế, anh chỉ đơn giản ở trên đài một cách “tùy tiện”, sau đó vẫn luôn đen mặt nhìn dưới đài.

Qua một lúc thật lâu sau đó, cuộc họp báo mới kết thúc.

Bạch Dã Đồng dẫn theo Lục Diệp tới sau hậu đài tháo bỏ trang sức, nghỉ đến Chiến Đình Kiều, liền không khỏi hỏi: “Diệp Tử, giờ em ở đâu?”

“Ở nhà Chiến Đình Kiều.” Lục Diệp căn bản không tính dấu điểm Bạch Dã Đồng, dù sao hai người là thanh mai trúc mã, vẫn vô tư như lúc nhỏ.

Bạch Dã Đồng hơi hơi sững sốt, “Vậy em có hay suy xét muốn đổi chỗ ở khác hay không?”

Theo anh được biết, Chiến Đình Kiều cùng Lục Diệp hiện tại hẳn là vẫn chưa ở bên nhau?

Lục Diệp không khỏi hoảng hốt nói: “Đổi là có thể đổi, nhưng em phải đổi đi đâu a?”

Xem ra Lục Diệp hiện giờ ngoại trừ Chiến gia ra, cô thật đúng là không có nơi khác để đi.

“Về chỗ ở anh có thể sắp xếp giúp em.” Bạch Dã Đồng không khỏi nhui mày, “Diệp Tử, em nếu vẫn còn ở lại nơi đó, sẽ có chút không có tiện.”

Lục Diệp tiếp theo lời Bạch Dã Đồng trực tiếp trả lời: “Sẽ không như thế đâu, sao có thể chứ? Em ở nơi đó, Giang Văn Thắng sẽ không dám tới quấy rầy em. Hơn nữa còn tiện chăm sóc Bánh bao nhỏ!”

“Bánh bao nhỏ?”

“Ừm, chính là đứa bé trước đây anh từng gặp qua đó.”

Bạch Dã Đồng tức khắc liền biết, cái gọi là Bánh bao nhỏ hẳn chính là con trai của Chiến Đình Kiều? Nhưng con trai của Chiến Đình Kiều thì có liên quan gì tới Lục Diệp chứ?

“Cho nên. Bánh bao nhỏ không có mama sao? Chiến Đình Kiều là đang muốn tìm vợ?”

“Em không biết.”

Lục Diệp thanh âm nghe ra có chút rầu rĩ.

Cũng không biết vì cái gì, khi cô nghe được Tiểu Bạch nói Chiến Đình Kiều là đang tìm vợ, trong lòng cô lại cảm thấy có chút mất mát trong nháy mắt như vậy.

Rốt cuộc là do đâu?

Ừm, nhất định là bởi vì Bánh bao nhỏ mà thôi!

Bạch Dã Đồng tựa hồ cảm giác được Diệp Tử có chút mất mát, anh nhanh chóng liền hiểu tâm tư cô, không khỏi cười khổ nói: “Cũng được, em ở đó quả thật cũng rất tiện. Nhưng mà Diệp Tử này, nếu ngày nào đó em muốn dọn đi, nhất định phải liên hệ với anh trước đó!”

Anh tuy rằng lời nói có vẻ như gió xuân tràn trề, nhưng chỉ có Bạch Dã Đồng biết chính mình trong mắt có rất nhiều rất nhiều cô đơn.

Nếu. Nếu thật sự Diệp Tử muốn ở cùng với Chiến Đình Kiều, vậy anh nhất định sẽ thành toàn cho cô. Anh sẽ đích thân giao Diệp Tử đến tận tay Chiến Đình Kiều, như thế, mới có thể yên tâm rồi đi.

Nhưng trước khi giao Diệp Tử ra, anh nhất định phải xem xem Chiến Đình Kiều có phải thật sự là chỗ dựa vững chắc hay không.

Lục Diệp nghe Bạch Dã Đồng nói xong, tự nhiên cũng không có nghĩ nhiều.

Cô biết, Tiểu Bạch vẫn luôn là như vậy.

Là người gọi là “Nam khuê mật”, anh thật sự tôn trọng suy nghĩ của mình, đồng thời cũng có thể trở thành hậu thuẫn kiên cố nhất của chính cô.

Lục Diệp cảm thấy, cho dù cô ngày nào đó thọc thủng trời cao, hoặc thật sự không gả đi. Bạch Dã Đồng cũng sẽ luôn đứng phía sau lưng cô?

Giống như chỉ cần cô quay đầu lại, lúc nào cũng đều có thể từ nơi anh lấy được thứ cô cần.

Diệp Tử trong lòng ấm áp, thanh âm đều ề ề, cô dang hai tay ra, liền hướng về người Tiểu Bạch mà ôm qua.

“Ô ô ô, Tiểu Bạch, anh thật tốt.....”

Diệp Tử thật sự bị làm cho cảm động chết mất.

Nhưng mà cô vừa mới tới gần Bạch Dã Đồng, bỗng nhiên liền cảm giác được một trận bão táp mạnh mẽ thổi quét đến. Cô còn chưa ôm lấy Tiểu Bạch, cũng đã bị Đại Boss tóm lấy trở lại.

Diệp Tử ngẩng mặt ôm lấy người Đại Boss.

“Chiến Đình Kiều?!”

Lục Diệp ôm Chiến Đình Kiều một cái đầy cõi lòng, lúc này cũng không khỏi tim đập nhanh lên.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Chạy show

Chiến Đình Kiều đương nhiên không nghĩ nhiều như vậy.

Lúc anh vừa đứng ở cửa, thì thấy Diệp Tử thiếu chút nữa chạy đến ôm Bạch Dã Đồng, anh cả người cơ hồ xù lông lên.

Mà hiện tại, Lục Diệp cực kỳ nhanh chóng chui từ trong lòng ngực anh ra, không nhanh không chậm mà bắt đầu sửa sang lại đầu tóc mình.

Lục Diệp không thể không thừa nhận, cô bình tĩnh như thế tuyệt đối là giả!

Thời điểm đối mặt với Đại Boss, Lục Diệp thật sự có chút sắp không thở nổi.

“Phải về rồi.” Chiến Đình Kiều thanh âm trầm xuống, “Hựu Hựu không thấy em, sẽ khóc nháo lên.”

Trợn mắt nói dối ư?

Khóc là có thể, nháo là tuyệt đối sẽ không!

Bánh bao nhỏ nhà cô rất ngoan ngoãn à, hừ!

Đương nhiên, Lục Diệp cũng không có cùng Chiến Đình Kiều tranh cãi. Cô nhanh chóng trở về nhà, hơn nữa khi trở về, Bánh bao nhỏ đã ngủ rồi.

Nhóc ngủ ở phòng khách, lúc ngủ khóe môi treo lên nụ cười ngây ngô, còn chảy nước miếng nữa chứ.

Lục Diệp thuận tay mở TV, vừa mới nhìn thấy trong TV đang phát phim trước đây mình đóng.

Kìa vẫn là phim của cô 5 năm trước.....

Thì ra Bánh bao nhỏ vẫn luôn ở nhà xem cái này. Đây cũng khó trách, nhóc hiện tại thỏa mãn lại ngủ ngon giấc rồi.

Lục Diệp cẩn thận bế Bánh bao nhỏ bé lên, sau đó đưa về trong phòng.

Vừa mới đắp chăn cho Bánh bao nhỏ quay đầu lại thì Chiến Đình Kiều tức khắc xuất hiện sau lưng Lục Diệp.

Cô theo bản năng mà lùi về sau, lại bị Chiến Đình Kiều lần nữa ôm lấy eo.

Như thế nào mỗi lần đều là như vậy!

Lục Diệp sắc mặt đỏ lên, vội vàng đẩy Chiến Đình Kiều ra.

Nhưng Chiến Đình Kiều hôm nay cũng không có ý tiếp tục ép Lục Diệp, hơi hơi buông lỏng tay ra. Lục Diệp bước đi đến ngoài cửa, Chiến Đình Kiều cũng theo ra tới.

Lục Diệp cũng không khỏi có chút buồn bực, “Chiến Đình Kiều, anh đi theo tôi làm cái gì?”

“Mặt em đỏ.” Chiến Đình Kiều nhìn đột nhiên quay đầu lại Lục Diệp, nhìn thấy cô trắng nõn thế nhưng bên má bên má lại đỏ ửng, anh không khỏi có chút vì diệu mà nhắc tới.

Lục Diệp bị anh nói như thế, mặt càng đỏ hơn.

Cô ho nhẹ hai tiếng, lúc sau trịnh trọng mà nói: “Tôi trước đó đã nói với anh, anh ngàn vạn lần đừng hiểu nhầm à! Tôi chính là..... Chính là có chút nóng mà thôi!”

Lục Diệp không thể không thừa nhận, là gương mặt này của Chiến Đình Kiều quá đẹp.

Từ lần đầu tiên nhìn thấy đến bây giờ, gương mặt này cô cũng xem như là nhìn thật lâu? Chính là một khuôn mặt đẹp như vậy, mỗi lần nhìn đều càng thêm kinh diễm!

Này không phải là giận hay sao?!

Đúng! Cô chính là bởi vì tức giận nên mặt mới đỏ!

Nhưng nếu Lục Diệp mà giải thích nghiêm túc như thế, ngược lại càng lộ ra một chút ý vị giấu đầu lòi đuôi.

Lục Diệp bỗng nhiên có chút sợ hãi nhìn Chiến Đình Kiều.

Cô đi đến cửa phòng mình, rồi sau đó thực mau liền đóng cửa phòng lại. Chiến Đình Kiều còn chưa kịp phản ứng, đã bị Lục Diệp ngăn cản ở ngoài phòng. Anh đẩy đẩy cửa, bỗng nhiên nghe được một trận âm thanh chìa khóa.

Chiến Đình Kiều không khỏi có chút hoang mang.

Nhưng mà nơi này là Chiến gia, chìa khóa mỗi phòng Chiến Đình Kiều đều có một cái!

Lúc anh đang chuẩn bị rời đi, Lục Diệp trong phòng bỗng nhiên mở miệng, “Chiến Đình Kiều..... Anh tối nay đừng tới quấy rầy tôi nữa!”

Quấy rầy?

Chiến Đình Kiều ở ngoài cửa, lạnh lùng mà đáp lại một câu: “Đã biết”.

Lục Diệp nghe thấy Chiến Đình Kiều rời đi xa, mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Cô giống như có chút..... sắp giữ không được.....

Điều kiện Chiến Đình Kiều thật sự quá tốt, lại còn rất soái, đối xử với cô lại tốt như vậy. Lục Diệp cũng chỉ là người thường, cô thật sự không biết, chính mình đến tốt cùng còn chống cự đến khi nào!

Những việc trước kia của cô, đều chủ định cô cùng Chiến Đình Kiều không thể ở bên nhau.....

Lục Diệp âm thầm mà nghĩ, sau đó chui vào chăn.

Lúc này, trong lòng cô lại không khỏi nghĩ tới Chiến Đình Kiều.

Trước đây anh cứ như vậy mà len chui vào chăn cô, bá đạo mà ra lệnh kêu mình làm ấm giường cho anh.....

Lục Diệp càng nghĩ càng sợ hãi.

Không đúng! Cô luôn nghĩ tới Chiến Đình Kiều làm gì chứ? Không được nghĩ tới không được nghĩ, cô phải nhanh ngủ chút.....

Đúng rồi, cô tái xuất rồi, ngày mai lại đến tiếp nhận một chút công việc linh tinh.....

Trải qua quãng thời gian dài tự mình thôi miên, Lục Diệp mới ngủ được. Không sai biệt lắm sang ngày hôm sau, Lục Diệp rất sớm đã tỉnh dậy.

Cô giờ tuy đã tái xuất, nhưng cô chỉ là một mình cô tái xuất, người đại diện hay cái gì cũng đều không có.

Hơn nữa cô hiện giờ tốt nhất là còn muốn một kế hoạch phát triển hoàn chỉnh, tỷ như con đường cô đi như thế nào, trước mặt quần chúng nên như thế nào, còn có phong cách riêng sau này nữa.

Mấy thứ này vốn là người trong công ty làm, chính là.....

Cô vốn dĩ thuộc về thịnh diệp là địa bàn của Giang Văn Thắng, cô tuy rằng có cổ phần trong đó, cũng có chức vụ trên danh nghĩa, nhưng hiện tại đối với

Diệp Tử mà nói, trở về tất nhiên không phải là quyết định tốt lành gì.

Cô còn phải tiếp tục ở bên ngoài hợp nhất một khoảng thời gian mới được.

Nghĩ đến đây, Lục Diệp liền chui đầu vào công việc. Nhưng sự việc rối loạn lung tung này đó tất cả đều quá phức tạp, cô thật sự làm không được.

Sửa sang đến một nửa, cô liền nhớ tới Tiểu Bạch.

Vì thế Lục Diệp lập tức gọi điện thoại cho Bạch Dã Đồng, vừa lúc Bạch Dã Đồng cũng nhanh chóng nghe điện thoại.

Bạch Dã Đồng trong tay có một case, vừa vặn tốt và rất thích hợp với Lục Diệp.

“Diệp Tử, anh đang muốn gọi điện thoại cho em đây.” Bạch Dã Đồng không khỏi có chút hưng phấn, anh nhìn phần thông báo kia trong tay mình. Cái thông cáo này thật giống như là thiết lập chuyên cho Diệp Tử vậy!

“A? Xảy ra chuyện gì?”

“Trong tay anh có cái thông cáo, em muốn nhận hay không?”

“Cái loại hình tính chất gì á?”

“Chân nhân tú, Diệp Tử, hiện tại chân nhân tú đang rất hot. Nếu em lên chân nhân tú chính là tạo sự gần gũi của mình, hơn nữa sau khi phát ra phim truyền hình, nhất định sẽ làm fans em tăng lên không ít.”

Trên thực tế, Lục Diệp gây thương tích cân não những việc này, Bạch Dã Đồng kỳ thật đã sớm đề nghị cô nghĩ kỹ rồi.

Vì thế Lục Diệp nghe xong, tức khắc đặc biệt cảm động, “Tiểu Bạch. Anh thật là con giun trong bụng em! Anh cũng biết, em hiện giờ trong tay ngay cả người đại diện cũng không có, rất nhiều chuyện làm không xuê. Thông báo này mấy giờ bắt đầu?”

“6 giờ tối nay, hơn nữa là phát sóng trực tiếp. Nếu em muốn đi, anh chút nữa đem tài liệu gửi qua hòm thư em.”

“Đương nhiên muốn đi!”

Lục Diệp như chém đinh chặt sắt.

Đùa chứ, cô đem qua đã lập độc thê, sau này cô phải một lòng một dạ đặt trên công việc của mình. Những chuyện lung tung lộn xộn khác, cô sẽ không nghĩ nhiều!

Đương nhiên, đặc biệt là Chiến Đình Kiều!

“Được, anh tối nay qua đón em.”

Lục Diệp “Ừm” một tiếng, sau đó ngắt điện thoại.

Có Tiểu Bạch ở đây, cô liền thanh tĩnh hẳn! Nay quả thực thật tốt!

Lục Diệp nhanh chóng nhận được thông báo tiết mục kia, trên còn có một ít tư liệu khác. Lục Diệp nhìn thoáng qua, không khỏi có chút lùi bước.

Tiểu Bạch tìm cái chân nhân tú này, là một tiết mục chân nhân tú tình yêu. Với phương thức tiếp cận mặt đối mặt để tiến hành các loại ăn nhậu chơi bời.

Được rồi, nếu bảo cô chọn cộng sự, cô khẳng định sẽ chỉ biết chọn Tiểu Bạch.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Chân nhân tú tình yêu

Lục Diệp nhanh chóng đem tiết mục tìm hiểu không sai biệt lắm, chờ cô chuẩn bị xong tất cả, xe Tiểu Bạch xe đã chờ ở dưới.

Lục Diệp vội vàng xuống lầu, lại thấy Bạch Dã Đồng đã đi tới.

Sau lưng anh còn dẫn theo Catherine.

“Diệp Tử, em muốn trang điểm trên xe hay là ở đâu?”

Lục Diệp có chút chột dạ, lên quay đầu lại nhìn thoáng qua nhà to Chiến gia, nuốt một ngụm nước miếng nói: “Hay là ở trên xe đi.”

Cô trước đó gửi định vị sai cho Tiểu Bạch, vốn dĩ cô muốn gửi định vị phía sau nhà, rồi lên đi qua đó. Không ngờ được do bất cẩn mà gửi định vị công lớn.

Kỳ quái chính là, ngoài cửa biệt thự Chiến Đình Kiêu có bảo vệ nhưng lại để cho Bạch Dã Đồng lái xe vào.

Lục Diệp thật sự có chút nghi hoặc khó hiểu.

Lúc cô vừa mới tiến vào trong xe, bỗng nhiên bị người khác túm chặt cánh tay.

Giống như có người đang kéo cô, không cho cô lên xe.

Lục Diệp quay đầu lại, vừa lúc đối mắt với đôi mắt thâm thúy của Đại Boss.

Oa! Đại Boss xuất hiện sau lưng cô khi nào vậy? Cô như thế nào đều không cảm giác được trước đó một chút tạo áp lực nào?!

Lục Diệp chột dạ, vội vàng giải thích: “Chiến Đình Kiêu, tôi vào trang điểm cái nha.”

Là trang điểm, không phải xe, không cái gì hết nha.

Nhưng Lục Diệp vẫn là rất kỳ quái, cô cho muốn làm gì, kia cũng mặc kệ Chiến Đình Kiêu, cô vội vã giải thích như thế để làm gì cơ chứ? Cô lại không phải là gì của Chiến Đình Kiêu!

“Nếu đã tới, thì vào ngồi chút đi.”

Chiến Đình Kiêu lướt qua Lục Diệp, nhìn Bạch Dã Đồng cùng Catherine mà nói.

Lục Diệp tức khắc không bình tĩnh.

Cô biết, Đại Boss hẳn là chính là loại người rất khiêm tốn. Giống như uy danh của anh ở thành phố Hải Vân này vậy, không ai không biết tên anh, nhưng người thực sự quen biết anh lại rất ít. Bất luận là Chiến gia hay là Chiến Đình Kiêu người này, công phu bảo mật của anh luôn là tích nước không lọt, không chê vào đâu được.

Cho nên hôm nay để Chiến Đình Kiêu anh xem Bạch Dã Đồng kẻ vẫn luôn đối lập với mình cùng với Catherine căn bản liếc mắt một cái đều chưa gặp qua mà mời vào.

Này tuyệt đối là tiệc Hồng Môn à?!

Có phải sau khi đi vào lập tức đóng cửa thả chó?

Không chỉ có Lục Diệp ngờ ngẩn, Bạch Dã Đồng tự nhiên cũng không ngờ được.

Chiến Đình Kiêu thấy người trong xe chậm chạp không có động tác, âm thanh lạnh lùng hỏi: “Như thế nào? Không dám?”

Có gan đến nhà anh nơi này đón Lục Diệp, giờ lại không có can đảm tới cửa làm khách sao?

Bạch Dã Đồng nhìn nhìn thời gian, cũng biết thời gian trang điểm của Lục Diệp không quá nhiều, anh nếu tiếp tục ở chỗ này do dự sẽ chỉ thêm lãng phí thời gian. Vì thế anh gạt đầu, nói: “Chúng tôi đây liền không khách khí. nhưng Chiến tiên sinh, chút nữa tôi cùng Diệp Tử còn có buổi thông báo muốn đi, cho nên không thể ở nhà anh quá nhiều thời gian.”

Chiến Đình Kiêu lạnh lùng mà nói: “Đã biết.”

Anh bảo người hầu chuẩn bị một chút, lúc sau Lục Diệp chỉ có thể căng da đầu trang điểm ở phòng khách.

Toàn bộ quá trình trang điểm, cô cơ hồ như đứng trên đồng lửa, như ngồi trên đồng than. Rất nhiều lần, cô đều có thể cảm giác được ánh mắt sắc bén kia của Đại Boss —— Được lắm, nếu lại có lần sau. Không, sẽ không lại có lần sau!

Cô sau này nếu trang điểm, cũng nhất định phải len lén.

Trên thực tế, Chiến Đình Kiêu cũng không có ý trách cứ, thậm chí ngược lại anh còn cảm thấy là do sai sót của mình.

Lúc trước anh luôn tiến cử Diệp Tử cho đạo diễn, lại chưa hề nghĩ tới, một vài tiết mục tuyên truyền cùng với vài thứ linh tinh tổng các mặt khá này, đồng thời cũng không nghĩ tới, Diệp Tử cần một chuyên viên trang điểm, người đại diện....

Tất cả này anh đều không suy nghĩ tường tận, làm hại Diệp Tử.

Chiến Đình Kiều thật sự rất bận khoăn.

Anh nhìn Diệp Tử trong phòng khách co quắp trang điểm, trong lòng đã âm thầm hạ quyết tâm, sau này nhất định phải nghĩ lập một đoàn đội chuyên môn tốt tốt cho Diệp Tử.

Còn Lục Diệp bị Chiến Đình Kiều nhìn chăm chăm đến da đầu tê dại.

Chờ Diệp Tử trang điểm xong, Hựu Hựu lại vọt vào lúc này.

Nhóc bắt lấy Diệp Tử, gất gao không chịu buông tay.

Lục Diệp bắt đắc dĩ, chỉ có thể dẫn Bánh bao nhỏ đi cùng. Nhưng nếu Bánh bao nhỏ đi cùng, Chiến Đình Kiều tự nhiên không có khả năng không đi.

Vì thế.

Bạch Dã Đồng xem như uống công đến một chuyến.

Lục Diệp ôm Bánh bao nhỏ ngồi trên xe Chiến Đình Kiều, trong lòng lại càng ngày càng chột dạ. Cái thông báo kia cô đã xem kỹ càng, đến lúc đó cô phải cùng nam khách quý sắm vai tình lữ. Đây nếu là Chiến Đình Kiều ở hiện trường.

Không phải Lục Diệp hoài nghi Chiến Đình Kiều cái gì, thật sự là bởi vì anh từng có rất nhiều “án” khoa trương trước đây rồi.

Vì thế Lục Diệp trong lòng cũng là một trận dự cảm, Chiến Đình Kiều hẳn là không dễ dàng cho qua chuyện này như vậy đâu?

Lục Diệp nhanh chóng đến hiện trường, đạo diễn tổ tiết mục bên kia Bạch Dã Đồng qua chào hỏi trước, cho nên Lục Diệp cơ hồ vừa xuống xe, ba chân bốn cẳng vào đoàn phim.

Tiết mục chân nhân tú tình yêu này gọi là Cùng yêu đương đi, Chiến Đình Kiều đi theo cùng Lục Diệp vào đoàn phim, khi nhìn thấy tên tiết mục treo trên cửa, Chiến Đình Kiều sắc mặt đã bắt đầu có chút đen.

Lục Diệp căng da đầu đi vào, may mà đạo diễn là nữ. Sau khi cô nhìn thấy Lục Diệp, tức khắc hết sức nhiệt tình mà chào hỏi nói: “Diệp Tử, là cô à! Tiểu Bạch nói với tôi cô muốn tới, tôi vốn đang có chút không tin nữa à!”

Nữ đạo diễn xác thật có chút quá nhiệt tình, nhưng cô rất đáng yêu, Lục Diệp cũng không phải thực chán ghét cô.

Vì thế cô rất tôn kính mà khom người nói: “Không dám, không dám, nên là tôi cảm ơn đạo diễn cô đây cho tôi cơ hội này!”

“Cái gì đạo diễn chứ, quay tổng nghệ có thể kêu đạo diễn sao? Xem ra rất thú vị, có thể xem là tốt rồi. Cô hẳn là cũng xem qua tài liệu tiết mục chúng tôi rồi đi lung không? Lần này cô có thể tới cùng với Tiểu Bạch, tôi thật sự rất vui!”

“Ha ha, đúng vậy.”

“Đến lúc bắt đầu, cô cùng với Tiểu Bạch hỗ trợ là được rồi. Tôi nghe nói quan hệ hai người rất tốt, trước đó lại quay diễn nam nữ chính cùng một bộ phim, hai người đến lúc đó thân mật một chút, khiến người xem xào cp, hiệu quả và lợi ích nhất định sẽ rất tốt!”

Lục Diệp gật gật đầu.

Đạo diễn cũng không nhiều lời gì nữa, cơ hồ từ sau khi Lục Diệp tới, cô cũng đã bắt đầu chuẩn bị các thứ linh tinh.

Lục Diệp có thể cảm giác được, cô ta như có một xu thế muốn làm lớn một trận.

Sau đó tiết mục bắt đầu, Chiến Đình Kiều cùng Bánh bao nhỏ an vị ở dưới đài. Lục Diệp đầu tiên là cùng Tiểu Bạch trải qua một đoạn dài dòng thăm hỏi, trong tiết mục, hai người họ rất nhẹ nhàng mà nói về quan hệ hai người —— Tiểu Bạch vẫn luôn là bạn nam khuê mật của Lục Diệp.

Mà nam khuê mật cũng được đạo diễn lấy làm mảnh lối, chủ đề tiết mục kỳ này chính là nam khuê mật cũng có thể yêu đương sao?

Vì thế sau màn “thăm hỏi”, liên liên tục chiến đấu ở các chiến trường bên ngoài. Khi ở bên ngoài, Diệp Tử phải cùng Tiểu Bạch hoàn thành các loại sự tình của hai người yêu nhau, mới có thể xem như hoàn thành nhiệm vụ. Sau khi kết thúc tất cả nhiệm vụ, lại xem bọn họ có cảm giác yêu đương thật sự hay không.

Lục Diệp rốt cuộc là thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Vẫn may mà cô cp cùng Tiểu Bạch, này nếu đổi lại là người khác, nói không chừng cũng thật sự không cách nào thích ứng được.

Hai người đi theo đoàn phim cùng ra ngoài, Chiến Đình Kiều cũng mang theo Bánh bao nhỏ bám theo sau.

Lục Diệp cùng tiểu bạch phải hoàn thành nhiệm vụ thứ nhất là nấu nướng cho nhau, nơi chốn đoàn phim cũng đã chọn xong, là xưởng tự chế của một nhà chuyên môn. Nguyên liệu đều chuẩn bị đầy đủ, muốn làm bánh kem hay cái gì cũng đều có thể.

Lục Diệp nấu ăn cũng coi như là có chút tay nghề, cho nên loại hỗ trợ này cô căn bản là không lo lắng. Hơn nữa trù nghệ của Bạch Dã Đồng cũng rất tinh tế!

Không nghĩ tới tiết mục vừa mới bắt đầu, Lục Diệp liền chiếm ưu thế, cô tức khắc tâm tình thống khoái không ít!

Dù sao Tiểu Bạch sẽ làm nhiều đồ ăn như vậy, Lục Diệp cũng không tính giành lấy sự nổi bật của anh. Mà cái xưởng này cũng vừa hay có đủ nguyên liệu, cô liền muốn làm bánh kem đơn giản.

Lục Diệp thất tập dề, cùng Bạch Dã Đồng quay lưng về phía sau của nhau.

Hình ảnh tự nhiên như vậy cực kỳ ái muội, đoàn phim một chút đều không có buông tha cơ hội này.

Mà ngồi Chiến Đình Kiều cùng Hựu Hựu ngồi một bên, nhai tòa băng sơn một lớn một nhỏ này thật sự xem ra không được vui cho lắm.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Ràng buộc lẫn xe

Lục Diệp vừa mới cời tạp dề ra, đột nhiên cảm giác được có chút không thích hợp.

Cô đang chuẩn bị mang bánh kem sang thì mới phát hiện Bánh bao nhỏ không biết vì sao lại chui vào lúc này, hơn nữa còn vươn tay ra quẹt một vệt lớn bánh kem rồi lại đưa vào miệng nếm nếm

Động tác Bánh bao nhỏ như vậy, thật sự rất đáng yêu.

Lục Diệp vốn đang có chút tức giận, nhưng nhìn thấy đáng vẻ vui vẻ ăn bánh kem của Bánh bao nhỏ, như thế nào cũng không giận được.

Cũng không biết vì sao, chỉ cần nhìn thấy Bánh bao nhỏ, tâm cô liền trở nên mềm yếu đến chết được.

“Sao nhóc lại chạy đến đây.....” Lục Diệp có chút bất đắc dĩ mà bế lên Bánh bao nhỏ lên, nói: “Nhóc muốn ăn, cô về làm cho nhóc ăn! Nhưng hiện giờ cô đang làm việc, nhóc cũng đừng quấy rầy nha.....”

Bánh bao nhỏ hít hít cái mũi, tỏ vẻ bản thân bị hắt hủi mà ủy khuất một chút.

Nhóc tuyệt đối cảm thấy rất ủy khuất có được không!

“Diệp Tử, cô không cần con sao.....”

Bánh bao nhỏ khóc thút thít mà nói.

Lục Diệp tức khắc hoảng sợ.

Phi phi!

Bánh bao nhỏ lại nói được!

Hơn nữa thanh âm nhóc rất mềm mại, rất êm tai!

“Bánh bao, con vừa mới nói gì?” Lục Diệp kích động muốn khóc, cơ hồ đều đã quên mình đang ở hiện trường quay tiết mục.

“Diệp Tử..... Hơ hơ, hức hức hức..... Mama.....”

Bánh bao nhỏ nói được cực kỳ đứt quãng, Lục Diệp căn bản là nghe không rõ.

Nhưng mà cô không có lại tiếp tục hỏi, Bánh bao nhỏ cũng liền không có nói nữa. Nhóc một mình lẳng lặng ở một bên ăn bánh kem, thoạt nhìn giống như là một Chiến Đình Kiều phiên bản thu nhỏ vậy.

Lục Diệp có chút ngượng ngùng, bánh kem kia vốn là đạo cụ, nhưng lại bị Bánh bao nhỏ mang đi.

Còn đạo diễn cũng không có để bụng chuyện này, cô thậm chí cảm thấy, vừa này có một đoạn Bánh bao nhỏ ra trước ống kính cũng rất không tệ.

Lục Diệp đã không còn có bánh kem, vì thế cô cũng chỉ có thể đi nhăm nháp đồ ăn của Tiểu Bạch làm.

Trong tiết mục, đạo diễn đề ra một yêu cầu, chính là muốn để Tiểu Bạch tự mình dứt Diệp Từ ăn.

Hơn nữa càng khủng bố chính là —— phải dùng miệng mà dứt.

Lục Diệp cứng đờ trên đài, không khỏi có chút hơi sợ mà nói: “Đạo diễn, như vậy không tốt lắm đâu.”

“Tôi cũng biết là không tốt, ừy khuất cho hai người! Nhưng không quay các thứ này mà nói, tiết mục nào có người xem à, cô yên tâm, hai người chỉ cần có thể quay tốt màn này, đến lúc đó tôi sẽ lãng xê giúp hai người!”

Lục Diệp đương nhiên biết quy tắc này, trước kia thì cô không sao cả, nhưng mà hiện tại.

Lục Diệp còn chưa có ra tiếng, dưới đài Chiến Đình Kiều đã nhin không được. Anh kịch liệt ho khan, “Khụ khụ khụ khụ khụ khụ.”

Ý đồ khiến cho người khác chú ý.

Nhưng mà đạo diễn căn bản không chú ý tới anh!

Rốt cuộc lần chân nhân tú này cũng không xem như là tiết mục lớn gì, đạo diễn cũng không phải người có thâm niên trong nghề.

Cô nếu là đạo diễn lâu năm, nào còn dùng đến quay chân nhân tú? Nào còn dùng đến lãng xê cùng đầu cơ trục lợi?

“Vị tiền sinh này, yết hầu anh không khỏe sao?”

Chiến Đình Kiều tuy rằng không có khiến đạo diễn chú ý, lại khiến cho một nhân viên công tác khác chú ý đến.

Chiến Đình Kiều đen mặt trả lời, “Không có.”

Lục Diệp vẫn luôn đều chú ý Chiến Đình Kiều bên này, cô nhìn thấy Chiến Đình Kiều như vậy, chính mình cũng có chút ngượng ngùng. Cô nghĩ, cô có thể chưa nói rõ ràng với Đại Boss, cho nên nếu cô thật sự cùng Tiểu Bạch như vậy. cô luôn có loại cảm giác kỳ quái giống như mình đang ngoại tình.

Vì thế Lục Diệp chỉ có thể khó xử mà nhìn đạo diễn, nói: “Đạo diễn. quy tắc này có thể sửa lại hay không.”

“Như thế nào, cô có kiến nghị tốt hơn sao?”

“Ha ha đạo diễn, tôi cảm thấy, chỉ bằng đứng đắn mà ném thử hương vị, cũng không cần lãng xê làm gì! Chẳng lẽ đạo diễn cô không cảm thấy kiểu mập mờ che đậy càng cao sao!?”

Đạo diễn nghe Lục Diệp vừa nói như thế, lại thật sự bị cô làm cho hồ đồ.

“Đúng đúng đúng, cô nói rất đúng!”

Quan hệ của Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng vốn dĩ cũng không cần cố tình biểu hiện gì quá mức, dù sao càng trực tiếp, ngược lại càng làm cho người ta cảm thấy cố tình.

Vì thế đạo diễn lập tức sửa lại.

Chiến Đình Kiều sắc mặt cũng hòa hoãn một chút.

Hơn nữa còn có Bánh bao nhỏ ở đằng kia thường thường mà quấy rối, toàn bộ quay đều rất “thuận lợi”.

Lúc Lục Diệp trở về, cơ hồ cả người mệt mỏi.

Cả người cô như suýt sắp ngã nhoài vào trên xe Chiến Đình Kiều, mí mắt trầm trọng giống như vừa ngã xuống liền ngủ.

Lục Diệp không nghĩ tới, chân nhân tú thế nhưng lại quay mệt người như thế.

“Nếu không ngày mai anh giúp em nói một tiếng với đoàn phim là em rời khỏi?” Chiến Đình Kiều nhìn thấy Lục Diệp như vậy, thật sự đau lòng.

“Tôi không cần!” Lục Diệp quả quyết cự tuyệt, “Chiến Đình Kiều, anh cũng không thể ngăn cản con đường tái xuất báo thù của tôi! Tôi mới chính là người muốn tiến vào giới giải trí!”

Chiến Đình Kiều bất đắc dĩ lắc đầu, nhưng đôi mắt hơi đỏ, bỗng nhiên nghĩ tới những hình ảnh trên đài của Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng, Chiến Đình Kiều lại càng có chút khó chịu.

“Anh đây vẫn muốn liên hệ cùng tổ tiết mục một chút.”

Chiến Đình Kiều hí hóp mắt —— cái tổ tiết mục này, thật sự quá đáng! Không, thực rất xấu!

“Vì sao?” Lục Diệp khó hiểu.

Chiến Đình Kiều thanh âm tựa hồ rất êm dịu, “Anh không muốn nhìn thấy em cùng Bạch Dã Đồng ở bên nhau.”

Lục Diệp sắc mặt trầm xuống, nhú mày, “Tiểu Bạch là bạn của tôi! Hơn nữa..... Tôi lại không phải là gì của anh, anh không có quyền quản tôi à.”

Tiếng nói vừa dứt, Lục Diệp lập tức liền hồi hận.

Cô không phải đào cái hố cho mình nhảy vào sao?

Quả nhiên, Chiến Đình Kiều nhanh chóng tiếp lời Lục Diệp nói: “Em lúc nào cũng đều có thể trở thành ai kia của anh, hơn nữa trước đó anh cũng đã nói với em rồi, sau này em cũng sẽ là người phụ nữ của anh.”

Lục Diệp cũng lười cùng anh tranh cãi tiếp, chỉ là thanh âm nganh vài phần, “Tôi mặc kệ anh nghĩ như thế nào, dù sao tôi với Tiểu Bạch cũng là bạn bè, anh không được làm gì quá đáng!”

Chiến Đình Kiều cũng không khỏi có chút ủy khuất.

Tiết mục hôm nay tiết mục buồn lòng cả ngày, anh cũng nhịn một ngày. Nếu không phải vì Diệp Từ, anh đã sớm đem Bạch Dã Đồng hoặc nữ đạo diễn kia ném ra xa!

Sau đó Lục Diệp trở về thì nghỉ ngơi.

Cô mệt mỏi một ngày, thật sự vậy được không được.

Nhưng sau khi cô ngủ, Chiến Đình Kiều vẫn lén vào phòng cô.

Anh biết hôm nay Diệp Từ rất mệt, cho nên thừa lúc Diệp Từ ngủ rồi, hai tay của anh liền đặt ở bả vai và trên chân Diệp Từ nhẹ nhàng mát xa cho cô.

Diệp Từ tuy rằng ngủ nhanh, nhưng mơ mơ màng màng cũng có chút ý thức.

Cô cảm giác được một đôi tay mềm mại và rất ấm áp mát xa bả vai cùng chân mình.

Cô hơi mở mắt ra, liền nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của Chiến Đình Kiều.

Lục Diệp có thể cảm giác được, Chiến Đình Kiều hẳn là chuyên luyện một chút thủ pháp mới đến. Nếu không đôi tay cứng đờ kia của anh nào có thể xoa ản tốt như thế được.

Lục Diệp trong lòng có chút cảm động.

Bất luận như thế nào, Chiến Đình Kiều có thể vì cô làm được cái này, đồng thời cô cũng hơi chút có thể cảm giác được, chính mình chỉ sợ là thoát không khỏi Chiến Đình Kiều.

Chính là.....

5 năm trước, cô bị Giang Văn Thăng lập kế hãm hại cô ngủ cùng với một người đàn ông khác, còn mang thai con của người đó, cuối cùng lại sinh non.....

Cô như vậy, thật sự có thể cùng ở bên Chiến Đình Kiều được nữa sao?

Không, hẳn là không thể được?

Có thể là do thủ pháp Đại Boss thật sự quá thoải mái, Lục Diệp trở mình liền ngủ.

Tiết mục ngày hôm đó cô thu sang ngày hôm sau đã cắt xong, tới ngày thứ ba thì cũng đã bắt đầu phát sóng.

Trưa hôm đó, Lục Diệp với Bánh bao nhỏ cùng nhau xem TV ở phòng khách, thiết đài thời điểm, rất nhanh liền thấy được tiết mục chân nhân tú kia của Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng.

Nhưng cô không ngờ được, tiết mục này thế nhưng.....

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Quá khoa trương đi

Lục Diệp lúc quay tiết mục kỳ thật không có cảm giác quá mức, nhưng giờ ngồi trước TV, cô thật sự xem đến ngây người.

Trong TV, cô cùng Bạch Dã Đồng hai người ái muội cực kỳ!

Tiết mục ban đầu là phần thăm hỏi, Lục Diệp đã làm sáng tỏ qua quan hệ của hai người chính là bạn bè thân thiết, còn nói Tiểu Bạch là nam khuê mật là chị em tốt của mình. Sau đó Tiểu Bạch cũng phối hợp lại Diệp Từ là anh em của anh, lúc sau trong tiết mục cũng thể hiện hai người trong thực tế cũng là bạn bè thân thiết vô cùng, tuyệt đối không có khả năng ở bên nhau.

Nhưng Lục Diệp không nghĩ tới chính là tổ tiết mục tổ lại lưu trữ đoạn trước, những cái đó chứng minh hai người chỉ là quan hệ bạn bè, hơn nữa bất luận như thế nào cũng không có việc có thể ở bên nhau, tổ tiết mục cắt hết hết thấy. Vì thế từ lúc bắt đầu, tiết mục này liền có vẻ cực kỳ ái muội.

Có thể bởi vì “Thăm hỏi” sẽ cho người khác ý niệm chủ quan, lúc sau hai người lại tương tác lẫn nhau càng là giấu đầu lòi đuôi, xem như thế nào mờ hồ như thế đó.

Ngay cả khi Lục Diệp tự mình xem, đều cảm thấy khoảng cách không quá lớn vậy.

Toàn bộ tiết mục cô rõ ràng cũng không có tới quá gần Tiểu Bạch mà.

Tổ tiết mục lúc quay bèn chọn các góc quay, hơn nữa tổ biên tập cắt nối cũng dùng một ít “mờ ám”.

Vì thế hiệu quả chính là như vậy.

Lục Diệp xem một nửa, TV cũng đã bị người khác tắt đi.

Lục Diệp ngẩng đầu, mới phát hiện Chiến Đình Kiều không biết xuất hiện ở phòng khách lúc nào.

Hình ảnh trong TV, anh xem đến cực kỳ giận, nhưng Diệp Từ ở bên cạnh, anh liền không muốn phát hỏa, thật sự không muốn để Diệp Từ nhìn thấy bộ dạng tức giận của mình.

Lục Diệp xấu hổ nhìn Đại Boss, chỉ có thể ngượng ngùng mà lại cứng đờ đi giải thích: “Cái kia..... Cái này không có liên quan tới tôi à.”

Lúc ở hiện trường, Chiến Đình Kiều cũng đã nhìn thấy tất cả quá trình quay, Lục Diệp rốt cuộc có cùng Tiểu Bạch mờ ám như thế hay không, Chiến Đình Kiều hẳn là đã biết rõ.

Chiến Đình Kiều đương nhiên biết, nhưng anh vẫn là tức giận.

Sau khi tiết mục phát ra, hưởng ứng tức khắc cũng coi như có chút nhiệt liệt. Vì thế thiên vương bát quái Chiến Vân Kỳ lại chạy tới.

Chiến Vân Kỳ thật sự càng ngày càng bội phục Lục Diệp.

“Thím hai, thím nhanh nói cho cháu nghe, thím rốt cuộc làm được như thế nào vậy!?” Chiến Vân Kỳ chớp chớp mắt, vẻ mặt như cúng bái.

Không thể không nói, lá gan Lục Diệp thật sự quá lớn.

“Cái gì như thế nào làm được?” Lục Diệp khó hiểu.

Chiến Vân Kỳ lấy di động mình ra, di động còn treo bức ảnh của Diệp Từ cùng Tiểu Bạch. Trên ảnh bị người photoshop ra một trái tim to đùng, hơn nữa phía dưới còn một đoạn văn tự, ghi là vợ chồng Bạch Diệp.

Lục Diệp vừa thấy, tức khắc khóe miệng đều run rẩy lên.

Cái gì mà vợ chồng Bạch Diệp!?

Thứ này cũng không thể để Đại Boss nhìn thấy được!

Lục Diệp đang muốn giựt lấy di động Chiến Vân Kỳ, nhưng Chiến Vân Kỳ rất mau liền thu lại di động mình. Phản ứng của anh rất mau lẹ, căn bản không cho Lục Diệp một chút cơ hội nào.

Chiến Vân Kỳ có chút đắc ý, nhướn mày liền hỏi: “Thím hai, thím nói cho cháu biết, thím rốt cuộc là làm như thế nào mà dưới mí mắt chú hai lại thông đồng được đàn ông còn không bị chú hai thu thập!”

Thật là kỳ!

Không đúng, phải là thần mới đúng!

Lục Diệp tức khắc chống nạnh hai tay, giả vờ cả giận nói: “Xì xì xì, cái gì thông đồng đàn ông chứ.”

“Cái này cũng chưa tính là thông đồng à, à không, là tôi sai rồi! Có lẽ là mị lực của thím hai cũng đủ lớn, bị chọc ghẹo!”

Lục Diệp bắt đầu đi lắc đầu: “Bị tổ tiết mục trêu ghẹo cho choáng váng, tôi cùng Tiểu Bạch cái gì cũng đều không có hết, tổ tiết mục cắt thành như vậy đó chứ.”

“Không phải chứ?” Chiến Vân Kỳ thể nhưng không thể hiểu được có chút thất vọng, “Lá gan của tổ tiết mục kia cũng quá lớn à nha?!”

Anh đương nhiên có chút thất vọng, tuy anh nhất định sẽ giúp chủ nhỏ nhà mình. Nhưng Chiến Vân Kỳ cũng không thể không thừa nhận, sau khi xem qua chương trình, anh cũng sắp trở thành fans của vợ chồng Bạch Diệp.

Trong chương trình hai người thật sự quá đẹp đôi có được hay không nà!

Vốn dĩ hai người chính là từ nhỏ cùng nhau lớn lên, bởi vậy cho người ta cảm giác phối hợp rất ăn ý. Hơn nữa trai tài gái sắc, lại tôn trọng nhau như khách ôn tồn lễ độ, còn có tổ tiết mục “suy nghĩ lí thú”, như vậy sao có thể cho ra được hình ảnh không làm cho người ta miên man bất định!

Quả nhiên là kịch bản, thiếu chút nữa làm hại Chiến Vân Kỳ tạo phản!

Lục Diệp xoa xoa đầu có chút đau mà nói: “Tôi cũng không biết a.....”

“Thím hai, chuyện này nhanh giải quyết đi, trên diễn đàn nhiều fans muốn thím cùng Tiểu Bạch ở bên nhau. Thím hai, nếu chú hai nhìn thấy được mà nói.....”

Lục Diệp cùng Chiến Vân Kỳ hai mặt nhìn nhau, hai người tức khắc lộ ra một biểu tình cực kỳ hoảng sợ.

Nói thật, đối với phản ứng của Chiến Đình Kiều, hai người đều thật sự rất sợ hãi.

Lục Diệp lập tức phản ứng lại.

Đúng rồi, giải quyết! Cô phải mau chóng giải quyết mới phải! Nghĩ vậy, Lục Diệp tức khắc móc ra di động mình. Nhưng cô vừa mới chuẩn bị gọi cho Tiểu Bạch thì Bạch Dã Đồng cũng điện thoại tới.

“Tiểu Bạch, tiết mục đó anh xem chưa?”

Lục Diệp biết, Tiểu Bạch gọi tới, ít nhiều cũng có liên quan tới tiết mục vừa phát ra.

“Anh xem qua rồi, Diệp Tử, anh gọi tới chính là vì chuyện này.” Bạch Dã Đồng sắc mặt có chút tái nhợt, “Diệp Tử, đến lúc đó anh sẽ phát thanh mình nói cho người khác biết anh và em chỉ là quan hệ bạn bè bình thường.”

Bạch Dã Đồng trong lòng rốt cuộc là có chút vui mừng.

Đợi lâu như thế, anh rốt cuộc cũng có được tin tức của mình cùng với Diệp Tử.

Hơn nữa mấy hình ảnh trong tiết mục cũng khá đẹp, đặc biệt là đã qua “điều chỉnh” những cái đó, sau khi nhìn thấy Bạch Dã Đồng liền nhận không được mà tự mình lên lưu lại mấy tấm.

“Em cũng muốn.....” Lục Diệp không khỏi nhủ nhủ này, “Nhưng em vừa mới xem qua hợp đồng của em và tổ tiết mục, phía trên điều khoản đầu tiên là dùng để nhằm vào chúng ta.....”

Nói cách khác, trước khi tiết mục hoàn toàn thu xong, Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng đều không phải tự do. Hai người một khi có bất cứ hành động hoặc là kế hoạch khác, đều phải gửi công văn trước cho tổ tiết mục tổ.

Bạch Dã Đồng trước đó cũng không có xem kỹ hợp đồng, lúc này tự nhiên có chút áy náy: “Thực xin lỗi Diệp Tử, lỗi em xuống nước.”

“Sao có thể vậy chứ? Lại như thế nào, tiết mục này một khi tham gia, em cũng thật sự hưng phấn.” Lục Diệp trong lòng vẫn có chút cao hứng.

Đối với tất cả tiết mục này, Lục Diệp kỳ thật đều không sao cả. Cô để ý vẫn là thái độ của Chiến Đình Kiều.

Có lẽ..... Nếu Chiến Đình Kiều nguyện ý mở một mắt nhắm một mắt thì chuyện này cũng dễ dàng cho qua?

“Vậy là tốt rồi.”

“Tiểu Bạch, em còn có việc, gác máy trước đây.”

“Được.”

Sau khi ngắt điện thoại, Lục Diệp liền bắt đầu các loại hao tổn tâm trí về chuyện này.

Thanh minh cũng không thể, mà tiết mục sau khi phát ra hồi lâu, khiến cho tiếng hô hào của hai người ở bên nhau càng ngày càng cao.

Lục Diệp thực sự đột nhiên bởi vì chuyện này mà tăng lên không ít fans, nhưng cô phát hiện, những fans đó cơ bản đều là fans cp.

Nói cách khác, một khi cô cùng Bạch Dã Đồng có quan hệ xa cách gì, những fans này lúc nào cũng đều sẽ vứt bỏ Diệp Tử.

Hiện giờ không chỉ những việc này, còn có Chiến Đình Kiêu, Chiến Vân Kỳ đều giống như đang chờ cô công đạo, trong khoảng thời gian ngắn, áp lực Lục Diệp vô cùng to lớn.

“Thím. Thím hai, cháu chuẩn trước đây! Nếu có việc gì, thím phải nói rõ với chú hai đó!”

“Wei!”

Lục Diệp căn bản kêu không được Chiến Vân Kỳ, mới một hồi, Chiến Vân Kỳ liền không thấy người đâu.

Lục Diệp quay đầu lại, vừa lúc đụng phải ngực của Chiến Đình Kiêu.

Lại tới?!

Mỗi lần cô có chút không biết xử lý như thế nào lúc muốn quay đầu lại, Chiến Đình Kiêu luôn là xuất quỷ nhập thần mà đứng ở sau lưng cô.

Lục Diệp ngẩng đầu, xoa xoa trán, “Chiến Đình Kiêu. Tôi.”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Không cam lòng

“Hửm?”

Thanh âm Chiến Đình Kiêu đột nhiên liền ôn nhu lại.

Ánh mắt anh thâm thúy nhìn chăm chú Lục Diệp, trong mắt nhiều phần ôn nhu.

“Tôi. Thật ra cái tiết mục kia, anh cũng thấy rồi đó. Không có liên can gì tới tôi.”

Chiến Đình Kiêu ánh mắt càng nhu.

Anh tuy rằng trong lòng khó chịu, nhưng anh cũng biết, chuyện này thật ra không có quan hệ quá lớn cùng với Lục Diệp.

Vì thế anh đỡ Lục Diệp lên, trầm giọng hỏi: “Vậy còn tiết mục sau này thì sao?”

“Tôi cùng Tiểu Bạch đều đã nói rõ ràng, nhưng có chút sợ sẽ làm trái với hợp đồng tổ tiết mục.” Lục Diệp nói đến cũng có chút buồn rầu.

Cô cũng không nghĩ tới, sau khi mình tái xuất lại gặp được nhiều vấn đề nan giải như vậy.

Chiến Đình Kiêu ôm vòng qua bả vai Lục Diệp, đột nhiên nghiêm túc nói: “Em yên tâm, chuyện này cứ giao cho anh.”

Anh vốn dĩ không quen nhìn thấy tổ tiết mục tung tin đồn Diệp Tử cùng Tiểu Bạch, trong mắt Chiến Đình Kiêu cho dù muốn cũng phải tung tin đồn anh à!

Nhưng vẫn không ai dám tung tin Đại Boss!

Vì thế, anh cũng chỉ có thể phong tỏa cùng phong sát các loại tin tức này mà thôi.

Tới rồi ngày hôm sau, Lục Diệp cơ hồ đã không cảm giác được bất cứ tin tức bất quái nào giữa mình và Tiểu Bạch. Không thể không nói, Chiến Đình Kiêu rất có thủ đoạn.

Không chỉ có tổ tiết mục cùng các nhà truyền thông lớn đã thu hồi tất cả nội dung ái muội đó, ngay cả hướng gió quần chúng cũng bị Chiến Đình Kiêu

không chế. Chỉ cần anh thông báo xuống, tự nhiên sẽ có danh sách truyền thông mua những tin tức cực kỳ quan trọng đó.

Vì sự tình của Lục Diệp, Chiến Đình Kiều cũng coi như hy sinh không ít.

Hơn nữa anh giống như không chế ở một góc độ thực tốt, đề đề tài về Lục Diệp cũng không hạ xuống nhanh như vậy.

Hot search đứng đầu tuy là CP khác của Chiến Đình Kiều tung tin, nhưng xếp thứ hai tìm kiếm là mẫu quảng cáo của Lục Diệp.

Lục Diệp nhìn thấy hot search, trong lòng không khỏi có rất nhiều nghi hoặc.

Cô nhanh chóng tìm tới Chiến Đình Kiều, tính tìm anh hỏi rõ chuyện này một chút.

“Cái quảng cáo này không phải anh nhận cho tôi chứ?”

Chiến Đình Kiều cực kỳ tự nhiên gạt đầu: “Em trước đó nhận chân nhân tú kia, anh để bọn họ kỳ sau đổi khách quý. Hiện giờ em rất có thời gian để nhận mẫu quảng cáo này.”

Lục Diệp bắt lực.

Không phải cô không muốn nhận quảng cáo nước hoa này, mà quảng cáo này giống như cũng là sản nghiệp Chiến gia. Chiến gia có một nhãn hiệu chuyên về chế tác nước hoa, mấy ngày nay vừa lúc đẩy ra thị trường một series. Còn Lục Diệp là người đại diện, chính là series loạt nước hoa mới này.

Nước hoa dưới trướng của công ty Chiến Đình Kiều cũng coi như là lớn!

Vì thế, người đại diện nước hoa vốn dĩ của công ty họ thường là do ngôi sao nước ngoài đại diện. Còn hiện giờ..... Lục Diệp lại đi cửa sau suýt chút nữa là bay lên?!

Cái quái gì vậy trời?!

Cái quảng cáo này không nhận nổi rồi!

“Tôi có thời gian..... Nhưng là, tôi chỉ nghĩ làm tiểu ảnh hậu thôi, quay phim điện ảnh truyền hình càng tốt, không muốn nhận miếng pho mai vàng như thế a.”

Lục Diệp cả người không lời.

Cô nói không muốn, kỳ thật cũng là trái lương tâm

Đối với một minh tinh mà nói, nhận được mạng đại diện như vậy là mơ ước thiết tha của mỗi nữ minh tinh! Cho dù không nổi, nhưng ít ra sau này con đường minh tinh khẳng định là thuận lợi, hơn nữa như vậy sau này lại dễ dàng đi lên con đường quốc tế hóa.

Lục Diệp trong lòng rất áp lực, cho nên cô không dám nhận.

“Em sợ làm hư?” Chiến Đình Kiều nhướn mày, ánh mắt lạnh lẽo thế nhưng có vài phần ngả ngón trên ghẹo.

Lục Diệp thật là sợ cái này, nhưng cô như thế nào dám thừa nhận chứ!

“Làm hư không đến mức đó, tôi chính là sợ ngộ nhờ người chán ghét tôi rất nhiều, nhìn thấy tôi liền không muốn mua nước hoa nữa, rồi còn chỗ tiền bồi thường kia cho anh nữa làm sao bây giờ!”

“Bồi thường được.”

“Phí đại diện của tôi không ít đâu nha.”

“Đủ trả.”

Chiến Đình Kiều nếu đã hạ quyết tâm, Lục Diệp tự nhiên cũng không có cách gì từ chối.

Cùng lúc đó, công ty giải trí Thịnh Diệp. Lục Lăng Tuyết nhìn tin tức trên mạng, cả người cả kinh tròn mắt đều sắp rơi xuống!

Trên đó nói, Lục Diệp sắp làm đại diện phát ngôn cho loạt nước hoa “Sơ Dao” mới ra gần đây của công ty Tinh Diệu!

Lục Lăng Tuyết nhìn thấy ảnh trên mạng, tức khắc tức giận đến cả người đều không nhận nổi.

Không đúng, cô không phải tức, mà là không cam lòng!

Vốn dĩ thù mới hận cũ toàn bộ chất đồng thêm, Lục Lăng Tuyết vẫn luôn muốn tìm cơ hội khiến cho Lục Diệp không thoải mái.

Không ngờ được cô còn chưa chờ được cơ hội, Lục Diệp kẻ mà cô ghen ghét lại ngày càng đồ.

Dựa vào đâu chứ?!

Rốt cuộc là do kỹ thuật giường chiếu của Lục Diệp tốt, chinh phục được Chiến Đình Kiều hay là như thế nào?!

Lục Lăng Tuyết như thế nào cũng ngồi không yên, nhìn thấy tin hiện tại của Lục Diệp, cô liền tức giận hận không thể lập tức đập nát hết thầy máy tính.

Cô lập tức xông ra ngoài, vội vã chạy tới chỗ Giang Văn Thắng.

Giang Văn Thắng nhìn thấy Lục Lăng Tuyết tới đây, cả người có chút vô lực.

“Lăng Tuyết, em sao lại tới đây?” Giang Văn Thắng nhìn thấy sắc mặt Lục Lăng Tuyết không tốt, bởi vậy có chút mệt mỏi mà ứng phó.

Lục Lăng Tuyết trực tiếp trưng lên sắc mặt, “Văn Thắng, anh như thế nào còn mặc kệ việc của Lục Diệp?”

“Diệp Từ, cô ta xảy ra chuyện gì?” Giang Văn Thắng nghe được Diệp Từ, không khỏi có chút nhạy cảm.

Tuy trước đó Diệp Từ thiết kế hãm hại anh, nhưng chuyện tới hiện giờ, nếu Diệp Từ nguyện ý quay đầu lại, Giang Văn Thắng anh có lẽ vẫn sẽ tiếp nhận.

Cho nên lúc nghe được Lục Diệp, Giang Văn Thắng trong lòng vẫn là có chút hơi nổi lên cơn sóng.

Lục Lăng Tuyết cực kỳ tự nhiên mà ngồi bên người Giang Văn Thắng, cô túm lấy cánh tay Giang Văn Thắng, ý muốn cùng anh càng thân mật một ít, “Văn Thắng, lúc công ty vừa mới mở, xem như anh cùng Diệp Từ đứng tên trên danh nghĩa? Hiện tại cô ta mặc kệ công ty, anh không nghĩ tới, phải giáo huấn cô ta một chút sao? Huống hồ, cô ta trước đây còn khiến chúng ta xoay vòng vòng, anh hiện tại một chút ý gì cũng không có hay sao?”

Giang Văn Thắng đương nhiên không có ý tưởng.

Không, nên nói, anh vốn là có ý tưởng. Nhưng việc đều đã qua đi nhiều ngày như thế, so với mặt xấu của Diệp Từ, anh ngược lại giống như càng nhớ rõ cái tốt của Diệp Từ.

“Lăng Tuyết à, Diệp Từ hiện giờ lại tái xuất, đối công ty cũng có chỗ lợi a, em chẳng lẽ không có phát hiện, mấy ngày nay giá cổ phiếu công ty bắt đầu tăng lên hay sao?”

Lục Lăng Tuyết đương nhiên sẽ không chú ý tới cổ phiếu.

Công ty giải trí sau khi lên sàn, cổ phiếu cùng thị trường cơ hồ đều là do Giang Văn Thắng tới trấn cửa. Còn Lục Diệp ại là phụ trách bồi dưỡng các minh tinh, Lục Lăng Tuyết lại là.....

Trong công ty các loại lên lút tiêu tiền thu mua cổ phần.

Hiện tại lại nói tiếp, cô ở trong công ty đã xem như là đại cổ đông.

Nếu không phải còn kém hơn một chút so với Giang Văn Thắng, Lục Lăng Tuyết thậm chí đều muốn trực tiếp đá Giang Văn Thắng đi rồi.

Bây giờ còn chưa được, cô vẫn là cần ổn định.

Lục Lăng Tuyết hít sâu một hơi, tận lực về mặt ôn hoà mà nói: “Văn Thắng, Diệp Từ cô ta đối với anh như vậy, anh còn giúp cô ta như thế sao? Cô một bên chơi anh không tính, một bên đã cùng đàn ông khác ở bên nhau. Tiết mục khoảng thời gian trước anh không thấy sao? Cái gì Bạch Dã Đồng, còn có Chiến Đình Kiều. Diệp Từ hiện giờ bên người toàn đàn ông ưu tú à, anh cũng đừng hy vọng cô ta còn có thể quay lại nhìn anh!”

“Kia..... Kia lại như thế nào?”

Giang Văn Thắng sắc mặt đã có chút không quá thích hợp.

Không thể không nói, Lục Lăng Tuyết nói cơ hồ toàn bộ chọc tới rồi chỗ đau anh, anh thật sự nghe không nổi nữa.

“Còn như thế nào nữa? Nếu anh không làm gì, nói không chừng công ty cũng sắp bị Diệp Từ đoạt mất rồi. Như vậy còn không tính, cô ta còn muốn vùi vào trong ngực người đàn ông khác nữa. Văn Thắng, anh thực sự tiếp tục nhìn thấy như vậy sao?”

Giang Văn Thắng trong đầu đã hiện ra hình ảnh thâm sâu này của mình.

Không thể không nói, Lục Lăng Tuyết nói mang theo sự mê hoặc cực kỳ, thật sự khiến cho trong lòng Giang Văn Thắng khó chịu khác thường.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Thăm dò

Lục Lăng Tuyết tiếp tục kích động cảm xúc Giang Văn Thắng, “Văn Thắng, anh nhanh chóng ra quyết định đi!”

Giang Văn Thắng trầm ngâm một chút, rồi dần dần thỏa hiệp dưới sự bức bách của Lục Lăng Tuyết. Có lẽ, Diệp Từ thật sự sẽ không quay lại.

Hơn nữa cô ta cũng thật sự lừa gạt mình.

Phản là cô còn chút tình cảm nào đối với mình thì sẽ không bao giờ để mình ngủ cùng với gái phong trần.

“Được, cô tính làm như thế nào?”

Lục Lăng Tuyết rộng mở thông suốt, trong mắt dần dần dâng lên một tia giao hoạt, “Việc cấp bách hiện giờ là phải thăm dò rõ ràng thái độ của Lục Diệp đối với Thịnh Diệp.....”

Ngày hôm sau.

Lục Diệp sáng sớm tỉnh mơ liền nhận được tin tức, Lạc An của công ty giải trí Thịnh Diệp sắp diễn phim mới.

Lúc trước Lạc An chính là do Lục Diệp nhìn trúng tiến cử vào công ty, mấy năm nay Lạc An phát triển vẫn rất ổn định, chính là..... hôm nay câu ta lại nhận quay một bộ phim truyền hình cực kỳ cầu huyết!

Hơn nữa đạo diễn phim đó, Lục Diệp cũng cũng biết đến. Hoàn toàn chính là đạo diễn hạng ba, không bản lĩnh cũng thôi đi, còn rất háo sắc. Lục Diệp thậm chí còn nghe nói, đạo diễn kia thậm chí còn có dấu hiệu “ăn” luôn cả nam lẫn nữ.....

Trước đây Lục Diệp không có quan qua sự việc công ty, nhưng sau lưng mình vẫn áp ù kế hoạch.

Cô hiện giờ cần chính là nhân mạch cùng tiền tài, mà hết thảy này đều phải đợi đến khi cô tái xuất ổn định hẳn rồi mới có thể làm được.

Nhưng hiện tại thấy tình hình phát triển của Lạc An, Lục Diệp cũng thật sự nhìn không được.

Cô lập tức gọi điện thoại cho Giang Văn Thắng.

Giang Văn Thắng nhanh chóng tiếp điện thoại, đầu bên kia, thanh âm anh nghe ra cực kỳ lạnh nhạt, “Diệp Từ, em sao lại còn nhớ tới anh vậy?”

Lục Diệp cười gượng hai tiếng, nói: “Hơ hơ, em như thế nào quên anh chứ? Văn Thắng, anh gần đây hẳn là sống không tệ chứ?”

Ít nhất hẳn là rất dễ chịu đi, nói cách khác, như thế nào lại nghĩ đến việc để cho Lạc An nhận vai diễn như vậy!

“Tạm tạm, có lẽ em biết, không có em, cuộc sống anh rất là khổ sở.”

Lục Diệp nghe được Giang Văn Thắng nói lời ái muội như vậy, trong lòng sắp phát nồm. Cô cũng lười tiếp tục cùng Giang Văn Thắng đánh thái cực, đơn giản trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, “Anh vì sao sắp xếp cho Lạc An nhận bộ phim truyền hình kia?”

Giang Văn Thắng lại tiếp tục cùng Lục Diệp đánh đố, “Diệp Từ, tốt xấu gì chúng ta cũng là quan hệ bạn bè nam nữ, em mới cùng anh chia tay không bao lâu, liền ở trước mặt anh hỏi thăm sự tình của người đàn ông khác, như vậy thật sự tốt sao?”

Lục Diệp trong lòng cảm thấy không có gì là không tốt cả.

Cô thật sự không muốn cùng Giang Văn Thắng tiếp tục nói lời vô nghĩa nào nữa.

“Giang Văn Thắng, tôi hy vọng anh có thể trả Lạc An lại cho tôi. Cậu ta lúc trước là ký với tôi, trên hợp đồng cũng có tên của tôi, tôi hoàn toàn có nghĩa vụ tới sự phát triển sau này của cậu ta.”

Đương nhiên, Lục Diệp trong lòng muốn nhất chính là có thể cùng trả lại công ty cho cô, đừng lại tiếp tục đập hư nữa!

Năm năm nay, việc của tập đoàn Thịnh Diệp, Lục Diệp vẫn luôn không ít quản, kỳ thật sự việc ở công ty, Lục Diệp ngược lại là cổ đông bỏ ra nhiều tâm tư nhất.

“Được thôi, Lạc An có thể về bên cô, nhưng cổ phần công ty của cô toàn bộ lấy ra hết.”

“Làm sao có thể!”

“Cô yên tâm, chỉ cần cô giao tất cả cổ phần tập đoàn Thịnh Diệp ra đây, tôi còn có thể cho cô một số tiền, bao gồm cả Lạc An cô muốn.”

Lục Diệp thật sự nhin không được trọn trắng mắt.

Nghệ sĩ lúc trước cô ký lại không chỉ là một mình Lạc An, chỉ là bởi vì sự việc hiện tại của Lạc An đã bại lộ, bị ảnh hưởng, Lục Diệp mới có thể như vậy.

Cô trước nay đều không phải loại người có ánh mắt thiên cận, chỉ biết thấy lợi ích trước mắt.

Nhưng Giang Văn Thắng khẩu khí rất lớn, Lục Diệp không khỏi thử hỏi: “Ha, anh có thể cho tôi bao nhiêu tiền?”

“Cô ra giá đi.”

Lục Diệp trong lòng hồ nghi, nghĩ đến bản hợp đồng giữa mình và Chiến Đình Kiều kia, cô theo bản năng mà buột miệng thốt ra: “Một trăm triệu, anh có không?”

Giang Văn Thắng thanh âm nghe tới đặc ý cực kỳ, giống như anh ta thật sự có được nhiều đó tiền.

Lục Diệp trong lòng không khỏi càng thêm nghi hoặc.

“Như thế nào không có chứ? Lục Diệp, chỉ cần em muốn, lấy ra toàn bộ cổ phần trong tay cô thì một trăm triệu có là bao?”

“Được, chúng ta giao dịch như thế nào?”

Một lúc sau Lục Diệp cùng Giang Văn Thắng hẹn thời gian và địa điểm.

Món nợ trước đây với Giang Văn Thắng, Lục Diệp trong lòng có một tính toán chút. Nếu nói tiền tiết kiệm trong tay Giang Văn Thắng, Lục Diệp có thể biết được chắc chắn, có thể có mấy triệu cũng không chừng. Nhưng với hiện tại, anh lại có thể bỏ ra một trăm triệu để mua số lượng cổ phiếu không được xem là quá nhiều kia trong tay Lục Diệp.

Đây là cái bẫy sao?

Lục Diệp sửa sang lại một chút chính mình, rồi sau đó dẫn theo Bánh bao nhỏ cùng ra ngoài.

Sau khi tới nơi đã hẹn với Giang Văn Thắng, Giang Văn Thắng đã gấp gáp mà chờ ở bên trong.

Lục Diệp ôm Bánh bao nhỏ vừa đến, Giang Văn Thắng liền đứng dậy đón chào.

nhìn thấy Lục Diệp hiện tại, Giang Văn Thắng cũng có vài phần như ảo giác.

“Khụ khụ, Diệp Tử.....” Giang Văn Thắng lên tiếng chào đón.

Lục Diệp ôm Bánh bao nhỏ, căn bản liền không có ý nói chuyện tào lao với Giang Văn Thắng.

“Hợp đồng đâu?”

Lục Diệp buông Bánh bao nhỏ xuống, lại tháo kính râm xuống.

Giang Văn Thắng lập tức lấy ra hợp đồng đưa qua, Lục Diệp cúi đầu vừa nhìn, hợp đồng đúng là không có vấn đề gì. Không chỉ như thế, hơn nữa ngay cả tờ chi phiếu một trăm triệu kia, Giang Văn Thắng cũng đã sớm chuẩn bị đặt ở bên cạnh.

Lục Diệp cầm hợp đồng, lười nhác mà nói: “Vậy anh đưa tiền trước cho tôi đi?”

Giang Văn Thắng có chút chần chờ.

“Anh mang đến dù sao cũng là chi phiếu, tôi còn có thể đoạt lấy chi phiếu mà không ký hợp đồng hay sao?”

Cô chính là muốn xem xem tờ chi phiếu này rốt cuộc tên gì.

Giang Văn Thắng cảm giác được trong lời nói của Lục Diệp giọng điệu khinh bạc mang tính công kích, không khỏi sắc mặt ửng đỏ. Dĩ vãng lúc anh còn tự ti, Diệp Tử trước nay đều không đối xử với anh như thế.

Hiện tại Giang Văn Thắng cũng âm thầm cảm giác được, năm đó Diệp Tử rất kiêu ngạo, nhưng lại vì anh mà trở nên khiêm nhường.

Một tia tiếc hận lướt qua, Giang Văn Thắng chung quy không có nghĩ nhiều.

Nếu hiện tại anh đã quyết định cùng Lục Lăng Tuyết hủy hoại Lục Diệp, anh tự nhiên cũng không thể quay đầu lại.

Lục Diệp tiếp nhận chi phiếu, cầm trong tay làm bộ không chút để ý mà nhìn thoáng qua, rồi sau đó liền đặt ở một bên.

Giang Văn Thắng thoát nhìn tựa hồ có chút khản trương “Diệp Tử, mau chóng ký hợp đồng đi.”

“Gấp gấp cái gì? Ăn trước chút gì đi.”

Lục Diệp quả thực cảm thấy đói bụng, rồi bắt đầu ăn. Hợp đồng cô vứt ở một bên, chi phiếu cũng đặt ở một bên trên ghế.

Giang Văn Thắng nhìn thấy Lục Diệp như vậy, không khỏi trong lòng lại loạn cả lên.

Nhưng rất nhanh anh lấy lại tỉnh táo “Cô mau ký hợp đồng đi, tôi phải về còn bận công việc.”

“Vội cái gì? Vội vàng cây cầy cùng Lăng Tuyết à?” Lục Diệp dù bận vẫn ung dung múc một muỗng canh cho mình, cô không cần thận, tay không cầm chắc, thìa dừng ở trên bàn.

Nước canh uốn lượn mà rơi trên hợp đồng, hợp đồng tức khắc nhăn đum dọ.

Lục Diệp giả vờ ngạc nhiên, không khỏi nói: “Ai nha, hợp đồng không ký được rồi. Văn Thắng, thật xin lỗi a! Nhưng không sao, chúng ta lần sau lại ký, anh yên tâm, chỗ tiền kia tôi sẽ trả cho anh.”

Cô nói, lập tức bắt đầu sờ soạng tờ chi phiếu mà mình vừa mới để xuống lúc nãy.

Cô trước đó cố ý đem tờ chi phiếu lên đặt ở phía dưới móng của Bánh bao nhỏ, vì chính là.....

“Bé con này, lại ngồi lên tờ chi phiếu.”

Không thể không nói, tờ chi phiếu kia vẫn là mới mẻ, nóng hổi.

Lục Diệp xấu hổ mà hướng Giang Văn Thắng cười cười, lúc sau lại vội vàng bế Bánh bao nhỏ lên, nói: “Thật ngại quá, nhóc này không hiểu chuyện, làm bẩn chi phiếu anh rồi. Giờ tôi muốn dẫn nhóc về nhà sửa sang một chút, anh tự nhiên nha.”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Vui vẻ trong người

Lục Diệp bế Bánh bao nhỏ lên liền nhanh chóng chuẩn.

Nhưng sau khi đi ra ngoài, cô cũng không vội vã trở về.

Lục Diệp ôm Bánh bao nhỏ, tìm vị trí lên nhìn.

Không sai, cô chính là cố ý! Tất cả vừa nãy đều là cô diễn, cô một mặt muốn thăm dò Giang Văn Thắng, mặt khác cũng muốn cho anh bài học.

Ai kêu tên tra nam xấu xa như vậy, lại còn trút lên đầu Lạc An!

Hừ, cô chính là muốn cho Giang Văn Thắng một chút màu sắc xem xem!

Mà lúc này, trong tiệm ăn, Giang Văn Thắng vốn dĩ một chút cảm giác cũng không có. Nhưng lúc anh nhìn thấy bản hợp đồng trên bàn đã bị canh làm cho nát nhừ, còn có tờ tiền trên ghế kia dính chất lỏng không rõ, Giang Văn Thắng sắc mặt tức khắc phảng phất như ăn một mồm to thứ đồ ghê tởm vậy.

Anh cảm giác như mình đang nuốt một con ruồi bọ sống sờ sờ.

Tờ chi phiếu trên ghế kia, anh lấy cũng không được, không lấy cũng không được.

Lục Diệp nhìn, buồn cười cực kỳ. Cô vỗ vỗ đầu Bánh bao nhỏ, không khỏi tán thưởng nói: “Nhóc con à, con cũng rất được a!”

Bánh bao nhỏ cao hứng cực kỳ, cả người liền cạ vào lồng ngực Lục Diệp.

Cô tiếp tục nhìn, thực mau liền thấy Giang Văn Thắng dùng hai ngón tay cầm lên tờ chi phiếu kia. Không chỉ có như thế, lại còn có vẻ mặt vô cùng ghét bỏ.

Lục Diệp thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Sau khi xem đã đời, cô liền dẫn Bánh bao nhỏ về nhà.

Sau khi trở về, Lục Diệp tuy rằng cảm giác rất vui vẻ, nhưng sự nghi ngờ của không có rõ ràng toàn bộ. Cô nghĩ như thế nào cũng không nghĩ thông suốt lắm, số tiền này của Giang Văn Thăng đến tột cùng là từ đâu.

Suy nghĩ một lát không có kết quả, Lục Diệp bỗng nhiên nhận được tin của Lạc An.

Trên WeChat, Lạc An gửi một bức ảnh, ảnh chụp cậu ta ở ktv cùng vài người uống rượu.

Lục Diệp trả lời bằng một dấu chấm hỏi.

Lạc An thấy Lục Diệp có phản ứng, lập tức cũng hồi đáp tin nhắn. Vì thế Lục Diệp liền nhìn thấy di động bên kia vẫn luôn hiện đối phương đang gõ..... Nhưng chậm chạp mà không thấy hồi đáp.

Đại khái qua thật lâu, Lạc An mới gửi một cái icon khóc to.

Diệp Từ có chút bất đắc dĩ.

Cô vẫn luôn xem Lạc An là em trai mình, mà trên thực tế, Lạc An cũng xác thật rất giống em trai mình. Rõ ràng lúc ở bên ngoài đều thể hiện là một soái ca Hàn Quốc lạnh lùng kiêu ngạo, nhưng ở trước mặt mình liền biến thành cún con ngoan ngoãn, thường xuyên làm nũng ủy khuất chuyên thả thính!

Nhưng ở giữa ấn tượng của công chúng, Lạc An lại là một nam sinh vô cùng cao ngạo!

Diệp Từ chỉ có thể tiếp tục đặt dấu chấm hỏi.

Lạc An đã gửi một vị trí.

Lục Diệp nhìn thấy này, tức khắc trong lòng rộng mở thông suốt. Lạc An hẳn là đang hy vọng mình đi tìm cậu ta.

Nhưng cô khẳng định là không đi được.

Hơn nữa, cô hiện giờ cũng không còn mặt mũi nào nhìn Lạc An nữa..... Lúc trước rõ ràng là cô ký với Lạc An, giờ lại hại chún con người ta thiếu chút nữa lâm vào cuộc phân tranh bán mình cùng với xã giao, Lục Diệp nào không biết xấu hổ mà còn nhìn cậu ta nữa!

Vì thế cô chỉ có thể gửi giọng nói qua.

Lạc An cơ hồ tiếp liền!

Trên thực tế, từ lúc Diệp Từ bắt đầu trả lời câu đầu tiên cho cậu ta, tầm mắt cậu ta liền nhìn chăm chăm vào di động không rời đi.

Lạc An cơ hồ là đang trông chờ tin nhắn của Diệp Từ.

Lục Diệp nghe được thanh âm Lạc An, không khỏi có chút xấu hổ mà an ủi: “Tiểu An..... Cậu có khỏe không?”

“Không khỏe..... Diệp Từ chị mau trở lại đi!” Lạc An thanh âm càng thêm ủy khuất, “Không có chị ở đó, Thịnh Diệp tôi thật sự ở không nổi nữa.....”

Lục Diệp tin tưởng Lạc An, nhưng để tránh một số việc ngoài ý muốn và phiền phức, cô vẫn nên thay đổi cách khác thử hỏi: “Hiện tại công ty không phải khá tốt sao? Hôm nay Giang Văn Thăng trả cho tôi tiền lương nữa chứ, anh ta hiện tại thoát nhìn như là tay nhà giàu mới nổi.”

Lạc An kỳ thật là biết chuyện này.

Tất cả sự việc Thịnh Diệp, cậu ta đều rất cho rõ ràng.

Mà cậu ta sở dĩ biết nhiều như vậy, đơn thuần chính là vì Diệp Từ.

“Số tiền kia của anh ta, có được là từ chỗ Lục Lăng Tuyết.” Lạc An thanh âm bỗng nhiên trầm thấp xuống.

“Lục Lăng Tuyết? Cô ta đào đâu ra nhiều tiền như vậy?”

“Nghe nói là lấy từ trong nhà, những việc này tôi đều đã điều tra quá, chị yên tâm, sẽ không có giả đâu.”

Lục Diệp cũng không có truy hỏi Lạc An vì cái gì muốn đi tra những việc này, chỉ là nghĩ đến Lục Lăng Tuyết lấy tiền từ trong nhà! Cũng chính là từ Lục gia.....

Lục gia cũng không có nhiều tiền như vậy mà! Trừ phi.....

Chẳng lẽ.....

Lục Diệp liền tưởng đến sự kiện kia, trong lòng tức khắc có chút không ngăn nổi phần nộ.

Nếu Lục Lăng Tuyết thật sự động tới số tiền kia, cô có chết cũng sẽ không bỏ qua cho Lục Lăng Tuyết!

“Tiểu An, cảm ơn cậu, chuyện của cậu, tôi sẽ tận lực nghĩ cách giúp cậu.”

“Ừm không có việc gì, Diệp Tử, chị cũng nghỉ ngơi sớm đi.”

Lục Diệp vừa dứt lời, trong lòng trước sau không cách nào bình tĩnh trở lại được. Cô giờ danh bạ di động ra, không khỏi nhìn thấy một cái tên “người dung đã từng quen thuộc nhất” Lục Kiến Nghiệp.

Người này là cha của cô mười mấy năm không có liên hệ.

Lục Diệp đầu ngón tay liền dừng ở tên Lục Kiến Nghiệp, nhưng cô nhìn nửa ngày, trước sau cũng không có dũng khí ấn xuống.

Chiến Đình Kiều ngay lúc này đột nhiên vào cửa phòng Diệp Tử.

Anh vốn muốn lén la lén lút mà vào, không nghĩ tới Diệp Tử vẫn chưa ngủ.

Hơn nữa lúc này Diệp Tử, biểu tình rõ ràng có chút cô đơn cùng ưu buồn. Chiến Đình Kiều mới ngồi bên cạnh Diệp Tử, không ngờ tới Diệp Tử lại bỗng nhiên ôm lấy anh.

Chiến Đình Kiều có chút giật mình ngây người.

Nhưng mà Diệp Tử giọng nói trong trẻo lại mang theo vài phần u oán, “Chiến Đình Kiều. Cho tôi mượn, cho tôi mượn một chút.”

Cô hiện giờ trong lòng thật sự khó mà tiếp thu được.

Đối với Diệp Tử mà nói, cô vẫn luôn rất coi trọng tình cảm người nhà mình. Cho nên vừa thấy đến tên Lục Kiến Nghiệp, Lục Diệp tâm tình liền không thể hiểu được mà không tốt.

Dù sao cũng là ba ba, cô phải như thế nào mới có thể không để bụng được?

Chiến Đình Kiều cảm giác được ghé sát gần vào người Lục Diệp, trong lòng tức khắc mềm mại xuống. Bàn tay anh nhẹ nhàng vỗ lưng Lục Diệp, ôn nhu hỏi nói: “Đã xảy ra chuyện gì?”

“Tôi có chút khổ sở. Chiến Đình Kiều, anh đừng hiểu lầm nha, tôi chỉ tùy tiện bắt lấy một người thôi.” Lúc này Lục Diệp đã khôi phục lại, cô từ trong người Chiến Đình Kiều rút ra, một đôi mắt có chút đỏ, “Tôi ngày mai phải về nhà mình một chuyến.”

Lục Diệp vừa nói như thế, Chiến Đình Kiều liền lập tức hiểu Lục Diệp rút cuộc vì cái gì mà lại như vậy.

Đối với việc nhà Lục gia, Chiến Đình Kiều vẫn là biết một chút.

“Anh đi cùng em.”

Chiến Đình Kiều nói không phải câu hỏi, mà là câu khẳng định. Trong lòng anh tự đáy lòng cảm thấy, Lục Diệp trở về sẽ bị khi dễ. Cho dù như thế nào, anh cũng phải bảo vệ Diệp Tử.

Ít nhất lúc cô yếu thế, còn có anh ở cạnh.

Lục Diệp giả vờ không nghe thấy ý tứ khẳng định trong giọng nói của Chiến Đình Kiều, chỉ có thể cười gượng từ chối: “Tôi về nhà tôi, anh trở về cùng tôi làm gì.”

“Gặp cha vợ.” Chiến Đình Kiều thanh âm trầm thấp lại, “Nếu cần thiết, anh nhất định sẽ thay em “chiêu đãi” ti mĩ cha vợ.”

Lục Diệp cảm thấy, Chiến Đình Kiều thanh âm mờ ám, giống như có âm mưu to lớn gì ở bên trong vậy.

“Chiến Đình Kiều, anh có phải biết cái gì hay không?”

Chiến Đình Kiều như rồng mây, biểu tình không được xía vào, “Chuyện của em, anh sẽ tận lực.”

Lục Diệp vừa nhướng mày lên, không khỏi nghĩ: từ “tận lực” kia của Chiến Đình Kiều hẳn là sắp nghịch thiên quá rồi?

Tuy rằng cô rất chán ghét Lục Kiến Nghiệp, rồi lại đối với việc Lục Kiến Nghiệp là cha mình mà cảm thấy khổ sở. Nhưng nếu thật sự khiến cho Lục Kiến Nghiệp gặp phải chuyện gì, Diệp Tử cũng vẫn rất đau khổ thôi.

Cô nhìn Chiến Đình Kiều, lại thấy vẻ mặt Chiến Đình Kiều trầm ổn nắm chắc thắng lợi.

Không biết vì cái gì, nhìn thấy Chiến Đình Kiều như vậy, tâm tư Lục Diệp dần dần yên ổn lại.

Cô đối với Chiến Đình Kiều có một loại cảm giác tin tưởng khó hiểu, cô tin rằng anh là có chừng mực.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Về nhà

Sáng sớm ngày hôm sau, Lục Diệp liền thu dọn đồ đạc, còn Chiến Đình Kiều cũng khẳng khẳng muốn cùng Diệp Từ trở về nhà.

Không phải là anh xen vào việc người khác, mà là Lục Kiến Nghiệp có một số việc, có thể Diệp Từ cũng không biết, mà Chiến Đình Kiều anh tiện tay là có thể tra rõ đến rành mạch.

Lục Diệp cũng không có ngăn cản, một mình cô trở về, có chút tứ cổ vô thân, giống như cũng không thực sự tốt lắm.

Nhưng để tránh cho những thứ phiền phức không cần thiết, hai người không thể dẫn theo Bánh bao nhỏ.

Bánh bao nhỏ thoát nhìn có chút khổ sở mà thút thít, vẻ mặt ghét bỏ đẩy đẩy Chiến Vân Kỳ sau lưng nhóc.

Chiến Vân Kỳ không ngờ tới Bánh bao nhỏ lại đối xử với mình như vậy, tức khắc khoe miệng run rẩy, khô cằn mà nói: “Way..... Anh tốt xấu gì cũng là anh của nhóc, sao ghét bỏ anh như thế, thật sự tốt sao?!”

Bánh bao nhỏ căn bản không để ý tới Chiến Vân Kỳ.

Nó nước mắt lưng tròng đưa tiễn Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều, một mình mình liễn buồn rầu lẩn vào trong phòng.

Chiến Vân Kỳ quyết đoán bị ghét bỏ.....

Nhưng vì công đạo của chú nhỏ với mình, Chiến Vân Kỳ lại không dám vứt bỏ Bánh bao nhỏ.

Thôi đành vậy, anh chỉ có thể trấn thủ ở cửa.

Chỉ là hy vọng, Chiến Đình Kiều cùng Lục Diệp nhanh nhanh trở về a.....

Phố Cao Nhĩ, Lục gia.

Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều rất mau liền đến nơi.

Kỳ thật 5 năm trước, Lục gia ở thành phố Hải Vân này thực lực cùng thế lực vẫn là không thể khinh thường.

Khác với Chiến gia chính là Chiến gia ở thành phố Hải Vân sớm đã quật khởi. Từ thái gia gia Chiến Đình Kiều bắt đầu đã rất là khá giả, từng thế hệ lần lượt truyền đi, mỗi một đời người thừa kế đều có đủ năng lực cùng thủ đoạn mạnh mẽ, cứng rắn. Vì thế Chiến gia ở thành phố Hải Vân dần dần sát phong vân, rồi tới đời Chiến Đình Kiều này sản nghiệp dần dần bắt đầu mở rộng, có sản phẩm đã được tiêu thụ ra thị trường nước ngoài.....

Thời điểm khởi đầu, tình trạng của Lục gia và Chiến gia cũng không sai biệt lớn lắm.

Không ngờ tới đến đời Lục Kiến Nghiệp này mới qua mấy năm thời gian..... công ty liền dần dần xuống dốc.

Lục Kiến Nghiệp người này rất có vài phần đua đòi, bên người còn có mẹ của Lục Lăng Tuyết Trần Thục Diệp thường thường rót những lời thổi gió bên gối. Trước đây mấy đề án mới của công ty cuối cùng đều bởi vì rất nhiều vấn đề mà làm một nửa rồi vẫn không có thực hiện được hết.

Mấy năm nay Lục Lăng Tuyết tiêu tiền ăn xài phung phí.

Mấy ngày hôm qua, cô ta lại cầm một trăm triệu đưa cho Giang Văn Thắng, muốn mua cổ phần của cô ở tập đoàn Thịnh Diệp!?

Lục Diệp trong lòng cười lạnh, bắt giác nắm lấy tay Chiến Đình Kiều.

Kế tiếp, cô còn có một trận ác liệt phải đánh.

“Anh chút nữa rồi vào.” Lục Diệp nói với Chiến Đình Kiều.

Chiến Đình Kiều cũng không hỏi vì sao, liền theo ý Lục Diệp mà nói “Được”.

Lục Diệp xách túi vào Lục gia trước, cô nhấn chuông cửa, mở cửa lại là Trần Thục Diệp.

Trần Thục Diệp một thân hàng hiệu, lười nhác ra mở cửa. Nhưng nhìn thấy người đứng trước cửa là Lục Diệp thì nụ cười trên mặt bà ta chợt cứng đờ.

“Lục Tư Tiêu, mày còn về làm cái gì?!”

Trần Thục Diệp chưa bao giờ gọi cô là Lục Diệp, bà ta còn không muốn gặp Lục Diệp còn hơn so với Lục Lăng Tuyết, tự nhiên sẽ không muốn gọi cô bằng cái nghệ danh còn nổi tiếng hơn cả Lục Lăng Tuyết.

“Di à, tôi có chút đồ để quên ở nhà, nên về tìm.”

“Mày muốn tìm cái gì, đến lúc đó a di tôi đây mang qua cho.” Trần Thục Diệp vẻ mặt không kiên nhẫn, thậm chí từ khi mở cửa đến bây giờ, bà ta đều chỉ mở cửa hé hé, như là sợ Lục Diệp nhìn thấy được tình hình bên trong.

Cứ như vậy, Lục Diệp càng không thể đi.

Cô khoanh tay trước ngực, lười nhác mà nói: “Tôi tìm thứ mà ông nội để lại cho tôi.”

“Tao tìm cho mày.”

“Di à, như vậy không tốt lắm? Đồ ông nội tặng tôi rất quý giá, di nếu thật sự chạm vào, làm dơ, làm hỏng rồi thì làm sao bây giờ a?”

“Mày cho rằng tao để ý chút đồ vật này của mày à?” Trần Thục Diệp sắc mặt tức khắc liền khó coi, “Dù sao mày cũng không được vào.”

“Đây là nhà tôi, tại sao không được vào?”

Lục Diệp tay nắm chặt thành nắm đấm, móng tay thật sâu mà cắm chặt vào lòng bàn tay.

Phải, cô đã mấy năm không trở lại, nhưng cô vẫn cứ là người Lục gia! Đặc biệt, trong người Lục Diệp cô còn chảy dòng máu của Lục Kiến Nghiệp, mà mục đàn bà trước mắt Trần Thục Diệp là thứ gì kia chứ?

Nếu so đo tiếp thì Trần Thục Diệp bà mới là người ngoài đúng không?

Đào lộn trắng đen đầu đuôi như vậy, Lục Diệp thật sự có chút chịu không nổi.

Mới có mấy năm công phu, Trần Thục Diệp cũng đã giọng khách lần át giọng chủ rồi. Nay nếu lại thêm vài năm nữa, Lục Diệp cô có thể không lưu lại cái họ luôn chứ?

“Lục Tư Tiêu, này đúng thật là nhà mày. Nhưng mày cũng nên rõ ràng, lúc trước người nói không bao giờ trở về cũng là mày à.” Trần Thục Diệp căn bản là không rơi vào bẫy Lục Diệp, “Nếu chính mày đã nói ra, vậy mày cũng nên thực hiện được, mày có người đàn ông rồi thì không xem cái nhà này là nhà nữa, bị đàn ông vứt bỏ thì lại xem nhà là khách sạn mà quay về ư?”

Lục Diệp cười lạnh.

Cô quả thật có nói qua những lời như vậy.

Năm đó Lục Kiến Nghiệp khiến cho ông nội từ nhỏ yêu thương cô tức đến nằm trên giường bệnh, sau đó Lục Diệp liền cùng Lục Kiến Nghiệp nhát đao lưỡng đoạn.

Chỉ là những lời này là Lục Diệp chỉ nói với Lục Kiến Nghiệp, trước nay chưa hề nói qua với Trần Thục Diệp.

Bà ta làm sao biết được?

Nghe lén? Hay là nói..... Là Lục Kiến Nghiệp nói cho bà ta biết?!

Lục Diệp cũng mặc kệ, đối phó với Trần Thục Diệp loại người này, cô căn bản không thể bảo thủ không thay đổi. Nghĩ vậy, cô trực tiếp đẩy Trần Thục Diệp qua mà xông vào.

Vừa vào trong, cô cũng rút cuộc xem như sáng tỏ —— Trần Thục Diệp vì sao lại không muốn cho cô vào.

Trong phòng khách đặt một bàn mặt chược hỗn độn, mấy cái lão bà cùng bàn Trần Thục Diệp vây quanh ở kia chơi mặt chược. Còn mấy cái lão bà còn lại khác đang trên ghế sofa phòng khách lựa chọn đủ loại quần áo cùng túi xách hàng hiệu.

Trong nhà loạn như cào cào không nói, hơn nữa phẩm vị của những lão bà đó cũng rất có vấn đề, liếc mắt một cái nhìn qua là biết chương khí mù mịt.

Quan trọng nhất chính là, những túi xách mấy bà bạn đó chọn..... là đồ của Lục Diệp cô đã dùng vào 5 năm trước kia mà?

Trần Thục Diệp lại không biết xấu hổ lấy đồ của Lục Diệp cô không cần tới nữa mà tặng cho người khác!

Dù sao đã bị Lục Diệp bắt gặp được, Trần Thục Diệp cũng không hề che dấu nữa làm gì. Bà ta trừng mắt Lục Diệp, vài phần tức giận.

“Được, mày đã là tới tìm đồ, vậy nhanh tìm đi!”

Trần Thục Diệp càng muốn giấu giếm Lục Diệp gì, Lục Diệp liền càng muốn biết đến tột cùng là chuyện như thế nào.

Lục Diệp mới đứng một hồi, các phụ nữ trong phòng khách đều lo say sưa việc của bản thân mình căn bản không ai rảnh mà chú ý tới Lục Diệp.

Đặc biệt là trên bàn mặt chược, mấy bà già đó chơi mặt chược đến khí thế ngất trời.

“Con gái của Trần Thục Diệp cũng coi như là có bản lĩnh, người ta hiện tại tốt xấu cũng dựa vào bản lĩnh chính mình làm mình mình, đầu giống nhà các người kia chứ, suốt ngày tiêu tiền phá sản!”

“Vào giới giải trí có gì tốt đâu? Cuối cùng còn không phải dùng tới quy tắc ngầm à? Lục Diệp cái cô chị kia còn không phải là..... Hiện giờ còn được làm đại diện phát ngôn nước hoa kia. Hừ, nếu là con gái của tôi như vậy, tôi tình nguyện để nó tiêu tiền phá sản còn được ấy chứ!”

Lục Diệp nghe thấy lời bàn của mấy bà đó, ánh mắt sắc bén tức khắc quét về phía Trần Thục Diệp.

Trần Thục Diệp tuy rằng đối với Lục Diệp có thái độ không tốt, nhưng trong lòng bà ta không thể không thừa nhận, Lục Diệp hiện tại một bước lên mây. Cho nên mấy lời chửi bới đắc tội nghe ra quá mức khoa trương này, Trần Thục Diệp vẫn có chút không muốn để Lục Diệp biết được.

Trần Thục Diệp cũng coi như là làm ra được chút ngô khoai, một bên cầm đồ của Lục Diệp “hiếu kính” người khác, một bên lại nói xấu mình, dẫm lên mình để cao Lãng Tuyệt.

Thật là kỳ lạ à!

Nhưng chuyện này Lục Diệp tuyệt đối không được nén giận, không có thù tất báo căn bản không phải là tính cách cô!

Vì thế, Lục Diệp làm rối chút đầu tóc mình, đi về phía bàn mặt chược bàn của mấy người phụ nữ đó.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Chua xót

“Chào mấy dì!” Lục Diệp hướng về phía mấy người phụ nữ chơi mặt chược kia, lộ ra vẻ cực kỳ nhiệt tình lại âm áp tươi cười, “Các dì đều là bạn bè của dì Trần ạ, chơi ở nhà của chúng tôi đừng có khách sáo làm gì ạ.”

Mấy lão bà nhìn thấy Lục Diệp, tức khắc sắc mặt đều thay đổi.

Các bà vừa mới còn đang nói xấu Lục Diệp, không ngờ tới lúc này Lục Diệp gờ liền xuất hiện trước mặt.

Chuyện này thật là xấu hổ nói không nên lời mà.

Thế là mấy quân bài đều bị làm loạn hết.

Bài có thể ăn, mấy người kia cũng thả ra ngoài hết.

Trần Thục Diệp thấy thế, lập tức hiểu Lục Diệp là muốn nói rõ chính mình xấu hổ, vì thế bà ta lập tức tiến lên một bước, giả mù sa mưa mà nói: “Lục Diệp, con không phải về tìm đồ sao? Một khi đã như vậy, vậy mau lên lầu tìm đi, đừng làm lỡ chuyện khách của dì nữa.”

Làm khách?

Đây là thái độ mà khách nên có hay sao?

Lục Diệp không mắc bẫy Trần Thục Diệp, cô khoanh tay trước ngực, thanh sắc cực kỳ bình thản mà nói: “Dì à, dĩ nhiên thật là, nếu kêu bạn bè tới nhà của tôi chơi, vậy dĩ nhiên nên chuẩn bị chút đồ ăn chiêu đãi chứ. Làm khách mà khô khan như thế, sao được chứ?”

Cô vừa nói như thế, ngược lại nghe ra là do Trần Thục Diệp không đứng.

Tuy rằng không rõ ràng lắm Lục Diệp đến tột cùng muốn gì trò gì nhưng Trần Thục Diệp lại cũng chỉ có thể làm theo. Bà ta lập tức tới nhà bếp chuẩn bị trà bánh, lúc đi còn ba bước hai lần quay đầu lại, như là sợ Lục Diệp lại sẽ dùng cái cách nào mà ngăn chân mình vậy.

Mà lúc Trần Thục Diệp không ở đó, Lục Diệp cũng thật sự ngoan ngoãn dị thường, cơ hồ không có bất cứ hành động nào.

Trần Thục Diệp bùng trà nóng ra tới, Lục Diệp liền bước lên, “Dì à, dì lớn tuổi rồi, việc tiếp đãi khách này sao có thể để dì làm được? Hay là để cho con đi.....” Nói xong, liền giành lấy trà bánh trong tay Trần Thục Diệp.

Trong khay của Trần Thục Diệp là bốn ly hồng trà trân quý mới pha, còn làm một đĩa trái cây nhỏ.

Lục Diệp đoán chừng Trần Thục Diệp nhất định sẽ chuẩn bị mấy thứ này đó, khoe miệng không khỏi lên gợi lên một tia mỉm cười.

“Không sao đâu, để dì làm là được rồi.”

Lục Diệp như vậy, Trần Thục Diệp trong lòng liền rất mơ hồ.

Bà ta thật sự không nghĩ ra Lục Diệp rốt cuộc muốn làm cái gì! Nhưng trực giác Trần Thục Diệp cho thấy Lục Diệp nhất định là sắp làm gì đó khiến mình không thoải mái à!

Trần Thục Diệp giành lấy khay, thu về tay mình. Lục Diệp chính là cố ý giành lấy, một bên giành một bên đi hướng bàn mặt chược.

Chờ tới gần bàn mặt chược, Lục Diệp nhẹ buông tay, liền lùi một bước.

Trần Thục Diệp theo quán tính, không khỏi đem khay hồng trà cùng với trái cây rơi xuống hết. May mắn là trà không có văng trúng người khác, nhưng đĩa trái cây trái cây lại bay vào mặt một vị thái thái.

Bà ta tuy rằng ăn mặc có chút quê mùa, nhưng trên mặt hẳn là mấy thứ đồ trang điểm xa xỉ. Mà giờ phút này, trên mặt trắng bệch kia dính một mảnh dưa hấu màu đỏ tươi rói, bộ dáng thoạt nhìn buồn cười biết bao.

Tình hình xảy ra thình lình như vậy, những lão bà đó cũng không ngồi chung quanh bàn mặt chược nữa, Một vài người đứng ở một bên, không thể tin mà nhìn Lục Diệp.

Lục Diệp thuận thế kinh ngạc nói: “Dì à, dì sao có thể như vậy được..... Dì cho dù ghen ghét các dì khác, cũng không nên độc ác như thế.....”

Trần Thục Diệp quả thực không thể tin được.

Này nhất định là vừa ăn cướp vừa la làng đây mà?

Trần Thục Diệp chỉ vào Lục Diệp, lạnh lùng nói: “Lục Tư Tiêu, rõ ràng chuyện này chính là do mày cố ý! Mày giờ lại còn không biết xấu hổ mà quay lại trách tao?”

Lục Diệp cúi đầu, vâng vâng dạ dạ mà nói: “Phải..... Dì à, con biết con không phải con ruột dì, cho nên từ nhỏ dì đã thiên vị với Lăng Tuyết..... Nhưng con tuy rằng không gọi dì là mẹ, nhưng con vẫn luôn rất tôn trọng dì mà. Dì xem, dì có khách đến, con rất nỗ lực mà chiêu đãi đó. Nhưng con thật sự không nghĩ tới, dì sẽ như vậy..... Dì à, nếu dì thật sự muốn trách con, vậy dì cứ trách đi. Con không có sao đâu.”

Lục Diệp rất nhanh liền tiến vào nhân vật.

Khụ khụ, nhưng cô vẫn có chút quá mức “liếc mắt đưa tình”.

Mấy người ngoài cuộc ở một bên không rõ ràng lắm tình huống, nhưng nghe Lục Diệp nói như thế, trong lòng đã có chút bất giác mà thiên về Lục Diệp.

Vì thế, những phụ nữ đó đem tầm mắt dừng lại trên người Trần Thục Diệp còn mang theo lời chất vấn.

Hơn nữa các bà cũng bắt đầu hoài nghi những lời nói trước đây của Trần Thục Diệp.

Không thể không nói, kỹ thuật diễn của Lục Diệp quá xuất sắc. Chỉ cần cô muốn, lúc nào cũng đều có thể tích tụ nước mắt.

Hiện tại thoạt nhìn Lục Diệp trông thật đáng thương cực độ.

Trần Thục Diệp nhìn bộ dáng này của Lục Diệp như muốn nổi điên lên. Đặc biệt bà ta vừa xoay đầu, chung quanh chính là ánh mắt chất vấn của các bà bạn mình.

“Lục Tư Tiêu, mày không được nói hươu nói vượn nơi đây!”

Lục Diệp chính là muốn diễn đến cùng “Dì à, con thật sự không có, dì phải tin con.”

Kỹ thuật diễn siêu cấp của Lục Diệp đại bùng nổ, Trần Thục Diệp bất luận giải thích như thế nào cũng đều có vẻ như cực kỳ vô lực tái nhợt. Bà ta đột nhiên tức giận vô cùng, liền cho Lục Diệp một bạt tai.

Lục Diệp cũng đã sớm biết bà ta sẽ như vậy, cho nên hơi hơi nghiêng người.

nhưng vẫn đề sát tới một chút.

“Dì à, sao đi lại.....”

“Được lắm Lục Tư Tiêu, nếu mày nói mày tôn trọng tao. Vậy tao đây sẽ dạy bảo mày thay cho mẹ mày!”

Bàn tay Trần Thục Diệp đang sắp rơi xuống lần nữa, Lục Diệp đột nhiên bắt được cô tay bà tay. Thực mau, đôi tay tay bắt lấy tay Trần Thục Diệp, vẻ mặt thấy chết không sờn mà nói: “Dì à, dì đánh con đi!”

Cô tuy rằng ngoài miệng nói như thế, nhưng sức tay vẫn ngăn cản tay của Trần Thục Diệp tay.

Cô với Trần Thục Diệp biết, nhưng người ngoài lại không biết.

Mà đang ở lúc này, cửa liền truyền đến một trận quát chói tai, “Các người đang làm gì vậy?!”

Ngay cổng lớn Lục gia, Lục Kiến Nghiệp đứng ở phía sau Chiến Đình Kiều. Ông ta nhìn thấy mấy người phụ nữ trong phòng, còn có gì mà bàn mặt chược, trên mặt đất lung tung chướng khí mù mịt, Lục Diệp cùng Trần Thục Diệp lại cơ hồ đang đánh nhau. Lục Kiến Nghiệp vốn dĩ rất bất mãn, nhưng để khiến ông ta bực nộ mạnh, tuyệt đối là do Chiến Đình Kiều đang ở một bên.

Chiến Đình Kiều là ai?!

Anh ta chính là đối tượng mà ai ai cũng đều muốn nịnh bợ trên toàn bộ thành phố Hải Vân!

Mà hiện tại, Chiến Đình Kiều thế nhưng lại xuất hiện ở trước cửa nhà Lục gia ông ta?

Lục Kiến Nghiệp tâm tình liền tốt hẳn, ông ta một lòng cho rằng, người này là đối tượng người người đều muốn nịnh nọt nhất định là tới tìm mình.

Ừm, không sai, nhất định là vậy!

Lục Kiến Nghiệp gần đây vừa hay có một dự án mà ông ta cho là khá tốt trong kế hoạch công ty, một khác ông ta vừa nhìn thấy Chiến Đình Kiều kia, tức khắc liền xem Chiến Đình Kiều là tri kỷ mình.

Ông ta cảm thấy Chiến Đình Kiều nhất định là không biết từ nơi nào nghe ông ta có dự án trừ bì, cho nên đặc biệt tới tìm mình.

Vì thế lúc ở cửa, Lục Kiến Nghiệp cực kỳ nhiệt tình mà tự mình tiếp đón Chiến Đình Kiều vào.

Nhưng ông ta như thế nào cũng không nghĩ tới, sau khi vào nhà hình ảnh khó coi như vậy lại khiến cho Chiến Đình Kiều bất gặp được.

“Cái kia..... Chiến tiên sinh, thật ngại quá khiến anh chê cười, anh ngồi xuống đây trước, tôi xử lý việc nhà một chút.”

Ánh mắt Chiến Đình Kiều cao thâm khó đoán, anh thoáng nhìn về phía Lục Diệp, lúc sau không nhanh không chậm mà ngồi trên sofa.

Lục Kiến Nghiệp tuy rằng có chút tức giận, nhưng thái độ đối với Trần Thục Diệp vẫn rất tốt. Ông ta đi đến trước mặt Trần Thục Diệp nói: “Bà nhanh thu dọn trước một chút đi.”

Trần Thục Diệp gật đầu, lập tức liền rời đi.

Lục Kiến Nghiệp tầm mắt tức khắc dừng lại ở Lục Diệp, vừa nhìn đến Lục Diệp, ông ta bèn chau mày lại gắt gao “Lại là chuyện tốt mày làm! Lục Tư Tiêu, mày còn về làm gì nữa?!”

Lục Diệp cười lạnh.

Cho dù cô đã sớm tưởng tượng ra các cảnh tượng khi mình trở về, nhưng thời điểm thật sự gặp được, trong lòng cô vẫn không khỏi chua xót nhói đau.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Anh đều hiểu

Đây là cha của Lục Diệp.

Sau khi về nhà ông ta cái gì cũng đều không hỏi, vừa trở về liền đổ ập xuống đầu Lục Diệp mà chỉ trích.

Sự tình còn chưa làm rõ ràng gì, Lục Kiến Nghiệp cũng đã đem tất cả sai lầm quy lên đầu Lục Diệp.

“Ba không hỏi xem rốt cuộc chuyện như thế nào, liền nói tôi gây phiền toái?”

“Loại chuyện này còn cần phải hỏi sao? Thực Trân luôn trọng hình thức thể diện, nơi nào giống mày?”

Lục Diệp cười lạnh, “Tôi? Tôi làm sao?”

“Mày nhìn xem mày bị những lời gièm pha ở cái giới giải trí đó, mặt mũi tao đều bị mày làm cho mất hết!”

Lục Diệp cười càng sâu.

Gièm pha cô?

Mấy năm nay cô có cái gì gièm pha? Nếu thật sự muốn nói gièm pha, nhiều nhất cũng chính là vụ chia tay của cô cùng với Giang Văn Thăng, còn có tin đồn trước đó về việc bị bao dưỡng.

Nhưng cái gọi là gièm pha, trên thực tế đều là người chung quanh bắt gió bắt bóng, còn lời gièm pha của Lục Lăng Tuyết, lại là đoạn video tình cảm mãnh liệt kia trước mặt mọi người!

Vậy mà Lục Kiến Nghiệp lại không biết xấu hổ nói mặt mũi ông ta bị cô ném hết?

Ông ta có mặt mũi sao?

“Ông tốt nhất nên làm rõ ràng, là tôi bị các người làm cho mất hết mặt mũi mới đúng chứ? Đoạn video trước kia của Lăng Tuyết ở lễ trao giải, tôi không tin ông chưa xem qua, rồi còn có vụ việc bôi đen lẫn nhau lúc sau của cô ta cùng Giang Văn Thăng nữa, tôi cũng không tin, ông một chút nào cũng chưa từng thấy quá!”

“Những cái đó đều là giả, đều là người khác vu hãm Lăng Tuyết!” Lục Kiến Nghiệp sắc mặt tức khắc trầm xuống, sắc mặt càng khó coi, “Nhưng thật ra mày, mày biết được rõ ràng như vậy, sẽ không phải do mày làm những việc này đó chứ? Lục Tư Tiêu, nhà Lục gia chúng tao không chào đón mày, nếu mày thức thời thì liền nhanh rút ra ngoài cho tao!”

Lục Diệp mắt có chút đỏ.

Từ nhỏ đến lớn, Lục Kiến Nghiệp trước nay đều đối xử với cô không như là con gái mình vậy. Người mẹ quá cố lúc còn sống thì tốt một chút, nhưng sau đó, Trần Thực Trân tới, mẹ Lục Diệp mắc bệnh trầm cảm. Sau lại do gánh nặng thân thể bất kham mà ngã xuống.

Mẹ Lục Diệp họ Diệp, đây cũng là nguyên nhân cô đổi nghệ danh thành Lục Diệp.

Lúc còn rất nhỏ, Lục Diệp cũng đã nhìn ra, Lục Kiến Nghiệp căn bản không thích mẹ cô, cho nên mới lãnh đạm đối với mẹ như vậy. Hơn nữa Lục Kiến Nghiệp kết hôn cùng mẹ cô cũng là do một tay Lục lão gia thúc đẩy.

Đúng là bởi vì như vậy, Lục Diệp năm đó mới có thể không chút do dự mà từ hôn vì Giang Văn Thăng.

Nhưng cho dù Lục Kiến Nghiệp không thích mình thì cũng không thể tuyệt tình với cô như vậy?

Đến nỗi như cô không giống như con ruột.

“Được, chỉ cần ông đem trả lại tôi số tiền ông nợ để lại cho tôi, tôi lập tức rút!”

Lục Diệp vừa dứt lời, Lục Kiến Nghiệp cả người đều ngưng.

Sắc mặt ông ta trắng bệch, một lát sau, mới hòa hoãn lại được cảm xúc, nói: “Tiền gì? Mày không cần nói hươu nói vượn nơi đây!”

“Ông gạt được người khác, nhưng không gạt được tôi đâu? mấy ngày trước Lăng Tuyết tặng cho đàn ông một số tiền, tiền bao dưỡng. Tôi buồn bực cô ta nơi nào có được số tiền này, sau nghĩ lại, mới nhớ tới ông nội đã từng để lại cho tôi một số tiền di chúc!”

Tuy rằng việc đã là 5 năm trước, nhưng trong ấn tượng Lục Diệp lại rất khắc sâu.

5 năm trước, ông nội cô nằm trên giường bệnh, cả người hơi thở thoi thóp.

Lục Diệp ngồi bên người ông, không khỏi khóc lên.

Từ nhỏ đến lớn, toàn bộ Lục gia, đối xử tốt với cô chỉ có mẹ và ông nội. Mà 5 năm trước, mẹ đã chết.....

Nhưng người đã từng nắm giữ toàn bộ Lục gia là Lục lão gia, mỗi lần bảo vệ Lục Diệp đều khiến Lục Kiến Nghiệp không thể nào xen vào lúc ấy suy yếu lại một mình nằm trên giường.

Trên giường bệnh ông một chút cũng chưa từng buông tay Lục Diệp.

Nghĩ đến tình huống lúc đó, mắt Lục Diệp càng đỏ. Lục lão gia thậm chí trước khi rời khỏi nhân thế, còn lo lắng Lục Diệp sau này không biết nên làm thế nào.

Cho nên vì cô có thể bình an hạnh phúc, Lục lão gia liền tìm tới Chiến Đình Kiều, đồng thời còn để lại một số tiền cho Lục Diệp.

Lục lão gia làm như thế, đơn giản chính là muốn cho Lục Diệp có thể sống tốt hơn.

Ông sao lại nghĩ đến Lục Diệp thế nhưng lại từ hôn!

Lục Diệp nói đến cái này, Lục Kiến Nghiệp thế nhưng còn muốn gạt qua. Ông ta quay mặt đi, đổi đề tài: “Hiện tại trong nhà có khách, mày mau rời khỏi đây đi, hoặc nhanh lên lầu phòng mày, không được làm mất thể diện trước mặt người khác nữa!”

Lục Diệp khẽ cười một tiếng, liền tính lên lầu.

Lục Kiến Nghiệp đi đến trước mặt Chiến Đình Kiều, vừa nãy còn mang một khuôn mặt cực kỳ uy nghiêm tức khắc trở nên nịnh nọt vô cùng. Ông ta hướng về mặt giả dối về Chiến Đình Kiều cười, “Chiến tiên sinh, thật ngại quá. Đứa con gái này của tôi có chút không được. Anh hôm nay tới là vì việc gì, là vì công việc sao?”

Ánh mắt thâm thúy Chiến Đình Kiều dừng ở trên người Lục Diệp.

Anh ta nhìn ra được, Diệp Tử của anh thực sự không vui.

Trước đó Chiến Đình Kiều vẫn luôn không nói chuyện, cũng không đứng ra giúp Diệp Tử, đúng là bởi vì anh vốn muốn xem cho tường tận cái Lục Kiến Nghiệp làm cho Diệp Tử thương tâm khổ sở này, cha cô, đến tốt cùng có thể làm ra nông nổi như thế nào.

Vì thế vừa nãy toàn bộ anh đã nhìn thấy được, liền cảm giác được sự ủy khuất cùng quật cường của Diệp Tử.

Diệp Tử của anh, lớn lên trong hoàn cảnh như vậy, cũng thật sự khiến người ta đau lòng mà.

Đối mặt với niềm ân cần của Lục Kiến Nghiệp, Chiến Đình Kiều có vẻ lạnh nhạt lại bất cần nhân tình. Nhưng vì lễ phép, anh vẫn đánh tiếng chào hỏi, “Cha vợ.”

Lục Kiến Nghiệp lập tức không nghe rõ, khuôn mặt cứng tại chỗ.

Đại Boss lại phúc hắc cực kỳ, nhìn thấy Lục Kiến Nghiệp như vậy, trong lòng anh thầm vui, không khỏi nhìn thoáng qua hướng Lục Diệp, thanh âm càng vang lên “Ba, tôi tới cầu hôn.”

“Cầu. hôn? Cùng ai?” Lục Kiến Nghiệp sắc mặt có chút xấu hổ, nhưng rất mau, ông ta liền truy hỏi: “Là Lăng Tuyết sao?”

“Không, là Diệp Tử.” Chiến Đình Kiều lúc này đột nhiên đứng dậy, đi tới cạnh Lục Diệp, “Chính là cô ấy, hy vọng cha vợ có thể đồng ý.”

Lục Kiến Nghiệp tức khắc sắc mặt xanh mét vô cùng.

Chiến Đình Kiều cũng là thật đủ phúc hắc, muốn giúp đỡ Lục Diệp không nói sớm một chút. Vừa mới ở bên kia trầm mặc xem diễn lâu như vậy, giờ lại nói như vậy khác nào vả vào mặt Lục Kiến Nghiệp ông ta chứ?

Cái tát thật đúng là đủ vang.

“Chiến tiên sinh, anh có phải nhầm lẫn gì hay không?”

Lục Kiến Nghiệp trong lòng rõ ràng, Chiến Đình Kiều là không thể đắc tội được. Nếu không khách sáo một chút, chỉ sợ sau này sẽ càng ngày càng có nhiều phiền toái.

“Không có, tôi chính là muốn cùng Diệp Tử ở bên nhau.” Chiến Đình Kiều đến trước Diệp Tử, nhu mì muôn vàn mà nói: “Vì sao không nói cho cha vợ biết việc của hai chúng ta?”

Lục Diệp ngơ ngẩn.

Từ khi cái câu Chiến Đình Kiều nói “cha vợ” bắt đầu vang lên, về mặt cô bị bức tới giờ.

Anh làm như thế, chỉ là muốn xả giận cho mình ư?

Lục Diệp nhìn thấy con người thâm thúy lại thâm tình kia của Chiến Đình Kiều, phảng phất thấy được hàng động đen thẫm thẫm và vực sâu, giống như lúc nào cũng đều có thể hút người vào đó vậy.

Không thể không nói, kỹ thuật diễn của Chiến Đình Kiều cũng thực không tệ..... Hơn nữa kỹ thuật diễn của anh, mang theo sức hấp dẫn khiến người trầm luân.

Lục Diệp đang lúc hoang mang, gật gật đầu.

Nhưng rất mau, cô liền phản ứng lại, không hiểu sao lại nói: “Vì sao lại không nói ư? Chiến Đình Kiều, em.....”

“Cái gì cũng đều đừng nói, anh đều đã hiểu.” Đầu ngón tay Chiến Đình Kiều chạm trên môi Lục Diệp, dùng lời cô sắp nói.

Wa khao! Đây tuyệt đối là ảnh đế a!

Lục Diệp cũng là lần đầu tiên nhìn thấy dáng vẻ này của Chiến Đình Kiều, không khỏi có vài phần tò mò.

Trong lòng cô đột nhiên thay đổi chủ ý, vì muốn nhìn nhiều hơn điệu bộ khác với bình thường này của Chiến Đình Kiều, cũng vì để làm tức chết Lục Kiến Nghiệp, cô quyết định cùng Đại Boss tiếp tục diễn tuồng kịch này!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Di sản của ông nội

Lục Diệp rất tự nhiên mà nắm lấy cánh tay Đại Boss, giống như chim nhỏ nép vào người mà rúc vào trong lòng anh.

Thanh âm cô ôn nhu, nghe lên cũng rất ấm áp, “Đình kiều, thật ra..... Em sợ anh có gánh nặng.....”

Chiến Đình Kiều thuận thế ôm chặt lấy Lục Diệp, ánh mắt như cố ý như vô tình mà liếc mắt về hướng Lục Kiến Nghiệp nói: “Diệp Tử, anh chỉ quan tâm cảm nhận của em thôi. Nếu ai làm em không thoải mái, anh cũng nhất định sẽ làm hẳn không sống yên ổn!”

Chiến Đình Kiều nửa câu sau nói cực kỳ lãnh lệ.

Tuy thanh âm không lớn, nhưng lại mang theo cảm giác áp bức trầm trọng lạnh thấu người.

Lục Kiến Nghiệp đứng phía sau, bất giác cũng không dám nói chuyện.

Chiến Đình Kiều kéo Lục Diệp trở về, đi đến trước mặt Lục Kiến Nghiệp, “Cha vợ, hôm nay tôi đến cùng với Diệp Tử. Diệp Tử lúc ở cạnh tôi, luôn nhắc tới ông nội cô ấy. Ông cũng nên biết, tôi với Lục lão gia cũng có một đoạn tình sâu xa.”

Chiến Đình Kiều nói rất rõ ràng.

Lục Kiến Nghiệp không xem lời nói Lục Diệp ra gì, nhưng đối với Chiến Đình Kiều lại không thể!

Lục Kiến Nghiệp cũng biết thủ đoạn của Chiến Đình Kiều, ông ta tin rằng, hôm nay cho dù mình làm qua loa cho qua như thế nào, sau này Chiến Đình Kiều cũng sẽ không buông tha Lục gia.

Như vậy thật sự mất nhiều hơn được.

Chiến Đình Kiều tham gia, không khỏi khiến Lục Kiến Nghiệp khó xử. Ông ta nhú nhú mày, nói: “Diệp Tử nói không sai, năm đó cha tôi thực sự có để lại cho Diệp Tử một số tiền.”

Lục Diệp mắt hơi hơi nheo lại.

Quả nhiên như thế!

Nhưng mà Lục Kiến Nghiệp —— lại dám đem đồ ông nội để lại cho cô mà đưa cho Lục Lăng Tuyết!!!

Vài thứ kia, là di vật của ông nội!

Cho dù là tới tay mình, Lục Diệp cũng sẽ không dám dùng dù là một ít. Còn Lục Lăng Tuyết, thế nhưng lại cầm số tiền ra ngoài tiêu xài? Cư nhiên..... Cư nhiên còn lấy số tiền vốn nên thuộc về mình dùng để thu mua lại cổ phần của chính mình?!

Như thế mà còn nhịn nữa sao được!

Hiện giờ Diệp Tử, ngay cả tâm giết người cũng đều có!

“Lục Kiến Nghiệp! Ông vì cái gì đem đồ ông nội để lại cho tôi mà cho Lục Lăng Tuyết?!”

Ông ta yêu thương mẹ con kia như thế sao? Nếu thích, thì ngay cả cha ruột ông ta cũng đều thờ ơ ư?!

“Lục Tư Tiêu, số di sản kia là do mày không cần. Nếu không cần, tao vì sao không thể làm chủ thay mà đưa cho Lăng Tuyết?” Lục Kiến Nghiệp thanh âm nhiều phần bất mãn, “Hon nữa mày cũng đừng nói quá khó nghe, số di sản kia ông nội để lại cho mày, vốn dĩ chính là toàn bộ tiền của ông ấy. Ông ta một xu cũng không để lại cho tao đứa con trai này, tao cho dù rút bớt một chút cũng không gọi là không sao à?”

Lục Diệp tâm càng thêm lạnh xuống.

Cô thật sự không ngờ được, Lục Kiến Nghiệp thế nhưng có thể nói ra được những lời này.

Ông ta lại không biết xấu hổ như thế!

“Tôi không cần? Tôi nói từ bỏ không cần khi nào?”

Nói đến chuyện này, Lục Kiến Nghiệp không khỏi đem tầm mắt đặt ở trên người Chiến Đình Kiêu. Caren thận lại nói tiếp, chuyện này còn có chút quan hệ với Chiến Đình Kiêu nữa à.

Năm đó khi phần di chúc của lão gia tới tay Lục Kiến Nghiệp, ông ta liền tìm hơn mười luật sư tới tìm lỗ hổng.

Rốt cuộc cũng bị ông ta tìm được.

“Năm đó trong di chúc viết rành mạch, chỉ có khi mày kết hôn thì số tiền này mới có thể trả cho mày. Nga đúng rồi, hon nữa bắt buộc phải kết hôn với Chiến tiên sinh. Nhưng Lục Tư Tiêu, năm đó chính mày từ hôn. Sau khi từ hôn, hợp đồng mất đi hiệu lực, tao với con gái có quyền chi phối số tài sản này nhất!”

Lục Kiến Nghiệp trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

May mắn lúc ấy di chúc thực sự có lỗ hổng này, nói cách khác, ông ta hiện tại xác thật có chút không biết nên đối mặt như thế nào với Chiến Đình Kiêu.

Chiến Đình Kiêu lập trường quá rõ ràng, anh ta chính là đứng ở phía Lục Diệp.

“Nhưng..... Nhưng.....” Lục Diệp áp ứng nửa ngày, thật sự “cái nhưng này” không ra.

Lục Kiến Nghiệp thái độ thực kiên quyết, ông ta đã tìm được lời đột phá, tự nhiên cũng có vài phần tự tin, “Lục Tư Tiêu, không phải di sản của cha, ba không muốn cho con, nhưng di chúc viết như vậy. Nếu con thật sự muốn lấy, vậy chờ con kết hôn với Chiến tiên sinh trước rồi chúng ta lại đến nói chuyện này.”

Hon nữa cho dù bọn họ kết hôn, số tiền này cũng chưa chắc lấy lại được.

Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiêu chỉ có thể không công mà về.

Lục Kiến Nghiệp liền lấy hôn sự này làm có, Lục Diệp ngược lại không biết nên làm sao bây giờ.....

Cô là muốn lấy về di sản, chính là nếu cô muốn lấy về kia số tiền, việc đầu tiên chính là phải cùng Chiến Đình Kiêu kết hôn.

Kỳ thật cùng Chiến Đình Kiêu kết hôn, Lục Diệp quả thực có thể nói là món hời được không!

Nhưng trong lòng cô cảm thấy như vậy thì quá ủy khuất Chiến Đình Kiêu, cô không thể làm như thế.

Lúc Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiêu tới cũng coi như là hơi có chút ý chí chiến đấu sục sôi, sau đó, cô lại một đường đều buồn không nói nên lời nào.

Sau khi trở về, vừa mới mở cửa phòng, Bánh bao nhỏ liền vọt ra, tung ta tung tãng mà chui vào trong lòng Lục Diệp.

Nhìn thấy Bánh bao nhỏ, Lục Diệp tâm tình mới xem như khá hơn một chút.

Cô bế Bánh bao nhỏ lên, rồi mới trở về phòng.

Chiến Vân Kỳ cũng thuận lý thành chương mà đi ra, nhìn thấy bộ dáng Lục Diệp, lại nhìn thấy phản ứng của Chiến Đình Kiêu, tâm tư bát quái của Chiến Vân Kỳ lại nổi lên.

“Chú nhỏ, rốt cuộc chuyện như thế nào a!?”

Xùy xùy, chẳng lẽ chú hai anh còn chưa thu phục được baba Diệp Từ sao?

Hay là..... Môn đăng hộ đối, rồi sau này mới có các loại phản đối?

Nếu không phải như thế, kia Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều trở về sao lại có phản ứng này?

Hắn là không phải như vậy chứ.....

Chẳng lẽ năm đó thím hai từ hôn, chính là bởi vì người trong nhà không đồng ý?

Các loại dấu chấm hỏi tức khắc lần lượt trong lòng Chiến Vân Kỳ, vì thế, lòng hiếu kỳ của anh càng lúc càng lớn.

Hơn nữa trước đó Chiến Đình Kiều trả lời, Chiến Vân Kỳ trong lòng đã trình diễn một chiến tuồng tranh đấu thương nghiệp vừa ra cực kỳ xuất sắc!

Không sai, chính là phân tranh thương nghiệp, rồi mới hình thành môn đăng hộ đối, làm cho ba Lục Diệp không thích Chiến Đình Kiều, cuối cùng cản trở ở giữa.....

Chiến Đình Kiều căn bản không quan ba cái ý nghĩ điên rồ đó của Chiến Vân Kỳ, nhưng anh cũng xác thật vui đem chuyện này nói cho Chiến Vân Kỳ.

Hiện giờ Chiến Đình Kiều, thực sự yêu cầu một cái “tham mưu”.

“Cho nên nói..... Nhất định phải kết hôn cùng thím hai, thím hai mới có thể lấy về số di sản vốn dĩ nên thuộc về chính mình sao?!” Chiến Vân Kỳ không thể tin được, anh căn bản chưa nghĩ tới, hiện thực còn xuất sắc hơn vở tuồng trong lòng anh nhiều!

“Ừm.” Chiến Đình Kiều gật đầu.

Đúng là bởi vì như thế, Chiến Đình Kiều mới có chút buồn rầu.

“Wow, việc này thím hai tính như thế nào là kinh doanh không lỗ nha, thím chưa nhắc qua việc kết hôn với chú sao? Đừng nói kết hôn, giả kết hôn đều được! Đây không phải nắm chắc tiền trước hay sao? Chẳng lẽ thím hai cam tâm nhìn số tiền vốn thuộc về mình, toàn bộ rơi vào trong tay người xấu chác?”

“Chú không biết.”

Đây đúng là chỗ hoang mang của Chiến Đình Kiều.

Về tình về lý, nếu không từ góc độ làm ăn, nhìn như thế nào Lục Diệp cũng đều lợi.

Chiến Đình Kiều cảm thấy, Lục Diệp hẳn là suy xét đều không cần phải suy xét mà có thể đáp ứng ngay mới đúng!

Chính là cô lại cố tình.....

Dù sao một đường trở về này, Chiến Đình Kiều thật sự vẫn luôn đang chờ Diệp Tử mở miệng. Nhưng cô cái gì cũng chưa nói, Chiến Đình Kiều tự nhiên liền không hiểu.

“Cho nên, chú hai chú cảm thấy, thím hai vẫn luôn chưa mở miệng với chú, là bởi vì ghét bỏ chú?” Chiến Vân Kỳ khuôn mặt tức khắc trở nên có chút vẩn vọ, anh phát phát tay, nói: “Sao có thể chứ! Trên thế giới này nào có người ghét bỏ chú hai được, đó là không muốn sống nữa à! Thím hai hiện tại nhất định là chưa nghĩ ra nên mở miệng như thế nào, chú chờ một chút.”

Chiến Đình Kiều cũng không hề mở miệng.

Rốt cuộc chuyện này quyền lựa chọn là ở Diệp Tử, chỉ cần cô nhắc tới, anh nhất định sẽ đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Hợp đồng hôn nhân

Lục Diệp yên lặng suốt một ngày, đều ở trong phòng không đi ra ngoài.

Lục lão gia trước kia đối đãi Diệp Tử cô tốt như vậy, cô thật sự không buông bỏ được di sản của ông nội bị Lục Lăng Tuyết đập hư như vậy.

Lục Diệp hoàn toàn tin rằng, số tiền đó vào tay Lục Lăng Tuyết nhất định sẽ bị cô ta tùy tiện tiêu xài.

Cho nên..... Hiện tại cách tốt nhất là chỉ có thể cùng Chiến Đình Kiều lập hợp đồng hôn nhân sao?

Cứ vậy cả ngày, Lục Diệp suy nghĩ cách duy nhất tốt nhất cũng chỉ có thể cùng Chiến Đình Kiều kết hôn. Kỳ thật căn cứ vào món di sản kia của ông nội, Lục Diệp hẳn là không chút nghĩ ngợi liền đáp ứng mới phải.

Nhưng xem như là di vật của ông nội để lại cho Lục Diệp, như thế nào có thể dâng cho người khác được?

Chính là.....

Nếu cô cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, sau lại ly hôn..... Nói như vậy, đối Chiến Đình Kiều cũng quá không có trách nhiệm. Hơn nữa, người kiều ngao như Chiến Đình Kiều nhất định sẽ không đồng ý. Nếu buộc anh đồng ý, kia thật sự quá đáng.

Cho nên rồi rằm cả ngày, Lục Diệp vẫn không thể dứt khoát ra được quyết định.

Còn Chiến Đình Kiều cũng đoán chừng đợi Lục Diệp cả ngày.

Lúc này, Lục Lăng Tuyết cũng biết việc Lục Diệp trở về. Vốn dĩ cô cũng không thường xuyên về, nhưng sau khi biết được chuyện này, cô thật sự có chút lo lắng, liền lập tức trở về Lục gia.

Trần Thục Trân sớm biết Lục Lăng Tuyết sắp về tới, lập tức làm một bàn đồ ăn chờ đợi.

Sau khi Lục Lăng Tuyết về đến, Trần Thục Trân thân thiết tiến lên: “Lăng Tuyết con về rồi à? Ở bên ngoài làm việc có mệt không?”

“Mẹ, hôm qua Lục Diệp có về nhà à?”

“Phải.....” Nhắc tới Lục Diệp, Trần Thục Trân sắc mặt liền có chút khó coi.

Bà ta một chút cũng chưa quên, bản thân mình hôm qua rốt cuộc là bị Lục Diệp chinh đến như thế nào, “Con đã về nhà ăn một bữa cơm đằng hoàng, nhắc tới nó làm gì?!”

Lục Lăng Tuyết hít sâu một hơi, thay một đôi giày vào cửa. Cô ta một đường đi theo sau Trần Thục Trân, hỏi dò: “Kia à ta đột nhiên trở về làm gì?”

“Tìm đồ vật lão gia cho nó.” Trần Thục Trân nói, sắc mặt càng có chút không kiên nhẫn.

Đó là đồ vật của ông nội Lục Diệp, lại không phải của ông ngoại à ta..... Đồ của ông nội vốn dĩ nên phân cho Lục Lăng Tuyết!

Lục Lăng Tuyết xoa xoa đầu mình có chút say xe nói: “Ba đâu?”

“Ở trên lầu.”

Lục Lăng Tuyết nói một tiếng “Con lên tìm ba”, rồi sau đó liền lên lầu.

Lục Kiến Nghiệp vẫn luôn ngồi ở thư phòng, xem hợp đồng, cũng không biết suy nghĩ gì.

Cốc cốc cốc.

Lục Lăng Tuyết gõ cửa, sau đó liền đẩy cửa vào.

“Lăng Tuyết, con về rồi à.” vẻ mặt ôn hòa của Lục Kiến Nghiệp đối Lục Lăng Tuyết nói không nên lời, một bộ dáng sùng nịnh của cha đối với con gái.

Lục Lăng Tuyết ngồi đối diện Lục Kiến Nghiệp, không khỏi bĩu môi, “Ba, hôm qua Lục Diệp có về nhà sao? Cô ta có nói gì với ba không?”

Nói đến chuyện này, Lục Kiến Nghiệp cũng đại khái trong lòng hiểu rõ. Ngày hôm qua Lục Diệp nói, Lục Lăng Tuyết lấy món di sản kia cho đàn ông ở bên ngoài, lời nói của Lục Diệp, Lục Kiến Nghiệp một chữ cũng đều không tin. Hiện tại Lục Lăng Tuyết lại hỏi như vậy, Lục Kiến Nghiệp càng cảm thấy nhất định là Lục Diệp lại khi dễ Lục Lăng Tuyết.

“Cô ta có phải muốn hỏi ba lấy lại số tiền kia?”

Lục Lăng Tuyết nhú nhú mày, hỏi: “Cô ta đã biết?”

Cô vốn chỉ muốn cầm số tiền này đi thử thăm dò Lục Diệp, không nghĩ tới việc để cho cô ta biết được chuyện này. Hiện tại.....

Chính là Giang Văn Thắng có tiền, Lục Diệp sao lại nghĩ đến tiền từ mình?

“Phải, nhưng ba đuổi cổ nó đi rồi.”

“Ba tổng cổ đi như thế nào?”

“Ba kêu nó trước hết phải kết hôn cùng Chiến Đình Kiều.” Lục Kiến Nghiệp có vẻ rất vô vị, “Yên tâm đi, Chiến Đình Kiều chưa chắc sẽ cưới Lục Tư Tiêu.”

“Sao ba biết sẽ không cưới?”

Tình hình hợp báo ngày đó, Lục Lăng Tuyết thấy rất rõ ràng. Chiến Đình Kiều hận không thể cả người đều vây quanh người Lục Diệp, bộ dáng sùng nịch kia, bất luận nữ nhân nào nhìn thấy cũng sẽ đều ghen ghét! Suy nghĩ của Lục Kiến Nghiệp khá cũ kỹ, luôn một lòng cho rằng đàn ông sẽ không làm ra loại chuyện này vì đàn bà Nhưng Lục Lăng Tuyết nhìn thấy bộ dáng ngày đó, trong lòng cô liền có trực giác, Chiến Đình Kiều nhất định sẽ đồng ý Lục Diệp.

Cho dù giả kết hôn, cũng sẽ giúp Lục Diệp lấy lại tiền.

“Ba, sao ba lại như vậy được chứ! Số tiền kia con không thể trả lại Lục Diệp, hơn nữa vốn là tiền ông nội để lại, dựa vào đâu mà để cô ta độc chiếm?” Lục Lăng Tuyết không cam lòng cực kỳ.

“Chiến Đình Kiều cùng nó tìm tới cửa, ba còn có cách nào khác?”

“Ba, ba có chết cũng không thừa nhận! Chờ kéo dài thời gian đợi con xài hết tiền, cô ta muốn cũng lấy không được.” Lục Lăng Tuyết nghĩ nghĩ, tức khắc lại cảm thấy trong lòng cực kỳ không thoải mái.

Cho dù Lục Diệp lấy không được tiền..... cô ta cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, kia không phải lại muốn bò lên đầu mình?

Sao được như thế?!

Dựa vào đâu Lục Lăng Tuyết cô lại phải ở bên tên đàn ông cận bã Giang Văn Thắng này, còn Lục Diệp sắp bay lên đầu làm phượng hoàng?

Lục Lăng Tuyết thật sự ngồi không yên, cơm cũng không ăn, cũng lười nhiều lời cùng Lục Kiến Nghiệp nên liền rời khỏi Lục gia.

Vừa mới ra khỏi Lục gia, Lục Lăng Tuyết lập tức gọi cho Lục Diệp.

Cô ta hiện tại quan tâm nhất chính là phải thám thính kỹ Lục Diệp rốt cuộc là cái tình huống gì.

Cô ta tuyệt đối không thể giả cho Chiến Đình Kiều!

Điện thoại reng một lúc sau, Lục Lăng Tuyết trước sau đều dùng miệng lưỡi bức người loại này: “Lục Diệp, tao có lời muốn nói với mày, có rảnh ra gặp mặt đi”

Lục Diệp cười lạnh, “Tôi không có gì phải nói cùng cô!”

Cô ta từ chối dứt khoát như vậy, một chút mặt mũi đều không cho Lục Lăng Tuyết cô.

“Vậy chúng ta nói qua điện thoại đi, hôm qua mày không phải trở về tìm di sản của ông nội sao?” Lục Lăng Tuyết xoay chuyển tròn mắt, đi động lại nhắm chặt vài phần, “Sau đó lại nghe ba nói chuyện này, Diệp Tử, mấy ngàn vạn lần không cần nghĩ nhiều. Số tiền kia ba vẫn luôn tự cất giữ cho mày, chưa từng có động qua.”

Lục Diệp đã biết ý đồ của Lục Lăng Tuyết.

“A? Chính là ba nói với tôi rằng tôi chỉ cần cùng Chiến Đình Kiều kết hôn là có thể lấy lại tiền.” Lục Diệp thanh âm cố ý nói vừa bén nhọn lại vừa khiêu khích, “Dù sao cũng không có phần của cô, tôi đến lúc đó trực tiếp tìm ba lấy lại tiền là được rồi, đúng không?”

Không sai, Lục Diệp chính là cố ý!

Rõ ràng cô căn bản chưa quyết định là có cùng Chiến Đình Kiều kết hôn hay không, nhưng vừa nghe đến giọng nói của Lục Lăng Tuyết, Lục Diệp cũng bèn bắt kể mọi thứ.

Nếu không thể để Lục Lăng Tuyết ngọt ngào, trong lòng cô thật sự rất khó chịu.

May thay, mục đích Lục Diệp đã đạt được.

Lục Lăng Tuyết ở đầu kia điện thoại thanh âm tức khắc cũng cứng đờ không ít, cô nói: “Lục Diệp, mày cố ý phải không?!”

“Tôi như thế nào lại cố ý? Số tiền kia nếu không ở trong tay cô, tôi đến lúc đó hoàn thành ước định thì tới đòi ba, này có cái gì sai sao?”

Lục Lăng Tuyết sắp bị Lục Diệp làm cho tức chết, nhưng cô lại không thể nói rõ, tiền cô không muốn cho, cũng không muốn nhìn thấy cô ta cùng Chiến Đình Kiều kết hôn.

Loại thuận tiện to lớn như thế nào luôn rơi vào người Lục Diệp chứ!?

“Được, kia chúng ta chờ xem! Tao thật ra muốn nhìn một chút, Chiến Đình Kiều có cưới mày hay không!”

“Ừm, chúng ta đây cứ chờ xem.”

Sau khi gác điện thoại, Lục Diệp trong lòng một trận thâm vui.

Bất luận kết quả như thế nào, nhưng cuộc điện thoại, cô tin rằng mình nhất định đã khiến cho Lục Lăng Tuyết tức ói máu.

Nhưng trên thực tế, Lục Lăng Tuyết ngắt điện thoại xong cũng thật sự không cam lòng.

Chỉ là, cô sẽ không để Lục Diệp dễ dàng như vậy!

Lục Diệp còn có một đoạn lịch sử đen tối ở trong tay cô, nếu Chiến Đình Kiều thật sự muốn cùng cô ta kết hôn, cô sẽ không dễ dàng để Lục Diệp sống yên ổn được!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Chăn chừ hồi hận

Lục Diệp ngắt điện thoại, vừa mới bắt đầu vui vẻ thực sự.

Một lát sau, chờ sự hưng phấn kia của cô qua đi một lúc, trong lòng cô lại có chút không quá thoải mái.

Hiện tại là vui vẻ, nhưng sau này nếu cô không cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, kia không phải. Không phải.

Xấu hổ chết mất!

Đến lúc đó nói không chừng Lục Lăng Tuyết sẽ cười đến rụng răng, hơn nữa tiền của ông nội.

Dù sao Lục Diệp càng nghĩ càng không thoải mái.

Tiếp cuộc điện thoại này của Lục Lăng Tuyết, bất quá cũng là giả vờ thôi, giờ cô hẳn là cùng Chiến Đình Kiều nói chuyện đàng hoàng.

Đúng! Chính là như vậy!

Lục Diệp tay nắm chặt thành quyền, lúc sau quyết tâm, đi thư phòng Chiến Đình Kiều.

Chiến Đình Kiều tuy rằng ở thư phòng, nhưng tâm tư lại không ở tận đầu tận đuôi. Anh ngồi ở thư phòng, sự chú ý thì lại ở bên ngoài hành lang.

Anh đang chờ Lục Diệp đến đây.

Chỉ cần cô mở miệng, anh lập tức sẽ nói “Anh nguyện ý!”

Không, anh nói không chừng còn sẽ quỳ một gối xuống đất.

Dù sao đối với Chiến Đình Kiều mà nói, người con gái duy nhất đời này anh nhận định chính là Diệp Từ.

Thậm chí Chiến Đình Kiều còn đang suy nghĩ, nếu Diệp Từ không tới tìm anh mở miệng, chính anh sẽ mở miệng thay Diệp Từ.

Đang nghĩ đến đây, tiếng bước chân liền vang tới.

Chiến Đình Kiều cẩn thận nghe, đang luôn xác nhận tiếng bước chân tuyệt đối không phải là Hựu Hựu, đồng thời cũng không phải người hầu, anh mới lập tức chính sắc, giả vờ nghiêm túc nhìn vào máy tính mình.

Ừm, anh giống như còn có rất nhiều việc chưa làm.

Theo bản năng Chiến Đình Kiều thế nhưng lại có chút khấn trương lên.

Lục Diệp đi tới cửa, rồi lại chần chờ. Làm sao bây giờ? Cô thật sự phải mở miệng sao? Hừm? Lỡ như cô bị từ chối? Ngộ nhờ Chiến Đình Kiều tức giận? Lỡ như.

Trong đầu Lục Diệp điên cuồng suy diễn ra các vở tuồng “lỡ như”, tất cả kết quả sau này của việc cô mở miệng đều hiển hiện lên trong đầu cô một lượt.

Thậm chí ngay cả khi cô bị Chiến Đình Kiều ném ra cửa sổ, các hình ảnh này Lục Diệp cũng đều nghĩ đến.

Như vậy ý vào việc Chiến Đình Kiều thích mình liền muốn làm gì thì làm, thật sự tốt sao?

Cô hay là thôi vậy?!

Nhưng lời nói Lục Lăng Tuyết lại quanh quẩn trong đầu.

Chỗ cửa thư phòng Lục Diệp giấy giũa hồi lâu cũng chưa có quyết định được. Chiến Đình Kiều nghe ra cũng biết không thích hợp.

Lục Diệp khăn trương, anh cũng khăn trương.

Nhưng Diệp Từ có thể sẽ trốn tránh, anh lại không.

Chiến Đình Kiều nhanh nhẹn mà đứng dậy, mở cửa thư phòng. Nhìn thấy Diệp Từ, anh ho nhẹ một tiếng, có chút rụt rè mà nói: “Anh đói bụng, muốn ăn khuya.”

Loại giấu đầu lòi đuôi này nói ra có kẻ ngốc mới có thể tin à!

Nhưng Lục Diệp tâm trạng nặng nề, cô thật sự không có cách nào chú ý nghe thấy việc của Chiến Đình Kiều.

Cho nên đối với Chiến Đình Kiều, cô cũng không có cần thận cần nhắc.

Lục Diệp ngẩng đầu, do dự mà mở miệng nói: “Chiến Đình Kiều, tôi Tôi có lời muốn nói với anh.”

“Được.”

Chiến Đình Kiều tim đập cũng bắt đầu nhanh.

Anh tốt xấu gì cũng là thái tử gia phong vân thành phố Hải Vân a, như thế nào hôm nay đột nhiên liền biến thành tiểu phấn hồng.

“Tôi.”

Lục Diệp mở miệng nửa ngày, nhưng vẫn cứ nói không ra lời. Không, không phải nói không ra lời, mà là cô thật sự không hạ được quyết tâm!

Cô nói mà đầu lưỡi cứ lú lại, cũng không nói được rõ ràng. Vì thế, cô bỗng nhiên nhớ tới Chiến Đình Kiều trước đó nói “anh muốn đi ăn khuya”, liền đề nghị: “Nga đúng rồi! Anh vừa mới nói không phải đói bụng sao? Tôi cùng anh đi ăn khuya trước, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện nha.”

“Được.”

Chiến Đình Kiều cũng xem như thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hai người tới phòng khách dưới lầu, Chiến Đình Kiều liền kêu a đi làm chút đồ ăn.

Tới phòng khách trống trải, hai người tâm trạng đều nặng nề, ít nhất không có khăn trương như lúc nãy.

Khi a đi ở trong phòng bếp làm ăn, Lục Diệp vẫn là nói không ra lời.

Khoảng thời gian này, trong lòng cô vô cùng dầy vò.

Thật vất vả chờ đợi đến khi a đi làm cơm xong, lại đến khi a đi tránh đi, Lục Diệp rốt cuộc cắn răng một cái, đành nói: “Chiến Đình Kiều, chúng ta kết hôn đi!”

Chiến Đình Kiều sững sốt, tay cầm đôi đũa tức khắc cứng đờ.

Kỳ thật anh đã sớm đoán được Lục Diệp là đến cầu hôn, cho dù thời điểm xảy ra thật sự, anh cũng thật sự là. Quá ngạc nhiên!

“Được.”

Anh đang muốn đáp ứng, Lục Diệp lại bỗng nhiên đánh gãy lời anh nói, “Ừ ừ! Anh trước hết đừng nói chuyện!”

Khăn trương như thế làm cái gì, anh nguyện ý mà!

Lúc trước khi Lục Diệp cứu Hựu Hựu, anh không phải nói muốn Lục Diệp gả cho anh sao?

Chiến Đình Kiều tuần tú sắc mặt có hơi hồng nhạt, giọng nói trong trẻo: “Anh.”

Nhưng mà lời anh nói lại lần nữa bị Lục Diệp đánh gãy, “Đừng đừng đừng, anh trước đừng nói chuyện!”

Hai lần đánh gãy lời Chiến Đình Kiều này, Lục Diệp trong lòng đều thật sự loạn cực kỳ.

Vì Lục Lăng Tuyết, cô làm ra loại chuyện này, thật sự tốt sao?! Hừm? Lục Diệp cô, từ lúc nào lại biến thành người không có nguyên tắc như thế!?

Không được không được, cô không thể làm như thế!

Nói ra như bát nước đổ đi, Lục Diệp tự nhiên không thể thu lại. nhưng cô có thể cho qua a. Chỉ cần Chiến Đình Kiều không có ra quyết định, cô cầu hôn cũng xem như không tính!

Sau khi hạ quyết tâm, Lục Diệp gạt đầu, cười gượng nói: “Tôi vừa nãy nói giỡn, chọc cười anh trước khi ăn cơm thôi. Ha ha, nghe tôi nói như vậy hẳn là sẽ ăn rất ngon à?”

Ha ha, thật là gượng ép.

Bất quá Đại Boss hẳn là đã get tới rồi đi?

Lục Diệp trộm quan sát thần sắc Chiến Đình Kiều, chỉ cảm thấy anh vừa mới còn bộ mặt soái ca trắng hồng, lúc này ngày càng có chút thành màu tím đen.

Giống như trúng độc vậy.

“Chiến, Chiến Đình Kiều, anh không sao chứ?”

Lục Diệp trước sau nói vậy giống như là đang trêu chọc cảm xúc Chiến Đình Kiều anh, anh vừa mới căng chặt tâm tình, thật vất vả chờ đợi cô đưa ra lời cầu hôn kia. Được lắm, giờ lại bị một câu nói giỡn của cô mà chặt đứt toàn bộ. Chiến Đình Kiều vừa mới ngạc nhiên, giờ trở thành thất vọng.

Thậm chí, anh còn có chút tức giận.

Anh thật không rõ, Lục Diệp nếu đã nói ra rồi, vì cái gì đột nhiên chuyện lại vô duyên vô cớ mà đổi ý?

Chiến Đình Kiều thật sự khó hiểu.

Còn Lục Diệp lại càng cúi đầu.

Aiza, cô vẫn là làm hỏng việc rồi. Chuyện này có lẽ không nên đề cập đến ngay từ đầu, giờ nhắc đến rồi lại thu hồi, thật sự xấu hổ quá đi.

Cũng trách cô nhất thời bị Lục Lăng Tuyết làm đầu óc lú lẫn.

Cô sao có thể cùng Chiến Đình Kiều ở bên nhau được!

5 năm trước, cô đã xảy ra sự tình như vậy, còn từng có con với một người đàn ông xa lạ.

Không thể không nói, Giang Văn Thắng đã làm cho Lục Diệp có vết nhơ. Từ lần 5 năm trước đó, Lục Diệp trong lòng liền có chút tự ti.

Bất luận ngoài mặt cô có bao nhiêu chinh tề cao ngạo, nhưng chỉ có Lục Diệp mới biết, cô trước sau không vượt qua được việc thảm đó.

Sự tình 5 năm trước, đối cô mà nói chính là.

Chiến Đình Kiều lại không thể hiểu, trong lòng anh cảm thấy, Lục Diệp đột nhiên đổi ý nói không chừng là bởi vì người đàn ông khác.

Nếu không phải bởi vì thích người khác, cô vì cái gì phải hy sinh nhiều như vậy?!

Hiện tại cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, ý nghĩa thân phận của cô có thể có một bước lớn vượt qua, đồng thời còn có thể lấy lại di sản của chính mình.

Không chỉ không có hại, hơn nữa tất cả đều là tốt.

Hiện tại lại.

Chiến Đình Kiều nhìn bữa khuya trước mắt cũng ăn không vô.

Cô đều đã nói đùa, anh còn có thể nói như thế nào được nữa?

Chiến Đình Kiều thật sự cũng có chút sinh giận, đôi đũa ném trên bàn, người liền đứng dậy.

Lục Diệp cảm giác được anh không xong, đang muốn gọi anh lại, chính là hơi hơi hé miệng, vẫn là không thể phát ra âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Tranh giành cổ phần

Lục Diệp bả vai sụp xuống.

Thời gian mấy ngày, cô cùng Chiến Đình Kiêu lâm vào “cuộc chiến tranh lạnh” kỳ dị. Mà series nước hoa tập đoàn Tinh Diệu đã đưa ra thị trường, Lục Diệp thì cũng chuyên quay quay quảng cáo.

Lúc trước, cô chỉ cần như có thông báo, Chiến Đình Kiêu vẫn luôn sẽ ở hiện trường.

Cho dù người không xuất hiện, cũng sẽ mang theo Bánh bao nhỏ lên tới.

Nhưng mấy ngày nay, lại không thấy bóng dáng anh đâu.

Lục Diệp cũng không biết vì cái gì, trong lòng luôn cảm thấy trống trải.

Hơ hơ..... Mấy có tư cách gì mà mơ tưởng đến anh ta chứ.....

Lục Diệp bất đắc dĩ cười khổ.

Cô cố gắng không để cảm xúc mình lẫn lộn vào trong công việc, nhưng hiện giờ Lục Diệp thật sự không quay ra được cái khí thế tự tin nào hết.

Nghĩ đến quyết định Đại Boss chọn là Lục Diệp, nhiếp ảnh gia cũng chỉ có thể “uy khuất” mình, tận lực khiến Lục Diệp biểu hiện ra càng nhiều khí chất “u buồn”.

Không thể không nói, sau khi thay đổi bộ dáng “u buồn”, đoạn quảng cáo liền rất thành công.

Lục Diệp dung mạo khí chất vốn chính là bộ dáng gì đều có thể tạo được tiếng vang lớn.

Quay quảng cáo xong, Lục Diệp cũng liền trở về. Lúc cô về cũng không ngẫu nhiên gặp được Chiến Đình Kiêu, cô biết anh ở thư phòng, nhưng lại rất hiếm thấy anh ra.

Năm lần bảy lượt, Lục Diệp cũng không khỏi có chút tinh thần và thể xác đều mệt mỏi. Công việc quảng cáo bận tới mảy tới mặt rồi sau đó cô cũng không có thời gian cùng tinh thần mà nhận thông báo khác.

Kỳ thật trong khoảng thời gian này, trạng thái Lục Diệp vẫn luôn đều rất rất rất là không tốt.

Cô muốn di sản ông nội, nhưng nếu muốn có được, kia cô nhất định phải cùng Chiến Đình Kiêu kết hôn.

Đồng thời, cô cũng muốn lấy về giải trí Thịnh Diệu của mình, còn có các nghệ sĩ dưới trướng mình nữa. Cho dù Giang Văn Thăng nhưng vẫn chặn ở kia, căn bản là không có ý trả lại cô.

Hiện giờ Lục Diệp cho dù là muốn cùng Chiến Đình Kiêu xin lỗi gì chẳng nữa, cũng không gặp được người.

Lục Diệp trong lòng rất khổ sở.

Cô ngu đần mà chui vào trong chăn, Bánh bao nhỏ bỗng nhiên chạy tới, một đầu chui vào lòng cô.

Lục Diệp ngẩn ra, trong lòng không khỏi có chút chua xót.

Mấy ngày tới tẩm nay tuy tâm tình của cô tới tệt tới cực điểm, nhưng Lục Diệp cơ hồ vẫn luôn cắn răng chịu đựng. Cô không đi tìm Chiến Đình Kiêu, cũng không đi tìm Giang Văn Thăng. Nhưng loại cuộc sống suốt ngày hoảng hốt này, quả thật đã tạo cho cô áp lực gánh nặng cơ hồ bất kham.

Cô nếu không phải quá hoảng hốt, có thể đã sớm đã bị sự rối loạn lung tung này ép tới ngạt thở chết mất?

Giờ Bánh bao nhỏ đột nhiên chui vào lòng cô, loại cảm giác mềm mại này liền khiến Lục Diệp nhìn không được nữa. Nước mắt như vỡ đê mà tuôn rơi xuống, giờ khắc này, Lục Diệp ở trước mặt Bánh bao nhỏ tận tình phát tiết sự yếu đuối của chính mình.

Bánh bao nhỏ không nghĩ tới Lục Diệp sẽ đột nhiên khóc, tay nhỏ của nhóc liền lau lau trên mặt Lục Diệp, muốn lau nước mắt thay cô.

Nhưng tay nhóc vừa mới chạm vào Lục Diệp, Lục Diệp càng khóc dữ dội hơn.

Bánh bao nhỏ hoảng loạn cực kỳ, giọng nói non nớt: “Đừng khóc..... Diệp Tử, đừng khóc.....”

Tuy trước đó Bánh bao nhỏ đã nói chuyện qua một lần, nhưng lần này nhóc mở miệng, vẫn là khiến Lục Diệp có chút kinh ngạc. Cô tức khắc ngừng khóc, ngơ ngác nhìn Bánh bao nhỏ, “Bánh bao nhỏ, con.....”

“Đừng khóc.....”

Bánh bao nhỏ vẫn không nói được rành mạch, hai chữ “Đừng khóc” nói ra cực kỳ trúc trắc.

Lục Diệp liền kéo Bánh bao nhỏ vào lòng.

Nếu việc 5 năm trước không xảy ra, bảo bảo của cô, hẳn là cũng lớn xem xem Bánh bao nhỏ không chừng?

Một khắc này, trong lòng Lục Diệp đột nhiên có một loại cảm giác giống như Bánh bao nhỏ chính là bảo bảo cô.....

Đêm đó, Lục Diệp ôm Bánh bao nhỏ ngủ. Buổi tối nằm mơ, cô thật sự mơ thấy mình mang thai mười tháng, kết quả lại sinh ra Bánh bao nhỏ.

Rõ ràng là một con ác mộng, nhưng Lục Diệp lại cảm thấy rất ngọt ngào.

Sáng ngày hôm sau, Lục Diệp thức dậy sớm. Có thể là liên quan tới giấc mơ, cũng có thể là bởi vì sáng sớm nhìn thấy đáng yêu khi ngủ chảy nước miếng của Bánh bao nhỏ, cô liền cảm thấy kỳ thật những sự tình đó cũng không có gì cùng lắm là.....

Dù sao cô sẽ phải đối mặt, phải nghĩ cách giải quyết.

Nếu di sản không lấy lại được, vậy đi tìm Giang Văn Thắng giành công ty lại trước!

Một khi đã giành lại được công ty, Giang Văn Thắng sẽ phải cần tiền, tốt nhất Giang Văn Thắng đến lúc đó lại tìm Lục Lăng Tuyết lấy tiền, rồi cô lại nghĩ cách lấy lại số di sản kia!

Hiện giờ đối với Lục Diệp mà nói, biện pháp tốt nhất chính là như vậy.

Cô không có kiên nhẫn cùng Giang Văn Thắng đánh Thái Cực, vì thế cô thu dọn một chút rồi lập tức đi công ty.

Công ty giải trí Thịnh Diệp.

Lúc Lục Diệp đi, vừa lúc đụng phải Lạc An đang sắp chạy show.

Hôm nay Lạc An một thân đứng đắn tây trang, khác một trời một vực với bộ dáng tiểu thịt tươi mọi ngày, bởi vậy Lục Diệp thiếu chút nữa không nhận ra.

Cô vừa mới đến gần công ty, đã bị Lạc An tóm lấy.

Hai người dừng bước lại, Lục Diệp mới nhận ra cậu ta.

“Tiểu An?”

Lạc An có chút ngơ ngẩn, nhú nhú mày, nói: “Chị Diệp Từ, gần đây chị vẫn là đừng tới công ty.”

“Vì sao?”

Lục Diệp tuy rằng hoang mang, nhưng trong lòng vẫn thật cao hứng. Không hổ là em trai tốt của cô, Lạc An hiện tại hoàn toàn có thể giúp cô thu thập các loại tư liệu trong công ty!

Đến lúc đó Giang Văn Thắng có nhược điểm gì, Lục Diệp cũng có thể nhanh chóng biết được.

“Giang Văn Thắng sẽ không buông tha chị dễ dàng như vậy đâu.” Gương mặt trắng nõn sạch sẽ kia của Lạc An tức khắc có vài phần ưu sầu, “Chị Diệp Từ, chị vẫn là đừng tới đi?”

“Cậu có phải đã làm gì ở công ty?”

Lạc An có chút khó xử, do dự một lát vẫn là nhịn không được nói ra tình hình thực tế.

“Anh ta mang tất cả đồ đạc của chị dọn tới kế bên văn phòng anh ta, hơn nữa chỉ cần là nghệ sĩ ký với chị, anh ta đều sẽ chèn ép đến cùng.”

Nhưng Lạc An chưa nói, người bị chèn ép nghiêm trọng nhất chính là bản thân cậu ta.

Mấy năm nay Lạc An vẫn luôn rất mạnh mẽ, danh tiếng cũng coi như là khá tốt so với đám nghệ sĩ cùng tuổi đồng kỳ. Nhưng trong khoảng thời gian gần đây này, Giang Văn Thắng không phải để Lạc An đi diễn vai bảo vệ, thì lại kêu anh diễn vai rác rưởi cô động, không nói khoa trương chút nào, nếu không phải bởi vì điều khoản đầu tiên trong hợp đồng thì có lẽ hiện tại Lạc An đã bị Giang Văn Thắng cắt cử đi diễn mảng phim “hành động tình yêu” rồi.

Bất quá qua một thời gian, chờ đến khi danh tiếng Lạc An đi xuống, Giang Văn Thắng có lẽ sẽ suy xét mà “đóng băng” Lạc An.

“Có phải cũng bao gồm cả cậu?”

“Phải.”

Lạc An vốn không nghĩ nói, nhưng anh biết, Diệp Từ rất thông minh. Anh nếu đơn thuần chỉ là không muốn để Diệp Từ không cần lo lắng mà lừa gạt cô thì cũng thật sự không gì quá quan trọng.

“Giang Văn Thắng thật là quá đáng!” Lục Diệp lòng đầy căm phẫn, “Không được, chị phải đi tìm anh ta tính sổ!”

Lục Diệp đang muốn đi về phía trước lại bị Lạc An túm trở về.

Lạc An có chút vội vàng, lại có chút lo lắng: “Chị Diệp Từ, chị thật sự không thể đi! Chị hiện tại càng lộ ra chị rất muốn công ty, Giang Văn Thắng sẽ càng thêm người chị. Chị bằng chị ổn định vững vàng trước, lại chờ một quãng thời gian nữa đi?”

Không thể không nói, kỳ thật Lục Diệp đã đợi rất lâu.

Từ khi biết Giang Văn Thắng bắt cả hai tay, Lục Diệp cũng đã chờ tới bây giờ. Chính là cô đợi lâu như vậy, chờ Giang Văn Thắng cầm tiền mình qua thu mua lại cổ phần mình!

Lục Diệp hiện tại không có phương hướng, nếu không tìm Giang Văn Thắng, cô thật sự không biết nên làm sao bây giờ.

“Chính là chị.....”

“Chị Diệp Từ, chị nhận nhiều thông báo trước, công việc trước mắt lại lu bù lên. Tình hình Thịnh Diệp nơi này, em sẽ xem tình hình giúp chị, chờ Giang Văn Thắng nơi này hơi ổn định, em đến lúc đó lại thông báo cho chị!”

Lục Diệp chần chờ một lát, lại cũng chỉ có thể gật gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Uy hiếp không biết xấu hổ

Lục Diệp trở về được một lúc vẫn luôn trong trạng thái rầu rĩ. Đặc biệt mỗi lần cô trở về sẽ luôn lơ đãng mà đi ngang qua cửa phòng Chiến Đình Kiêu.

Vì thế, trong lòng Diệp Từ liền rối rắm lạ thường.

Kỳ thật mấy ngày nay, Chiến Đình Kiêu cũng rất không thoải mái quá. Quả thật buổi tối ngày đó con tức giận câu anh đã sớm sớm ngủ.

Chỉ là anh nghĩ đến trong lòng Diệp Từ còn có người đàn ông khác, anh bèn thật sự không biết nên đối mặt như thế nào với cô.

Chiến Đình Kiêu từ khi sinh ra đã người giống như là đứa con kiêu ngạo của ông trời, thứ anh muốn trước nay đều lấy dễ như trở bàn tay. Tình huống Lục Diệp như vậy, anh thật sự có chút không biết làm sao bây giờ với cô.

Đêm qua, anh lại từ chỗ Hựu Hựu biết được việc Lục Diệp đã khóc.

Cứ như vậy, Chiến Đình Kiêu trong lòng càng thêm đau.

Anh tuy rằng không biết đối mặt như thế nào với Diệp Từ, nhưng Chiến Đình Kiêu lại cũng không muốn để Diệp Từ vất vả và mệt mỏi như vậy.

Nửa tiếng sau, Chiến Văn Kỳ tới Chiến gia.

Mấy ngày nay Chiến Văn Kỳ cũng cảm giác được như có một thứ không khí rất kỳ quái bao phủ chỗ này. Nhưng nếu chú hai mình kêu mình tới, Chiến Văn Kỳ nào dám ngỗ nghịch?

Này không, anh thật xa chạy như bay lại đây, cũng mới dùng có thời gian nửa tiếng.

“Chú hai, tìm con có việc sao?!”

“Việc gần đây của công ty.....”

Vừa nhắc đến việc công ty, Chiến Vân Kỳ tức khắc chốt dạ đến muộn bệnh! Mấy ngày nay anh đều ở quán bar chơi, nào có rảnh rỗi tới quản việc công ty?

Chiến Vân Kỳ gãi gãi đầu mình, cười gượng nói: “Hơ hơ, chú hai, công ty có chú không phải đủ rồi sao? Cháu đi này không phải thêm phiền sao?”

“Hiện tại có chuyện muốn cháu đi làm”

“Việc gì?! Cháu bảo đảm nhất định cúc cung tận tụy, có chết cũng được!”

Chiến Vân Kỳ lập lời thề quá nghiêm trọng, Chiến Đình Kiều sắc mặt trầm xuống, rõ ràng bất mãn.

Ai muốn nó chết chứ?

“Phi phi phi, việc chú hai giao cho, cháu nhất định sẽ cố gắng làm tốt! Nhưng chú hai nè, rốt cuộc muốn làm gì vậy a? Có phải có liên quan đến thím hai không?”

“Ừm”

Chiến Vân Kỳ liền biết.

Cái câu hỏi ngây ngốc vừa nảy kia kỳ thật không nên hỏi chút nào.

Việc của Tinh Diệu, Chiến Đình Kiều hoàn toàn có năng lực một mình đảm đương. Những công việc đó, Chiến Đình Kiều xử lý trước nay đều thuận buồm xuôi gió, hoàn toàn không cần đến người khác. Hiện tại vị lão đại thương nghiệp này lại tìm tới mình, còn hỏi sự tình công ty.....

Trực giác trong lòng Chiến Vân Kỳ mách bảo tuyệt đối không có quan hệ với việc công ty.

“Kia rốt cuộc là việc gì?”

“Chú muốn cháu cùng bạn trai cũ Diệp Từ thương lượng.” Chiến Đình Kiều thần sắc dần dần trở nên ngưng trọng, “Trong tay cháu có người trợ lý, xem xem có thể để hắn trà trộn vào Thịnh Diệp.”

Chiến Vân Kỳ lập tức liền hiểu!

Anh lập tức làm ra một cái biểu tình như bưng bình ngọc, ái muội mà chỉ chỉ Chiến Đình Kiều, tự đáy lòng tán thưởng nói: “Chú hai cũng thật gian trá nha!”

“Đương nhiên, vô gian không thương. Nhưng cháu phải biết rằng, chú chỉ muốn thăm dò cửa miệng hắn.”

“Wow, chẳng lẽ hắn với thím hai đầu lia ngó ý còn vượn tơ lòng??”

Chiến Đình Kiều trừng mắt nhìn anh một cái, nói: “Không có, muốn kêu cháu thăm dò xem hắn có ý nhường tập đoàn Thịnh Diệp hay không.”

Với năng lực của Tinh Diệu, muốn thu mua Thịnh Diệp kỳ thật cũng không xem là quá khó. Khó ở chỗ Giang Văn Thăng có chịu chuyển nhượng hay không —— rốt cuộc hắn là cổ đông lớn nhất của Thịnh Diệp, đồng thời cũng là người có quyền quyết định nhất ở Thịnh Diệp.

Chiến Đình Kiều nếu muốn giúp Lục Diệp, liền phải qua được ái Giang Văn Thăng này trước.

Cũng đúng là bởi vì không muốn rút dây động rừng, cho nên Chiến Đình Kiều mới kêu Chiến Vân Kỳ đi.

“Đã hiểu! Cháu lập tức đi!”

Sau khi Chiến Vân Kỳ ra ngoài, sắc mặt hơi hơi thu lại vài phần.

Chiến Đình Kiều có thể bảo anh đi làm, thông thường đều là dùng một số thủ đoạn..... Nếu không nói, năng lực anh cũng đủ dùng. Loại sự tình này, Chiến Vân Kỳ đứng mực cũng có thể đoán rất khá.

Tuy rằng anh không phải là một “thanh niên chuyên nghiệp” nghiêm túc làm việc, nhưng chỉ cần có thể nghiêm túc tĩnh tâm làm, Chiến Vân Kỳ cũng có thể hoàn thành công việc rất tốt.

Anh lập tức gọi điện thoại cho trợ lý mình Trình Phong, rồi bảo Trình Phong đi tập đoàn Thịnh Diệp.

Vì để có thể sự tình làm được càng hoàn mỹ hơn, Chiến Vân Kỳ đã lên kế hoạch một kịch bản hoàn mỹ hay ho.

Trình Phong cảm sợ yếu lý lịch tới Thịnh Diệp, đồng thời là đi phỏng vấn.

Khoảng thời gian trước tin tức đen tối của Thịnh Diệp thật sự quá nhiều, bởi vậy trong đó cũng ròi đi không ít nhân viên.

Trình Phong chủ động tới cửa tìm việc, tiếp tân tự nhiên liền đồng ý, đồng thời cũng sắp xếp cuộc phỏng vấn cho Trình Phong.

Anh mới đợi ở cửa một chút, Chiến Văn Kỳ cũng đã hấp tấp tiến vào.

Anh không thể tin được mà chỉ vào Trình Phong, lập tức quát lên: “Trình Phong?! Hay a, anh cũng dám lén ở sau lưng boss thiếu gia đi ăn máng khác?!”

“Tôi.....”

“Không cần giải thích, anh nói cái gì tôi đều sẽ không tin! Được lắm! Anh có bản lĩnh, người nơi nào không nhảy, một hai phải tới giải trí Thịnh Diệp công ty nhà này, anh có phải muốn đối nghịch với tôi?!”

“Không.....”

Trình Phong bình thường là người thành thật, tự nhiên đỡ không nổi kỹ thuật diễn phụ họa của Chiến Văn Kỳ như thế.

Nhưng phụ họa của Chiến Văn Kỳ lại là có đạo lý, anh náo loạn không bao lâu, chính chủ liền tự mình xuống.

Giang Văn Thắng nhìn thấy tình huống ở cửa, không khỏi phì cười hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

Chiến Văn Kỳ khoanh tay trước ngực, trưng cái bản mặt lạnh lùng mà nói: “Ông chủ Giang, đã lâu không gặp a.”

Lần trước lúc hai người gặp nhau đã là trước khi Diệp Từ tới. Nếu anh nhớ không lầm, lúc ấy thiếu hai còn chưa ở Chiến gia đâu.

Không nghĩ tới thoáng cái thế nhưng đã qua hơn hai tháng.

“Chiến thiếu gia, đã lâu không gặp.” Giang Văn Thắng khoe miệng lộ ra một tia cười đa mưu túc trí.

Chiến Văn Kỳ có thể chạy đến nơi đây, nhất định là vì việc của Lục Diệp. Mà chuyện này, cũng đúng là kết quả bấy lâu nay Giang Văn Thắng chờ đợi.

“Trợ lý tôi lại muốn đi ăn máng khác ở công ty các người. Tôi nhưng cảnh cáo anh a, nếu anh dám thu nhận hắn, tôi sẽ không để yên cho anh đâu!”

Đối mặt với Chiến Văn Kỳ có ý gây chuyện, Giang Văn Thắng cũng coi như ứng phó thành thạo.

“Chiến thiếu gia, loại chuyện này ta tự nhiên là làm không được. Dù sao Chiến thiếu gia đã tới đây, chi bằng lên lầu uống trà nói chuyện?”

Chiến Văn Kỳ chờ đợi chính là lời này của anh ta.

Vì thế anh gật đầu, sau đó cùng Giang Văn Thắng đi lên.

Cùng lúc đó, Lạc An đã thấy hết thấy màn này. Cậu ta tựa hồ nhìn ra Chiến Văn Kỳ đứng ở phía Lục Diệp, vì thế cũng coi như là thoáng thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Mấy ngày nay Lạc An vẫn duy trì liên lạc với Lục Diệp.

Hiện giờ việc Chiến Văn Kỳ tới, Lạc An cảm thấy..... hay là vẫn nên nói một tiếng với Diệp Từ.

Cậu ta gửi WeChat cho Diệp Từ, nội dung WeChat là một tấm ảnh chụp.

Trong ảnh chụp, Chiến Văn Kỳ đứng ở sảnh lớn công ty, một bộ dáng vênh vào hất hàm sai khiến.

Nhìn đến này, Lục Diệp không khỏi trong lòng có chút buồn cười.

Cô rất hiếm khi thấy Chiến Văn Kỳ có lúc lại nghiêm túc như thế, trừ lúc bắt quai.

Cho nên ảnh chụp Chiến Văn Kỳ liền có một loại phản ứng đặc biệt mạnh.

Lục Diệp không có thời gian thưởng thức, vì thế Lạc An hỏi: “Vậy em có biết cậu ta tới làm gì không?”

“Chị Diệp Từ, này không phải bạn chị sao.....” Lạc An trả lời tin nhắn với tốc độ cực kỳ nhanh.

Lục Diệp nghĩ nghĩ quan hệ giữa mình và Chiến Văn Kỳ, bạn bè ư? Hơ hơ..... Cô thật ra muốn xem Chiến Văn Kỳ là bạn bè, nhưng Chiến Văn Kỳ người ta lại một lòng chỉ coi mình là thiếu hai thôi!

Cho nên có phải bạn bè hay không, Lục Diệp thật đúng là có chút không rõ ràng lắm.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Thăm dò thực hư

Lục Diệp cảm thấy hay là bảo Lạc An tới đó xem xem mới biết được.

Lạc An gật đầu, liền lên quan sát động tĩnh nơi Giang Văn Thắng.

Trong văn phòng,

Chiến Vân Kỳ đi vào liền không có sắc mặt tốt gì, anh lúc trước còn có thể khách sáo, dù gì cũng nể mặt chút cho Giang Văn Thắng. Nhưng trên thực tế, Chiến Vân Kỳ trong lòng rất khinh bỉ loại đàn ông cận kề Giang Văn Thắng! Hừ, hơn nữa hắn còn khi dễ thím hai, Chiến Vân Kỳ tự nhiên càng không có nhìn tới mặt Giang Văn Thắng.

Không sai, anh hôm nay tới, chính là muốn quậy!

“Giang Văn Thắng, tôi thật sự không nghĩ tới, Thịnh Diệp các người cũng dám đào nhân viên Tinh Diệu chúng tôi?”

“Chiến thiếu gia, anh có thể hiểu lầm rồi.” Giang Văn Thắng cười mĩa, bình đạm mà giải thích, “Rõ ràng chính là nhân viên Tinh Diệu các anh tự mình tới đây phỏng vấn, giờ sao lại nói ngược lại đổ hết lên đầu chúng tôi?”

“Anh ít giả ngu đi! Người vừa nãy tới phỏng vấn chính là trợ lý tôi, nếu không phải anh cho anh ta ích lợi gì, sao anh ta có thể tới như vậy?”

“Này tôi cũng không biết nên nói sao nữa.”

Giang Văn Thắng nhún vai, vẻ mặt không liên quan mình.

Chiến Vân Kỳ cười lạnh, lập tức giả vờ tức giận, một tay nắm lấy cổ áo Giang Văn Thắng, “Giang Văn Thắng, anh có phải có gan làm mà không có gan nhận hay không?!”

Lúc này, Giang Văn Thắng cũng coi như là đã nhìn ra được. Cái việc gọi là tới nói chuyện cơ bản không phải mà là Chiến gia thiếu đặc biệt tới gây chuyện. Nghĩ đến mối quan hệ của Lục Diệp với mấy người Chiến gia, khóe miệng Giang Văn Thắng bất giác hiện ra một tia cười lạnh, lại còn mang theo loại trào phúng cực kỳ dày đặc, “Tôi đã nhìn ra, anh là tới vì Diệp Tử.”

Chiến Vân Kỳ cũng không phải loại người thích giả ngu, anh vẫn nắm cổ áo Giang Văn Thắng nói: “Đúng vậy, tôi chính là tới vì Diệp Tử, sao, sợ rồi à?”

“Tôi sợ cái gì?” Giang Văn Thắng cười nhạo càng sâu, “Như thế nào, Tinh Diệu các người có phải còn muốn thu mua Thịnh Diệp? Tôi nói cho anh biết, không có khả năng đâu! Công ty này cũng có tâm huyết Lục Diệp ở bên trong, ai dám ngạnh đoạt, tôi liền hủy hoại công ty! Cho dù các người muốn thu mua, tôi cũng tuyệt đối không sang tay đâu!”

“Ai cần cái công ty rách nát của mày chứ?!”

Lời nói vừa dứt, Chiến Vân Kỳ liền đấm một phát.

Không sai, anh đấm chính là mặt của Giang Văn Thắng.

Hơn nữa, anh chính là cố ý tới tìm Giang Văn Thắng đánh nhau! Chỉ là không ngờ tới, Giang Văn Thắng tự cho là thông minh mà tới đâm vào hòng súng.

Anh nếu lại nghênh mặt, kia Chiến Vân Kỳ liền càng thêm không thể không đánh.

Đặc biệt anh ta ra tay không nhẹ, Giang Văn Thắng cả người ngã trên mặt đất. Sườn mặt anh tức khắc sưng vù lên, ánh mắt có chút lạnh lẽo.

Giang Văn Thắng nào nghĩ đến Chiến Vân Kỳ sẽ động thủ! Anh như vậy lại bị ăn một đấm, giống như còn chưa đánh trả.....

Chiến Vân Kỳ đôi tay chống nạnh, nhìn Giang Văn Thắng giờ nắm tay lên, “Tao nói cho mày biết, một quyền này là dạy bảo mày dám đào người công ty chúng tao! Còn về mày nói cái gì công ty chúng mày, thực xin lỗi, chúng tao một chút hứng thú cũng không có! Nhưng vừa nãy mày dám nói chuyện như vậy với đối bọn thiếu gia, bọn thiếu gia hôm nay đây nhất định sẽ không tha cho mày!”

Anh nói đơn giản dễ hiểu xong liền đuổi đánh Giang Văn Thắng trong phòng.

Thân phận Chiến Vân Kỳ, Giang Văn Thắng nhận định không thể đánh trả.....

Mà Giang Văn Thắng mặc dù muốn chạy trốn ra văn phòng, cửa cũng có Lạc An đóng kín.

Vì thế, hôm sau, Giang Văn Thắng với hình tượng “đầu heo” được lên báo. Các tòa soạn lớn bắt đầu sôi nổi tung tin, nói có người báo thù cho Lục Diệp.

Danh tiếng Giang Văn Thắng đã rất xấu, mỗi lần có loại tin tức này, tự nhiên người chà đạp nhiều gấp mấy lần so với người sùng.

Tin này thật là tốt, ít nhất Lục Diệp lúc nhìn thấy cũng rất vui khi người gặp họa.

Nhưng thực mau, Giang Văn Thắng bắt đầu phản kích.

Anh mở hộp báo, ra về trước mắt có người mơ tưởng đến tập đoàn Thịnh Diệp, còn muốn dùng thủ đoạn không hợp pháp tới thu mua. Nguyên nhân chính là vì thời điểm này Giang Văn Thắng nói bất cứ cái gì cũng không ai tin, cho nên khiến cho giá cổ phiếu tập đoàn Thịnh Diệp đột nhiên rớt giá.....

Lục Diệp khô sở trong lòng cực kỳ.

Giải trí Thịnh Diệp, cô thật sự tổn không ít tâm huyết. Nhưng cô cơ hồ có thể nhìn ra được, hiện giờ Giang Văn Thắng còn tiếp tục làm như vậy nữa, Thịnh Diệp nhất định sẽ trở thành kẻ hề nhẩy nhót ở toàn bộ giới giải trí ngành sản xuất quản lý, còn nghệ sĩ dưới trướng Thịnh Diệp đến lúc đó cũng sẽ có tiếng xấu cùng với Giang Văn Thắng.

Lục Diệp thật sự không muốn.

Cho dù Lạc An trước đó còn kêu cô chờ đợi.....

Hơ hơ, như vậy cô còn nhịn nữa, mợ nó cô còn là Lục Diệp sao?!

Nghĩ vậy, Lục Diệp đứng lên, lập tức gọi điện thoại cho Giang Văn Thắng.

Giang Văn Thắng sớm đoán được Lục Diệp sẽ gọi điện tới, anh vẫn luôn chờ đợi như thế à.

“Diệp Tử, em rốt cuộc cũng nhớ tới anh rồi sao?”

Vừa nhận điện thoại, Giang Văn Thắng gấp không chờ nổi mà mở miệng.

Lục Diệp hùng hổ, “Giang Văn Thắng, anh rốt cuộc muốn như thế nào?!”

Cô thật sự không có tâm tình dây dưa cùng Giang Văn Thắng, anh ta đối xử với mình như thế nào, kia cũng thôi đi. Nhưng hiện giờ Giang Văn Thắng lại mang toàn bộ công ty ra nói giỡn, anh đánh cờ với Lục Diệp còn liên lụy đến Lạc An.

Dựa vào đâu chứ?

Đây là việc giữa cô với Giang Văn Thắng, còn quản người khác việc gì? Vì cái gì Giang Văn Thắng muốn liên lụy tới toàn bộ người vô tội?

Không làm không được sao?!

“Anh muốn như thế nào..... Diệp Tử, em hẳn là rất rõ ràng à. Chúng ta ở bên nhau 5 năm, anh cho rằng em có lẽ hiểu anh nhất.”

Lục Diệp cười lạnh, “Tôi trước kia cũng luôn cho rằng, ở bên anh 5 năm, hiểu anh nhất chính là tôi. Nhưng sau lại mới biết được, thì ra Lăng Tuyết càng hiểu anh hơn tôi. Giang Văn Thắng, tôi đều đã thành toàn cho các người, anh còn muốn như thế nào nữa?!”

“Diệp Tử, người anh yêu chính là em! Anh đã sớm nói với em rồi, anh với Lăng Tuyết chỉ là gặp dịp thì chơi, em vì sao vẫn không tin?”

Tin?

Giang Văn Thắng loại đàn ông cận bã này trên dưới toàn thân có điểm nào làm người ta tin?

“Hiện tại tôi không muốn nhắc tới chuyện này nữa, anh nói cho tôi biết, rốt cuộc muốn như thế nào mới có thể thu tay lại? Rốt cuộc như thế nào, anh mới có thể trả công ty lại cho tôi cùng với đám nghệ sĩ kia?”

Lục Diệp thật sự chịu không nổi.

Mấy ngày nay xem tin tức, thật sự xem đến lo lắng.

Phải, Giang Văn Thắng xấu mặt cô rất thống khoái. Nhưng nếu muốn so với người khác, Lục Diệp thà rằng Giang Văn Thắng sung sướng một chút.

“Muốn như thế nào à? Điều kiện tương đối phức tạp, trong điện thoại nói không rõ..... Nếu không, chúng ta hay là ra gặp nói đi?”

Lục Diệp cắn chặt răng, lập tức trả lời: “Được!”

Sau khi cô ngắt điện thoại liền ra cửa.

Thời điểm Lục Diệp rời đi, ngang qua thư phòng.

Chiến Đình Kiêu trong thư phòng, anh cũng nghe thấy tiếng bước chân vội vàng của Lục Diệp.

Khoảng thời gian này, Chiến Đình Kiêu vẫn luôn chú ý đến sự tình của Lục Diệp, cho nên hôm nay nghe thấy cô đi ra ngoài, Chiến Đình Kiêu trong lòng cảm thấy Lục Diệp nhất định là có việc.

Mấy ngày nay anh không nói chuyện cùng Lục Diệp, nhưng trong lòng anh vẫn quan tâm Diệp Từ.

Bởi vậy Diệp Từ đi ra không bao lâu, Chiến Đình Kiêu cũng theo đi ra ngoài.....

Lúc này, Giang Văn Thắng đã sớm tới địa điểm đã hẹn cùng Diệp Từ. Giang Văn Thắng trong lòng không khỏi có chút chờ mong —— anh đã sớm chuẩn bị tốt hết thảy, liền tính toán chờ Lục Diệp nhảy vào bẫy mình!

Hôm nay, anh bất luận như thế nào cũng phải bắt lấy Lục Diệp!

Giang Văn Thắng tin tưởng tràn trề chờ đợi, còn Lục Diệp cũng nhanh đến nơi.

Mấy ngày nay, Diệp Từ sắc mặt thật sự khó coi, mặc dù có trang điểm, nhưng cũng có chút khó che giấu được thần sắc tiêu tụy mệt mỏi của cô.

Giang Văn Thắng nhìn thấy Lục Diệp ngồi xuống, không khỏi đau lòng mà nói: “Diệp Từ, em nhìn em xem..... Sau khi rời khỏi anh thì em gầy như vậy rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Muốn em đẹp

Lục Diệp nhìn Giang Văn Thắng ngồi đối diện, ghé tòm suýt chút nôn ra com tỏi qua.

Có thể là bởi vì trước đó bị Chiến Văn Kỳ chinh một trận, hôm nay Giang Văn Thắng thoát nhìn giống như một cái đầu heo —— trước kia mặt anh còn có chút thanh tú, hiện tại gương mặt sưng vù, hốc mắt hãm sâu, thoát nhìn giống như một bộ dáng phù phiếm tưng đực quá độ.

Giang Văn Thắng như vậy, lại phối hợp thành ra vậy, cũng khó trách Lục Diệp sẽ nôn ra đồ ăn uống.

Một đường tới đây, Lục Diệp cũng bình tĩnh không ít. Ít nhất lúc nói chuyện vừa nãy trong điện thoại, cô vốn đang có chút kích động. Nhưng tới trước mặt Giang Văn Thắng, cô hoang mang cùng kinh ngạc đã hồi phục hẳn.

Cô đã có thể cùng Giang Văn Thắng “tâm bình khí hòa” mà nói chuyện.

“Văn Thắng, anh cũng biết..... Chúng ta ở bên nhau 5 năm. Anh nói, cho dù là tôi nuôi một con chó, nuôi 5 năm kia cũng có cảm tình. Cho nên Văn Thắng..... Sau khi rời khỏi anh, tôi là có chút khổ sở.” Lục Diệp vút ánh mắt mị lực về hướng Giang Văn Thắng, tính cùng anh “tâm bình khí hòa” mà diễn một vở kịch.

“Kia cũng không phải!”

Giang Văn Thắng hoàn toàn không có nghe thấy lời nói Lục Diệp ẩn ý bên trong xem anh là chó.

Anh vui mừng khôn xiết, cơ bản không biết đã xảy ra cái gì.

“Anh hiểu như vậy là tôi yên tâm rồi, như vậy Văn Thắng..... Lúc trước chúng ta cùng nhau mở công ty?”

“Em yên tâm, công ty anh sẽ giữ lại cho em, chờ em trở về bên anh, anh sẽ trả cho em.”

Lục Diệp nhìn bộ dáng mặt dày kia của Giang Văn Thắng, trong lòng lạnh lẽo.

Hơ hơ, anh dựa vào đâu mà còn cảm thấy Lục Diệp cô sẽ quay lại?

Cô là phạm tội sao? Muốn cùng loại đàn ông cận bã này ở bên nhau?

“Văn Thắng, tôi là muốn ở bên anh à.” Lục Diệp chớp chớp mắt, tiếp tục nói dối, “Nhưng anh cũng biết, hiện tại Chiến Đình Kiêu đang theo đuổi tôi. Tôi nếu quăng anh ta ở bên anh tôi sợ anh ta sẽ gây bất lợi đối với anh!”

Lục Diệp trong lòng một trận áy náy.

Tuy rằng lời này chỉ nói cho Giang Văn Thắng nghe, nhưng cô có thể thề với trời đất, những lời này tuyệt đối là trái lương tâm!

Giang Văn Thắng khầu khí lại cực kỳ coi là đương nhiên, “Sợ cái gì? Em vừa ở bên anh ta, vừa ở bên anh không phải là được rồi sao?”

“Văn Thắng, anh đây là đang dạy tôi cách bắt cá hai tay sao?”

“Như thế nào? Đây có gì không được?” Giang Văn Thắng nâng cằm lên, càng bày ra bộ dáng tự cho là đúng rồi, “Diệp Tử, anh như vậy là muốn tốt cho em. Em xem, anh vì em, tự nguyện ủy khuất bản thân mình mà để em ngồi hưởng phúc Tề nhân, em hẳn là còn muốn cảm ơn anh nữa ấy chứ?”

“.....”

Hơ hơ, cảm ơn.

Lục Diệp sắc mặt tươi cười có chút cứng đờ, cô căn bản không thể lại làm ra sự tình này.

Nhưng không thể không nói, tư tưởng Giang Văn Thắng cũng thật đủ kỳ lạ bát quái à, anh ta lại tự nguyện đội nón xanh.

“Văn Thắng, nhưng như vậy đối với em không tốt à.”

“Như thế nào không tốt? Diệp Tử em yên tâm, em cùng Chiến Đình Kiều cũng không được bao lâu đâu. Người có thân phận giống anh ta cũng chỉ là chơi qua đường với em. Không quá mấy tháng, anh ta cũng sẽ quăng em cho người khác. Em giờ ổn định anh ta trước, chờ anh ta không cần em nữa, em lúc nào cũng đều có thể trở lại bên anh, như vậy không tốt sao?”

Chiến Đình Kiều? Chơi qua đường với cô?

Quả nhiên là cái dạng người gì bèn sẽ cho rằng người toàn thế giới đều giống anh ta.

Tuy Diệp Tử ngay từ đầu không tin Chiến Đình Kiều, luôn cảm thấy anh tiếp cận mình là có âm mưu gì đó. Nhưng tới hiện giờ, Lục Diệp đã dần dần bắt đầu tin tưởng Chiến Đình Kiều.

Ít nhất khi Giang Văn Thắng nói ra những lời như vậy, cô theo bản năng liền muốn tẩy trắng thay Đại Boss.

“Văn Thắng, nếu tôi và anh ở bên nhau lần nữa, anh mới tình nguyện trả lại công ty cho em sao?”

Lục Diệp thanh âm đã có vài phần ủy khuất.

“Đương nhiên!”

“Vậy được rồi, tôi đây liền.....”

“Diệp Tử, anh nói một lần nữa ở bên nhau, không phải ý tứ mà em đang nghĩ kia đâu. Anh chính là bị em lừa một lần rồi, giờ không muốn lại bị lừa lần thứ hai.” Giang Văn Thắng trong mắt hiện lên một tia khôn khéo, “Em đừng tưởng rằng dùng chút kỹ thuật diễn xuất này của em ở bên nhau anh, việc này như thế là xong rồi.”

“Vậy anh muốn như thế nào?”

“Anh nghĩ..... Diệp Tử, chẳng phải trước đây em từng nói với anh muốn có con hay sao?”

Lục Diệp tức khắc hiểu rõ ý của Giang Văn Thắng!

Anh ta chính là muốn mình ngủ cùng anh ta!

Quả thực đề tiện vô sỉ, dơ bẩn hạ lưu!

Lục Diệp trên mặt giả cười tức khắc không cười được nữa, đang nghe những lời sau đó của Giang Văn Thắng, cô ngay cả giả cười cũng cảm thấy mệt mỏi lại ghê tởm.

“Anh!”

“Diệp Tử, em không đáp ứng cũng có thể. Dù sao nếu không đáp ứng, công ty cũng cứ như vậy. Em cũng biết, em ở Thịnh Diệp là cổ đông nhỏ, rất nhiều chuyện em không có quyền quyết định. Còn những nghệ sĩ ký với em đó, sau này hết thấy đều phải nghe anh phân phó!”

“Giang Văn Thắng, anh không thể có điều kiện khác được ư?”

“Đương nhiên không được, Diệp Tử, em cũng biết, anh yêu em như vậy, như thế nào vứt bỏ được để em trốn thoát ngay từ bên cạnh anh?” Giang Văn Thắng đã sớm chuẩn bị một chén rượu trước đó, trước khi Diệp Tử tới, anh đã bỏ thuốc vào rượu, “Uống ly rượu này, chúng ta sẽ bắt đầu lại!”

Giang Văn Thắng không khỏi có chút đắc chí.

Anh biết Diệp Từ bởi vì sự tình 5 năm trước mà để lại bóng ma tâm lý, cho nên anh đặc biệt dùng thuốc.

Thứ nhất Diệp Từ bất luận như thế nào cũng kháng cự không được. Thứ hai, như vậy lại có thể gia tăng tình thú.

Vì thế, bung ly rượu lên Giang Văn Thắng cười càng thêm quỷ dị.

Lục Diệp nhìn anh chuyển ly rượu kia, cũng cảm giác được rượu có vấn đề.

Cô xách túi đứng lên, hốt hoảng mà muốn trốn, “Văn Thắng, tôi đột nhiên nhớ tới nhà còn có việc! Đúng rồi, gas nhà tôi quên tắt, tôi phải nhanh trở về!”

Lục Diệp đang muốn rời đi, lại bị Giang Văn Thắng chặn lại.

“Diệp Từ, anh đã lãng phí rất nhiều thời gian với em rồi. Nếu em không chịu ngoan ngoãn nghe lời, vậy anh sẽ quyết định thay em!”

Anh nói xong, đôi tay bắt lấy vai Lục Diệp, mạnh mẽ ấn trở lại.

Sức Lục Diệp nào so được với Giang Văn Thắng?

Mặc dù cô muốn giãy giụa, Giang Văn Thắng cũng căn bản sẽ không cho cô cơ hội này.

“Muốn chạy? Uống ly rượu này rồi em mới có thể đi!”

Chuyện tới hiện giờ, Lục Diệp cũng không khỏi có chút bức, “Giang Văn Thắng, anh không cần khinh người quá đáng! Rõ ràng là anh phản bội trước, anh còn 5 năm trước.....! Hiện giờ anh như thế nào không biết xấu hổ lại tìm tôi? Như thế nào không biết xấu hổ còn lấy công ty ra áp chế tôi và quay về bên anh? Anh có biết xấu hổ hay không?”

Cô thật sự tức giận.

Mục đích của Giang Văn Thắng, Lục Diệp đã nhìn thấy rõ ràng.

Cô thực tin tưởng, cho dù đầu óc cô thực sự hỏng mà ngủ cùng Giang Văn Thắng, công ty cũng tất nhiên sẽ không trở lại trong tay mình.

Giang Văn Thắng chính là biết cô muốn công ty, cho nên anh tuyệt đối không thể đem trả công ty lại cho Diệp Từ, lại còn sẽ vẫn luôn lấy công ty ra mà dẫn dụ cô!

Không sai, Giang Văn Thắng chính là một người đê tiện vô sỉ như thế!

“Anh nói với em rồi, anh cùng Lăng Tuyết một chút cảm tình đều không có. Diệp Từ, 5 năm em không cho anh chạm vào người, anh là đàn ông chịu được sao?! Anh đợi em 5 năm, hiện giờ em lại muốn cùng người khác ở bên nhau! Anh nói em biết, không có cửa đâu!” Giang Văn Thắng thanh âm trầm xuống, lộ ra vẻ âm ngoan cùng uy hiếp.

Anh bung ly rượu trên bàn lên, trực tiếp đổ vào miệng Lục Diệp.

Động tác của anh vừa mới tới một nửa, đột nhiên trước mặt lao ra một thân ảnh thon dài, một đám đánh sượt qua Giang Văn Thắng.

Lục Diệp ngẩng đầu, đối diện với hai tròng mắt thâm thúy của Chiến Đình Kiêu.

Anh ta lại tới đây?!

Anh ta tới lúc nào?

“Chiến..... Chiến Đình Kiêu.....” Giang Văn Thắng nhìn thấy Chiến Đình Kiêu, lập tức có chút chột dạ.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Hoàn toàn chọc giận

Giang Văn Thắng nhìn thấy Chiến Đình Kiêu vẫn là có chút sợ sệt.

Không chỉ sợ thân phận Chiến Đình Kiêu mà còn sợ thủ đoạn của anh.

Giang Văn Thắng trong lòng hoảng sợ, anh biết, anh không thể đắc tội được với Chiến Đình Kiều. Cho dù hiện tại Lục Diệp còn ở cạnh, Giang Văn Thắng cũng không muốn để mình quá mất mặt.

“Còn không mau rút đi?!”

Chiến Đình Kiều trong mắt tựa hồ có một ngọn lửa cực hạn.

Giang Văn Thắng cảm giác được, nếu anh tiếp tục xuất hiện ở trước mặt Chiến Đình Kiều, Chiến Đình Kiều muốn giết mình còn được.

Anh không cam lòng mà nhìn thoáng qua Lục Diệp, lập tức rời đi.

Giang Văn Thắng vừa đi, tất cả sức lực trên người Lục Diệp phảng phất đều bị rút cạn, cả người đều xụi lơ.

“Không có việc gì chứ?” đôi mắt Chiến Đình Kiều, thanh âm, lập tức liền nhu xuống. Nhìn đến Diệp Từ như vậy, anh thật sự đau lòng lại tự trách, “Anh tới có phải quá muộn hay không?”

“Không muộn! Chiến Đình Kiều, cảm ơn anh.”

Lục Diệp tự đáy lòng mà cảm kích.

Cô tin rằng, nếu vừa nãy không phải Chiến Đình Kiều đột nhiên xuất hiện, nói không chừng hôm nay cô sẽ bị Giang Văn Thắng đập cho hư.

Cho nên Chiến Đình Kiều, xuất hiện đến vừa vặn tốt.

“Đi về trước đi.”

Chiến Đình Kiều biết Diệp Từ đã không có sức đứng lên, đơn giản bế cô lên.

Sau khi trở về, Bánh bao nhỏ liền vẫn luôn túc trực bên người Diệp Từ. Lục Diệp dựa vào trên giường, hữu khí vô lực mà nói: “Bánh bao nhỏ, có phải con nhìn ra cô rất vô dụng?”

Cô vốn vẫn luôn cảm thấy mình có thể dạy dỗ căn bản làm người.

Giờ ngược lại còn bị căn bản giáo huấn.

Bánh bao nhỏ nhìn khuôn mặt phiền muộn Lục Diệp, lập tức như trống bỏi mà lắc đầu.

Không phải đâu, mama giỏi nhất!

“Diệp Từ..... Rất tuyệt.....”

Bánh bao nhỏ mở to đôi mắt lấp lánh nhìn Lục Diệp, đôi con ngươi đen nhánh như lộ ra một khối kiên định rực rỡ lấp lánh.

Lục Diệp bất đắc dĩ cười cười, dối nói: “Hừ, con còn biết dỗ cô nữa!”

Hơ hơ, cô lại bị lừa nhỏ đồ dành!

Còn Bánh bao nhỏ lại đẩy đẩy Lục Diệp, lắc đầu, vô tội nói: “Hừ Hừ không có.”

Lục Diệp không nói lời nào, Bánh bao nhỏ cũng cho rằng Lục Diệp không tin, khuôn mặt nhỏ tức khắc nhủ lại, ủy khuất, “Diệp Từ, không tin con.”

Nhìn thấy Bánh bao nhỏ bị tổn thương, Lục Diệp trong lòng liền mềm dịu lại. Cô ôm Bánh bao nhỏ vào lòng, ôn nhu an ủi, “Không có không có, Bánh bao nhỏ, cô không có không tin con!”

“Thật sự?”

Lục Diệp dùng sức gật gật đầu.

Không thể không nói, Bánh bao nhỏ luôn xuất hiện vào những lúc tâm tình cô không tốt, đồng thời lại có thể làm cô nhanh chóng hồi phục lại cái cảm xúc tồi tệ của mình.

Chính là trong trận hỏa hoạn trước đây và còn có mấy lần những ngày gần đây.

Lục Diệp không thể không cảm thấy, Bánh bao nhỏ giống như món quà tốt nhất mà ông trời tặng cho cô.

“Bánh bao nhỏ, con buồn ngủ sao?”

Bánh bao nhỏ gật gật đầu, lại ngủ rồi.

Cùng lúc đó, trong thư phòng.

Mặc dù sự tình đã qua đi một đoạn thời gian, nhưng Chiến Đình Kiêu vẫn không thể nén lửa giận trong lòng mình.

Kỳ thật lúc Lục Diệp đi tìm Giang Văn Thắng, anh cũng đã bắt đầu có hành động. Mấy ngày nay anh cũng đã nắm bắt được Giang Văn Thắng ở tập đoàn Thịnh Diệp trước đây cùng Lục Lăng Tuyết vài lần thu mua cổ phần với giá cao không hợp pháp, chuyện này một khi bị tố giác ra, Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết hai người đều sẽ xong đời.

Chỉ là Chiến Đình Kiêu vốn chỉ tra được tin tức, lại không tra được chứng cứ.

Nhưng hiện tại mặc kệ có hay không chứng cứ, Chiến Đình Kiêu đều quyết không dễ dàng buông tha Giang Văn Thắng!

May mà anh hôm nay cùng đi qua, nếu không thì. hậu quả anh cũng không biết tương tượng ra như thế nào!

Mà hiện tại, Chiến Đình Kiêu thật sự ngồi không yên.

Anh lập tức gọi điện thoại cho Chiến Văn Kỳ, kỳ hạn Chiến Văn Kỳ trong vòng mười phút phải tới liền.

Chiến Văn Kỳ nghe điện thoại, vội vội vàng vàng tới biệt thự Văn Lâm.

Tới trước mặt Chiến Đình Kiêu rồi, Chiến Văn Kỳ vẫn còn có chút chưa hòa hoãn lại. Anh mới từ trong chăn chui ra, trên người còn mặc áo ngủ kia kia, còn bộ mặt lưỡi biếng vẫn đang trong tư thế sẵn sàng đón quân địch.

“Tìm cháu có việc gì?”

“Ngày mai cháu đi một chuyến tới tập đoàn Thịnh Diệp.”

“Ngày mai?” Chiến Văn Kỳ kinh ngạc.

SỰ tình ngày mai, chú hai anh sao lại lo lắng vô cùng, giống như muốn lập tức xử lý xong liền vậy?

Sự tình ngày mai kia, ngày mai hoàn toàn có thể giải quyết xong sao!

“Như thế nào, có ý kiến gì sao?”

“Không có không có.” Chiến Văn Kỳ sờ sờ cái mũi, anh nào dám à.

Xong rồi xong rồi, anh hiện giờ đứng ở trước mặt chú nhỏ nhà mình có chút cong cmm cái khí chất men-ly của đàn ông. Loại bộ dáng vâng vâng dạ dạ đứng ở một bên này giống như là công công trong phim truyền hình vậy.

Chiến Văn Kỳ tức khắc bị sức tương tượng chính mình thuyết phục, hơn nữa đồng thời, Chiến Đình Kiêu cũng đã ném xuống một phần văn kiện.

Chiến Văn Kỳ tự nhiên nhặt lên, mở ra xem.

Vừa nhìn đến, biểu tình trên mặt anh liền thay đổi thất thường.

“Cháu hẳn là biết nên làm như thế nào chứ?”

Chiến Văn Kỳ âm hiểm mà cười: “Hắc hắc, này không phải bản cũ Chiến gia chúng ta sao.”

Không, anh còn phải thêm chút kịch bản mới của chính mình!

Bất quá nhìn thấy phần văn kiện này, lại nghĩ đến Chiến Đình Kiêu đột nhiên muộn như thế còn kêu mình đến, Chiến Văn Kỳ không khỏi hoang mang.

Đồng thời, cũng bất quái.

“Chú hai, có phải tên Giang Văn Thắng lại chọc tới chú không?”

Chiến Đình Kiêu nhẹ nhàng “Ừm” một tiếng.

Trước đó vài lần, anh cũng đã rất muốn tìm cơ hội giáo huấn Giang Văn Thắng. Chỉ bởi vì Giang Văn Thắng cùng Diệp Từ quan hệ hai người. anh sợ ngộ nhờ anh động thủ, Diệp Từ sẽ không vui.

Nhưng chuyện tới hiện giờ, Chiến Đình Kiêu đã không thể nhịn được nữa!

“Rốt cuộc là chọc như thế nào?” Chiến Văn Kỳ thật sự tò mò, “Chú hai, chú nói một chút xem xem!”

“Mau về đi.”

Chiến Vân Kỳ nhin không được bắt đầu làm nũng lên, “Chú hai, chú nói ra xem sao, nói ra để cháu cũng tức giận theo, như vậy ngày mai mới có thể cang ra sức mà làm việc giúp chú nữa a!”

Chiến Đình Kiêu rốt cuộc không kiên nhẫn mà trách mắng: “Cút!”

Chiến Vân Kỳ vừa mới xám xịt mà “cút” ra ngoài.

Được à! Chú nhỏ không chịu nói, kia anh liền đi hỏi Lục Diệp là được.

Chỉ là, hiện tại quá muộn, sau này có cơ hội lại hỏi sau vậy!

Hôm sau, Chiến Vân Kỳ sáng sớm liền đến Thịnh Diệp. Trước đó anh đánh Giang Văn Thắng một trận, hiện giờ vết thương trên mặt Giang Văn Thắng hẳn là đã tốt hơn rất nhiều à.....

Chiến Vân Kỳ vừa mới đi tới cửa, đã bị lễ tân không thức thời ngăn lại, “Tiên sinh, anh không được vào!”

Từ sau vụ lần trước Chiến Vân Kỳ tới đây gây sự, anh đã bị Thịnh Diệp cho vào danh sách đen.

Lễ tân nhận ra anh, cũng đã được Giang Văn Thắng dặn dò qua —— Nếu Chiến Vân Kỳ tới, tuyệt đối tuyệt đối không cho anh ta vào!

Có thể tưởng tượng được rằng Giang Văn Thắng rất sợ Chiến Vân Kỳ.

Chiến Vân Kỳ người này vốn không làm theo kịch bản, ở trước mặt Giang Văn Thắng, anh cái hạng lưu manh đường phố nào đánh nhau đều cũng làm được. Đặc biệt thân phận của anh lại là tiểu thái tử trưởng tôn Tinh Diệu Chiến gia, Giang Văn Thắng nào dám động đến anh dù chỉ một chút?

Cho nên Chiến Vân Kỳ người này tới, Giang Văn Thắng liền chú định có hại.

Vì thế loại từ chối người từ ngoài ngàn dặm này liền rơi xuống quầy lễ tân.

Nhưng lễ tân sao có thể ngăn được Chiến Vân Kỳ chứ!

Chiến Vân Kỳ căn bản không để mắt người lễ tân kia, câu “Anh không được vào” với anh mà nói, vào tai trái ra tai phải như nước đổ lá môn vậy.

Còn nói cái rắm á?!

Nhưng Chiến Vân Kỳ không nghĩ tới chính là lễ tân lại đuổi theo.

“Tiên sinh, ngài nếu đi vào, chúng tôi đành gọi bảo vệ!”

Lễ tân bắt đắc dĩ chỉ có thể căng da đầu làm bộ bản thân mình không nhận ra Chiến Vân Kỳ.....

Chiến Vân Kỳ cười cười, nói: “Cô có bản lĩnh thì đi kêu đi, hay kêu cảnh sát cũng được. Tin tôi đi, kêu cảnh sát rồi sau này các người sẽ rất cảm kích tôi à.”

Nói xong còn vút lại ánh nhìn mị nhãn.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Quen thu thập

Chiến Vân Kỳ tuy chỉ là tiểu thiếu gia, nhưng vẫn có chút quyết đoán.

Anh nói vừa dứt, liền cũng không ai dám ngăn trở.

Lễ tân tuy rằng nghe không hiểu lời Chiến Vân Kỳ, nhưng trực giác mách bảo tổng tài nhà mình gặp xui xẻo rồi.....

Cô chỉ có thể nhìn Chiến Vân Kỳ lên lầu.

Nhưng hôm nay thật là ngày lành à nha, không nghiêng không lệch Lục Lăng Tuyết cũng ở đây.

Hơn nữa Lục Lăng Tuyệt lại ở trong văn phòng Giang Văn Thắng.

Thân thể hai người thiếu điều dán chặt nhau thì Chiến Vân Kỳ trực tiếp đẩy cửa vào.

Nhìn thấy Chiến Vân Kỳ, Giang Văn Thắng suýt chút nữa cả người bắn lên. Không thể không nói, Giang Văn Thắng suy cho cùng cũng có chút sợ Chiến Vân Kỳ.

“Chiến, Chiến thiếu gia, anh tới làm cái gì?”

“Tôi mang tới tin tốt cho anh, tin tôi đi, sau khi nhìn thấy, anh sẽ cảm kích tôi.” Chiến Vân Kỳ cầm trong tay văn kiện quơ quơ, “Có điều á, không thể cho không anh được.”

Giang Văn Thắng trong lòng luôn cảm thấy Chiến Vân Kỳ là cái bao cò, từ lần trước lại đây gây sự đánh nhau, anh cũng cảm thấy Chiến Vân Kỳ hẳn là không có bản lĩnh gì. Chẳng qua sinh tốt, nên có thể làm đệ tử hoàn khổ. Vì vậy thứ trong tay anh ta cảm áp chế Giang Văn Thắng anh, anh một chút tạo náo cũng đều không tin.

Hừ người chắc?

“Thứ đồ khó lường gì? Chiến thiếu gia anh nếu muốn đến làm khách cứ nói thẳng, thật sự không cần viện nhiều cớ như vậy.”

Lục Lăng Tuyệt tận dụng mọi thứ, xoa xoa sợi tóc mình, thanh âm mềm mại nói: “Đúng vậy..... Chiến thiếu gia anh muốn đến thì thông báo một tiếng lúc nào cũng được, tôi nhất định sẽ tiếp đãi tốt anh.”

Tiếp đãi tốt?

Chiến Vân Kỳ anh cùng Lục Lăng Tuyệt căn bản không có quen biết nhau đó nha! Vì sao người phụ nữ này lại có thể không hiểu mà giả vờ đáng hai người rất thân quen được chứ?

“Làm khách?” Chiến Vân Kỳ cười nhạo ném văn kiện ném qua, “Tự xem đi, xem rồi sẽ biết.”

Giang Văn Thắng nhận lấy văn kiện, nhìn đến nội dung, sắc mặt liền đại biến.

Văn kiện chỉ là một vài số liệu cô phiếu, còn có một số ghi chép xuất nhập quỹ của bản thân Giang Văn Thắng. Chiến gia sao có thể làm ra được này, Giang Văn Thắng căn bản một chút cũng không rõ ràng lắm, này cũng đúng là chỗ đáng sợ của Chiến gia.

“Anh thay chú anh tới?” Giang Văn Thắng cực lực giả bộ một dáng vẻ như không có việc gì, “Nếu là ý của chú anh, vì sao chú anh không tự mình tới?”

Lời này lại làm Chiến Vân Kỳ không thoải mái.

Anh móc lỗ tai, không kiên nhẫn mà nói: “Anh cũng biết, này chỉ là số liệu, trở về còn có thể tiếp tục sao chép.”

Giang Văn Thắng có chút nóng nảy, “Tôi căn bản chưa làm qua loại chuyện này, hơn nữa các người không có chứng cứ!”

Chiến Vân Kỳ khoanh tay trước ngực, “Với bản lĩnh Chiến gia nhà ta, muốn chứng cứ kia còn không phải một việc rất đơn giản hay sao? Giang Văn Thắng, hiện giờ trước mắt anh chỉ có hai lựa chọn.”

Cho dù anh không giao ra cổ phần trong tay mình, qua một thời gian nữa đến khi sự tình bị tổ giác, anh vẫn sẽ phải nhả ra.

Cho nên cổ phần trong tay Giang Văn Thắng buộc phải giao ra..... Mặc dù anh không cam lòng!

Chiến Vân Kỳ cười lạnh, “Anh yên tâm, chú nhỏ tôi vẫn thực khách sáo, chú chỉ muốn để thím hai nắm được quyền quyết định mà thôi, nên chỉ cần cao hơn các người năm phần trăm, kia cũng đủ rồi.”

Giang Văn Thắng sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Anh còn chưa nói lời nào, Lục Lăng Tuyệt đã nóng nảy. Cô túm lấy cánh tay Giang Văn Thắng, nhưng ngay Chiến Vân Kỳ vẫn ở đó, cô không dám sát quá gần. Vì thế Lục Lăng Tuyệt chỉ có thể túm lấy cánh tay Giang Văn Thắng, ý muốn để anh càng thanh tỉnh một chút, “Văn Thắng, anh không được đồng ý! Nếu quyền quyết định công ty trong tay Lục Diệp.....”

Bọn họ sau này sẽ không sống được yên ổn!

Tuyệt đối, hơn nữa rất có thể không còn có năng lực trở mình!

Nhưng bất luận Lục Lăng Tuyệt nói như thế nào, Giang Văn Thắng thật sự không còn lựa chọn nào.

Thứ Chiến Đình Kiêu tìm được, trước nay đều thứ không cho người con đường sống mà lui.

Nhưng anh ta đối với Giang Văn Thắng cũng thật khách sáo cực kỳ, anh ta cố ý giữ Giang Văn Thắng lại không đuổi đi, cũng không có chiếm đoạt tất cả cổ phần của anh, hoàn toàn là bởi vì —— anh hy vọng Diệp Tử có thể sai khiến những người khiến cô không thoải mái. Trong đó không chỉ bao gồm Giang Văn Thắng mà còn có Lục Lăng Tuyết.

Anh không dễ dàng buông tha hai người kia như vậy!

Còn Chiến Vân Kỳ cùng Chiến Đình Kiều tuy rằng là quan hệ chú cháu, nhưng có nhiều khi lại như là quan hệ anh em.

Ý nghĩ của Chiến Đình Kiều, Chiến Vân Kỳ ít nhiều vẫn có thể nắm bắt được.

Vì thế, Chiến Vân Kỳ vừa lúc gặp thời mà lập tức bỏ đao: “Cho nên Lục Lăng Tuyết tiểu thư, cô cũng phải nhường ra chút cổ phần à.”

Từ khi Chiến Vân Kỳ tới công ty Thịnh Diệp, Lục Lăng Tuyết vẫn luôn khách sáo với anh, không ngờ được Chiến Vân Kỳ hiện tại giống như cũng muốn đối phó luôn cả với cô?

Lục Lăng Tuyết như vừa mất đi cái cảm giác “thất tình” này vậy, nhưng cô vẫn không cam lòng, vì thế cô không cam lòng yếu thế mà trả lời: “Dựa vào đâu?” Lời vừa dứt, cô tức khắc có chút hối hận. Vì thế cô lập tức sửa lời: “Không phải, tôi không phải ý này. Chiến thiếu gia, tôi chính là cảm thấy, hiện tại Diệp Tử còn nhỏ, không thể một mình đảm đương một phía. Cho nên mới cảm thấy, chi bằng vẫn là đừng nhắc tới việc cổ phần?”

Chiến Vân Kỳ đối Lục Lăng Tuyết ma quỷ một chữ cũng không tin.

Sau khi gặp qua kỹ thuật diễn của Lục Diệp, Lục Lăng Tuyết về mặt biến sắc có thể xem như có chút tài mọn.

Hơn nữa vờ liếc mắt một cái là có thể nhìn thấu.

“Được rồi Lục tiểu thư, hôm nay tôi tới chính là vì chuyện này. À, cô nhắc tôi mới nhớ tới mình còn có chuyện chưa làm. Nếu không cô ra ngoài trước, chờ tôi xong xuôi chuyện thứ hai rồi nói.”

Chiến Vân Kỳ muốn chuẩn bị bắt đầu đánh người!

Không thể không nói, xem Giang Văn Thắng như một bao cát mà đánh, thật là một việc rất sáng khoái!

Mỗi lần tới Thịnh Diệp, Chiến Vân Kỳ liền thật sự cảm thấy như mình sau này không cần đi tập thể hình cũng được.

Anh còn có chỗ nào tốt hơn nơi này để rèn luyện thân thể?

“Chiến thiếu gia, là việc gì vậy? Lăng Tuyết có thể giúp không?”

Ây dzô?!

Này Lục Lăng Tuyết là đang câu dẫn mình ư?

Chiến Vân Kỳ lạnh lùng nói: “Không cần, đây là chuyện của đàn ông, cô ra ngoài trước đi.”

Giang Văn Thắng đang muốn gọi Lục Lăng Tuyết lại, nhưng Lục Lăng Tuyết lại ngoan ngoãn nghe lời Chiến Vân Kỳ đi ra ngoài.

“Giang Văn Thắng, anh rốt cuộc đã làm gì thím hai tôi!” Chiến Vân Kỳ không nhanh không chậm mà xoắn tay áo lên, “Hôm nay nếu anh không nói, thì tôi đánh tới khi nói mới thôi!”

Bất quá đương nhiên không thể chỉ nghe một lần, anh muốn nghe xem xem, Giang Văn Thắng nói dối như thế nào, như vậy trở về mới hỏi Lục Diệp.

Giang Văn Thắng đương nhiên không thể nói được.

Loại hành vi đê tiện vô sỉ này anh biết, chính mình dùng là được, dựa vào đâu mà nói cho một người ngoài cuộc biết?

Anh không nói, Chiến Vân Kỳ tự nhiên bắt đầu động thủ.

Cùng lúc đó, tại biệt thự Vân Lâm.

Trải qua sự việc nháo của Giang Văn Thắng, Lục Diệp hôm sau liền sốt cao.

Khoảng thời gian này cô cũng thật sự mệt mỏi.

Lục Diệp sinh bệnh, Bánh bao nhỏ là người đầu tiên phát hiện. Nhóc nhìn thấy Lục Diệp nằm ở trên giường, toàn thân nóng rang, liền biết Lục Diệp bị bệnh.

Bánh bao nhỏ lại không có cách nào, vì thế nhóc chỉ có thể vội vã chạy đến thư phòng, túm lấy cổ áo Đại Boss.

“Hừu Hừu, xảy ra chuyện gì?”

Ngón tay Bánh bao nhỏ chỉ chỉ bên ngoài.

“Con muốn ra đó chơi sao? Baba không rảnh.”

Bánh bao nhỏ lập tức lắc đầu, tức khắc túm lấy quần áo Chiến Đình Kiêu. Sức nhóc thật sự quá nhỏ, làm nhăn nếp gấp không buông ra.

Nhưng nhìn thấy bộ dáng này của con, Chiến Đình Kiêu cũng đi theo.

Không nghĩ tới lại đi tới phòng Lục Diệp.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Mưu đồ

Lục Lăng Tuyết lúc trở lại văn phòng, thì thấy toàn bộ văn phòng thăm không nổi nhìn với một mớ hỗn độn.

Còn có Giang Văn Thăng lại bị đánh thành đầu heo lần nữa.

Lục Lăng Tuyết không tin được nhìn về phía Chiến Vân Kỳ, cô như thế nào nghĩ đến, Chiến Vân Kỳ này trong mắt cô một bộ dáng “tiểu bạch kiếm”, thế nhưng lại hung tàn như thế.

Nhưng hiện tại quan trọng hơn Giang Văn Thăng là cô cũng quên không được Chiến Vân Kỳ a.....

Chiến Vân Kỳ cảm phần chuyển nhượng cổ phần, còn đặc ý mà rêu rao các loại trước mặt Giang Văn Thăng.

“Kia Giang tiên sinh, cảm ơn số cổ phần của anh nha.” Chiến Vân Kỳ “cảm kích” một phen, rồi mới tiêu sái mà rời đi.

Anh cố ý nói như thế, chính là muốn làm tức chết Giang Văn Thăng.

Giang Văn Thăng cũng xác thật tức giận vô cùng!

Anh vốn nghĩ lấy cổ phần treo Lục Diệp, anh cảm thấy, Diệp Tử nhất định sẽ vì số cổ phần này ngủ cùng anh. Không nghĩ tới sự tình đột nhiên biến thành cái dạng này, không chỉ mờ đến miệng mèo còn bay đi không nói, lại còn phải giao ra cổ phần, còn phải bị đập bẹp một trận.

Giang Văn Thăng thật là càng nghĩ càng giận tím mặt.

Lục Lăng Tuyết nhìn thấy bộ dạng này của Giang Văn Thăng, liền ngồi quỳ cạnh bên anh, quan tâm hỏi: “Văn Thăng, anh không sao chứ?”

Không sao ư?

Vừa nãy Lục Lăng Tuyết kia một bộ dáng muốn nịnh bợ cùng câu dẫn Chiến Vân Kỳ, Giang Văn Thăng đều thấy được trong tầm mắt.

Anh giờ nhìn đến Lục Lăng Tuyết bèn nhìn không được một trận phiền lòng, “Cô quản tôi làm cái gì?”

“Em mặc kệ anh rồi còn có thể quản ai đây? Văn Thăng, chúng ta ở bên nhau lâu như vậy rồi, chuyện của anh chính là chuyện của em!”

Lục Lăng Tuyết trong lòng suy cho cùng cũng không có dễ nghe như ngoài miệng.

Cô kỳ thật cảm thấy nhất định phải làm rõ ràng Giang Văn Thăng rốt cuộc vì sao giao cổ phần ra!

Hơn nữa vì sao chuyện này còn có quan hệ với Lục Lăng Tuyết cô?

“Hơ hơ, chuyện của tôi chính là chuyện của cô à?” Giang Văn Thăng khóe môi cong lên một tia trào phúng, “Cô vừa nãy nếu không ra ngoài thì đã không có việc gì rồi!”

“Tôi cũng không muốn đi ra ngoài, hơn nữa..... Hơn nữa tôi bảo anh đừng giao ra cổ phần rồi còn gì, anh làm gì không nghe?”

“Cô cho rằng tôi muốn giao ra làm hay sao?”

Anh nếu không giao có thể vẫn sẽ cùng Diệp Tử tiếp tục dây dưa không dứt. Nhưng hiện giờ..... Liền hôm nay thì hết rồi, cái gì cũng chưa. Lúc ở văn

phòng trước đây, anh cũng đã bị bắt ký tên, chuyển nhượng 30% cổ phần, trong đó 20% là Giang Văn Thắng, mà 10% là Lục Lăng Tuyết.

“Rốt cuộc chuyện như thế nào!?”

Giang Văn Thắng hít sâu một hơi, vẫn là đem toàn bộ nói ra.

Anh không có nhắc tới việc bản thân mình dùng cổ phần ép Diệp Tử ngủ cùng anh.

Còn Lục Lăng Tuyết càng nghe càng ghen ghét!

Cô đương nhiên biết loại thủ đoạn này khẳng định không phải Lục Diệp nghĩ ra! Mà Chiến Vân Kỳ vừa mới lại đây..... Cẩn thận nghĩ tới, Chiến gia Chiến Đình Kiều đã là thiên chi kiêu tử! Bộ dáng Chiến Đình Kiều có thể không nói khoa trương chút nào, là loại soái ca mà đàn bà con gái nào cũng không khép chân lại được. Lại nói tiểu thiếu gia Chiến gia kia, diện mạo cũng thuộc loại nhất đẳng thành phố Hải Vân này.

Lục Lăng Tuyết trong lúc lơ đãng nhìn đến Chiến Vân Kỳ, luôn có chút bất giác mà mặt đỏ lên.

Nhưng hiện tại Chiến Đình Kiều, Chiến Vân Kỳ, hết thảy đều vây quanh Lục Diệp làm những việc con con nhỏ lông gà lông vịt này!

Lục Lăng Tuyết nghĩ, liền hận không thể đem Lục Diệp xé nát ra.

Lục Diệp không tồn tại thì tốt rồi, nếu ả ta không có trên đời này, nói không chừng Chiến Đình Kiều cùng Chiến Vân Kỳ có thể coi trọng mình cũng không chừng?

Lục Lăng Tuyết đã nghĩ kỹ rồi, đến lúc đó chính mình sẽ cùng Chiến Đình Kiều ở bên nhau, lại len lén vụng trộm sau lưng với Chiến Vân Kỳ.

Ày, nói không chừng Lục Diệp hiện tại chính là như vậy!

“Văn Thắng, hiện tại cổ phần đã giao, chúng ta không có cách nào! Nhưng bước tiếp theo thì sao? Chúng ta ở công ty tuy rằng còn có cổ phần, nhưng đã không còn là người quyết định..... Cứ tiếp tục như vậy nữa.....”

Lục Lăng Tuyết trong lòng dâng lên dự cảm không tốt, đồng thời, cô trong lòng càng cả kinh, nghĩ tới một chuyện càng quan trọng hơn.

Di sản!

Hiện tại Lục Diệp đã lấy về quyền công ty, như vậy tiếp theo đây có lẽ là gia sản của ông nội?!

“Cứ tiếp tục như vậy nữa thì.....” Giang Văn Thắng cũng nói không nên lời nguyên do, chỉ là chính anh cũng có dự cảm, sau này mình cùng Lục Lăng Tuyết càng ngày càng thâm.

Giống như từ khi anh cùng Lục Lăng Tuyết bên nhau, các loại xui xẻo nối gót tới.

Giang Văn Thắng trong lòng đã tính kế xong xuôi, chờ anh sau khi có biện pháp truy hồi Diệp Tử, anh sớm muộn gì cũng sẽ đá văng Lục Lăng Tuyết!

Chủ yếu là anh đến truy hồi Diệp Tử.

“Văn Thắng, tôi phải về nhà một chuyến.” Lục Lăng Tuyết nghĩ đến “di sản”, liền không chịu nổi giây phút nào tiếp tục ở lại trong công ty, “Việc công ty anh sửa sang lại trước một chút, anh yên tâm, tôi sẽ không để Diệp Tử thuận lợi như vậy!”

Giang Văn Thắng lập tức nói: “Tôi trở về cùng cô!”

Anh muốn biết, còn có cách nào có thể kiềm chế được Diệp Tử.

Nhưng sự việc này, Lục Lăng Tuyết lại cũng không muốn chia sẻ chút nào với Giang Văn Thắng. Dù vậy, ngoài mặt vẫn muốn trấn an, “Văn Thắng, anh xử lý trước việc công ty đi. Đó là việc trong nhà, chờ tôi trở về giải quyết ổn thỏa, sau rảnh lại đến giải thích với anh.”

Lục Lăng Tuyết trong lòng kinh hoàng vô cùng.

Cô trước đó từng gọi điện thoại thăm dò thử Diệp Tử —— Lục Diệp nói với cô, Chiến Đình Kiều đồng ý kết hôn với cô ta. Không chỉ có như thế, hôm nay lại xảy ra chuyện như vậy, cũng là Chiến Đình Kiều gây nên.

Bây giờ mà vào, số di sản kia không còn cách Lục Diệp bao xa nữa.

Nhưng dựa vào đâu ảm cho Lục Diệp chứ!?

Lục Lăng Tuyết nhanh chóng trở về nhà, bước vào cửa, cô gấp không chờ nổi mà hướng trên lầu gọi: “Ba!”

Cô vừa gọi ba, vừa lên lầu.

Mà lúc này, Lục Kiến Nghiệp đang ở lầu hai xem TV trong phòng. Lục Lăng Tuyết không gõ cửa mà đi đi vào, lập tức đi đến tủ đầu giường, cầm remote TV tắt đi.

Cô thỉnh linh hành động như vậy khiến Lục Kiến Nghiệp có chút không vui, nhưng vừa nhìn thấy Lục Lăng Tuyết đang đứng cạnh, cảm xúc bất mãn tức khắc tan thành mây khói.

“Lăng Tuyết, con về rồi à?”

Lục Lăng Tuyết gật đầu, ngồi ở mép giường, “Ba ba, con có chuyện rất quan trọng muốn hỏi ba.”

“Con hỏi đi.”

“Ba yêu con, hay là yêu Lục Diệp?”

“Đương nhiên là con rồi, trong mắt ba, chỉ có một đứa con gái, đó chính là con.” Còn về Lục Diệp, trong mắt Lục Kiến Nghiệp vĩnh viễn đều chỉ có phiền chán.

“Ba, ba có từng nghĩ tới, nếu qua mấy ngày Lục Diệp dẫn theo Chiến Đình Kiều trở lại, rồi nói bọn họ kết hôn, kêu chúng ta giao ra di sản thì làm sao bây giờ a?”

Lục Lăng Tuyết vội vã trở về, chính là vì chuyện này.

Nếu Lục Diệp có thể lấy lại tiền, còn không bằng cô hủy hoại món tiền đó.

Hiện giờ cô phải lấy số tiền kia ra, mặc kệ đốt hay là như thế nào đều được, dù sao cô chính là không thể để Lục Diệp lấy được số tiền này!

Cô chính là muốn cho Lục Diệp không được thoải mái!!!

“Vấn đề này ba chưa nghĩ tới, nhưng nếu bọn họ kết hôn, số tiền kia cũng chỉ có thể đưa cho Lục Tư Tiêu.” Nhắc tới “Lục Tư Tiêu” ba chữ này, Lục Kiến Nghiệp khẩu khí đột nhiên lạnh nhạt, “Có Chiến Đình Kiều che chở nó, không lấy ra thì còn có thể như thế nào được nữa?”

“Ba, nếu không chúng ta đem số tiền kia tiêu hủy đi? Dù sao cũng không thể đưa cho Lục Diệp.”

Lục Kiến Nghiệp không thể tin được “Con điên rồi sao?”

Cái đó chính là tiền! Tiền! Tiền!

Lục Kiến Nghiệp rốt cuộc vẫn nhìn trúng tiền, loại đồ vật tiền này như thế nào có thể tiêu hủy? Đương nhiên là giữ lại tự mình dùng à!

“Ba, con không điên, con nói nghiêm túc đó! Chẳng lẽ ba không nghĩ tới, số tiền kia nếu tới tay Lục Diệp, đến lúc đó cầm số tiền này tới chèn ép chúng ta..... Ba nói, có phải hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Tiêu hủy

Lục Kiến Nghiệp cũng coi như là đa mưu túc trí.

Kỳ thật ông cũng không muốn đem số tiền này trả cho Lục Diệp, nói cách khác nếu ông sớm đưa cho, hà tất gì phải kéo dài tới hôm nay?

Lục Kiến Nghiệp bất đắc dĩ thở dài một hơi, nói: “Con nghĩ ba muốn đem số tiền kia trả cho nó làm hay sao? Lăng Tuyết, chuyện này có Chiến Đình Kiều tham gia, mặt mũi Chiến Đình Kiều, ba không thể không nể a.....”

Lục Lăng Tuyết vẫn quyết giữ ý mình, “Mặc kệ như thế nào, chúng ta có thể tìm lý do lừa gạt cho qua đi.”

Lục Kiến Nghiệp không khỏi cười khẽ, Lục Lăng Tuyết nghĩ thật sự là quá ngây thơ rồi.

“Lăng Tuyết, con lừa ai không được, lại cứ lừa Chiến Đình Kiều? Con xem anh ta thật sự dễ bị gạt như vậy sao? Ngày đó con không có ở nhà, nên không nhìn được, cái kia Chiến Đình Kiều là chắc chắn bên Lục Tư Tiêu!” Nghĩ đến chuyện này, Lục Kiến Nghiệp liền nhin không được cau chặt mày, “Ba là người từng trải, nhìn là hiểu ngay.”

Lục Lăng Tuyết lại căn bản không nghe vô lời Lục Kiến Nghiệp.

“Số tiền này vốn không có liên quan với Chiến Đình Kiều, anh ta dù giúp Lục Diệp, có thể quản được số tiền này sao?”

“Lăng Tuyết, cô đừng nghĩ ngây thơ như thế. Con coi Chiến Đình Kiều là kẻ ăn chay sao?”

Thương trường như chiến trường, Lục Lăng Tuyết căn bản không hiểu thủ đoạn cùng thực lực Chiến Đình Kiều. Có thể nói, Lục Lăng Tuyết chút nhỏ nhoi cũng không biết Chiến Đình Kiều.

Ngoại trừ biết anh ta rất soái, có thân phận, cô vì không tin Lục Diệp có thể có loại này “điểm ngộ”, mặc định tự động đem Chiến Đình Kiều xếp vào loại bao cô không đầu óc.

Nếu anh ta ưu tú, mới sẽ không nhìn trúng Lục Diệp, nhất định sẽ nhìn trúng mình mới đúng!

“Ba, ba như vậy lại sợ Chiến Đình Kiều làm gì?”

“Ba không phải sợ anh ta, con nói với ba cả nửa ngày, ba hỏi con, con có nghĩ ra được cách nào tốt hay không? Không nghĩ ra thì con bảo ba xử lý như thế nào đây?”

Cách?

Lục Lăng Tuyết thật đúng là chưa suy nghĩ cẩn thận nghĩ tới.

Nhưng chỉ cần có thể làm Lục Diệp không vui, cách nào đều có thể.

Nếu món di sản kia cuối cùng trở về trong tay Lục Diệp, cô chỉ bằng tiêu hủy nó trước!

“Ba, con có cách, chúng ta có thể đem số tiền kia quỳên ra ngoài!”

Lục Kiến Nghiệp sắc mặt cứng đờ, có chút không tin được, “Quyên góp?”

Ông không nghĩ tới, con gái mình lại đánh lòng bỏ đi như thế! Món di sản kia số lượng không ít, đủ để Lục Kiến Nghiệp ông cùng Lục Lăng Tuyết ít nhất có thể tiêu xài nửa đời người. Hiện giờ chỉ là vì không đưa cho Lục Diệp, còn muốn quỳên góp ra ngoài?!

Không được.

Tuy rằng đưa cho Lục Diệp cũng không có khả năng lấy về, nhưng còn tốt hơn so với quỳên góp cho một người không quen biết!

“Đừng vậy, quỳên ra ngoài! Ba, hẳn là ba biết, mẹ trước kia có người bạn ở quê, trong nhà rất nghèo. Chúng ta quỳên cho người đó ăn quē kia, đến lúc đó chờ sự tình kết thúc lại lấy tiền về!”

Lục Lăng Tuyết vốn có chút nịnh nọt, nghe thấy Lục Kiến Nghiệp hơi dao động.

Không thể không nói, Lục Lăng Tuyết chủ ý đích xác có chút tốt, hơn nữa Lục Kiến Nghiệp thật sự không thể không động lòng.

Số tiền lớn như vậy, ông đã sớm muốn nuốt trọn cùng với Lục Lăng Tuyết. Hiện giờ nuốt đến một nửa lại bị phát hiện, còn phải chấp tay nhường cho người khác, Lục Kiến Nghiệp cũng thật sự có chút không cam tâm.

Nhưng cách của Lục Lăng Tuyết.

“Quyên ra ngoài?”

Lục Kiến Nghiệp hỏi lại một lần nữa.

Lục Lăng Tuyết gật gật đầu, càng thêm kiên định ý nghĩ của chính mình.

“Đừng vậy ba, trước đây không phải ba lo lắng mình không có cách nào lừa gạt Chiến Đình Kiều sao? Kia chúng ta quỳên đi! Lại còn đem chuyện này công bố trên truyền thông bên kia. Nói như vậy, chỉ cần Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều hỏi chúng ta đòi tiền lại, chúng ta liền đem chuyện này nói cho truyền thông, nói bọn họ ngăn cản chúng ta quỳên tiền giúp người!”

Lục Kiến Nghiệp nghĩ nghĩ, cũng cảm thấy Lục Lăng Tuyết nói hợp lý.

Rốt cuộc, ông gật đầu đồng ý nói: “Được, ba lập tức để con đi sắp xếp.”

Lục Lăng Tuyết rộng mở thông suốt, nói: “Được, cảm ơn ba!”

Vào ban đêm, Lục Kiến Nghiệp lập tức bắt đầu tru bị chuyện này. Tối ngày hôm sau, Lục Kiến Nghiệp liền mở một cuộc họp báo từ thiện.

Họp báo từ thiện ông mời một đồng lớn phóng viên truyền thông, giống như sợ người khác không biết vậy.

Đồng thời tham gia cuộc họp báo này còn có Lục Lăng Tuyết.

Lục Kiến Nghiệp đã sớm lên kế hoạch hết thảy, cuộc họp báo này, vừa hay cũng có thể lấy danh tiếng thay cho Lục Lăng Tuyết.

Mà lúc này, từ lúc đầu họp báo từ thiện, Chiến Vân Kỳ cũng đã nhận được tin tức —— anh lập tức báo cáo chuyện này cho Chiến Đình Kiều.

“Chú nhỏ, chú mau xem!”

Chiến Vân Kỳ trong tay cầm máy tính bảng, trên đó vừa vặn đặc tả khuôn mặt đa mưu túc trí kia của Lục Kiến Nghiệp. Ông ta cười đối trá trước mặt phóng viên, rêu rao mà nói: “Đối với lần quyên tiền này, thật ra là do con gái tôi Lăng Tuyết nghĩ ra. Ngay từ nhỏ, Lăng Tuyết tâm địa thiện lương, thích bảo vệ kẻ yếu. Năm nay tất cả từ thiện Lục gia, cơ bản đều do Lăng Tuyết phụ trách, hôm nay họp báo từ thiện này cũng là Lăng Tuyết chuẩn bị vì chiếu cố một số đứa trẻ đáng thương.”

Lục Kiến Nghiệp trung ra một lí do từ chối, cả người thoát nhìn rất ra vẻ đạo mạo.

Chiến Đình Kiều nhìn đến đây, không khỏi nhú mày.

“Đây là chuyện như thế nào?”

Chiến Vân Kỳ lắc lắc đầu, “Cháu cũng không biết a..... chú hai, cháu chính là thấy bọn họ không giống loại người thích làm từ thiện, giờ thấy được, cho nên lập tức tới nói với chú!”

Nguyên nhân trong đó, Chiến Vân Kỳ nghĩ không ra.

Nhưng Chiến Đình Kiều thì khác, với chỉ số thông minh của anh, liếc mắt một cái liền nhìn ra.

Từ thiện..... Cũng chính là đưa tiền.

Chiến Đình Kiều ánh mắt chợt co chặt lại, bất giác mà đem tầm mắt dừng trên người Lục Kiến Nghiệp trên người.

Nếu anh đoán không sai, Lục Kiến Nghiệp hẳn là muốn lấy số tiền kia của ông nội Lục Diệp tới “làm từ thiện”?!

Nghĩ đến đây, Chiến Đình Kiều tức khắc không yên được. Anh lập tức đứng dậy rời đi.

Chiến Vân Kỳ đối với động tác của Chiến Đình Kiều thật không rõ nguyên do, vội vàng đuổi theo, “Chú hai, chú muốn đi đâu.....”

Chiến Đình Kiều trực tiếp đi tới ngoài cửa phòng Lục Diệp, trong tay vẫn cầm máy tính bảng có bộ mặt đối trá kia của Lục Kiến Nghiệp, còn có vẻ đắc ý của Lục Lăng Tuyết.

Còn hiện tại, Chiến Đình Kiều không hy vọng Lục Diệp sẽ nhìn thấy hết thảy này.

Khi tới cửa phòng Lục Diệp, Chiến Đình Kiều nhẹ nhàng mở cửa, qua khe hở cửa lộ ra tình huống bên trong.

Anh không nghĩ tới, Lục Diệp không ở trong phòng.

Chiến Đình Kiều tay nắm chặt đến bóp máy tính bảng có vết nứt.

“Chú hai, chú.....”

“Mau đi tìm Diệp Tử!”

Chiến Đình Kiều không khỏi có chút nóng nảy.

Mấy ngày nay Lục Diệp liên tiếp gặp phải nhiều chuyện như vậy, anh thật sự lo lắng cô không trụ được.

Mà hiện tại..... cô lại gặp phải chuyện Lục Kiến Nghiệp quyên tiền di sản của ông nội..... Chiến Đình Kiều lo lắng, Lục Diệp sẽ nghĩ không thông.

Nhưng Lục Diệp sao có thể nghĩ không thông chứ?

Lúc này Lục Diệp cười lạnh đứng ở cửa hội trường, video trong di động nhảy lên.

Quyên tiền?

Hay là lấy cô tiền?

Bọn họ cũng dám làm như thế!

Lục Diệp cơ hồ vừa nhận được tin liền chạy tới, cô căn bản không thể để đám người bên trong người tiêu dao như vậy!

Nếu là lấy tiền ông nội ra quyên góp, kia cũng phải thông qua sự đồng ý của cô mới phải!

Nghĩ vậy, Lục Diệp tức khắc đi nhanh vào phía trước.

Cô vừa mới đi vài bước, liền bị bảo vệ cửa ngăn lại, “Thực xin lỗi tiểu thư, cô không thể đi vào.”

“Vì sao?”

“Tôi nay là tiệc từ thiện, yêu cầu có thiệp mời.”

Lục Diệp tươi cười tức khắc cứng đờ trên mặt, “Xin lỗi, anh xem tôi..... Có thể châm chước một chút hay không?”

Cô sao có thể không được vào chứ!

Nếu nhất định phải có thiệp mời, kia cô cũng chỉ có thể dùng thủ đoạn phi pháp thôi!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Múa rìu qua mắt thợ

Nhưng Lục Diệp không có bối rối lâu thì Lạc An đã xuất hiện ở bên người cô.

Trong lúc cục diện giằng co, Lạc An đưa ngang thiệp mời nhanh nhẹn nói với bảo vệ: “Thiệp mời ở đây, hiện giờ có thể để cô ấy đi vào được rồi chứ?”

Lục Diệp ngạc nhiên, quay đầu lại liền nhìn thấy gương mặt sạch sẽ tuấn tú kia của Lạc An.

Cái em trai này quá tuyệt vời a!

Lục Diệp cực lực nhìn xuống ngum xúc động mình muốn đề bẹp Lạc An, tự đáy lòng mà nói: “Cảm ơn!”

“Chị Diệp Từ, chị mau vào đi!”

Có thể giúp được Diệp Từ, Lạc An rất vui.

Chuyện này lại nói cũng là sơ sót của Lục Lăng Tuyết, tiệc từ thiện —— cô cơ hồ đều phát cho từng người trong tập đoàn Thịnh Diệp, ngoại trừ Lục Diệp. Không ngờ tới, lại phát tới chỗ Lạc An.

Vốn dĩ thứ mà Lục Lăng Tuyết cùng Giang Văn Thăng phát đến, Lạc An cũng lười xem một cái.

Nhưng lúc anh nhìn thấy tiệc từ thiện này, trong lòng anh lập tức có trực giác chuyện này có liên quan đến Diệp Từ.

Vì thế anh liền mang theo thiệp mời đến đây.

Không ngờ được lại có thể giúp được Diệp Từ!

“Được.....”

Lục Diệp lại hướng Lạc An cảm kích mà nhìn thoáng qua, sau đó bèn kiên quyết quay đầu đi vào. Hội trường bên trong, Lục Kiến Nghiệp vẫn đứng trong đám người, trong tay ông cầm một tờ chi phiếu giả thật lớn, ý đồ đem tất cả chi phiếu nhét vào rương quyên tiền.

Lục Diệp thấy một màn như vậy liền trầm giọng nói: “Dừng tay!”

Tay Lục Kiến Nghiệp dừng lại, tầm mắt xoay lại. Mà lúc này, Lục Lăng Tuyết tự nhiên cũng chú ý tới Lục Diệp tiến vào hội trường bên trong, đối mặt với việc “xông vào” của Lục Diệp, khóe miệng cô gọi lên nụ cười vui sướng khi người gặp họa.

“Lục Diệp?!”

“Là Diệp Từ?!”

“Nghe chuyện như thế nào vậy?!”

Lục Diệp trước đây vẫn luôn trong trạng thái danh tiếng không tẻ, phim truyền hình cô sắp phát ra, quảng cáo cũng sắp kê giá. Tuy không nói quá hot, nhưng mức độ nổi tiếng vẫn là không nhỏ. Hơn nữa lần từ thiện này, Lục Lăng Tuyết mời không ít “người một nhà” tới tung hứng cho bản thân mình.

Vì thế Lục Diệp vừa đến, đám người không khỏi liền bắt đầu có chút xôn xao.

“Lục Diệp, cô tới làm cái gì?” Lục Kiến Nghiệp sắc mặt trầm xuống, ngữ khí theo thói quen có tính chỉ trích. Thực mau, ông liền phản ứng lại, đây là trước mặt công chúng, mình làm như thế có lẽ không đúng, vì thế ông ta lập tức sửa lời nói: “Diệp Tử, ba biết con trách ba tự chủ trương quyền tiền, nhưng con cũng không thể nháo như vậy!”

Lục Diệp cười nhạt.

Cô nháo?

Cô đến bây giờ còn chưa làm cái gì nữa là, tự nhiên lại nói cô nháo?!

“Ba. Con không phải tới gây sự, con chính là cảm thấy, các người làm từ thiện, loại chuyện tốt và lương thiện như thế, như thế nào có thể thiếu con được?” Lục Diệp chậm chậm lên đài, tựa như người mẫu, mỗi một bước đều bước đi cực kỳ cao ngạo, cực kỳ thu hút ánh mắt chú ý của mọi người.

“Con!”

Lục Kiến Nghiệp vốn tưởng rằng Lục Diệp sẽ bối vì việc này mà nổi trận lôi đình, ông nào có thể nghĩ đến Lục Diệp sẽ không theo như kịch bản ông?

Đối phó Lục Diệp, trường hợp ứng phó với công chúng này, vĩnh viễn là Lục Lăng Tuyết làm được tốt nhất. Cô tiến lên một bước, che trước mặt Lục Kiến Nghiệp, “Diệp Tử, ba không gọi em tới cũng là có nguyên nhân, em bình thường không phải ghét nhất là tiếp xúc với những người nghèo xấu xí đó sao? Ba cũng là vì tốt cho em thôi.”

Lục Lăng Tuyết đối chọi gay gắt.

Nghe như là đang khuyên vì Lục Kiến Nghiệp, đồng thời cũng là đang trấn an Lục Diệp. Nhưng trường hợp này nói ra như vậy, chẳng phải là làm bại hoại thanh danh Lục Diệp?

Chậu nước bẩn này thỉnh linh xảy ra, nhưng Lục Diệp lại có thể thành thạo mà tiếp được.

“A? Không phải đâu, ba quyền tiền chính là dùng tiền của em mà, nếu không có sự đồng ý của em, ba như thế nào quyền tiền được?”

Lục Diệp tiếng nói vừa dứt, dưới hội trường tức khắc ồ lên.

“Chuyện như thế nào vậy? Như thế nào nghe giống như. Giống như Lục Diệp có chút mắt chó xem thường người à?”

“Anh nghe lầm ư? Vừa nãy Diệp Tử còn nói, quyền tiền là dùng tiền của cô! Căn bản là Lục Lăng Tuyết đang nói dối sao, trước đó mấy trước đây anh không thấy hay sao? Cô ta giành lấy người đàn ông của em gái mình, còn sự tình nào mà không làm được?”

“Phi phi, vòng quý tộc thật loạn, thật loạn a.”

Lục Diệp không để ý lời nói dưới đài, cô cũng biết, tình huống như vậy của hôm nay, Lục Lăng Tuyết hẳn là mời không ít “người một nhà”. Nhưng cũng may danh tiếng Lục Diệp trong giới giải trí vẫn luôn đều tốt hơn nhiều so với Lục Lăng Tuyết, bởi vậy sau khi phát sinh chuyện như vậy, vẫn là có không ít người giúp Lục Diệp nói chuyện.

Lục Diệp khoanh tay trước ngực, nâng cằm lên nói: “Lục Lăng Tuyết, ba cầm tiền của em quyền góp, hiện giờ còn không cho em tham dự họp báo, có phải có chút quá đáng hay không?”

Lục Diệp thật sự không nghĩ tới, Lục Kiến Nghiệp cùng Lục Lăng Tuyết lại có thể không biết xấu hổ đến mức này.

Bọn họ vì không cho Lục Diệp lấy được di sản ông nội, lại. Tình nguyện quyền từ thiện?

Không, hẳn là sẽ không, phía sau hẳn là còn có âm mưu khác.

“Tiền gì của cô!” Lục Lăng Tuyết có chút chột dạ chất vấn: “Tiền còn không phải của cô, cô không cần nói hươu nói vượn!”

“Còn không phải của tôi? Nói cách khác, sau này chính là của tôi.” Lục Diệp cực kỳ nhạy bén mà bắt được lỗi trong lời nói Lục Lăng Tuyết, nhân lúc này nói thêm phần kiên quyết, “Lăng Tuyết, chị lên lút cùng Văn Thăng sau lưng tôi, tôi thật sự không trách chị. nhưng số tiền này, là ông nội cho tôi, ông nội đi nhiều năm rồi, cho dù muốn quyền, kia cũng phải là danh nghĩa ông nội à.”

Lục Diệp không nghĩ tới hôm nay có thể lấy lại được di sản đó.

Cô chỉ kỳ vọng, có thể kéo dài hành vi “phát rồ” của hai cha con này.

“Cô ít nói hươu nói vượn ở đây đi!” Lục Lăng Tuyết theo bản năng lùi về sau, “Ba căn bản là không biết.....”

“Đu rồi!” Lục Kiến Nghiệp đánh gãy lời nói Lục Lăng Tuyết.

Ông thừa nhận, Lục Lăng Tuyết thật sự càng biết cách ứng phó với công chúng hơn ông. Nhưng cũng đúng là bởi vì như thế, Lục Lăng Tuyết luôn muốn ở trước mặt đại chúng duy trì hình tượng tốt đẹp, ngược lại bị Lục Diệp dắt mũi.

Lục Lăng Tuyết nói, cũng thiếu chút nữa kéo ông cùng xuống nước.

Lục Kiến Nghiệp thật sự không nghe tiếp được nữa, chỉ có thể chột ngang. Ông đi đến trước mặt Lục Diệp, lời nói thâm thía: “Diệp Tử, con hiểu lắm ba rồi.....”

Ông cố gắng tâm bình khí hòa, tận lực có vẻ hiền lành, thoát nhìn giống như người cha rất là bất đắc dĩ.

Lục Diệp lại rất rõ ràng, một chút cũng không bị biểu hiện giả dối của ông ta làm cho mê hoặc. Từ nhỏ đến lớn ông ta chưa từng đối đãi với cô như con gái ruột, kỹ thuật diễn vụng về như bây giờ, lại cũng dám múa rìu qua mắt thợ ở trước mặt cô?

“Ba, con không hiểu lắm ba ư? Con chính là cảm thấy, nếu làm việc tốt, con đây cũng nên cùng làm chứ.” Lục Diệp chớp chớp mắt, từ trong túi lấy ra một bao văn kiện, “Con cảm thấy, nếu chị Lăng Tuyết tâm địa thiện lương, lại một lòng một dạ làm từ thiện, vậy con đây cũng nên giúp chị ấy hoàn thành mới phải. Cho nên hôm nay, con mang xấp giấy tờ cổ phần công ty giải trí Thịnh Diệp đến đây, con nghĩ..... chị Lăng Tuyết thích làm việc thiện như thế, nhất định sẽ đồng ý lấy một ít mỗi tháng tiền lời của bản thân mình ra giúp đỡ những người khó khăn, có đúng hay không?”

Lục Lăng Tuyết nhìn thấy xấp văn kiện trong tay kia của Lục Diệp, nụ cười tức khắc cứng đờ trên mặt.

Lục Diệp cô..... cô ta sao lại có thể làm ra loại chuyện này được cơ chứ!?

Lục Kiến Nghiệp cảm giác được Lục Lăng Tuyết co quắp, liền cùng Lục Diệp đầu vồ mồm.

“Diệp Tử, số tiền cũng là của hồi môn ông nội cho con, hiện giờ con không lấy chồng, ba sao có thể đem giao cho con được? Một khi đã như vậy, kia chi bằng theo ý Lăng Tuyết giúp đỡ những người khó khăn.”

Lục Diệp trong lòng cười lạnh.

Như thế nào lại nói ra hôn sự của cô?

Nghĩ vậy, hai tay cô nắm chặt thành nắm đấm, không khỏi khí phách mà hỏi lại: “Ai nói tôi không lấy chồng?”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Công bố hôn sự

Lục Diệp thanh âm cực kỳ gần mạnh.

Cô vừa mới mở miệng, lời nói vừa dứt, toàn hội trường tức khắc một mảnh tĩnh mịch.

Ai?

Giống như không đúng a..... Vừa nãy không phải còn đang nói chuyện quyền tiền sao? Không phải vẫn đang còn trong tình hình chị em cầu xé nhau sao?

Như thế nào lại thành Lục! Diệp! Muốn! Kết! Hôn!!

Này tuyệt đối là tin quan trọng à!

Không đúng, là tin bom bùng nổ à!

Trọng điểm là, cô muốn cùng ai kết hôn?!

Lục Kiến Nghiệp dẫn đầu phản ứng lại, ông thừa dịp đám người thâm thi nói nhỏ bàn tán xôn xao, hạ giọng cảnh cáo: “Lục Tư Tiêu, mày khẳng định Chiến Đình Kiêu muốn cưới mày ư?!”

Lục Diệp đối với Lục Kiến Nghiệp căn bản không hề có kỵ, cô vòng qua Lục Kiến Nghiệp, đoạt lấy micro trên đài.

Ho nhẹ một tiếng, điều chỉnh lại cảm xúc mình.

Lục Diệp quyết đoán mà mở miệng, “Nhân dịp hôm nay xin nói cho mọi người một tin tốt! Lục Diệp tôi sẽ kết hôn trong 3 ngày tới!”

Nói xong, cô quay đầu lại nhìn Lục Kiến Nghiệp liếc mắt một cái, rồi sau đó cao giọng cảnh cáo, “Hôm nay tiệc từ thiện này, tạm thời lấy với danh nghĩa công ty giải trí Thịnh Diệp để quyên tiền. Tuy rằng số lượng không lớn, nhưng từ thiện cốt cuộc chỉ ở giúp đỡ người khác. Nếu quyên số tài sản kếch xù, cuối cùng tiền lại không đến được tay những người gặp khó khăn đó, kia lại đi ngược với ý nghĩa từ thiện!”

Lục Diệp nói xong, truyền lên một tờ chi phiếu.

Cô hôm nay vừa mới tiếp nhận công ty giải trí Thịnh Diệp, đồng thời cô trong tay chi phiếu trong tay cô số hoa hồng cô được chia trước đây.

Công ty giải trí Thịnh Diệp ba năm trước đã đi vào quỹ đạo, do đó bắt đầu có lợi nhuận. Nhưng lợi nhuận sau đó đều bị đôi cầu nam nữ Lục Lăng Tuyết và Giang Văn Thăng này trừ đi mất, bọn họ làm giả nợ.

Hôm nay Lục Diệp tiếp nhận, liền phát hiện chuyện này.

Số tiền này quyên ra, cũng là để cảnh cáo Lục Lăng Tuyết.

Đương nhiên, Lục Diệp tự nhiên là không thể xuất tiền túi chính mình. Hiện giờ số cổ phần đủ để cô đứng vững ở Thịnh Diệp, Lục Lăng Tuyết hiện giờ tuy rằng cũng là cổ đông, nhưng nếu nói ra ngược lại như là nhân viên của Lục Diệp. Một khi đã như vậy, kia cô sau này tự nhiên có rất nhiều cơ hội từ từ áp bức cô ta!

Dù sao cô Lục Diệp cũng sẽ đem món tổn thất này vớt vát trở về.

Hừ!

Cứ chờ xem!

Nói xong, Lục Diệp liền tiêu sái xoay người rời hội trường.

Cô như là tùy thân mang theo tin tức, vừa mới rời đi chưa đến năm phút, Lục Diệp lại lần nữa lên hot search.

Bảng đệ nhất hot search là tin Lục Diệp sắp kết hôn.

Mà lúc này Chiến gia, Chiến Vân Kỳ nhìn thấy tin tức, thoáng chốc kinh ngạc không thể tin vào mắt mình.

“Chú hai! Chú xem nè..... Hiện tại đầu đề, hot search, nói người mà thím hai sắp lấy!” Chiến Vân Kỳ không khỏi trong lòng có chút chột dạ.

Lục Diệp đây là gả cho ai đây?

Tuyệt đối là Chiến Đình Kiêu á!

Ngoại trừ Chiến Đình Kiêu còn có thể là ai được kia chứ?

Nhưng nếu là Chiến Đình Kiêu, anh sao chưa nhận được một tẹo phong phan nào?

Chẳng lẽ.....

“Chú hai, có phải chú đã sớm cùng thím hai yêu thầm?”

“Không có.”

Chiến Đình Kiêu ánh mắt tức khắc lạnh xuống, hơn nữa vô cùng nghiêm túc.

Lục Diệp muốn kết hôn! Cùng ai?!

Trong lòng anh không khỏi dâng lên một cỗ tức giận, nghĩ đến trước đó Lục Diệp cầu hôn anh, cầu hôn được một nửa liền đột nhiên im bật, Chiến Đình Kiêu trong lòng liền không kìm nén được cơn tức giận.

Có phải hay không, cô muốn kết hôn với người đàn ông khác?

Chiến Đình Kiêu ngồi ngay ngắn trong thư phòng, không nói một lời.

Mà thực mau, Lục Diệp cũng trở về Chiến gia. Khi cô về đến, Chiến Vân Kỳ đã rời đi “thức thờ”.

Anh thức thờ không phải vì thành toàn Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiêu, mà là..... Chiến Đình Kiêu cái ánh mắt kia cùng cảm xúc kia, Chiến Vân Kỳ

cảm thấy, nếu anh tiếp tục ở lại “nơi thị phi” này, khẳng định là cách cái chết cũng không còn xa lắm à.

Lục Diệp đương nhiên không biết lúc cô không ở đây, Chiến gia hai lần kinh tâm động phách.

Một lần là đối với việc cô mất tích, hai là tin cô kết hôn.

Nhưng nửa tiếng thời gian, cũng đủ để một ngọn núi băng lớn cơ hồ phun trào dung nham.

Lục Diệp đi đến nửa hành lang, ngẩng mặt liền đụng phải Chiến Đình Kiêu.

Cô cảm giác được Chiến Đình Kiêu cứng đờ cùng lạnh nhạt, vì thế Lục Diệp cũng không khỏi chột dạ, “Chiến..... Chiến Đình Kiêu.....”

Cô trước nay đều gọi thẳng tên anh, nhưng hiện giờ cô gọi tên anh, thanh sắc lại run rẩy.

Chiến Đình Kiêu sắc mặt âm trầm mà đáng sợ, Lục Diệp rất ít nhìn thấy Chiến Đình Kiêu như vậy.

Cô không khỏi nghi ngại, anh có phải đã biết những lời cô nói ở cuộc họp báo? Bởi vì cô không nói trước với Chiến Đình Kiêu, cho nên Chiến Đình Kiêu tức giận?

Nhưng Chiến Đình Kiêu cũng nên hiểu cô chứ?

Kia không phải di sản ông nội sao?! Dưới tình huống như vậy, cô ngoại trừ chọn kết hôn cùng Chiến Đình Kiêu, còn cách nào nữa hay sao!

“Chiến Đình Kiêu..... Chúng ta, chúng ta có chuyện gì từ từ nói nha.....”

Lục Diệp lời còn chưa nói xong, nụ hôn Chiến Đình Kiêu liền hạ xuống. Hơi thở anh cường thế mà lại bá đạo, mang theo quyền uy thệ cực hạn.

Lục Diệp muốn tránh ra, nhưng động tác cô lại càng chọc giận Chiến Đình Kiêu.

Anh càng thêm giam cầm cô, cơ hồ đẩy cô vào cạnh tường.

Bất tri bất giác, Lục Diệp thế nhưng cũng đắm chìm theo.....

Không thể không nói, đôi môi mỏng kia của Chiến Đình Kiêu, hương vị thật sự cũng không tệ lắm.

Lục Diệp càng thêm đắm chìm, hai chân liền càng thêm xụi lơ. Cả người cô cơ hồ tê liệt ngã xuống đất, Chiến Đình Kiêu lại nhanh tay lẹ mắt đỡ cô.

“Chiến Đình Kiêu.....”

Đôi môi hai người rời ra, Lục Diệp vừa mới yếu ớt gọi tên anh một tiếng.

Chiến Đình Kiêu ánh mắt càng thêm lạnh lùng nghiêm túc, nghĩ đến Lục Diệp có thể sẽ cùng người đàn ông khác kết hôn, anh liền không tự chủ được tức giận.

Anh nắm chặt cánh tay Lục Diệp, con ngươi đen nhánh phảng phất có ngọn lửa.

“Chiến Đình Kiêu, tôi có lời muốn nói với anh.” Lục Diệp tay bỗng nhiên chặn động tác Chiến Đình Kiêu, ánh mắt kiên định, có chút khó xử. Thực mau, cô làm ra quyết định, cắn răng nói: “Chiến Đình Kiêu, lấy tôi!”

Lục Diệp bất đắc dĩ cười khổ.

Cô thật sự không nghĩ tới, sẽ có ngày cô phải cầu hôn Chiến Đình Kiêu.

Sớm biết rằng đi một vòng lớn vẫn phải về lại đây, cô nên.....

“Em không phải đang nói đùa chứ?”

Sắc mặt âm trầm Chiến Đình Kiêu dần dần tan đi, phảng phất giống như qua cơn mưa trời lại sáng vậy. Anh rốt cuộc không có giận ra quá lâu, anh nhìn ra Lục Diệp khó xử cùng miễn cưỡng.

Chiến Đình Kiêu rõ ràng hơn bất cứ người nào, Lục Diệp là bởi vì món di sản kia mới cùng cầu hôn mình.

“Anh yên tâm, lần này tuyệt đối không phải!” Lục Diệp rũ mắt, “Tôi chính là cảm thấy..... Như vậy có thể không công bằng với anh. Nhưng chuyện tới bây giờ, tôi đã không còn cách nào..... Chiến Đình Kiêu, ba ngày sau anh có muốn cưới tôi không?”

Đương nhiên muốn!

Chiến Đình Kiêu hẳn là kiên định thốt ra miệng.

Anh nhìn bộ dáng kia của Lục Diệp có chút miễn cưỡng, anh làm sao cũng nói không nên lời tận đáy lòng của chính mình.

Hơn nữa môi anh, lại còn muốn đối nghịch với anh.

“Anh không muốn.”

Anh từ chối quyết đoán lại lạnh nhạt, đồng thời buông lỏng tay anh đặt trên người Lục Diệp.

Chiến Đình Kiều lòng lạnh rồi, loại lạnh từ trong lòng này, anh thật sự không biết nên như thế nào đồng ý với Lục Diệp.

Còn Lục Diệp, lại giống như đã sớm đoán được đáp án. Cô lão đảo lúi sau một bước, ánh mắt có chút tan rã.

Xong rồi, hết thấy đều xong rồi.....

Cô không trách Chiến Đình Kiều.

Trước đó vài lần không thể mở miệng, chính là bởi vì thật sự quá bất công đối với Chiến Đình Kiều?

“Được..... Kia, vậy quên đi.” Lục Diệp có chút thê lương xoay người quay đầu lại, cô rõ ràng sắc mặt tái nhợt, lại còn quật cường hướng anh mỉm cười, “Chiến Đình Kiều, ngủ ngon.”

Nhìn thấy Diệp Tử như vậy, Chiến Đình Kiều không khỏi nhủ mảy, ngực anh bỗng nhiên vô cùng đau đớn, như bị trọng thương.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 82: Khởi tố

Chiến Đình Kiều đau lòng, nhưng anh lại chỉ có thể nhìn Lục Diệp đi xa.

Nếu anh đồng ý, vậy anh sẽ trở thành công cụ để Lục Diệp tranh đoạt di sản. Mặc dù trước đó anh chờ mong sẽ có hôm nay, nhưng Chiến Đình Kiều không thể không thừa nhận, “hôm nay” này lại khiến trong lòng anh cực kỳ không tốt.

Đương nhiên, Lục Diệp lại khiến anh càng thêm đau lòng.

Anh một mình trở về phòng, video trong máy tính dần dần lại phát nhưng hình ảnh trong tiệc từ thiện.....

Cùng lúc đó, Lục Diệp tâm cũng phảng phất bị đòn nghiêm trọng. Rõ ràng cô đã sớm dự đoán được kết quả sẽ như vậy, nhưng thật sự khi nghe được câu “không muốn” của Chiến Đình Kiều, cô vẫn như bị đá kích.

“Diệp Tử, mày nhất định phải tỉnh lại!” Lục Diệp không khỏi điên cuồng tẩy não mình.

Cô còn có một trận chiến ác liệt phải đánh, giờ sao có thể ngã xuống như thế?

Lục Kiến Nghiệp cùng Lục Lăng Tuyết nhất định đối chuyện quyền tiền sẽ không từ bỏ, tiệc từ thiện tiệc cô chẳng qua là kéo dài thời gian mà thôi..... cô tin rằng, trong vòng 3 ngày nếu Chiến Đình Kiều không muốn cưới cô, ba ngày sau số di sản kia vẫn là rơi vào tay Lục Kiến Nghiệp cùng Lục Lăng Tuyết.

Kia làm sao có thể được?

Nghĩ đến sắc mặt tối nay của Lục Kiến Nghiệp, Lục Diệp liền nhanh liên hệ tất cả luật sư cô quen biết.

Kỳ thật Lục Diệp thật sự không có người quen nào, cho nên người đầu tiên cô nghĩ đến chính là Bạch Dã Đồng.

Đêm khuya, Lục Diệp gọi video cho Bạch Dã Đồng. Hơn nữa, video call nhanh chóng được kết nối.

Lục Diệp một bộ mặt tang thương, có chút ai oán mà nói: “Tiểu Bạch, em thất tình.....”

Bạch Dã Đồng “chặc chặc” hai tiếng, ra vẻ thoải mái mà trêu chọc, “Diệp Tử, tin tức mấy ngày nay của em thật là quá bom à! Như thế nào, những oán gia tộc đó của em, Chiến Đình Kiều chưa dẹp loạn cho em sao?”

“Liên quan gì anh ta? Em với anh ta không thân.....”

Nếu nói là thân thiết, hẳn là sẽ đồng ý kết hôn với cô rồi, còn thành ra như thế này nữa ư?

Đúng, bọn họ căn bản không thân!

“Không thân? Không thân mà hai người còn ở cùng một chỗ?”

Bạch Dã Đồng nói mập mờ cực điểm, nghe ra như là Diệp Tử cùng Chiến Đình Kiều sống chung vậy. Cô tức khắc phản bác: “Cái gì ở cùng một chỗ a! Tiểu Bạch, anh không được nói bậy! Em cảnh cáo anh, em cùng Chiến Đình Kiều cái cũng đều không có, hơn nữa Diệp Tử tỷ tỷ anh, em đây hiện tại căn bản không có rảnh rồi yêu đương, em còn có một đồng chương khí mũi sốt ruột không dứt à!”

Bạch Dã Đồng đương nhiên biết Lục Diệp mấy ngày nay vẫn luôn “hậm hực” trong lòng.

Vì vậy anh mới chờ điện thoại cô, cho nên mới cố ý tổn thương cô.

Chỉ có như vậy mới có thể kích thích Lục Diệp, làm cô càng có ý chí chiến đấu.

Nghe được thanh âm Lục Diệp có tinh thần như thế, Bạch Dã Đồng trong video biến thành một gương mặt vui mừng.

“Em muốn như thế nào?”

“Tiếc từ thiện tối nay anh có xem qua chưa?”

“Có!” Bạch Dã Đồng không khỏi tán thưởng nói, “Diệp Tử, em hôm nay biểu hiện thực không tồi nga!”

Lục Diệp cười khỏ, này tính là biểu hiện tốt gì chứ.

“Nếu ba ngày sau em không kết hôn, anh cảm thấy, chuyện này nên xử lý như thế nào?”

Sự tình Lục Diệp, Bạch Dã Đồng vẫn luôn chú ý. Hơn nữa hai người khi còn nhỏ là hàng xóm, lại là thanh mai trúc mã. Cũng đúng là bởi vì thanh mai trúc mã, cho nên Bạch Dã Đồng đối với Lục Kiến Nghiệp có hiểu biết nhất định, đồng thời cũng biết đại khái đối với toàn bộ sự việc.

Bạch Dã Đồng đương nhiên vì vậy mà trở thành “tham mưu” tốt nhất.

“Anh kiến nghị em, cách tốt nhất là cùng Chiến Đình Kiều kết hôn.” Mặc dù Bạch Dã Đồng thật sự không muốn nhìn thấy việc như vậy, nhưng anh không có lựa chọn nào khác. Trong lòng anh rất rõ ràng, Diệp Tử chỉ là xem mình là bạn bè. Nếu mình vĩnh viễn không thể đứng ở vị trí kia bên cạnh Lục Diệp, như vậy Bạch Dã Đồng cũng nguyện ý để người khác tới.

Chỉ là người này, anh hy vọng nhất vẫn là Chiến Đình Kiều.

Chiến Đình Kiều có thể cho di sản Diệp Tử muốn, đồng thời, năng lực của anh ta cùng thân phận cũng có thể bảo vệ tốt Diệp Tử.

“Đương nhiên, nếu không được, em còn có thể chọn cách khởi tố Lục Kiến Nghiệp. Trong tay anh có quen mấy luật sư, chút nữa anh sẽ gửi danh thiếp cho em.”

Lục Diệp không khỏi có chút cảm động, “Tiểu Bạch. Cảm ơn anh.”

Nhiều năm như thế, mỗi lần cô có việc yêu cầu hỗ trợ, Bạch Dã Đồng đều là người đầu tiên đứng ra giúp.

“Ai bảo anh là người bạn chị em phụ nữ của em chứ? Được rồi Diệp Tử, em mau đi tư vấn đi, có vấn đề gì nhớ tìm anh!”

“Được!”

Video call sau khi ngắt, Lục Diệp trong lòng càng phiền muộn.

Chỉ chớp lát, Bạch Dã Đồng đã gửi danh thiếp mấy luật sư lại. Lục Diệp nhìn thoáng qua, liền biết bọn họ đều là luật sư nổi tiếng ở thành phố Hải Vân.

Lục Diệp nhận danh thiếp, kiên định thêm bạn tốt, rồi sau đó bắt đầu hỏi tư vấn.

Việc khởi tố Lục Kiến Nghiệp, kỳ thật Lục Diệp vốn dĩ nắm chắc thắng lợi. Nhưng mấu chốt ở chỗ, trong tay cô không có bản di chúc của Lục lão gia, này cũng là nguyên nhân mà Lục Kiến Nghiệp cùng Lục Lăng Tuyết không có sợ hãi như thế.

Hiện giờ trong tay Lục Diệp có chứng cứ, bất quá chỉ là một đoạn ghi âm về di chúc năm đó mà thôi.

Mà đoạn ghi âm này chỉ có thể bảo đảm Lục Diệp là người thừa kế hàng thứ nhất, đồng thời cũng là người thừa kế tất yếu.

Ghi âm có thể chứng minh, nhưng vấn đề chỗ Lục Kiến Nghiệp lại có thể chứng minh Lục Diệp phải cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, mới có thể có được số tiền này.

Vì thế.....

Lục Diệp bận cả một buổi tối, cuối cùng cũng ra một cách —— đó là tìm được luật sư đã lập bản di chúc cho Lục lão gia năm đó.

Nhưng ngày di chúc là bảy tám năm trước, Lục Diệp thật sự không thể nào tìm được.

Mấy ngày sau, Lục Diệp cũng bởi vì tìm người mà vô cùng bận rộn.

Chiến Đình Kiều có thể cảm giác được động tĩnh của Lục Diệp, bốn ba, còn có rất nhiều sự tình. Anh cũng biết, nếu mình đồng ý kết hôn, vậy Diệp Từ cũng không cần mệt mỏi như vậy.....

Nhưng.....

Chiến Đình Kiều suy sụp ngồi trở lại tại chỗ.

Lúc này, Chiến Vân Kỳ lại tới cửa. Anh hấp tấp vào văn phòng Chiến Đình Kiều, vừa vào đến liền nhìn không được trêu chọc, “Chú hai, chú có phải sắp kết hôn trong hai ngày tới? Chúc mừng chúc mừng a, sớm cùng thím hai sinh.....”

Ách, nói đến cái này có chút xấu hổ.

Ngộ nhớ lại sinh một đứa nhóc, có phải sau này sẽ bắt công mắc kệ Hựu Hựu đó chứ?

Kia cũng không được, Hựu Hựu chính là em trai ruột thịt bé nhỏ của Chiến Vân Kỳ anh!

Chiến Vân Kỳ cũng coi như là cái hay không nói, lại nói cái dở.

Anh vừa dứt lời, Chiến Đình Kiều liền ngẩng đầu trừng anh.

“Đã xảy ra chuyện gì? Cháu nói sai gì sao?” Chiến Vân Kỳ sờ miệng, thật sự khó hiểu, “Chú hai, trước đó không phải chú vẫn luôn muốn cùng thím hai kết hôn sao? Như thế nào hiện tại thím hai muốn cùng chú kết hôn, chú lại không vui! Nga..... Cháu hiểu được, có phải hay không kết hôn quá áp lực? Không có việc gì, thoải mái đi, không có gì đáng ngại!”

Chiến Vân Kỳ hoàn toàn không cảm giác được, toàn bộ không khí trong phòng trở nên lạnh lẽo theo thanh âm anh.

Trong khoảng thời gian ngắn như là mở điều hòa.

Chờ anh lái nhai lại suy đoán một hồi, Chiến Vân Kỳ mới chú ý tới có chút không đúng.

Tê..... Lạnh quá a.....

“Chú hai, rốt cuộc chuyện như thế nào vậy!”

Không cần nhìn, anh cũng biết nhiệt độ phòng chợt lạnh là như thế nào.

Còn không phải bởi vì ngọn núi băng ngồi ở án thư kia hay sao?

Phi, thả luồng khí lạnh như thế nào lại thuần thực như vậy?

“Cháu cảm thấy chú không nên?” Sau một lúc lâu, Chiến Đình Kiều mới ra một câu như vậy.

Chiến Vân Kỳ đương nhiên mà nói: “Vốn dĩ không nên a. Chú rõ ràng rất muốn cùng Diệp Từ kết hôn, một khi đã như vậy, chú vì sao không thừa dịp này cùng ở bên thím?”

Chiến Đình Kiều rũ xuống mắt, “Chính là người cô ắt thích không phải chú.”

“Không tồn tại, nếu thím muốn cùng chú kết hôn, ít nhất là không chán ghét không phải sao? Thích mà..... Sau kết hôn cũng có thể bồi dưỡng tình cảm. Chú hai, bình thường chú không phải rất bá đạo sao?!”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Cầu hôn

Chiến Vân Kỳ đều không để ý những cái đó mà nói, một chữ bình tĩnh người trong mộng này của Chiến Đình Kiều.

Anh không muốn trở thành công cụ, nhưng mấy ngày nay thấy Lục Diệp bồn ba như vậy, thấy khoảng cách hai người họ dần xa cách tựa như người lạ.....

Chiến Đình Kiều khẳng định đây không phải kết quả mình muốn.

Nguyên nhân chính là như thế, cho nên trong lúc Chiến Vân Kỳ nói đã khiến anh có quyết định.

“Chú biết rồi.” Chiến Đình Kiều đứng dậy.

Hiện tại anh chỉ muốn đi tìm Lục Diệp. Anh nên nói rõ ràng với cô, anh thích cô, muốn cưới cô. Mặc dù cô có người yêu thích, mặc dù anh cưới cô chỉ vì giúp cô.

Dù sao cưới trước hẵng nói!

Nghĩ vậy, Chiến Đình Kiều liền ngồi không yên.

Anh liền đứng dậy, một đường liền đi ra ngoài cửa.

Chiến Vân Kỳ lập tức gọi lại “Chú hai, chú nên mang theo ít đồ!”

Chiến Đình Kiều quay đầu lại, nhìn thoáng qua Chiến Vân Kỳ, rồi sau đó liền ra cửa.

Đối với Chiến Đình Kiều mà nói, nếu muốn tìm được Lục Diệp cũng không coi là một việc khó. Anh mua một ít “nhu yếu phẩm” ở cửa hàng gần đó, sau đó liền lái xe đi tìm Lục Diệp.

Lúc này, Lục Diệp đang ở dưới lầu nhà một cư dân. Cô có được địa chỉ của người luật sư kia, chính là tiểu khu như cô đang ở hiện giờ, nhưng tiểu khu này đã từng tới một số hộ di dời, cho nên Lục Diệp cũng không biết người cô muốn tìm cụ thể là ở đâu. Vì thế, cô cũng chỉ có thể hỏi từng nhà.

Để ngừa vạn nhất, cũng suy xét đến mình là người của công chúng nên cô cũng đeo khẩu trang.

Lục Diệp chăm chỉ chạy một ngày, nhưng hỏi toàn bộ tiểu khu này, cũng không có người cô muốn tìm.

Vì thế cô cũng chỉ có thể ngồi ở cửa tiểu khu.

Thứ nhất là muốn nghỉ ngơi, thứ hai là thất vọng, là sự mê mang đối với sự lựa chọn sau.

Cô không biết mình nên làm sao bây giờ.

Lục Diệp thật sự không được nề hà.

Cô nghỉ ngơi một hồi, rồi sau đó bắt một chiếc tắc xi, đi về hướng mộ viên Lục gia. Cô đột nhiên thấy rất mệt mỏi, muốn đến thăm ông nội mình.

Lục Diệp rất nhanh đến nơi, cô cẩn thận đi đến trước mộ Lục lão gia, trong lòng ngũ vị tạp trần.

“Nội, con thực có lỗi với ông.....” Lục Diệp cảm giác sâu sắc xin lỗi, “Con không bảo vệ tốt vật ông để lại cho con, đều là con không tốt, là con lỗ mãng..... Lúc trước nếu con nghe lời ông ngoại nói, nếu không cãi nhau cùng ông ngoại, giờ ông ngoại có lẽ cũng có thể giúp được con.....”

Nhớ tới năm đó, Lục Diệp không khỏi có chút hối hận.

Năm đó ông ngoại cô muốn cô gả cho Chiến Đình Kiều, còn Lục Diệp lại tự chủ trương từ hôn vì Giang Văn Thắng. Sau lại nổi lên tranh chấp giữa cô với ông ngoại về hôn sự, tức giận đến nỗi ông ngoại phải ra nước ngoài.

Nhiều năm như thế, không có chút tin tức nào.

“Nội à, là con quá tùy hứng hay sao?”

“Không có.”

Lục Diệp tự hỏi, đột nhiên nghe được tiếng trả lời trầm giọng.

Cô không khỏi trong lòng cả kinh, lập tức quay đầu lại.

Chiến Đình Kiều không biết xuất hiện lúc nào ở sau lưng mình, trong tay anh cầm một chiếc dù. Lục Diệp nhìn ra anh, vừa mới kinh ngạc, vốn dĩ chung quanh không biết khi nào mưa đã rơi nhỏ hạt.

Chỉ là trong khoảng thời gian này cô dần tới cực điểm, thật sự một chút cảm giác cô đều không có.

Lục Diệp ngo ngẩn, hỏi: “Chiến Đình Kiều..... Anh... anh... anh..., anh sao lại ở đây?”

Chuyện tới hiện giờ, cô cũng không hề có ý trách anh.

Chiến Đình Kiều nghiêm túc nhìn chăm chú Lục Diệp, dù bạn vẫn ung dung nói: “Anh tới tìm em, Diệp Tử, anh có lời muốn nói cùng em”

Anh nói xong, thân mật kéo qua cánh tay Lục Diệp.

Nghĩ đến đang ở trước mộ ông nội, Lục Diệp tức khắc có chút xấu hổ, “Anh buông tay..... Đây là trước mộ ông nội, anh tôn trọng một chút được không?”

“Ông nội em lập ra di chúc như vậy, giờ nhìn thấy chúng ta như vậy, trên trời có linh thiêng cũng sẽ vui thôi?”

Lục Diệp cơ hồ không thể tin được đây là lời từ miệng Đại Boss thốt ra!

Vô lại như thế sao?!

Nhưng thực mau, Lục Diệp đột nhiên có chút phản ứng lại, “Hừm? Cái gì mà chúng ta như vậy, chúng ta như thế nào?”

Bọn họ không thân lắm được không!

Đúng, bọn họ căn bản là không thân, không thân thì nói như thế nào?!

“Diệp Tử, cầu hôn hẳn là việc của đàn ông.” Dứt lời, Chiến Đình Kiều liền lấy ra chiếc nhẫn mà anh đã chuẩn bị sẵn, đặt trước mặt Lục Diệp, “Gả cho anh.”

Lục Diệp cơ hồ chưa hồi phục lại tinh thần.

Hai người trở lại trong xe, trên đường trở về, Lục Diệp mới nghi hoặc hỏi: “Chiến Đình Kiều, anh không phải không đồng ý hay sao? Vì cái gì, vì cái gì đột nhiên lại đổi ý?”

Chuyện này Lục Diệp nhớ tới vẫn là cảm thấy có chút cứng đờ.

Cô đột nhiên như thế nào..... Liền phải kết hôn?

“Em trước đó kêu anh cưới em, là có tính toán như thế nào?”

“Tôi muốn cùng anh ký hợp đồng hôn nhân, nếu ngày nào đó anh không vừa mắt tôi, lúc nào cũng có thể ly hôn với anh. Chỉ cần qua ải lần phân tranh đi sẵn, tôi tôn trọng tất cả quyết định của anh.”

Chiến Đình Kiều hồ hững hỏi lại: “Ý em là xem anh trở thành công cụ?”

“Không có! Nào có!?” Lục Diệp chột dạ cúi đầu.

Tuy rằng, giống như..... Là có ý một tí xú như vậy! Nhưng Lục Diệp có thể bảo đảm, lúc cô dụng tới, tuyệt đối sẽ không xem Chiến Đình Kiều là công cụ linh tinh gì đó, cô nhất định sẽ xem anh trở thành một con người, hơn nữa xem là một người đàn ông!

“Anh lần này cầu hôn em, là không muốn thấy em quá vất vả. Diệp Tử, nếu có thể, anh không muốn ly hôn em” Chiến Đình Kiều thanh âm dần dần nhu lại.

Bộ mặt anh như lự kính bỏ thêm ánh sáng nhu hòa, ánh mắt cũng kiên định nghiêm túc, khiến người ta không thể kháng cự.

Nhìn thấy Chiến Đình Kiều như vậy, gương mặt Lục Diệp không khỏi bất giác bắt đầu nóng lên.

“Kia.....”

“Diệp Tử, em đồng ý gả cho anh không?”

Chiến Đình Kiều như vậy, Lục Diệp ngược lại càng ngượng ngùng.

Kỳ thật cô không thể không thừa nhận, cô rất thích Chiến Đình Kiều.

Anh ưu tú như vậy, cô sao lại không thích chứ?! Nhưng cũng đúng là bởi vì ưu tú, Lục Diệp mới có cảm giác tự ti cực kỳ.

Trong lòng cô luôn cảm thấy, chính mình căn bản không xứng với Chiến Đình Kiều. Cho nên từ khi cầu hôn, cô cũng đã nghĩ kỹ rồi ly hôn.....

Nhưng cô không nghĩ tới, Chiến Đình Kiều biết ý đồ mình, trái lại còn cầu hôn cô.

Lúc này đây, tòa núi băng lớn Đại Boss thật sự cảm động đến Lục Diệp.

“Tôi..... Tôi đồng ý.” Lục Diệp thành khẩn gật đầu, “Hon nữa Chiến Đình Kiêu! Tôi bảo đảm với anh! Chúng ta kết hôn rồi, sau này chỉ cần không phải anh tìm được tình yêu chân chính, tôi tuyệt đối sẽ không ly hôn anh!”

Chiến Đình Kiêu nghe được Lục Diệp nói, không khỏi gọi lên cười nhạt.

Anh nào còn có thể tìm được tình yêu chân chính khác nữa?

“Vây cả đời này em chạy không thoát được!”

Chiến Đình Kiêu nói chắc như đinh đóng cột.

Lục Diệp cũng không khỏi hiện ra một nụ cười thỏa mãn, trong lòng cô có chút ảm áp. So với những ngày tối tăm trước đó, cô hiện giờ cả người cơ hồ đều rộng mở thông suốt!

Nhưng mà hiện tại đối với Lục Diệp mà nói, không sai biệt lắm còn khoảng thời gian một ngày.

Chiến Đình Kiêu nếu đã đồng ý, kia Lục Diệp tự nhiên cảm thấy mình cũng không cần phải gấp gáp chi nữa.

Không chỉ không cần vội, hơn nữa cô có thể nghĩ cách kéo dài Lục Kiến Nghiệp cùng Lục Lăng Tuyết, rồi mới khiến họ nôn nóng một chút.

“Chiến Đình Kiêu, chúng ta giờ đi nhận giấy chứng nhận sao?”

Chiến Đình Kiêu lắc đầu, “Anh sẽ dẫn em đến nơi khác đăng ký, như vậy sẽ chính thức một chút.”

“Nga, nhưng việc chúng ta kết hôn, tôi hiện giờ còn chưa muốn lên tiếng.”

“Vây đừng lên tiếng.”

“Nhưng tôi nói với bọn họ là thời gian ba ngày.....”

Lục Diệp hiện giờ muốn kéo dài bọn họ, kéo dài thêm một tuần. Khiến Lục Kiến Nghiệp cùng Lục Lăng Tuyết thời gian một tuần này sút đầu mẻ trán đến chết, cuối cùng vẫn chưa nghĩ ra được một biện pháp nào, chỉ có thể tuyệt vọng mà nhìn đi sân trở về tay Lục Diệp.

Ngược như vậy, mới là vui nhất.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Lễ vật tân hôn

Lục Diệp trong mắt hiện lên một tia bồn chồn, lại vừa lúc bị Chiến Đình Kiêu thấy.

Như vậy Diệp Từ cũng rất đẹp, anh cũng rất thích.

Như thế, Chiến Đình Kiêu tự nhiên cũng biết được Lục Diệp đến tốt cùng là muốn làm sao. Vì thế anh gật đầu nói: “Yên tâm, anh có thể giúp em làm thỏa đáng.”

“Vây là tốt rồi!”

Vào ban đêm, Chiến Đình Kiêu chuẩn bị tốt hết thảy liền mang theo Lục Diệp xuất ngoại.

Hai người tính toán đi Las Vegas nhận giấy chứng nhận kết hôn.

Còn Chiến Đình Kiêu đối với việc của Lục Diệp, cách làm lại cực kỳ ưu nhã. Anh trực tiếp tuyên bố tin tức, nói cho mọi người biết tin anh sắp kết hôn cùng Lục Diệp, đồng thời cũng kêu Chiến Văn Kỳ tìm người mang tin tức Lục Diệp sắp thừa kế di sản thả ra ngoài. Hơn nữa, sau đó tuyên bố tin tức, hai người xuất ngoại.

Còn về xuất ngoại bao lâu, Lục Diệp chưa nói, Chiến Đình Kiêu cũng chưa nói.

Mà Lục Lăng Tuyết cùng Lục Kiến Nghiệp chỉ có thể cứ chờ Lục Diệp như vậy.

Không chờ cũng không có cách nào a.....

Chiến Đình Kiều tuy rằng người đi rồi, nhưng Chiến Vân Kỳ lại chặt chẽ chú ý nhất cử nhất động của Lục gia. Bọn họ nếu dám đem di sản như thế nào, Chiến Vân Kỳ lúc nào cũng đều có thể hành động.

Trừ phi.....

Lục Lăng Tuyết vây ở trong phòng, sắc mặt tức giận đến xanh mét.

“Ba! Ba thật sự nhìn Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều kết hôn ư?” Lục Lăng Tuyết thật sự gấp đến sắp chết, “Lục Diệp nếu thật sự cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, ba cảm thấy sau này con còn có ngày sống yên ổn được sao!”

Lục Kiến Nghiệp cũng dở dành cô: “Hiện giờ ba cũng không có cách nào a, Lục Tư Tiêu cái dạng này, ba cũng không có cách.”

Ông bắt đầu dĩ cực kỳ.

Nếu ông có cách nào thì đã sớm nghĩ ra rồi.

Vốn dĩ món di sản này ông cũng đã kéo dài 5 năm, đến bây giờ mới thôi, ông thật sự cảm thấy không thể kéo dài được nữa.....

“Như thế nào không có cách? Lục Diệp thật sự quá đáng giận, cô cùng Chiến Đình Kiều kết hôn chính là vì số tiền kia! Hiện tại cô vì tiền mới cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, còn muốn kéo dài chúng ta? Để chúng ta chuẩn bị sản phẩm di sản kia, chờ cô trở về! Ba, ba nói con sao có thể nhẫn nhịn được đến thế này chứ?”

Lục Lăng Tuyết thật sự không nén được giận.

Nghĩ đến Lục Diệp sau khi trở về là lấy được, lại còn cảnh tượng cười hỏi rên rang, Lục Lăng Tuyết trong lòng liền ghen ghét đến cực độ!

“Kia.....” Lục Kiến Nghiệp vẫn cứ là một bộ mặt uể oải không phản chấn.

Lục Lăng Tuyết ngược lại đột nhiên có chủ ý, “Ba, nếu không chúng ta đem đốt số tiền kia đi? Đến lúc đó chúng ta liền nói, chúng ta lấy tiền là vì chuẩn bị sản phẩm cho Lục Diệp. Lúc lấy về, ngay trang thành sự cố ngoài ý muốn đem số tiền kia hết cháy đốt sạch! Dù sao cuối cùng tất cả mọi người đều đừng hòng có được!”

“Không được!” Lục Kiến Nghiệp quả quyết cự tuyệt.

Ông tuyệt đối không dễ dàng để Lục Lăng Tuyết lấy tiền ra nói giỡn.

“Ba, món di sản kia nếu tới tay Lục Diệp, cô ta sẽ dùng nó để đối phó chúng ta!” Lục Lăng Tuyết tiếp tục khuyên giải.

“Kia cũng không được!”

Lục Lăng Tuyết biết, Lục Kiến Nghiệp tuyệt đối sẽ không đồng ý làm như thế, vì thế sau đề nghị vài câu đó cũng không còn mở miệng tiếp.

Dù sao còn có mấy ngày thời gian, hẳn là cũng đủ cô nghĩ cách.

Cùng lúc đó, tại Las Vegas.

Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều đã thuận lợi đến nơi, Chiến Đình Kiều tiếp nhận túi xách trong tay Lục Diệp, lại chỉnh trang một chút cổ áo cô, ngay sau đó ôn nhu hỏi: “Khăn trang sao?”

Hai người hiện tại đang trên đường đi nhận giấy chứng nhận.

Lục Diệp lắc lắc đầu.

Nói đến cũng kỳ quái, cô thật ra một chút đều không khăn trang. Ngược lại lại thấy Chiến Đình Kiều..... anh thật ra có chút khăn trang.

Lục Diệp cười hỏi lại, “Người khăn trang hình như là anh thì phải?”

Cô vừa mới hỏi xong, Bánh bao nhỏ thò đầu ra từ giữa hai người. Nhóc quay trái nhìn Lục Diệp, quay phải nhìn Chiến Đình Kiều, trong mắt lóe lên sự hưng phấn.

Lục Diệp nhìn thấy Bánh bao nhỏ, lập tức ôm Bánh bao nhỏ ôm lên.

“Bánh bao nhỏ, con khăn trang sao?”

Bánh bao nhỏ lắc lắc đầu, có chút không rõ nguyên do mà nhìn Lục Diệp.

“Ngoan, không khản trương là tốt!”

Nhưng nói đến Bánh bao nhỏ, Lục Diệp vẫn là có một chút nghi hoặc. Cô cứ như vậy cùng Chiến Đình Kiêu kết hôn, vạn nhất có một ngày, mẹ Bánh bao nhỏ trở lại thì làm sao đây?

“Chiến Đình Kiêu, anh hiện tại đôi ý còn kịp.”

Lục Diệp đột nhiên dừng bước chân.

Chiến Đình Kiêu không thể không đi theo dừng lại, “Đôi ý?”

“Đúng vậy, anh cũng biết, chúng ta kết hôn. Nếu anh không muốn, thì không cần miễn cưỡng bản thân anh đâu.”

Chiến Đình Kiêu không nói một lời, trực tiếp kéo tay Lục Diệp, ba người đi vào Cục dân chính Las Vegas.

Lục Diệp tuy rằng trước đó còn có vài phần do dự, nhưng khi thật sự nhận giấy chứng nhận, cô lại quyết đoán vô cùng.

Động tác cô như vậy, ngược lại khiến Chiến Đình Kiêu có cảm giác cô đang tốc chiến tốc thắng, sợ chính mình sẽ hối hận.

Sau khi nhận xong, Chiến Đình Kiêu lấy ra văn kiện anh đã chuẩn bị sẵn trước đó, đặt trước mặt Lục Diệp.

Lục Diệp nghi hoặc tiếp nhận, hỏi: “Đây là cái gì?”

“Lễ vật tân hôn.”

Phần lễ vật này là Chiến Đình Kiêu đã sớm chuẩn bị sẵn, chỉ là anh cũng không nghĩ tới, phần lễ vật quà khi đưa đến tay Lục Diệp lại trở thành “lễ vật tân hôn”.

Lục Diệp do dự mà nhìn Chiến Đình Kiêu, cuối cùng vẫn mở văn kiện ra.

Văn kiện là một phần chuyển nhượng cổ phần, mặt trên có chữ ký hai người Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết. Bọn họ mỗi người chuyển nhượng 10% cổ phần trên danh nghĩa Lục Diệp, mà hiện giờ, Lục Diệp chính là người quyết định cao nhất toàn bộ giải trí Thịnh Diệp.

Cô nhìn đến có chút ngơ ngẩn.

Trước đó cô nghĩ hết mọi cách cũng không khiến Giang Văn Thắng buông lỏng khẩu khí, nhưng Lục Diệp thật sự không nghĩ tới, hôm nay lại nhận được phần văn kiện này.

Hiện giờ, công ty cũng đã trở lại, di sản cũng sắp tới tay. Hai việc rối rắm này trước đây là vấn đề nan giải của Lục Diệp, giờ cô lại giải quyết dễ dàng tất cả đều bởi vì Chiến Đình Kiêu.

Lục Diệp cầm trong tay văn kiện, trong lòng không có một chút vui sướng nào.

Chiến Đình Kiêu cho cô cái này làm cái gì?

Thấy cô đáng thương, nên bỏ thí sao?

Lục Diệp không chỉ không cao hứng, thậm chí còn có chút sinh giận.

“Chiến Đình Kiêu, sao anh lại tự chủ trương quản chuyện của tôi?” Buông văn kiện ra, Lục Diệp cả người như thay đổi một khuôn mặt.

Khẩu khí chất vấn của cô, hùng hổ dọa người.

Nhưng Lục Diệp lại cảm thấy, cô là cố ý như vậy.

Nhìn đến phần văn kiện này, trong lòng cô không phải không cảm động. Mấy ngày trước, cô rõ ràng cảm giác được Chiến Đình Kiêu tức giận vì việc của mình, trong khoảng thời gian này tới nay, Chiến Đình Kiêu thật sự đối xử với mình rất tốt, nhưng trong tình huống anh tức giận, anh lại còn có thể nghĩ đến chuyện của cô.

Này đều thật sự quá mức đáng quý.

Lục Diệp không thể không thừa nhận, phần văn kiện này xác thật là thứ cô muốn.

Nhưng cô thực không thích!

Chiến Đình Kiêu làm hết thấy như vậy, sẽ để lại gánh nặng trong lòng cô.

Anh thật quá tốt, nhưng chính mình lại có “tì vết”, cô sao có thể xứng với anh?

Chiến Đình Kiều nhìn khuôn mặt đóng băng của Lục Diệp, mày kiếm khẽ nhíu, “Bởi vì em là người phụ nữ của anh.”

Lục Diệp tay đặt trên bản văn kiện, hung hăng xé nát trước mặt Chiến Đình Kiều.

Cô đem mảnh nhỏ ném vào thùng rác, thong thả ung dung nói: “Đồ vật anh đưa tôi, tôi rất cảm kích. Nhưng tôi không cần bố thí, tôi vẫn muốn tự mình giành lại công ty.”

Chiến Đình Kiều sớm dự đoán được Lục Diệp sẽ làm như thế.

Anh khoanh tay trước ngực, nhún vai nói: “Phần văn kiện em vừa mới xé là bản anh tìm người sao chép, Diệp Từ, em cho rằng anh đang bố thí em sao? Thực xin lỗi, anh không có hào phóng như vậy, phần văn kiện này cho em là dùng để hợp tác.”

Lục Diệp khước miệng cong lên.

Cô vừa mới ngầu như vậy, lại không có kị mà xé nát, còn chỉ một bản hợp đồng giả?!

“Hợp tác?” Cô khó hiểu hỏi.

Chiến Đình Kiều gật đầu, “Em cầm cổ phần của em, anh cũng có phần của anh, chỉ là số cổ phần này tạm thời xem như giao cho em quản lý mà thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Chờ

Quản lý?

Lục Diệp vừa nãy tí mĩ xem qua hợp đồng.

Nội dung hợp đồng viết rất rõ ràng, bọn họ mỗi người 10%. Giao cho Lục Diệp, cũng là 20% cổ phần.

Hai mươi?

Chiến Đình Kiều anh có thể nhìn trúng 20% cổ phần của loại công ty nhỏ như giải trí Thịnh Diệp này hay sao?

Số lẻ sản nghiệp khác của anh là đã đạt đến một năm tiền lời của giải trí Thịnh Diệp?

Lục Diệp thực mau liền nghĩ thông suốt, Chiến Đình Kiều nói như thế, đơn thuần chính là vì lo nghĩ đến cảm thụ mình.

Cô vẫn luôn cho rằng Chiến Đình Kiều là loại người cực kỳ bá đạo mặc kệ người khác, nhưng hôm nay không nghĩ tới.

Lẽ vật tân hôn lại là “hợp tác”.

Anh nói như thế, chẳng lẽ còn không phải là vì bảo vệ sự tôn nghiêm của Diệp Từ?

Trên thực tế, công ty cô, còn có di sản, cũng tất cả đều là Chiến Đình Kiều giúp cô lấy về. Diệp Từ lần đầu tiên phát hiện, nếu như không có Chiến Đình Kiều, cô cũng làm không thành việc gì.

Cô nhìn Chiến Đình Kiều gương mặt tinh xảo kia, theo bản năng mà hôn lên môi mỏng anh.

Cô thật sự quản không được nhiều như vậy.

Mặt Chiến Đình Kiều vốn dĩ rất giống Bánh bao nhỏ, cô xem “bánh bao lớn” đáng yêu, thường một cái hôn hân là cũng không có vấn đề gì chứ?

Nhưng mà Chiến Đình Kiều dù sao cũng là Đại Boss, Lục Diệp tính xong liền chạy. Không nghĩ tới cô sắp rời khỏi môi Chiến Đình Kiều, đã bị anh trở tay kéo lại.

Chiến Đình Kiều đột nhiên phản thủ vì công.

Lục Diệp vẻ mặt thẹn thùng, nhưng cô chưa quên, Bánh bao nhỏ còn ở bên cạnh hai người. Hôn nữa. Hôn nữa đây là nơi công chúng.

Nhưng may mà ở nước ngoài.

Bằng không với người của công chúng như Lục Diệp, nếu ở trước công chúng làm ra sự tình này, đến lúc đó chỉ sợ có chết như thế nào cũng không biết.

Chiến Đình Kiều tựa hồ cảm giác được phân tâm của Lục Diệp, tay bá đạo phòng thủ sẵn, thế công cũng càng ngày càng mãnh liệt.

Một phen triển miên, Lục Diệp cả người cơ hồ vỡ vụn.

Khụ khụ, vẫn còn may, may mà ở nơi công cộng, bằng không với cái tư thế này, nói không chừng cô liền trực tiếp ngã Chấn Đình Kiều.

Mấy ngày sau đó, Chiến Đình Kiều vẫn luôn mang theo Lục Diệp du ngoạn khắp Las Vegas. Nơi này vốn chính là sông bạc trứ danh, vì thế Chiến Đình Kiều dẫn theo Lục Diệp đi sông bạc lớn nhất chơi mấy cái.

Hai người đều không phải người thích đánh bạc, đến những chỗ này, cũng coi như là xem náo nhiệt mà thôi.

Từ sau khi hai người đăng ký kết hôn, Lục Diệp không khỏi dần dần phát giác. Chiến Đình Kiều không chỉ không có bởi vì có được mình rồi trở nên vô cùng lãnh đạm, ngược lại đối cô càng ngày càng tốt.

Ngày đó, hai người ở sông bạc xem náo nhiệt. Lục Diệp đi toilet, lúc trở lại suýt chút lạc đường, vì thế chỉ có thể đi dạo ở sông bạc.

Cô mới đi vài bước, Chiến Đình Kiều thế nhưng lại tìm được cô.

Anh nhẹ nhàng đuổi kịp bước chân cô, nói nhỏ giọng bên tai cô: “Bà xã.”

Hai chữ này khiến Lục Diệp hơi bị sốc!

Cô thỉnh linh quay lại, lại nhìn thấy ánh mắt nghiêm túc nhưng trọng của Chiến Đình Kiều.

Lục Diệp không khỏi có chút cười gượng.

Cô thừa nhận, Chiến Đình Kiều có sức hấp dẫn rất lớn, nhưng nếu muốn hiện giờ thân mật quá mức cùng Chiến Đình Kiều, Lục Diệp lại thật sự cảm thấy rất khó làm được.

“Chiến. Chiến tiên sinh.”

Cô xấu hổ trả lời một tiếng.

Nhưng mà cái “xưng hô” này lại khiến Chiến Đình Kiều xem như hài lòng, anh gật gù đầu, đến sát lại gần trả lời: “Chiến thái thái.”

Phốc ——

Lục Diệp thiếu chút nữa không ngã trên đất.

Cô như thế nào trước kia không nhìn ra được, Chiến Đình Kiều người này còn rất hài hước?

Chính là. anh nói đùa giống như có chút mập mờ?

Nhưng Lục Diệp như thế nào cũng không nghĩ tới, con đường sùng vờ của Chiến Đình Kiều chính là bắt đầu từ hôm nay!

Hai người lại ở nước ngoài chơi một vòng, sau lại dắt Bánh bao nhỏ về nước.

Sau khi trở về, Lục Diệp cả người đều mệt nằm liệt. Trong tay cô đã chuẩn bị sẵn giấy hôn thú, lúc nào cũng đều có thể đi Lục gia lấy về thứ thuộc về mình.

Nhưng Lục Diệp chính là muốn kéo dài Lục Lăng Tuyết cùng Lục Kiến Nghiệp, vì thế sau khi trở về, cô cũng từ từ nghỉ ngơi một phen.

Nửa đêm, Lục Diệp mơ mơ màng màng mà ngủ, Chiến Đình Kiều lại lén vào.

Anh chui vào trong chăn Lục Diệp, sau đó đôi tay chặt chẽ mà bắt lấy cô.

Lục Diệp tránh tránh, hỏi: “Chiến Đình Kiều, anh định làm gì?”

“Hiện giờ em đã là người phụ nữ của anh.” Chiến Đình Kiều trầm thấp giọng nói hàm chứa một tia nháy nhót.

“Chiến Đình Kiều, tuy rằng tôi muốn cùng anh kết hôn. nhưng, nhưng anh không thể miễn cưỡng tôi?” Lục Diệp trong lòng có hơi sợ, cũng có chút khẩn trương.

Cô tuy nói. Minh có thể gục ngã trước Chiến Đình Kiều lúc nào, nhưng cô thật sự chưa chuẩn bị tốt.

Cô có cái “tì vết” kia, cô thật sự không biết, nếu có một ngày Chiến Đình Kiều biết được “tì vết” đó thì sẽ đối xử với cô như thế nào.

Kỳ thật cô cũng không phải lo lắng Chiến Đình Kiều sẽ “đối xử với cô như thế nào”, cô chỉ là có chút sợ hãi chính mình sẽ nhìn thấy được đáng về thất vọng của Chiến Đình Kiều đối với mình.

“Anh không có ý miễn cưỡng em.” Chiến Đình Kiều thanh âm có chút ủy khuất, “Anh chỉ muốn ôm em ngủ.”

Được à.....

Dù sao cũng đã ôm nhiều lần như vậy, Lục Diệp cũng không vấn đề gì.

Ôm thì ôm đi, dù sao cô.....

Ai?

Như thế nào giống như không đúng?

Lục Diệp mơ mơ màng màng ngủ đến một nửa, liền cảm giác được tay Chiến Đình Kiều bắt đầu không an phận.

Trước kia như vậy còn chưa tính, cô biết Chiến Đình Kiều sẽ không làm ra việc gì quá đáng đối với cô! Nhưng hôm nay..... Có thể bởi vì cô đã cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, cho nên Lục Diệp không khỏi cảm thấy, cô cùng Chiến Đình Kiều tựa hồ nhất định phải làm loại chuyện này.

“Chiến Đình Kiều, anh đừng nhúc nhích.....”

Lục Diệp khó chịu cực kỳ.

Cô có lẽ còn không thể cho anh ta chứ?

Lục Diệp mặc dù là muốn làm Chiến Đình Kiều phác gục, cô cũng thật sự làm không được a!

Bóng ma tâm lý 5 năm trước tựa như mới hôm qua, Lục Diệp như thế nào cũng không thể quên được đoạn âm u quá khứ kia.....

Nhưng mà, Chiến Đình Kiều lại là một người đàn ông. Lục Diệp giãy giụa ngược lại càng thêm cường thế trận lửa trên người Chiến Đình Kiều, cả người anh không khỏi khô nóng lên, tay cũng dần dần không thể khống chế.....

“Chiến Đình Kiều, anh đừng.....”

Nhưng Chiến Đình Kiều như mất đi lý trí, dần dần mà ý loạn tình mê.

Lục Diệp sợ anh không thanh tỉnh, trực tiếp một cước đạp anh xuống.

Một đạp này, Chiến Đình Kiều cũng xác thật thanh tỉnh không ít. Không đúng, kỳ thật anh vẫn luôn là thanh tỉnh. Chỉ là..... Sức mê hoặc của Diệp Tử thật sự quá lớn!

Loại cảm giác nhìn được ăn không được này, anh đã nhìn rất lâu.

“Diệp Tử, em muốn anh chờ đến khi nào?”

Việc trịnh trọng lúc Chiến Đình Kiều hỏi, giống như Lục Diệp cho dù nói “cả đời”, anh cũng sẽ lập tức gật đầu nói “được”.

Lục Diệp cũng không biết mình vì sao đối với Chiến Đình Kiều có loại hiểu lầm không thể hiểu được này, nhưng cô vẫn là châm chước một lát, rồi mới nói: “Có lẽ..... là mấy tháng? Mấy năm? Chiến Đình Kiều, chúng ta hiện tại là quan hệ hợp tác, nếu anh thật sự muốn làm loại chuyện này, cũng chờ đến khi tôi thích anh mới được?”

“Được, anh chờ em!”

Chiến Đình Kiều đồng ý rất quyết đoán.

Sau khi anh đồng ý, liền ấn Lục Diệp về lại giường.

Lục Diệp vốn đang có chút lo lắng, nhưng một buổi tối qua đi, Chiến Đình Kiều quả nhiên không có làm ra việc gì khác với cô nữa.

Hôm sau, trời sáng.

Lúc Lục Diệp dậy, Chiến Đình Kiều đã không ở trong phòng. Cô theo bản năng mà đi thư phòng nhìn thoáng qua, lại phát hiện Chiến Đình Kiều cũng không ở thư phòng.

Lục Diệp cũng không tiếp tục đi tìm, cô đơn giản sửa sang lại một chút mình, sau đó liền bắt xe tới Lục gia.

Hôm nay, cô nhất định phải lấy về thứ thuộc về mình!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Chiêu bài vàng

Lục Diệp khi tới Lục gia, Lục Kiến Nghiệp, Trần Thực Trân còn có Lục Lăng Tuyết, ba người họ đã ngồi ở phòng khách.

Mấy ngày nay, bọn họ cơ hồ mỗi ngày tụ tập ngồi cùng nhau như vậy.

Dựa theo Lục Diệp thoát nhìn, dạng này của bọn họ như là đang hợp vậy, giống như mỗi ngày đều thương nghị việc lớn gì.

Mà lúc Lục Diệp tới cửa, bọn họ ở bên trong cũng nhanh chóng nghe được thanh âm

Lục Diệp tuy là mình tới, nhưng tới cửa nhà Lục, cô mới phát hiện Chiến Vân Kỳ đã sớm chờ ở chỗ đó.

Chiến Vân Kỳ vừa thấy Lục Diệp, liền thân thiết mà nghênh đón, “thím hai, tân hôn vui vẻ nga!”

Lục Diệp mặt đỏ lên, hỏi: “Cậu sao lại ở chỗ này?”

“Chú hai nói, chú cảm thấy hôm nay có lẽ thím sẽ đến, chú sợ thím ứng phó không nổi, nên kêu cháu chờ sẵn ở đây.” Chiến Vân Kỳ nói có vài phần rất đặc ý, “Cho nên cháu sáng sớm đã chờ ở đây rồi, thím hai, nếu chút nữa thím thật sự ngăn không được, thì nháy mắt cháu, cháu tới chống lưng cho!”

Lục Diệp sắc mặt trầm xuống, hỏi: “Là thêm phiền phức thì có?”

“Sao sẽ như thế chứ! Hợp đồng chú hai đưa thím chưa? Cháu nói nè, hợp đồng kia chính là dựa tài trí thông minh cháu còn có năng lực nữa mà lấy về cho thím á! Chú hai cũng chỉ nhột sốt mà thôi, nhưng mà thím hai nè, cháu còn tiện tay thay thím đánh Giang Văn Thắng đánh một trận nữa.”

Lục Diệp không khỏi có chút buồn cười.

“Ngoại trừ việc đánh Giang Văn Thắng ra, cái khác tôi đều không tin.”

“Chắc chắn, quả nhiên qua ải rồi thì có khác. Thím hai, thím mau soi gương nhìn xem bộ dáng thím giữ gìn cho chú hai kia, thật là.....”

Lục Diệp tuy rằng không tin Chiến Vân Kỳ, nhưng cũng không cảm thấy anh sẽ thêm phiền. Thậm chí chính cô cũng có chút cảm thấy, nếu Chiến Vân Kỳ có thể ở một bên “thêm phiền”, kỳ thật chưa chắc không phải là một chuyện tốt.

Lục Lăng Tuyết vừa thấy Lục Diệp đến, liền không có sắc mặt tốt gì. Đặc biệt cô nhìn thấy không phải Chiến Đình Kiều cùng lại đây, mà là Chiến Vân Kỳ, Lục Lăng Tuyết liền quả quyết dứt khoát mà mượn đề tài nói: “Nha, Diệp Tử cô về rồi à? Chúng ta vẫn luôn đang chờ cô, bất quá cô cần phải rõ ràng, trên di chúc nói cô phải kết hôn cùng Chiến Đình Kiều, không phải cùng Chiến Vân Kỳ. Hôm nay cô trở lại, nhưng đừng nghĩ mang Chiến Vân Kỳ tới lừa gạt chúng tôi chứ.”

“Yên tâm, tuyệt đối không phải cậu ta.”

Lục Diệp căn bản không có so đo tính toán cùng Lục Lăng Tuyết.

Trong lòng cô rất rõ ràng, Lục Lăng Tuyết nói chuyện bèn nhọn như thế, hoàn toàn là bởi vì cô không cam lòng.

Dù sao chút nữa cũng phải lấy lại di sản mình, Lục Diệp tự nhiên không sao cả.

“Vậy cô cũng thật đủ lợi hại a, vừa mới kết hôn, liền thông đồng với cháu trai chồng mình.”

Lục Lăng Tuyết nói chuyện rất khó nghe, nói như Lục Diệp ngoại tình với Chiến Vân Kỳ vậy. Lục Diệp còn chưa tức giận, Chiến Vân Kỳ lại không nghe nổi được nữa.

Anh đang muốn mở miệng, lại bị Lục Diệp ngăn lại.

Lục Diệp chớp chớp mắt, nói: “Lăng Tuyết a, cô còn đừng nói như vậy chứ, Đình Kiều anh ta vốn muốn đến, còn tôi thì cũng ủng hộ anh ta tới. Nhưng ai biết tiên sinh nhà tôi vừa nghe nói cô cũng ở đây, anh ta liền không muốn tới nữa. Ý tứ này, tôi cũng không hiểu, dù sao nói xong câu nói kia, Đình Kiều bèn rất không thoải mái, còn nôn ra. Cho nên hôm nay thân thể anh ta không khỏe, không thể tới, cô ngàn vạn không cần để ý, cũng không cần quá thất

vọng làm gì nha.”

Phốc ——

Lục Diệp vừa mới nói xong, Chiến Vân Kỳ thiếu chút nữa sặc cười.

Cô nói như thế, thật sự không sợ làm tức chết Lục Lăng Tuyết đó chứ?

Quả nhiên, Lục Lăng Tuyết vốn căng chặt khuôn mặt tức khắc càng thêm banh không được.

Cô đã sớm muốn xé rách mặt Lục Diệp, hiện giờ đến bây giờ mới thôi cũng chỉ là đang kiềm nén mà thôi.

Hiện tại Lục Diệp còn có thể nói ra những lời này?

Là ý gì?

Nói cô xấu sao?

“Lục Tư Tiêu, cô đừng có quá đáng!”

Lục Lăng Tuyết càng nghĩ càng giận, căn bản không thể không được bản thân. Huống chi, nơi này ngoại trừ Chiến Vân Kỳ cũng không có người ngoài nào khác.

Lục Diệp lại như cũ khí định thần nhàn, thông thả ung dung nói: “Lăng Tuyết, đừng bảo cô đừng để ý, cô sao lại còn để ý như vậy? Cô như vậy, cùng lắm thì tôi thay Đình Kiều nhà tôi xin lỗi cô được chứ?”

Lục Diệp quyết định, hôm nay cô chính là muốn ở trước mặt Lục Lăng Tuyết một ngụm “Đình Kiều”, nếu không như thế nào làm tức chết cô ta được?

Nhưng cô muốn như thế nào, người khác lại sẽ không để cô muốn như thế đó.

Ở toàn bộ Lục gia, giúp đỡ Lục Diệp chỉ có Chiến Vân Kỳ đứng sau lưng cô. Mà trước mặt là Lục Kiến Nghiệp, Trần Thục Trân tất cả đều là giúp đỡ Lục Lăng Tuyết.

Lục Kiến Nghiệp thấy Lục Lăng Tuyết sắc mặt càng ngày càng khó coi, không khỏi đau lòng cực kỳ, lập tức quát lớn Lục Diệp, nói: “Được rồi, đừng cãi nhau nữa! Lục Tư Tiêu, mày còn nhớ rõ mày trở về là để làm gì hay sao?”

“Ai nha ba à, ba không nói con suýt quên mất. Mày không phải trở về lấy tiền sao? Giấy hôn thú con đều chuẩn bị rồi.” Lục Diệp không nhanh không chậm mà từ trong túi lấy ra tờ hôn thú thư, ném trên bàn trà.

Lúc chụp ảnh cô tốn không ít tâm tư.

Cái tờ hôn thú này ném trên bàn, bên trong còn bao bì đẹp hơn bên ngoài. Cô luôn xác nhận quá, ảnh chụp của cô cùng Chiến Đình Kiều trên giấy chứng nhận đẹp rồi, cô mới tiếp nhận “Giấy hôn thú”.

“Như thế nào? Nếu tờ hôn thú này các người thấy không hợp pháp, tôi không ngại báo Đình Kiều đi lãnh với tôi lần nữa!”

“Không cần.” Lục Kiến Nghiệp đứng dậy.

Ông ta vừa mới tỉnh đứng lên đã bị Lục Lăng Tuyết kéo lại.

Lục Lăng Tuyết thật sự không cam lòng, số tiền kia dựa vào đâu không thể là của cô?

“Lục Diệp, cô về đây chính là muốn lấy lại tiền di sản sao? Tôi nói biết, tiền đã không còn nữa, đã bị tôi thiếu rui, nhân lúc còn sớm thì chết tâm đi!”

Lục Diệp nhún vai, căn bản là một chút đều không thèm để ý tới lời Lục Lăng Tuyết nói.

“Vậy cô bồi thường thôi!”

“Tôi bồi thường? Đừng có mơ!” Lục Lăng Tuyết nổi lên vô lại, “Muốn tôi đền cho cô, cũng đúng a, nhưng cô cũng biết, tôi căn bản không có tiền. Tôi không có tiền đến, cô không phải còn muốn cả mạng người chị này luôn chứ?”

“Hơ hơ, vậy cô lấy cổ phần cô tới đền vậy.” Lục Diệp khoanh tay trước ngực, “Dù sao từ hôm nay trở đi, tôi chính là người quyết định của tập đoàn Thịnh Diệp. Cô ở Thịnh Diệp hẳn là còn có 20% cổ phần? 20% cổ phần này mỗi tháng đủ cô trả góp từng tháng rồi, ách. Nhưng thời gian có lâu chút, có thể là mười mấy năm. Nhưng thân là em gái cô, chút tiền này vẫn sẽ nhượng bộ cô vậy, từ từ chờ cô trả cũng được.”

Lục Diệp càng nói, Lục Lăng Tuyết sắc mặt liền càng khó xem.

“Dựa vào đâu hả? Không còn chính là không còn, mày có thể làm tao như thế nào được nữa?”

Lục Diệp sợ tới mức lui sau một bước, bất đắc dĩ nói: “Đúng vậy, tôi thật đúng là không dám làm gì cô. Nhưng còn Đình Kiều thì tôi không biết chừng. Chiến Vân Kỳ, chú nhỏ cậu bình thường đều như thế nào a? Ai nha, tôi mới vừa cưới, không quá hiểu biết anh ta đâu!”

Lục Diệp sao có thể không hiểu Chiến Đình Kiều?

Chiến Vân Kỳ tức khắc minh bạch, cô muốn tự mình Chiến Vân Kỳ nói rõ cho Lục Lăng Tuyết nghe, Chiến Đình Kiều rốt cuộc là hạng người như thế nào.

Không thể không nói, Chiến Đình Kiều ba chữ này hôm nay xem như là được lấy làm Chiêu bài vàng.

“Chú nhỏ a. ngày thường kỳ thật rất tốt, nhưng cũng khá là lạnh lùng không nói lời nào mà thôi. Nhưng nếu đụng tới người khiến chú chán ghét. Hoặc gây trở ngại chú, khụ khụ, chú nhỏ chính là cuồng ma sùng vợ, nếu có ai khi dễ người nhà chú nhỏ tôi, hơ hơ, chú nhất định sẽ lôi người đó xuống địa ngục à.”

Chiến Vân Kỳ nói đến câu sau, thanh sắc đều trở nên có chút lạnh lùng u ám.

Anh chính là có ý nói như thế, dùng để hù dọa Lục Lăng Tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Thỏa hiệp

“A, dọa người như thế sao?”

Lục Diệp cực kỳ phối hợp với Chiến Vân Kỳ, hai người ở Lục gia người tung kẻ hứng trước mặt ba người.

Nhưng rất kỳ quái, Lục Diệp cùng Chiến Vân Kỳ diễn xiếc như vậy, lại không dọa được Lục Lăng Tuyết, ngược lại lại dọa Lục Kiến Nghiệp.

Lục Kiến Nghiệp sắc mặt một trận tái nhợt, nói: “Đừng nói nữa, tao trả đồ vật lại cho mày. Nhưng Lục Tư Tiêu, nếu mày đã gả cho người, vậy sau này đừng trở về đây nữa. Người lúc ở ngoài cũng đừng nói chúng ta có quan hệ gì hết.”

Lục Diệp khịt mũi coi thường.

Cô cho tới bây giờ chưa từng nói với bên ngoài, Lục Kiến Nghiệp cùng cô có quan hệ gì. Lục Diệp ngược lại còn sợ Lục Kiến Nghiệp nương nhờ độ nổi tiếng mình mà làm ăn buôn bán nữa à? Nếu Lục Kiến Nghiệp nói như thế, danh tiếng Ảnh hậu cô phỏng chừng cũng không sai biệt lắm.

“Được, không vấn đề gì!”

Lục Diệp đáp ứng một cách cực kỳ quyết đoán.

Nhưng mà Lục Lăng Tuyết vẫn không cam lòng, cô thấy Lục Kiến Nghiệp thế nhưng thật sự giống như muốn đi lấy di sản, thuận thế ngăn cản trước mặt Lục Kiến Nghiệp.

“Ba, không thể đi lấy!”

Lục Kiến Nghiệp cũng rất muốn nghe Lục Lăng Tuyết, nhưng hấp hối giữa loại chuyện này, ông thật sự không muốn làm. Ông không thích Lục Diệp, lại cũng không gặp nhiều là được —— hơn nữa bọn họ hôm nay đem tiền trả cho Lục Diệp, sau này lại nghĩ cách lấy về là được.

“Không lấy còn có thể như thế nào? Lăng Tuyết, con nghe ba, tránh ra.”

Lục Diệp một mình đi tới cũng được đi. Nhưng cô ta mang theo Chiến Vân Kỳ, mà hiện giờ lại có người Chiến gia chống lưng, Lục Kiến Nghiệp chỉ có thể thỏa hiệp.

“Không được!”

“Con tránh ra!”

“Ba, con không cho ba đi!”

Lục Lăng Tuyết liền tùy hứng lên, cô chính là thấy không quen Lục Diệp ở trước mặt mình được như ý nguyện! Lục Lăng Tuyết đã có thể tưởng tượng đến hình ảnh Lục Diệp sau khi lấy được di sản.

Cô chính là không muốn nhìn đến!

Nhưng Lục Kiến Nghiệp lại hơi có chút không kiên nhẫn, Chiến Vân Kỳ ở đây, không cho lại có thể như thế nào? Lục Lăng Tuyết thật sự quá tùy hứng!

Lục Kiến Nghiệp muốn vòng qua Lục Lăng Tuyết, nhưng cô lại không thể hiểu được liền đi lên. Lục Kiến Nghiệp rút cuộc chịu không nổi, đầu óc nóng lên, không khỏi tát Lục Lăng Tuyết một bạt tai.

“Bang” một tiếng, không khí bên trong đặc biệt thanh thúy.

Lục Lăng Tuyết nào có thể ngờ được, người ba ngày thường vẫn luôn giúp đỡ mình giờ không thể hiểu được cho mình một bạt tai?

Cô không khỏi đỏ mắt trách mắng: “Ba, ba tự nhiên lại đối với con như vậy! Ba nói Lục Diệp căn bản không phải con ruột ba, còn đem đi sản cho ả ta, ông nội cũng để lại tiền cho ả! Đứa con ruột như con là cái gì chứ?! Hửm!”

Cô tức giận quá đỗi, thế nhưng lại nói ra tất cả những điều không nên nói.

Lục Diệp nghe được có chút ngơ ngẩn, còn Lục Kiến Nghiệp càng giận không thể tả!

Việc giữa ông cùng Lục Diệp, nào để Lục Lăng Tuyết rõ ràng? Nhưng loại chuyện này lại nói toạc ra trong trường hợp này, Lục Kiến Nghiệp nhẫn nại cũng tới cực điểm. Ông chỉ vào trong phòng quát: “Ba không biết là từ đâu con nghe được cái việc bắt gió bắt bóng kia, con lập tức cút vào phòng cho ba!”

“Con.”

Trần Thục Trần lúc này cũng ngồi không yên, vội vàng nói: “Còn không mau trở về phòng đi?”

Lục Lăng Tuyết không cam lòng, nhưng cô thật sự không thể nhìn được cảnh Lục Diệp lấy được tiền, vì thế cô cũng chỉ có thể oán hận mà trở về phòng.

Trần Thục Trần nhìn qua có chút chột dạ, cô chỉ chỉ phòng bếp, nói: “Ông xã à, nhà bếp còn canh nóng, em đi vào thu dọn trước.”

Lục Diệp vừa thấy liền biết bà ta đang nói dối.

Canh nóng cái rắm ý!

Nhưng cô có thể cảm giác được, những lời Lục Lăng Tuyết vừa mới nói tựa hồ có quan hệ cùng Trần Thục Trần.

Nhưng hiện tại Lục Diệp cũng không có thời gian rồi nghĩ tới loại sự tình này, cô khoanh tay trước ngực, không nhanh không chậm mà chờ Lục Kiến Nghiệp đem tiền tới.

Di chúc có một phần hợp đồng, yêu cầu Lục Diệp ký tên, mà toàn bộ tiền ở trong một cuốn sổ tiết kiệm. Lục Diệp ký tên trên di chúc, rồi sau đó tiện tay mở sổ tiết kiệm ra trước mặt Lục Kiến Nghiệp.

Ông nội thật sự để lại cô số lưu di sản không tệ, chỉ là thời trẻ dùng không ít, hình như là Lục Lăng Tuyết dùng.

Cụ thể nguyên nhân rốt cuộc là như thế nào, Lục Diệp cũng lười tò mò, cầm sổ tiết kiệm liền đi.

Ở Lục gia cái nơi không thể hiểu được này, cô một khắc cũng không muốn ở lại.

Lục Diệp vừa mới rời đi, Lục Lăng Tuyết liền tức giận đến nổi điên.

“Lục Diệp, tao sớm muộn gì cũng có một ngày giết mày!” Lục Lăng Tuyết đứng ở cửa sổ, nhìn Lục Diệp đi xa, cắn giận mà lầm bầm nói.

Giờ thù cũ hận mới chất chồng, Lục Lăng Tuyết thật sự không có cách nào nén giận.

Trong biệt thự Vân Lâm.

Sau khi Lục Diệp trở về, Chiến Đình Kiều vẫn chưa về. Cô không khỏi có chút nghi hoặc, hỏi Chiến Vân Kỳ ở sau lưng: “Chú nhỏ cậu có chuyện gì vậy?”

“Cháu. Cháu sao biết được?” Chiến Vân Kỳ người này tuy rằng nói năng ngọt xớt, nhưng cũng không biết nói dối. Không đúng, nên nói là, lúc đối mặt Lục Diệp, cậu ta thật sự không biết nói dối.

Cậu ta diễn kịch trước mặt nhân tài kiệt xuất, này không phải muốn chết sao?

“Thôi được.” Lục Diệp tuy rằng có chút nghi hoặc, lại cũng không có hỏi tiếp.

Tối tối, Chiến Đình Kiều vừa mới trở về. Lúc về, Lục Diệp cũng đã ngủ.

Anh tới phòng Lục Diệp, đứng ở mép giường lẳng lặng nhìn cô chăm chú.

Năm phút sau, Chiến Đình Kiêu rời khỏi phòng.

Hôm sau, Lục Diệp cùng Bánh bao nhỏ ra ngoài. Buổi sáng khi cô thức dậy cũng lại không có nhìn thấy Chiến Đình Kiêu.

Liên tiếp mấy ngày, Chiến Đình Kiêu vẫn luôn ở trạng thái mất tích, Lục Diệp trong lòng cũng không khỏi có chút nghi hoặc.

Này rất kỳ quái rồi? Hừm? Đúng không?

Lục Diệp tự hỏi hơn hai mươi lần, vừa mới xác định chính mình tuyệt đối không có ý nghĩ thừa nào, cô tò mò Chiến Đình Kiêu vì cái gì không thấy, chỉ là xuất phát từ lòng hiếu kỳ thôi.

Ừm, không sai!

Lục Diệp mang theo Bánh bao nhỏ, tới tập đoàn Tinh Diệu.

Sau khi tới Tinh Diệu, Lục Diệp liền hẹn trước muốn gặp Chiến Vân Kỳ.

Tinh Diệu rất lớn, trước quầy lễ tân tuy rằng quen biết Lục Diệp, nhưng không có quá nhiều phản ứng. Lễ tân thái độ lạnh nhạt, miệng lưỡi cái gì tất cả đều như chịu qua sự huấn luyện chuyên môn nghiêm khắc vậy.

Nhìn thấy Lục Diệp, lễ tân cũng bất quá cực kỳ nói một tiếng “phía chính phủ”. “Chờ một lát, tôi đi thông báo giúp cô, cô có hẹn trước không?”

Lục Diệp lắc đầu.

Lễ tân chuyển tiếp tới chỗ Chiến Vân Kỳ chỗ đó, tiếp điện thoại lại là trợ lý Chiến Vân Kỳ.

Trợ lý nghe là Lục Diệp tới, lập tức nói: “Để cô ta lên đi.”

“Vâng!” Lễ tân máy móc mà cắt đứt điện thoại, rồi sau đó cực kỳ hợp quy tắc mà dẫn Lục Diệp tới cửa thang máy. Thậm chí, cô còn “tri kỷ” giúp Lục Diệp ấn thang máy, “Tầng 55.”

“Được.”

Nhưng mà đang muốn tách ra, Lục Diệp vẫn là thật sự nhịn không được.

Kỳ thật hôm nay tới, còn không phải là muốn biết tin tức Chiến Đình Kiêu sao?!

Một khi đã như vậy, cô làm gì còn muốn đi một vòng lớn như vậy tìm Chiến Vân Kỳ?

Nghĩ vậy, Lục Diệp liền gọi lại lễ tân, hỏi: “Chờ một chút! Đúng rồi, tôi muốn hỏi một chút, oágn chủ các cô Chiến Đình Kiêu có tới làm hay không?”

“Thực xin lỗi, cái này không thể lộ ra. Nhưng mà..... Có lẽ không có đến đây.”

“Không có?” Lục Diệp thấy lễ tân không muốn nói quá nhiều, vì thế cô cũng không có tiếp tục hỏi.

Cô cúi đầu, chờ thang máy từ lầu một đến lầu 55. Tốc độ thang máy xem như là không chậm, tới độ cao như vậy, Lục Diệp chỉ cần hai phút.

Tới tầng 55, trợ lý Chiến Vân Kỳ đã cực kỳ “tri kỷ” đứng chờ ở cửa thang máy.

“Lục tiểu thư, xin chào!”

“À, chào anh.....”

Nhiệt tình như thế, khiến cho Lục Diệp có chút xấu hổ, có chút ngượng ngùng lắm á.....

Mà lúc này, Chiến Vân Kỳ cũng không nhanh không chậm mà đi tới trước mặt Lục Diệp. Anh cúi đầu, dù bận vẫn ung dung nói: “Thím hai, hôm nay thím sao lại muốn đến công ty chúng ta vậy? Chẳng lẽ.....”

Chiến Vân Kỳ kỳ thật đoán một chút đều không tới, Lục Diệp tới là bởi vì Chiến Đình Kiêu.

Cô cũng không cảm thấy có gì không tốt mà thừa nhận, đơn giản thoải mái hào phóng gật đầu, “Tôi biết anh muốn nói gì, nói cho anh biết luôn, tôi chính là tới tìm Chiến Đình Kiêu. Anh nói tôi biết, Chiến Đình Kiêu có đi làm hay không?”

“Hôm nay..... chú ấy không có tới.”

Chiến Vân Kỳ có chút chần chờ, như đang suy xét có nên nói hết sự tình từ đầu chí cuối mà nói cho Lục Diệp hay không.

Anh không do dự lâu, ý nghĩ đã bị Lục Diệp phản ứng khoa trương mà nhào nặn đến tan thành mây khói.

“Anh nói, Chiến Đình Kiều đã xảy ra chuyện gì hay không?”

Lục Diệp càng nghĩ càng cảm thấy lo lắng.

“Không thể nào? Chú ấy có thể xảy ra chuyện gì được chứ.”

Lại không phải là con nít!

“Có thể xảy ra nhiều việc..... Có thể bị phụ nữ dụ dỗ, có thể bị đàn ông cám dỗ, hơn nữa cũng có thể bị người ta lừa tiền.

Lục Diệp cảm thấy, hai ưu điểm lớn nhất của Chiến Đình Kiều chính là quá soái ca lại rất có tiền.

Cho nên.....

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Mất mặt xấu hổ

Lục Diệp dần dần phát hiện, chính mình thế nhưng bắt đầu bắt giắc mà lo lắng cho Chiến Đình Kiều.

Lo lắng anh ta là không có gì, nhưng hiện tại sự lo lắng của cô lại xuất phát từ ý thức nguy hiểm, vậy không đúng rồi.

Đúng vậy, cô như thế nào có thể sợ Chiến Đình Kiều bị người khác dắt chạy mất được? Hửm? Chẳng lẽ cô không phải rất tán thành hành vi này sao?!

Đúng! Chiến Đình Kiều chạy đi với người khác, cô có thể từ cuộc hôn nhân xiềng xích này mà được giải thoát!

Không sai! Chính là như vậy!

“Thôi đi, anh coi như tôi chưa nói gì hết vậy.....” Lục Diệp cúi đầu, không khỏi muốn trở về.

Thật là, cô đến nơi đây làm gì? Chẳng lẽ là tới để mất mặt xấu hổ sao?

“Kia như thế nào được chứ!” Chiến Vân Kỳ vốn muốn nói sự thất vọng với cô, nhưng nhìn thấy bộ dạng này của Lục Diệp, Chiến Vân Kỳ cũng không khỏi nổi lên chút tâm tư trêu đùa, “Thím hai, chú hai đã bàn giao cho cháu, nhất định phải nói rõ sự việc đạo gần đây của chú cho thím nghe.”

Anh muốn nói, Lục Diệp lại không muốn nghe.

Quản được cô chắc!

Đúng vậy, cô thật là điên rồi, tự nhiên lại chạy đến nơi đây hỏi sự việc của Chiến Đình Kiều!

Chiến Vân Kỳ vội vội vàng vàng đỡ lại đi lên, nói: “Đừng đi mà!”

Lục Diệp nhìn bộ dáng kia của anh nên cũng không đi. Vì thế cô khoanh tay trước ngực nói: “Được rồi, anh nói đi.”

“Kỳ thật chú hai chú ấy..... chú hai giờ ở chỗ khác!” Chiến Vân Kỳ ý định muốn mớm lời cho Lục Diệp, “Mấy ngày nay, chú đều không đi làm.”

“Phải không? Vậy anh ta làm gì?”

“Cháu đây cũng không thể nói, nếu cháu nói ra, đến lúc đó chú hai sẽ trách cháu!”

“Được lắm, vậy anh đừng nói, tôi đi trước đây.”

Lục Diệp làm bộ sắp quay đầu, mà lúc này, Chiến Vân Kỳ đã chịu không nổi. Anh lập tức kéo Lục Diệp lại, trên mặt hiện nụ cười lấy lòng.

Nhưng ả này của chú, nếu bán đi càng lớn hơn nữa.

“Thím hai, thím cũng đừng giận, cháu nói thật cho thím biết, gần đây chú hai đang âm thầm chuẩn bị một việc cho thím, tính cho thím một ngạc nhiên”

Chiến Vân Kỳ nói ra, “Cho nên thím nhất định phải thông cảm cho chú à!”

Nghe được Chiến Vân Kỳ nói như thế, Lục Diệp trong lòng lại có một trận thoải mái thảnh thơi.

Không đúng, phải nói, là có chút yên tâm.

Lục Diệp đang định trở về thì bỗng nhiên nhận được điện thoại của Lạc An.

“Chị Diệp Từ, chồng chị.” Lạc An khẩu khí có chút thăm dò mà lại cẩn thận, “Chị có biết anh ta hiện tại ở đâu không?”

Lục Diệp trầm ngâm một lát, hỏi ngược lại: “Cậu hỏi cái này làm gì?”

“Em chính là. Chính là. Hôm nay Chiến tiên sinh tới công ty tìm em.”

Lục Diệp khó hiểu, “Anh ta tới tìm cậu làm gì?”

“Anh ta mang theo người đại diện của em đi.” Lạc An trong thanh âm lộ ra sự lo lắng cực kỳ dày đặc.

Lục Diệp có thể cảm giác được, Lạc An là đang lo lắng cho chính mình. Cô vừa mới cưới, rồi mới Chiến Đình Kiều không thể hiểu được mà mang đi người đại diện Lạc An, loại chuyện này bất luận là ai đều sẽ cảm thấy kỳ quái?

Lục Diệp vẫn luôn cho rằng, Lạc An đối với mình năm đó dịu dàng mà cảm kích, bởi vậy cậu ta mới có thể để ý chuyện của mình như vậy.

Nhưng cô không cho rằng Chiến Đình Kiều sẽ làm gì người đại diện Lạc An.

Kia. Chẳng lẽ là?

Chiến Đình Kiều tự tìm người đại diện cho cô?

Anh tự tìm đội riêng cho cô?

Loại chuyện này nếu như là Chiến Đình Kiều sẽ làm được ra sự tình gì vậy.

Ừm, Lục Diệp trong lòng không khỏi có chút vui mừng, lại vẫn an ủi Lạc An, nói: “Yên tâm đi, không có việc gì đâu.”

“Chị Diệp Từ nếu không có việc gì, vậy tốt rồi.”

Lạc An hậm hực mà cắt đứt điện thoại, anh thật sự khó hiểu, Chiến Đình Kiều loại thân phận này lại tự mình tới tìm người đại diện của anh. Chuyện như vậy vì sao không khiến Lục Diệp có một chút nghi kỵ tức giận?

Người đại diện anh là nữ không nói, hơn nữa, đối với Lạc An, Chiến Đình Kiều giống như vốn có quen biết với Quý Á Huyền.

Lạc An cảm thấy, Diệp Từ tuy rằng không tỏ thái độ, nhưng anh lại không thể buông tha chuyện này.

Trên con đường giải trí, Diệp Từ không chỉ là thầy dịu dàng Lạc An, đồng thời cũng là ân nhân cứu mạng anh.

Ba năm trước đây. Nếu không phải Diệp Từ, anh hiện tại có lẽ đã chết rồi.

Cho nên nguyên nhân chính là như thế, Lạc An mới không thể đem chuyện này mà mặc kệ như thế.

Hôm sau, Lạc An sáng sớm liền đến đoàn phim. Bộ phim trước đó anh nhận quay, nay thật sự muốn vào trong đoàn phim.

Cái danh tiếng thổi nát của phim truyền hình này là Giang Văn Thắng nhận thay Lạc An, bởi vậy Lạc An vốn từ chối bộ phim này. Anh ngày đó tự mình đến nơi đây, chính là tạo ra ít “phiên toái” cho người đại diện mình.

“Ha, tôi đến rồi đây.” Lạc An thanh âm cực kỳ lười biếng, nghe tới có vẻ rất mệt mỏi, mà trong đó âm thầm hàm chứa lạnh nhạt.

Quý Á Huyền đã quen với Lạc An như vậy, cô bất đắc dĩ mà nói: “Lạc An, cậu rõ ràng có thể không cần đi. Tôi gần đây thật sự có việc, cậu không thể để tôi xin nghỉ mấy ngày được sao?”

Có việc?

Từ sau khi Chiến Đình Kiều tới tìm cô, cô liền khó hiểu được mà bắt đầu bận việc, bắt đầu xin nghỉ?

Lạc An trước kia lạnh nhạt đối với người đại diện này của mình, mấy ngày gần đây tới bởi vì Chiến Đình Kiều, anh không thể không bắt đầu xem xét kỹ người đại diện này của anh.

Người này là Giang Văn Thắng cấp cho anh, cho nên Lạc An vẫn luôn đối với cô không có hảo cảm gì, lại cũng không có tính toán so đo như thế nào

hết.

Quý Á Huyền trên mặt công việc người đại diện xem như chu đáo mọi mặt, nhưng cô chỉ cần vừa rời khỏi công việc, thì tất cả sinh hoạt cá nhân chính là cái si mê. Chỉ cần cô xin nghỉ với Lạc An, hoặc lúc không đi làm, cô liền như biến mất khỏi nhân gian vậy.

Chẳng lẽ cô cùng Chiến Đình Kiều.....?

Lạc An thật sự buộc lòng phải nghĩ đến phương diện này.

“Không được, nếu hôm nay cô không đến đây, tôi sẽ nhận bộ phim truyền hình này. Cô cũng biết, nếu tôi xong đời, cô ở trong ngành này danh tiếng cũng sẽ đi togn theo tôi!”

Quý Á Huyền thanh âm bên trong không khỏi mang vẻ khẩn cầu, “Lạc An à, coi như tôi cầu xin cậu, tôi dạo này thật sự không có thời gian, nếu không tôi sẽ không không tới rồi.”

Lạc An nói như đinh đóng cọc: “Không được!”

Nói xong lập tức cắt đứt điện thoại, ngắt ngang điện thoại đầu kia của Quý Á Huyền.

Qua khoảng nửa giờ, Quý Á Huyền quả thực vội vội vàng vàng mà tới. Tới đoàn phim, cô lập tức bắt đầu giúp Lạc An xử lý lung tung làm rối loạn sự tình.

Mà cùng lúc đó, Chiến Đình Kiều rút cuộc cũng trở về nhà.

Lục Diệp thấy anh trở về, có ý tốt mà chuẩn bị dép lê cho anh.

Chiến Đình Kiều không khỏi có chút cảm động, nhìn thấy Lục Diệp, anh tuy rằng lạnh nhạt như cũ, nhưng mặt mày lại nhiều phần mỉm cười cùng ấm áp.

“Diệp Từ, trước đó em tới công ty tìm anh sao?”

Lục Diệp sững sốt.

Như thế nào thanh âm Đại Boss nghe ra..... Giống như có chút..... Đắc ý, mùi vị đắc chí?

Lục Diệp hai tay chống nạnh, hừ lạnh nói: “Đúng vậy, di sản tôi còn chưa lấy được, hơn nữa Thịnh Diệp tôi cũng không đi, những việc này tôi nên báo với anh chứ!”

Cô nào biết rằng, sau khi về nước Chiến Đình Kiều liền nhiều lần không thấy bóng dáng đâu.

Hừ, quả nhiên là bởi vì hai người đã kết hôn, anh liền bỏ mặc sao?

Lục Diệp nghĩ như thế, Chiến Đình Kiều lại bỗng nhiên bá đạo mà ôm lấy cô. Hai tay anh ôm chặt thân thể cô, trầm giọng nói: “Em chỉ cần báo với anh một tiếng là được.”

Mấy ngày không gặp Diệp Từ, Chiến Đình Kiều thật sự rất nhớ.

Hiện giờ ôm Diệp Từ trong lòng, loại cảm giác mềm mại ấm áp này, càng khiến Chiến Đình Kiều luyến tiếc không nỡ buông tay.

“Tôi? Tôi mỗi ngày đều ở nhà chăm sóc Bánh bao nhỏ giúp anh, có gì phải báo cáo anh.” Nói đến chuyện này, Lục Diệp không khỏi có chút giận dữ, “Hừ! Rõ ràng người nên báo cáo là anh mới đúng!”

“Phải không?” Chiến Đình Kiều hỏi lại ý vị thâm trường, giữ kín như bưng.

Lục Diệp thật vất vả từ trong lòng anh tránh ra, liền trừng mắt anh, “Anh nói xem, gần đây rốt cuộc anh đang làm gì?!”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Chuyện quan trọng

Chiến Đình Kiều sắc mặt liền cứng nhắc lại.

Anh gạt đầu nhìn biểu tình ngưng trọng Diệp Từ, trong lòng bỗng nhiên có trực giác là Diệp Từ đang đề ý anh.

Nếu không tại sao tới công ty tìm anh, hôm nay sao lại hỏi như thế?

“Chiến thái thái, em đây là đang dò hỏi chồng sao?”

Lục Diệp nhìn thấy anh được nước lẩn tới một bước, mặt đỏ lên, thuận thế đẩy anh một phen, “Mới không có! Anh không nói thì đừng nói vậy.....”

Không nghĩ tới Chiến Đình Kiều thật sự cũng không nói gì cả.

Nhưng đối với biểu hiện của Lục Diệp, anh thực hài lòng.

Hơn nữa Chiến Đình Kiều quyết định, sau này khi đi ra ngoài, anh nên đường hoàng chút.

Nếu Lục Diệp muốn theo dõi anh, vậy thì càng tốt.

Nhưng Lục Diệp vẫn rất tin tưởng Chiến Vân Kỳ, nếu Chiến Vân Kỳ nói là “ngạc nhiên”, như vậy có lẽ thật sự là đang chuẩn bị gì đó cho cô?

Lục Diệp hoàn toàn không có phát hiện, từ sau khi cô kết hôn, tâm tình liền có một chút thay đổi.

Giải trí Thịnh Diệp.

Lạc An quán lấy Quý Á Huyền trở về công ty, sắp xếp lịch trình kế tiếp cho anh.

Quý Á Huyền vẫn không nghĩ tới, sau khi cô cùng Lạc An từ chối bộ phim kia, hiện tại lại như vậy.

Cô tức khắc cảm thấy, sự tình thật là chưa dừng lại.

“Lạc An, những việc này cậu gửi đến di động tôi, tôi ở nhà cũng có thể sắp xếp được cho cậu.”

Có thể bởi vì liên quan Diệp Tử, Lạc An đối với Quý Á Huyền có loại địch ý nói không nên lời. Anh khoanh tay trước ngực, lạnh lùng mà nói: “Cô lấy tiền lương không ít, chẳng lẽ là dùng để cho cô ở nhà làm thêm sao?”

“Tôi bảo đảm, trong khoảng thời gian gần đây như thế này sẽ không kéo dài đâu!”

“Trong khoảng thời gian này không được, cô sắp xếp lịch trình trước cho tôi, tôi liền để cô đi.”

Nếu thật sự dễ dàng như thế thì tốt rồi!

Chính là Quý Á Huyền đi theo Lạc An về công ty cũng có một chút, thông báo trong tay cô có mấy tờ như vậy, đơn giản chỉ là mấy bộ phim truyền hình tương đối thứ phim truyền hình. Bằng không với danh nghĩa Thịnh Diệp lại phát hành album cho anh, nhưng Quý Á Huyền kêu Lạc An đi phòng ghi âm, anh không đi, lại ở đây tiêu hao cùng cô.

Kìa anh rút cuộc có ý gì?

“Lạc An, cậu rút cuộc muốn làm sao?” Quý Á Huyền sắc mặt cũng không khỏi có chút khó coi.

Nói thật, Quý Á Huyền lớn lên rất không tệ.

Trước kia cô chính là làm diễn viên, sau lại bởi vì tuôn ra gièm pha, cho nên chỉ có thể lui về sau bắt đầu lăn lộn vai trò người đại diện.

Ở trước mặt Lạc An, Quý Á Huyền tuy khách khí, nhưng đồng thời cũng có một loại cao ngạo của tiền bối.

“Tôi không muốn làm cái gì cả, chính là muốn để cô làm tốt công việc.”

“Tôi chẳng lẽ không làm tốt sao?” Quý Á Huyền thật sự lười dây dưa cùng Lạc An, xách túi lên liền nói, “Tôi đi trước đây.”

Lạc An thật ra không sao cả.

Chỉ là sau khi chờ Quý Á Huyền đi rồi, Lạc An nhanh chóng đi theo.

Anh không thể để mặc Quý Á Huyền thương tổn Diệp Tử, cho nên anh phải theo dõi cô ta.

Quý Á Huyền trực tiếp gạt dỗi trở về nhà, còn Lạc An dừng xe lại chờ ở cửa nhà cô.

Qua hồi lâu, Chiến Đình Kiều tới.

Anh tới rồi lên lầu, sau đó cùng Quý Á Huyền đóng vai xuống lầu, đồng thời hai người trong tay còn nắm một đứa bé gái nhỏ.

Đứa bé gái này ước chừng bảy tám tuổi, nhưng đứng ở bên Quý Á Huyền, như là em gái cô vậy.

Nhưng Lạc An rất rõ ràng, đứa bé gái này hẳn là con gái Quý Á Huyền, hơn nữa rất có khả năng đã có con từ khi cô ta còn rất trẻ.

Quý Á Huyền xuất thân là ngôi sao nhí, mười sáu tuổi sự nghiệp phát triển không ngừng, nhưng không sai biệt lắm một năm đó, cô lâm vào gièm pha.

Sau đó cô liền mai danh ẩn tích, lúc tái xuất hiện, cô dường như thay đổi thành một người khác, bắt đầu làm người đại diện.

Chiến Đình Kiều ở đây, Lạc An liền không dám đi theo.

Chỉ là đối với quan hệ giữa Quý Á Huyền cùng Chiến Đình Kiều quan hệ, anh không thể không tra.

Biệt thự Vân Lâm.

Lục Diệp đang “hầu hạ” Bánh bao nhỏ ngủ trưa, lại đột nhiên nhận được điện thoại Bạch Dã Đồng.

“Diệp Tử, gần đây có một bộ phim điện ảnh không tệ, em có muốn nhận không?”

“Được a.”

Lục Diệp nói “được” như gió thổi thoảng qua nhẹ nhàng.

Trước khi kết hôn, nếu là có chuyện tốt tới cửa như vậy, cô nhất định sẽ rất vui mừng!

Nhưng hiện giờ.....

Lúc chăm sóc Bánh bao nhỏ cô căn bản không nghĩ nhiều như vậy.

Cô đột nhiên cảm thấy, kỳ thật thành công hay không, đã không còn quan trọng như vậy nữa. Cô chính là thích đóng phim, làm một ít việc mình thích, rồi mới chăm sóc tốt Bánh bao nhỏ.

Nếu có thể vẫn luôn như vậy, kỳ thật cũng rất mỹ mãn hạnh phúc.

“Diệp Tử, em có phải không muốn đi?”

“Không có a, em muốn đi.”

“Vậy em không hỏi xem là phim gì hay sao? Bộ phim lần này là anh thật vất vả tìm cho em.” Bạch Dã Đồng nói, “Phim truyền hình em đóng sẽ bắt đầu phát tin ba tháng sau, Chiến Đình Kiều sắp xếp cho em rất khá, quảng cáo nước hoa sẽ phát trước phim truyền hình một ngày, để bảo đảm ratings cùng mức độ nổi tiếng phim truyền hình em.”

“Cho nên.....”

“Bộ điện ảnh này đạo diễn danh tiếng không kém, ít nhất không phải Tiền đạo diễn, nhưng sau khi em nhận, đoàn đội bên trong sẽ giúp em làm marketing, để bảo đảm danh tiếng em.”

Lục Diệp gật đầu, “Được, em biết rồi.”

Một lát sau, cô mới nghĩ đến Tiểu Bạch, liền hỏi: “Đúng rồi, bộ điện ảnh này anh có tham diễn không?”

Bạch Dã Đồng trầm ngâm một lát, nói: “Diệp Tử, kỳ thật..... Anh.....”

Kỳ thật anh muốn rời đi.

Giống như lúc trước Diệp Tử lựa chọn Giang Văn Thắng vậy.

Chỉ cần Diệp Tử yêu cầu, anh nhất định sẽ xuất hiện! Cho dù cô không cần anh?

“Xảy ra chuyện gì? Tiểu Bạch, cảm ơn anh! Nếu không có anh, em thật sự không biết nên làm sao bây giờ. Em hiện tại tuy rằng đã tái xuất, nhưng có anh ở đây, em mới cảm thấy an tâm. Nếu ngày nào đó chúng ta có thể cùng nhau lại lần nữa đạt được ảnh đế ảnh hậu, vậy càng tốt.”

Diệp Tử lại nói tiếp tràn đầy khát khao.

Kỳ thật cô đối với danh hiệu “Ảnh hậu” cũng không phải đặc biệt để ý, 5 năm trước cô cũng đã đạt được, hơn nữa đối với Lục Diệp mà nói, mấy thứ này trên thực tế cũng chỉ là hư danh mà thôi.

Nhưng không thể không nói, cô thật sự rất muốn giành được giải thưởng cùng Tiểu Bạch.

Hai người đều là bạn tốt nhiều năm như vậy, Lục Diệp vẫn rất quý trọng người bạn này.

Bạch Dã Đồng ở đầu kia điện thoại cười cười, nói: “Được..... Chúng ta đây ngày mai gặp.”

Chỉ cần Diệp Từ yêu cầu anh, anh sẽ không đi.

Hôm sau, Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng tới chỗ đã hẹn —— bởi vì bộ điện ảnh này nhà đầu tư là tập đoàn Thần Thịnh, bởi vậy Tiểu Bạch định chỗ hẹn Lục Diệp cũng ở văn phòng Thần Thịnh.

Đồng thời, cũng gặp người phụ trách hạng mục Thần Thịnh.

“Hai vị, mời ngồi.”

Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng vừa mới ngồi xuống, điện thoại Lục Diệp liền tới. Nghe điện thoại khi đang nói chuyện vốn là một hành vi cực kỳ không lễ phép.

Nhưng người gọi tới này lại là Lạc An.

Lạc An?

Cậu ta điện tới nhất định là có việc!

Lúc Lục Diệp muốn nghe, điện thoại lại tới sầm.

Một lát sau, WeChat cô phát tới hai tin nhắn. Thứ nhất là ảnh chụp Chiến Đình Kiều cùng Quý Á Huyền sóng vai đi cùng một chỗ, cũng dẫn theo một đứa bé gái, một cái khác là địa chỉ.

Lục Diệp nhìn thấy bức ảnh này, theo bản năng mà đứng dậy.

“Xin lỗi, tôi có việc gấp, phải đi ra ngoài một chút.” Lục Diệp nhú mào, tức khắc lại khom người bổ sung vài câu “Thật ngại quá”.

Trường hợp như vậy, cô phải đi..... thật sự có chút khó xử.

Bạch Dã Đồng nếu đã để Lục Diệp tự mình tới, tất nhiên cũng chính là người phụ trách hạng mục quyết định như vậy.

Còn Lục Diệp.....

Cô nhìn Tiểu Bạch cực kỳ bất đắc dĩ, còn người phụ trách hạng mục một vẻ mặt ngượng ngùng, cũng không chút do dự rời khỏi Thần Thịnh.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Bắt gian

Lục Diệp nhanh chóng chạy tới vị trí mà Lạc An gửi, hơn nữa, cô rất nhanh căn cứ định vị tìm được xe Lạc An.

Lục Diệp mang kính râm, một thân chui vào xe.

Vừa lên xe, cô liền vội vàng hỏi: “Chuyện như thế nào?”

“Chính là..... chị Diệp Từ, chị sẽ đau khổ vì Chiến Đình Kiều sao?” Lạc An thần sắc dần dần ảm đạm.

Mấy ngày trước Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều đi Las Vegas lãnh giấy hôn thú, tin kết hôn của hai người cũng đã ồn ào huyền náo khắp thành phố Hải Vân. Nhưng khi Chiến Đình Kiều trở về, chuyện này mới bình ổn lại một chút.

Lúc ấy nhìn thấy tin tức, Lạc An trong lòng rất khó sở, nhưng anh tin rằng, Chiến Đình Kiều hẳn là đối xử tốt với chị Diệp Từ?

Kết quả..... lại xảy ra chuyện này!

Nghĩ đến Chiến Đình Kiều lại cùng người đại diện mình ở bên nhau, Lạc An liền thật sự không quen.

“Hắn là không thể nào?”

Đau khổ sao? Không thể nào?

Lục Diệp chính mình nói ra có chút không tự tin, bất quá thực mau, cô liền nghĩ kỹ rồi “lấy cớ”, “Tôi vừa mới kết hôn cùng anh ta không bao lâu, anh ta cứ như vậy..... Tóm lại cũng sẽ có chút khổ sở? Nhưng, nhờ có sự tình tên Giang cận bã trước đó lót đường, có lẽ thật sự chỉ biết đau một chút như vậy.”

Nói xong, cô còn ra dấu “tọt tí xú”.

Cô khẳng định sẽ không đau khổ! Cho dù cô nhìn thấy bức ảnh rất kinh ngạc.

“Chị Diệp Từ.....” Lạc An có chút khó xử, “Em không biết có nên nói chuyện này với chị hay không.”

“Nếu cậu đã nói, kìa không làm rõ ràng rốt cuộc chuyện như thế nào, lòng tôi không thể yên ổn sao! Cậu yên tâm, nói hết sự tình cậu biết cho chị nghe đi!” Lục Diệp khẩu khí như là dỗ dành đứa nhỏ vậy, cho dù tuổi cô thật sự lớn hơn Lạc An, nhưng Lạc An nghe ra vẫn có chút không biết theo ai.

Anh bắt đắ dĩ mà rũ mắt, nói: “Mấy ngày nay người đại diện em vẫn luôn xin em cho nghỉ phép, bắt đầu từ bốn năm ngày trước, trước đó kỳ thật em đã nhìn thấy Chiến Đình Kiều tới tìm Quý Á Huyền. nhưng em thật sự thực do dự có nên nói cho chị hay không, hôm nay nhìn thấy đáng về hai người bọn họ kìa, em thật sự nhịn không được.”

Lạc An trong lòng giãy giụa đến sắp bệnh.

Trước đó anh cảm thấy chuyện này thật sự quá khó xử lý, nếu lừa gạt Diệp Từ không tốt lắm, nhưng nếu nói cho Diệp Từ.....

Hiện tại việc đã đến nước này, Lạc An không nói cũng không được.

“Bộ đáng gì?”

Lục Diệp lúc trước vẫn luôn cho rằng, Chiến Vân Kỳ cái gọi là “kinh hĩ”, là muốn thay cô tìm người đại diện chứ.

Nhưng cô nào nghĩ đến sẽ lại như thế này.

Chẳng lẽ cô thật sự bị đội nón xanh sao?

Lục Diệp nghĩ, lại cũng không khỏi do dự lên..... Không biết vì cái gì, có một loại tín nhiệm trong lòng cô đối với Chiến Đình Kiều không thể hiểu được.

“Chính là..... Bọn họ thoạt nhìn rất thân mật, vừa nói vừa cười.”

Vừa nói vừa cười?! Là Chiến Đình Kiều ngọn núi băng kìa á?!!!

Anh cho tới bây giờ chưa từng vừa nói vừa cười với chính mình.

Lục Diệp khoe miệng run rẩy mấy cái, sau đó nghiêm trang nói: “Bỏ đi, một hồi chờ bọn họ ra tới tôi tự mình xem!”

Nhưng mười phút sau, Lục Diệp trong lòng liền hối hận cực kỳ.

Cô quả nhiên cảm nhận được lời Lạc An nói “vừa nói vừa cười”, tuy nói Chiến Đình Kiều không có vẻ thoạt nhìn rất vui vẻ, nhưng ba người cùng nhau từ trong khu cư dân đi ra, nghiêm nhiên chính là bộ tư thế một nhà ba người.

Lục Diệp không khỏi giật mình tại chỗ.

Cô vẫn có chút không tin..... Vì thế cô lại xoa xoa mắt, nhưng mặc kệ cô nhìn như thế nào, trước mắt cô xuất hiện trước sau đều là khuôn mặt quen thuộc kia của Chiến Đình Kiều.

Lục Diệp trong lòng bỗng nhiên bị bao bọc bởi một tầng bóng ma thật lớn, rầu rĩ, có chút không thở nổi. Như là loại trời đầy mây đen dày đặc chậm chạp không mưa, áp lực cực kỳ.

“Chúng ta..... Đi thôi.” Lục Diệp có hơi không lực mà nói.

Cô rốt cuộc biết Lạc An trước đó vì sao lại do dự như vậy, hình ảnh này thật sự quá mức miên man bất định.

Chỗ Lục Diệp đã thấy, Chiến Đình Kiều nắm lấy con gái Quý Á Huyền—— đứa bé gái kia vừa nãy thấy chính là con gái Quý Á Huyền. Loại thân mật ăn ý giữa hai mẹ con này, người đã từng làm qua mẹ này như Lục Diệp liếc mắt một cái là có thể nhìn ra được.

Nhưng cô không muốn truy cứu tiếp.....

Cô cùng Chiến Đình Kiều vốn dĩ chính là hợp đồng hôn nhân, anh như vậy, có liên quan gì tới cô đâu chứ?

Lục Diệp rầu rĩ mà nói: “Chúng ta đi thôi, mau đưa tôi trở về, tôi còn có rất nhiều việc phải làm!”

Lạc An không khỏi có chút hoang mang: “Đưa chị về đâu?”

“Đương nhiên là nhà Chiến Đình Kiều rồi.” Lạc Diệp đương nhiên quay đầu lại, trên mặt tràn ra nụ cười không chê vào đâu được, “Bằng không tôi còn có thể đi đâu?”

Lạc An khó hiểu, “Nhưng mà.....”

“Không có nhưng mà, tôi còn phải về chăm sóc Bánh bao nhỏ.”

Lạc An giật giật môi, cũng không nói thêm gì nữa.

Anh bèn đưa Lạc Diệp về, dọc theo đường đi, Lạc Diệp trước sau đều không có bất luận sơ hở gì. Nhưng Lạc An có thể cảm giác được, Lạc Diệp tâm tình dường như cũng không tốt lắm.

Cho đến khi sau khi cô đi vào, Lạc An mới rời đi.

Anh không hiểu được chị Diệp Từ rốt cuộc có phản ứng gì, nghĩ đến việc cô vẫn trở về nơi này, nghĩ đến nụ cười cô tự nhiên không chê vào đâu được, Lạc An trong lòng cũng không khỏi có chút bị đè nén.

Anh lái xe tìm một quán bar gần đó, sau đó bèn gửi tin nhắn, tính tra một chút sự việc con gái của Quý Á Huyền.

Tin nhắn mới gửi đi được một nửa, bà vai đã bị ai đó vỗ mạnh một cái.

Lạc An cực kỳ bất mãn ngẩng đầu lên, lập tức nhìn thấy một khuôn mặt tinh tế thanh lệ.

Lạc An sử dụng, Nhan Hải Nhi.

Cô xuất đạo trẻ hơn Lạc An một thời gian, đồng thời cũng vào công ty muộn hơn Lạc An. Lạc An trước đây vẫn không có giao tiếp gì với Nhan Hải Nhi, cô thành lĩnh xuất hiện như vậy, lại đột nhiên chào hỏi mình, Lạc An thật sự không có ý ứng phó gì.

Vì thế anh liền gạt đầu qua loa, không nói một lời.

Nhan Hải Nhi lại thoải mái hào phóng mà ngồi xuống bên cạnh Lạc An.

“Lạc An, trùng hợp thế.”

Cô vụng về đến gần khiến Lạc An có chút xấu hổ, anh hơi kéo môi hướng về Nhan Hải Nhi nở nụ cười rất là miễn cưỡng.

Chỉ có ở trước mặt Diệp Từ anh mới có thể cười.

Nhan Hải Nhi thật vất vả tới nơi này, đồng thời, cô cũng vất vả tìm kiếm Lạc An ở nơi công cộng ngoài công ty như thế này. Một khi đã như vậy, cô tất nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội lần này.

“Em có lời muốn nói với anh.”

“Cô nói thẳng là được.”

Nhan Hải Nhi khoanh tay trước ngực như đinh đóng cọc nói: “Lạc An, em thích anh. Em mặc kệ trong lòng anh có ai hay không, nói ngắn gọn, em muốn ở bên anh!”

“Nga.” Lạc An chỉ cảm thấy Nhan Hải Nhi nhàm chán cực kỳ.

Cô tuy rất tinh tế thanh lệ, vóc dáng còn có chút lùn, nhưng Nhan Hải Nhi người này cá tính rất mạnh, hơn nữa khí tràng thực đủ.

Mặc dù tới trước mặt Lạc An, mặc dù hôm nay là tới thổ lộ, cô cũng không có một chút đáng về gì là lùn ở trước mặt Lạc An.

Lạc An “Nga” không chỉ không làm Nhan Hải Nhi thất vọng, ngược lại còn khiến cô có chút chờ mong.

Ít nhất anh ấy không từ chối mình, không phải sao?

Nhan Hải Nhi gọi một ly rượu, đẩy cho Lạc An, sau đó lại lo mình nói: “Gần đây sự tình Thịnh Diệp, anh cũng biết rồi đó. Giang tổng và Lạc tổng phải đi, hai người bọn họ tính sau này mở công ty quản lý mới..... Hơn nữa còn mời em. Lạc An, anh có qua không? Nếu anh không qua, em đây cũng không qua.”

Nhan Hải Nhi trong miệng Giang tổng và Lạc tổng chính là Giang Văn Thắng cùng Lạc Lăng Tuyết.

Từ sau khi giao ra cổ phần công ty, hai người họ ở Thịnh Diệp cơ hồ đã không sống nổi nữa.

Lạc An giống như nghe hiểu rõ ý tứ trong lời nói của Nhan Hải Nhi, vì thế mặt anh không biểu tình gì liền gật đầu nói: “Được, tôi sẽ đi.”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.